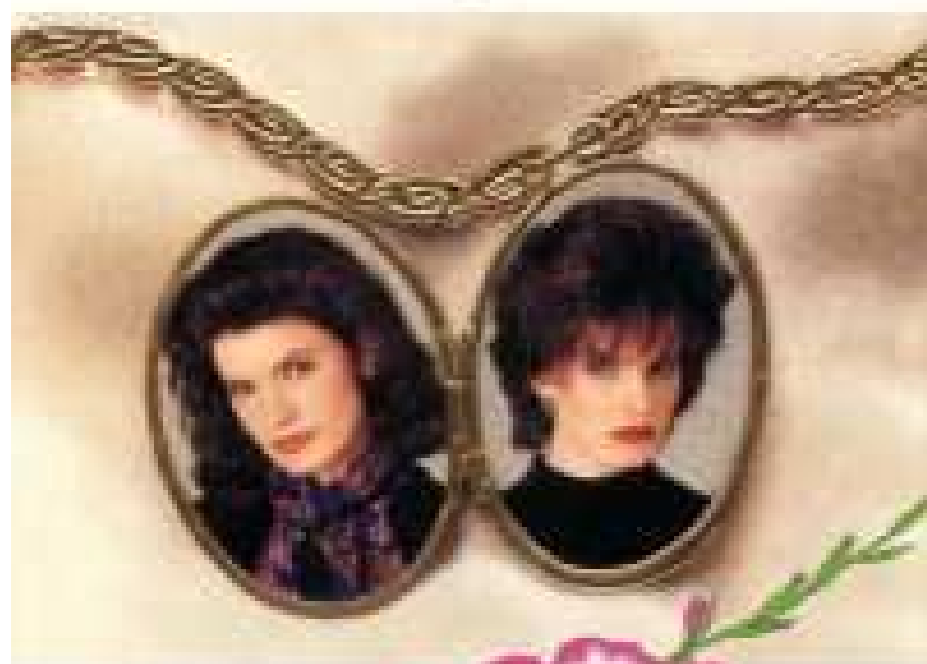


Sandra Brown



DVOJNICA

*SANDRA
BROWN*

DVOJNICA

Prolog

Najgore je bilo što dan bješe kao stvoren za letenje. Siječanjско je nebo bilo bez oblačka i tako plavo da ga se gotovo nije moglo gledati. Vidljivost je bila neograničena. Sa sjevera je puhao svježi, bezopasni povjetarac.

U to je doba dana promet na aerodromu bio od umjerenog do gustog, ali učinkovite ekipe držale su se reda letenja. Niti jedan zrakoplov nije kružio, čekajući dopuštenje za slijetanje, a samo su dvije letjelice čekale na polijetanje.

Bio je običan petak ujutro u Međunarodnoj zračnoj luci San Antonio. Jedino što je putnicima leta 398 AireAmericе stvaralo probleme bio je dolazak u samu zračnu luku. Radovi na cesti 410 West, glavnoj prometnici ispred aerodroma, stvorili su kolonu dugačku gotovo kilometar i pol.

Ipak se devedeset sedam putnika na vrijeme ukrcalo, spremilo ručnu prtljagu u pregratke iznad glave, vezalo se, udobno smjestilo s knjigama, časopisima i novinama. Posada zrakoplova obavila je rutinsku provjeru prije polijetanja. Osoblje se zrakoplova šalilo dok je slagalo pića na kolica i kuhalo kavu koja nikad neće biti poslužena. Još su jednom prebrojili putnike, a oni koji su tjeskobno čekali na slobodno mjesto smjeli su se ukrcati. Zrakoplov se odvojio od prilaznog tunela i krenuo do kraja piste.

Kapetanov prijateljski južnjački glas začuo se iz zvučnika i obavijestio putnike da su sljedeći po redu na pisti. Nakon što ih je izvijestio da su trenutni vremenski uvjeti u Dallasu, njihovom odredištu, savršeni, rekao je osoblju neka se pripremi za polijetanje.

Ni on ni bilo tko drugi u zrakoplovu nije ni slutio da će let 398 biti u zraku manje od trideset sekundi.

- Irish!

- Hmm?

- Jedan se zrakoplov upravo srušio na aerodromu. Irish McCabe naglo digne glavu. - Srušio se?

- I zapalio. Na kraju piste paklenski gori.

Direktor vijesti bacio je najnovije Nielsenove podatke o gledanosti na svoj neuredni stol. Krećući se nevjerojatno vješto za čovjeka njegovih godina i zanemarene fizičke kondicije, Irish je zaobišao pisaći stol i izletio kroz vrata svog ostakljenog sobička, gotovo pokosivši izvjestitelja koji mu je donio vijest iz redakcije.

- Prilikom polijetanja ili slijetanja? - pitao je preko ramena.

- Nepotvrđeno.

- Preživjeli?

- Nepotvrđeno.

- Zrakoplovna kompanija ili privatna letjelica?

- Nepotvrđeno.

- Dovraga, jesi li siguran da je uopće pao neki avion?

Sumorna skupina izvjestitelja, fotografa, tajnica i potrčkala već se okupila oko niza policijskih radija. Irish se progurao između njih i pojačao ton.

-... pisti. Zasad nema znakova preživjelih. Aerodromska vatrogasna jedinica juri prema mjestu događaja. Vidi se dim i plamen. Helikopteri su u zraku. Vozila hitne pomoći...

Irish je počeo izvikivati naređenja glasnije od radija koji su bučno kriještali. - Ti - rekao je pokazujući prema izvjestitelju koji je prije samo nekoliko sekundi uletio u njegov ured - uzmi ekipu za snimanje uživo i smjesta pođi onamo. - Izvjestitelj i snimatelj video-kamerom odvojili

su se od ostalih i jurnuli prema izlazu. - Tko je javio o ovome? - želio je znati Irish.

- Martinez. Vozio se na posao i zapeo u prometnoj gužvi na 410.

- Je li još uvijek ondje?

- Još je ondje i govori s mobitela u automobilu.

- Reci mu neka se što više približi srušenom zrakoplovu i videokamerom snimi sve što može dok ne stigne mobilna jedinica. Poslat ćemo i helikopter. Neka netko uđe u trag pilotu. Sastanak na uzletištu za helikoptere.

Preletio je pogledom preko lica, tražeći nekoga. - Je li Ike još uvijek ovdje? - pitao je, govoreći o uredniku jutarnjih vijesti.

- U zahodu je.

- Pođi po njega. Reci mu neka pođe u studio. Prekinut ćemo program i ubaciti vijest. Želim izjavu nekoga iz tornja, od aerodromskih službenika, zrakoplovne kompanije, policije - *nešto* što možemo objaviti prije nego momci iz NTSB¹-a sve onemoguće. Kreni, Hal. Neka netko drugi nazove Avery kod kuće. Neka joj kaže...

- Ne može. Ona danas putuje u Dallas, sjećaš se?

- Sranje. Zaboravio sam. Ne, čekaj - rekao je Irish pucnuvši prstima s izrazom nade u očima. - Možda je još uvijek na aerodromu. Ako jest, imat će prednost pred svima ostalima. Uspije li ući u terminal AireAmerice, može dati priču iz kuta ljudskog interesa. Kad nazove, želim da me odmah obavijestite.

Željani novih vijesti, ponovno se okrenuo radijima. Adrenalin mu je jurio žilama. To znači da neće imati vikenda. Znači prekovremeni rad i glavobolje, hladne obroke i bljutavu kavu, ali Irish je bio u svom elementu.

¹ NTSB – National Transportation Safety Board (Povjerenstvo za sigurnost državnog prometa)

Pad zrakoplova izvrstan je za kraj tjednih vijesti i povećanje gledanosti.

Tate Rutledge zaustavio je automobil ispred kuće. Mahnuo je predradniku ranča koji je kamionetom izlazio s kolnog prilaza. Mješanac, uglavnom škotski ovčar, veselo je dotrčao i bacio mu se oko nogu.

- Hej, Shep. - Tate se sagnuo i pomilovao kudravu glavu psa. Pas ga je gledao s izrazom obožavanja.

Deseci tisuća ljudi promatrali su Tatea Rutledgea s jednakom odanošću i poštovanjem. Čovjek je imao mnogo divljenja vrijednih osobina. Od razbarušene smeđe kose do vrhova oguljenih čizama, bio je muškarac od glave do pete i maštarija svake žene.

No na svakog vatrenog obožavatelja imao je jednako vatrenog neprijatelja.

Naredivši Shepu neka ostane vani, ušao je u prostrano predvorje kuće i skinuo naočale za sunce. Pete njegovih čizama odjekivale su po kamenim pločicama na podu dok je hodao prema kuhinji odakle je dopirao miris kuhane kave. U želucu mu je krčalo podsjećajući ga da nije jeo prije ranojutarnjeg puta do San Antonia i natrag. Maštao je o odresku za doručak, savršeno pečenom; mekanoj kajgani od nekoliko jaja; te o nekoliko kriški vrućeg, maslacem namazanog prepečenca. U želucu mu je još glasnije krčalo.

Njegovi su roditelji bili u kuhinji i sjedili za okruglim stolom od hrastovine koji se ondje nalazio otkako je Tate znao za sebe. Kad je ušao, majka se okrenula prema njemu, a na licu joj se nalazio izraz zaprepaštenja. Bila je zabrinjavajuće blijeda. Nelson Rutledge, njegov otac, odmah je ustao od stola i ispruženih ruku pošao prema njemu.

- Tate!

- Što se događa? - zbunjeno je pitao. - Kad vas čovjek pogleda, mogao bi pomisliti da je netko upravo umro.

Nelson se lecnuo. - Zar nisi slušao radio u automobilu?

- Ne. Kasete. Zašto? Srce mu je zatreperilo od prvih znakova panike. - Što se dogodilo, dovraga? - Pogled mu je skrenuo prema prijenosnom televizoru na kuhinjskom ormariću. Njegovi su roditelji onamo gledali kad je ušao.

- Tate - Nelson je rekao emocijama ispunjenim glasom - drugi program je upravo prekinuo Kolo sreće i objavio vijest. Prije nekoliko minuta na aerodromu se srušio zrakoplov prilikom polijetanja. - Tateova su se prsa uzbuđeno podigla i spustila kad je naglo udahnuo zrak.

- Još uvijek nije točno potvrđeno o kojem je letu riječ, ali misle... - Nelson je ušutio i žalosno odmahnuo glavom. Za stolom je Zee pritisnula vlažni papirnati rupčić na usta. Carolein avion? - hrapavim je glasom pitao Tate.

Nelson je kimnuo.

1. poglavlje

Mukotrpno se probijala kroz sivu maglicu. Čistina iza nje mora postojati, uvjerala je sebe, iako je ona još ne može vidjeti. Na trenutak je pomislila da se ne isplati toliko mučiti kako bi se riješila maglice, ali nešto iza nje bilo je tako zastrašujuće da ju je stalno guralo naprijed.

Trpjela je jake bolove. Sve je češće izlazila iz blaženog zaborava u blještavu svijest praćenu tako intenzivnim bolom, tako sveobuhvatnim da ga nije uspijevala lokalizirati. Osjećala ga je svugdje - u unutrašnjosti tijela, na površini. Bol ju je prožimao. Tada, baš kad bi pomislila da to više ni trenutka ne može podnijeti, preplavio bi je topli val obamrlosti - čarobni eliksir što joj je tekao žilama. Uskoro nakon toga ponovno bi je obujmio zaborav za kojim je žudjela.

Međutim, njezini su svjesni trenuci bivali sve duži. Prigušeni su zvukovi dopirali do nje unatoč omamljenosti. Kad bi se svim silama usredotočila, uspijevala ih je identificirati: ravnomjerno zujanje respiratora, neprekidni zvukovi elektronske opreme, škripanje gumenih donova po popločanom podu, zvonjava telefona.

Kad se jednom izvukla iz nesvjestice, čula je prigušeni razgovor.

- *...nevjerojatne sreće... uz toliko goriva po njoj... opekline, ali uglavnom su površinske.*

- *Koliko dugo... da reagira?*

- *... strpljenja... ovakva trauma više ozlijedi... tijelo.*

- *Kako će... izgledati kad... završi?*

- *... kirurg sutra. On će... o postupku s tobom.*

- *Kada?*

- *... više ne bude opasnosti... infekcije.*

- *Hoće li... utjecaja na plod?*

- *Plod? Vaša žena nije bila trudna.*

Riječi joj ništa nisu značile. Padale su na nju poput meteora iz mračne praznine. Željela ih je izbjeći jer su ometale smireno ništavilo. Čeznula je za blaženstvom u kojem baš ništa ne zna i ne osjeća, te je isključila glasove i još jednom utonula u mekane jastuke zaborava.

- Gospođo Rutledge? Čujete li me?

Refleksno je reagirala te joj se iz bolnih grudi oteo tihi jecaj. Pokušala je otvoriti oči, ali joj nije uspjelo. Netko joj je podigao kapak, a snop svjetlosti bolno joj je probio lubanju. Napokon se mrsko svjetlo ugasio.

- Dolazi k svijesti. Odmah obavijestite njezina muža reče nepoznati glas. Pokušala je okrenuti glavu u smjeru odakle je dopirao, ali se nije mogla maknuti. - Imate li pri ruci broj njihova hotela?

- Da, doktore. Gospodin Rutledge nam ga je svima dao, za slučaj da se osvijesti dok on nije ovdje.

Zaostali tragovi sive maglice polako su isparili. Riječi što ih ranije nije mogla dešifrirati sad su se u njezinu mozgu povezali s prepoznatljivim značenjem. Razumjela je riječi, a ipak nisu imale nikakvog smisla.

- Znam da osjećate jake bolove, gospođo Rutledge. Činimo sve što je moguće da bismo ih ublažili. Nećete moći govoriti, pa nemojte ni pokušavati. Samo se opustite. Vaša će obitelj uskoro stići.

Užurbani otkucaji bila odzvanjali su joj u glavi. Željela je disati, ali nije mogla. Stroj je disao umjesto nje. Kroz cjevčicu u ustima pumpali su zrak izravno u njezina pluća.

Ponovno je oprezno pokušala otvoriti oči. Jedno se djelomice otvorilo. Kroz prerez je vidjela mutnu svjetlost. Boljelo ju je kad je pokušala izoštriti vid, ali se

usredotočila na to sve dok nejasni obrisi nisu počeli dobivati oblik.

Da, nalazi se u bolnici. Toliko je znala i prije.

Ali kako? Zašto? To je imalo neke veze s noćnom morom što ju je ostavila za sobom u magli. Sad se nije željela sjećati toga pa se usredotočila na sadašnjost. Nepokretna je. Njezine se ruke i noge nisu htjele maknuti bez obzira koliko se trudila. Ni glavu nije mogla pomaknuti. Osjećala se kao da je zatvorena u krutoj čahuri. Paraliza je u njoj izazvala paniku. Je li trajna?

Srce joj je počelo brže tući. Kraj nje se odmah netko pojavio. - Gospođo Rutledge, nemate razloga za strah. Bit će vam dobro.

- Otkucaji srca previše su ubrzani - primijetila je osoba s druge strane kreveta.

- Samo je uplašena, mislim. Prepoznala je prvi glas. Dezorijentirana je, ne zna što se događa s njom.

Neki se lik u bijelome nagnuo nad nju. - Sve će biti u redu. Pozvali smo gospodina Rutledgea i on je na putu ovamo. Raduje vas što ćete ga vidjeti, zar ne? Tako mu je laknulo kad smo javili da ste se osvijestili.

- Siroto stvorenje. Možete li zamisliti da se probudite i nađete se u ovakvom stanju?

- Ne mogu zamisliti preživljavanje pada aviona.

Bezglasni vrisak odjekivao je njezinom glavom.

Sjetila se!

Vriska metala. Vriska ljudi. Dim, gust i crn. Potom plamen, i čisti užas.

Automatski je primijenila upute o postupku u hitnom slučaju što su joj ga stotine stjuardesa utuvile u glavu na isto toliko letova.

Kad je pobjegla od zapaljenog trupa aviona, počela je naslijepo trčati kroz svijet okupan crvenom krvlju i crnim dimom. Iako joj je bilo strahovito naporno trčati, ipak je to činila stežući...

Stežući što? Sjećala se da je to bilo nešto dragocjeno, nešto što je morala odnijeti na sigurno.

Sjećala se da je pala. Kad se srušila, vjerovala je da je posljednji put vidjela ovaj svijet. Nije čak osjetila ni bol prilikom udarca o tvrdo tlo. Tada ju je već obujmilo ništavilo koje ju je sve do sada štitilo od agonije sjećanja.

- Doktore!

- Što je?

- Njezini su se otkucaji srca dramatično ubrzali.

- U redu, smirimo je malo. Gospođo Rutledge - zapovjednim je glasom rekao liječnik - smirite se. Sve je u redu. Nemate se zbog čega zabrinjavati.

- Dr. Martin, upravo je stigao gospodin Rutledge.

- Zadržite ga vani dok je ne stabiliziramo.

- Što se dogodilo? - Činilo se da novi glas dopire iz velike udaljenosti, ali se u njemu osjećao autoritativni ton.

- Gospodine Rutledge, molim vas, dajte nam nekoliko...

- Carole?

Odjednom je postala svjesna njegove nazočnosti. Bio je jako blizu, sagnuo se nad nju, govorio joj nježno i umirujuće. - Bit će ti dobro. Znam da si uplašena i zabrinuta, ali bit će ti dobro. Jednako kao i Mandy, hvala Bogu. Ima nekoliko slomljenih kosti i površinske opekline na rukama. Mama boravi u bolničkoj sobi s njom. Bit će joj dobro. Čuješ li me, Carole? Ti i Mandy ste preživjele, a sad je jedino to važno.

Točno iza njegove glave nalazilo se jarko fluorescentno svjetlo pa su njegove crte lica bile nejasne, ali je uspjela razabrati toliko da stvori neodređeni dojam o tome kako izgleda. Grčevito se držala svake umirujuće riječi što ju je izgovorio. Budući da ih je izgovarao s takvim uvjerenjem, vjerovala je u njih.

Posegnula je za njegovom rukom, ili bolje rečeno, pokušala je. Zasigurno je osjetio njezinu bezglasnu molbu za ljudskim kontaktom jer joj je nježno položio ruku na rame.

Njezina je tjeskoba počela nestajati pri njegovu dodiru, ili je možda počeo djelovati snažan sedativ što su ga ubrizgali u infuziju. Polako se smirila osjećajući se nekako sigurnijom dok joj je taj neznanac čvrsta glasa bio na dohvat ruke.

- Zaspat će. Sad možete otići, gospodine Rutledge.

-Ostajem.

Zatvorila je oko i njegovo se nejasno lice izgubilo. Lijek je djelovao omamljujuće. Blago ju je njihao poput malena čamca i vodio u sigurnu luku ravnodušnosti.

Tko je Mandy? pitala se.

Zar bi trebala poznavati tog čovjeka koji ju je zvao Carole?

Zašto su je svi uporno zvali gospodom Rutledge?

Zar svi misle da je udana za njega?

Griješe, naravno.

Ona ga uopće ne poznaje.

Bio je ondje kad se ponovno probudila. Koliko je ona znala, mogle su proći minute, sati, dani. Budući da vrijeme uopće nije bitno na intenzivnoj njezi, njezina se dezorijentiranost samo pojačala.

Čim je otvorila oko, nagnuo se nad nju i rekao: - Zdravo.

Uništavalo joj je živce to što ga nije mogla jasno vidjeti. Uspijevala je otvoriti samo jedno oko. Shvatila je da joj je glava omotana zavojima i zato je nije mogla pomaknuti. Kao što joj je liječnik rekao, nije mogla govoriti. Činilo se kao da joj se donji dio lica stvrdnuo.

- Možeš li me razumjeti, Carole? Znaš li gdje se nalaziš? Trepni ako me razumiješ.

Trepnula je.

Napravio je neki pokret rukom. Učinilo joj se da je provukao prste kroz kosu, ali nije bila sigurna. - Dobro rekao je uz uzdah. - Rekli su da te se ne smije ni zbog čega uzrujavati, ali poznavajući tebe, sigurno ćeš htjeti sve činjenice. Imam li pravo?

Trepnula je.

- Sjećaš li se da si se ukrcala u avion? To je bilo prekjucher. Ti i Mandy ste nekoliko dana kanile kupovati u Dallasu. Sjećaš li se pada aviona?

Očajnički mu je pokušavala reći da ona nije Carole i nema pojma tko je Mandy, ali je trepnula odgovarajući na njegovo pitanje o padu.

- Samo je četrnaest ljudi preživjelo.

Nije shvatila da joj teku suze dok ih on papirnatim rupčićem nije obrisao. Njegov je dodir bio nježan za čovjeka tako snažnih ruku.

- Nekako si, Bog zna kako, uspjela zajedno s Mandy izići iz zapaljene olupine. Sjećaš li se toga?

Nije trepnula.

- Pa, nije važno. Bez obzira kako si uspjela, spasila si joj život. Uznemirena je i uplašena, prirodno. Bojim se da su njezine ozljede više emocionalne nego fizičke, stoga ih je teže liječiti. Namjestili su joj slomljenu ruku. Nema nikakvih trajnih oštećenja. Neće joj čak trebati ni presađivanje kože za opekline. Ti si je - zurio je u nju prodornim pogledom - zaštitila svojim tijelom.

Nije shvaćala njegov pogled, ali kao da je sumnjao u točnost činjenica. Prestao je zuriti u nju i nastavio je objašnjavati.

- NTSB istražuje. Našli su crnu kutiju. Sve se činilo normalnim, a tada je jedan od motora jednostavno eksplodirao. To je zapalilo gorivo. Avion je postao vatrena kugla. Ali prije nego je plamen sasvim zahvatio trup

aviona, uspjela si izići kroz izlaz za slučaj nužde na krilo, noseći Mandy sa sobom.

- Jedan od preživjelih rekao je da te je vidio kako se mučiš oko otkopčavanja njezina sigurnosnog pojasa. Kaže da ste se vas troje probili kroz dim do vrata. Tvoje je lice već bilo prekriveno krvlju, rekao je, znači da si ozljede zadobila prilikom pada.

Uopće se nije sjećala tih pojedinosti. Sjećala se samo užasavajuće pomisli da će umrijeti od gušenja dimom, ako prije toga ne izgori. On je veličao njezine hrabre postupke tijekom katastrofe. Ali ona je samo reagirala u skladu s nagonom za preživljavanjem što ga ima svako živo biće.

Možda će joj se sjećanja na tragediju postupno vraćati. Možda se nikad neće svega sjetiti. Nije bila sigurna želi li se sjetiti. Ponovno proživljavanje onih užasnih minuta nakon pada značilo bi da još jednom mora proživjeti pakao.

Ako je samo četrnaest putnika preživjelo, onda ih je mnogo umrlo. Zbunjivalo ju je to što je ona preživjela. Hirom sudbine izabrana je da živi, a ona nikad neće znati zašto je tako.

Njezin se vid zamaglio te je shvatila da opet plače. On je bez riječi prinio rupčić njezinu oku. - Testirali su ti krv na plinove i odlučili te priključiti na respirator. Imaš potres mozga, ali nema ozbiljnije ozljede glave. Slomila si desnu potkoljenicu kad si skočila s krila.

- Šake su ti zamotane i imobilizirane zbog opekline. No hvala Bogu da su sve tvoje ozljede, osim udisanja dima, vanjske.

- Znam da te zabrinjava tvoje lice - rekao je s nelagodom. - Neću ti lagati, Carole. Znam da to ne želiš.

Trepnula je. Zastao je i nesigurno se zagledao u nju. - Tvoje je lice pretrpjelo teška oštećenja. Osigurao sam ti najboljeg plastičnog kirurga u zemlji. Specijalizirao je

rekonstruktivnu kirurgiju na žrtvama nesreća i trauma kao što si ti.

Njezino je oko mahnito treptalo, ne od razumijevanja, već od tjeskobe. Ženska taština izbila je na površinu, iako je bespomoćno ležala na odjelu intenzivne njege, sretna što je živa. Željela je znati koliko je točno oštećeno njezino lice. Rekonstruktivna kirurgija zvučila je prijeteće.

- Nos ti je slomljen. Kao i jedna jagodična kost. Druga je pretvorena u prah. Zato ti je oko zamotano. Nema ga što držati.

Ispustila je tihi užasnuti zvuk. - Ne, nisi izgubila oko. To je sreća. Tvoja gornja čeljusna kost također je slomljena. Ali taj kirurg sve to može dovesti u red, baš sve. Kosa će ti ponovno narasti. Usadit će ti umjetne zube koji će izgledati točno kao pravi.

Nije imala ni zubi ni kose.

Donijeli smo mu tvoje fotografije, nedavno snimljene, iz svih kutova. Moći će savršeno obnoviti tvoje crte lica. Opekline na licu zahvatile su samo vanjski sloj kože, pa neće biti presađivanja. Kad se koža oguli, bit će kao da si se pomladila deset godina, rekao je liječnik. Trebala bi biti zahvalna na tome.

Promaknule su joj suptilne modulacije njegova glasa jer se usredotočila na ključne riječi. Jasna i glasna poruka bila je da ispod zavoja izgleda poput čudovišta.

Panika je bujala u njoj. Zacijelo je i on to osjetio jer joj je ponovno položio ruku na rame. - Carole, nisam ti govorio o težini tvojih ozljeda zato da bih te uzrujao. Znam da te to zabrinjava. Držao sam najboljim biti iskren kako bi se ti mogla psihički pripremiti za kušnju koja ti predstoji.

- Neće biti lako, ali svi u obitelji pružaju ti stopostotnu podršku. - Zastao je i stišao glas. Zasad ću zaboraviti na osobne probleme i koncentrirati se na to da ti ozdraviš. Ostat ću uz tebe dok ne budeš sasvim zadovoljna

kirurgovim rezultatima. To ti obećavam. Dugujem ti to jer si spasila Mandyn život.

Pokušala je odmahnuti glavom i tako zaniijekati sve što je govorio, ali uzalud. Nije se mogla maknuti. Pokušala je govoriti oko cijevi u grlu, ali to joj je izazivalo jake bolove.

Njezina je frustriranost rasla sve dok nije ušla medicinska sestra i naredila mu neka ode. Kad je maknuo ruku s njezina ramena, osjetila se napuštenom i samom.

Medicinska je sestra ubrizgala dozu narkotika. Putovao je njezinim žilama, ali se ona borila protiv uspavljujućeg učinka. Međutim, bio je jači od nje i na koncu se morala predati.

- Carole, čuješ li me?

Probudila se i žalosno zastenjala. Od lijekova se osjećala teškom i beživotnom, kao da su jedine žive stanice u njezinu mozgu, a ostatak je mrtav.

- Carole? - glas je siknuo blizu njezina zamotana uha.

To nije bio čovjek po imenu Rutledge. Prepoznala bi njegov glas. Nije se mogla sjetiti je li otišao. Nije znala tko joj sada govori. Željela se skloniti od ovoga glasa. Nije bio umirujući kao onaj gospodina Rutledgea.

- Još uvijek si u lošem stanju i mogla bi podleći. No ako osjećaš da ti se smrt približava, nemoj davati nikakva priznanja na svojoj samrtničkoj postelji, čak i ako budeš mogla.

Pitala se sanja li možda. Prestrašeno je otvorila oko. Kao i obično, soba je bila jarko osvijetljena. Njezin je respirator ritmički zujao. Čovjek koji joj se obraćao nalazio se izvan njezina vidokruga. Osjećala ga je, ali ga nije mogla vidjeti.

- Još uvijek smo zajedno u tome, ti i ja. A ti si previše duboko ogrezla da bi se sada izvukla, pa nemoj ni pomišljati na to.

Uzaludno je pokušavala rastjerati omamljenost i dezorijentiranost. Čovjek je ostao samo bestjelesni, prijeteći glas, bez određenog oblika.

- Tate neće poživjeti toliko da stupi na položaj. Ovaj pad aviona je gnjavaža, ali možemo to iskoristiti za sebe ako ne budeš paničarila. Čuješ me? Izvučeš li se iz ovoga, nastaviti ćemo ondje gdje smo stali. Nikad neće postojati senator Tate Rutledge. Prije će umrijeti.

Stisnula je oko u pokušaju zaustavljanja sve naglašenije panike.

- Znam da me čuješ, Carole. Ne pretvaraj se da ne možeš.

Nakon nekoliko trenutaka ponovno je otvorila oko i okrenula ga prema natrag što je više mogla. Još uvijek nije mogla nikoga vidjeti, ali je osjećala da je njezin posjetitelj otišao.

Prošlo je još nekoliko minuta, mjerenih izluđujućim ritmom respiratora. Lebdjela je između sna i jave hrabro se boreći protiv učinka lijekova, panike i dezorijentiranosti svojstvene odjelu intenzivne njege.

Brzo nakon toga stigla je medicinska sestra, provjerila bočicu s infuzijom i izmjerila joj krvni tlak. Ponašala se rutinski. Sestra bi zasigurno spomenula da je netko u njezinoj sobi, ili je maločas bio. Zadovoljna stanjem svoje pacijentice, sestra je izašla.

Do trenutka kad je ponovno usnula, uvjerala je sebe da je samo imala ružan san.

2. poglavlje

Tate Rutledge stajao je kraj prozora u svojoj hotelskoj sobi i zurio u promet na autocesti. Prednja i stražnja svjetla odražavala su se na mokrom asfaltu, stvarajući vodenaste crvene i bijele pruge.

Kad je čuo kako se iza njega otvaraju vrata, okrenuo se na petama čizama i kimnuo bratu u znak pozdrava. - Nazvao sam tvoju sobu prije nekoliko minuta - rekao je. - Gdje si bio?

- Popio sam pivo dolje u baru. Spursi igraju protiv Lakersa.

- Zaboravio sam. Tko pobjeđuje?

Prezirno mrštenje njegova brata ukazivalo je na glupavost toga pitanja. - Tata se još nije vratio?

Tate je odmahnuo glavom, pustio da se zastor vrati na mjesto i odmaknuo se od prozora.

- Umirem od gladi - rekao je Jack. - Jesi li ti gladan?

- Valjda jesam. Nisam razmišljao o tome. - Tate se skljkao u naslonjač i protrljao oči.

- Nimalo nećeš pomoći ni Carole ni Mandy ne budeš li vodio računa o sebi, Tate. Ustrano izgledaš.

- Hvala.

- Ozbiljno mislim.

- Znam da misliš - rekao je Tate, spustivši ruke i iskrivljeno se nasmiješivši starijem bratu. Ti si sušta iskrenost bez imalo takta. Zato sam ja političar, a ti nisi.

- Političar je loša riječ, sjećaš se? Eddy te je uputio neka je ne rabiš.

- Čak ni među članovima obitelji i prijateljima?

- Moglo bi ti prijeći u naviku. Najbolje je uopće je ne upotrebljavati.

- Isuse, zar ti nikad ne odustaješ?

- Samo pokušavam pomoći.

Tate je sagnuo glavu posramivši se svog mrzovoljnog ispada. - Oprosti. - Poigravao se daljinskim upravljačem i bezglasno mijenjao kanale. - Rekao sam Carole za lice.

- Jesi?

Spustivši se na rub kreveta, Jack Rutledge se nagnuo naprijed i oslonio se laktovima na koljena. Za razliku od brata, imao je na sebi hlače od odijela, bijelu košulju i kravatu. No u ovo doba dana je već i on djelovao neuredno. Uštirkana je košulja omlohavila, kravatu je olabavio i rukave zavrnuo. Hlače su bile zgužvane jer je veći dio dana sjedio.

- Kako je reagirala kad si joj rekao?

- Odakle bih znao, dovraga? - promrmljao je Tate.

- Ne može se vidjeti ništa osim njezina desnog oka. Suze su tekle iz oka pa znam da je plakala. Poznavajući je, njezinu taštinu, pretpostavljam da je posve histerična ispod svih onih zavoja. Kad bi se mogla micati, zacijelo bi trčala hodnicima bolnice i vrištala. Zar ne bi i ti?

Jack je spustio glavu i zagledao se u svoje šake, kao da je pokušavao zamisliti kakav bi to bio osjećaj da su mu opečene i pokrivenе zavojima. - Misliš li da se sjeća pada?

- Pokazala mi je da se sjeća, ali nisam siguran koliko. Izostavio sam mučne pojedinosti i samo joj rekao da su ona, Mandy i još dvanaest ljudi preživjeli.

- Večeras su na vijestima rekli da još uvijek pokušavaju spojiti pougljenjene ostatke i dijelove tijela kako bi ih identificirali.

Tate je pročitao izvještaj u novinama. Prema onome što je izjavitelj napisao, to je bio prizor ravno iz pakla. Hollywood ne bi mogao stvoriti film stravičniji od mučne stvarnosti s kojom su se suočavali mrtvozornik i njegova vojska pomoćnika.

Kad god bi se Tate sjetio da su Carole i Mandy mogle biti među tim žrtvama, osjetio bi mučninu. Noću nije

mogao spavati jer je razmišljao o tome. Svaka je žrtva imala svoju priču, razlog za putovanje baš tim letom. Svaka je priča bila mučna.

Tate je u svojoj mašti dodao imena Carole i Mandy na popis žrtava: *Supruga i trogodišnja kći kandidata za senatora Tatea Rutledgea bile su među žrtvama leta 398.*

Ali sudbina je odredila drukčije. One nisu poginule. Zahvaljujući Caroleinoj iznenađujućoj hrabrosti one su preživjele.

- Dobri Bože, pada kao iz kabla. - Nelsonov je glas razbio tišinu kad je ušao balansirajući velikom, kvadratnom kutijom za pizzu na ramenu i otresajući kišobran drugom rukom.

-Umiremo od gladi - rekao je Jack.

-Vratio sam se što sam prije mogao.

- Sjajno miriše, tata. Što ćeš popiti? - pitao je Tate i prišao malenom, ugrađenom hladnjaku što ga je njegova majka dobro opskrbila prve noći koju je ondje proveo. - Pivo ili nešto bezalkoholno?

-Uz pizzu? Pivo.

- Jack?

- Pivo.

- Kakva je situacija u bolnici?

- Rekao je Carole za ozljede - rekao je Jack prije no što je Tate dospio odgovoriti.

- Oh? - Nelson je podigao krišku vruće pizze do usta i zagrizao. Punim je ustima promrmljao:

- Jesi li siguran da je to bilo mudro?

- Ne. Ali da sam ja na njezinu mjestu, želio bih znati koji se vrug događa. Zar ti ne bi?

- Valjda bih. - Nelson je otpio gutljaj piva što mu ga je Tate donio. - Kako se tvoja majka osjećala kad si otišao?

-Iscrpljeno. Preklinjao sam je neka se vrati ovamo i meni dopusti da noćas budem uz Mandy, ali je rekla da su

već uspostavile rutinu, a ona je ne želi prekidati, radi Mandy.

- To je tebi rekla - primijetio je Nelson. - Ali je vjerojatno samo bacila pogled na tebe i zaključila da je tebi dobar san potrebniji nego njoj. Ti si taj koji je iscrpljen.

- To sam mu i ja rekao - oglasio se Jack.

- Pa, možda ću se malo oporaviti kad pojedem. - Tate je u svoj glas pokušao unijeti malo humora.

- Nemoj se šaliti na račun naših savjeta, Tate - strogo će Nelson. - Ne smiješ ugrožavati vlastito zdravlje.

-To niti ne kanim. - Salutirao im je limenkom piva, otpio nekoliko gutljaja, a potom ozbiljno dodao: - Sad kad je Carole došla k svijesti i zna što je očekuje, bit ću mirniji.

- To će biti dugotrajno. Za sve - primijetio je Jack.

- Drago mi je da si to spomenuo, Jack. - Tate je papirnatim ubrusom obrisao usta i psihički se pripremio. Upravo je kanio iskušati njihovu borbenost. - Možda bih trebao pričekati još šest godina prije nego se kandidiram za senatora.

Nekoliko je sekundi oko stola vladala napeta tišina, a tada su Nelson i Jack istodobno progovorili, nadglasavajući jedan drugoga.

- Takvu odluku ne možeš donijeti dok ne vidiš kako će proći operacija.

- Što je s trudom što smo ga uložili?

- Previše ljudi računa na tebe.

- Nemoj ni pomišljati na to da sada odustaneš, braco. Ovo su pravi izbori.

Tate je podigao ruke tražeći tišinu. - Znete koliko to želim. Isuse, oduvijek sam želio biti član zakonodavnog tijela. Ali ni za što ne mogu žrtvovati dobrobit svoje obitelji, čak ni za svoju političku karijeru.

- Carole ne zavređuje takvu obzirnost od tebe.

Tateove oštre sive oči zagledale su se u bratove. - Ona je moja žena - naglasio je.

Usljedila je još jedna napeta tišina. Nelson je pročistio grlo i rekao: - Naravno, moraš biti uz Carole tijekom kušnje što je očekuje. Vrijedno je divljenja što najprije misliš na nju, a tek kasnije na svoju političku karijeru. Takvu bih nesebičnost i očekivao od tebe.

Kako bi naglasio svoje sljedeće riječi, Nelson se nagnuo preko pizze što se nalazila na malenom okruglom stolu. - Ali sjeti se koliko te je Carole poticala na to da baciš šešir u ring. Mislim da bi se jako uzrujala kad bi se zbog nje povukao iz utrke. Jako bi se uzrujala - rekao je i kažiprstom ubadao zrak između njih.

- I gledajući na to s vrlo hladne i proračunate točke gledišta - nastavio je - ova bi se teška nesreća mogla okrenuti u našu korist. Pribavit će nam besplatnu reklamu.

Tateu se zgadila ta primjedba pa je bacio svoj ubrus i ustao. Nekoliko je trenutaka besciljno šetkao sobom. - Jesi li s Eddyjem razgovarao o tome? Jer je on rekao doslovno istu stvar kad sam ga ranije nazvao kako bih razgovarao o tome.

- On je voditelj tvoje kampanje. - Jack je problijedio i ostao bez riječi pri pomisli da bi njegov brat mogao odustati čak i prije službenog početka kampanje. - Plaćen je da ti daje dobre savjete.

- Da mi dodijava, želiš reći.

- Eddy želi vidjeti Tatea Rutledgea na položaju senatora Sjedinjenih Država, baš kao i mi ostali, a njegova želja nema nikakve veze s plaćom što je dobiva. Široko se smiješeci, Nelson je ustao i lupnuo Tatea po leđima. - Natjecat ćeš se na izborima u studenom. Carole bi te prva poticala na to.

- Onda u redu - rekao je Tate. - Morao sam znati da se mogu osloniti na vašu bezrezervnu podršku. Zahtjevi što

će se pred mene postavljati u predstojećim mjesecima bit će više no što mogu podnijeti.

- Imaš našu podršku, Tate - odlučno je rekao Nelson.

- Hoću li imati vaše strpljenje i razumijevanje kad ne budem mogao biti na dva mjesta istodobno? - Tate ih je obojicu upitno pogledao. - Dat ću sve od sebe kako jednu odgovornost ne bih žrtvovao drugoj, ali imam samo jedno tijelo.

Nelson ga je umirivao: - Mi ćemo preuzeti dio tvog tereta.

- Što je još Eddy rekao? - pitao je Jack kojemu je uvelike laknulo kad je kriza prošla.

- Dobrovoljci stavljaju upitnike u kuverte što će ih poslati krajem tjedna.

- Što je s javnim nastupima? Je li ih još zakazao?

- Probni govor u srednjoj školi u dolini. Rekao sam mu neka otkáže.

- Zašto? - pitao je Jack.

- Srednjoškolci ne glasaju - rekao je Tate.

- Ali glasuju njihovi roditelji da. Trebali bismo te Meksikance u dolini na našoj strani.

- Imamo ih na našoj strani.

- Ne uzimaj ništa zdravo za gotovo.

- Ne uzimam - rekao je Tate - ali ovo je jedan od onih primjera u kojima moram odvagnuti svoje prioritete. Carole i Mandy iziskivat će mnogo mojeg vremena. Morat ću biti selektivniji kad je riječ o tome kamo idem i kada. Svaki će govor biti važan, a ja ne mislim da je srednjoškolska publika toliko važna.

- Vjerojatno imaš pravo - diplomatski je intervenirao Nelson.

Tateu je bilo jasno da mu otac ide niz dlaku, ali nije ga bilo briga. Bio je umoran i zabrinut, a želio je poći u krevet i barem pokušati zaspati. Što je taktičnije mogao, stavio je to do znanja ocu i bratu.

Kad ih je ispratio do vrata, Jack se okrenuo i nezgrapno ga zagrljio. - Žao mi je što sam te večeras gnjavio. Znam da imaš mnogo toga na umu.

- Kad to ne bi činio, začas bih postao debeo i lijen. - Tate mu je uputio očaravajući osmijeh koji će se neminovno pojaviti na posterima tijekom kampanje.

- Ako nitko nema ništa protiv, mislim da ću sutra poći kući rekao je Jack. - Netko mora provjeriti kakva je situacija kod kuće i kako se svi snalaze.

- Kako je ondje? - pitao je Nelson.

- U redu. - Nije mi se činilo u redu kad sam zadnji put bio kod kuće. Tvoja se kći Francine danima nije javila, a tvoja žena... pa, znaš u kakvom je stanju bila. Priprijetio je prstom starijem sinu. - Stvari su nekako jadne kad čovjek nema malo više utjecaja na svoju obitelj. - Pogledao je Tatea. - To se odnosi i na tebe, kad već govorimo. Obojica ste ženama dopustili da rade što god im padne na pamet.

Ponovno se okrenuvši Jacku, Nelson je rekao: Trebao bi se pobrinuti da Dorothy Rae dobije pomoć prije nego bude prekasno.

- Možda nakon izbora - promrmljao je. Pogledao je brata i dodao: - Bit ću udaljen samo sat vremena vožnje ako me budeš trebao.

- Hvala, Jack. Nazvat ću ako razvoj događaja bude to zahtijevao.

- Je li ti liječnik rekao kad će obaviti operaciju?

- Neće sve dok se ne smanji opasnost od infekcije - rekao im je Tate. Udisanje dima oštetilo joj je pluća pa će možda morati čekati čak i dva tjedna. Za njega je to prava dilema jer ako predugo čeka, kosti njezina lica srast će onakve kakve jesu.

- Isuse - rekao je Jack. Potom je lažno vedrim tonom rekao: - Pa, pozdravi je. U ime Dorothy Rae i Fancy, također.

-Hoću.

Jack je pošao hodnikom prema svojoj sobi. Nelson se još zadržao. - Jutros sam razgovarao sa Zee. Dok je Mandy spavala, pošla je dolje do intenzivne njege. Zee kaže da Carole užasno izgleda.

Tateova su se ramena lagano pograbila. - Tako je. Svim se srcem nadam da kirurg zna o čemu govori.

Nelson je položio ruku na Tateovu u znak podrške. Tate je na trenutak pokrio njegovu ruku svojom. - Dr. Sawyer, kirurg, danas je napravio videosliku. Elektronički je prenio Caroleino lice na televizijski ekran, služeći se fotografijama što sam mu ih dao. Bilo je nevjerovatno.

- On misli da će tu videosliku uspjeti reproducirati tijekom operacije?

- Tako on kaže. Rekao mi je da bi moglo biti nekih sitnih razlika, ali većina će biti povoljna za nju. - Tate se suho nasmijao. - Što bi se njoj trebalo sviđati.

- Prije nego ovo završi mogla bi zaključiti da bi svaka žena u Americi trebala imati takvu sreću - rekao je Nelson sa sebi svojstvenim optimizmom.

Ali Tate je mislio na ono jedno oko, podliveno krvlju i otečeno, no ipak jednake tamnosmeđe boje, kako ga gleda s izrazom straha. Pitao se boji li se da će umrijeti. Ili da će živjeti bez onog prelijepog lica kojim se maksimalno koristila.

Nelson mu je zaželio laku noć i povukao se u svoju sobu. Duboko zamišljen, Tate je ugasio televizor i svjetla, razodjenuo se i zavukao u krevet.

Munje su prodirale kroz zastore i na trenutke osvjetljavale sobu. Grom je prasnuo blizu zgrade, a stakla su se na prozorima zatresla. Zurio je u bljeskave uzorke suhim očima koje su ga pekle.

Nisu se čak ni poljubili na rastanku.

Među njima je tog jutra vladala velika napetost zbog nedavne, žestoke svađe. Carole je jedva čekala da pođe na

nekoliko dana u kupovinu u Dallas, ali su na aerodrom stigli ranije pa su mogli popiti kavu u restoranu.

Mandy je slučajno prolila malo narančina soka po haljini. Normalno, Carole je pretjerano reagirala. Dok su izlazili iz restorana, brisala je zamrljanu, nabranu pregačicu i grdila Mandy jer je bila nepažljiva.

-Za boga miloga, Carole, mrlja se uopće ne vidi -rekao je Tate.

- *Ja* je vidim.

- Onda je nemoj gledati.

Uputila je mužu onaj svoj ubojiti pogled koji više nije djelovao na njega. Nosio je Mandy kroz terminal i pričao joj o svim uzbudljivim stvarima što će ih vidjeti i raditi u Dallasu. Na izlazu je kleknuo i zagrlio je. - Zabavljaj se, dušice. Hoćeš li mi donijeti dar?

- Smijem li, mamice?

- Svakako - odsutnim je glasom odgovorila Carole.

- Svakako - rekla mu je Mandy uz široki osmijeh.

- Jedva čekam. - Privukao ju je k sebi i još je jednom zagrlio.

Uspravio se i pitao Carole želi li da pričeka dok se njihov avion ne udalji od ulaza. - Nema razloga za to.

Nije se prepirao, već je samo provjerio imaju li svu ručnu prtljagu. - Pa, onda se vidimo u utorak.

- Nemoj kasniti kad dođeš po nas - doviknula mu je Carole dok je vukla Mandy prema prolazu gdje je čekala stjuardesa kako bi uzela njihove karte. - Mrzim se zadržavati po aerodromima.

Trenutak prije nego su ušle u prolaz, Mandy se okrenula i mahnula mu. Carole se nije čak ni osvrnula. Samouvjerena i sigurna, odlučno je hodala naprijed.

Možda je zato ono jedino oko sada ispunjeno takvom tjeskobom. Temelj Caroleina samopouzdanja - njezin izgled - ukrala je sudbina. Prezirala je ružnoću. Možda njezine suze nisu bile zbog onih koji su poginuli u nesreći

kako je u početku mislio. Možda je plakala zbog sebe. Možda bi više voljela umrijeti nego ostati unakažena, čak i privremeno.

Poznavajući Carole, to ga ne bi iznenadilo.

Prema hijerarhijskom sustavu pomoćnika mrtvozornika okruga Bexar, Grayson je bio najniži na ljestvici. Stoga je nekoliko puta provjerio podatak prije nego je svoje zbunjujuće otkriće povjerio neposrednom pretpostavljenom.

- Imaš li minutu vremena?

Iscrpljeni, svadljivi čovjek s gumenom pregačom i rukavicama upitno ga je pogledao preko ramena. - Što si imao na umu, malo golfa?

- Ne, ovo.

- Što?

- Nadzornik se okrenuo svom poslu na pocrnjeloj hrpi tvari koja je nekoć bila ljudsko tijelo.

- Zubni karton Avery Daniels - rekao je Grayson. - Žrtva broj osamdeset sedam.

- Ona je već identificirana i izvršena je obdukcija. - Nadzornik je pogledao tablicu na zidu kako bi bio siguran. Njezino je ime bilo prekriženo crvenom crtom. - Tako je.

-Znam, ali...

- Nije imala živih rođaka. Danas poslije podne identificirao ju je bliski obiteljski prijatelj.

- Ali ovaj karton...

- Gledaj, prijatelju - osorno je rekao nadzornik imam tijela bez glava, ruke bez šaka, stopala bez nogu. A svi me proganjaju da to završim večeras. Dakle, ako je netko bio identificiran, ako je napravljena obdukcija i slučaj je zaključen, nemoj me gnjaviti kartonima, u redu?

Grayson je gurnuo rendgenske snimke zuba natrag u kuvertu u kojoj su stigli i bacio je prema kanti za smeće. - U redu. Dobro. A u međuvremenu, jebi se.

- Svakako, svakako, kad god želiš. Čim identificiramo sva ova tijela.

Grayson je slegnuo ramenima. Ne plaćaju ga da bude Dick Tracy. Ako nikoga nije briga za zagonetno neslaganje, zašto bi se on time opterećivao? Nastavio je uspoređivati zubne kartone s tijelima koje je tek trebalo identificirati.

3. poglavlje

Činilo se da je i vrijeme u žalovanju.

Kiša je padala na dan pokopa Avery Daniels. Prethodnu je noć grmljavina potresala brdoviti dio Texasa. Tog je jutra ostala samo bijedna, hladna, siva kiša.

Irish McCabe je golglav stajao kraj lijesa, nesvjestan ogavna vremena. Inzistirao je na obilju žutih ruža jer je znao da je njih najviše voljela. Žive i blistave kao da su se rugale smrti. To ga je tješilo.

Suze su tekle njegovim rumenim obrazima. Mesnati, venama ispresijecani nos bio je crveniji nego inače, iako u posljednje vrijeme nije previše pio. Avery ga je gnjavila zbog toga, tvrdeći da prekomjerna količina alkohola nije dobra za njegova jetra, krvni tlak, ili za sve širi struk.

Gnjavila je i Vana Lovejoya zbog njegove zloporabe droga, ali on se pojavio na sprovodu pod utjecajem jeftinog viskija i *jointa* što ga je popušio na putu do kapelice. Staromodna kravata oko njegova ovratnika bila je ustupak ozbiljnosti prilike i svjedočila je o činjenici da je Avery poštivao više nego većinu ostalih pripadnika ljudske vrste.

Drugi ljudi imali su o Vanu Lovejoyu jednako loše mišljenje kao i on o njima. Avery se ubrajala među nekolicinu onih koji su ga mogli tolerirati. Kad je novinar koji je dobio zadatak izvještavati o njezinoj tragičnoj pogibiji za KTEX-ove vijesti pitao Vana hoće li snimati videokamerom, snimatelj ga je prezirno pogledao, pokazao mu prst i bez riječi otišao iz prostorije. Takvo nepristojno izražavanje bilo je tipično za Vana, i samo jedan od razloga za njegovo otuđivanje od čovječanstva.

Po završetku kratkog obreda, ljudi su pošljunčanom stazom krenuli prema nizu automobila parkiranih uz groblje, a samo su Irish i Van ostali kraj groba. Djelatnici groblja su na diskretnoj udaljenosti čekali da dovrše posao kako bi se mogli povući unutra gdje je toplo i suho.

Van je imao četrdesetak godina i bio je izrazito mršav. Trbuh mu se uvukao, a koščata ramena vidljivo pogrbila. Rijetka kosa visjela je ravno dolje od razdjeljka na sredini, a dopirala mu je gotovo do ramena i tako uokvirivala mršavo, usko lice. Bio je ostarjeli hippie koji nikad nije prerastao šezdesete.

Suprotno od njega, Irish je bio nizak i nabijen. Dok je Van izgledao kao da bi ga snažan nalet vjetra mogao odnijeti, Irish je izgledao kao da bi mogao zauvijek stajati kad bi čvrsto stao na tlo. Iako su se fizički toliko razlikovali, danas su njihovo držanje i sumorni izrazi lica bili odraz jedan drugoga. Međutim, od njih dvojice Irish je više patio.

U rijetkom pokazivanju suosjećanja, Van je na Irishovo rame položio mršavu, blijedu ruku. - Pođimo se naliti.

Irish je odsutno kimnuo glavom. Koraknuo je naprijed i uzeo jedan žuti ružin pupoljak, a potom se okrenuo i propustio Vana ispred sebe dok su izlazili ispod privremeno postavljene tende i krenuli stazom. Kišne kapi udarale su ga po licu i padale na ramena njegova ogrtača, ali nije ubrzao korak.

- Ja sam, ovaj, stigao ovamo limuzinom - rekao je kao da se toga sjetio tek kad je stigao do vozila.

- Želiš li se vratiti na taj način?

Irish je pogledao prema Vanovu sa svih strana oštećenom kombiju. - Idem s tobom. - Mahnuo je vozaču limuzine pogrebnog zavoda i sjeo u kombi. Unutrašnjost je bila još gora. Poderana tapetarija bila je pokrivena

otrcanim ručnikom za plažu, a smeđa tkanina na stjenkama vozila zaudarala je po dimu marihuane.

Van je sjeo za volan i upalio motor. Dok se nevoljko zagrijavao, dugačkim je, od nikotina požutjelim prstima, pripalio cigaretu i pružio je Irishu.

- Ne, hvala. - Potom je, nakon kratkog razmišljanja, Irish uzeo cigaretu i duboko uvukao dim. Avery ga je nagovorila da prestane pušiti. Već mjesecima nije zapalio. Sad ga je dim duhana pekao u ustima i grlu. Bože, to je dobro - uzdahnio je i ponovno povukao dim.

- Kamo? - pitao je Van s cigaretom u ustima što ju je pripalio za sebe.

- Bilo kamo gdje nas nitko ne poznaje. Vjerojatno ću se pokazati u najgorem svjetlu.

- Ja sam poznat u svim takvim mjestima. - Ostalo je neizgovoreno da se Van često pokazivao u najgorem svjetlu, a u mjestima na koja je zalazio to nije važno. Ubacio je u brzinu.

Nekoliko minuta kasnije Van je uveo Irisha kroz resicama ukrašena crvena plastična vrata bara što se nalazio u zapuštenom dijelu grada. - Hoće li nas ovdje prozivati? - pitao je Irish.

- Na ulazu provjeravaju imaš li oružje.

- A ako ga nemaš, onda ti ga daju - rekao je Irish, nastavljajući otrcanu šalu.

Ugođaj je bio tmuran. Separe u koji su sjeli bio je izoliran i mračan. Jutarnje mušterije bile su jednako mrzovoljne kao i ukrasi što su visjeli sa slabih žarulja od prije nekoliko Božića. Pauci su se na njima trajno nastanili. Naga seniorita zamamno se smiješila s polja crnog baršuna na kojem je bila naslikana. Sušta suprotnost mračnom ambijentu bila je živahna mariachi glazba što je trešala iz džuboksa.

Van je naručio bocu viskija. - Zapravo bih trebao štogod pojesti - neuvjerljivo je promrmljao Irish.

Kad je barmen spustio na stol bocu i dvije čaše, Van je za Irisha naručio neko jelo. - Nisi morao - pobunio se Irish.

Videosnimatelj je slegnuo ramenima i napunio obje čaše. - Njegova će stara kuhati ako je zamoliš.

- Često ovdje jedeš?

- Katkad - odgovorio je Van i još jednom kratko slegnuo ramenima.

Jelo je stiglo, ali nakon što je pojeo samo nekoliko zalogaja, Irish je zaključio da ipak nije gladan. Odgurnuo je napukli tanjur i posegnuo za čašom viskija. Prvi gutljaj imao je učinak bacača vatre u njegovu želucu. Suze su mu navrle na oči. Hripavo je udahnuo.

No vještinom profesionalca, kad je riječ o piću, brzo se oporavio i otpio još jedan gutljaj. Međutim, suze su ostale u njegovim očima. - Vraški će mi nedostajati. - Lijeno je vrtio čašu po masnoj površini stola.

- Da, i meni. Znala je biti gnjavatorica, ali ni izbliza kao većina ostalih.

Metalna pjesma što je svirala na džuboksu došla je do kraja. Nitko nije izabrao drugu, a Irishu je laknulo. Glazba je smetala njegovoj žalosti.

- Bila mi je poput vlastita djeteta, znaš? - retorički je pitao. Van je nastavio pušiti pripalivši drugu cigaretu opuškom prve. - Sjećam se dana kad se rodila. Bio sam u bolnici i znojio se zajedno s njezinim ocem. Čekali smo. Šetkali. Sad ću morati pamtit i dan kad je umrla.

Iskapio je viski i ponovno napunio čašu. - Znaš, ni u jednom trenutku nije mi palo na pamet da se to njezin avion srušio. Mislio sam samo na priču, prokletu novinarsku priču. Bila je to tako bezvezna priča da čak ni snimatelja nisam poslao s njom. Kanila je uzeti jednoga iz postaje u Dallasu.

- Hej, čovječe, nemoj preuzimati krivnju na sebe. Nisi mogao znati.

Irish je zurio u jantarnu tekućinu u svojoj čaši. - Jesi li ikad morao identificirati tijelo, Van? - Nije čekao odgovor. - Sve su ih poslagali, kao... - Drhtavo je uzdahnuo. - Prokletstvo, ne znam. Nikad nisam morao poći u rat, ali zacijelo je bilo tako.

- Zatvorili su je u crnu plastičnu vreću. Više nije imala kose - rekao je hrapavim glasom. - Sva je izgorjela. A njezina koža... o, Isuse. - Pokrio je oči svojim kratkim, debelim prstima. Suze su curile između njih. - Da nije bilo mene, ona se ne bi nalazila u tom avionu.

- Hej, čovječe. - Te dvije riječi iscrpile su Vanov repertoar suosjećajnih izraza. Dopunio je Irishovu čašu, pripalio još jednu cigaretu i bez riječi je pružio ožalošćenom čovjeku. On je sam prešao na marihuanu.

Irish je povukao dim. Hvala Bogu da je majka nije morala takvu vidjeti. Da u ruci nije stiskala svoj medaljon, ne bih čak ni znao da je to Avery. - Želudac mu se okrenuo kad se sjetio što joj je nesreća učinila.

- Nikad ne bih pomislio da ću to reći, ali drago mi je da Rosemary Daniels više nije živa. Majka nikad ne bi smjela vidjeti svoje dijete u takvom stanju.

Irish je nekoliko minuta vrtio svoje piće, a tada je suzne oči podigao prema Vanu. - Volio sam je, mislim Rosemary Averynu majku. Dovraga, nisam si mogao pomoći. Cliff, njezin otac, gotovo je stalno bio odsutan, u nekom zabačenom mjestu svijeta. Kad god je odlazio, tražio je od mene da pripazim na njih. Bio mi je najbolji prijatelj, ali sam ga katkad želio ubiti zbog toga.

Pijuckao je svoje piće. - Rosemary je znala, siguran sam, ali o tome nikad nismo govorili. Voljela je Cliffa. Znao sam to.

Irish je bio nadomjestak za Averyna oca otkako je navršila sedam godina. Cliff Daniels, poznati fotoizvjestitelj, poginuo je u bitci za beznačajno selo u Srednjoj Americi. Rosemary je vrlo tiho okončala vlastiti

život samo nekoliko tjedana nakon muževe smrti, ostavljajući Avery ucviljenu i bez ikoga kome se može okrenuti, osim Irisha, odanog obiteljskog prijatelja.

- Ja sam Averyn otac jednako kao i Cliff. Možda i više. Kad su njezini roditelji umrli, ona se okrenula k meni. K meni je dotrčala prošle godine nakon što se uvalila u onu gužvu u D.C.-u.

- Možda je tada doista zajebala stvar, ali je i dalje bila dobra izvjestiteljica - komentirao je Van kroz oblak slatkastog, oštrog dima.

- Tako je tragično što je umrla s tim zajebom na savjesti. - Otpio je iz čaše. - Vidiš, Avery je imala tu fiksnu ideju o neuspjehu. Toga se najviše bojala. Cliff nije bio uz nju dok je bila dijete, a ona je i dalje nastojala dobiti njegovo priznanje, biti dostojna njegova nasljedstva.

- Nikad nismo razgovarali o tome - mrzovoljno je nastavio. Jednostavno znam. Zato je ona zbrka u D.C.-u onako porazno djelovala na nju. Željela se iskupiti za to, ponovno steći vjerodostojnost i samopoštovanje. Vrijeme je isteklo prije nego je imala priliku za to. Prokletstvo, umrla je smatrajući se neuspješnom.

Žalost starijeg čovjeka pronašla je rijetku, suosjećajnu certu u Vanu. Dao je sve od sebe kako bi utješio Irisha. - Što se tiče onog drugog, znaš, što si osjećao prema njezinoj majci? Pa, Avery je znala.

Irishove crvene, uplakane oči zagledaju se u Vana. - Kako znaš?

- Rekla mi je jednom - rekao je Van. - Pitao sam je koliko dugo se vas dvoje poznajete. Rekla je da te poznaje otkako zna za sebe. Pogodila je da si potajno volio njezinu majku.

- Je li ti se činilo da joj je stalo? - tjeskobno je pitao Irish. - Želim reći, je li ti se činilo da joj to smeta?

Van je odmahnuo glavom.

Irish je iz džepa tamnog odijela izvadio uvelu ružu i prstima protrljao nježne latice. - Dobro. Drago mi je. Volio sam ih obje.

Njegova su se teška ramena počela tresti. Čvrsto je stisnuo prste oko ruže. - O, prokletstvo - zastenjao je - nedostajat će mi.

Spustio je glavu na stol i isprekidano jecao dok mu je Van sjedio nasuprot i patio na svoj način.

4. poglavlje

Kad se Avery probudila, znala je tko je.

Nikad zapravo nije zaboravila. Samo što je od lijekova, kao i od potresa mozga, bila posve smućena.

Jučer je - ili je barem pretpostavljala da je to bilo jučer jer su je svi koji su u posljednje vrijeme došli u njezin vidokrug pozdravili s dobro jutro - bila dezorijentirana, što je bilo razumljivo. Svakoga bi smutilo buđenje nakon nekoliko dana komatoznog stanja, a zatim otkriće da se ne može maknuti, ne može govoriti i ne može vidjeti izvan vrlo ograničenog područja. Rijetko je kada bila bolesna, nikad teško, a ovakvo stanje ju je šokiralo.

Odjel intenzivne njege, sa svojim stalnim osvjetljenjem i aktivnošću, može svakome poremetiti mentalne procese. No ono što je doista zbunjivalo Avery bila je činjenica da su joj se svi pogrešno obraćali. Kako li su je zamijenili za ženu po imenu Carole Rutledge? Činilo se da je čak i gospodin Rutledge uvjeren da govori svojoj ženi.

Nekako im mora staviti do znanja da griješe. Ali nije znala kako, a to ju je plašilo.

Zove se Avery Daniels. To jasno piše na njezinoj vozačkoj dozvoli, novinarskoj iskaznici i svim ostalim dokumentima u njezinu novčaniku. Zacijelo su uništeni u nesreći, zaključila je.

Sjećanje na pad još uvijek je u njoj izazivalo paniku, pa ga je odlučno gurala u stranu s namjerom da se time kasnije pozabavi, kad bude jača i kad se ova privremena pomutnja raščisti.

Gdje je Irish? Zašto joj nije došao u pomoć?

Očiti joj je odgovor neočekivano pao na pamet. Cijelo joj je tijelo reagiralo kao da je dobilo strujni udar. To je

bilo nezamislivo, nepodnošljivo, a ipak posve jasno. Ako su nju greškom smatrali gospodom Rutledge, i vjeruje se da je gospođa Rutledge živa, onda su svi uvjereni da je Avery Daniels mrtva.

Zamislila je u kakvoj se agoniji Irish nalazi. Teško će ga pogoditi njezina »smrt«. Međutim, zasad mu ne može ublažiti patnju. Ne! Sve dok je živa, nije bespomoćna. Mora razmisliti. Mora se koncentrirati.

- Dobro jutro.

Odmah je prepoznala njegov glas. Oteklina njezina oka zacijelo se malo povukla jer ga je mogla jasnije vidjeti. Njegove ranije zamagljene crte lica sad su postale raspoznatljivije. Njegove guste, dobro oblikovane obrve gotovo su se spajale iznad dugačkog, ravnog nosa. Imao je snažnu, tvrdoglavu bradu, a ipak nije djelovala svadljivo, unatoč vertikalnoj jamici na rubu. Usne su mu bile čvrste, široke i tanke, donja malo punija od gornje.

Smiješio se, ali ne i očima, zapazila je. Zapravo nije osjećao smiješak. Nije dolazio iz njegove duše. Avery se pitala zašto nije.

- Kažu mi da si imala mirnu noć. Još uvijek nema znakova plućne infekcije. To je sjajna vijest.

Poznavala je to lice, taj glas. Ne od jučer. Otprije, ali se nije mogla sjetiti gdje je upoznala tog čovjeka.

- Mama je otišla iz Mandyne sobe tek toliko da te može pozdraviti. - Okrenuo je glavu i nekome dao znak neka priđe bliže. - Moraš stati ovamo, mama, jer te inače ne može vidjeti.

Posebno lijepo, sredovječno lice pojavilo se u Averynu vidokrugu. Ženina mekana, tamna kosa imala je vrlo privlačan srebrni pramen što se kovrčao s njezina glatkog čela bez bora.

- Zdravo, Carole. Svima nam je jako drago da se tako lijepo oporavljaš. Tate kaže da su liječnici zadovoljni tvojim napredovanjem.

Tate Rutledge! Naravno.

- Reci joj za Mandy, mama. Neznanka ju je poslušno izvijestila o drugoj neznanki. Mandy je jutros pojela gotovo cijeli doručak. Sinoć su joj dali sedativ da bi bolje spavala. Smeta joj gips na ruci, ali to se moglo očekivati, pretpostavljam. Ona je maza dječjeg odjela i cjelokupno je osoblje omotala oko malog prsta. - Suze su joj se pojavile u očima pa ih je obrisala papirnatim rupčićem. - Kad pomislim što...

Tate Rutledge obujmio je majčina ramena. - Ali nije se dogodilo. Hvala Bogu da nije.

Avery je tada shvatila da je iz aviona zacijelo iznijela Mandy Rutledge. Sjetila se kako je čula djetetovu vrisku i mahnito pokušala otkopčati njezin sigurnosni pojas. Kad je uspjela, privinula je užasnuto dijete uza se i, uz pomoć drugog putnika, potrčala kroz gusti, trpkii dim prema izlazu u slučaju nužde.

Zato što je imala dijete, svi su zaključili da je ona gospođa Carole Rutledge. Ali to nije bilo sve - zamijenile su sjedala.

U mislima je nespretno složila slagalicu koje je samo ona bila svjesna. Sjećala se da je na njezinoj karti bila rezervacija za mjesto kraj prozora, ali kad je onamo stigla, ondje je već sjedila jedna žena. Nije joj ukazala na grešku, već je sjela na sjedalo kraj prolaza. Dijete je sjedilo između njih.

Žena je svoju tamnu kosu nosila do ramena, slično kao i Avery. I ona je imala tamne oči. Sličile su jedna drugoj. Zapravo je stjuardesa, koja se ustrčala oko djevojčice, pitala tko je majka, a tko teta, misleći da su Avery i Carole Rutledge sestre.

Njezino je lice ozlijeđeno tako da ga se ne može prepoznati. Gospođa Rutledge je zacijelo izgorjela tako da je se ne može prepoznati. Pogrešno su je identificirali na temelju djeteta i zamjene sjedala za koju nitko nije znao. Moj Bože, mora im reći!

- Bolje da se sada vratiš, mama, prije nego se Mandy zabrine govorio je Tate. - Reci joj da ću uskoro doći.

- Zbogom zasad, Carole - rekla joj je žena. - Sigurna sam da ćeš biti lijepa kao i uvijek kad dr. Sawyer obavi svoje.

Ni njezine se oči ne smiješe, pomislila je Avery kad se žena udaljila.

- Prije nego zaboravim - rekao je Tate prišavši bliže krevetu da bi ga mogla vidjeti - pozdravljaju te Eddy, tata i Jack. Mislim da će tata doći na sastanak s plastičnim kirurgom danas poslije podne, pa ćeš ga tada vidjeti. - Jack je jutros otišao kući. - Tate je nastavio govoriti, nesvjestan da se ne obraća svojoj ženi. - Siguran sam da je zabrinut za Dorothy Rae. Sam Bog zna što Fancy izvodi dok je bez nadzora, iako ju je Eddy angažirao kao volonterku u sjedištu kampanje. Nitko od njih neće te smjeti posjetiti dok te ne premjeste u privatnu sobu, ali ne vjerujem da će ti nedostajati, je li?

Pretpostavljao je da ona zna o kome i o čemu govori. Kako bi mu mogla staviti do znanja da nema pojma? Ti su joj ljudi posve nepoznati. Njihovi dolasci i odlasci uopće je se ne tiču. Mora kontaktirati Irisha. Mora ovom čovjeku staviti do znanja da je udovac.

- Slušaj, Carole, o kampanji. - Po kretnji njegovih ramena zaključila je da je vjerojatno stavio ruke u džepove na bokovima. Na trenutak je sagnuo glavu, gotovo oslonivši bradu na prsa, prije no što ju je ponovno pogledao. - Nastavljam onako kako je planirano. Tata, Jack i Eddy se slažu. Pružaju mi svoju podršku. I ranije bi

to bila teška borba, ali nisam se bojao upustiti u to. Sada, s ovim, bit će još teže. Ipak, odlučio sam nastaviti.

Tate Rutledge je u posljednje vrijeme stvarao vijesti. Zato su joj njegovo ime i lice poznati, iako ga nikad nije osobno upoznala. Nadao se da će pobijediti na zboru birača u svibnju kad se bude odlučivalo o kandidatima, a zatim se natjecati kao protukandidat sadašnjem senatoru na izborima u studenom.

- Neću zanemarivati svoje obveze prema tebi i Mandy dok se oporavljate, ali odlazak u Kongres je ono za što sam se cijeli život pripremao. Ne želim čekati još šest godina jer bih izgubio zamah što sam ga stvorio. Moram to sada učiniti.

Pogledao je na sat i rekao: - Trebao bih se vratiti k Mandy. Obećao sam da ću joj davati sladoled. Uz onako zamotane ruke i sve to, pa - pogledao je njezine zamotane ruke u udlagama i dodao: - ti možeš shvatiti. Psihologinja ima danas prvi razgovor s njom. Ništa zabrinjavajuće - žurno je rekao. - Više kao mjera predostrožnosti. Ne želim da joj ostanu trajne psihičke posljedice.

Zastao je i značajno je pogledao. - Zato mislim da te još ne bi trebala vidjeti. Znam da to zvuči okrutno, ali ovi bi je zavoji smrtno uplašili, Carole. Kad ti kirurg nanovo stvori lice i počneš sličiti sebi, dovodit ću je u kratke posjete. Osim toga, siguran sam da se ni ti ne osjećaš dovoljno dobro da bi je željela vidjeti.

Avery je nastojala progovoriti, ali u ustima joj se nalazila cijev za disanje. Čula je kako je jedna medicinska sestra rekla da je udisanje dima privremeno onesposobilo njezine glasnice. Ionako nije mogla micati čeljust. Treptala je kako bi mu dojavila svoju muku.

Pogrešno shvativši razlog njezina treptanja, Tate joj je položio umirujuću ruku na rame. - Vjeruj mi da je tvoje unakaženo lice samo privremeno, Carole. Dr. Sawyer kaže da nama izgleda mnogo gore no što zapravo jest. Doći će

kasnije kako bi ti objasnio postupak. Zna kako si izgledala ranije i jamči da ćeš jednako izgledati kad završi.

Pokušala je odmahnuti glavom. Suze panike i straha oblile su joj oko. Ušla je medicinska sestra i gurnula ga u stranu. - Mislim da biste je sada trebali pustiti da se odmori, gospodine Rutledge. Ionako joj moram promijeniti zavoje.

- Bit ću sa svojom kćerkom.

- Pozvat ćemo vas ako bude trebalo - ljubazno mu je rekla sestra. - O, sad sam se sjetila, nazvali su odozdo da bi vas podsjetili kako se nakit gospođe Rutledge nalazi u bolničkom trezoru. Skinuli su ga s nje kad je stigla na hitni trakt.

- Hvala. Kasnije ću ga uzeti.

Sada! Uzmi ga sada, vrištao je Averyn um. U bolničkom trezoru neće biti nakit Carole Rutledge - bit će njezin. Kad ga vide, shvatit će da je došlo do strašne greške. Gospodin Rutledge će saznati da je njegova žena mrtva. To će za njega biti udarac, ali bolje da se greška otkrije sada nego kasnije. Žalit će zbog tragičnog gubitka obitelji Rutledge, ali Irish će biti presretan. Dragi Irish. Njegova će žalost prestati.

Ali što ako gospodin Rutledge ne uzme ženin nakit prije nego plastični kirurg počne mijenjati njezino lice u Caroleino?

To je bila njezina posljednja svjesna misao prije nego je počeo djelovati lijek protiv bolova.

Tate neće poživjeti toliko da stupi na položaj.

Ponovno je proživljavala noćnu moru. Očajnički ju je pokušavala otjerati. Opet ga nije mogla vidjeti, ali je osjećala njegovu prijetecu nazočnost nad sobom, tik izvan njezina vidokruga. Njegov je dah osjećala na svojem otkrivenom oku. Kao da je netko u mraku izaziva prozirnim velom - nevidljiv, ali ga osjeća, sablasno.

Nikad neće postojati senator Tate Rutledge. Tate neće poživjeti. Senator Tate Rutledge će prije umrijeti. Nikad neće postojati... Neće poživjeti...

Avery se probudila vrišteći. To je bio bezglasni vrisak, naravno, ali je odzvanjao njezinom glavom. Otvorila je oko i prepoznala svjetla na stropu, medicinski miris što ga je povezivala s bolnicama, siktavi zvuk respiratora. Spavala je, a to znači da je ovog puta doista imala noćnu moru.

Ali sinoć je bilo stvarno. Sinoć nije čak ni znala ime gospodina Rutledgea! Nije to mogla sanjati ako ga nije znala, ali se jasno sjećala kako ga je prijeteći, bezlični glas s mržnjom šaptao u njezino uho.

Je li se njezin um poigravao njome, ili je Tateu Rutledgeu prijetila stvarna opasnost? Zasigurno je prerano obuzima panika. Na kraju krajeva, bila je pod utjecajem jakih sedativa i posve dezorijentirana. Možda je pobrkala kronologiju događaja. Je li pomiješala slijed zbivanja? Tko bi mogao željeti njegovu smrt?

Bože, kako su to teška pitanja. Mora saznati odgovore na njih. No činilo se da ju je iznevjerila moć deduktivnog razmišljanja, zajedno s njezinim drugim sposobnostima. Nije mogla logično razmišljati.

Prijetnja životu Tatea Rutledgea ima dalekosežne i goleme posljedice, ali ona ništa ne može učiniti. Previše je omamljena da bi pronašla objašnjenje ili rješenje. Njezin um djeluje tromo. Neće, ne može pravilno funkcionirati, iako je čovjekov život na kocki.

Avery je gotovo mrzila taj dodatni problem. Zar nema već dovoljno nevolja bez da mora brinuti o sigurnosti kandidata za senatora?

Nije se mogla maknuti, ali je u njoj bujala frustracija. To ju je iscrpljivalo. Na koncu se to nije moglo mjeriti s prazninom što se i dalje zadržala na rubu njezine svijesti.

Borila se protiv nje, ali je na kraju odustala i ponovno se prepustila smirenosti zaborava.

5. poglavlje

- Uopće me ne čudi njezina reakcija. To se može očekivati kad je riječ o žrtvama nesreće. - Dr. Sawyer, ugledni plastični kirurg, blago se nasmiješio. - Zamislite kako biste se vi osjećali da je vaše privlačno lice pretvoreno u kašu.

- Hvala na komplimentu - ukočeno će Tate.

U tom bi trenutku najradije zdrobio samodopadno kirurgovo lice. Unatoč ugledu što ga je uživao, činilo se da čovjekovim žilama teče ledena voda.

Obavio je zahvate na nekima od najslavnijih lica u državi, uključujući debitantice koje imaju jednako mnogo novca koliko i taštine, izvršne upravitelje korporacija koji su željeli preduhitriti proces starenja, modele i televizijske zvijezde. Iako je imao impresivnih uspjeha za sobom, Tateu se nije sviđao drski način na koji je odbacio Caroleine bojazni.

- Pokušao sam se staviti na Caroleino mjesto - objasnio je. - U danim okolnostima, mislim da se jako dobro drži, bolje no što bih ikad očekivao.

- Proturječiš samome sebi, Tate - primijetio je Nelson. Sjedio je kraj Zee na kauču u čekaonici odjela za intenzivnu njegu. - Upravo si dr. Sawyeru rekao da je Carole djelovala veoma uznemireno pri spominjanju operacije.

- Znam da to zvuči kontradiktorno. Želim reći da se činilo kako je jako dobro primila vijesti o Mandy i o samoj nesreći. No kad sam joj počeo govoriti o operaciji lica, počela je plakati. Isuse - rekao je provlačeći prste kroz kosu. - Ne možete ni zamisliti kako jadno izgleda kad plače onim jednim okom. To je kao iz Zone sumraka.

- Vaša je žena bila prekrasna, gospodine Rutledge rekao je liječnik. - Ozljeda lica izaziva u njoj paniku. Prirodno, boji se da će ostatak života izgledati kao čudovište. Dio je moga posla uvjeriti je da se njezino lice može rekonstruirati, čak i poboljšati.

Sawyer je zastao i pogledao u oči svakoga od njih. - Osjećam u vama oklijevanje i nesigurnost. To neće ići. Moram imati vašu suradnju i potpuno povjerenje u moje sposobnosti.

- Da nemate moje povjerenje, ne bih zatražio vaše usluge kratko će Tate. - Ne mislim da vam nedostaje vještina, samo suosjećanje.

- Svoje suosjećajno ponašanje štedim za pacijente. Ne tratim vrijeme ni energiju na ulagivanje obitelji, gospodine Rutledge. To prepuštam političarima. Poput vas.

Tate i kirurg zurili su jedan u drugoga. Na koncu se Tate nasmiješio, a potom se suho nasmijao. - Ni ja se ne ulagujem, dr. Sawyer. Vi ste potrebni. Zato ste ovdje. Također ste najpompozniји kuјin sin na kojeg sam u životu naišao, ali ste vi, prema svim pokazateljima, najbolji. Stoga ću surađivati s vama kako bi se Carole vratila u normalan život.

- Onda u redu - rekao je kirurg na kojeg uvreda uopće nije djelovala - podimo vidjeti pacijenticu.

Kad su ušli u sobu, Tate je pošao naprijed i prvi stigao do njezina kreveta. - Carole? Jesi li budna?

Odmah je reagirala otvarajući oko. Koliko je on vidio, bila je prisebna. - Zdravo. Mama i tata su ovdje. - Maknuo se u stranu. Oni su prišli krevetu.

- Zdravo još jednom, Carole - rekla je Zee. - Mandy je poručila da te voli.

Tate je majci zaboravio reći neka ne govori Carole o Mandynu prvom razgovoru s dječjom psihologinjom. Nije dobro prošao, ali srećom, Zee je bila dovoljno razumna da

to ne spominje. Pomaknula se i Nelsonu prepustila svoje mjesto.

- Zdravo, Carole. Sve si nas dobro prestrašila. Ne mogu ti reći kako nam je svima drago da će sve biti u redu.

Prepustio je Tateu svoje mjesto. - Kirurg je ovdje, Carole.

Tate se opet maknuo, a pojavio se dr. Sawyer koji se nasmiješio svojoj pacijentici. - Mi smo se već upoznali, Carole. Samo se vi toga ne sjećate. Na zahtjev vaše obitelji došao sam vas pregledati vašeg drugog dana boravka ovdje. Ovdašnji plastični kirurg obavio je preliminarno liječenje na hitnom traktu kad ste stigli. Ja ću nastaviti s liječenjem.

Pokazala je znakove panike. Tateu je laknulo kad je vidio da je Sawyer to opazio. Potapšao ju je po ramenu. - Koštana građa vašeg lica teško je oštećena. Sigurno ste toga svjesni. Znam da vam je muž već rekao da će biti potpuno rekonstruirana, ali želim da to čujete i od mene. Pobrinit ću se da izgledate kao ljepša Carole Rutledge nego ranije.

Njezino se tijelo ispod zavoja ukočilo. Pokušala je žestoko odmahnuti glavom i počela je stvarati očajničke grlene zvukove.

- Kojeg vruga pokušava reći? - Tate je pitao liječnika.

- Da mi ne vjeruje - mirno je odgovorio. - Uplašena je. To je normalno. - Sagnuo se nad nju. - Veći dio bolova što ih osjećate je od opekline, ali one su površinske. Specijalist za opekline iz bolnice liječi ih antibioticima. Odgodit ću operaciju dok se opasnost od infekcije kože i pluća ne smanji na minimum.

- Proći će tjedan ili dva dok ne budete mogli micati ruke. Tada će početi fizikalna terapija. Uvjeravam vas da oštećenja nisu trajna.

Još se više sagnuo. Sada ćemo razgovarati o vašem licu. Rendgenske su snimke napravljene dok ste još bili bez svijesti. Proučio sam ih. Znam što treba učiniti. Imam ekipu izvrsnih kirurga koji će mi asistirati pri operaciji.

Dotaknuo joj je lice vrhom kemijske olovke, kao da slijedi trag zavoja. - Presađivanjem kostiju iznova ćemo oblikovati vaš nos i jagodične kosti. Vašu ćemo čeljust vratiti na mjesto uz pomoć igala, vijaka i žica. Imam cijelu vreću trikova.

- Imat ćete nevidljivi ožiljak preko tjemena od jedne do druge sljepoočnice. Također ćemo napraviti rez ispod oba oka, uz liniju trepavica. To će također biti nevidljivo. Dio posla na nosu obaviti će se iznutra, pa ondje uopće neće biti ožiljaka.

- Nakon operacije bit ćete otečeni i puni modrica, zapravo ćete grozno izgledati. Budite pripravnici na to. Potrajat će nekoliko tjedana dok opet ne budete zanosna ljepotica.

- Što će biti s njezinom kosom, dr. Sawyer? - pitala je Zee.

- Morat ću obrijati dio jer ću uzeti dio lubanje za formiranje novog nosa. No ako pitate hoće li ponovno narasti kosa koja je izgorjela, specijalist za opekline kaže da hoće. To je najmanji od naših problema - rekao je smiješeći se zavojima pokrivenom licu.

- Neko vrijeme nećete jesti čvrstu hranu, bojim se. Stomatolog će tijekom operacije izvaditi korijene vaših zuba i usaditi implantate. Dva ili tri tjedna kasnije dobit ćete nove zube koji će izgledati posve jednako kao i oni što ste ih izgubili. Dotad će vas hraniti preko cjevčice što će voditi od usta do želuca, a zatim ćete prijeći na mekanu dijetu.

Tate je opazio, iako kirurg ničim nije pokazao da to vidi, kako se Caroleino oko miče kao da među njima traži prijatelja, ili možda način bijega. Stalno si je govorio da

Sawyer zna što radi. Kirurg je možda navikao na takvu tjeskobu u svojih pacijenata, ali je to vraški uznemiravalo Tatea.

Sawyer je iz fascikla što ga je donio sa sobom izvadio blistavu fotografiju veličine petnaest za deset centimetara. Želim da pogledate ovo, gospođo Rutledge. Fotografija je prikazivala Carole. Smiješila se čarobnim smiješkom zbog kojeg se Tate zaljubio u nju. Oči su joj vragolasto blistale. Sjajna tamna kosa uokvirivala joj je lice.

- To će biti cjelodnevna operacija - rekao joj je - ali moji ljudi i ja obaviti ćemo posao kako treba. Dajte nam osam do deset tjedana od dana operacije i ovako ćete izgledati, samo mlađe i još ljepše, i s kraćom kosom. Tko bi mogao tražiti više od toga?

Carole je očito mogla. Tate je opazio da je kirurgov posjet pojačao njezinu paniku, umjesto da je smiri.

Avery je pokušavala micati svoje udove i pokrenuti prste na rukama i nogama, ali su još uvijek bili preteški za to. Uopće nije mogla maknuti glavu. U međuvremenu ju je svaka minuta sve više približavala katastrofi koju nikako nije mogla spriječiti.

Danima je - bilo je teško odrediti koliko točno, ali pretpostavljala je da ih je prošlo deset - pokušavala smisliti način na koji bi svima otkrila istinu poznatu samo njoj. Dosad nije našla rješenje. Kako su dani prolazili i njezino tijelo zacjeljivalo, tjeskoba je rasla. Svi su to pripisivali odgađanju plastične operacije.

Na koncu je Tate jedne večeri rekao da je njezina operacija zakazana za idući dan. - Liječnici su se konzultirali danas poslije podne. Složili su se da si se izvukla iz opasne zone. Sawyer je dao odobrenje. Došao sam čim su me obavijestili.

Imala je vremena samo do sutradan ujutro da mu stavi do znanja kakva je greška učinjena. Bilo je neobično što njega uopće nije okrivljivala, iako je bio dijelom odgovoran za tragični slijed događaja. Zapravo je počela željno očekivati njegove posjete. Osjećala se nekako sigurnijom kad je on bio uz nju.

- Mislim da ti sada mogu reći kako mi se Sawyer u početku nije svidao - rekao je oprezno i sjeo na rub kreveta. - Dovraga, još uvijek mi se ne sviđa, ali imam povjerenje u njega. Znaš da on ne bi izvršio operaciju kad ne bih vjerovao da će najbolje obaviti posao.

Vjerovala je u to pa je trepnula.

- Bojiš li se?

Ponovno je trepnula.

- Ne mogu reći da ti to zamjeram - ozbiljno je rekao. - Sljedećih nekoliko tjedana bit će ti jako teško, Carole, ali preživjet ćeš. - Njegov se smijehak pomalo ukočio. Uvijek se dočekaš na noge.

- Gospodine Rutledge? Kad je okrenuo glavu prema ženskom glasu koji se javio s vrata, pružio je Avery rijetku mogućnost da vidi njegov profil. Carole Rutledge je bila sretna žena.

- Zamolili ste me da vas podsjetim na nakit gospođe Rutledge - rekla je medicinska sestra. - Još uvijek je u trezoru.

Averyne su se misli ubrzale. Zamišljala ga je kako ulazi u sobu i baca nakit na krevet. - Ovo nisu Caroleine stvari rekao bi. - Tko ste vi? - Ali to se nije dogodilo. Možda još ima nade.

- Stalno zaboravljam svratiti u ured i uzeti ga - zlovoljno je rekao sestri. Možete li nekoga poslati dolje da mi to donese?

- Nazvat ću i pitati.

- Mnogo vam hvala.

Averyno je srce počelo jače kucati. U sebi je izgovorila molitvu zahvalnosti. Uskoro će biti spašena od katastrofe. Njezinom će licu biti potrebna plastična operacija, ali izgledat će kao Avery Daniels, a ne netko drugi.

- Nakit ti neće previše koristiti u operacijskoj dvorani - govorio je Tate - ali znam da ćeš se bolje osjećati kad tvoje stvari budu u mojim rukama.

U mislima se široko smiješila. Sve će biti u redu. Greška će se na vrijeme otkriti, a ona će sići s emocionalnog tobogana smrti.

- Gospodine Rutledge, bojim se da se bolničkim propisima protiviti da bilo tko, osim samog pacijenta ili najbliže rodbine, uzme stvari iz trezora. Ne mogu nikoga poslati po to. Žao mi je.

- Nema problema. Pokušat ću sići onamo tijekom sutrašnjeg dana.

Averyna je radost nestala. Sutra će biti prekasno. Pitala se zašto joj Bog to čini. Nije li već dovoljno kažnjena za svoju grešku? Hoće li ostatak njezina života biti beskrajno i uzaludno nastojanje da se iskupi za jedan neuspjeh? Već je izgubila vjerodostojnost kao novinarka, poštovanje svojih kolega, karijeru. Zar se mora odreći i vlastitog identiteta?

- Ima još nešto, gospodine Rutledge - s oklijevanjem će sestra. - U hodniku su dva izvjestitelja koji žele razgovarati s vama.

- Izvjestitelja?

- Iz jedne od televizijskih postaja.

- Ovdje? Sada? Je li ih Eddy Paschal poslao?

- Ne. To je prvo što sam ih pitala. Love senzacionalnu vijest. Očito je procurio glas o sutrašnjoj operaciji gospođe Rutledge. Žele s vama razgovarati o učinku nesreće na vašu obitelj i kandidaturu za senatora. Što ću im reći?

- Recite im neka idu k vragu.

- Gospodine Rutledge, ne mogu.

- Ne, ne možete. Eddy bi me ubio kad biste to učinili - promrmljao je sebi u bradu. - Recite im da neću davati nikakve izjave dok se stanje moje žene i kćeri drastično ne popravi. Ako tada ne odu, pozovite bolničko osiguranje. I poručite im da ću ih tužiti i tražiti golemu odštetu ako se samo približe pedijatrijskom odjelu i pokušaju vidjeti moju majku ili kćer.

- Žao mi je što sam vas gnjavila...

- Niste vi krivi. Budu li vam stvarali probleme, dođite po mene. Kad se ponovno okrenuo k njoj, Avery je kroz suze opazila da mu se na licu jasno vide tragovi brige i iscrpljenosti. - Medijski lešinari. Jučer su novine uzele izjavu što sam je dao o lovu na morske račiće duž obale i tiskale je izvan konteksta. Jutros je moj telefon bez prestanka zvonio sve dok Eddy nije dao protuizjavu i zahtijevao opovrgavanje. - S gađenjem je odmahnuo glavom zbog takvih niskih udaraca.

Avery je suosjećala s njim. Provela je u Washingtonu dovoljno vremena da bi znala kako su jedini političari koji ne pate oni bez skrupula. Poštenim ljudima, kakvim se doimao Tate Rutledge, bilo je mnogo teže.

Stoga nije bilo čudno što je djelovao tako umorno. Osim što je nosio teret predizborne kampanje, morao se baviti emocionalno traumatiziranim djetetom i ženom kojoj predstoji vlastita kušnja.

Samo što ona nije njegova žena. Ona je neznanka. Ne može mu reći da se povjerava strancu. Ne može ga zaštititi od medijskih napada niti mu pomoći oko Mandynih poteškoća. Ne može ga čak ni upozoriti da netko možda planira njegovo ubojstvo.

Ostao je s njom cijelu noć. Kad god bi se probudila, trenutno bi se našao uz krevet. Bore na njegovu licu postajale su sve naglašenije kako su sati prolazili.

Bjeloočnice su mu bile ružičaste od nedostatka sna. Jednom je Avery čula kako ga medicinska sestra nagovara neka ode i malo se odmori, ali je odbio. - Ne mogu je sada ostaviti rekao je. - Prestrašena je.

U sebi je plakala: *Ne, molim te, nemoj otići. Nemoj me ostaviti. Potreban mi je netko.*

Zacijelo je već svanulo kad mu je druga medicinska sestra donijela šalicu svježe kuhane kave. Izvrsno je mirisala; Avery je žudjela za gutljajem.

Ušli su tehničari kako bi namjestili respirator. Postupno su smanjivali njegov rad kako su se njezina pluća oporavljala od ozljede. Aparat je radio mnogo manje nego u početku, ali još će joj nekoliko dana trebati.

Pripremali su je za operaciju. Medicinska joj je sestra mjerila krvni tlak. Pokušala je uhvatiti nečiji pogled i upozoriti ih na zbrku, ali nitko nije obraćao pozornost na mumificiranu pacijenticu.

Tate je nakratko izišao iz sobe, a kad se vratio, s njim je bio dr. Sawyer. Kirurg je bio žustar i izvrsno raspoložen. - Kako ste, Carole? Gospodin Rutledge mi je rekao da ste noćas imali nekoliko tjeskobnih sati, ali danas je vaš veliki dan.

Metodično je pregledao njezin karton. Uglavnom je govorio mehanički, toga je bila svjesna. Nije joj se sviđao kao čovjek, jednako kao ni Tateu.

Zadovoljan njezinim vitalnim znakovima, zatvorio je fascikl i pružio ga medicinskoj sestri. - Fizički dobro napredujete. Za nekoliko ćete sati imati novo lice i biti na putu potpunog oporavka.

Uložila je svu svoju snagu u grlene zvukove što ih je stvarala, nastojeći im dojaviti kako strahovito griješe. Pogrešno su protumačili njezinu uznemirenost. Kirurg je mislio da se prepire s njim. - To se može učiniti. Obećavam. Za otprilike pola sata operacija će biti u tijeku.

Ponovno se pobunila služeći se jedinim sredstvom što ga je imala, svojim okom. Mahnito je treptala.

- Dajte joj sedativ da je smirite - naredio je sestri prije no što je izišao.

Avery je vriskala u glavi.

Tate je koraknuo naprijed i uhvatio je za rame. - Carole, sve će biti u redu.

Medicinska je sestra ubrizgala narkotik u infuziju što ju je primala. Avery je osjetila lagano potezanje igle što ju je imala u veni. Nekoliko sekundi kasnije kroz nju se počela provlačiti sad već poznata toplina dok je nije osjetila čak i u nožnim prstima. To je bila nirvana za koju bi narkomani ubili - prekrasan osjećaj obamrlosti. Gotovo se trenutno osjetila bestežinskom i prozirnom. Tateove crte lica počele su se zamagljivati i postale su iskrivljene.

- Bit će ti dobro. Dajem ti riječ, Carole.

Ja nisam Carole.

Mučila se da bi zadržala otvoreno oko, ali se sklopilo i postalo preteško da bi ga opet otvorila.

-... čekati te, Carole - blago je rekao.

Ja sam Avery. Ja sam Avery. Nisam Carole.

Ali kad izađe iz operacijske dvorane, bit će Carole.

6. poglavlje

- Ne razumijem zbog čega se tako uzrujavaš.

Tate se naglo okrene i ljutito pogleda voditelja kampanje. Eddy Paschal je smireno izdržao njegov bijesni pogled. Iskustvo ga je naučilo da je Tate znao brzo planuti, ali je njegov gnjev kratko trajao.

Kao što je Eddy očekivao, vatra u Tateovim očima polako je nestala. Spustio je ruke s bokova pa je djelovao manje svadljivo.

- Eddy, za Boga miloga, moja je žena upravo prošla osjetljivu operaciju koja je trajala satima.

- Razumijem.

- Ali ne možeš razumjeti zašto sam se uzrujao kad su me okružile horde izvjestitelja sa svojim pitanjima? - Tate je s nevjericom odmahnuo glavom. - Dopusti da ti kažem jasno i glasno. Nisam bio raspoložen za tiskovnu konferenciju.

- Priznajem, pretjerali su.

- Jako su pretjerali.

- Ali dobio si četrdeset sekundi emitiranja u vijestima u šest i deset sati, na sve tri mreže. Snimio sam ih i kasnije pogledao. Djelovao si razdražljivo, ali to se moglo očekivati u danim okolnostima. Sve u svemu, mislim da nam je to išlo u prilog. Djelovao si poput žrtve bezosjećajnih medija. Glasači će suosjećati. To je sigurno plus.

Tate se neveselo nasmijao i skljojao u naslonjač. - Jednako si loš kao i Jack. Nikad ne prestaješ s kampanjom; procjenjuješ kako je djelovalo ovo ili ono, u našu korist ili protiv nas. - Prešao je rukama preko lica. - Kriste, tako sam umoran.

- Popij pivo. - Eddy mu je pružio hladnu limenku što ju je izvadio iz malenog hladnjaka. Uzeo je i za sebe jednu, a potom sjeo na rub kreveta u Tateovoj hotelskoj sobi. Neko su vrijeme u tišini pili. Na koncu Eddy upita: - Kakva je njezina prognoza, Tate?

Tate uzdahne. - Sawyer se glasno hvalisao kad je izišao iz operacijske dvorane. Rekao je da je posve zadovoljan rezultatom, da je to najbolji posao što ga je njegova ekipa ikad napravila.

- Jesu li to bile gluposti za medije ili istina?
- Svim se srcem nadam da je to istina.
- Kad ćeš moći sam vidjeti?
- Sad ne izgleda naročito privlačno. Ali za nekoliko tjedana...

Napravio je neodređeni pokret i još se više opustio u naslonjaču, ispruživši dugačke noge preda se. Njegove su čizme doprle gotovo do Eddyjevih ulaštenih cipela. Traperice što ih je Tate nosio bile su sušta suprotnost izglaćanim hlačama od flanela na Eddyju.

Eddy zasad svoga kandidata nije gnjavio zbog ležernog načina odijevanja. Politička slika što su je stvarali bila je takva s kojom će se obični ljudi - marljivi Teksašani srednje klase - moći poistovjetiti. Tate Rutledge bit će šampion podjarmljenih. Odijevao se u skladu s tim - ne kao politički potez, već zato jer se tako odijevao od početka sedamdesetih kad ga je Eddy upoznao na sveučilištu.

- Jedan od preživjelih u nesreći je danas umro - tihim glasom reče Tate. - Čovjek mojih godina, sa ženom i četvero djece. Imao je mnogo unutrašnjih ozljeda, ali su ga zakrpali i mislili su da će se izvući. Umro je od infekcije. Bože - reče i odmahne glavom možeš li zamisliti da netko toliko izdrži, a zatim umre od *infekcije*?

Eddy je vidio da njegov prijatelj tone u ponor sjete. To je loše i za Tatea osobno i za kampanju. Jack je već izrazio

svoju zabrinutost za Tateovo psihičko stanje. Jednako kao i Nelson. Važan dio Eddyjeva posla bio je podizanje Tateova morala kad bi se počeo srozavati.

- Kako je Mandy? - upita nastojeći da mu glas zvuči vedro. Nedostaje svim volonterima.

- Danas smo na zid njezine sobe objesili onaj plakat s dobrim željama što su ga svi potpisali. Svakako im zahvali u moje ime.

- Svi su željeli učiniti nešto posebno kako bi se proslavio njezin odlazak iz bolnice. Upozoravam te da će sutra dobiti plišanog medvjeda koji je veći od tebe. Ona je princeza ovih izbora, znaš.

Nagradio je Eddyja slabašnim osmijehom. - Liječnici kažu da će njezine slomljene kosti zacijeljeti. Opekline neće ostaviti ožiljke. Moći će igrati tenis, biti navijačica, plesati, što god poželi.

Tate je ustao i pošao po još dva piva. Kad se ponovno opustio u naslonjaču, nastavi: - Fizički će se oporaviti. Emocionalno, nisam tako siguran.

- Daj djetetu priliku. Odrasli se teško nose s takvom vrstom traume. Zato zrakoplovne tvrtke imaju savjetnike uvježbane za rad s ljudima koji prežive nesreće i s obiteljima onih koji poginu.

- Znam, ali Mandy je u početku bila plaha. Sad se čini posve povučenom, kao da potiskuje osjećaje. O, mogu joj izmamiti smijeh ako se dovoljno potrudim, ali mislim da se smiješi samo da bi meni udovoljila. U njoj nema animiranosti, nema živahnosti. Samo leži na krevetu i zuri u prazno. Mama kaže da plače u snu i vrišteći se budi iz noćnih mora.

- Što kaže psihologinja?

- Ona lezbijka - reče Tate i nestrpljivo opsuje. - Kaže da će trebati vremena i strpljenja, te da ne smijem previše očekivati od Mandy.

- Ja kažem isto.

- Ne ljutim se na Mandy zato što ne radi ono što ja hoću - razdraženo prasne. - To je psihologinja nagovijestila, a ja sam se vraški naljutio. Ali moja djevojčica sjedi i zuri kao da na ramenima nosi teret cijelog svijeta, a to jednostavno nije normalno ponašanje za trogodišnje dijete.

- Nije ni preživljavanje pada aviona - razložno primijeti Eddy. - Njezine emocionalne rane neće zacijeliti preko noći, kao ni fizičke.

- Znam. Samo što... dovraga, Eddy, ne znam mogu li istodobno biti sve ono što Carole, Mandy i glasači trebaju.

Eddy se najviše bojao da će Tate promijeniti mišljenje o nastavku kampanje. Kad mu je Jack rekao da među novinarima kruže glasine o Tateovu povlačenju iz utrke, poželio je ući u trag brbljavim izvjestiteljima i vlastitim ih rukama ubiti. Srećom, Tate nije čuo glasine. Eddy je morao održavati na visini kandidatov borbeni duh.

Pomakne se malo naprijed i reče: - Sjećaš se kad si na drugoj godini igrao na teniskom turniru bratstava i izvojevao pobjedu za nas?

Tate ga tupo pogleda. - Neodređeno.

- Neodređeno - prezirno će Eddy. - Za tako neodređeno sjećanje kriv je tvoj mamurluk. Posve si zaboravio na turnir i cijelu prethodnu noć proveo opijajući se pivom i zabavljajući se s članicom sestrinstva Delta Gamma. Morao sam te izvući iz njezina kreveta, staviti te pod hladan tuš i dovesti te na teren prije devet sati ujutro da ne bismo izgubili pravo sudjelovanja.

Tate se tiho smijuljio sebi u bradu. - Vodi li ova priča nekamo? Ima li neku poantu?

- Poanta je - reče Eddy i još se malo pomakne naprijed tako da su mu bokovi jedva doticali rub kreveta - da si ispunio očekivanja u najgorim mogućim uvjetima jer si znao da moraš. Ti si bio naša jedina nada za pobjedu na tom turniru i toga si bio svjestan. Pobijedio si za nas, iako

si nekoliko minuta prije prvog meča masirao svoja bolna jaja i povraćao obilje piva.

- Ovo je drukčije od fakultetskog teniskog turnira.

- Ali ti si - reče Eddy i uperi u njega kažiprst - posve isti. Otkako te poznajem, nikad nisi iznevjerio očekivanja. Tijekom one dvije godine što smo ih zajedno proveli na sveučilištu Texasa, tijekom obuke za pilota, u Vijetnamu kad si me nosio iz one proklete džungle, kada to nisi bio jebeni heroj?

- Ne želim biti heroj. Samo želim biti učinkoviti kongresnik narodu Texasa.

- To ćeš i biti.

Udarivši po svojim koljenima kao da su donijeli važnu odluku, Eddy je ustao i praznu limenku piva odložio na komodu. Tate je također ustao i slučajno uhvatio svoj odraz u zrcalu.

- Dobri Bože. - Prešao je rukom preko nekoliko dana stare brade. - Tko bi glasao za to? Zašto mi nisi rekao da tako loše izgledam?

- Nisam imao srca. Eddy ga lagano udari po leđima. Treba ti samo malo odmora. I preporučujem brijanje ujutro.

- Rano ću poći u bolnicu. Rekli su mi da će oko šest premjestiti Carole iz šok-sobe u privatnu. Želim biti ondje.

Eddy je na trenutak proučavao svoje blistave cipele, a onda podigao pogled prema svom višem prijatelju. - Način na koji se držiš uz nju u ovome, pa, ovaj, mislim da je to vrijedno divljenja.

Tate je jednom kratko kimnuo glavom. - Hvala.

Eddy je zaustio da će još nešto reći, predomislio se, i prijateljski udario Tatea po ruci. Tate ne bi dobro primio bračni savjet ni od koga, a sigurno ne od neženje.

- Sad idem tako da možeš poći u krevet. Javi mi se sutra. Čekat ćemo vijesti o Caroleinu stanju.

- Kakva je situacija kod kuće?
- Status quo.
- Jack je rekao da si Fancy zaposlio u sjedištu.

Eddy se nasmijao i, znajući da se Tate neće uvrijediti zbog neugodne primjedbe na račun nećakinje, dodao: - Danju puni kuverte. Noću, sam Bog zna tko puni nju.

Francine Angela Rutledge prešla je preko ležećeg policajca vozeći brzinom od sto dvadeset kilometara na sat, a godinu dana stari automobil djelovao je kao da ga netko već pet godina maltretira lošom vožnjom. Budući da nije voljela sigurnosne pojaseve, odskočila je sa sjedala dobrih petnaest centimetara. Glasno se smijala kad je ponovno sjela. Voljela je da vjetar vijori njezinom dugom, plavom kosom, čak i zimi. Brza vožnja, uz očito zanemarivanje prometnih propisa, bila je samo jedna od Fancynih strasti. Druga je bio Eddy Paschal.

Njezina žudnja za njim postoji odnedavna, a zasad je neispunjena i neuzvrćena. Bila je posve sigurna da će se to s vremenom promijeniti.

U međuvremenu se zabavljala s hotelskim poslužiteljem u Holiday Innu u Kerrvilleu. Upoznala ga je prije nekoliko tjedana na kamionskoj postaji otvorenoj dvadeset četiri sata dnevno. Zaustavila se ondje nakon kasnog filma jer je to bilo jedno od rijetkih mjesta otvorenih iza deset uvečer i bilo joj je usput.

Na kamionskoj postaji su Buck i Fancy razmjenjivali vatrene poglede iznad plastičnih separea dok je ona kroz veliku slamku pijuckala coca-colu. Buck je halapljivo jeo cheeseburger sa slaninom. Uzbudivao ju je način na koji su njegova usta divlje žvakala masni sendvič, što je i bila njegova namjera. Stoga je na putu kraj njegova separea malo usporila, kao da će razgovarati, ali je tada pošla dalje. Brzo je podmirila svoj račun, ne gubeći vrijeme na

čavrljanje s blagajnikom što je obično činila, te pošla ravno do svog kabrioleta parkiranog vani.

Kliznula je ispod volana i samozadovoljno se nasmiješila. Sad je to bilo samo pitanje vremena. Gledajući kroz široke prozore kafića, vidjela je kako mladić gura u usta posljednje zalogaje cheeseburgera i baca na stol dovoljno novca kako bi podmirio račun, a zatim juri prema vratima za njom.

Nakon što su razmijenili imena i aluzije, Buck je predložio da se ondje nađu sljedeće večeri u isto vrijeme, na večeri. Fancy je imala još bolju ideju - doručak u motelu.

Buck je rekao da mu to savršeno odgovara jer ima pristup svim slobodnim sobama u Holiday Innu. Fancy se strahovito sviđalo sve što je zabranjeno i riskantno. Njezine su usne oblikovale smiješak za koji je znala da je izazivački. Obećavao je pokvareni dobar provod.

- Bit ću ondje točno u sedam sati - rekla je svojim otegnutim, promuklim glasom. - Ja ću donijeti uštipeke, a ti donesi gumice. Iako nije imala ništa više morala od ulične mačke, bila je previše pametna i previše sebična da bi riskirala zarazu fatalnom bolešću radi malo valjanja u sijenu.

Buck je nije razočarao. Ako su mu nedostajale fineze, to je nadoknađivao izdržljivošću. Bio je tako potentan i željan udovoljiti joj da se pretvarala da ne primjećuje prištiće na njegovoj stražnjici. Sve u svemu, imao je prilično dobro tijelo. Zato je s njim spavala šest puta nakon tog prvog jutra.

Noćas je bio slobodan pa su večer proveli u njegovom otrcanom stanu kojim se tako ponosio, jeli lošu meksičku hranu, pili jeftino vino, pušili skupu travu - Fancyn doprinos večernjoj zabavi - i ševili se na sagu jer joj se činio čišćim od plahti na krevetu.

Buck je bio sladak. Bio je usrdan. Bio je uspaljen. Često joj je govorio da je voli. Bio je u redu. Nitko nije savršen.

Osim Eddyja.

Uzdahnula je raširivši pamučnu majicu preko dojki bez grudnjaka. Na veliku žalost svoje bake Zee, Fancy nije voljela ograničenja što su ih stvarali grudnjaci, baš kao ni ona od sigurnosnih pojaseva.

Eddy je privlačan. Uvijek je savršeno dotjeran i odijeva se poput muškarca, a ne poput mladića. Mjesni klipani, uglavnom šljakatori i seljačine, nosili su kaubojsku odjeću. Bože! Zapadnjačka odjeća je u redu na pravome mjestu. Nije li ona nosila najžvopisniju odoru što ju je mogla naći one godine kad je bila kraljica rodea? Ali što se nje tiče, to pripada isključivo rodeo areni.

Eddy nosi tamna trodijelna odijela, svilene košulje i talijanske kožne cipele. Uvijek miriše kao da je upravo izišao ispod tuša. Sva se ovlažila dok je mislila na njega pod tušem. Živjela je za dan kad će moći dotaknuti njegovo nago tijelo, ljubiti ga, cijeloga ga polizati. Jednostavno je znala da će imati izvrstan okus.

Vrpoljila se od zadovoljstva pri toj pomisli, ali je namrgođeni izraz uskoro zamijenio blaženstvo na njezinu licu. Najprije mu mora izbiti iz glave problem razlike u godinama. Zatim će mu morati pomoći pri svladavanju činjenice da je ona nećakinja njegova najboljeg prijatelja. Eddy nije otvoreno rekao da je to razlog njegova opiranja, ali Fancy se nije mogla domisliti nekog drugog razloga iz kojeg bi izbjegavao otvoreni poziv u njezinim očima kad god bi ga pogledala.

Svi u obitelji bili su oduševljeni kad se javila da će dobrovoljno raditi u sjedištu kampanje. Djed ju je tako čvrsto zagrlio da je gotovo ostala bez daha. Baka se nasmiješila onim praznim, damskim osmijehom što ga je Fancy prezirala i svojim blagim, umilnim glasom rekla: -

Kako prekrasno, draga. - Tata je promucio svoje iznenađeno odobravanje. Mama se čak toliko otriježnila da joj kaže kako joj je drago što za promjenu čini nešto korisno.

Fancy se nadala da će Eddyjeva reakcija biti podjednako oduševljena, ali se činilo da to njega samo zabavlja. Samo je rekao: - Ondje trebamo svu pomoć što je možemo dobiti. Usput rečeno, znaš li tipkati?

Jebe se, željela mu je reći. Nije to učinila jer bi njezini baka i djed dobili srčani napad i zato što je Eddy vjerojatno znao da mu baš to želi reći, a nije mu željela pružiti to zadovoljstvo.

Stoga ga je pogledala s izrazom poštovanja i usrdno rekla: Dajem sve od sebe u svemu što radim, Eddy.

Snažni *mustang* kabriolet podigao je oblak prašine kad je skrenula ispred ulaznih vrata i ugasila motor. Nadala se da će stići do krila što ga je dijelila sa svojim roditeljima bez da ikoga sretne, ali nije imala sreće. Čim je zatvorila vrata, njezin je djed doviknuo iz dnevne sobe: - Tko je to?

- Ja sam, djede.

Dočekao ju je u hodniku. - Zdravo, dušo. Sagnuo se i poljubio je u obraz. Fancy je znala da provjerava hoće li u njezinu dahu osjetiti miris alkohola. Pripremivši se na to, na putu do kuće pojela je tri mentol bombona kako bi prikrila miris jeftinog vina i jake trave.

Zadovoljno se odmaknuo. - Gdje si bila večeras?

- U kinu - glatko je lagala. - Kako je strina Carole? Je li operacija dobro prošla?

- Liječnik kaže da jest. Bit će teško procijeniti dok ne prođe koji tjedan.

- Bože, tako je strašno ono što joj se dogodilo s licem, zar ne? - Fancy je na svoje ljupko lice navukla žalosni izraz. Kad je to htjela, mogla je treptati svojim dugačkim

trepavicama iznad velikih plavih očiju i izgledati poput anđela. - Nadam se da će sve ispasti dobro.

- Siguran sam da hoće.

Po njegovom je blagom smiješku vidjela da ga je dirnula njezina briga. - Pa, umorna sam. Film je bio tako dosadan da sam umalo zaspala. Laku noć, djede. - Podigla se na prste i poljubila ga u obraz, a u mislima se skutrila. Izbičevao bi je kad bi znao čime su se bavile njezine usne prije jedva sat vremena.

Pošla je središnjim hodnikom i skrenula lijevo u drugi. Kroz široka dvokrilna vrata na kraju ušla je u krilo kuće što ga je dijelila s majkom i ocem. Već je stavila ruku na vrata svoje sobe i baš ih je kanila otvoriti kad je Jack provirio iz svoje spavaće sobe.

- Fancy?

- Zdravo, tata - rekla je uz umiljati smiješak.

- Zdravo.

Nije pitao gdje je bila jer to zapravo nije želio znati. Zato mu je rekla. - Bila samo kod... prijatelja. - Namjerno je zastala, strateški, a nagrađena je mukotrpnim izrazom u očevim očima i na njegovim ustima. - Gdje je mama?

Osvrnuo se preko ramena prema sobi. - Spava.

Fancy je čak i s mjesta na kojem je stajala mogla čuti kako njezina majka hrče. Nije samo »spavala«, već se u snu trijeznila.

- Pa, laku noć - rekla je Fancy i koraknula u sobu.

Zadržao ju je. Kako ide dolje u sjedištu?

- Dobro.

- Sviđa li ti se posao?

- U redu je. Nekakva zanimacija.

- Mogla bi se vratiti na fakultet.

- Jebeš to.

Trgnuo se, ali nije ju prekorio. Znala je da neće. - Pa, laku noć, Fancy.

- Laku noć - veselo je odgovorila i čvrsto zatvorila vrata spavaće sobe za sobom.

7. poglavlje

- Sutra bih mogao dovesti Mandy da te vidi. - Tate ju je pomno promatrao. - Budući da se oteklina malo smanjila, moći će te prepoznati.

Avery je zurila u njega. Iako se ohrabrujuće smiješio kad god bi pogledao njezino lice, znala je da još uvijek zastrašujuće izgleda. Nije bilo zavoja iza kojih se mogla sakriti. Kao što bi Irish rekao, mogla bi jastreba natjerati na povraćanje.

Međutim, u tjednu iza operacije, Tate nikad nije izbjegavao pogled na nju. Cijenila je tu njegovu milosrdnu osobinu. Čim njezini prsti budu sposobni držati olovku, napisat će mu to.

Prije nekoliko dana skinuli su joj zavoje s ruku. Obeshrabrila se pri pogledu na crvenu, opečenu kožu bez dlačica. Nokti su joj bili kratko odrezani pa su joj ruke drukčije izgledale, ružno. Svakog je dana obavljala vježbe fizikalne terapije gumenom lopticom, stežući je u svojim slabašnim šakama, ali još nije stigla do držanja olovke i pisanja. Čim joj to uspije, imat će mnogo toga reći Tateu Rutledgeu.

Konačno su je oslobodili morskog respiratora. Na njezin užas, nije mogla izustiti nikakav zvuk - traumatizirajuća činjenica za televizijsku izjaviteljicu koja je već nesigurna u svojoj karijeri.

Međutim, liječnici su je uvjeravali da nema razloga za paniku jer će joj se glas postupno vraćati. Rekli su joj da je vjerojatno nitko neće razumjeti pri prvim pokušajima govorenja, ali da je to normalno s obzirom na oštećenja što ih je na glasnicama izazvao dim koji je udahнула.

Osim toga, bila je doslovno bez kose, bez zuba, a hranila se tekućinama kroz slamku. Sve u svemu, još uvijek je bila u veoma teškom stanju.

- Što misliš o tome? - pitao ju je Tate. - Osjećaš li se sposobnom za Mandyn posjet?

Smiješio se, ali je Avery vidjela da mu srce nije u tome. Žalila ga je. Tako je hrabro nastojao biti vedar i optimističan. Sjećala se kako joj je odmah nakon operacije govorio tihe riječi ohrabrenja. Rekao joj je tada i nastavio joj svakodnevno govoriti da je operacija izvršno prošla. Dr. Sawyer i sve medicinske sestre na odjelu stalno su joj čestitali na brzom napredovanju i strpljenju.

U njezinoj situaciji, kako se drukčije mogla ponašati? Mogla bi se nositi sa slomljenom nogom kad bi njezine ruke mogle držati štake, ali nisu. Još uvijek je bila zarobljena u bolničkom krevetu. Neka strpljenje ide k vragu. Kako znaju da ona u sebi ne bjesni? Nije bjesnjela, ali samo zato jer to ničemu ne bi služilo. Šteta je već počinjena. Lice Avery Daniels zamijenjeno je tuđim. Ta joj je misao izmamila vrele suze na oči.

Tate ih je pogrešno protumačio. - Obećavam da Mandy neću dugo držati ovdje, ali vjerujem da bi joj koristio čak i kratak posjet tebi. Ona je sad kod kuće, znaš. Svi je maze, čak i Fancy. Ali još uvijek ima noćne more. Možda će se malo smiriti ako te vidi. Možda misli da joj lažemo kad govorimo da ćeš se vratiti. Možda misli da si poginula. Nije to rekla, ali zapravo gotovo ništa ne govori.

Potišteno je sagnuo glavu i zagledao se u svoje ruke. Avery je zurila u njegovo tjeme. Kosa mu je rasla oko središta koje nije bilo sasvim na sredini. Uživala ga je gledati. Više nego daroviti kirurg ili sposobno bolničko osoblje, Tate Rutledge postao je središte njezina skučenog svijeta.

Kao što su joj obećali, ponovno je vidjela na lijevo oko nakon što su oblikovali kosti što su pridržavale očnu jabučicu. Tri dana nakon operacije izvadili su šavove na njezinim kopcima. Obećali su joj da će vrećice u njezinu nosu i udlagu što ga je pokrivala ukloniti sutra.

Tate se pobrinuo da joj svakoga dana u privatnu sobu donose svježe cvijeće, kao da je želio obilježiti svaki sićušni korak prema potpunom ozdravljenju. Uvijek se smiješio kad je ulazio. Nikad nije zaboravio na poneki sitni kompliment.

Avery je suosjećala s njim. Iako se pokušao pretvarati da nije tako, vidjela je da su mu naporni posjeti njezinoj sobi. Ipak, mislila je da bi umrla kad bi je prestao posjećivati.

U sobi nije bilo zrcala - zapravo, ničega u čemu bi mogla vidjeti svoj odraz. Bila je uvjerena da je to namjerno. Silno je željela znati kako izgleda. Je li njezin odvratni izgled razlog za averziju što ju je Tate tako nastojao prikriti?

Kao u svih osoba s fizičkim invaliditetom, njezina su se osjetila izoštrila. Razvila je snažnu sposobnost percepcije o tome što ljudi osjećaju i misle. Tate se ponašao ljubazno i pažljivo prema svojoj »ženi«. To je zahtijevala obična pristojnost. Međutim, među njima je postojala jasna otuđenost koju Avery nije razumjela.

- Hoću li je dovesti ili ne?

Sjedio je na rubu kreveta, pazeći na njezinu slomljenu nogu koja je bila u povišenom položaju. Vani je zacijelo hladan dan, zaključila je, jer je preko košulje nosio jaknu od antilopa. Ali sunce je sjalo. Nosio je naočale za sunce kad je ušao. Skinuo ih je i spustio u džep na prsima. Imao je sivozelene oči, iskrene, koje osvajaju. Bio je iznimno privlačan muškarac, mislila je, nastojeći biti što objektivnija.

Kako bi mu mogla odbiti molbu? Bio je tako ljubazan prema njoj. Iako djevojčica nije njezina kći, ako će to usrećiti Tatea, pretvarat će se da je Mandyna majka, samo jednom.

Kimnula je glavom, što je nakon operacije mogla činiti.

- Dobro. - Njegov iznenadni blistavi smiješak bio je iskren. - Provjerio sam kod glavne sestre, a ona je rekla da smiješ početi nositi vlastite stvari ako želiš. Spakirao sam ti nekoliko spavaćica i ogrtača. Za Mandy bi možda bilo bolje da nosiš nešto što joj je poznato.

Avery je ponovno kimnula.

Kretnja na vratima privukla je njezin pogled. Prepoznala je Tateove roditelje. Nelson i Zinnia, ili Zee, kako su je svi zvali.

- Dakle, vidi ovo. - Nelson je prešao sobu prije svoje žene i zaustavio se u podnožju Averyna kreveta. - Dobro izgledaš, doista dobro, zar ne, Zee?

Zee je pogledala Avery u oči. Ljubazno je odgovorila: - Mnogo bolje nego jučer.

- Možda je liječnik ipak zavrijedio svoj poveći honorar - nasmijano je primijetio Nelson. - Nikad nisam previše vjerovao u plastičnu kirurgiju. Uvijek sam mislio da je to nešto na što tašte, bogate žene bacaju mužev novac. Ali ovo - rekao je, podigao ruku i pokazao Averyno lice - ovo će vrijediti svaki novčić.

Avery su bili mrski njihovi srdačni komplimenti jer je znala da još uvijek izgleda baš kao žrtva avionske nesreće.

Tate je očito osjetio da joj je nelagodno jer je promijenio temu. - Složila se da je Mandy sutra posjeti.

Zee je naglo okrenula glavu prema sinu. Ruke je čvrsto stisnula u visini struka. - Jesi li siguran da je to mudro, Tate? Radi Caroleine dobrobiti, jednako kao i radi Mandyne?

- Ne, nisam siguran. Postupam nagonski.

- Što kaže Mandyna psihologinja?

- Koga je briga što ona kaže, dovraga? - ljutito upita Nelson. - Kako bi psihička mogla bolje od djetetova oca znati što je bolje za dijete? - Lupnuo je Tatea po ramenu. - Vjerujem da si u pravu. Mislim da će Mandy imati velike koristi ako posjeti majku.

- Nadam se da imaš pravo.

Avery je opazila da Zee nije zvučila uvjereno. Dijelila je njezinu zabrinutost, ali to nije mogla izraziti. Samo se nadala da susretljiva gesta što je čini Tatea radi neće djelovati negativno i više štetiti nego koristiti njegovoj emotivno nestabilnoj kćeri.

Zee je pošla po sobi zalijevajući lončanice i cvijeće što ga je Avery primila, ne samo od Tatea, već i od ljudi koje nije čak ni poznavala. Budući da nikad nitko nije spomenuo Caroleinu obitelj, zaključila je da je niti nema. Udajom je stekla obitelj.

Nelson i Tate su razgovarali o kampanji, temi koja nikad nije bila daleko od njihovih misli. Kad su spominjali Eddyja, u mislima je to ime povezala s glatko izbrijanim licem i besprijekornom odjećom. Dvaput ju je posjetio, oba puta u Tateovu društvu. Činio se ugodnim čovjekom, neka vrsta vođe navijača grupe.

Tateov se brat zove Jack. Stariji je i mnogo nervozniji od Tatea. Ili se možda samo tako činilo jer je svaki put kad je bio u njezinoj sobi mucao isprike zato što je njegova žena i kći nisu došle posjetiti.

Avery je došla do zaključka da je Dorothy Rae, Jackova žena, trajno indisponirana zbog nekakve bolesti, iako nitko nije spomenuo o čemu je riječ. Fancy je očito kamen smutnje za sve u obitelji. Avery je iz njihovih primjedbi zaključila da je dovoljno stara za vozačku dozvolu, ali ne toliko da bi sama živjela. Svi su živjeli zajedno negdje na sat vremena vožnje od San Antonije. Neodređeno se sjećala spominjanja ranča u novinskim

izvještajima o Tateu. Obitelj očito ima novac, prestiž i moć koja uz to ide.

Svi su bili prijateljski raspoloženi i vedri kad su joj se obraćali. Pažljivo su birali riječi kako je ne bi prestrašili ili uznemirili. Više ju je zanimalo ono što nisu govorili nego ono što jesu.

Proučavala je njihove izraze lica, koji su uglavnom bili oprezni. Njihovi su osmjesi bili nesigurni ili napeti. Tateova se obitelj pristojno ophodila prema njegovoj ženi, ali je bilo prikrivenih struja antipatije.

- Ovo je lijepa kućna haljina - rekla je Zee i vratila Averyne misli u sobu. Raspakiravala je stvari što ih je Tate donio od kuće i spremala ih u uski ormar. -Možda bi je trebala odjenuti sutra za Mandyn posjet.

Avery je lagano kimnula.

- Jesi li gotova s tim, majko? Mislim da postaje umorna. - Tate je prišao bliže krevetu i zagledao joj se duboko u oči. - Sutra ćeš imati naporan dan. Bolje da se malo odmoriš.

- Ne zabrinjavaj se ni zbog čega - rekao joj je Nelson. - Dobro napreduješ, baš kako smo i očekivali. Hajde, Zee, pustimo ih malo nasamo.

- Zbogom, Carole - reče Zee.

Tiho su izišli. Tate se ponovno spustio na rub kreveta. Izgledao je umorno. Poželjela je da ima hrabrosti ispružiti ruku i dotaknuti ga, ali nije ju imala. On ju je uvijek doticao u znak utjehe - nikad s ljubavlju.

- Doći ćemo sredinom poslijepodneva, nakon što Mandy odspava. - Upitno je zastao; kimnula je. - Očekuj nas oko tri sata. Mislim da će biti najbolje ako Mandy i ja dodemo sami, bez ikoga drugoga.

Pogledao je u stranu i s oklijevanjem uzdahnuo. - Nemam pojma kako će reagirati, Carole, ali uzmi u obzir sve što je proživjela. Znam da si ti mnogo toga pretrpjela,

vraški mnogo, ali ti si odrasla osoba. Imaš više snage u sebi nego ona.

Ponovno ju je pogledao u oči. - Ona je samo malena djevojčica. Imaj to na umu. - Tada se uspravio i kratko osmjehnuo. - Ali siguran sam da će posjet dobro proći.

Ustao je da pođe. Kao i obično kad je trebao otići, Avery je osjetila kako je obuzima panika. On je bio jedina veza što ju je imala sa svijetom. On je bio njezina jedina stvarnost. Kad je odlazio, odnosio je sa sobom njezinu hrabrost, a njoj je ostavljao osjećaje usamljenosti, straha i otuđenosti.

- Odmori se večeras i dobro se naspavaj. Vidjet ćemo se sutra.

Na odlasku joj je dotaknuo prste, ali je nije poljubio. Niti jednom je nije poljubio. Nije ju imao baš kamo poljubiti, ali Avery je mislila da bi muž našao neki način da poljubi svoju ženu ako to doista želi.

Gledala je njegova leđa dok nisu nestala kroz vrata sobe. Sa svih joj se strana prikradala osamljenost i gušila je. Jedini način borbe protiv toga bio je razmišljanje. Budne je sate provodila planirajući kako će Tateu Rutledgeu reći poraznu vijest da ona nije osoba kojom je smatra. Njegova je Carole nesumnjivo zakopana u grobu na kojem piše ime Avery Daniels. Kako će mu to reći?

Kako mu može reći da netko njemu blizak želi njegovu smrt?

Tijekom prošlog tjedna barem se tisuću puta pokušala uvjeriti da je njezin sablasni posjetitelj bio samo noćna mora. Bilo koji čimbenik njezine situacije mogao je uzrokovati halucinacije. Bilo je lakše vjerovati da je čovjek koji je izgovorio one zloslutne riječi bio tek obmana.

Ali znala je da nije tako. Bio je stvaran. U njezinu su umu čovjekove riječi bile jasne poput tropske lagune. Usjekle su joj se u pamćenje. Prijeteći ton i modulacija

glasa nisu se mogli zaboraviti. Mislio je ono što je rekao. To nije mogla pogrešno shvatiti.

Čovjek je morao biti netko iz obitelji Rutledge jer su samo članovi obitelji smjeli ući na odjel intenzivne njege. Ali tko? Činilo se da nitko nema ništa protiv Tatea; upravo suprotno, izgleda da ga svi obožavaju.

Razmislila je o svakome od njih. Njegov otac? Nezamislivo. Očito je da ga oba roditelja jako vole. Jack? Nije se činilo da je kivan na mlađega brata. Iako Eddy nije bio u krvnom srodstvu, prema njemu su se ophodili kao prema članu obitelji, a prijateljstvo između njega i Tatea bilo je očito. Još nije čula glasove Dorothy Rae i Fancy, ali bila je prilično sigurna da je glas što ga je čula pripadao muškarcu.

Niti jedan od glasova što ih je u posljednje vrijeme čula nije bio posjetitelj. Ali kako se neki neznanac mogao uvući u njezinu sobu? Carole je sigurno poznavala toga čovjeka; govorio joj je kao netko kome se povjerava i s kim kuje zavjeru.

Ima li Tate pojma da je njegova žena s nekim planirala njegovo ubojstvo? Je li nagađao da mu želi zlo? Je li joj zato pružao utjehu i ohrabrenje iza nevidljive barijere? Avery je znala da joj daje ono što se od njega očekuje, ali ništa više.

Bože, voljela bi da može sjesti s Irishem i izložiti mu sve komponente ove zavrzlame, što je često činila prije rada na nekoj složenoj priči. Pokušali bi složiti dijelove koji nedostaju. Irish posjeduje gotovo nadnaravnu pronicavost kad je riječ o ljudskom ponašanju, a ona cijeni njegovo mišljenje više nego sva ostala.

Razmišljanje o obitelji Rutledge izazvalo joj je zasljepljujući! glavobolju, pa se obradovala sedativu što su joj ga ubrizgali u infuziju kako bi lakše usnula. Za razliku od stalne jarke osvjetljenosti na odjelu intenzivne njege, ovdje je gorjela samo malena noćna lampa.

Lebdeći između sna i jave, Avery je dopustila sebi razmišljanje o pitanju što bi se dogodilo kad bi trajno preuzela ulogu Carole Rutledge. Tate ne bi odmah postao udovac. Mandy bi imala majčinu podršku tijekom emocionalnog oporavka. Avery Daniels bi možda mogla razotkriti potencijalnog ubojicu i postati junakinja.

Nasmijala se u mislima. Irish bi mislio da je sigurno poludjela. Ljutio bi se i bjesnio, te bi vjerojatno zaprijetio da će je prebaciti preko koljena i namlatiti zato što joj je uopće pala na pamet tako apsurdna ideja.

Ipak, zamisao je bila provokativna. Kakvu bi priču imala po završetku šarade - politika, ljudski odnosi, intrige.

Maštanje ju je uspavalo.

8. poglavlje

Osjećala je veću nervozu nego prije prve televizijske audicije u onoj zapuštenoj malenoj televizijskoj postaji u Arkansasu prije osam godina. Vlažnih dlanova i suhoga grla stajala je do gležnjeva u blatu i pomijama, stežući mikrofonskim prstima u kojima nije bilo ni kapi krvi, i pokušavala se snaći u izvještavanju s mjesta događaja o nametniku s kojim se muče uzgajivači svinja. Kasnije ju je urednik vijesti lijeno podsjetio da od bolesti pate svinje, a ne uzgajivači. No ipak joj je dao posao terenskog izvjestitelja.

Ovo je također audicija. Hoće li Mandy opaziti ono što je svima ostalima promaknulo - da žena unakažena lica nije Carole Rutledge?

Tijekom dana, dok su je brižne, razgovorljive sestre kupale i odijevale, dok je fizioterapeut vodio njezine vježbe, stalno ju je mučilo teško pitanje: Želi li da se istina otkrije?

Nije došla do definitivnog odgovora. Zar je u ovom trenutku važno za koga je smatraju? Nije mogla promijeniti sudbinu. Ona je živa, a Carole Rutledge je poginula. Neka kozmička sila pripremila je ishod zrakoplovne nesreće, a ne ona.

Očajnički je pokušavala, sa svojim uvelike ograničenim sposobnostima, sve njih upozoriti na grešku, ali bez uspjeha. Sada više ništa ne može učiniti s posljedicama toga. Dok ne bude mogla upotrijebiti olovku da bi se sporazumjela s njima, mora ostati Carole. Dok igra tu ulogu, mogla bi malo krišom istraživati bizarnu priču i odužiti se Tateu Rutledgeu za njegovu ljubaznost. Ako vjeruje da će Mandy koristiti susret s »majkom«, Avery će privremeno preuzeti tu ulogu. Mislila je da bi za

dijete bilo bolje kad bi odmah saznalo za majčinu smrt, ali nije bila u položaju da joj to kaže. Nadala se da njezin izgled neće u toj mjeri prestrašiti djevojčicu da joj se stanje pogorša.

Medicinska je sestra namjestila šal na njezinoj glavi gdje je rasla kosa dugačka jedva dva centimetra. - Evo. Uopće nije loše - rekla je promatrajući svoje djelo. - Za par tjedana onaj vaš privlačni muž neće moći skinuti pogled s vas. Zna, naravno, da su sve neudane medicinske sestre, kao i nekoliko udanih - suho je rekla - ludo zaljubljene u njega.

Kretala se oko kreveta, poravnavala plahte i uređivala cvijeće skidajući ocvale latice.

- Ne smeta vam to, zar ne? pitala je. - Sigurno ste već navikli na to da za njim žude druge žene. Koliko dugo ste u braku? Čini mi se da je rekao četiri godine kad ga je pitala jedna od sestara. - Potapšala je Averyno rame. - Dr. Sawyer stvara čuda. Čekajte i vidjet ćete. Bit ćete najljepši par u Washingtonu.

- Mnogo toga uzimate zdravo za gotovo, zar ne?

Averyno je srce zatreperilo na zvuk njegova glasa. Pogledala je prema vratima i vidjela da ondje stoji. Kad je koraknuo u sobu, rekao je sestri: - Uvjeran sam da dr. Sawyer stvara čuda. Ali zar ste toliko sigurni da ću ja pobijediti na izborima?

- Imate moj glas.

Njegov je smijeh bio dubok, bogat i ugodan poput stare, istrošene deke. - Dobro. Trebat će mi svi glasovi što ih mogu dobiti.

- Gdje je vaša djevojčica?

- Ostavio sam je kod medicinskih sestara. Poći ću po nju za nekoliko minuta.

Medicinska sestra je shvatila njegovu suptilnu poruku, nasmiješila se Avery i namignula joj. - Sretno.

Čim su ostali sami, Tate se približio Avery. - Zdravo. Lijepo izgledaš. - Duboko je udahnuo. - Pa, ovdje je. Nisam siguran kako će to proći. Nemoj se razočarati ako ona...

Prekinuo se kad mu je pogled prešao preko njezinih dojki. Nisu posve ispunjavale gornji dio Caroleine spavaćice. Avery je na njegovu licu opazila zbunjenost i srce joj je počelo lupati.

- Carole? - promuklo je rekao.

On zna!

- Moj Bože.

Kako bi mu mogla objasniti?

-Toliko si smršavila - šapnuo je. Nježno je rukom pritisnuo njezinu dojku sa strane. Preletio je pogledom preko njezina tijela. Averyna je krv potekla prema mjestu dodira njegove ruke. Tihi, bespomoćni zvuk oteo joj se iz grla.

- Ne želim reći da loše izgledaš, već samo... drukčije. Pretpostavljam da je razumljivo što si izgubila nekoliko kilograma. Njihovi su se pogledi sreli, a tada je povukao ruku. - Idem po Mandy.

Avery je duboko udahnula kako bi smirila živce. Dosad nije shvaćala kako će za oboje biti mučno otkrivanje istine. Niti je shvaćala do koje su se mjere razvili njezini osjećaji prema njemu. Njegov je dodir u njoj izazvao neopisivu malaksalost.

No sad nije smjela dopustiti da je svladaju emocije. Pripremila se za ono što slijedi. Čak je zatvorila oči strepeći od užasa što će ga vidjeti na djetetovu licu kad prvi put pogleda svoju unakaženu »majku«. Čula ih je kako ulaze i prilaze krevetu. - Carole?

Avery je polako otvorila oči. Tate je na prsima nosio Mandy. Nosila je bijelu pregačicu povrh mornarsko plave i bijele haljinice. Na nogama je imala bijele čarapice i plave kožnate cipelice. Na lijevoj je ruci imala gips.

Kosa joj je bila tamna i sjajna. Bila je vrlo gusta i teška, ali ne onako duga kako se Avery sjećala. Kao da joj je čitao misli, Tate je objasnio: - Morali smo joj skratiti kosu jer je dio bio oprljen. Skratili su joj je do brade. Nosila je ravne šiške iznad ozbiljnih smeđih očiju, velikih i okruglih poput kovanica od četvrt dolara, te rezigniranih kao u srne na nišanu puške.

Bila je prelijepo dijete, ali neprirodno bezvoljno. Umjesto da pokaže gnušanje ili strah ili radoznalost, što bi bile očekivane reakcije, nije pokazala ništa.

- Daj mami dar što si joj ga donijela - potakne je Tate.

U desnoj je šaci držala buketić tratinčica. Sramežljivo ih je pružila prema Avery. Averyni ih prsti nisu uspjeli uhvatiti, pa ih je Tate uzeo od Mandy i nježno ih spustio na Averyna prsa.

- Spustit ću te ovdje na krevet dok potražim malo vode u koju ću staviti cvijeće. - Tate je spustio Mandy na rub kreveta, ali kad se pokušao maknuti, ona je zacviljela i prestrašeno zgrabila revere njegove sportske jakne.

- U redu - rekao je - valjda neću. - Uputio je Avery iskrivljeni osmijeh i oprezno sjeo iza Mandy, tek se oslo-
nivši na rub madraca.

- Danas je ovo nacrtala za tebe - reče obraćajući se Avery iznad Mandyne glave. Iz džepa na prsima jakne izvadio je presavijeni komad žutog papira i razmotao ga. - Reci joj što je to, Mandy.

Višebojne črčkarije nisu ni na što podsjećale, ali Mandy šapne: - Konji.

- Djedovi konji - reče Tate. - Jučer ju je poveo na jahanje, a ja sam joj jutros predložio neka ti naslika konje dok ja radim.

Avery je podigla ruku i kretnjom mu pokazala neka drži sliku pred njom. Dugo ju je proučavala prije nego ju je Tate spustio na njezina prsa, kraj buketa tratinčica.

- Mislim da se mami sviđa tvoja slika. - Tate je nastavio promatrati Avery s onim neobičnim izrazom lica.

Djetetu je uglavnom bilo svejedno sviđa li se nekome njezino umjetničko djelo. Pokazala je udlagu na Averynu nosu. - Što to?

- To je dio zavoja o kojima smo ti baka i ja pričali, sjećaš se? - Pogledao je Avery i rekao: - Mislio sam da će ti to danas skinuti.

Okrenula je dlan prema gore.

- Sutra? - upita Tate.

Kimnula je.

- Što to radi? - pitala je Mandy, još uvijek zaintrigirana udlagom.

- To je nešto slično tvom gipsu. Štiti mamino lice dok ne ozdravi, jednako kao što gips štiti tvoju ruku dok kost u njoj ne zaraste.

Mandy je slušala objašnjenje, a zatim je svoj ozbiljni pogled vratila na Avery. - Mama plače.

- Mislim da je to zato jer je veoma sretna što te vidi.

Avery je kimnula, zatvorila oči, nekoliko ih sekundi držala zatvorene i potom ih otvorila. Nadala se da će im na taj način prenijeti čvrsti da. Bilo joj je drago što vidi dijete koje je lako moglo umrijeti mukotrpnom smrću. Nesreća je ostavila emocionalne ožiljke, ali Mandy je preživjela i s vremenom će prevladati ostatke straha i plahosti. Avery je također preplavila krivnja i tuga jer nije bila ona kojom su je smatrali.

Jednim od onih iznenadnih, neočekivanih pokreta, Mandy je ispružila ruku, spremna dotaknuti Averyn ranjavi obraz. Tate je uhvatio njezinu ruku trenutak prije dodira. Potom je, predomislivši se, spustio njezinu ruku.

- Možeš je dodirnuti vrlo nježno. Nemoj povrijediti mamu.

U djetetovim su se očima pojavile suze. - Mamu boli. - Donja joj je usna počela podrhtavati i nagnula se prema Avery.

Avery nije mogla podnijeti Mandynu bol. Reagirajući na spontani majčinski nagon, podigla je ruku i obujmila Mandynu glavu. Slabašno je privukla dječju glavicu na prsa, koliko su joj to snaga i bolovi dopuštali. Mandy je spremno došla i svoje maleno tijelo sklupčala uz Averyno. Avery je nježno milovala Mandynu glavu i bez riječi pjevušila.

Neartikulirano tješjenje doprlo je do djeteta. Za nekoliko je trenutaka prestala plakati, sjela i plaho izjavila: - Nisam prolila mlijeko, mamice.

Averyno se srce raznježilo. Željela je čvrsto zagrliti dijete. Željela joj je reći da proliveno mlijeko baš ništa ne znači jer su obje preživjele katastrofu. Umjesto toga, gledala je kako Tate ustaje i uzima Mandy u naručje.

- Ne želimo pretjerati za prvi put - rekao je. - Pošalji mami poljubac, Mandy. - Nije to učinila, već ga je sramežljivo zagrlila oko vrata i zagnjurila lice u njegov ovratnik. - Drugi put rekao je Avery i slegnuo ramenima s izrazom ispričavanja. - Odmah ću se vratiti.

Izbivao je nekoliko minuta i vratio se sam. - Ostavio sam je u prostoriji za medicinske sestre. Dale su joj šalicu sladoleda.

Spustio se na rub kreveta i sjedio s rukama između koljena. Nije gledao nju, već je zurio u svoje šake. - Budući da je tako dobro prošlo, možda ću je opet dovesti krajem tjedna. Barem se meni činilo da je dobro prošlo. A tebi? - Pogledao je preko ramena očekujući njezin odgovor. Kimnula je.

Ponovno se zagledao u svoje šake. - Nisam siguran što Mandy o tome misli. Teško je reći što osjeća o bilo čemu. Čini se da ne možemo doprijeti do nje, Carole. - Očaj u njegovu glasu parao je Averyno srce. - Nekoć je skakala

od veselja kad bismo je povelu u McDonald's. Sada, ništa. - Oslonio se laktovima na koljena i spustio glavu u dlanove. - Pokušao sam sve što mi je palo na pamet kako bih stigao do nje. Ništa ne djeluje. Ne znam što bih još mogao učiniti.

Avery je podigla ruku i zagladila kosu što mu je rasla na sljepoočnici.

Trgnuo se i naglo okrenuo glavu, gotovo je udarivši po ruci. Povukla ju je tako brzo i refleksno da joj je oštra bol prostrujila do ramena. Zastenjala je.

- Oprosti - rekao je i trenutno skočio na noge. - Je li ti dobro? Hoću li nekoga pozvati?

Odmahnula je glavom, a zatim smeteno namjestila šal koji joj je kliznuo s glave. Više nego ikad ranije, osjećala se otkrivenom i nagom. Žudjela je za tim da pred njim sakrije svoju ružnoću.

Kad je bio siguran da više nema bolova, Tate je rekao: - Ne zabrinjavaj se zbog Mandy. Siguran sam da će s vremenom biti dobro. Nisam to trebao spominjati. Samo sam umoran. Kampanja je sve žešća i... nije važno. To su moji problemi, a ne tvoji. Moram krenuti. Znam da te je naš posjet iscrpio. Zbogom, Carole.

Ovoga puta nije joj čak ni prste dotaknuo u znak pozdrava.

9. poglavlje

- Dosađujemo li ti, Tate?

Obuzet krivnjom, podigao je pogled prema voditelju kampanje. - Oprosti.

Tate je bio svjestan da Eddy ima potpuno pravo kad se ljuti na njega, pa je pročistio grlo i uspravio se u kožnatom naslonjaču. Prestao je odsutno vrtjeti olovku među prstima.

Provodili su dan kod kuće i održavali sastanak na kojem će razraditi strategiju kampanje tijekom ovih posljednjih tjedana prije zbora birača na kojem se odlučuje o kandidatu.

- Gdje ti je točno pozornost odlutala?

- Negdje između El Pasa i Sweetwatera - odgovori Tate. Gledaj, Eddy, jesi li siguran da je jako bitan taj obilazak zapadnog Texasa?

- Više je nego bitan - ubaci se Jack. - Uz ovakvu cijenu teksaških sirovina, tim je ljudima potreban svaki poticaj što im ga možeš dati.

- Reći ću to ovako. Znaš što mislim o lažnim nadama i praznim obećanjima.

- Posve razumijemo tvoj stav, Tate - reče Nelson. - Ali senator Dekker je dijelom odgovoran za teškoće u kojima se nalazi posao s naftom. Glasao je za onaj trgovinski sporazum s Arapima. One nezaposlene radnike treba na to podsjetiti.

Tate je bacio olovku na stol i ustao. Uvukao je ruke u džepove na bokovima traperica i prišao prozoru. Dan je bio predivan. Proljeće je tek sramežljivo dizalo svoju glavu, ali su sunovrati već cvali. Trava na pašnjacima postupno je postajala sve zelenija.

- Ne slažeš se s Nelsonovim stavom? - upita Eddy.

-Svim se srcem slažem - odgovori Tate, i dalje okrenut leđima prema njima. - Znam da bih trebao biti ondje, govoriti o Dekkerovim lošim prosudbama i dijeliti optimizam, ali bih također trebao biti ovdje.

- Uz Carole.

- Da. I uz Mandy.

- Mislio sam da je Mandyna psihologinja rekla da joj samo treba vremena, te da će se Mandy brzo oporaviti nakon što se Carole vrati kući - reče Jack.

- Rekla je.

- Dakle, za Mandy nije naročito važno jesi li ti ovdje ili nisi. Ni za Carole ne možeš baš ništa učiniti.

- Mogu biti s njom - nestrpljivo će Tate. Osjećajući se kao da se brani, okrenuo se prema njima.

- Radeći što? Samo ćeš stajati ondje i zuriti u ona dva velika, ranjava oka - reče Jack. - Isuse, mene hvata jeza od njih. Tateovo se lice smračilo od gnjeva zbog bezosjećajne bratove primjedbe.

- Umukni, Jack - obrecne se Nelson.

Tate oštro reče: - Možda je stajanje ondje i zurenje sve što za nju mogu učiniti, Jack, ali još uvijek je na meni da to činim. Zar vam to nisam jasno stavio do znanja prije nekoliko tjedana?

Uz dugi patnički uzdah, Eddy se spustio u naslonjač. - Mislio sam da smo se svi složili kako će Carole biti bolje u onoj privatnoj klinici nego kod kuće.

- Jesmo.

- Ondje se prema njoj odnose kao prema kraljevskoj ličnosti, bolje nego u bolnici - primijeti Jack. - Svakim danom sve bolje izgleda. Samo sam, se šalio o njezinim očima. Kad se crvenilo povuče i kosa joj naraste, sjajno će izgledati. Dakle, u čemu je problem?

- Problem je u tome da se ona još uvijek oporavlja od traume i teške tjelesne ozljede - razdražljivo će Tate.

-Nitko ne tvrdi suprotno - reče Nelson. - Ali moraš iskoristiti svaku priliku, Tate. Snosiš odgovornost za kampanju koju ne smiješ zanemarivati, baš kao što ne možeš zanemarivati ni svoju ženu.

- Ne misliš li da sam ja toga svjestan? - pitao je svu trojicu.

- Svjestan si toga - reče Eddy. Svjesna je toga i Carole.

- Možda. Ali ne oporavlja se tako dobro kad sam ja odsutan. Dr. Sawyer mi je rekao da postaje veoma deprimirana.

- Odakle on, dovraga, zna je li ona deprimirana ili se grohotom smije? Još uvijek ne može reći niti jednu prokletu...

- Jack! - Nelson je govorio tonom što ga je često upotrebljavao tijekom svoje vojničke karijere kako bi umišljenog zrakoplovca spustio do razine pokornog pokajnika. Svakim svojim djelićem bio je umirovljeni pukovnik zrakoplovstva dok je bijesno zurio u svog starijeg sina.

Rijetko je kada batinama kažnjavao svoju djecu dok su odrastala, a krajnjim se mjerama okretao tek kad je osjećao da su apsolutno potrebne. Obično bi ih jedan jedini strogi pogled i zapovjedni ton glasa doveli u red. - Imaj malo razumijevanja za situaciju svoga brata, molim te.

Poštovanje prema ocu utišalo je Jacka, ali se skljkao natrag u naslonjač s očitim izrazom ozlojeđenosti.

- Carole bi ti prva rekla neka pođeš na to putovanje - Nelson reče Tateu tišim glasom. - Ne bih to rekao kad ne bih vjerovao da je tako.

- Slažem se s Nelsonom - reče Eddy.

- A ja se slažem s obojicom. Prije nesreće, ona bi se pakirala zajedno sa mnom. - Tate je protrljao zatiljak nastojeći ublažiti barem dio napetosti i umora.

- Kad joj sada kažem da odlazim, u njezinim očima vidim paniku. To me proganja. Još uvijek je tako jadna. Osjećam se krivim. Prije nego odem na duže vrijeme, moram uzeti u obzir kako će moje dugotrajno izbjivanje djelovati na nju.

Bez riječi je proučavao njihove reakcije. Na svakom je licu vidio da mu žele proturječiti. Iz obzira su držali za sebe svoja oprečna mišljenja.

Duboko je udahnuo. - Sranje. Idem malo van.

Izjurio je iz sobe, a potom i iz kuće. Za manje od pet minuta već je bio na konju i galopirao jednim od pašnjaka na ranču, zaobilazeći stada hibridnih goveda koja su lijeno pasla. Nije imao na umu nikakav određeni cilj; samo mu je trebala samoća i mir što mu ih je pružalo otvoreno polje.

Ovih je dana rijetko kada bio sam, ali se u cijelom svom životu nije osjećao tako usamljenim. Njegov otac, Eddy i Jack mogli su ga savjetovati po političkim pitanjima, ali osobne odluke bile su baš to - osobne. Samo ih je on mogao donositi.

Stalno je razmišljao o načinu na koji ga je Carole dotaknula. Pitao se što je to značilo.

Tijekom dva tjedna otkako se to dogodilo, razmišljao je i analizirao do besvijesti, ali još uvijek to nije mogao izbaciti iz misli. Zbog njegove zaprepaštene reakcije nije trajalo dulje od djelića sekunde - tek toliko da vršci njezinih prstiju nježno dotaknu kosu na njegovoj sljepoočnici. Ali on je to smatrao najvažnijom nježnošću što su je on i Carole ikad dijelili važnijom od njihova prvog poljupca, od njihovog prvog vođenja ljubavi... od njihovog posljednjeg vođenja ljubavi.

Zaustavio je konja i sjahao kraj potočića što je padao niz vapnenačke stijene. Niski hrast, cedar i grmlje rasli su na kamenitom tlu. Puhao je jak sjeverni vjetar. Od toga su

mu bridjeli obrazi i vlažile se oči. Izišao je bez jakne, ali sunce je već davalo dovoljno topline.

Onaj ga je dodir vraški iznenadio jer je to bilo tako njoj nesvojstveno. Znala je kako treba dirati muškarca, to sigurno. Čak i sada, nakon svega što se među njima dogodilo, mogla su u njemu izazvati žudnju sjećanja na zajedničke dane s početka njihove veze. Carole se vješto koristila dodirivanjem kako bi mu stavila do znanja da ga želi. Bez obzira je li odlučila biti vragolasta, suptilna ili vulgarna, znala je kako će mu prenijeti svoje žudnje.

Ovaj je dodir bio drukčiji. Osjetio je razliku. To je bio dodir zabrinutosti, nježnosti i suosjećanja. Bio je spontan potekao je iz bezazlena srca, a ne iz proračunata uma. Nesebičan, a ne obrnuto.

Nimalo slično Carole.

Na zvuk približavanja konja okrenuo je glavu. Nelson je zaustavio konja i sjahao gotovo jednako vješto kao i Tate prije nekoliko minuta. - Pomislio sam da bih i ja mogao izjahati. Lijep je dan za jahanje. - Zabacio je glavu i zagledao se u svijetloplavo nebo bez oblaka.

- Glupost. Došao si pomoći i nagovarati.

Nelson se tiho nasmijao i glavom pokazao prema velikom bijelom kamenu, pozivajući ga da sjednu. - Zee te je vidjela kad si izjahao. Predložila je odmor. Ostalima je poslužila sendviče, a mene je poslala za tobom. Rekla je da si djelovao uzrujano.

- Jesam uzrujan.

- Pa, nadvladaj to - naredi Nelson.

- Nije to tako lako.

- Od samog smo početka znali da će ova kampanja biti naporna, Tate. Što si očekivao?

- Nije riječ o kampanji. Spreman sam na to - reče Tate i odlučno isturi bradu.

- Onda je riječ o ovome s Carole. Znao si da ni to neće biti jednostavno.

Tate okrene glavu i kratko upita: - Jesi li opazio promjene na njoj?

- Liječnik te je upozorio da će biti neznatnih promjena njezina izgleda, ali jedva ih se može opaziti.

- Ne govorim o fizičkim promjenama. Govorim o načinu na koji reagira na stvari.

- Ne mogu reći da jesam. Što na primjer?

Tate je naveo nekoliko primjera kad je u Caroleinim očima opazio nesigurnost, plahost, strah.

Nelson ga je pomno slušao, a tada je dugo razmišljao ništa ne govoreći. - Rekao bih da je njezina tjeskoba prirodna, zar se ne slažeš? Lice joj je bilo posve uništeno. To bi svaku ženu učinilo nesigurnom, ali ženu koja je izgledala kao Carole, pa, pomisao da će izgubiti svoju ljepotu svakako je mogla poljuljati njezino samopouzdanje.

- Pretpostavljam da imaš pravo - promrmlja Tate - ali ja bih od nje prije očekivao bijes nego strah. Doista to ne mogu objasniti. Jednostavno tako osjećam. - Odsutnim je glasom prepričao kako je prošao Mandyn prvi posjet Carole. - Poveo sam je još tri puta, a tijekom svakog posjeta Carole plače i drži Mandy uza se.

- Misli kako ju je lako mogla izgubiti.

- Nije samo to, tata. Jednog dana dok je još uvijek bila u bolnici, kad smo izašli iz dizala, sjedila je na invalidskim kolicima u hodniku i čekala nas. To je bilo prije nego su joj stavili zube. Glava joj je bila omotana šalom. Noga u gipsu bila je u povišenom položaju. - Zbunjeno je odmahnuo glavom. Užasno je izgledala, ali je ondje čekala, neopisivo hrabra. Dakle, čini li ti se da je to svojstveno Carole?

- Jedva je čekala da vas vidi, da vam pokaže kako može izaći iz kreveta.

Tate je načas razmislio o tome, ali ipak se nije uklapalo. Kad se Carole potrudila da nekome priušti

zadovoljstvo? Mogao bi se zakleti da je, unatoč tome što se nije mogla smiješiti, bila sva ozarena kad je ugledala Mandy i njega. Dakle, ti misliš da je sve to gluma?

- Ne - s oklijevanjem će Nelson. - Samo mislim da je...

- Privremeno.

- Da - otvoreno reče Nelson. - Ja se suočavam s činjenicama, Tate. Znaš to. Ne želim se uplitati u tvoj osobni život. Zee i ja želimo da ti i Jack sa svojim obiteljima živite na ranču s nama. Upravo zato pazimo da se nikad ne miješamo u vaše privatne stvari. Kad bih učinio ono što bih želio učiniti, pobrinuo bih se da Dorothy Rae dobije stručnu pomoć za svoj problem, a Fancy bi dobila dobrih batina za sve ono što čini.

Zastao je, a potom nastavi: - Možda sam trebao i ranije nešto reći, ali nadao sam se da ćeš poduzeti ono što je potrebno kako bi svoj brak doveo u red. Znam da ste se ti i Carole nekako udaljili tijekom posljednje dvije godine. - Podigao je obje ruke. - Ne moraš mi reći zašto. To ne trebam znati. Jednostavno sam to osjetio, znaš?

-Dovraga, svaki brak ima teških razdoblja s vremena na vrijeme. Zee i ja se nadamo da ćete ti i Carole izgladiti svoje nesporazume, imati još jedno dijete, poći u Washington i zajedno doživjeti starost. Možda će ova tragedija riješiti mnoge probleme što ste ih imali i zbližiti vas.

-Ali - reče - nemoj očekivati da će ovo što se dogodilo posve promijeniti Carole. Zapravo mislim da ćeš trebati imati više strpljenja nego dosad ako se želiš slagati s njom.

Tate je pročešljao očev govor, izdvojio važne dijelove i čitao između redaka. - Govoriš mi da tražim nešto čega nema, zar ne?

- Kažem da je to moguće - naglasi stariji čovjek. - Kad se netko nađe tako blizu smrti, obično prolazi kroz

razdoblje mirisanja ruža. Vidio sam to kod pilota koji su preživjeli padove aviona.

-Znaš, razmišljaju o svemu što su mogli u trenu izgubiti, osjećaju krivnju jer nisu bili bolji prema voljenim osobama, obećavaju da će se iskupiti, poboljšati svoj općeniti stav prema životu, postati bolji ljudi, takve stvari. - Položio je ruku na Tateovo koljeno. - Mislim da je to ono što vidiš kod Carole.

- Ne želim da se počneš nadati kako je ta nesreća izbrisala sve njezine mane i učinila je uzornom ženom. Dr. Sawyer je jamčio da će ukloniti neke nesavršenosti njezina lica, ali nikad nije rekao ni riječi o njezinoj duši - doda uz osmijeh.

- Pretpostavljam da si u pravu - napeto će Tate. - *Znam* da si u pravu. Točno sam to radio, tražio sam poboljšanja kojih zapravo nema.

Nelson se oslonio na Tateovo rame kako bi lakše ustao. - Nemoj oštro suditi ni o sebi ni o njoj. Vrijeme i strpljenje čine čuda. Sve što vrijedi imati vrijedi i čekati, bez obzira koliko je vremena potrebno, možda čak i cijeli život.

Uzjahali su i okrenuli konje prema kući. Na povratku su jako malo govorili. Kad su se zaustavili ispred konjušnice, Tate se nagnuo na jabučicu sedla i obratio se ocu.

-Što se tiče onog putovanja u zapadni Texas.

-Da? - Nelson je prebacio desnu nogu preko konja i sišao na zemlju.

- Napraviti ćemo kompromis. Jedan tjedan. Ne mogu biti duže odsutan.

Nelson je uzdama lupnuo Tatea po bedru, a zatim mu ih je pružio. - Znao sam da ćeš se predomisli. Reći ću Eddyju i Jacku. - Zaputio se prema kući.

- Tata? - Nelson je stao i okrenuo se. - Hvala - reče Tate.

Nelson na to odmahne rukom. - Pobrini se za te konje kako treba.

Tate je korakom potjerao svoga konja u konjušnicu, a Nelsonova je vukao za sobom. Sjahao je i počeo timariti životinju onako kako su ga naučili čim je počeo jahati.

No nakon nekoliko minuta ruke su mu mlitavo pale na konjske sapi dok se on zagledao u daljinu.

Te su mu večeri trebali njezino suosjećanje i nježnost. Želio je vjerovati u njezine motive. Za dobro njihovoga braka i Mandy nadao se da su promjene u njoj trajnoga karaktera.

To će samo vrijeme pokazati, ali njegov otac vjerojatno ima pravo. On je samo želio vjerovati da se Carole promijenila, a njezini raniji postupci pokazali su da nije vrijedna povjerenja. Nije mogao vjerovati u nju bez da ga svi, a najviše sam, smatraju budalom.

- Prokletstvo.

10. poglavlje

- Nakon toga, kanimo ga poslati da održi govor u Texas Techu. - Dok je Jack iznosio Tateov plan puta svojoj šurjakinji, još mu je nešto palo na pamet. - Znaš, Tate, u onom području ima mnogo uzgajivača pamuka. Pitam se je li Eddy planirao neki govor pred kooperantima ili tako nešto?

- Ako nije, trebao bi. To svakako želim.

- Reći ću mu neka nešto organizira.

Avery je s kreveta promatrala dvojicu braće. Bilo je dovoljno sličnosti da se smjeste u istu obitelj, ali i dovoljno razlika da budu posve drukčiji.

Činilo se da je Jack više od tri godine stariji od Tatea. Njegova kosa, nekoliko nijansi tamnija od Tateove, počela se prorjeđivati na tjemenu. Nije bio baš debeljuškast, ali njegovo tijelo nije bilo onako dobro održavano kao Tateovo.

Od njih dvojice, Tate je mnogo bolje izgledao. Iako Jack ni po čemu nije bio ružan, na njemu se nije isticalo niti nešto privlačno. Izgubio bi se u mnoštvu. Tate to ne bi mogao čak ni kad bi pokušao.

- Oprosti nam što ti ga uzimamo na tako dugo vremena, Carole. - Opazila je da Jack nikad ne gleda ravno u nju dok joj se obraća. Uvijek bi govorio nekom drugom dijelu njezina tijela, a ne licu - prsima, ruci, gipsu na nozi. - Ne bismo to činili kad ne bismo smatrali da je važno za kampanju.

Prstima je obujmila pretjerano debelu olovku i napisala »u redu« na pločicu. Jack je nakrivio glavu, pročitao što je napisala, dobio joj slabašni osmijeh i kratko kimnuo. Bilo je neugodnih prikrivenih strujanja između Jacka i njegove šurjakinje. Avery se pitala o čemu

je riječ. - Tate kaže da si danas uspjela izgovoriti nekoliko riječi - reče Jack. - To su sjajne vijesti. Svima će nam biti drago čuti ono što budeš imala reći kad opet progovoriš.

Avery je znala da Tate neće biti zadovoljan onim što će mu reći. Željeto će znati zašto nije napisala svoje ime, zašto mu je dopustila da i dalje vjeruje kako je ona njegova žena, čak i nakon što je toliko ovladala pokretima ruke da može olovkom pisati po pločici.

To je i sama željela znati.

Tjeskoba zbog toga izmamila joj je suze na oči. Jack je odmah ustao i počeo se udaljavati prema vratima. - Pa, već je kasno, a mene očekuje duga vožnja do kuće. Sretno, Carole. Ideš li, Tate?

- Ne idem još, ali otpratit ću te do predvorja. - Nakon što joj je rekao da će se vratiti za nekoliko minuta, ispratio je brata iz sobe.

- Mislim da sam je uzrujao pričanjem o tvom putovanju primijeti Jack.

- Osjetljiva je posljednjih nekoliko dana.

- Čovjek bi očekivao da će biti sretna kad joj se vrati glas, zar ne?

- Pretpostavljam da čovjeka frustrira ako pokuša razgovjetno govoriti, a ne može. - Tate je prišao vratima ekskluzivne klinike sa zatamnjenim staklima i otvorio ih.

- Ovaj, Tate, jesi li opazio nešto čudno dok piše?

- Čudno?

Pomaknuo se u stranu kako bi dvije medicinske sestre mogle ući u predvorje i za njima muškarac s aranžmanom od krizantema. Jack je izišao, ali je rukom zadržao vrata da se ne bi zatvorila za njim.

- Carole je dešnjakinja, nije li?

- Da.

- Zašto onda piše lijevom rukom? - Čim je postavio zbunjujuće pitanje, Jack je slegnuo ramenima. - Samo mi

se činilo neobičnim. - Spustio je ruku i vrata su se počela zatvarati. - Vidimo se kod kuće, Tate.

- Oprezno vozi.

Tate je stajao i zurio za svojim bratom sve dok netko nije prišao vratima i upitno ga pogledao. Okrenuo se na petama i zamišljeno se vratio prema Caroleinoj sobi.

Dok Tatea nije bilo, Avery je razmišljala o tome kako se promijenio. Osjetila je promjenu u njegovu držanju prije više od tjedan dana. I dalje ju je redovito posjećivao, ali to više nije bilo svakodnevno. U početku je to opravdavala zauzetošću u kampanji koja je bila u punom zamahu.

Kad god je dolazio, donosio je cvijeće i časopise. Sad kad je mogla jesti čvrstu hranu, donosio joj je ponešto od brze hrane kako bi pojačala izvorsnu, ali dosadnu, bolničku kuhinju. Čak se pobrinuo da joj se u sobu stavi video i opskrbio je nizom filmova da joj brže prođe vrijeme. Ali često je bio povučen i mrzovoljan, oprezan u onome što joj je govorio. Nikad se nije dugo zadržavao.

Kako je Caroleino lice postajalo prepoznatljivije, tako je Tate postajao rezerviraniji.

Isto tako, više nije dovodio Mandy sa sobom. Napisala je Mandyno ime na pločicu, dodala upitnik i pokazala mu to. Slegnuo je ramenima. - Čini mi se da joj ti posjeti vjerojatno više štete nego koriste. Dovoljno ćeš vremena provoditi s njom kad se vratiš kući.

Povrijedile su je bezosjećajne riječi. Mandyni posjeti postali su svijetle točke njezine monotone egzistencije. S druge strane, vjerojatno je bolje da ih je ukinuo. Počela se sve više vezivati za dijete i očajnički je željela pomoći da prevlada krizu u koju je zapala. Budući da neće imati tu priliku, mudro je odmah presjeći svaku emocionalnu vezu.

Privlačnost što ju je osjećala prema Tateu bila je složenija i bit će je mnogo teže presjeći kad otiđe iz njegova svijeta i vrati se u svoj.

Barem će nešto ponijeti sa sobom: sastojke sočne priče o čovjeku koji se kandidira za senatora SAD-a, a kojeg netko želi ubiti.

Averyna novinarska znatiželja postala je neobuzdana. Što nije bilo u redu u braku Tatea Rutledgea? Zašto je Carole željela da njezin muž umre? Željela je iscrpiti sve mogućnosti kako bi došla do istine. Nadala se da će je ta istina izvući iz zbrke što ju je stvorila od svog profesionalnog života. Ipak joj je pomisao na javno iznošenje te istine ostavljala gorak okus u ustima.

Problemi Tatea Rutledgea sada pripadaju njoj jednako kao i njemu. Nije tražila da bude tako; jednostavno su joj nametnuti. Ali nije im mogla okrenuti leđa. Iz nekog bizarnog razloga koji je prkosio razumu, osjećala je obvezu isкупiti se za Caroleine nedostatke.

Jedan jedini put kad je prema njemu pružila suosjećajnu ruku, on ju je naglašeno odbio, ali nesuglasice između Tatea i Carole bile su nešto više od uobičajenih bračnih problema. Postojala je još jedna zloslutna dimenzija toga. Ophodio se prema njoj kao da je ona divlja zvijer u kavezu. Pobrinuo se za sve njezine potrebe, ali iz oprezne udaljenosti. Njegov je pristup bio pun nepovjerenja, kao da se ne može osloniti na njezino ponašanje.

Avery je znala da je Tateov oprez kad je riječ o njegovoj ženi posve opravdan. Carole je s nekim kovala zavjeru o njegovom ubojstvu. Kako i zašto bila su pitanja što su je progonila više od svih ostalih.

Uznemirujuće je misli privremeno odložila u stranu kad se vratio nakon što je ispratio Jacka. Međutim, njezin se osmijeh dobrodošlice povukao kad joj je prišao. Mrštio se.

- Zašto pišeš lijevom rukom?

Avery se ukočila. Dakle, ovo će biti trenutak istine. Nadala se da će sama izabrati vrijeme, ali sudbina je odlučila umjesto nje. Kako je glupa što je počinila takvu grešku! Postoci su uvelike govorili protiv toga da je Carole Rutledge bila ljevakinja.

Molećivo ga je pogledala i uspjela grlenim glasom izgovoriti njegovo ime.

Bože, pomози mi, molila je dok je lijevom rukom tražila olovku. Čim razotkrije svoj identitet, morat će ga upozoriti na planirani atentat. Jedino vremensko ograničenje bilo je iskazano rečenicom da neće poživjeti toliko da stupi na položaj. To bi se moglo dogoditi sutra, večeras. Možda se neće dogoditi sve do studenog, ali treba ga odmah upozoriti.

Koga će u njegovoj obitelji optužiti? Nije se razotkrila čim je naučila kontrolirati olovku jer nije imala dovoljno činjenica. Uzalud se nadala da će ih uspjati otkriti. Kad mu jednom iznese oskudne činjenice, hoće li joj vjerovati?

- Zašto bi?

Zašto bi uopće slušao ženu koja se, gotovo dva mjeseca, predstavljala kao njegova supruga? Smatrat će je nesavjesnom oportunisticom, što bi bilo neugodno blizu istini da nije iskreno zabrinuta za njegovu i Mandynu dobrobit.

Olovka se micala pod mukotrpnim nastojanjima njezinih prstiju. Nacrtala je slovo b. Ruka joj se tako jako tresla da je isпустиła olovku. Otkotrljala se dolje, kliznula preko njezina krila i na koncu stala između njezina boka i stolice.

Tate ju je potražio. Snažnim je prstima gurao njezino tijelo. Vratio joj je olovku u ruku i vodio je natrag do pločice. - B što?

Molećivo ga je pogledala tiho tražeći njegov oprost. Tada je dovršila riječ što ju je počela pisati. Kad ju je napisala, okrenula je pločicu prema njemu.

- Boli - pročitao je. - Boli te ako koristiš desnu ruku? Preplavljena osjećajem krivnje, Avery je kimnula. Boli - zakriještała je i podigla desnu ruku gdje je koža još uvijek bila osjetljiva.

Uvjeravala je sebe da je njezina laž opravdana. Ne može mu reći istinu dok mu ne bude mogla sve potanko objasniti. Načrčkana poruka, nekoliko ključnih riječi bez objašnjenja, samo bi u njemu izazvale ljutnju i zbunjenost. U takvom psihičkom stanju nikad ne bi povjerovao da ga netko želi ubiti.

Nasmijao se kratko i tiho. - Prestrašila si Jacka. Ne mogu vjerovati da to sam nisam opazio. Valjda imam previše toga na umu pa ne obraćam pozornost na detalje.

Stavio je ruke na križa i protegnuo se. - Pa, očekuje me ona vožnja i već je kasno. Koliko sam shvatio, sutra će ti skinuti gips. To je dobro. Moći ćeš se lakše kretati naokolo.

Averyne su se oči zamaglile od suza. Ovaj će je čovjek, koji je bio tako ljubazan prema njoj, zamrziti kad otkrije istinu. Tijekom tjedana njezina oporavka nesvjesno je postao njezino uže za spašavanje. Bez obzira je li on toga svjestan ili nije, oslonila se na njega i to joj je pomoglo u fizičkom i emocionalnom ozdravljenju.

Sada mu mora uzvratiti za ljubaznost otkrivajući mu tri ružne istine: njegova je žena mrtva; na njezinu se mjestu nalazi televizijska izjaviteljica kojoj su poznati aspekti njegova osobnog života; netko će ga pokušati ubiti.

Umjesto da izazovu njegovo sažaljenje, njezine su ga suze isprovocirale. Razdraženo je pogledao u stranu, a tada je opazio novine složene na prozorskoj dasci. Zatražila ih je od uslužnog osoblja. To su bila stara

izdanja u kojima su se nalazili izvještaji o zrakoplovnoj nesreći. Tate je pokazao prema njima.

- Ne razumijem tvoje suze, Carole. Lice ti sjajno izgleda. Mogla si poginuti, za Boga miloga. Jednako kao i Mandy. Zar se ne možeš smatrati sretnom što si živa?

Nakon tog ispada Tate se uspravio i duboko udahnuo, snagom volje kontrolirajući svoje ponašanje. - Gledaj, žao mi je. Nisam te namjeravao tako napasti. Znam da si mnogo propatila. Samo, mogla si proći daleko gore. Svi smo mogli biti u mnogo težoj situaciji.

Posegnuo je za sportskom jaknom što ju je često nosio uz traperice i navukao je. - Vidjet ćemo se kasnije.

Nakon toga jednostavno je otišao.

Avery je dugo zurila prema vratima. Ušla je medicinska sestra i pomogla joj da se pripremi za spavanje. Napredovala je od invalidskih kolica do štaka za slomljenu nogu, ali još uvijek nije bila sigurna s njima. Od držanja štaka boljele su je ruke. Kad se sredila i ostala sama, osjećala se iscrpljenom.

Um joj je bio jednako umoran kao i tijelo, a ipak nije mogla zaspati. Pokušavala je zamisliti izraz koji će se pojaviti na Tateovu licu kad otkrije istinu. U njegovu će životu doći do još jednog preokreta, i to u vrijeme kad je najranjiviji.

U trenutku kad se riječ ranjiv pojavila u njezinom umu, Avery je pala na pamet nova i zastrašujuća misao. Čim se razotkrije, ona će također biti ranjiva i na meti osoba koje planiraju ubiti Tatea!

Zašto se toga ranije nije sjetila? Kad se televizijska izvjestiteljica Avery Daniels razotkrije, krivac će shvatiti kako je strašno pogriješio i bit će prisiljen nešto poduzeti. Prijetit će joj opasnost od napada jednako kao i Tateu. Sudeći prema hladno proračunatom glasu zavjerenika, on sigurno ne bi oklijevao ubiti oboje.

Sjela je i virnula prema sjenkama u sobi, kao da očekuje da će na nju skočiti njezina bezlična, bezimena nemeza. Ubrzani otkucaji srca glasno su odzvanjali u njezinim ušima.

Bože, što bi mogla učiniti? Kako bi se mogla zaštititi? Kako bi mogla zaštititi Tatea? Kad bi barem doista bila Carole, ona...

Prije nego se ideja u njezinoj glavi posve razvila, njezin je um počeo nabacivati razloge protiv, praktične i one što ih je stvarala savjest. To je neizvedivo. Tate bi znao. Ubojica bi znao.

No ako bi uspjela igrati ulogu toliko dugo da otkrije tko je tajni Tateov neprijatelj, mogla bi mu spasiti život.

Ipak, nezamislivo je preuzeti život druge žene. A što je s njezinim životom? Službeno, Avery Daniels više ne postoji. Nikome neće nedostajati. Nema muža, djece, obitelji.

Njezina je karijera u raspadu. Zbog jedne greške - jedne goleme pogreške u prosudbi - ona je prema svačijim mjerilima sinonim za neuspjeh. Ne samo da se nije pokazala vrijednom očeva sjajna ugleda, već je čak i taj sjaj uspjela potamniti. Posao u KTEX-u u San Antoniju bio je poput osude na godine prisilnog rada. Iako je postaja imala solidan ugled s obzirom na veličinu tržišta, te iako će biti vječno zahvalna Irishu jer joj je dao posao kad je nitko drugi nije želio primiti niti na razgovor, rad ondje bio je sličan izgnanstvu u Sibir. Bila je otuđena od novinarskih krugova koji su doista nešto značili. KTEX je daleko ispod posla u televizijskoj mreži i washingtonskog područja djelovanja.

Ali sada joj je senzacionalna priča pala u krilo. Ako ostane supruga Tatea Rutledgea, mogla bi iznutra pratiti kampanju za položaj senatora i pokušaj umorstva. Ne bi samo izvještavala o priči, proživljavala bi je.

Ima li boljeg načina da se opet vrati u vrh televizijskog novinarstva? Koliko je izvjestitelja ikad imalo takvu priliku? Poznavala je mnoge koji bi za to dali svoju desnu ruku.

Slabašno se osmjehnula. Sudbina od nje nije tražila desnu ruku, ali je već dala svoje lice, svoje ime i vlastiti identitet. Spašavanje života jednog čovjeka i postizanje uspjeha u karijeri bila bi dovoljna nadoknada za to. A kad se istina konačno sazna, nitko je neće moći optužiti za iskorištavanje. Nije tražila ovu priliku; silom joj je nametnuta. Isto tako, neće iskorištavati Tatea. Čak jača od težnje da ponovno uspostavi svoju profesionalnu vjerodostojnost bila je želja da mu spasi život, koji je za nju postao dragocjen.

Rizik je bio golem, ali nije mogla imenovati niti jednog vrhunskog izvjestitelja koji nije riskirao da bi dospio onamo gdje jest. Njezin je otac svakodnevno riskirao u svojem poslu. Njegova je hrabrost nagrađena Pulitzerovom nagradom. Ako je on bio voljan sve riskirati za svoje priče, zar se od nje može očekivati manje?

Međutim, shvaćala je da to mora biti racionalna poslovna odluka. Mora tome prići pragmatično, a ne emocionalno. Preuzet će ulogu Tateove žene i sve što ta veza podrazumijeva. Živjet će s njegovom obitelji i stalno će je promatrati ljudi koji su intimno poznavali Carole.

Veličina izazova bila je zastrašujuća, ali i neodoljiva. Posljedice bi mogle biti teške, ali nagrada vrijedna svake cijene.

Počinit će milijun grešaka, kao što je pisanje pogrešnom rukom. Ali uvijek je imala sposobnost razmišljanja u hodu. Riječima će se izvlačiti iz grešaka. Može li to upaliti? Može li ona to učiniti? Usuđuje li se pokušati?

Odbacila je pokrivače, dohvatila štake i odšepala u kupaonicu. Pod jarkim, nemilosrdnim fluorescentnim

svjetlom, zurila je u lice u zrcalu i uspoređivala ga s Caroleinom fotografijom što su je zalijepili na zid radi ohrabrenja. Koža je izgledala novo, ružičasta i glatka poput stražnjice novorođenčeta, baš kao što je dr. Sawyer obećao. Razmaknula je usne i proučavala zubne proteze koje su bile točne replike prednjih zuba Carole Rutledge. Prešla je rukom preko kratke tamne kose. Nisu se vidjeli nikakvi ožiljci, osim ako ih netko baš ne traži. S vremenom će svi tragovi postati nevidljivi.

Nije si dopustila luksuz žaljenja, iako ju je srce boljelo od čežnje za vlastitim poznatim licem. Ovo je sada njezina sudbina. Ima novo lice. Moglo bi biti karta za novi život.

Sutra će preuzeti identitet Carole Rutledge.

Avery Daniels nema što drugo izgubiti.

11. poglavlje

Medicinska ju je sestra zadovoljno odmjerila pogledom. - Imate krasnu kosu, gospodo Rutledge.

- Hvala - žalosno će Avery. - Ono što je ostalo od nje.

Tijekom sedam dana koliko je Tate bio odsutan, potpuno joj se vratio glas. Trebao je stići svakog trenutka, a ona je osjećala nervozu.

- Ne - govorila je sestra - baš to želim reći. Ne može svatko nositi tako kratku frizuru. Na vama je zanosna.

Avery je pogledala u ručno zrcalo, povukla oštre šiške na čelu i sumnjičavo rekla: - Nadam se.

Sjedila je u naslonjaču, a desna joj je noga počivala na podnošku. Štap je bio oslonjen na naslonjač. Ruke je sklopila u krilu.

Medicinske su sestre jednako kao i ona bile uzbuđene zbog Tateova skorog dolaska nakon što je više od tjedan dana izbivao iz grada. Pripremle su je kao mladenku koja čeka svog mladoženju.

- Ovdje je - objavila je jedna kazališnim šaptom, promolivši glavu iza vrata. Sestra uz Avery stisnula joj je rame. - Prekrasno izgledate. Zaprepastit će se.

Nije se baš zaprepastio, ali se prilično iznenadio. Gledala je kako su se njegove oči raširile kad ju je vidio u naslonjaču, odjevenu u odjeću za van - Caroleinu odjeću što ju je Zee donijela prije nekoliko dana.

- Zdravo, Tate.

Zvuk njezina glasa još ga je više iznenadio.

Srce joj je poskočilo. *On zna!*

Je li počinila još jednu grešku? Postoji li neko ime od milja kojim mu se Carole uvijek obraća? Zadržala je dah čekajući da u nju uperi optužujući prst i vikne: - Lažljiva varalice!

Ali on je samo s nelagodom pročistio grlo i uzvratio joj pozdrav. - Zdravo, Carole.

Kroz fino oblikovani nos polako je ispuštala zrak jer nije željela pokazati olakšanje naglim ispuštanjem daha što ga je tako dugo zadržavala da su je boljela prsa.

Prišao je bliže i odsutnim pokretom spustio buket cvijeća i veliku žutu kuvertu na noćni ormarić. - Izvrsno izgledaš.

- Hvala ti.
- Možeš govoriti - reče i nelagodno se nasmije.
- Da. Konačno.
- Glas ti zvuči drukčije.
- Upozorili su nas na to, sjećaš se? - brzo će ona.
- Da, ali nisam očekivao... - Prstima je dotaknuo grlo.

Promuklost.

- Mogla bi s vremenom nestati.
- Sviđa mi se.

Nije mogao otrgnuti pogled s nje. Da su stvari među njima bile onakve kakve su trebale biti, on bi klečao pred njom, vršcima prstiju poput slijepca prelazio preko njezina novog lica, divio se glatkoj koži i stavljao joj do znanja koliko je voli. Na njezino razočaranje, zadržao je opreznu udaljenost.

Kao i obično, imao je na sebi traperice. Bile su izglaçane, ali stare i dovoljno mekane da su mu pristajale poput rukavice. Avery nije željela upasti u zamku vlastite ženske znatiželje, pa je odlučno zadržavala pogled iznad revera njegove sportske jakne.

I tamo je imala što gledati. Njezin je pogled bio gotovo jednako prodoran kao i njegov.

Nervozno je podigla ruku na prsa. - Zuriš.

Sagnuo je glavu, ali samo na djelić sekunde, a tada ju je ponovno podigao. - Oprosti. Pretpostavljam da zapravo nisam očekivao da ćeš opet izgledati kao nekad. A... a izgledaš. Osim kose.

Lagano je zadrhtala od sreće jer je njezina varka uspjela.

- Je li ti hladno?

- Što? Hladno? Ne. - Tražila je nešto čime će skrenuti njegovu pozornost sa sebe. - Što je ono?

Slijedio je njezin pogled do žute kuverte što ju je donio sa sobom. - O, to je tvoj nakit.

- Nakit? - Njezina se radost rasplinula. S mukom je progutala slinu.

- Ono što si nosila na dan nesreće. Bolnica je danas nazvala odvjetnički ured i podsjetila me da se još uvijek nalazi u trezoru. Usput sam svratio onamo i uzeo ga. - Pružio joj je kuvertu. Avery je zurila u nju kao da je riječ o zmiji otrovnici i jednostavno je nije željela dotaknuti. No nije vidjela kako bi to mogla izbjeći pa ju je uzela. - Nisam pregledao sadržaj - reče Tate - ali možda bi ti to trebala učiniti.

Spustila je kuvertu u krilo. - Kasnije ću.

- Mislio sam da želiš dobiti natrag svoje stvari.

- O, želim. Samo što mi sad nije naročito ugodno nositi nakit. - Stisnula je šaku, a zatim je polako otvorila raširivši prste. - Ruke su mi se gotovo vratile u normalu, ali me još uvijek bole. Mislim da bi mi bilo teško stavljati i skidati prstenje.

- To bi bilo prvi put, zar ne? Barem kad je riječ o vjenčanom prstenu.

Oštre su je riječi iznenadile. Opazila je da ni on ne nosi vjenčani prsten i poželjela je ukazati na to, ali se obuzdala. Ako je Carole vjenčani prsten skinula iz nekih mračnih razloga, kao što je nagovijestio, bolje je zasad izbjegavati tu temu.

Tate je sjeo na rub kreveta. Mučna se tišina produžila. Avery ju je prva prekinula. - Je li putovanje prošlo onako dobro kako ste se nadali?

- Da, bilo je dobro. Vraški naporno.

- Vidjela sam te na televiziji svake večeri. Ljudi su djelovali zainteresirano.

- Svi su zadovoljni reakcijama.

- Svi politički analitičari predviđaju da ćeš glatko pobijediti na zboru birača.

- Nadam se da hoću.

Utonuli su u još jednu tišinu, a oboje su bezuspješno nastojali da ne zure jedno u drugo.

- Kako je Mandy?

Ovlaš je slegnuo ramenima. - Dobro je.

Avery se sumnjičavo namrštila.

- U redu, nije baš dobro. - Ponovno je ustao i počeo šetkati duž kreveta, a pete njegovih čizama ostavljale su na sagu tragove u obliku polumjeseca. - Mama kaže da još uvijek ima noćne more. Gotovo se svake noći budi vrišteći, a katkad čak i poslije podne. Kreće se po kući poput malenog duha. Ispružio je ruke kao da posiže za nečim, a potom ih je zatvorio oko ničega. - Nije baš pri sebi, znaš? Nitko ne uspijeva doprijeti do nje, ni ja, ni psihologinja.

- Zamolila sam Zee da je dovede k meni. Kaže da si joj ti rekao neka to ne čini.

- Tako je.

- Zašto?

- Mislio sam da ne bi bilo pametno da dođe kad ja nisam ovdje.

Nije izazivala sreću pitajući ga zašto. To bi moglo potaknuti još jednu prepirku za koju još nije spremna. - Nedostaje mi. Bit će joj bolje kad se vratim kući.

Njegov je skepticizam bio očit. - Možda.

- Pita li ikad za mene?

- Ne.

Avery je spustila pogled u krilo. - Shvaćam.

- Pa, što si očekivala, Carole? Dobiješ natrag samo ono što daješ.

Njihovi su se pogledi na trenutak sukobili, a tada je Avery podigla ruku do čela. Suze su joj navrle na oči. Plakala je zbog djeteta koje nije primilo dovoljno majčinske ljubavi. Sirota mala Mandy. Avery je znala kakav je osjećaj kad ti je uskraćena roditeljska pažnja. Zato je opravdavala preuzimanje uloge Mandyne majke, iako je u početku smatrala da je za dijete bolje ako odmah sazna za Caroleinu smrt.

- O, sranje - ispod glasa reče Tate. Prešao je preko sobe i nježno joj spustio ruku na glavu. Njegovi su joj prsti lagano masirali tjeme. - Žao mi je. Nisam te želio rasplakati. Mandy će biti bolje, mnogo bolje. - Trenutak kasnije Tate reče: Možda bih trebao otići.

- Ne! - Naglo je podigla glavu. Oči su joj još uvijek bile pune suza. - Voljela bih da ne ideš.

- Vrijeme je da pođem.

- Molim te, ostani još malo.

- Umoran sam i razdražljiv od putovanja; nisam baš dobro društvo.

- Ne smeta mi.

Odmahnuo je glavom.

Hrabro je prikrila svoje golemo razočaranje. - Onda ću te ispratiti.

Posegnula je za štapom i oslonila se na njega kad je ustala. Ali ruka joj se znojila od nervoze i kliznula s drška štapa, te je izgubila ravnotežu.

- Kriste, budi oprezna.

Tate ju je uhvatio. Kuverta s nakitom pala je na pod, ali nijedno od njih dvoje to nije primijetilo. Rukom joj je obujmio leđa, a njegovi snažni prsti počivali su na njezinim rebrima ispod mekane težine dojke.

Dok ju je polako vodio prema krevetu, Avery se grčevito uhvatila za njega, prstima stegnuvši tkaninu njegove jakne. Duboko je udahnula njegov miris - čist ali vanjski, mirisan ali muževan, s tračkom limuna.

Preplavila ju je njegova snaga i ona ju je upijala poput eliksira.

Tada je samoj sebi priznala ono što je izbjegavala priznati tijekom dugih, mukotrpnih dana njegove odsutnosti. Željela je postati gospođa Rutledge kako bi mogla biti blizu Tatea. S obzirom na jad što ga je osjećala dok ga nije bilo i radost što ju je preplavila kad je ušao u njezinu sobu, to je bio jednako valjan razlog kao i ostali. U najmanju ruku, bio je jednako snažan.

Spustio ju je na krevet i oprezno dotaknuo bedro njezine ozlijeđene noge. - To je bio višestruki prijelom. Kost još uvijek nije onako jaka kako bi ti željela misliti.

-Valjda nije.

- Imali smo pravo kad smo odlučili da bi trebala ostati ovdje do održavanja zbora birača. Sva ona aktivnost bila bi previše za tebe.

- Vjerojatno.

Odgovor je bio suzdržan jer kad joj je Zee rekla da su tu odluku donijeli bez njezina mišljenja ili pristanka, osjećala se napuštenom, poput obiteljske sramote koju su skrivali pred očima javnosti.

- Jedva čekam da pođem kući, Tate.

Glave su im bile blizu. Mogla je u njegovim očima vidjeti odraz svog novog lica. Osjećala je njegov dah. Željela je da je zagrlji. Željela ga je zagrliti.

Dodirni me, Tate. Zagrlji me. Poljubi me, željela je reći.

Nekoliko se sekundi činilo da razmišlja o tome, a zatim se povukao.

- Idem sada - grubo reče Tate - tako da se možeš odmoriti.

Posegnula je za njegovom rukom i stisnula je najjače što je mogla. - Hvala ti.

- Na čemu?

- Na... na cvijeću i... i zato što si mi pomogao do kreveta.

- To nije ništa - ravnodušno reče Tate i oslobodi svoju ruku.

Iz grla joj se oteo povrijeđeni zvuk. - Zašto uvijek odbijaš moju zahvalnost?

- Nemoj se praviti blesavom, Carole - mrzovoljno šapne Tate. - Tvoja mi zahvalnost ništa ne znači, a ti znaš zašto. - Kratko ju je pozdravio i otišao.

Avery je bila teško razočarana. Nadala se da će njihov ponovni susret proći mnogo bolje. Njezina maštanja o tome bila su daleko od mučne stvarnosti. Ali što može očekivati od muža kojemu očito nije previše stalo do njegove žene?

Barem nije otkrio njezinu laž. S profesionalne točke gledišta, još uvijek je na čvrstom tlu.

Vratila se do naslonjača i podigla kuvertu, otvorila je, podigla preklop i istresla sadržaj u šaku. Njezin ručni sat više nije kucao - kristal je bio razbijen. Zlatna je naušnica nedostajala, ali to nije bio veliki gubitak. Nedostajalo je ono što joj je bilo najvažnije. Gdje je njezin medaljon?

Tada se sjetila. Nije nosila medaljon kad je došlo do nesreće. Imala ga je Carole Rutledge.

Avery se opustila u naslonjaču, žaleći za voljenim komadom nakita, ali se brzo trgnula. Kasnije će oplakivati gubitak. Sada mora djelovati.

Nekoliko minuta kasnije medicinska je sestra za glavnim stolom podigla glavu s tipkovnice računala. - Dobra večer, gospođo Rutledge. Je li vam godio mužev posjet?

- Jest, veoma, hvala vam. - Pružila je kuvertu sestri.

- Želim vas zamoliti za jednu uslugu. Hoćete li, molim vas, predati to na poštu? - Sestra je pročitala adresu što ju je Avery napisala. - Molim vas - nastavi Avery prije nego je sestra dospjela postaviti neko pitanje.

-Vrlo rado - reče sestra, iako je to očito smatrala neobičnom molbom. - Otići će jutarnjom poštom.

- Voljela bih da to nikome ne spominjete. Moj me muž ionako optužuje da sam previše sentimentalna.

-U redu.

Avery joj je pružila nekoliko presavijenih novčanica što ih je uzela od velikodušnog džeparca koji joj je Tate ostavio prije odlaska na put. - Vjerujem da je to dovoljno za poštarinu. Hvala vam.

To je predstavljalo još jedno kidanje veze s Avery Daniels. Vratila se u sobu dodijeljenu gospođi Carole Rutledge.

12. poglavlje

Irish McCabe je samo u čarapama pošao do hladnjaka po još jedno pivo. Izvukao je zatvarač i dok je pijuckao pjenu s vrha limenke, tražio je nekakvu večeru u zamrzivaču. Ondje nije našao ništa što bi bilo bolje od gladi, pa je odlučio preskočiti jelo i želudac napuniti pivom.

Putem natrag do dnevnog boravka pokupio je hrpu poštanskih pošiljaka što ih je bacio na stol kad je stigao kući. Dok je lijeno promatrao nekakav kviz na televiziji, slagao je primljene pošiljke, odvajao reklame i brošure od računa.

- Hmm. - Njegove su se prosijede obrve zbunjeno namrštile kad je naišao na veliku žutu kuvertu. Nije bilo adrese pošiljatelja, ali je imala lokalni poštanski žig. Zavukao je kažiprst ispod preklopa. Okrenuo je kuvertu naopako i istresao sadržaj u krilo.

Naglo je udahnuo i trgnuo se, kao da je nešto gnusno palo na njega. Zurio je u oštećeni nakit dok su se njegova pluća borila da dođu do zraka, a srce mu se mučilo u prsima.

Prošlo je nekoliko trenutaka dok se nije toliko smirio da može dotaknuti razbijeni ručni sat. Odmah ga je prepoznao. Oprezno je podigao i nesigurno istraživao zlatnu naušnicu što ju je posljednji put vidio na Averynu uhu.

Brzo je ustao i jurnuo preko sobe do pisaćeg stola što ga je rijetko rabio, osim kao spremište za sve i svašta. Otvorio je srednju ladicu i izvadio kuvertu koju su mu dali onoga dana kad je u mrtvačnici identificirao Averyno tijelo. - Njezine stvari rekao mu je pomoćnik forenzičara, kao da se ispričava.

Sjećao se da je spustio medaljon u kuvertu bez da je pogledao unutra. Dosad nije imao srca otvoriti je i dirati njezine osobne stvari. Bio je praznovjeran. Prekapanje po Averynim stvarima bilo mu je jednako odvratno kao i pljačkanje grobova.

Morao je isprazniti njezin stan jer je kućevlasnica inzistirala na tome. Ništa nije zadržao, osim nekoliko fotografija. Njezinu je odjeću i sve druge upotrebljive stvari darovao raznim dobrotvornim ustanovama.

Jedino što je Irish smatrao vrijednim zadržavanja bio je medaljon po kojem je identificirano njezino tijelo. Njezin joj je otac to dao dok je još bila dijete, a Irish nikad nije vidio Avery bez medaljona.

Otvorio je kuvertu što se cijelo vrijeme nalazila u pisaćem stolu i istresao sadržaj na pretrpanu površinu. Uz Averyn medaljon, ondje se nalazio par dijamantnih naušnica, zlatni ručni sat, dvije narukvice i tri prstena, a dva su sačinjavala vjenčani komplet. Treći je prsten bio hrpa safira i dijamanta. Sve zajedno vrijedilo je daleko više od sveukupnog Averyna nakita, ali za Irisha McCabea nije bilo vrijedno niti jednog novčića.

Te su stvari očito pripadale nekoj drugoj žrtvi nesreće, možda nekome tko je preživio. Žali li netko za gubitkom? Ili možda uopće ne zna da je nakit zagubljen?

Morat će to provjeriti i stvari pokušati vratiti pravoj vlasnici. Sad je jedino mogao razmišljati o Averynu nakitu - satu i naušnici koji su danas dostavljeni poštom. Tko ih je poslao? Zašto sada? Gdje su bili cijelo to vrijeme? Proučavao je kuvertu tražeći moguće tragove pošiljatelja. Nije ih bilo. Nije izgledalo kao da je poslana iz nekog gradskog ureda. Tiskana slova bila su nesigurna i neravna, gotovo dječja.

- Tko, dovraga? - pitao je svoj prazan stan.

Bol od žalosti za Avery dosad se već trebao ublažiti, ali nije. Spustio se u naslonjač i vlažnim očima zurio u

medaljon. Trljao ga je između prsta i palca poput talismana koji bi je nekim čudom mogao oživjeti.

Kasnije će pokušati riješiti zagonetku zamjene njezina nakita s nakitom druge žrtve nesreće. No zasad se samo želio utapati u močvari svoje žalosti.

- Ne vidim zašto ne.

- Rekao sam ti zašto ne.

- Zašto ne bih mogla poći s tobom dolje do Corpus Christija kad krajem tjedna pođeš onamo?

- To je službeno putovanje. Bit ću zauzet organiziranjem sastanaka za Tatea.

Fancy drsko napući usta. - Mogao bi me povesti sa sobom kad bi to doista želio.

Eddy Paschal ju je gledao krajičkom oka. - Valjda je to odgovor na tvoje pitanje.

Ugasio je svjetla u sjedištu kampanje. Nalazilo se u trgovačkom centru u prostorijama gdje je ranije bila prodavaonica za kućne ljubimce. Najamnina je bila niska. Nalazili su se u središtu grada odakle se lako stizalo do bilo kojeg odredišta. Jedina mana zapravo je bila ostatak zadaha po životinjama.

- Zašto si tako zločest prema meni, Eddy? - cviljela je Fancy dok je on zaključavao lokot na vratima.

- Zašto si ti tako naporna?

Zajedno su pošli preko parkirališta do njegovog automobila, čvrste limuzine ford koju je u sebi prezirala. Otključao je vrata suvozača i otvorio joj ih. Dok je ulazila, očešala se prednjim dijelom tijela o njega.

Kad je zaobišao vozilo do vozačeve strane, opazila je da se nedavno ošišao. Brijač mu je previše skratio kosu. Prvi na popisu Eddyjevih »promjena« bio je njegov automobil. Drugi je njegov brijač.

Sjeo je za volan i upalio motor. Automatski se uključio klimatizacijski uređaj i unutrašnjost vozila počeo

ispunjavati toplim, vlažnim zrakom. Eddy je malo pokvario svoj besprijeekorni izgled tako što je olabavio kravatu i otkopčao gumb na ovratniku.

Fancy je pošla mnogo dalje u potrazi za udobnošću. Otkopčala je bluzu do struka, a zatim se njome hladila, pružajući Eddyju izvrstan pogled na njezine dojke ako su ga zanimale; ozlojeđeno je opazila da ga ne zanimaju. Upravljaio je automobilom kroz raskrižje, a potom krenuo prilaznom cestom do autoceste.

- Jesi li peder, ili što? - ljutito upita Fancy.

Eddy prasne u smijeh. - Zašto pitaš?

- Jer kad bih drugima pružala polovicu onoga što tebi nudim, cijelo bih vrijeme bila na leđima.

- Kad pričaš o tome, čini se da to ionako činiš. - Ovlaš ju je pogledao. - Ili su to samo prazne priče?

Fancyne su se plave oči zamaglile, ali je obuzdala svoj temperament. Sklupčala se na sjedalu savitljivom lijenošću mačke i zavodnički pitala: - Zašto to sam ne otkriješ, gospodine Paschal?

Odmahnuo je glavom. - Ti si nepopravljivo derište, Fancy, znaš?

- Trebala bih znati - drsko je rekla provlačeći prste kroz masu tamnoplavih uvojaka. - To mi svi govore. - Nagnula se prema klimatizacijskom uređaju iz kojeg je sada puhao ledeni zrak. Podigla je kosu s vrata i pustila da joj zrak hladi kožu, vlažnu od znoja. Pa, jesi li?

- Jesam li što?

- Peder.

- Ne, nisam.

Uspravila se i primaknula bliže k njemu. Rukama je još uvijek držala podignutu kosu - položaj koji je naglašavao njezine dojke. Bradavice su joj se ukrutile od hladnog zraka. Stršile su ispod bluze. - Onda kako mi možeš odoljeti?

Ostavili su za sobom gusti promet na autocesti i sad su se kretali na sjeverozapad prema ranču. Eddyjev je pogled polako prešao preko nje, upijajući sve zamamne pojedinosti. Pružao joj je zadovoljstvo pogled na njegovu Adamovu jabučicu koja se micala gore dolje dok je s mukom gutao.

- Ti si prelijepo dijete, Fancy. - Njegove su se oči nakratko zaustavile na njezinim dojčkama jer su se tamna središta jasno ocrtavala ispod bluze. - Prelijepa žena.

Polako je spustila ruke puštajući da joj kosa slobodno padne oko lica i na ramena. - I, dakle?

- Ti si nećakinja mog najboljeg prijatelja.

- Pa?

- Pa to za mene znači da mi nisi dostupna.

- Kako licemjerno! - uskliknula je. - Ti si viktorijanac, Eddy, eto što si. Zaostao si. Uštogljeni licemjer. Smiješno.

- Tvojem stricu Tateu ne bi bilo smiješno. Ili tvom djedu ili ocu. Kad bih položio ruku na tebe, bilo koji od njih, ili sva trojica, gađali bi me sačmaricom.

Ispružila je ruku i prstom mu prešla preko bedra, šapćući: - Dakle, ne bi li to bilo uzbudljivo?

Maknuo je njezinu ruku i gurnuo je natrag prema njoj. - Ne bi kad bih ja bio meta.

Razdraženo se vratila na svoje sjedalo i okrenula glavu kako bi zurila u krajolik kraj kojeg su prolazili. Tog je jutra namjerno ostavila automobil na ranču i odvezla se u San Antonio s ocem, cijelo vrijeme planirajući da će ostati do kasna i uvaliti se Eddyju u automobil. Mjeseci suptilnih poziva nikamo je nisu odveli. Budući da strpljenje nije bilo jedna od njezinih vrlina, odlučila je malo ubrzati stvari.

Buck, hotelski poslužitelj, izdržao je manje od mjesec dana, a tada je postao posesivan i ljubomorani. Potom je u njezinu krevetu završio čovjek koji je došao poprskati kuću radi žohara. To je trajalo dok nije otkrila da je

oženjen. Nije toliko smetalo njegovo bračno stanje nego krivnja što bi ga obuzimala nakon snošaja, a o kojoj je pokunjeno raspravljao s njom. Kajanje je uništavalo uživanje u seksu.

Nakon čovjeka iz dezinfekcije imala je niz partnera, ali sa svima je samo ubijala vrijeme dok se Eddy ne preda. Umorila se od čekanja.

Zapravo, umorila se od svega. Posljednja tri mjeseca prilično su joj pokvarila inače dobro raspoloženje. Katkad je čak zavidjela Carole na pažnji što ju je dobivala.

Dok je Fancy provodila beskrajne sate puneći kuverte i bilježeći telefonske glasove u onom bučnom, pretrpanom, smrdljivom, otrcanom sjedištu kampanje, s ljudima koji su se oduševljavali doprinosom od deset dolara, Carole su mazili i pazili u otmjenoj privatnoj klinici.

Mandy joj je bila još jedan trn u oku. Maleno je derište oduvijek razmaženo, a još je gore nakon zrakoplovne nesreće. Baš prošlog tjedna baka je oštro ukorila Fancy kad je vikala na svoju malenu sestričnu jer je pojela sve čokoladice.

Prema Fancynu mišljenju, mala je prolupala. Njezine udubljene, prazne oči djeluju sablasno. Pretvara se u zombija, a u međuvremenu joj svi ljube stražnjicu.

Tata je posve pomahnitao kad je dobila najnoviju kaznu za prebrzu vožnju i zaprijetio je da će joj oduzeti automobil dobije li još jednu. Čak joj je rekao da će kaznu morati platiti novcem što ga sama zaradi. Naravno, tatine prijetnje se nikad ne ostvaruju, ali njegova joj je galama doista išla na živce.

Nije mogla vjerovati da su svi tako pomahnitali zbog onog zbora birača. Čovjek bi pomislio da se njezin stric kandidira za jebenog predsjednika. Glatko je pobijedio, što nju uopće nije iznenadilo. Nije mogla razumjeti zašto su nekom političkim analitičaru platili veliku lovu da bi predvidio rezultate tjedan dana prije izbora, a ona im je

to mogla reći prije nekoliko mjeseci, besplatno. Kad bi se njezin stric nasmiješio, ženama bi se ovlažile gaćice. Nije bilo važno o čemu je govorio; žene glasaju za njega zbog njegova izgleda. No je li nju netko pitao? Nije. Nitko ne traži njezino mišljenje ni o čemu.

Međutim, situacija se popravlja. Sad kad je zbor birača iza njih, Eddy više neće imati toliko obveza. Imat će više vremena razmišljati o njoj. S optimizmom je očekivala uspješno zavođenje kad je krenula u taj projekt. Sad više nije toliko sigurna. Nije se nadala da bi neki muškarac mogao tako vješto odolijevati njezinu šarmu. Koliko je ona mogla procijeniti, nije ni blizu prijelomne točke.

Okrenula je glavu i ljutito ga pogledala. Na površini je izgledao hladno i smireno. Mogla je biti ružna poput bradavičaste svinje s obzirom na to koliko joj je pozornosti obraćao. Možda je vrijeme da zaboravi na oprez, prestane okolišati i, ako ništa drugo, vraški šokira gospodina Čistunca.

- Što kažeš na jedno pušenje?

Krećući se promišljenom ležernošću, Eddy je desnu ruku prebacio preko naslona sjedala. - Kad smo već kod toga, to bi mi u ovom trenutku baš godilo.

Lice joj je naglo porumenjelo. Stisnula je zube. -Nemoj se držati kao da si vredniji od mene, kujin sine.

- Onda se prestani bacati na mene poput jeftine uličarke. Vulgarne me riječi ne uzbuđuju, kao ni pogled na tvoja prsa. Nisam zainteresiran, Fancy, a ova tvoja mladenačka igra počinje me zamarati.

- Doista si peder.

Otpuhnuo je kroz nos. - Vjeruj u to ako želiš, ako to spašava tvoj ego.

- Onda se zacijelo negdje prazniš jer za muškarca nije normalno da bude bez toga. - Primaknula mu se i uhvatila ga za rukav. - S kim spavaš, Eddy, s nekim tko radi u sjedištu?

- Fancy...

- Ona crvenokosa s mršavom stražnjicom? Kladim se da je ona! Čujem da je razvedena i vjerojatno uspaljena. - Čvršće je stegnula njegov rukav. - Zašto bi želio ševiti nekoga starog poput nje kad možeš imati mene?

Zaustavio je automobil na kružnom kolnom prilazu ispred kuće. Uhvatio ju je za oba ramena i snažno stresao. - Jer ja ne ševim djecu, pogotovo nekoga tko širi noge pred svakim čvrstim penisom koji naiđe.

Njegov je gnjev samo raspirio njezinu žudnju. Uzbuđivala ju je strast bilo koje vrste. Sjajnih očiju, ispružila je ruku i dlanom pritisnula njegove prepone. Usne su joj se izvile u samozadovoljni smiješak. - Dakle, Eddy, dušo! uskliknula je vatrenim šaptom. - Tvoj se mali ukrutio.

Psujući ju je gurnuo od sebe i izišao iz automobila. - Što se tebe tiče, takav će i ostati. Fancy nije žurila, već je polako zakopčala bluzu i pribrala se prije nego je pošla za njim u kuću. Zasad je neriješeno. Nije ju odvuкао u krevet, ali je to želio učiniti. To je napredak s kojim neko vrijeme može živjeti... ali ne unedogled.

Kad je stigla do vrata što su vodila u njihovo krilo zgrade, pojavila se njezina majka. Dorothy Rae je hodala uspravno, ali su joj se oči sjajile od nekoliko pića.

-Zdravo, Fancy.

- Idem na nekoliko dana u Corpus Christi - rekla je. Ako je Eddy ne bude želio povesti, jednostavno će ga iznenaditi u obalnom gradu. - Krećem ujutro. Daj mi nešto novca.

- Sada ne možeš otići iz grada.

Fancy se šakom oslonila na svoj lijepo oblikovani bok. Oči su joj se suzile onako kako su često činile kad nije bilo po njezinu.

- Zašto ne, dovraga?

- Nelson je rekao da svi moramo biti ovdje - reče njezina majka. - Carole sutra dolazi kući.
- O, sranje - promrmlja Fancy. - Baš mi to treba.

13. poglavlje

Vidjela ga je u zrcalu.

Avery je sjedila za malenim toaletnim stolićem u svojoj sobi u klinici i susrela Tateov pogled kad je ušao. Zurili su jedno u drugo dok je polako spuštala kičicu za pudranje na površinu stola, a potom se okrenula prema njemu. Bacio je jaknu i nekoliko vrećica iz prodavaonice na krevet, ali nije skidao pogleda s nje. Avery je čvrsto stisnula ruke u krilu i nervozno se nasmijala. - Napetost me ubija.

- Prekrasno izgledaš.

Ovlažila je usne koje su već bile blistave od pomno nanesenog sjajila. - Danas je došla kozmetičarka koja ovdje radi i održala mi lekciju o šminkanju. Godinama rabim kozmetiku, ali sam zaključila da mi je potrebna pouka. Osim toga, uz sobu dolaze i savjeti. - Ponovno mu se nervozno osmjehnula.

Zapravo je željela ispriku kako bi poboljšala način Caroleina šminkanja koje je, prema Averynu mišljenju, bilo preobilno i prenaglašeno. - Iskušala sam novu tehniku. Misliš li da dobro izgleda?

Podigla je lice prema njemu. Iako joj se nije želio približiti, ipak je to učinio. Oslonio se rukama na koljena, sagnuo se i pomno proučio njezino lice. - Uopće ne vidim ožiljke. Ništa. To je nevjerovatno.

- Hvala ti. - Uputila mu je smiješak kakav žena upućuje mužu punom ljubavi.

Samo što Tate nije njezin muž i nije pun ljubavi. Uspravio se i okrenuo joj leđa. Avery je na trenutak zatvorila oči i pokušala potisnuti osjećaj obeshrabrenosti. Naučila je da nije od onih ljudi koji lako opraštaju. Carole

je uništila povjerenje što ga je imao u nju. Bit će teško ponovno ga pridobiti.

- Jesi li se već navikao na moj novi izgled?

- Privikavam se.

- Ima nekih razlika - nesigurnim glasom primijeti Avery.

- Izgledaš mlađe. - Dobacio joj je pogled preko ramena, a potom ispod glasa doda: - Zgodnije.

Avery ustane sa stolca i pođe prema njemu. Uхватила ga je za ruku i okrenula prema sebi. - Doista? Zgodnije?

-Da.

- Kako zgodnije? Na koji način?

Jednako kao što je shvatila da ne može opraštati, također je upoznala njegovu sposobnost kontrole. Sad mu je pred nosom mahala crvenom krpom. Munje su sijevale u njegovim očima, ali nije se povukla. Svakako je željela znati koje je razlike opazio između nje i svoje žene. Istraživanje, uvjeravala je sebe.

Nestrpljivo je opsovao i provukao prste kroz kosu. - Ne znam. Jednostavno si drukčija. Možda je to šminka, kosa... ne znam. Dobro izgledaš, u redu? Možemo li ostati na tome? Izgledaš... - Spustio je pogled kako bi pogledao dalje od njezina lica. Potom joj je pogledom prešao preko cijeloga tijela, a tada se okrenuo u stranu. - Dobro izgledaš.

Iz džepa na košulji izvadio je rukom pisani popis. - Mama i ja nabavili smo stvari što si ih tražila. - Kimnuo je prema vrećicama na krevetu i čitao: - Ysatis parfem u spreju. Ponestalo im je ono za kupanje što si htjela. - Nabavit ću to kasnije. -Hulahup čarape. Jesi li željela tu boju? Rekla si svijetlo bež.

- U redu je. - Prekopavala je po vrećicama i pronalazila stvari što ih je nabrajao. Izvadila je kutiju s bočicom mirisa. Otvorila ju je i nanijela malo spreja na zapešće. - Hmm. Pomiriši.

Položila mu je zapešće na obraz pa je morao okrenuti glavu kako bi pomirisao. Kad je to učinio, usnama je okrznuo unutrašnju stranu njezine ruke. Njihovi su se pogledi trenutno sreli.

- Lijepo - rekao je i okrenuo glavu prije nego je Avery spustila ruku. Spavaćica s rukavima. - Ponovno joj je postavio pitanje. - Otkad si počela spavati u bilo čemu, pogotovo u nečemu s rukavima?

Avery se već umorila od toga da se brani pa mu je odbrusila: -Otkako sam preživjela zrakoplovnu nesreću i na rukama dobila opekline drugog stupnja.

Njegova su se usta, otvorena i spremna na brzi odgovor, naglo zatvorila. Vrativši se popisu, pročitao je posljednje: Grudnjak, 34-B.

- Žao mi je zbog toga. - Izvadila je grudnjak iz vrećice, skinula cijenu i složila ga. Grudnjaci što su joj ih donijeli iz Caroleinih ladica kod kuće bili su joj preveliki.

- Zbog čega?

- Grudi su mi se smanjile za cijeli jedan broj.

- Što bi to meni moglo značiti?

Prezir u njegovu pogledu natjerao ju je da se okrene od njega. - Ništa, pretpostavljam.

Ispraznila je vrećice i stvari stavila uz ono što je već pripremila za sutrašnji odlazak kući. Odjeća što su je Zee i Tate donijeli iz Caroleina ormara prilično joj je dobro pristajala. Bila joj je tek neznatno velika. Carole je imala punije, zaobljenije dojke i bokove, ali je Avery to objasnila tekućom dijetom što je već tako dugo uzima. Čak su joj odgovarale i Caroleine cipele.

Kad god je to bilo moguće, pokrivala je ruke i noge, te je radije nosila hlače nego suknje. Bojala se da će je odati oblik listova i gležnjeva. Dosad nitko nije uspoređivao. Za obitelj Rutledge ona je Carole. Bili su uvjereni u to.

Jesu li?

Zašto joj se više nije obratio onaj koji je s Carole kovao

zavjeru?

Ta je briga bila uporna jednako kao da joj komarac zuji u glavi. Razmišljanje o tome izazivalo je u njoj veliki strah pa se više koncentrirala na Caroleinu osobnost u nastojanju da izbjegne greške koje bi je mogle odati.

Činilo joj se da je dosad imala sreće. Nije počinila neke veće greške. No bivala je sve nervoznija kako se približavao dan odlaska iz klinike. Boravak pod istim krovom s obitelji Rutledge, pogotovo s Tateom, povećat će mogućnost pogreške.

Povrh toga, pojavit će se kao supruga kandidata za Kongres i od nje će se očekivati da se nosi s problemima povezanim s time.

- Što će se dogoditi ujutro, Tate?

- Eddy mi je rekao neka te pripremim. Sjedni.

- Ovo zvuči ozbiljno- našalila se kad su sjedili jedno nasuprot drugome.

- I jest.

- Bojiš li se da ću počiniti neku grešku pred novinarima?

- Ne - odgovorio je - ali mogu jamčiti da će oni prekršiti neka društvena pravila.

Uvrijedila se jer je kritizirao njezinu profesiju. - Kao na primjer?

- Postavit će ti stotine osobnih pitanja. Proučavat će tvoje lice, tražiti ožiljke, takve stvari. Vjerojatno će sutra snimiti više tvojih fotografija nego bilo kada tijekom kampanje.

-Ne bojim se fotoaparata.

Suho se nasmijao. - Znam to. Ali kad sutra odeš odavde, navalit će na tebe. Eddy će nastojati situaciju držati u redu, ali te stvari znaju izmaknuti kontroli.

Ponovno je nešto potražio u svom džepu na prsima, izvadio drugi komad papira i pružio joj ga. - Večeras

prouči ovo. To je kratka izjava što ju je Eddy sastavio za tebe. Postavit će mikrofona... Što je bilo?

- Ovo - rekla je i zamahnula papirom prema njemu.- Ako ovo pročitam, zvučit ću poput imbecila.

Uzdahnuo je i protrljao sljepoočnice. - Eddy se bojao da ćeš to misliti.

- Svatko tko ovo čuje mislit će da je nesreća više oštetila moj mozak nego moje lice. Svi će zaključiti da si me zatvorio u ovu privatnu bolnicu dok mi se ne vrati mentalno zdravlje, poput nečega iz *Jane Eyre*. Mentalno oboljela žena drži se...

- *Jane Eyre!* Doista si postala načitana.

Na trenutak se iznenadila, ali je brzo odbrusila: - Gledala sam film. U svakom slučaju, ne želim da ljudi misle kako sam mentalno poremećena i sve što kažem mora mi se unaprijed napisati.

- Samo nemoj dopustiti da ti jezik bude brži od pameti, u redu?

- Znam govoriti engleskim jezikom, Tate - prasnula je. - Mogu u svako doba složiti više od tri riječi i znam kako se treba ponašati u javnosti. - Poderala je pripremljenu izjavu i bacila je na pod.

- Očito si zaboravila onaj incident u Austinu. Ne možemo si dopustiti takve pogreške, Carole.

Budući da nije znala kakvu je grešku Carole napravila u Austinu, nije se mogla niti braniti niti ispričati. Međutim, mora imati na umu da Avery Daniels ima iskustva u govorenju pred televizijskim kamerama. Ona je medijski sofisticirana. Carole Rutledge to očito nije bila.

Mirnijim je glasom rekla: - Znam kako je važno svako pojavljivanje u javnosti od sada do studenog. Nastojat ću se pravilno ponašati i paziti što govorim. - Pokajnički se nasmiješila i podigla poderani papir. - Čak ću naučiti napamet bljutavi maleni govor. Želim učiniti ono što je najbolje za tebe.

- Nemoj se opterećivati nastojanjima da meni ugodiš. Da o meni ovisi, ti ne bi čak ni davala izjavu. Eddy drži da bi trebala, kako bi se zadovoljila znatiželja javnosti. Jack i tata slažu se s njegovim mišljenjem. Dakle, moraš ugoditi njima, a ne meni.

Ustao je da pođe. Avery je također brzo ustala. - Kako je Mandy?

- Jednako.

- Jesi li joj rekao da sutra dolazim kući?

- Slušala je, ali je teško reći što je mislila.

Uznemirena zbog pomanjkanja vidljivog poboljšanja djetetova stanja, Avery je podigla ruku do vrata i odsutno ga protrljala.

Tate je dotaknuo njezinu nadlanicu. - To me podsjetilo. Pošao je po svoju jaknu, koja je još uvijek ležala na dnu kreveta, te izvadio nešto iz džepa. - Budući da je bolnica zeznula stvar i ipak zagubila tvoj nakit, Eddy je mislio da bih ti trebao dati novi vjenčani prsten. Kaže da će birači očekivati da ga nosiš.

Nije mu izričito lagala. Kad se raspitivao o njezinu nakitu, rekla mu je da je kuverta izvađena iz bolničkog trezora sadržavala neki drugi nakit, a ne onaj koji je pripadao Carole Rutledge. - Dala sam ga jednoj od medicinskih sestara da se pobrine za to.

- Onda gdje je tvoj? pitao je tada.

- Bog zna. To je valjda jedna od onih zbrka koje se ne mogu objasniti. Neka to riješi osiguravajuća kompanija.

Tate je sada s podloge od sivog baršuna u kutijici izvadio jednostavan, širok, zlatni vjenčani prsten. - Nije onako poseban kao prvi, ali odgovarat će.

- Sviđa mi se ovaj- rekla je kad joj je stavio prsten na srednji prst. Kad je pokušao povući ruku, opazila je da on nosi isti prsten. Uхватила je njegovu ruku, naglo udahнула i zazvala ga po imenu. Sagnula je glavu iznad njihovih

spojenih ruku, držeći ih blizu prsa. Još je više spustila glavu i nježno poljubila zglobove njegovih prstiju.

- Carole - rekao je i nastojao osloboditi ruku. Nemoj.

- Molim te, Tate. Želim ti zahvaliti za sve što si učinio. Molim te, dopusti mi to.

Preklinjala ga je da prihvati njezinu zahvalnost. - Toliko sam puta, od samoga početka kad sam se prvi put osvijestila, željela umrijeti. Vjerojatno bih se prestala boriti da nije bilo tvojeg nepokolebljivog ohrabrivanja. Bio si... - Osjećaji su je gušili pa nije ni pokušala zaustaviti suze što su joj potekle obrazima. - Bio si predivan izvor snage tijekom svega ovoga. Hvala ti.

Govorila je iz srca. Svaka je riječ bila istinita. Reagirajući na poticaj svojih emocija, podigla se na prste i njegove usne dotakla svojim.

Naglo je trgnuo glavom unatrag. Čula je kako je brzo, iznenađeno udahnuo. Osjetila je njegovo oklijevanje dok je pogledom istraživao njezino lice. Potom je sagnuo lice. Spustio je svoje usne na njezine samo načas, ovlaš ih dotaknuvši.

Približila je svoje tijelo njegovom, podigla lice prema njemu i promrmljala: - Tate, poljubi me, molim te.

Uz tihi je uzdah pritisnuo njezina usta svojim. Obujmio ju je rukom oko struka i privinuo je uza se. Oslobodio je svoju ruku njezina stiska i položio joj je na vrat, palcem joj milujući grlo dok je jezikom milovao njezine usne. Kad je rastvorila usne, uvukao joj je jezik duboko u usta. Tada je naglo prekinuo poljubac i podigao glavu. -Koji je...

Zagledao joj se duboko u oči dok su mu se prsa uzbuđeno nadimala uz njezina. Iako se borio protiv toga, njezina su usta ponovno privukla njegov pogled. Zatvorio je oči i odmahnuo glavom niječući nešto što nje mogao objasniti, a tada je opet njezina usta pokrio svojim.

Avery mu je uzvratila poljubac oslobađajući svu žudnju što ju je potajice mjesecima njegovala. Njihova su se usta stopila u potrebi i vrelini. Što je više dobivao, više je želio, a ona je više željela davati. Spustio joj je ruku na bok i povukao je naprijed uza svoju erekciju. Avery se privinula uz njega, podigla ruke do njegova vrata i povukla mu glavu prema dolje. Uživala je u dodirivanju njegove kose, odjeće, kože.

I tada je prestalo.

Odgurnuo ju je od sebe i koraknuo unatrag. Tjeskobno je gledala kako je nadlanicom prešao preko usta, kao da uklanjanje tragove njezina poljupca. Izustila je tihi, bolni zvuk.

- Neće upaliti, Carole - grubo je rekao. - Nije mi poznata ova tvoja nova igra, ali dok ne saznam pravila, odbijam sudjelovati. Žao mi je zbog svega što ti se dogodilo. Budući da si moja zakonita žena, učinio sam ono što je dužnost zahtijevala od mene. Ali to nema nikakve veze s mojim osjećajima. Nisu se promijenili. Shvaćaš li? Ništa se nije promijenilo.

Pograbio je svoju sportsku jaknu, prebacio je preko ramena i dugim koracima izišao iz sobe, ne osvrnuvši se.

Eddy je izišao u dvorište. Svibanjsko je sunce izmamilo cvjetove na biljkama. Grmovi oleandera cvali su u glinenim posudama oko bazena. Duhovske ruže djelovale su poput saga na cvjetnim gredicama.

No već se spustio mrak i cvjetovi su sklopili svoje latice za noć. Dvorište su osvijetljavali reflektori postavljeni u tlu između biljaka. Bacali su visoke, tanke sjenke na bijele zidove kuće.

- Što radiš ovdje vani? - upita Eddy.

Usamljenik na ležaljci kratko odgovori: - Razmišljam.

Razmišljao je o Carole, o tome kako je njezino lice izgledalo u zrcalu kad je ušao u njezinu sobu. Blistalo je.

Njezine su oči sjale kao da joj je njegov dolazak značio nešto posebno. Zaključio je da je to izvrsno odglumila. U jednom ili dva trenutka mahnitosti čak joj je nasjeo. Kakav idiot.

Da je jednostavno izišao, da je nije dotaknuo, nije okusio, nije poželio da su stvari drukčije, sada ne bi režao na svoga prijatelja, opijao se viskijem i borio se protiv erekcije koja se nije htjela povući. Ljuteći se na sebe, ponovno je posegnuo za bocom *Chivas Regala* i ulio tekućinu u čašu u kojoj se led već gotovo rastopio.

Eddy je sjeo na ležaljku kraj Tateove i zabrinuto ga pogledavao. Tate je uhvatio prijateljev prikriveno kritički pogled, te reče: - Ako ti se ne sviđa ono što vidiš, gledaj nešto drugo.

- Dakle, dakle. Prilično smo razdražljivi, zar ne?

Bio je uspaljen i žudio je za nevjernom ženom. Nevjeru bi možda mogao oprostiti, s vremenom, ali ne ono drugo. Nikad ono drugo.

- Jesi li vidio Carole? - upita Eddy pogađajući odakle potječe Tateovo mračno raspoloženje.

-Da.

- Jesi li joj dao izjavu što je treba pročitati?

- Jesam. Znaš li što je učinila?

- Rekla ti neka njome obrišeš dupe?

- Tako nekako. Poderala ju je.

- Napisao sam je radi njezina vlastita dobra.

- To joj sam reci.

- Kad sam joj posljednji put rekao nešto radi njezine vlastite dobrobiti, nazvala me dupeglavcem.

- Malo je nedostajalo da to i večeras kaže.

- Vjeruje li ona u to ili ne, susret s medijima prvi put nakon nesreće bit će gadan, čak i za nekoga tako čvrstog kao što je Carole. Sama njihova radoznalost pretvorit će ih u pomahnitalu gomilu.

- Rekao sam joj to, ali ona ne želi dobivati savjete što ih nije tražila, niti da joj netko stavlja riječi u usta.

- Pa - reče Eddy i umorno protrlja vrat - ne opterećuj se time dok ne budeš morao. Vjerojatno će se sasvim dobro snaći.

- Čini se da je sigurna da hoće. - Tate je otpio gutljaj pića, a zatim je vrtio čašu između dlanova dok je promatrao noćnog leptira kako se samoubilački baca prema jednom od reflektora u grmlju. - Ona je...

Eddy se nagne naprijed. - Ona je što?

- Dovraga, ne znam. - Tate uzdahne. - Drukčija.

- Po čemu?

Za početak, ima drukčiji okus, ali to nije rekao prijatelju. - Smirenija je. Susretljivija.

- Susretljivija? Meni zvuči kao da ti je večeras priredila jedan od svojih ispada.

- Da, ali to je prvi put. Mislim da su je urazumili nesreća i sve ono što je prošla nakon toga. Izgleda mlađe, ali se ponaša zrelije.

- Opazio sam. No to je shvatljivo, zar ne? Carole je odjednom shvatila da je i ona običan smrtnik. - Eddy se zagledao u pločice između svojih raširenih stopala. - Kako, ovaj, kako stoje osobne stvari između vas dvoje? - Tate mu je uputio užareni, ljutiti pogled. - Ako me se to ne tiče, jednostavno reci.

- Ne tiče te se.

- Znam što se prošli tjedan dogodilo u Fort Worthu.

- Ne znam o čemu, do vraga, govoriš.

- Žena, Tate.

- Bilo je mnogo žena naokolo.

- Ali samo te je jedna pozvala svojoj kući nakon sastanka. Barem koliko ja znam.

Tate protrlja čelo. - Isuse, zar tebi baš ništa ne promakne?

- Ne kad je riječ o tebi. Ne dok te ne izaberu za senatora.

- Pa, opusti se. Nisam išao.

- Znam i to.

- Dakle, zašto si to uopće spomenuo?

- Možda si trebao.

Tate se kratko, iznenađeno nasmijao.

-Jesi li želio?

- Možda.

- Jesi - reče Eddy odgovarajući umjesto njega. - Ti si samo čovjek. Tvoja je žena već mjesecima nedostupna, a čak i prije toga...

- Prešao si mjeru, Eddy.

- Svi u obitelji znaju da se vas dvoje niste slagali. Samo kažem ono što je očito. Budimo otvoreni.

- Ti budi otvoren. Ja idem u krevet.

Eddy ga je uhvatio za ruku prije nego je ustao. - Za Boga miloga, nemoj se ljutiti na mene i odlaziti tako nabrušen. Pokušavam ti učiniti uslugu. - Čekao je nekoliko trenutaka, pružajući Tateu vremena da obuzda svoju srdžbu. - Samo kažem da već neko vrijeme apstiniraš - mirno će Eddy. - Odricanje te je učinilo napetim i nervoznim, a to ni za koga nije dobro. Ako ti je za popravljivanje raspoloženja potrebno samo valjanje u sijenu, obavijesti me.

- A ti ćeš učiniti što? - prijeteći upita Tate. - Postati svodnikom?

Eddy je djelovao razočarano. - Postoje načini da se to diskretno sredi.

- Reci to Garyju Hartu.

- On nije bio pametan.

- A ti jesi?

- Vraški je točno da jesam.

- Znaš li što bi tata mislio kad bi te čuo da mi to nudiš?

-On je idealist- ravnodušno će Eddy. - Nelson doista vjeruje u majčinstvo i pitu od jabuka. Moral je njegovo srednje ime. S druge strane, ja sam realist. Mi smo na površini čisti, ali čovjek je u biti još uvijek životinja.

- Ako ti je potrebna ševa, a tvoja žena nije spremna na suradnju, poševit ćeš se s nekim drugim. - Nakon tako grubog sažetka, Eddy je rječito slegnuo ramenima. - U tvojoj situaciji, Tate, malo bračne nevjere bi ti koristilo za zdravlje.

- Zašto si tako uvjeren da mi je tako očajnički potrebna ševa?

Eddy se nasmiješio i ustao. - Promatrao sam te u akciji, sjećaš se? Imaš onaj napeti izraz oko usta koji mi kaže da se u posljednje vrijeme nisi ispraznio. Prepoznajem mračnu namrgođenost. Možeš se kandidirati za senatora, ali još uvijek si Tate Rutledge. Tvoj mali ne zna da se od njega očekuje poslušnost dok te ne izaberu.

- U te izbore ulažem svoju budućnost, Eddy. Znaš to. Uskoro ću ostvariti svoju ambiciju da pođem u Washington kao senator. Misliš li da bih ugrozio taj san radi dvadesetak minuta bračne nevjere?

- Ne, pretpostavljam da ne bi - reče Eddy i pokajnički uzdahne. Samo sam ti pokušavao pomoći.

Tate ustane i iskrivljeno se osmjehne. - Sada ćeš pitati čemu služe prijatelji?

Eddy se tiho nasmije. - Nešto tako otrcano? Šališ se?

Krenuli su prema vratima što su vodila u glavni dio kuće. Tate je prijateljski prebacio ruku preko Eddyjevih ramena. - Ti si dobar prijatelj.

-Hvala.

- Ali Carole je u jednome imala pravo

- U čemu?

- Doista si dupeglavac.

Smijući se, zajedno su ušli u kuću.

14. poglavlje

Avery je stavila naočale za sunce.

- Mislim da bi bilo bolje bez njih- reče joj Eddy- Ne želimo ostaviti dojam da skrivamo nešto ružno.

-U redu. - Skinula je naočale i spremila ih u džep jakne od čiste svile koja se slagala s njezinim plisiranim hlačama. - Izgledam li dobro? - nervozno je pitala Tatea i Eddyja.

Eddy je uzdigao palčeve. - Fantastično.

Avery je prešla rukom preko kratke kose na zatiljku. - Je li moja kosa ...?

- Vrlo šik - reče Eddy. Potom pljesne rukama i žustro ih protrlja. - Pa, dovoljno smo dugo lovačke pse držali na uzdi. Pođimo.

Utroje su posljednji put izašli iz sobe i pošli hodnikom prema predvorju. Već su se pozdravili s osobljem, ali dok su prolazili kraj medicinskih sestara, svi su im dovikivali dobre želje.

- Limuzina? - pitala je Avery kad su stigli do ostakljenog pročelja zgrade. Horda izvjestitelja još ih nije mogla vidjeti, ali je ona mogla vidjeti van. Crna cadillac limuzina bila je parkirana uz pločnik, a kraj nje je stajao vozač u odori.

-Tako da te obojica možemo štititi - objasni Eddy.

-Od čega?

- Navale. Vozač je tvoje stvari već spremio u prtljažnik. Pođi do mikrofona, reci što imaš, ljubazno otkloni pitanja i pođi prema automobilu.

Pogledao ju je na trenutak, kao da je želio provjeriti je li shvatila njegove upute, a potom se okrenuo Tateu. - Ti možeš odgovoriti na nekoliko pitanja ako želiš. Procijeni koliko su dobronamjerna. Ako ti se čini u redu, iskoristi

sve što možeš. Postane li gusto, iskoristi Carole kao ispriku za prekid. Spremni?

Pošao je naprijed kako bi otvorio vrata. Avery je pogledala Tatea. - Kako podnosiš njegovo naređivanje?

- Za to je plaćen.

Odlučila je da više neće kritizirati Eddyja. Prema Tateovu mišljenju, voditelj njegove kampanje je iznad kritike. Eddy im je pridržavao vrata. Tate ju je uhvatio za lakat i poveo naprijed. Izvjestitelji i snimatelji su do maločas bili brbljava, uzavrela masa. Sad je među njima zavladała tišina puna iščekivanja dok su čekali da se žena kandidata za senatora pojavi u javnosti nakon mjeseci izoliranosti.

Avery je prošla kroz vrata i prišla mikrofону onako kako ju je Eddy uputio. Izgledala je kao Carole Rutledge. Znala je to. Činilo joj se veoma neobičnim da šaradu nisu otkrili oni najbliži Carole, čak ni njezin muž. Naravno, nitko nije imao razloga sumnjati da je ona žena za koju se izdaje. Nisu tražili varalicu pa je stoga nisu ni vidjeli. No dok je prilazila mikrofону, Avery se bojala da bi neznanci mogli uočiti ono što bliske osobe nisu. Netko bi se mogao uzdići iznad mnoštva, uperiti u nju optužujući prst i viknuti: - Varalica!

Stoga ju je zaprepastio spontani pljesak. Posve je iznenadio nju, Tatea, pa čak i Eddyja koji je uvijek bio pribran. Njezini su koraci kolebali. Nesigurno je pogledala Tatea. On joj se nasmiješio onim očaravajućim smiješkom sveameričkog heroja, a to je bila dovoljna nadoknada za sav bol i muku što ih je pretrpjela od zrakoplovne nesreće. Ulio joj je golemo samopouzdanje.

Gracioznim je pokretom zamolila da pljesak utihne. Kad je utihnuo, plaho je zahvalila. Tada je, pročistivši grlo, lagano zabacivši glavu i ovlaživši usne, započela svoj kratki, pripremljeni govor. - Hvala vam, dame i gospodo, što ste mi došli zaželjeli dobrodošlicu nakon moga

dugotrajnog boravka u bolnici. Željela bih javno izraziti sućut onima koji su izgubili voljene osobe u užasnoj nesreći leta 398 AireAmeric. Još uvijek mi je nevjerovatno to što smo moja kći i ja preživjele tako tragičnu i tešku nesreću. Ja vjerovatno ne bih preživjela da nisam imala stalnu podršku i ohrabrenje svog muža.

Posljednju rečenicu je sama dodala Eddyjevu govoru. Smjelo je uvukla svoju ruku u Tateovu. Nakon trenutka oklijevanja, kojeg je samo ona bila svjesna, lagano joj je stisnuo ruku.

- Gospodo Rutledge, smatrate li AireAmericu odgovornom za nesreću?

- Ne možemo komentirati dok ne završi istraga i NTSB objavi rezultate - reče Tate.

- Gospodo Rutledge, kanite li podnijeti tužbu protiv kompanije?

- Zasad nemamo nikakvih planova glede tužbe. - Tate je ponovno odgovorio umjesto nje.

- Gospodo Rutledge, sjećate li se kako ste spasili svoju kćer iz zapaljene olupine?

- Sad se sjećam - rekla je prije nego je Tate uspio odgovoriti. - Ali se u početku nisam sjećala. Reagirala sam nagoni. Ne sjećam se da sam donijela neku svjesnu odluku.

- Gospodo Rutledge, jeste li u bilo kojem trenutku tijekom rekonstrukcije na vašem licu sumnjali u ishod?

- Imala sam puno povjerenje u kirurga kojeg je moj muž izabrao.

Tate se nagnuo prema mikrofону kako bi ga bolje čuli.
- Kao što vjerovatno pretpostavljate, Carole jedva čeka da stigne kući. Molimo vas, ispričajte nas.

Poveo ju je naprijed, ali je gomila navrla prema njima.
- Gospodine Rutledge, hoće li gospođa Rutledge odlaziti s vama na putovanja tijekom kampanje? – Posebno

nametljivi izvjestitelj prepriječio im je put i gurnuo mikrofon pred Tateovo lice.

- Predviđeno je nekoliko putovanja za Carole. Ali zacijelo će često smatrati da je najbolje ostati kod kuće s našom kćerkom.

- Kako je vaša kći, gospodine Rutledge?

- Dobro je, hvala vam. Sad, ako bismo mogli...

- Ima li nekih posljedica od nesreće?

- Što vaša kći misli o neznatnim promjenama vašeg izgleda, gospođo Rutledge?

- Zasad je dovoljno pitanja, molim vas.

Eddy se probijao ispred njih pa su se provukli kroz uporno mnoštvo. Uglavnom su bili prijateljski raspoloženi, ali unatoč tome Avery je imala osjećaj da se guši dok je bila okružena s tako mnogo ljudi. Dosad je uvijek bila na drugoj strani, izvjestiteljica koja gura mikrofon pred nekoga tko se nalazi usred osobne krize. Posao izvjestitelja je dobiti priču, dobiti izjavu koju nitko drugi nema, poduzeti sve što smatra potrebnim. Malo je tko imao obzira prema onima s druge strane mikrofona. Nikad nije voljela tu stranu svoga posla. Njezina kobna greška nije proizašla iz toga što je imala premalo senzitivnosti, već previše.

Krajičkom je oka opazila simbol KTEX-a na jednoj kameri. Nagonski je okrenula glavu u tom smjeru. Ondje je bio Van!

Na djelić sekunde zaboravila je da bi joj on trebao biti neznamac. Zamalo ga je zazvala po imenu i mahnula mu. Njegovo blijedo, mršavo lice i tanak konjski rep činili su joj se predivno poznatim i dragim! Čeznula je za tim da mu se baci na koščata prsa i čvrsto ga zagrli.

Srećom, njezino je lice ostalo bezizražajno. Okrenula se na drugu stranu i ničim nije pokazala da ga je prepoznala. Tate joj je pomogao da se smjesti u limuzinu. Sjedeći na stražnjem sjedalu, zaštićena zatamnjenim

staklom, pogledala je kroz stražnji prozor. Van se je, poput svih ostalih, gurao kroz mnoštvo, videokamera mu se nalazila na ramenu, a oko je zalijepio za tražilo.

Kako joj je nedostajala redakcija s vječno prisutnom zavjesom od duhanskog dima, zvonjavom telefona, kreštavim policijskim radijima i zveckanjem printera. Avery se činilo da je svjetlosne godine daleko od stalne plime i oseke izvjestitelja, snimatelja i potrkala.

Dok se limuzina udaljavala od zgrade koja joj je tjednima bila utočište, osjetila je strahovitu čežnju za životom Avery Daniels. Što se dogodilo s njezinim stanom, njezinim stvarima? Jesu li ih potrpali u kutije i dali neznancima? Tko nosi njezinu odjeću, spava na njezinim plahtama, upotrebljava njezine ručnike? Odjednom se osjetila kao da ju je netko lišio svega i zlostavljao. Ali ona je donijela neopozivu odluku da Avery Daniels ostane mrtva na neodređeno vrijeme. Nije na kocki samo njezina karijera, već njezin i Tateov život.

Tate se kraj nje namještao na sjedalu. Svojom je nogom gurnuo njezinu. Laktom joj je okrznuo dojk. Njegov se bok umirujuće smjestio uz njezin.

Zasad se nalazi ondje gdje je željela biti.

Eddy je sjedio na sklopivom sjedalu ispred nje i potapšao je po koljenu. - Bila si sjajna, čak i s onim dodacima. Bilo je zgodno ono kako si posegnula za Tateovom rukom. Što ti misliš, Tate?

Tate je olabavio kravatu i otkopčao ovratnik. Bila je dobra. - Prstom je priprijetio Eddyju. - Ali ne sviđaju mi se ona pitanja o Mandy. Kakve bi ona mogla imati veze s pitanjima kampanje ili izborima?

- Nikakve. Ljudi su samo znatiželjni.

- Zajebi znatiželju. Ona je moja kći. Želim da bude zaštićena.

- Možda je previše zaštićena. - Averyn promukli glas naglo je privukao Tateov pogled.

-Što bi to značilo?

- Sad kad su me vidjeli - reče Avery - prestat će te gnjaviti pitanjima o meni i koncentrirati se na važnije stvari.

Tijekom oporavka pomno je pratila njegovu kampanju čitajući sve raspoložive novine i gledajući televizijske vijesti. Glatko je pobijedio na zboru birača, ali prava bitka mu tek predstoji. Njegov protukandidat u studenom bit će iskusni stariji senator, Rory Dekker.

Dekker je institucija u teksaškoj politici. On je senator otkako Avery zna za sebe. To će biti borba između Davida i Golijata. Nevjerojatno velika prednost Dekkera, zajedno s Tateovom drskom hrabrošću protiv tako impresivnog protivnika, pobudili su više zanimanja za ove izbore nego bilo kada do sada.

Gotovo u svakim vijestima barem se petnaest sekundi posvećivalo utrci za senatora, a kao što je Avery dobro znala, čak je i petnaest sekundi zavidna količina vremena. No dok je Dekker mudro koristio vrijeme za svoje političke stavove, Tateovo je vrijeme potraćeno na pitanja o Caroleinu zdravlju.

- Kad ne bismo Mandy držali tako zatvorenu i izoliranu - oprezno reče Avery - njihova bi radoznalost uskoro nestala. Možda će ih početi zanimati nešto drugo, kao što je tvoj plan zbrinjavanja farmera koji su izgubili imanjanja.

- Možda ima pravo, Tate. - Eddy ju je sumnjičavo pogledavao, ali uz izraz nevoljkog poštovanja.

Tateov je izraz lica bio na granici između ljutnje i neodlučnosti. - Razmislit ću o tome - samo je rekao, a potom se okrenuo i zagledao kroz prozor.

Vozili su se u tišini dok nisu stigli do sjedišta kampanje. Eddy reče: - Svi jedva čekaju da te vide, Carole. Zamolio sam ih da ne zure, ali ne mogu jamčiti da neće - upozorio ju je dok je izlazila iz automobila uz

pomoć vozača. - Mislim da bi nam uvelike koristilo kad bi se mogla malo zadržati.

- Hoće. - Ne ostavljajući joj mogućnost izbora, Tate ju je uhvatio za ruku i poveo prema vratima. Naježila se zbog njegova šovinizma, ali je željela vidjeti odakle se vodi njegova kampanja pa je mirno pošla s njim. Međutim, dok su se približavali vratima, u želucu je osjetila mučninu od straha. Svaka je nova situacija svojevrsni ispit, minsko polje kojim se mora krajnje oprezno kretati i zadržavati dah da ne bi učinila pogrešan korak.

Kad su ušli, našli su se u posvemašnjem kaosu. Volonteri su primali telefonske pozive, nazivali, lijepili kuverte, otvarali ih, spajali papire, razdvajali ih, ustajali, sjedali. Svi su bili u pokretu. Nakon tišine i smirenosti klinike, Avery se osjećala kao da su je upravo gurnuli u mravinjak.

Tate je skinuo jaknu i zavrnuo rukave košulje. Kad su ga opazili, svaki je volonter prekinuo svoj rad kako bi popričao s njim. Avery je odmah shvatila da ga svi u prostoriji smatraju junakom i žele mu svim srcem pomoći da pobijedi na izborima.

Također joj je postalo jasno da se riječ Eddyja Paschala smatra zakonom jer, iako su je volonteri postrance pogledavali i pristojno je pozdravljali, nije bilo radoznalog zurenja. Osjećajući se nelagodno i ne znajući što se od nje očekuje, hodala je za Tateom dok se on kretao prostorijom. Bio je u svom elementu i zračio zaraznim samopouzdanjem.

- Dobar dan, gospođo Rutledge - rekao joj je neki mladić. Izvrsno izgledate.

- Hvala vam.

- Tate, jutros je guverner dao izjavu u kojoj gospođi Rutledge čestita na potpunom oporavku. Pohvalio je njezinu hrabrost, ali je tebe nazvao, parafriziram,

srceparajućim liberalom kojeg se Teksašani trebaju čuvati. Upozorio je birače neka ne dopuste da suosjećanje prema gospođi Rutledge utječe na njihovo glasanje u studenom. Kako želiš odgovoriti?

- Ne želim. Ne odmah. Pompozni kujin sin želi me provocirati i prikazati me poput zmaja koji riga vatru. Neću mu pružiti to zadovoljstvo. O, i onaj »pompozni kujin sin« nije za javnost.

Mladić se nasmijao i požurio prema kompjutoru kako bi sastavio izjavu za tisak.

- Kakvi su trenutni rezultati ispitivanja mišljenja? - Tate upita ne obraćajući se nikome posebno.

- Mi ne obraćamo pozornost na takva ispitivanja - mirno će Eddy približavajući im se. Negdje je putem pokupio Fancy. Pogledavala je Carole s uobičajenim jogu-nastim izrazom lica.

- Vraga ne obraćate - reče Tate pobijajući Eddyjev hitri odgovor. - Koliko bodova zaostajem?

- Četrnaest.

- Jedan manje nego prošli tjedan. Cijelo vrijeme govorim da se nemamo čega bojati. - Svi su se nasmijali njegovoj optimističnoj analizi.

- Zdravo, striče Tate. Zdravo, strina Carole.

- Zdravo, Fancy.

Djevojčinim se licem razlio andeoski smiješak, ali iza njega se krila pakost, a to je uznemirilo Avery. Jedan jedini put kad ju je Fancy posjetila u bolnici, narugala se njezinim ožiljcima koji su se još uvijek vidjeli. Djevojčina bezosjećajnost tako je rasrdila Nelsona da ju je istjerao iz sobe i zabranio da dolazi. Činilo se da joj to ne smeta.

Čim bi je čovjek pogledao, vidio bi da je proračunata, sebična malena kuja. Kad bi Fancy bila deset godina mlađa, Avery bi smatrala da bi dobre batine mogle koristiti. Međutim, činilo se da njezin stav prema Carole

nije tek obična tinejdžerska mrzovolja. Doimala se kao da gaji duboku i trajnu mržnju prema njoj.

- Je li to tvoj novi vjenčani prsten? - upita Fancy i kimne prema Averynoj lijevoj ruci.

- Da. Tate mi ga je sinoć dao.

Podigla je Averynu ruku uhvativši je za prste i prezirno procijenila prsten. - Nije se želio isprсити i kupiti još dijamanta, je li?

- Imam posao za tebe - napeto će Eddy. - Ondje otraga. - Uhvatio je Fancy za lakat, naglo je okrenuo i gurnuo u suprotnom smjeru.

- Ona je slatko dijete - reče Avery krajičkom usta.

- Koristile bi joj dobre batine.

- Slažem se.

- Dobar dan, gospođo Rutledge. - Prišla im je žena srednjih godina i pružila ruku Avery.

- Dobar dan. Lijepo je ponovno vas vidjeti, gospođo Baker - rekla je nakon što je pomno proučila pločicu s imenom na ženinu džepu na prsima.

Smiješak gospođe Baker postao je nesiguran. Nervozno je pogledala Tatea. - Eddy je rekao da biste trebali pročitati izjave za tisak, Tate. Sutra ćemo ih razaslati.

- Hvala. Učinit ću to večeras i sutra ih po Eddyju poslati natrag.

- To će biti u redu. Nema žurbe.

- Pogriješila sam, zar ne? - upita ga Avery kad se žena udaljila.

- Bit će bolje da pođemo.

Glasno je pozdravio sve u prostoriji. Eddy mu je domahnio s druge strane sobe, ali je nastavio govoriti u telefonsku slušalicu što ju je držao između uha i ramena. S mjesta gdje je sjedila na kutu njegova stola, Fancy im je ravnodušno mahnula.

Tate je poveo Avery van i prema parkiranom srebrnom automobilu. - Ovoga puta nema limuzine?

- Sad smo samo obični ljudi.

Avery je upijala prizore i zvukove grada dok su se provlačili kroz podnevni promet. Njezin se svijet jako dugo sastojao samo od nekoliko sterilnih zidova. Grozničav tempo kojim se sve kretalo, buka, boje, svjetlost, sve je to djelovalo zastrašujuće nakon mjeseci izolacije. Također je bilo i uzbudljivo. Sve je bilo ugodno poznato, a ipak nekako novo, kao što proljeće zacijelo djeluje na životinju koja se budi iz zimskog sna.

Dok su prolazili kraj aerodroma i ona je vidjela mlažnjake kako uzlijeću, koža na rukama joj se naježila, a utroba joj se ukočila do boli.

- Je li ti dobro?

Brzo je skrenula pogled s aerodroma i vidjela kako je Tate pažljivo promatra. - Svakako. Dobro mi je.

- Hoćeš li ikad moći ponovno letjeti?

- Ne znam. Valjda. Prvi put će zasigurno biti najteže.

- Ne znam hoćemo li ikad uspjeti navesti Mandy da uđe u avion.

- Možda će ona lakše svladati svoj strah nego ja. Djeca su često otpornija od odraslih.

- Možda.

- Jedva čekam da je vidim. Prošli su tjedni.

- Raste.

- Doista?

Smiješak se razlio njegovim licem. - Neki dan sam je uzeo u krilo i opazio da mi njezino tjeme dopire gotovo do brade.

Nekoliko su sekundi dijelili smiješak. Tada su se njegove oči zamaglile, smiješak je nestao, a on se opet usredotočio na promet. Osjećajući se isključenom, Avery upita: - Što je s gospođom Baker? U čemu sam pogriješila?

- Počela je raditi za nas tek prije dva tjedna. Nikad je nisi upoznala.

Averyno je srce zatreperilo. To se moralo događati. Stalno će biti takvih sitnih grešaka za koje će morati hitro smišljati opravdanja.

Sagnula je glavu te srednjim prstom i palcem protrljala sljepoočnice. - Žao mi je, Tate. Zacijelo sam izgledala i zvučila prilično lažno.

- Jesi.

- Imaj strpljenja sa mnom. Istina je da zapravo imam nedostataka u sjećanju. Katkad me zbunjuje slijed događaja. Ne mogu se jasno sjetiti ljudi ili mjesta.

- Opazio sam to prije nekoliko tjedana. Stvari koje si govorila nisu imale nikakva smisla.

- Zašto nisi nešto rekao kad si to prvi put uočio?

- Nisam te želio zabrinjavati pa sam o tome razgovarao s neurologom. Rekao je da je potres mozga vjerojatno izbrisao dio tvog sjećanja.

- Zauvijek?

Slegnuo je ramenima. - Nije mi znao reći. Sjećanja bi ti se postupno mogla vratiti, ili bi gubitak pamćenja mogao biti trajan.

Avery je potajice bila zadovoljna neurologovom prognozom. Počini li neku grešku, može to opravdati gubitkom sjećanja.

Ispružila je ruku i položila je na Tateovu. - Žao mi je ako sam te dovela u neugodan položaj.

- Siguran sam da će razumjeti kad joj objasnim.

Izvukao je ruku ispod njezine i objema rukama uhvatio volan kako bi izišao s autoceste. Avery je pomno pratila put kojim su se vozili. Morat će znati kako naći put do kuće, zar ne?

Rodila se u Dentonu, sveučilišnom gradu na sjeveru središnjeg Texasa, a veći dio djetinjstva provela je u

Dallasu, bazi iz koje je Cliff Daniels radio kao fotoreporter slobodnjak.

Kao u većine rođenih Teksašana, usađen joj je regionalni ponos. Iako je potrošila stotine dolara na učitelje govornništva u nastojanju da se riješi svog naglaska, u srcu je bila prava Teksašanka. Brdoviti dio zemlje uvijek joj je bio najdraži. Blage uzvisine i udoline, potoci izvorske vode, sve je to prelijepo u svako doba godine.

Različci su sada u punom cvatu i pokrivaju tlo poput safirnog osipa. Poljsko cvijeće življih boja kao da je naslikano na prirodnom platnu, a u daljini se boje stapaju i podsjećaju na Monetovu sliku. Veliko kamenje strši iz tla poput iskrivljenih kutnjaka tako da krajolik nije posve pastoralan.

Strasti je bilo u obilju u tom kraju gdje su španjolski donovi utemeljili carstva, ratnici Komanča gonili stada divljih konja, a doseljenici prolijevali krv kako bi dobili autonomiju. Zemlja kao da pulsira od duhova tih neukrotivih naroda koji su je učinili domom, ali je nikad nisu pripitomili. Njihov neukrotivo neovisni duh vreba odasvud, poput divljih mačaka koje žive u prirodnim špiljama toga područja, nevidljiv ali stvaran.

Jastrebovi u potrazi za plijenom kruže na nepomičnim krilima. Goveda boje hrđe pasu rijetku travu što raste između grmlja. Poput dobroćudnog nadzornika, poneki hrast širi svoje masivne grane iznad kamenitog terena, pružajući hladovinu stoci, srnama, losovima i manjoj divljači. Čempresi rastu duž korita brzih rijeka; obale Guadalupe gusto su obrasle njihovim kvrgavim deblima i bujnim krošnjama.

To je zemlja bogata kontrastima i folklorom. Avery ju je obožavala.

Očito ju je obožavao i Tate. Dok je vozio, promatrao je krajolik s divljenjem čovjeka koji je prvi put vidi. Skrenuo

je na cestu uz koju su se nalazila dva velika kamena stupa. Pridržavali su znak napravljen od kovanog željeza na kojem je pisalo »Rocking R Ranch«.

Iz novinskih članaka o obitelji Rutledge što ih je potajice čitala tijekom oporavka, Avery je saznala da Rocking R pokriva više od pet tisuća jutara i ima impresivno stado vrhunskih goveda. Dva pritoka rijeke Guadalupe i jedan rijeke Blanco opskrbljivali su ga tako potrebnom vodom.

Nelson je zemlju naslijedio od svog oca. Nakon što se povukao iz zračnih snaga, svoje je vrijeme posvetio pretvaranju ranča u profitabilni posao. Putovao je u druge dijelove zemlje kako bi proučavao pasmine goveda i načine na koje može poboljšati životinje koje se uzgajaju na ranču Rocking R.

Članak u časopisu *Texas Monthly* objavio je fotografiju kuće, ali Avery iz toga nije mnogo saznala.

Kad su stigli na vrh uzbrdice, ugledala ju je u daljini. Izgrađena je od bijele nepečene opeke, poput španjolske hacijende, s tri krila u obliku potkove oko središnjeg dvorišta. Iz središta je čovjek imao spektakularan pogled na dolinu i rijeku iza nje. Velika je kuća imala krov od crvenog crijepa s kojeg se trenutno odbijaju zrake podnevnog sunca.

Kolni je prilaz oblikovao polukrug ispred glavnog ulaza. Veličanstveni hrast pružao je hladovinu cijelom pročelju zgrade, a kovrčava siva mahovina visjela je s njegovih grana. Pelargonije, grimizne i bujne, cvale su u glinenim loncima s obje strane ulaznih vrata prema kojima ju je Tate poveo kad je izišla iz automobila.

Kuća je stopostotno izvorno teksaška, zadivljujuće lijepa, a Avery je odjednom shvatila da je to njezin dom.

15. poglavlje

Cijela je kuća bila namještena ukusom i stilom što bi ga čovjek očekivao od Zee. Dekor je bio tradicionalan, ugodan i udoban. Sve su sobe bile prostrane, stropovi visoki s gredama, a prozori široki. Zee je napravila ugodan dom za svoju obitelj.

Ručak ih je čekao u dvorištu. Poslužili su ga na okruglom stolu od sekvoje ispod jarko žutog suncobrana. Nakon što su Nelson i Zee zagrlili Avery, ona je prišla Mandy i spustila se na koljena.

- Zdravo, Mandy. Lijepo je vidjeti te.

Mandy je zurila u tlo. - Bila sam dobra.

- Naravno da jesi. Tata mi je pričao. I izgledaš tako lijepo. - Pogladiła je Mandynu blistavu kosu. - Kosa ti je narasla i skinuli su ti gips.

- Smijem li sada ručati? Baka je rekla da mogu kad ti stigneš ovamo.

Njezina je ravnodušnost zaboljela Avery. Trebala je biti puna uzbudljivih stvari o kojima želi pričati majci nakon tako dugotrajne odvojenosti. Kad su zauzeli svoja mjesta oko stola, domaćica je iznijela pladanj hrane iz kuhinje i zaželjela joj dobrodošlicu.

- Hvala. Lijepo je vratiti se. - Prazan, ali siguran odgovor, pomislila je Avery.

- Donesi Carole malo ledenog čaja, Mona – reče Nelson i tako je Avery saznala ženino ime. - I sjeti se, dodaj pravog šećera.

Obitelj ju je nesvjesno opskrblijvala takvim podacima. Od njih je saznala koje su Caroleine navike, što voli i što ne voli. Ona je također stalno bila na oprezu da se ne bi nesvjesno na neki način odala, iako su bili nazočni samo Tateovi roditelji i Mandy.

Baš kad je samoj sebi čestitala na izvrsnoj predstavi, u dvorište je doskakutao veliki, čupavi pas. Prišao je na nekoliko koraka od Avery prije no što je shvatio da je ona neznanka. Sve su mu se četiri noge ukočile, a tada je čučnuo i počeo režati.

Pas - obiteljski kućni ljubimac! Zašto se toga nije sjetila? Umjesto da čeka reakciju ostalih, preuzela je inicijativu.

- Što mu je? Zar sam se toliko promijenila? Zar me ne prepoznaje?

Tate je prebacio nogu preko klupe i potapšao se po bedru. - Dođi ovamo, Shep, i prestani s tim režanjem.

Oprezno promatrajući Avery, pas je pošao naprijed i položio bradu na Tateovo bedro. Tate ga je počeošao iza ušiju. Avery je nesigurno ispružila ruku i pomilovala pseću njušku. - Hej, Shep. To sam ja.

Sumnjičavo joj je onjušio ruku. Kad se uvjerio da mu od nje ne prijeti nikakva opasnost, polizao joj je dlan toplim, vlažnim jezikom. - To je bolje. - Nasmijala se i pogledala Tatea koji ju je neobično promatrao.

- Otkad se ti želiš sprijateljiti s mojim psom?

Avery se bespomoćno osvrnula naokolo. Činilo se da je njezino ponašanje također zbunilo Nelsona i Zee. - Otkako... otkako sam se tako približila smrti. Osjećam povezanost sa svim živim stvorenjima, valjda.

Nelagodni je trenutak prošao i ručak je nastavljen bez daljnjih nezgoda. Međutim, Avery je po završetku ručka bila spremna povući se u svoju sobu i upotrijebiti kupaonicu, ali nije znala gdje se, u prostranoj kući, nalazi njihova soba.

- Tate - pitala je - jesu li već unijeli moje torbe?

- Ne vjerujem. Zašto, trebaju ti?

- Da, molim te.

Prepustivši Mandy brizi djeda i bake, Avery je pošla za njim do automobila koji je još uvijek bio parkiran ispred kuće. Ponijela je manju torbu, a on je uzeo veću.

- Mogao sam ja uzeti obje - rekao joj je preko ramena dok je ponovno ulazio u kuću.

- U redu je. - Uzela je torbu kako bi ga mogla slijediti. Široka dvokrilna vrata otvarala su se prema dugačkom hodniku. Jedan zid hodnika sastojao se od prozora s kojih se vidjelo dvorište. Nekoliko se soba nalazilo s druge strane. Tate je ušao u jednu i spustio njezinu torbu ispred rešetkastih vrata ormara.

- Mona će ti pomoći da se raspakiraš.

Avery je kimnula, ali je njezinu pozornost zaokupila soba. Bila je prostrana i svijetla sa sagom boje šafrana i svijetlim drvenim namještajem. Prekrivač za krevet i zastori bili su napravljeni od katuna s cvjetnim uzorkom. Malo previše kičeno za Averyn ukus, ali očito skupo i kvalitetne izrade.

Jednim je pogledom obuhvatila svaki detalj, od digitalne budilice na noćnom ormariću do Mandyne fotografije u srebrnom okviru na toaletnom stoliću.

Tate reče: - Idem nakratko u ured. Ti bi se danas vjerojatno trebala odmarati, polako se vraćati u kolotečinu. Ako...

Prekinuo ga je Averyn glasni uzdah. Slijedio je njezin pogled do Caroleina portreta u prirodnoj veličini što se nalazio na suprotnom zidu. - Što je bilo?

Avery je prinijela ruku grlu, s mukom progutala slinu i rekla: - Ništa. To je... riječ je o tome da više ne izgledam tako. - Uznemirivalo ju je gledanje u oči jedine osobe koja sigurno zna da je ona varalica. Te su joj se tamne oči rugale.

Skrenula je pogled s tih očiju, plašljivo se nasmiješila Tateu i prošla rukom kroz kratku kosu. - Pretpostavljam

da još uvijek nisam posve navikla na promjene. Hoće li ti smetati ako maknem taj portret?

- Hoće li mi smetati? Ovo je tvoja soba. Možeš s njome činiti što god želiš. - Krenuo je prema vratima. - Vidjet ćemo se na večeri. - Bučno je zatvorio vrata za sobom kad je izišao.

Njegov je prezir bio očit. Osjećala se kao da su je iskricali na Antarktiku, a sada gleda kako posljednji avion na odlasku nestaje na obzoru. Ostavio ju je ondje gdje pripada i zaključio da time završavaju njegove obveze.

Ovo je tvoja soba.

Spavaća je soba bila besprijekorno čista, kao da tu već dugo nitko nije boravio. Zaključila je da su otad prošla tri mjeseca otkako je Carole otišla onog jutra kad se srušio avion.

Otvorila je klizna vrata ormara. Ondje je visjelo dovoljno odjeće za cijelu vojsku, ali su sve stvari pripadale ženi, od krznenog kaputa do kićenog penjoara. Ništa u ormaru nije pripadalo Tateu, kao ni stvari na komodi ili u jednoj od mnogih ladica.

Avery je potišteno sjela na rub širokog kreveta. *Tvoja soba*, rekao je. *Ne naša soba.*

Pa, žalosno je pomislila, više se ne mora zabrinjavati što će biti kad prvi put zatraži svoje bračno pravo, zar ne? Na tu brigu može zaboraviti. Neće biti intimna s Tateom jer on više nema takav odnos sa svojom ženom.

S obzirom na njegovo ponašanje tijekom nekoliko posljednjih tjedana, to je nije iznenadilo, ali ju je uvelike razočaralo. No uz razočaranje osjećala je i sram. Nije imala namjeru spavati s njim pretvarajući se da je netko drugi; nije čak znala želi li to. Bilo bi pogrešno - veoma pogrešno. Ipak...

Ljutito se zagledala u portret. Činilo se da joj se Carole Rutledge pakosno smiješi. - Ti kujo - Avery prezirno

šapne. Popravit ću ono što si učinila i zbog čega te je prestao voljeti. Gledaj pa ćeš vidjeti.

- Imaš li ondje dovoljno jela?

Kad je Avery shvatila da se Nelson obraća njoj, nasmiješila mu se s druge strane dugačkog stola. - I previše, hvala ti. U klinici je hrana bila dobra, ali ovo je izvrsno.

- Prilično si smršavjela - primijeti Nelson. - Moramo te udebljati. U svojoj obitelji ne toleriram slabašnost.

Nasmijala se i posegnula za vinom. Nije voljela vino, ali Carole očito jest. Napunili su joj čašu bez da ju je itko pitao želi li ga ili ne. Polako pijuckajući tijekom obroka, gotovo je ispraznila čašu burgundca što su ga pili uz odrezak.

- Tvoje su sise gotovo nestale. - Sjedeći nasuprot Avery, Fancy je balansirala vilicom između dva prsta, drsko mašući njome gore dolje dok je izgovarala podmuklo zapažanje.

- Fancy, suzdržat ćeš se od nepristojnih primjedbi, molim te - ukori je Zee.

- Nisam bila nepristojna. Samo iskrena.

- Takt je divljenja vrijedna osobina, jednako kao i iskrenost, mlada damo - strogo će njezin djed sa svog mjesta na čelu stola.

- Isuse, samo sam...

- I nepristojno je da bilo koja žena uzalud spominje ime Gospodnje - hladno doda. - To sigurno neću trpjeti od tebe.

Fancy je bučno spustila vilicu na tanjur. - Ne shvaćam. Svi u ovoj obitelji govore kako je mršava. Ja jedina imam hrabrosti glasno nešto reći, a tada se ovako okomiš na mene.

Nelson dobaci Jacku oštar pogled, a on je to ispravno shvatio kao znak da treba nešto poduzeti glede ponašanja

svoje kćeri. - Fancy, molim te, budi ljubazna. Ovo je večera u čast Caroleina povratka kući.

Avery joj je s usana pročitala dok je bez glasa izgovarala: - Jebeno velika stvar. - Opustila se na stolici, mrzovoljno ušutjela i poigravala se s ostatkom hrane, očito jedva čekajući da se može dignuti od stola.

- Ja mislim da izgleda vraški dobro.

- Hvala ti, Eddy. - Avery mu se nasmiješila preko stola.

Nazdravio joj je vinskom čašom. - Je li netko vidio njezin jutrošnji nastup na stubištu klinike? Prikazali su ga na sve tri lokalne postaje u vijestima.

- Nismo mogli poželjeti bolje - primijeti Nelson. - Hoćeš li mi uliti malo kave, Zee, molim te?

- Svakako.

Napunila mu je šalicu, a potom dodala dalje vrč s kavom. Dorothy Rae je odbila kavu i umjesto toga posegnula za bocom vina. Njezin se pogled susreo s Averynim na drugoj strani stola. Averyn susretljivi smiješak uzvratila je očitim neprijateljstvom. Dorothy Rae je prkosno iznova napunila svoju čašu.

Bila je privlačna žena, iako je previše pića ostavilo trag na njezinu izgledu. Lice joj je bilo podbulo, pogotovo oko očiju, koje su inače bile lijepe i tamnoplave. Pokušala se dotjerati za večeru, ali nije uspjela djelovati sasvim uredno. Kosu je neuredno začesljala unatrag i pričvrstila dvjema kopčama, a zacijelo bi bolje izgledala bez šminke nego ovako nevješto i traljavo našminkana. Nije se miješala u razgovor osim ako joj se netko nije izravno obratio. Komunicirala je jedino s neživom stvari - vinskom bocom.

Avery je brzo došla do zaključka da je Dorothy Rae Rutledge veoma nesretna žena. Ništa nije promijenilo taj prvi dojam. Razlog za nezadovoljstvo Dorothy Rae još uvijek nije znala, ali je Avery bila sigurna u jedno, a to je da voli svog muža. Defenzivno je reagirala na Jacka, kao

sada kad je diskretno pokušao maknuti bocu vina izvan njezina dohvata. Odgurnula je njegovu ruku, posegnula za bocom i napunila čašu do vrha. No Avery je opazila kako krišom promatra Jacka s jasno vidljivim izrazom očaja.

- Jesi li vidio prijedloge za nove postere? - Jack je pitao brata.

Avery je sjedila između Tatea i Mandy. Iako je tijekom večere razgovarala sa svima, bila je posebno svjesna njih dvoje, ali zbog naglašeno drukčijih razloga.

Nakon što je Avery razrezala Mandyno meso, dijete je polako i tiho jelo. Avery nije imala mnogo iskustva s djecom, ali kad god je imala priliku promatrati ih, bila su brbljava, znatiželjna, nemirna i katkad naporno aktivna. Mandy se činila nenormalno mirnom. Nije se žalila. Nije molila. Ništa nije činila, osim što je mehanički uzimala zalogaje hrane.

Tate je jeo brzo, kao da je večeru smatrao gubitkom vremena. Kad je završio, poigravao se vinskom čašom između gutljaja, a Avery je imala dojam kako jedva čeka da ostali pojedu.

- Pogledao sam ih danas poslije podne odgovorio je na Jackovo pitanje. - Moj omiljeni slogan je onaj o temeljima.

- *Tate Rutledge, čvrsti novi temelji* - citirao je Jack.

- Baš taj.

- To je bio moj prijedlog - reče Jack.

Tate uperi prst u brata i namigne. - Vjerojatno mi se zato najviše sviđao. Ti uvijek uspijevaš ući u srž stvari. Što ti misliš, Eddy?

- Dobro mi zvuči. Slaže se s našim programom izvlačenja Teksasa iz trenutne gospodarske krize. Ti si osoba na kojoj država može izgraditi svoju budućnost. Istodobno to suptilno ukazuje na urušavanje Dekkerovih temelja.

-Tata?

Nelson je zamišljeno čupkao donju usnu. - Meni se svidio onaj koji govori o *fair playu* za sve Teksašane.

-U redu je - reče Tate - ali nekako staromodan.

-Možda je baš to potrebno tvojoj kampanji - namršteno će Nelson.

- To mora biti nešto što se Tateu čini bliskim - Zee se obrati mužu. Podigla je stakleni poklopac s višeslojne torte od kokosa i počela je rezati. Prvu je krišku pružila Nelsonu, koji je upravo kanio navaliti, ali se tada sjetio u čiju je čast večera.

- Večeras prva kriška pripada Carole. Dobro došla kući. - Dodali su joj tanjurić.

- Hvala.

Nije voljela kokos, jednako kao ni vino, ali Carole očito jest, te je počela jesti desert dok je Zee posluživala muškarce, a oni su nastavili svoj razgovor o strategiji kampanje. - Dakle, hoćemo li uzeti taj slogan i reći im neka počnu tiskati postere?

- Pričekajmo koji dan s donošenjem konačne odluke, Jack. Tate pogleda oca. Iako je Nelson s tekom jeo svoju krišku torte, još uvijek je bio namrgođen jer njemu najdraži slogan nije naišao na njihovo odobravanje. - Danas sam ih tek ovlaš pogledao. To je bio samo moj prvi dojam.

- Koji je obično najbolji - uporno će Jack. -Vjerojatno. Ali imamo dan ili dva za razmišljanje, zar ne?

Jack je prihvatio tanjurić s kriškom torte. Dorothy Rae je odbila kolač. - Trebali bismo do kraja tjedna početi s tiskanjem postera.

- Mnogo prije toga donijet ću konačnu odluku.

- Za Boga miloga. Hoće li netko... - Fancy je mahala rukom prema Mandy. Stavljanje torte s tanjurića u usta pokazalo se prevelikim izazovom za trogodišnjakinju. Mrvice su pale na njezinu haljinu, a šećerna glazura

razmazala joj se oko usta. Pokušala je popraviti situaciju brisanjem, ali je tako samo i ručice uprljala ljepljivom kremom. - Doista je odvratno gledati kako malena sablast jede. Smijem li se ispričati?

Ne čekajući dopuštenje, Fancy je odgurnula stolicu i ustala, bacivši ubrus na tanjur. - Idem u Kerrville vidjeti igra li novi film. Želi li netko sa mnom? - Sve je uključila u poziv, ali je njezin pogled pao na Eddyja. On je pomno jeo svoj desert. - Čini se da ne želi. - Naglo se okrenula i udaljila iz prostorije.

Avery je bilo drago kad je malena balavica otišla. Kako se usuđuje tako okrutno govoriti bespomoćnom djetetu? Avery je uzela Mandy u krilo. - Torta je jednostavno previše ukusna da bi je se pojelo bez malo razmazivanja naokolo, zar ne, dušo? - Kut svog lanenog ubrusa omotala je oko kažiprsta, umočila ga u čašu vode i počela čistiti šećernu glazuru s Mandyna lica.

- Tvoja cura postaje priličan problem, Dorothy Rae primijeti Nelson. - Ona suknja što je ima na sebi tako je kratka da joj jedva pokriva intimne dijelove tijela. Dorothy Rae gurne mlohove šiške s čela.

- Trudim se, Nelsone. Jack joj dopušta da čini što god hoće.

- To je prokleta laž - glasno se pobuni Jack. - Natjerao sam je da svakodnevno ide na posao, zar ne? To je konstruktivnije od svega što je tebi pošlo za rukom.

- Trebala bi pohađati školu - ustvrdi Nelson. - Niste joj smjeli dopustiti da tako odustane bez da čak završi semestar. Što će postati od nje? Kakav će život imati bez obrazovanja? Odmahnuo je glavom s izrazom zle slutnje. - Skupo će platiti svoje loše odluke. I vi ćete. Čovjek žanje ono što je posijao, znate.

Avery se slagala s njim. Fancy je bila posve izvan kontrole, a nema sumnje da su za to krivi njezini roditelji.

Unatoč tome, smatrala je da Nelson ne bi smio pred svima raspravljati o njihovim roditeljskim nedostacima.

- Mislim da Mandy neće koristiti ništa osim kupke - reče Avery, sretna što ima ispriku da ode od stola. - Molim vas, ispričajte nas.

- Trebaš li pomoć? - upita Zee.

- Ne, hvala. - Tada je shvatila da uzurpira obred pred spavanje u kojem je Zee zasigurno uživala, te doda: - Budući da je ovo moja prva večer kod kuće, voljela bih je sama staviti na spavanje. Večera je bila izvrsna, Zee. Hvala ti.

- Kasnije ću doći i zaželjati Mandy laku noć - Tate dovikne za njima dok je Avery nosila dijete iz blagovaonice.

- Pa, vidim da se ništa nije promijenilo.

Dorothy Rae je vijugala kroz dnevni boravak i skljkala se u jedan od dva naslonjača smještenih ispred velikog televizora. Jack je sjedio u drugom naslonjaču. - Jesi li me čuo? - upita Dorothy Rae nakon što je prošlo nekoliko sekundi, a on ništa nije rekao.

- Čuo sam te, Dorothy Rae. A ako pod *ništa se nije promijenilo* misliš da si se večeras opet nasrala, onda imaš pravo. Ništa se nije promijenilo.

- Mislim na to da ne možeš skinuti pogleda s bratove žene.

Jack je poput metka skočio s naslonjača. Dlanom je tresnuo po prekidaču na televizoru i isključio Johnnija Carsona usred neke šale. - Pijana si i odvratna. Idem u krevet. - Ljutito je pošao u spavaću sobu. Dorothy Rae se s mukom iskobeljala iz naslonjača i pošla za njim. Rub njezine kućne haljine vukao se za njom.

- Ne pokušavaj nijekati - reče uz jecaj. - Promatrala sam te. Za cijelo vrijeme večere slinio si nad Carole i njezinim zgodnim novim licem.

Jack je skinuo košulju, zgužvao je i bacio u košaru za rublje. Sagnuo se kako bi odvezao vezice na cipelama. - Jedina osoba koja slini u ovoj obitelji si ti, i to kad se tako naliješ da se ne možeš kontrolirati.

Refleksno je nadlanicom obrisala usta. Ljudi koji su poznavali Dorothy Rae Hancock dok je odrastala ne bi vjerovali u što se pretvorila u srednjim godinama. Bila je ljepotica Srednje škole Lampasas; njezina je vladavina trajala tijekom sve četiri godine.

Njezin je otac bio ugledni odvjetnik u gradiću. Ona je bila njegovo jedino dijete, a držao ju je kao malo vode na dlanu. Toliko ju je obožavao da su joj zavidjeli svi koji su je poznavali. Dvaput godišnje vodio ju je u Dallas kako bi u Neiman-Marcusu obnovila garderobu. Za šesnaesti joj je rođendan darovao novi kabriolet *corvette*.

Njezina je majka bješnjela i govorila da je to previše dobar automobil za tako mladu djevojku, ali Hancock je svojoj ženi natočio još jedno žestoko piće i rekao joj kako bi je pitao da je želio njezino bezvrijedno mišljenje o bilo čemu.

Po završetku srednje škole Dorothy Rae je obasjana slavom pošla na Sveučilište Texasa u Austinu. Na trećoj je godini upoznala Jacka Rutledgea, ludo se zaljubila i čvrsto odlučila da će on biti njezin. Nikad joj u životu ništa nije uskraćeno, a nije kanila dopustiti da to počne s gubitkom jedinog čovjeka kojeg će ikad istinski voljeti.

Jack koji se mučio na drugoj godini prava bio je zaljubljen u Dorothy Rae, ali nije mogao ni pomisliti na brak prije nego završi školovanje. Njegov je otac očekivao da će biti jedan od najboljih u svojoj generaciji, a ne samo da će diplomirati. Njegov je otac također očekivao da će se kavalirski ponašati prema ženama.

Kad je Jack konačno podlegao iskušenju i oslobodio Dorothy Rae njezina djevičanstva, bio je u nedoumici kad je riječ o tome što ima prioritet - kavalirstvo prema dami

ili odgovornost prema roditeljskim očekivanjima. Dorothy Rae ga je natjerala da donese odluku kad mu je plaćući rekla da joj kasni menstruacija.

Zahvaćen panikom, Jack je zaključio da je prijevremeni brak bolji nego prijevremeno dijete, te se molio da i Nelson dođe do istog zaključka. On i Dorothy Rae odvezli su se preko vikenda u Oklahomu, potajno se vjenčali, a roditelje obavijestili o sretnim vijestima tek nakon gotovog čina.

Nelson i Zee su bili razočarani, ali nakon što im je Jack zajamčio da nema namjeru prekinuti studij prava, prihvatili su Dorothy Rae kao člana obitelji.

Obitelj Hancock iz Lampasasa nije tako dobro primila vijest. Tajno sklopljeni brak zamalo je ubio oca Dorothy Rae. Zapravo, umro je od srčanog udara mjesec dana nakon vjenčanja. Dorothy Raeina nestabilna majka poslana je u ustanovu za liječenje alkoholičara. Kad je nekoliko tjedana kasnije izišla, proglasili su je izliječenom. Tri dana kasnije zabila se automobilom u potporanj mosta, a vozila je pod utjecajem alkohola. Ostala je na mjestu mrtva.

Francine Angela rodila se tek osamnaest mjeseci nakon Dorothy Raeine udaje za Jacka. Ili je to bila najduža trudnoća u povijesti, ili ga je prevarom namamila u brak.

Nikad je nije optužio zbog toga, ali je imala dva spontana pobačaja dok je Fancy još bila maleno dijete, kao da je riječ o nekakvoj kazni.

Posljednji spontani pobačaj doveo je u opasnost njezin život, pa joj je liječnik podvezao jajovode kako bi spriječio daljnje trudnoće. Kako bi ublažila fizičke, psihičke i emocionalne bolove što ih je to izazvalo, Dorothy Rae je svakog poslijepodneva samu sebe častila koktelom. A kad to nije djelovalo, prešla je na dva.

-Kako se možeš pogledati u zrcalo - sada upita svog muža - kad znaš da voliš bratovu ženu?

- Ne volim je.

- Ne, ne voliš je, je li? - Nagnula se bliže i opojnim isparavanjima svoga daha zatrovala zrak između njih. - Mrziš je jer se prema tebi ophodi kao prema smeću. Briše noge na tebi. Čak ne vidiš ni da su sve te promjene u njoj...

- Koje promjene? - Umjesto da hlače objesi na vješalicu u ruci, spustio ih je na stolicu. - Objasnila je to što koristi lijevu ruku, znaš.

Nakon što je zaokupila njegovu pozornost, Dorothy Rae se uspravila i zauzela superiorni stav kako to mogu samo pijanci. - Druge promjene - uznosito će ona. -Zar ih nisi opazio?

- Možda. Što na primjer?

- Na primjer pažnja kojom obasipa Mandy i način na koji se ulizuje Tateu.

- Mnogo je toga prošla. Smekšala se.

- Ha!- grubo zakriješti Dorothy Rae. - Ona? Smekšala se? Bože na nebesima, slijep si kad je o njoj riječ. -Njezine su se plave oči nastojale usredotočiti na njegovo lice. - Ona je posve druga osoba nakon one zrakoplovne nesreće, i ti to znaš. Ali sve je to gluma mudro ustvrdi.

- Zašto bi se trudila?

- Jer nešto želi. - Zaljuljala se prema njemu i lupnula ga po prsima kako bi naglasila svoje riječi. - Vjerojatno glumi dobru ženu senatora kako bi s Tateom preselila u Washington. Što ćeš tada učiniti, Jack? Je li? Što ćeš tada sa svojom grješnom požudom?

- Možda ću početi piti i praviti tebi društvo.

Podigla je drhtavu ruku i uperila u njega prst. - Nemoj skretati s teme. Ti želiš Carole. Znam da želiš - završila je uz još jedan jecaj.

Jacku je ponovno dosadilo njezino pijano trabunjanje, te je dovršio vješanje svoje odjeće, a potom je pošao po sobi, pogasio svjetla i maknuo pokrivač s kreveta. -Dodi u krevet, Dorothy Rae - umorno će on.

Uhvatila ga je za ruku. - Nikad me nisi volio.

- To nije istina.

- Misliš da sam te prijevarom namamila u brak.

- To nikad nisam rekao.

- Mislila sam da sam trudna. Jesam!

- Znam da jesi.

- Zato što me nisi volio, mislio si da je u redu odlaziti k drugim ženama. - Suzila je oči i optužujuće ga pogledala. - Znam da je bilo drugih. Toliko si me puta prevario, nije ni čudo da pijem.

Suze su joj se slijevale niz lice. Bepomoćno ga je udarila po nagom ramenu. - Pijem jer me moj muž ne voli. Nikad me nije volio. A sad je zaljubljen u bratovu ženu.

Jack se zavukao u krevet, okrenuo se na svoju stranu i povukao pokrivač do vrata. Njegova ju je ravnodušnost razbjesnila. Na koljenima je pošla do sredine kreveta i počela ga šakama udarati po leđima. - Reci mi istinu. Reci mi koliko je voliš. Reci mi koliko mene prezireš.

Njezina srdžba i snaga brzo su se iscrpile, a on je znao da će tako biti. Srušila se kraj njega i trenutno izgubila svijest. Jack se okrenuo i namjestio pokrivače na njoj. Potom je nesretno uzdahnuo, ponovno legao i nastojao usnuti.

16. poglavlje

- Mislio sam da je već u krevetu.

Tate je govorio s vrata Mandyne kupaoalice. Avery je klečala kraj kade u kojoj je Mandy provlačila prste kroz hrpu mjehurića.

- Vjerojatno bi trebala biti, ali malo smo pretjerale s pjenom.

- Vidim.

Tate je ušao i sjeo na poklopac zahodske školjke. Mandy mu se nasmiješila.

- Izvedi svoj trik za tatu - reče joj Avery.

Dijete je poslušno uzelo šaku pjene i snažno puhnuo u nju tako da su mjehurići letjeli na sve strane. Nešto je pjene završilo na Tateovu koljenu. On se pravio da se prestrašio. - Hej, pazi, Mandy, curo! Ti se kupáš, a ne ja.

Nasmijala se i uzela još jednu šaku. Ovog je puta hrpa mjehurića završila na Averynu nosu. Mandy se oduševila kad je Avery kihнула. - Bit će bolje da ovo prekinem prije nego izmakne kontroli. - Sagnula se nad kadu, uhvatila Mandy ispod pazuha i podigla je iz kade.

- Evo, daj je meni. - Tate je čekao kako bi svoju kćer umotao u ručnik.

- Pazi. Skliska je kad je mokra.

Mandy su umotali u mekani ružičasti frotir, odnijeli u susjednu spavaću sobu i spustili kraj kreveta. Njezine bucmaste nožice utonule su u debeli sag. Mekana pahuljasta površina skrila je svih Mandynih deset nožnih prstiju. Tate je sjeo na rub njezina kreveta i počeo je iskusnim rukama brisati.

- Spavaćica?- upita Tate i s iščekivanjem pogleda Avery.

- O, da. Odmah stiže. - U sobi se nalazio ormar sa šest ladica i široka komoda s tri ladice. Gdje bi mogle biti spavačice? Pošla je prema komodi i otvorila prvu ladicu. Čarape i gaćice.

- Carole? Druga ladica.

Avery se odmah snašla. - Trebat će joj i donje rublje, zar ne? - Razmotao je ručnik s Mandy i pomogao joj staviti donje rublje, a potom joj je preko glave navukao spavačicu dok je Avery micala pokrivač. Podigao je Mandy i stavio je u krevet.

Avery je s komode donijela četku za kosu, sjela kraj Tatea na rub kreveta i počela četkati Mandynu kosu. - Mirišeš tako čisto- šapnula je kad se sagnula da je poljubi u obraz nakon što je završila s četkanjem njezine kose. - Želiš li da ti stavim malo pudera?

- Kao tvoj? - upita Mandy.

- Hmm, kao moj. - Avery se vratila do komode po malenu glazbenu kutiju pudera za tijelo što ju je ondje ranije opazila. Vrativši se do kreveta, otvorila je kutiju. Počela je svirati glazba Čajkovskoga. Mekanom kičicom uzela je malo pudera i počela ga nanositi na Mandyna prsa, trbuh i ruke. Mandy je nagnula glavu unatrag. Avery je kičicom za puder milovala njezin vrat. Mandy se tiho smijala, skupila ramena i stisnula šake u krilu.

- To škaklja, mama.

Način na koji joj se obratila iznenadio je Avery i izmamio joj suze na oči. Čvrsto je zagrlila djevojčicu. Potrajalo je trenutak dok nije uspjela progovoriti. - Sada doista lijepo mirišeš, zar ne, tata?

- Sigurno. Laku noć, Mandy. - Poljubio ju je, spustio na jastuke i pokrio je laganim ljetnim pokrivačem.

- Laku noć. - Avery se sagnula kako bi je poljubila u obraz, ali joj je Mandy bacila ruke oko vrata i bučno je poljubila u usta. Potom se okrenula na bok, privukla k sebi voljenog plišanog medvjedića i zatvorila oči.

Pomalo omamljena Mandynim spontanim izrazom ljubavi, Avery je vratila glazbenu kutiju na komodu, ugasila svjetlo i poslala ispred Tatea niz hodnik prema svojoj sobi.

- Za naš prvi dan...

Samo je toliko uspjela reći prije nego ju je zgrabio za ruku, gurnuo u njezinu spavaću sobu i uz najbliži zid. Čvrsto je držeći za nadlakticu, zatvorio je vrata kako ih netko ne bi čuo, a potom se dlanom druge ruke oslonio na zid kraj njezine glave.

- Što ti je? - upita Avery.

- Šuti i slušaj me. - Primaknuo joj se, a lice mu je bilo napeto od srdžbe. - Ne znam kakvu igru igraš sa mnom. Štoviše, fućka mi se za to. No ako počneš raditi gluposti s Mandy, tako ću te brzo šutnuti van da će ti se zavrtjeti u glavi, razumiješ?

- Ne. Ne razumijem.

- Vraga ne razumiješ - prodere se Tate. - Ova slatkoća i vedrina je usrana gluma.

- *Gluma?*

- Ja sam odrasla osoba.

- Ti si nasilnik. Pusti mi ruku.

- Prepoznajem tvoju glumu onakvu kakva jest. Ali Mandy je dijete. Za nju je to stvarnost i ona će na to odgovoriti. - Još joj se više primaknuo. - Zatim, kad opet budeš onakva kakva zapravo jesi, za sobom ćeš ostaviti nepopravljivo oštećenje.

- Ja...

- Ne mogu dopustiti da joj se to dogodi. Neću.

- Imaš jako malo povjerenja u mene, Tate.

- Nema ga uopće.

Naglo je i oštro udahнула. Grubo ju je odmjerio pogledom. - U redu, jutros si očarala medije i tako mi pomogla. Hvala ti. Uхватила si me za ruku tijekom tiskovne konferencije. Slatko. Nosimo odgovarajuće

vjenčane prstene. Kako romantično -naruga se. - Čak si navela članove moje obitelji, koji bi trebali biti pametniji, da nagađaju o nekakvoj promjeni što si je doživjela u bolnici, otkrila si Isusa ili tako nešto.

Približio joj je glavu na nekoliko centimetara. - Previše te dobro poznajem, Carole. Znam da si najslada i najljubaznija neposredno prije najopasnijeg udarca. - Pojačavši stisak na njezinoj ruci, Tate doda: - To znam sigurno, sjećaš se?

Avery uzrujano i vatreno reče: - Promijenila sam se. Drukčija sam.

- Vraga jesi. Samo si promijenila taktiku, to je sve. Ali nije me briga kako dobro igraš ulogu savršene žene kandidata, jer ti odlaziš. Još uvijek vrijedi ono što sam ti rekao prije nesreće. Nakon izbora, bez obzira na ishod, ti ovdje nemaš što tražiti, dušo.

Njegova prijetnja gubitkom svega nije ju uplašila. Avery Daniels je već ostala bez svega - čak i bez identiteta. Ono što je zaprepastilo Avery bila je činjenica da je Tate Rutledge, za čije bi poštenje založila glavu, ipak lažnjak.

- Na taj bi način manipulirao javnošću? - sikne Avery. - Prošao bi kampanju sa mnom u ulozi odane žene koja stoji uz tebe, maše, smiješi se i drži glupave govore napisane za mene, samo da bi dobio više glasova? - Njezin se glas podigao za cijelu oktavu. - Jer sretno oženjen kandidat ima više izgleda da pobijedi nego onaj koji se upravo razvodi. Nije li tako?

Oči su mu postale tvrde poput kamena. - Dobar pokušaj, Carole. Prebaci krivnju na mene ako ćeš tako lakše podnijeti vlastite manipulacije. Vraški dobro znaš zašto te odavno nisam izbacio. Želim ove izbore za sebe i za svoje pristaše. Neću iznevjeriti te birače. Ne mogu učiniti ništa što bi mi onemogućilo pobjedu, čak i ako to znači pretvarati se da živim u bračnom blaženstvu s tobom.

Još ju je jednom odmjerio prezirnim pogledom. - Operacija te je učinila svježijom izvana, ali iznutra si još uvijek pokvarena.

Avery je imala muke da pogrde kojima je obasipao Carole odvoji od sebe. Svaku je uvredu primila k srcu, kao da je namijenjena njoj, a ne njegovoj pokojnoj ženi. Željela se braniti od njegova kriticisma, boriti se ženskim oružjem. Jer iako ju je njegova žestina zastrašivala, istodobno ju je i uzbuđivala.

Srdžba je samo naglašavala njegov seksepil. Zračio je iz njega jednako snažno kao i miris njegova losiona poslije brijanja. Usta su mu djelovala tvrdo i okrutno. Avery ih je odlučila smekšati.

Podigla je glavu prkoseći njegovu bijesnom pogledu. - Jesi li siguran da sam ista?

- Vraški siguran.

Podigla je ruke do njegovih ramena i obujmila ga oko vrata. - Jesi li siguran, Tate? - Podigla se na prste i svojim rastvorenim usnama okrnula njegove. - Posve siguran?

- Nemoj to raditi. Samo te čini još većom kurvom.

- Nisam kurva!

Uvreda ju je zapekla. Na neki se način prostituirala s mužem druge žene, a sve radi priče. Ali to nije bio tako snažan motiv kao sve jača seksualna potreba kakvu nikad ranije nije doživjela. Sa ili bez priče, iskreno je željela pružiti Tateu nježnost i ljubav kojih nije bilo u njegovu braku s Carole.

- Više nisam ona žena kakva sam bila ranije. Kunem ti se da nisam.

Nagnula je glavu u stranu i poravnala usne s njegovima. Dlanove je položila na njegovu glavu, zavukla mu prste u kosu i povukla ga dolje. Kad bi to doista želio, mogao bi se oduprijeti, Avery je uvjeravala samu sebe.

No dopustio je da mu glavu privuče k svojoj. Ohrabrena, nježno je vlažnim vrškom jezika gurala

njegove usne. Mišići su mu se napeli, ali to je bio znak slabosti, a ne otpora.

- Tate? - Lagano je grickala njegovu donju usnu.

- Kriste.

Ruka kojom se oslanjao na zid spustila se dolje. Avery se našla stisnuta između njega i zida. Jednu je ruku čvrsto stegnuo oko njezina struka. Drugom je rukom zarobio njezinu čeljust, gotovo je zdroбивši svojim snažnim prstima. Držao joj je glavu dok ju je gladno ljubio. Pokrio je njezina usta svojim, a potom je jezikom uronio u svilenastu vlažnu šupljinu.

Ostavivši je bez daha, nagnuo je glavu na drugu stranu i mučio je brzim, vještim pokretima jezika po njezinim usnama i tek malo između njih. Premjestila je ruke na njegove obraze. Priljubila je dlanove uz njih i vršcima prstiju milovala njegove jagodične kosti dok se potpuno prepuštala njegovu poljupcu.

Prtljao je oko njezine odjeće, zavukao ruku ispod njezine suknje i potom u gaćice. Zastenjala je od ugođe kad je podigao njezino tijelo i pritisnuo ga uza svoju nabrekli muškost.

Avery se osjećala mekanom i grozničavom. Njezino je spolovilo bilo vlažno i toplo. Dojke su je boljale. Bradavice bridjele.

Tada ju je naglo odgurnuo.

Treptala je kako bi razbistrila pogled. Glava joj je udarila u zid iza nje. Uхватила se rukama za zid da ne bi kliznula na pod.

- Priznajem da je to izvrsna gluma - ukočeno će Tate. Obrazi su mu bili rumeni, a oči raširene. Disao je ubrzano i plitko. - Nije onako vulgarna kao nekad, već uglađenija. Drukčija, ali jednako seksi. Možda čak i više.

Spustila je pogled na nategnuti raspored na njegovim trapericama, što je riječi činilo suvišnima.

- U redu, uzbudio sam se - prizna Tate uz ljutito ređanje. - Ali prije ću od toga umrijeti nego ponovno s tobom spavati.

Izišao je iz sobe. Nije tresnuo vratima za sobom, već ih je ostavio otvorena, što ju je više uvrijedilo nego da je bijesno izjurio. Teška srca i povrijeđena, Avery je ostala sama u Caroleinoj sobi, s Caroleinim katunom, s Caroleinom zbrkom.

Svi u obitelji opazili su zbunjujuću nepostojanost Caroleine osobnosti, ali njezino neobično ponašanje posebno je oduzimalo san jednoj osobi. Nakon sati lutanja zemljištem oko kuće, traženja odgovora u tmini, osoba koju je mučila nesanica postavila je pitanje Mjesecu.

Što je kuja naumila?

Nije se moglo točno odrediti nikakve radikalne promjene u njoj. Razlike na njezinu licu bile su suptilne, posljedica rekonstruktivne kirurgije. Kraća kosa činila ju je drukčijom, ali to je bilo beznačajno. Izgubila je nekoliko kilograma i djelovala vitkije nego ranije, ali to nije bio drastičan gubitak težine. Fizički je bila gotovo jednaka kao i prije nesreće. One druge, unutrašnje promjene bile su uočljivije i tako prokleta zbunjujuće.

Što je kuja naumila?

Sudeći prema njezinu ponašanju nakon nesreće, čovjek bi pomislio da joj je bliski susret sa smrću podario savjest. Ali to ne može biti. Ona ne zna ni što ta riječ znači. Iako je očito željela da svi u to povjeruju s obzirom na to koliko je dobrote prosipala naokolo.

Je li se Carole Rutledge mogla predomisлити? Traži li možda muževljevo odobravanje? Može li ikad biti brižna majka puna ljubavi?

Nemoj me nasmiјavati.

Glupo je što je sada promijenila taktiku. Uspijevala je u onome za što je bila plaćena: uništiti dušu Tatea Rutledgea tako da mu metak što će mu eksplodirati u glavi zapravo donese olakšanje.

Carole Navarro bila je savršena za taj zadatak. O, trebalo ju je dobro oribati, urediti, propisno odjenuti i naučiti da svoje govorenje ne ukrašava vulgarnostima. No kad je dotjerivanje dovršeno, pretvorila se u očaravajući zbir duhovitosti, intelekta, sofisticiranosti i seksepila kojem Tate nije mogao odoljeti.

Nije znao da je njezina duhovitost pročišćena od svih prostota, da je njezin intelekt samo dotjerana ulična lukavost, da je njezina sofisticiranost naučena, a njezin seksepil ublažen lažnom moralnošću. Baš kao što je bilo planirano, podlegao je paketu jer je obećavao sve ono što je očekivao od žene.

Carole je održavala privid sve do iza Mandyna rođenja - to je također bilo u skladu s planom. Laknulo joj je kad je počela druga faza i ona je počela s ljubavnim aferama. Već su je dugo opterećivali okovi respektabilnosti. Njezino je strpljenje bilo pri kraju. Kad je jednom dobila dopuštenje, bila je sjajna.

Bože, bilo je strahovito zabavno promatrati Tatea onako nesretnog!

Uz izuzetak onog indiskretnog posjeta na odjelu intenzivne njege, nije bilo nikakvog spominjanja njihovog tajnog saveza otkako je prije četiri godine upoznala Tatea. Niti riječju niti djelom nisu odali pakt što su ga stvorili kad je vrbovana za taj zadatak.

No nakon nesreće postala je još neodređenija nego inače. Trebalo je paziti na nju - pomno. Činila je neke čudne i zbunjujuće stvari, čak i za Carole. Cijela je obitelj opažala nepoznate osobne karakteristike. Možda se čudno ponaša tek zabave radi. To bi bilo slično njoj. Uživala je biti perverzna samo radi perverzije. To nije ozbiljno, ali

uznemiravala je činjenica da je preuzela inicijativu i promijenila plan igre bez prethodnog dogovora.

Možda još nije imala priliku za dogovor. Možda je saznala nešto o Tateu što nikome nije poznato i zbog čega treba odmah djelovati.

Ili je kuja možda - a to je najvjerojatnija mogućnost - zaključila da više vrijedi biti senatorova žena nego ono što će joj isplatiti na dan Tateova sprovoda. Na kraju krajeva, do njezina je preobražaja došlo u vrijeme zbora birača.

Bez obzira na motiv, ovo njezino novo ponašanje vraški je uznemiravalo. Bit će bolje da pripazi što radi, ili će je izbaciti iz igre. U ovom trenutku sve bi se moglo obaviti s njezinim udjelom ili bez njega. Zar glupa kuja to ne shvaća?

Ili je napokon shvatila da je drugi metak namijenjen njoj?

17. poglavlje

- Gospođo Rutledge, kakvo iznenađenje.

Tajnica je ustala kako bi pozdravila Avery kad je ušla u predsoblje odvjetničkog ureda što ga je Tate dijelio sa svojim bratom. Kako bi saznala gdje se nalazi, morala je potražiti adresu u telefonskom imeniku.

- Zdravo. Kako ste? - Nije se tajnici obratila imenom. Na pločici s imenom na stolu pisalo je »Mary Crawford«, ali nije željela riskirati.

- Ja sam dobro, ali vi izgledate fantastično.

- Hvala vam.

- Tate mi je rekao da ste ljepši nego ikad, ali sad to vidim i vlastitim očima.

Tate joj je to rekao? Nisu imali privatni razgovor od one večeri kad ju je poljubio. Bilo joj je teško vjerovati da je tajnici rekao nešto lijepo o njoj.

- Je li tu?

- Bio je. Vani se nalazio njegov automobil.

- Ima klijenta.

- Mislila sam da on ne radi na slučajevima.

- Ne radi. - Mary Crawford poravna suknju i ponovno sjedne. - Sad je s Barneyjem Bridgesom. Znae kakav je on. U svakom slučaju, dao je poveću donaciju Tateovoj kampanji, pa je Tate stvorio vremena da ga primi kad je to donio.

- Pa, došla sam čak ovamo. Hoće li to dugo trajati? Da pričeka?

- Molim vas. Izvolite sjesti. - Tajnica je pokazala prema kutu u kojem su se nalazili kauči i naslonjači presvučeni kordsantom s prugama mornarsko plave i boje burgundca. - Želite li kavu?

- Ne, hvala. Ništa.

Sad je često odbijala kavu jer je radije nije pila nego da pije onaj pretjerano zaslađeni napitak što ga je Carole voljela. Smjestila se u jedan od naslonjača, uzela novi primjerak časopisa *Field and Stream* i počela ga lijeno prelistavati. Mary je nastavila tipkati, što je činila prije Averyna dolaska.

Ovaj nepromišljeni posjet Tateovu odvjetničkom uredu bio je riskantan, ali osjećala je da to mora učiniti ili će poludjeti. Što je Carole Rutledge radila cijeli dan?

Avery je već više od dva tjedna živjela na ranču, a još nije otkrila niti jednu konstruktivnu aktivnost kojom se bavila Tateova žena.

Potrajalo je nekoliko dana dok Avery nije utvrdila gdje što stoji u njezinoj spavaćoj sobi i u drugim prostorijama kuće u koje je imala pristup. Neprestano je gledala preko ramena jer nije željela da netko opazi što radi. S vremenom je upoznala raspored prostorija u kući i naučila gdje stoje svakodnevne potrepštine.

Postupno se naučila snalaziti i vani, oko kuće. Vodila je Mandy sa sobom kad bi odlazila u istraživanje, pa se činilo da samo nedužno šecu.

Carole je vozila američki sportski automobil. Na Averyn užas, imao je standardni prijenos. Nije bila baš vješta u vožnji takvih automobila. Kad je prvi put uzela automobil, zamalo je zadobila ozljedu vrata uslijed trzanja i uništila mjenjač.

No kad se priviknula, izmišljala je zaduženja koja iziskuju izlazak iz kuće. Carolein način života bio je užasno dosadan. U njezinoj svakidašnjici nije bilo promjena i spontanosti. Dosada je izluđivala Avery Daniels.

Kad je u ladici noćnog ormarića pronašla rokovnik, stisnula ga je na prsima poput slamke spasa. No pregled stranica pokazao je vrlo malo, osim zakazanih odlazaka frizeru i kozmetičaru.

Avery nije zakazala niti jedan odlazak k njima. Bilo bi ugodno provesti nekoliko sat tjedno u salonu gdje svi skaču oko tebe - nešto za što Avery Daniels nikad nije imala vremena - ali nije mogla riskirati i dopustiti da joj Carolein frizer dira kosu, ili manikerka nokte. Mogli bi opaziti izdajničke znakove nevidljive drugima.

Rokovnik nije otkrivao kako je Carole ispunjavala svoje dane. Očito nije bila član nikakvih klubova. Imala je jako malo ili uopće nije imala prijateljica jer nitko nije zvao. To je za Avery istodobno bilo iznenađenje i olakšanje jer se bojala da će se pojaviti intimne prijateljice, očekujući da će nastaviti ondje gdje su stale prije Caroleine nesreće.

Očito nisu postojale tako bliske prijateljice. Cvijeće i poruke s dobrim željama što ih je primala tijekom oporavka zacijelo su slali prijatelji obitelji.

Carole nije imala neki posao, niti je imala hobija. Avery je zaključila da bi zbog toga trebala biti zahvalna. Što da je Carole bila vješta kiparica, slikarica ili harfistica? Bilo je dovoljno teško naučiti pisati i jesti desnom rukom.

Od nje se nije očekivalo obavljanje nikakvih zaduženja, čak ni namještanje vlastita kreveta. Mona je vodila brigu o kući i kuhala. Dva puta tjedno dolazio je vrtlar i skrbio o biljkama u dvorištu. Umirovljeni kauboj, prestar da bi gonio stoku ili jahao na rodeu, vodio je brigu o konjima. Nitko je nije ohrabrivao da se ponovno počne baviti nečim što su njezine ozljede prekinule.

Carole Rutledge bila je besposlena lijenčina. Avery Daniels to nije bila.

Otvorila su se vrata Tateova ureda. Izišao je u društvu sredovječnog muškarca krupnih prsiju. Smijali su se.

Averyno je srce brže zakucalo kad je ugledala Tatea koji je na licu imao iskreno topli smiješak. Kutovi očiju nabrali su mu se od smisla za šalu koji nikad nije dijelio s

njom. Eddy ga je stalno gnjavio da svoje traperice, čizme i sportske košulje zamijeni odijelom i kravatom. Na to je pristajao jedino kad se službeno pojavljivao u javnosti.

- Koga pokušavam impresionirati? - pitao je svog uznemirenog voditelja kampanje tijekom jedne rasprave o njegovoj garderobi.

- Nekoliko milijuna birača - odgovorio je Eddy.

- Ako ih ne mogu impresionirati onim za što se zalažem, vraški je sigurno da ih neću impresionirati onim što imam na sebi.

Nelson je šaljivo primijetio: - Osim ako to nije sranje.

Svi su se nasmejali i time je rasprava završila.

Avery je voljela da se Tate tako odijeva. Izgledao je fantastično. Glavu je sagnuo dok je slušao, a ona je tu kretnju počela prepoznavati i voljeti. Jedna kovrča pala mu je nisko na čelo. Usta je rastvorio u široki smiješak pokazujući snažne, bijele zube.

Još je nije opazio. U takvim je trenucima uživala gledajući ga, prije nego bi prezir prema ženi njegov prekrasni smiješak pretvorio u nešto ružno.

- Dakle, ovo je prava sreća!

Bučni, duboki glas trgnuo je Avery iz zaljubljene omamljenosti. Tateov je posjetitelj žustro krenuo prema njoj na svojim kratkim, čvrstim nogama koje su podsjećale na Irce. Stegnuo ju je u čvrsti srdačni zagrljaj i oduševljeno udarao po leđima. - Prokletstvo, izgledaš bolje nego ikad, a nisam vjerovao da je to moguće.

- Dobar dan, gospodine Bridges.

- »Gospodine Bridges«? Sraa-nje. Odakle sad to? Rekao sam mami kad smo te vidjeli na televiziji da si sad ljepša nego ranije. I ona je tako mislila.

- Drago mi je što tako mislite.

Mahnuo je s dva debela prsta, kojima je držao cigaru, blizu vrha njezina nosa. - Dakle, slušaj starog Barneyja, dušo, te ankete baš niš' ne znače, čuješ me? Baš niš'. Neki

dan sam rek'o mami da te ankete ne vrijede ni pišljiva boba. Misliš da bi' stavio svoj novac na ovog momka ovdje - reče i tresne Tatea između lopatica - kad ne bi' mislio da će na dan izbora srediti onog prokletog Dekkera? Je li?

- Nikako, ne vi, Barney - odgovori Avery smijući se.

- Vraški si u pravi, ne bi'. - Tutnuvši cigaru u kut ustiju, posegnuo je za njom i još je jednom snažno zagrlio. - Jako bi' volio odvesti vas na ručak, ali imam sastanak đakona u crkvi.

- Nemoj dopustiti da te zadržavamo - reče Tate nastojeći zadržati ozbiljan izraz lica. - Još jednom zahvaljujem na prilogu.

Barney odmahne rukom na zahvaljivanje. Mama će danas poslati svoj. Tate s mukom proguta slinu.

- Ja... mislio sam da je ček od vas oboje.

- Vraga, ne, momče. To je bila samo moja polovica. Moram poći. Crkva je daleko odavde, a mama se naljuti ako u gradu vozim više od stotke, pa sam obeć'o da neću. Previše prokletih luđaka na cesti. Čuvajte se, čujete li me?

Odgegao se van. Nakon što su se za njim zatvorila vrata, tajnica pogleda Tatea i hripavo reče: - Je li rekao polovica?

- Tako je rekao. - Tate u nevjerici odmahne glavom. - Očito odista vjeruje da ankete ne vrijede ni pišljiva boba.

Mary se nasmije. Avery također. Ali Tateov je smiješak nestao kad ju je uveo u svoj ured i zatvorio vrata. -Što radiš ovdje? Treba ti novac?

Kad joj se obraćao tako odsječnim, ravnodušnim glasom, što ga je čuvao za trenutke kad su bili sami, svaka je riječ bila poput komada stakla što se zabijao u nju. To ju je boljelo. Također ju je strahovito lutilo.

- Ne, ne treba mi novac - ukočeno reče i sjedne na stolicu nasuprot njegovu stolu. Kao što si predložio, poslala sam u banku i potpisala novu karticu. Objasnila sam zašto je došlo do promjene mog rukopisa - reče Avery i

protegne prste desne ruke. - Tako mogu napisati ček čim mi ponestane gotovine.

- Dakle, zašto si ovdje?
- Treba mi nešto drugo.
- O čemu je riječ?
- Nešto što bih mogla raditi.

Njezina neočekivana tvrdnja poslužila je svrsi. Posve je zaokupila njegovu pozornost. Skeptično je zurio u nju, nagnuo se u stolici i podigao čizme na kut stola. - Nešto što bi mogla raditi?

- Tako je.

Isprepleo je prste iznad kopče na pojasu. - Slušam.

- Dosadno mi je, Tate. - Njezina je frustracija postala neizdržljiva. Nemirno je ustala. - Cijeli sam dan na onom ranču, a nemam što raditi. Dosta mi je ljenčarenja. Moj se um pretvara u kašu. Već sam počela s Monom raspravljati o sapunicama.

Dok je besciljno šetkala njegovim uredom, opazila je nekoliko stvari; kao prvo, svuda su se nalazile uokvirene Mandyne fotografije, ali nije bilo nijedne Caroleine.

Uokvirene diplome i fotografije bile su atraktivno izložene na zidu kraj ormara. Tražeći tragove njegove prošlosti, zastala je pred uvećanom fotografijom snimljenom u Vijetnamu.

Tate i Eddy stajali su ispred bombardera, a ruke su prijateljski prebacili jedan drugome preko ramena. Obojica su se samosvjesno smiješila. Avery je saznala da su bili cimeri na fakultetu dok Tate nije odgodio školovanje kako bi se prijavio u zračne snage. Dosad nije znala da je Eddy bio s njim i u ratu.

- Otkad si ti počela brinuti o svom umu? - upita Tate i tako je trgne iz razmišljanja.

- Treba mi aktivnosti.
- Upiši se na aerobik.

- Jesam; istog dana kad mi je liječnik pregledao goljenicu i dao dopuštenje. Ali to traje samo po jedan sat tri puta tjedno.

- Upiši se na još jedan.

- Tate!

- Što je? Kojeg vraga hoćeš?

- Pokušavam ti reći. Ti tvrdoglavo ne želiš slušati.

Pogledao je prema zatvorenim vratima, vodeći računa o tajnici koja sjedi odmah s druge strane. Spusti glas i reče: -Voliš jahati, ali nisi niti jednom osedlala konja otkako si se vratila kući.

Ne, nije. Avery je također voljela jahati, ali nije znala kakva je Carole bila jahačica, a nije željela biti previše vješta ili previše neiskusna.

- Izgubila sam zanimanje - neuvjerljivo će ona.

- To sam i očekivao - cinično će Tate - čim si skinula cijene sa sve one skupe opreme.

Avery je u Caroleinu ormaru vidjela jahaću odjeću i pitala se je li doista nosila jahaće hlače i kratku jaknu. -S vremenom ću početi opet. - Dok je nastojala srediti misli, zagledala se u snimku Nelsona s Lyndonom B. Johnsonom dok je još uvijek bio član Kongresa. Impresivno.

Bilo je nekoliko fotografija Nelsona u odori, a to joj je pričalo o njegovoj vojničkoj karijeri. Jedna je snimka posebno zaokupila njezinu pozornost jer ju je podsjetila na fotografiju Tatea i Eddyja.

Na fotografiji je Nelson prijateljski prebacio ruku preko ramena drugog kadeta zračnih snaga - mladića jednako privlačnog i gizdavog kakav je bio i mladi Nelson. U pozadini se nalazio, poput goleme nemani, monstruozi bombarder. Uredno otipkano na donjem dijelu fotografije pisalo je: »Bojnici Nelson Rutledge i Bryan Tate, Južna Koreja, 1951.«

Bryan Tate. Nelsonov rođak? Prijatelj? Vjerojatno, budući da je Nelson nazvao sina po njemu.

Avery se ponovno okrenula prema njemu, nastojeći da ne pokaže previše zanimanja za fotografiju koja bi joj već trebala biti poznata. - Daj mi neki posao u sjedištu kampanje.

- Ne.

- Zašto? Fancy ondje radi.

- Što je dovoljan razlog da se ti ne približavaš. Moglo bi doći do krvoprolića.

- Ignorirat ću je.

Odmahnuo je glavom. - Imamo mnogo novih volontera. Smetaju jedni drugima. Eddy izmišlja zadatke da bi svi imali što raditi.

- Moram se nečim baviti, Tate.

- Zašto, za Boga miloga?

Jer je Avery Daniels najbolje radila pod pritiskom, navikla je kretati se mahnitim tempom i nije mogla tolerirati besposlenost. Izluđivao ju je tromi život kakvim je živjela Carole Rutledge.

Neće ga moći zaštititi od atentata niti napraviti priču o pokušaju bude li je stalno držao na sigurnoj udaljenosti. Njezina je budućnost, kao i njegova, ovisila o tome hoće li aktivno sudjelovati u kampanji, kao i svi osumnjičeni.

- Osjećam da bih ti na neki način trebala pomagati.

Kratko se nasmijao. - Što misliš, koga zafrkavaš?

- Ja sam tvoja žena!

- Samo privremeno!

Njegov ju je oštri odgovor ušutkao. Tate je ispod glasa opsovao kad je vidio njezin povrijeđeni izraz lica. - Dobro, ako želiš nešto učiniti za mene, nastavi biti pristojna Mandyna majka. Čini mi se da se pomalo otvara.

- Brzo se otvara. A kanim se pobrinuti da joj svakim danom bude sve bolje.

Oslonila se rukama na pisaći stol i nagnula se naprijed, kao što bi činila kad bi Irisha molila dopuštenje da radi na priči koju on nije odobravao. - Čak ni Mandy i njezini problemi ne uzimaju mi dovoljno vremena. Ne mogu stalno biti s njom. Ide u vrtić tri puta tjedno.

- Složila si se s psihologinjom da bi trebala ići.

- Još uvijek se slažem. Druženje s drugom djecom uvelike će joj koristiti. Trebala bi razviti društveno ponašanje. Ali dok je ona u vrtiću, ja lutam kućom i ubijam vrijeme dok ne pođem po nju. Svako poslijepodne dugo spava. - Nagnula se još malo naprijed. - Molim te, Tate. Venem od takvog života.

Dugo je zurio u njezine oči. Na koncu je njegov pogled skrenuo prema otvoru njezine svilene bluze, ali ga je brzo podigao, a činilo se da je ljut na sebe jer je samo na trenutak izgubio kontrolu.

Pročistio je grlo i ljutito upitao: - U redu, što predlažeš?

Njezina je napetost malo popustila. Barem je bio spreman raspravljati o tome. Uspravila se. - Dopusti mi da radim u sjedištu.

- Ne može.

- Onda mi dopusti da pođem s tobom na putovanje idući tjedan.

- Ne - odlučno odbije Tate.

- Molim te.

- Rekao sam ne. - Ljutito je spustio noge na pod, ustao i zaobišao stol.

- Zašto ne?

- Jer ti nisi član ekipe, Carole, a ja ne želim podnositi nesklad što ga stvaraš.

- Kao na primjer?

- Kao na primjer? — ponovi Tate, zaprepašten pomanjkanjem njezina sjećanja. - Kad si zadnji put išla s nama, žalila si se na sobe, na hranu, na sve. Stalno si

kasnila, a znala si kako je Eddy sve pomno isplanirao. Pred novinarima si izgovarala nekakve šale, koje si ti smatrala duhovitima, a svi ostali su mislili da su neukusne i neumjesne. A to je bilo samo trodnevno putovanje da bih ispitao situaciju prije donošenja konačne odluke o kandidaturi.

- Ovoga puta neće biti tako.

- Neću imati vremena baviti se tobom. Ako ne budem držao govor, onda ću ga pisati. Nekoliko sati nakon polaska cviljela bi da te ignoriram i da nemaš što raditi.

- Naći ću neku animaciju. Mogu kuhati kavu, naručivati sendviče, šiljiti olovke, primati pozive, uzvraćati pozive, obavljati raznorazne zadatke.

- Obični poslovi. Za sve to imamo potrkala i one koji su stalno u blizini.

- Mogu *nešto* raditi. - Hodala je tik iza njega dok se kretao uredom. Kad je naglo stao, udarila je u njega. Okrenuo se. - Sve bi ti dojadilo nakon prvoga dana, a ti bi počela prigovarati i htjela se vratiti kući.

- Ne, ne bih.

- Zašto odjednom želiš sudjelovati u kampanji?

-Zato - reče Avery s rastućim gnjevom - jer se natječeš za mjesto u Senatu, a moja je dužnost, kao tvoje žene, da ti pomogne do pobjede.

- Gluposti!

Na vratima se začulo oštro kucanje. Nekoliko sekundi kasnije vrata su se otvorila te su ušli Eddy i Jack. - Oprostite - reče Eddy - ali čuli smo vikanje kad smo ušli pa smo pomislili da bi vam dobro došao objektivan sud.

-Što se događa? - Jack zatvori vrata za njima. - Što ti radiš ovdje?

- Došla sam posjetiti muža - odbrusi Avery. - Ako nemaš ništa protiv, Jack. - Odgurnula je šiške s čela; ratoborna kretnja kojom ga je izazivala da joj se suprotstavi.

- Smiri se, zaboga. Samo sam pitao. - Jack sjedne na dvosjed uz zid. Eddy je zavukao ruke u džepove hlača i zagledao se u orijentalni sag ispod svojih blistavih cipela. Tate se vratio za svoj stol i sjeo. Avery je bila previše uzbuđena da bi sjela, pa je pošla do ormara i naslonila se na njega.

- Carole želi poći s nama na putovanje idući tjedan - reče Tate.

Jack reče: - Isuse, ne opet.

Avery vikne: - Pa, zašto ne?

Eddy reče: - Razgovarajmo o tome.

Tate pogleda svakoga posebice. - Tebi se ne sviđa zamisao, Jack?

Jack je ljutito zurio u nju, a potom je slegnuo ramenima i ispod glasa opsovao. - To je tvoja žena.

Tate se okrene k Avery. - Već ti je poznato moje mišljenje.

- Neke su tvoje primjedbe opravdane - pomirljivo reče Avery, zahvalna što je nije kritizirao pred drugima. - Ovog će puta biti bolje, sad kad znam što mogu očekivati i što se od mene očekuje.

- Eddy?

Eddy je prestao proučavati sag kad je Tate izgovorio njegovo ime. Podigao je glavu. - Nema sumnje da je lakše prodati privlačan par nego samo privlačnog muškarca.

- Zašto?

- Uglavnom zbog imidža. Par predstavlja sve ono za što se Amerika zalaže, ognjište i dom, američki san. Brak znači da nećeš rasipati novac poreznih obveznika na zgodne tajnice koje ne znaju tipkati kad jednom dođeš u Washington.

- Barem teoretski - zagrcne se Jack.

Eddy se iskrivljeno nasmiješi i složi: - Barem teoretski. Žene birači cijenit će te jer si vjeran suprug i brižan otac. Muškarcima će se sviđati što nisi peder niti ženskar.

- Bez obzira na svu našu modernu sofisticiranost, birači možda ne bi tako lako dali svoj glas nekome za koga bi se moglo posumnjati da je homoseksualac. Muški birači najčešće ne vole zgodne kandidate. Ako imaš uza se ženu, postaješ jednim od njih.

- Drugim riječima, lakše je patiti u društvu - ironično će Avery.

Eddy bespomoćno slegne ramenima i odgovori: - Ja nisam stvarao pravila, Carole.

Svu je trojicu s gnušanjem pogledala. - Dakle, kakva je presuda?

- Imam jedan prijedlog.

- Slušamo te, Eddy. - Kao i ranije, Tateova su se stopala odmarala na kutu stola, a on se nagnuo u visokoj kožnoj stolici. Avery je poželjela gurnuti te čizme sa stola samo da bi poremetila njegovu ravnotežu i nehaj. Eddy reče: - Ja sam u Caroleino ime odbio poziv na onu večeru što će se održati ovog petka.

- Južnjački guverneri u Austinu?

- Tako je. Ispričao sam je na račun oporavka koji još uvijek nije potpun u toj mjeri da bi mogla izdržati tako svečanu večeru.

Okrenuo se prema njoj. - Mogao bih ih ponovno nazvati i prihvatiti poziv. To je dvostranačka skupina pa neće biti aktivnog vođenja kampanje, već samo prilike da vidiš i budeš viđen. Vidjet ćemo kako će proći ta večer i na temelju toga donijeti odluku o putovanju.

- Audicija, drugim riječima - reče Avery.

- Ako na to tako želiš gledati - mirno odgovori Eddy. Pogleda prema Jacku i Tateu. - Prilično se dobro držala na tiskovnoj konferenciji kad je izišla iz bolnice.

Eddyjevo je mišljenje mnogo značilo Tateu, ali je konačne odluke uvijek donosio on. Pogledao je starijeg brata, koji je razdraženo šutio. - Što ti misliš, Jack?

-Valjda bi to bilo u redu - reče i neprijateljski je pogleda. - Znam da bi mama i tata više voljeli da vas dvoje budete jedinstveni.

- Zahvaljujem obojici na savjetima.

Shvatili su suptilni mig. Jack je izišao iz ureda bez daljnjih riječi. Eddy je kimnuo Avery u znak pozdrava i zatvorio vrata za sobom.

Tate je nekoliko trenutaka zurio u nju. - U redu - mrzovoljno reče. - Imaš priliku uvjeriti me da ćeš više koristiti nego štetiti kad počnemo žestoku kampanju.

- Nećeš se razočarati, Tate. Obećavam.

Sumnjičavo se namrštio. - Petak uvečer. Krećemo iz kuće točno u sedam. Budi spremna.

18. poglavlje

- Ja ću otvoriti.

Zvono na ulaznim vratima dvaput je zazvonilo. Avery je prva stigla onamo. Uхватила je kvaku i otvorila vrata. Van Lovejoy stajao je između posuda s pelargonijama.

Avery se ukočila. Njezin smiješak iščekivanja i dobrodošlice pretvorio se u kamen, a njezina koljena u vodu. Želudac joj se stisnuo.

Van je slično reagirao. Trenutno je popravio svoje pogrbljeno držanje. Cigaretu mu je pala iz prstiju. Nekoliko je puta trepnuo.

Avery se nadala da su mu zjenice raširene od marihuane, a ne od šoka, te se snagom volje pribrala.

-Dobar dan.

- Zdravo, ovaj... - Na trenutak je zatvorio oči i stresao glavom. - Ovaj, gospođa Rutledge?

- Da?

Košćatom je šakom pokrio srce. Isuse, načas ste izgledali baš kao...

- Udite, molim vas. - Nije željela čuti kako izgovara njezino ime. Jedva se obuzdala da radosno ne vikne njegovo. Bilo je gotovo nemoguće odoljeti porivu da ga snažno zagrli i kaže mu kako je na tragu najbolje priče u svojoj karijeri.

No od početka je u ovome bila sama. Kad bi se povjerila Vanu, i njega bi dovela u opasnost. Iako bi bilo ugodno imati saveznika, nije si mogla priuštiti taj luksuz. Osim toga, nije željela uprskati priliku tako da mu se povjeri. Vanu se ipak nije moglo u toj mjeri vjerovati.

Koraknula je u stranu i on je ušao. Bilo bi prirodno da je zurio naokolo u nepoznatu i impresivnu okolinu, ali on

se zagledao u njezino lice. Avery se sažalila nad njegovom smućenošću. - Vi ste... ?

- O, oprostite. - Smućeno je protrljao dlanove po stražnjem dijelu traperica, a tada joj je pružio desnu ruku. Ona ju je brzo prihvatila. - Van Lovejoy.

- Ja sam Carole Rutledge.

- Znam. Bio sam ondje kad ste odlazili s klinike. Radim za KTEX.

-Shvaćam.

Iako je pokušavao voditi normalan razgovor, nije skidao pogleda s nje. Prava je agonija biti tako blizu prijatelju, a ne možeš se ponašati normalno. Imala je milijun pitanja za njega, ali se odlučila za ono koje bi najvjerojatnije postavila Carole.

- Ako ste ovdje u ime televizijske postaje, niste li najprije trebali dobiti odobrenje gospodina Paschala, voditelja kampanje mogega muža?

-On zna da dolazim. Produkcijaska me je kompanija poslala.

- Produkcijaska kompanija?

-Iduće srijede ću ovdje snimiti televizijsku reklamu. Danas sam došao kako bih pogledao lokacije. Zar vam nitko nije rekao da ću doći?

- Ja...

- Carole?

Nelson se pojavio u hodniku i odmjerio Vana pogledom punim strogog neodobravanja. Nelson je uvijek bio vojnički uredan. Nikad nije imao nabora na odjeći niti jedne sijede vlasi koja nije na svome mjestu.

Van je bio prava suprotnost. Njegova je prljava majica potjecala iz cajunskog restorana čiji su specijalitet bile školjke. Pohotno sugestivni slogan na majici glasio je: *Izvadi me, siši me, pojedi me sirovu*. Njegove traperice više nisu bile moderno poderane, već pravi dronjci. Na

tenisicama nije imao vezice. Avery nije vjerovala da ima par čarapa jer je uvijek bio bez njih.

Djelovao je nezdravo i neishranjeno. Oštre lopatice stršile su ispod njegove majice. Kad bi se uspravio, zacijelo bi mu se jasno vidjelo svako rebro. Ovako se zgrbio preko konkavnog trupa.

Avery je znala da su te šake s tragovima nikotina i ispucalim i prljavim noktima posebno darovite kad je riječ o rukovanju videokamerom. Njegove prazne oči posjeduju nevjerojatnu umjetničku sposobnost opažanja. Međutim, Nelson je samo vidio vanjskog hipija, potraćeni život. Vanova je darovitost bila jednako dobro prikrivena kao i njezin pravi identitet.

- Nelson, ovo je gospodin Lovejoy. Gospodine Lovejoy, pukovnik Rutledge. Nelson se nevoljko rukovao s Vanom, pa je to maksimalno skratio. - Došao je pogledati kuću radi priprema za snimanje televizijske reklame.

- Radite za MB produkciju? - ukočeno upita Nelson.

- Katkad radim kao slobodnjak. Kad žele najbolje.

- Hmm. Rekli su da će danas netko doći. - Van očito nije bio ono što je Nelson očekivao. - Provest ću vas naokolo. Što želite vidjeti, unutrašnjost kuće ili vani?

- I jedno i drugo. Svako mjesto gdje bi Rutledge, njegova žena i njegovo dijete mogli provoditi prosječan dan. Rekli su da žele nešto domaće. Sentimentalna sranja.

- Možete vidjeti sve dijelove kuće koje želite, ali nećete imati pristupa mojoj obitelji, gospodine Lovejoy. Moju bi ženu uvrijedile vulgarne riječi na vašoj majici.

- Ona je ne nosi, pa zašto bi joj to smetalo, jebi ga?

Nelsonove plave oči pretvorile su se u led. Navikao je da se svatko koga je smatrao manje vrijednim prema njemu ophodi s više poštovanja. Avery se ne bi iznenadila da ga je Nelson pograbio za vrat i stražnjicu i izbacio ga van. Vjerojatno bi to učinio da Vanov zadatak nije imao izravne veze s Tateovom kampanjom.

Ovako je samo rekao: - Carole, ispričavam se zbog onoga što si upravo čula. Ispričat ćeš nas?

Van se opet okrene k njoj. - Vidimo se, gospodo Rutledge. Oprostite što sam zurio, ali jako sličite...

- Već sam navikla da ljudi sada zure u moje lice - brzo ga prekine Avery. - Prirodno je da su svi znatiželjni.

Nelson nestrljivo trgne glavom. - Ovuda, Lovejoy.

Van je još jednom zbunjeno odmahnuo glavom, a potom pođe hodnikom za Nelsonom. Avery se povukla u svoju sobu, zatvorila za sobom vrata i nagnula se na njih. Duboko je disala i treptanjem zaustavila suze nervoze i kajanja.

Poželjela je zgrabiti Vanovu mršavu ruku i, nakon radosnog ponovnog susreta, iz njega izvući informacije. Kako je Irish? Žali li još uvijek za njom? Vodi li računa o sebi? Što je bilo s novim meteorologom? Je li dobio otkaz ili je otišao vlastitom voljom? Je li trudna tajnica rodila dječaka ili djevojčicu? Koji je najnoviji trač iz odjela za prodaju? Vara li izvršni upravitelj još uvijek ženu s pripadnicom otmjenih društvenih krugova?

No shvatila je da Van možda ne bi bio tako sretan što vidi nju kao što je ona sretna što vidi njega. O, bio bi presretan da je živa, ali kad bi se oporavio od šoka, gotovo ga je mogla čuti kako pita: - Što ti misliš, jebi ga, što radiš?

Često je sebi postavljala isto pitanje. Željela je priču, da, ali njezina motivacija nije bila posve jasna.

Spašavanje Tateova života bio je glavni razlog iz kojeg je zauzela mjesto njegove pokojne žene. No vrijedi li to još uvijek? Gdje je prijetnja koja bi trebala postojati?

Otkako je stigla kući, bila je znatiželjni promatrač. Ima nesloge između Jacka i Dorothy Rae. Fancy bi i sveca mogla isprovocirati. Nelson je autokrat. Zee je rezervirana. Eddy je pretjerano sposoban. Ali nitko nije pokazao ništa drugo osim obožavanja i ljubavi spram

Tatea. Željela je razotkriti potencijalnog ubojicu i dobiti priču kojom će vratiti ugled i vjerodostojnost što ih je tako glupo žrtvovala pogrešnoj procjeni. Susret s Vanom podsjetio ju je na to.

Sa sobom je donio spoznaju da se ne koncentrira na nevjerojatnu priču onoliko koliko na ljude koji je proživljavaju. To je nije iznenadilo. Objektivnost je oduvijek bila najteži aspekt njezine karijere. To je jedini bitni element novinarstva koji joj izmiče iz ruku.

Od oca je naslijedila novinarsku radoznalost i vještinu. Ali njegova sposobnost zanemarivanja ljudskog faktora nije prešla na nju. Nastojala je razvijati objektivnost, ali dosad joj to nije uspjelo. Bojala se da to neće naučiti ni dok živi u obitelji Rutledge.

Ali sada ne može otići. Najveći nedostatak njezina pomno razrađenog plana bio je u tome što nije ostavila put za bijeg. Osim ukoliko sve ne razotkrije, jedino joj je preostalo ostati i prihvaćati stvari onako kako dolaze - čak i neočekivane posjete starih prijatelja.

Stigao je petak. Avery je izdržala duge sate poslijepodneva igrajući se s Mandy u njezinoj sobi nakon što se probudila iz popodnevnog sna. Sjedile su za malenim stolom i od gline izrađivale dinosauruse sve dok Mandy nije ogladnjela, te ju je Avery prepustila Moni na brigu.

U pet sati pošla se okupati. Dok je nanosila večernju šminku, grickala je s tanjura užinu što joj je Mona donijela.

Napravila je frizuru uz pomoć pjene za kosu. Još uvijek je bila kratka i šik, ali ne onako stroga kao u početku. Na tjemenu joj je dovoljno izrasla da može napraviti kreativnu frizuru. Elegantni, seksi, konačni rezultat naglasila je raskošnim parom dijamantnih naušnica.

Bila je spremna u šest i četrdeset pet, petnaest minuta prije vremena. Nalazila se u kupaonici i nanosila parfem iza ušiju kad je odjednom ušao Tate.

Iznenadio ju je njegov neočekivani dolazak. Spavao je na sklopivom kauču u radnoj sobi kraj njezine spavaće. Između soba su postojala vrata, ali su uvijek bila zatvorena i zaključana s njegove strane.

Radna je soba bila uređena u prigušenim, muževnim tonovima, a podsjećala je na gospodski klub. Imala je malenu kupaonicu uza se. Umivaonik nije bio veći od posude u stomatološkoj ordinaciji, a tuš-kada jedva toliko velika da je mogla primiti odraslu osobu. Tate je ipak više volio takvu skučenost od dijeljenja ženine prostrane spavaće sobe i kupaonice u kojoj su se nalazile dvije garderobe spojene zidom zrcala, velika mramorna kada s prozorom na stropu iznad nje, te metri raskošnog tepisona.

Averyna prva potištena pomisao kad je tako uletio unutra bila je da se predomislio i došao joj reći da ne može poći s njim. Međutim, nije djelovao ljutito, već samo uzrujano. Naglo je stao kad je u zrcalu ugledao nju.

Sretna što su se njezini napori isplatili, Avery se okrenula k njemu i raširila ruke. - Sviđa ti se?

- Haljina? Haljina je sjajna.

- Račun *Frost Brothers*a pokazat će ti u kojoj je mjeri sjajna.

Znala je da je haljina fantastična. Crna iluzija, nepravilno poprskana šljokicama, pokrivala joj je prsa, ramena, gornji dio leđa i ruke do zglavaka. Pri prvom nagovještaju dekoltea ispod tankog plašta nalazila se crna svila. Haljinu u nadalje ukrašavale trake crnih, blistavih šljokica na vratu i oko zglavaka.

To je bila seksi haljina, ali na otmjeni način, koja je podsjećala na Audrey Hepburn. Nije ju kupila iz sebičnih razloga. Večeras nije željela odjenuti ništa što je pripadalo

Carole. Željela je biti nova za Tatea, drukčija, posve se razlikovati od Carole,

Osim toga, sve Caroleine svečane haljine imale su duboke izreze i bile su previše kićene, što se Avery nije sviđalo. Željela je nešto lagano, u skladu sa sezonom, ali dugih rukava. Nije željela otkrivati previše kože jer bi je to moglo odati. Ova joj je haljina savršeno odgovarala.

- Dobro potrošen novac - protiv volje promrmlja Tate.

- Jesi li želio nešto određeno? Ili si došao vidjeti hoću li kasniti?

- Bojim se da ja kasnim. Ne mogu naći ukrasne gumbe. Jesi li ih vidjela?

Vidjela je da je samo napola odjeven. Na bradi se nalazila kap svježe krvi, što je svjedočilo o brzom brijanju. Još uvijek je bio bos, vlažne i nepočešljane kose nakon što ju je obrisao ručnikom, a uštirkana košulja sa sitnim naborima još nije bila zakopčana. Visjela je preko tamnih hlača od smokinga.

Pogled na njegova naga, dlakava prsa izazvao je pojavu sline u njezinim ustima. Trbuh mu je bio čvrst i napet poput bubnja. Budući da još nije zakopčao raspore na hlačama, imala je neometani pogled sve do bijele elastične trake na njegovim gaćicama.

Refleksno je ovlažila usne. Srce joj je tako mahnito tuklo da je gotovo mogla osjetiti kako se miče tkanina haljine na njezinoj koži. - Ukrasne gumbe? - upita slabašnim glasom.

- Mislio sam da sam ih možda ovdje ostavio.

- Slobodno pogledaj. - Pokazala je prema garderobi gdje je tijekom ranijeg istraživanja otkrila zbirku muških toaletnih potrepština.

Prekopao je dvije ladice dok nije našao crnu kutijicu za nakit. Komplet gumba od oniksa i par odgovarajućih gumba za manšete nalazili su se unutra. - Treba li ti pomoć?

- Ne.

- Da. - Pomaknula se tako da mu je onemogućila izlaz iz prostorije.

- Mogu i sam.

- Zgužvao bi košulju dok se time mučiš. Pusti mene. - Odgurnuvši njegove ruke, uvukla je prvi gumb. Zglobovima prstiju dotaknula je gustu dlaku na njegovim prsima. Bila je mekana, vlažna. Poželjela je uroniti lice u to.

- Što je sve to? - Podigla je pogled prema njemu, a zatim je slijedila smjer u kojem je pokazivala njegova brada. - Oh. Mandyna umjetnička djela. - Nekoliko je načrčkanih slika bilo selotejpom pričvršćeno na njezino zrcalo. - Zar ih nije i tebi dala?

- Svakako. Samo nisam očekivao da će tvoje biti tako izložene. Nekoć si govorila da ne možeš podnijeti nered. Gotovo? - Sagnuo je glavu da bi vidio kako napreduje. Zamalo su se sudarili glavama.

- Još jedan. Budi miran. Kakvi su to zvukovi u tvom želucu? Uzmi zalogaj.

Na trenutak je zastao, a zatim je posegnuo prema tanjuru i uzeo krišku jabuke i komad sira. Zagrizao je jabuku. Zvuk njegova žvakanja bio je krajnje erotičan.

- Gumbi za manšete?

Dao joj ih je, a potom je ispružio lijevu ruku. Provukla je gumb kroz rupice i namjestila ga tako da stoji. Potom ga je potapšala. - Sljedeći? - Pružio joj je desnu ruku. Kad je završila, nije se odmaknula od njega, već je nagnula glavu unatrag i pogledala ga izbliza.

- Što je s tvojom leptir-kravatom?

Progutao je hranu. - U mojoj sobi.

- Možeš li sam?

- Snaći ću se. Hvala.

- U svako doba.

Tada je mogao otići, ali nije. Ostao je još nekoliko trenutaka i zurio u nju, a oko njih je lebdjela maglica njezine kupke i širio se miris parfema. Na koncu je koraknuo unatrag i pošao prema vratima. - Doći ću za pet minuta.

Tate se osjećao kao da je upravo jedva izbjegao pogibelji kad se vratio u sobu u kojoj je spavao. Zacijelo se tuširao previše vrućom vodom. Zašto se inače ne može rashladiti? Za svoju je nespretnost okrivio žurbu i važnu večer što ga je očekivala.

Nekoliko je puta pogrešno vezao kravatu; nije mogao naći odgovarajuće čarape; trebalo mu je deset minuta da završi s odijevanjem. Međutim, kad je njegova žena izašla iz svoje sobe nakon što joj je lagano pokucao na vrata, nije komentirala to što je kasnio.

Zajedno su pošli u dnevni boravak gdje je Zee čitala priču Mandy. Nelson je gledao svoju omiljenu televizijsku seriju o detektivima koji love loše momke i dovode ih pred lice pravde.

Podigao je pogled kad su ušli i zazviždao. - Vas dvoje izgledate poput mladenaca na svadbenoj torti.

- Hvala, tata - Tate odgovori za oboje.

- Teško da izgleda kao mladenka u toj crnoj haljini, Nelsone.

Tate je bio siguran da njegova majka nije željela da primjedba bude uvredljiva, ali je tako zvučila. Uslijedila je neugodna stanka koju je napokon prekinula Zee kad je dodala: - Ali doista jako lijepo izgledaš, Carole.

- Hvala ti - prigušenim glasom odgovori Avery.

Od dana kad su se upoznale Zee se držala rezervirano u odnosu na Carole. Više bi voljela da se njihova ljubav ugasila prije nego je došlo do braka, iako to nikad ne bi rekla. Zagrijala se za Carole dok je nosila Mandy, ali se materinska ljubav brzo ohladila. Mjesecima prije

zrakoplovne nesreće Zee je bila otvorenije kritički raspoložena nego ranije. Tate je znao zašto je tako, naravno. Njegovi roditelji nisu bili ni glupi ni slijepi, a uvijek su kudili sve što je moglo povrijediti Jacka ili njega.

No nadao se da će večeras sve dobro proći. Već se činilo da će to biti napeta večer. Iako je nepromišljena primjedba njegove majke nije posve uništila, sigurno nije doprinijela smanjivanju napetosti.

Mandy je donekle popravila ugođaj kad je kliznula iz bakina krila i sramežljivo im prišla. Tate je čučnuo. - Hajde, čvrsto me zagrlj. - Mandy ga je obujmila oko vrata i priljubila lice uz njega.

Začudio se kad je i Carole čučnula kraj njih. - Doći ću te poljubiti kad se vratimo kući. U redu?

Mandy podigne glavu i ozbiljno kimne. - U redu, mama.

- Budi dobra baki i djedu.

Mandy ponovno kimne, a potom pusti Tatea i zagrlj Carole. - Pa-pa.

- Pa-pa. Daj mi slatkiše za laku noć.

- Zar moram sada poći u krevet?

- Ne, ali unaprijed želim slatkiše. Mandy je bučno poljubila Caroleina usta, a potom se vratila k baki. Inače se Carole bunila kad bi joj Mandy pokvarila šminku ili zgužvala odjeću. Sad je papirnatim rupčićem samo lagano dotakla usne.

Nije mogao shvatiti, osim što je zaključio da savršeno igra ulogu brižne majke. Sam Bog zna koji je njezin motiv. Ova njezina novootkrivena ljubav prema Mandy vjerojatno je sasvim lažna. Nema sumnje da je tijekom oporavka pokupila savjete iz televizijskih emisija i napisa u časopisima.

Uhvatio ju je ispod lakta i poveo prema ulaznim vratima. - Možda ćemo se kasno vratiti.

- Vozi oprezno - Zee dovikne za njima.

Nelson je ostavio svog detektiva s izvučenim pištoljem i pošao za njima do vrata. - Da je ovo natjecanje u ljepoti, vas dvoje biste pobijedili. Ne mogu vam reći koliko sam ponosan i zadovoljan dok vas gledam kako ovako dotjerani zajedno izlazite.

Pokušava li mu otac reći da bi trebalo zaboraviti i oprostiti ono što se među njima dogodilo? Tate je cijenio njegovu brigu; samo što nije vjerovao da mu može udovoljiti. Oprostiti? To mu je oduvijek teško padalo. Zaboraviti? To jednostavno nije bilo u njegovoj prirodi.

No dok je pomagao Carole da se smjesti na sivo kožom presvučeno sjedalo u automobilu, poželio je da može. Kad bi mogao izbrisati sav bijes, bol i prezir, te večeras s ovom ženom početi iznova, bi li to želio?

Tate je uvijek bio posve iskren prema sebi kao i prema svima drugima. Kad bi Carole izgledala i ponašala se onako kao večeras, da, priznao je samome sebi, želio bi novi početak.

Ukratko rečeno, želio ju je. Volio ju je ovakvu, tihu, smirenu i seksi. Nije očekivao da će biti otirač. U sebi ima previše živosti i inteligencije da bi bila šutljivi, pokorni partner. Niti je želio da bude takva. Volio je iskre - ljutnje, humora. Bez .toga veza je bljutava poput nezačinjene hrane.

Nasmiješila mu se kad je sjeo za volan. - Nelson ima pravo. Večeras jako lijepo izgledaš, Tate.

- Hvala. - Samo zato što se već umorio od toga da stalno bude pun prezira, Tate doda: - Ti također.

Uputila mu je očaravajući smiješak. U starim bi danima rekao: - Jebeš kašnjenje, vodit ću ljubav sa svojom ženom - i to bi učinili ondje, u automobilu.

Maštarija o tome proletjela mu je glavom: ljubiti njezine vruće dojke; uroniti u duboku, vlažnu vrelinu; slušati njezine uzdahe zadovoljstva u orgazmu.

Zastenjao je i to brzo prikrio kašljanjem.

Nedostajala mu je spontanost, užitak seksa s nekim koga voli.

Kako bi prikrio vatru u svojim očima, što bi ona odmah prepoznala kao uzbuđenost, stavio je naočale za sunce, iako je sunce već zašlo.

Dok su se udaljavali od kuće, priznao je sebi da mu nedostaje ono što su nekoć imali, ali mu ona ne nedostaje. Jer iako je seks bio strastven, dobar i čest, među njima je bilo jako malo prave intimnosti. Razmjenjena misli i duhovna povezanost nedostajala je u njihovu braku od samoga početka, iako je tek mnogo kasnije imenovao komponentu koje nije bilo.

Ne može mu nedostajati ono što nikad nije imao, ali je ipak čeznuo za tim. Bit će ugodno dobiti mjesto u Senatu. To će obilježiti početak onoga za što se nadao da će biti životna karijera u javnoj službi. No pobjeda neće biti potpuna bez bračne sreće.

Bilo bi mnogo ljepše i njegova bi politička budućnost izgledala mnogo privlačnije kad bi je mogao dijeliti s voljenom ženom koja bi mu uvijek pružala podršku.

Jednako bi tako mogao poželjeti dosegnuti mjesec, pomislio je. Čak i kad bi Carole u sebi nosila takvu vrstu ljubavi, što nije slučaj, on je ne bi prihvatio. Odavno je uništila bilo kakvu mogućnost za to.

Fizička je privlačnost još uvijek tu, neobjašnjivo jača nego ikad, ali emocionalne su veze umrle. Neka bude proklet ako prihvati jedno bez drugoga.

Zaključio je da ta odluka još nije doprla do njegovog spolovila. Krajičkom je oka pogledao Carole. Fantastično je izgledala. Njegova je majka dobro rekla. Previše je sofisticirana i seksepilna da bi bila mladenka.

Doimala se poput voljene i zadovoljne žene - nimalo slično Carole.

19. poglavlje

Eddy Paschal je izišao iz tuš-kabine. Brzo je ručnikom obrisao ruke, prsa i noge. Zabacio ga je preko ramena, uhvatio drugi kraj i trljao leđa dok je ulazio u spavaću sobu. Čim je prošao kroz vrata, naglo je stao. - Koji vrag...

- Hej, zdravo. Nisam znala da voliš prljave slike.

Fancy se dijagonalno ispružila preko kreveta. Oslonila se na lakat i prelistavala Penthouse što ga je našla na noćnom ormariću. Nakon ravnodušnog pogleda na jednu posebno provokativnu pozu, podigla je pogled prema njemu i vragolasto se nasmiješila. - Ti zločesti dečko.

- Kojeg vraga radiš ovdje? Žurno je pričvrstio ručnik oko struka.

Fancy se protegnula lijeno poput mačke. - Sunčala sam se kraj bazena i došla ovamo da se malo rashladim.

Eddy je živio u stanu iznad garaže ranča. Uskoro nakon što je postao Tateov voditelj kampanje, pitao je može li unajmiti taj prostor. Obitelj Rutledge se žestoko pobunila.

Zee je bila najglasnija. - Prostorije za služinčad? Ne želim ni čuti o tome. Tate se također bunio, rekavši da će Eddy živjeti u kući s obitelji ako želi stanovati na ranču.

Eddy je objasnio da bi mu odgovaralo živjeti u njihovoj blizini, ali istodobno bi želio zadržati svoju privatnost. Stan iznad garaže udovoljavao je i jednoj i drugoj potrebi. Popustili su i on je uselio.

Njegova je privatnost sada napadnuta. - Zašto se trebaš ovdje hladiti?- svadljivo upita. - Zar klimatizacijski uređaj u kući ne radi?

- Ne budi cjepidlaka. - Fancy odbaci časopis u stranu i sjedne. - Zar ti nije drago da me vidiš?

- Doista se ima što vidjeti promrmlja Eddy prošavši rukom kroz kosu. Bila je ravna i svijetla. - Vidio sam flastere veće od tog bikinija. Zar Nelson nema ništa protiv da ovakva trčiš naokolo? - Obilje mesa izlijevalo se iz oskudnog kupaćeg kostima.

- Djed ne odobrava ništa erotsko - Fancy otpuhne kroz nos. - Doista ne znam kako su tata i stric Tate ikad začeti. Kladim se da djed pjeva *The Battle Hymn of the Republic* dok ševi baku. Ili možda *Off We Go, into the Wild, Blue Yonder*. - Na licu joj se pojavio zamišljeni izraz. - Jednostavno ne mogu zamisliti da ona svršava, a ti?

- Ti se beznadni slučaj, Fancy. - Unatoč svemu, tiho se nasmijao prizorima što ih je svojim riječima izazvala. Zatim se podbočio rukama i prijekorno je pogledao. - Hoćeš li, molim te, nestati da se mogu odjenuti? Rekao sam Tateu da ću se s njim i Carole naći u Waller Creeku, a već kasnim.

- Smijem li poći s tobom?

- Ne.

- Zašto?- umiljato će Fancy.

- Više nema karata.

- Ti bi se već snašao. - Eddy odmahne glavom. - Zašto ne? Začas bih se mogla spremati.

- To će biti uštogljeno primanje za odrasle, Fancy. Bilo bi ti užasno dosadno.

- Ti bi bio užasno krut kad bi mene poveo. Ali jamčim ti da se ne bi dosađivao. - Razvratno mu namigne.

- Hoćeš li otići, ili što?

- Ono što, mislim - drsko odgovori. Otkopčala je grudnjak bikinija i pustila ga da padne. Nagnuvši se unatrag, oslonila se na laktove. - Kako ti se sviđa moja... boja?

Dojke su joj bile pune i mekane, dječje ružičaste boje između pocrnjelog trbuha i prsa. Usred velikih areola uzdizale su tamnoružičaste bradavice.

Eddy je okrenuo lice prema stropu i čvrsto stisnuo oči.
 - Zašto to sada činiš? Hajde, ustani. Stavi grudnjak i gubi se odavde.

Pošao je prema krevetu i pružio ruku kako bi joj pomogao. Fancy je uzela njegovu ruku, ali ne da bi se povukla na noge. Prinijela ju je svojoj dojci i njegov dlan pritislula na bradavicu. Oči su joj vragolasto i uzbuđeno blistale. Dok je polako vrtjela njegovim dlanom po svojoj bradavici, drugom je rukom maknula ručnik kojim se pokrio, a potom je uzdahnula s izrazom iznenadnog zadovoljstva.

- Hmm, Eddy, imaš krasan penis.

Požudno je zurila u njega dok se pomicala do ruba kreveta. Prstima je obuhvatila njegov penis, a potom ga je čvrsto stisnula. - Tako velik. Za koga ga čuvaš? Za onu ružnu crvenokosu u sjedištu? Ili za moju strinu Carole?

Zabacila je glavu i pogledala uz njegovo tijelo. Hladan sjaj u njegovim očima na trenutak ju je prestrašio, ali je tada zaključila da joj se najviše sviđa kad se ponaša poput gada. Tada predstavlja veći izazov.

- Ja mogu i hoću učiniti za tebe više nego bilo koja od njih. - Izgovorivši to obećanje, sagnula je glavu nad njega kako bi mu pružila dokaz.

Pri prvom vještom, vlažnom pokretu njezina jezika, Eddyju su popustila koljena. Fancy se za nekoliko sekundi našla na leđima na sredini kreveta, a on je ležao iznad nje, zavukavši joj jezik duboko prema grlu.

- O, Bože. O, Isuse. Da. Da - dahtala je Fancy dok su je njegove ruke grubo milovale.

Zabacio joj je ruke iznad glave i ustima navalio na njezine dojke, vatreno sišući, gladno grizući, mahnito ližući dok se djevojka svijala pod njim. Tako se izgubila u njegovoj brutalnoj predigri da je potrajalo nekoliko sekundi prije nego je shvatila da je prestao.

Otvorila je oči. Ponovno je stajao uz krevet, smiješeci se kao da se dobro zabavlja.

- Što...

Tek kad je pokušala sjesti, otkrila je da su joj ruke vezane iznad glave. Prebacila ih je sprijeda. Grudnjak bikinija bio je omotan oko njezinih zglavaka, a krajevi vezani u čvor.

- Ti kuji sine! - vikne Fancy. - Odveži taj jebeni bikini.

Eddy je smireno pošao do komode i iz prve ladice izvadio gaćice. Dok ih je navlačio, prijekorno je odmahnuo glavom. - Takav rječnik.

- Odveži me, gade.

- Siguran sam da će dosjetljiva mlada dama - naglasi Eddy uz jednu skeptično uzdignutu obrvu - smisliti način na koji će se osloboditi.

Izvadio je unajmljeni smoking iz plastične vreće i počeo se odijevati. Sve dok je to trajalo, Fancy ga je obasipala svim epitetima što su ih mogli smisliti njezin plodni um i neograničeni rječnik.

- Poštedi me - odsječno će Eddy kad ga je prestala zabavljati vulgarna tirada. Želim znati samo jedno.

- Jebi se.

- Što si željela reći onom primjedbom o Carole i meni?

- Što misliš?

U tri je koraka stigao do kreveta, pograbio šaku Fancyne kose i omotao je oko šake dok nije nategnula kožu na njezinu tjemenu. - Ne znam što bih mislio. Zato te pitam.

Prestrašio ju je. Dio njezina prkosa je nestao. - Negdje dobivaš. Zašto ne od strine Carole?

- Prvo i najvažnije, zato jer me ne privlači.

- To su gluposti.

- Zašto gluposti?

- Jer je promatraš poput jastreba, pogotovo otkako se vratila kući.

Eddy je nastavio hladno zuriti u nju. - Ona je žena mog najboljeg prijatelja. Imali su svojih problema. Zabrinjava me to kako bi njihov brak mogao utjecati na ishod kampanje.

- Jaki brak - prezirno će Fancy. Ne može je podnijeti jer se naokolo ševila s drugima. Moj sentimentalni stric Tate neće podnositi takva sranja od svoje žene. Ostat će u braku s njom samo dok ne prođu izbori.

Tada se Fancy nasmiješila. Gotovo je prela. - Ali znaš li što? Ako se doista želiš uvući u Caroleine gaćice, mislim da nemaš sreće. Čini mi se da sređuju stvari. Mislim da njemu daje, ako on to želi, ono što je davala tebi prije nesreće.

Njegova se šaka polako opustila i on je oslobodio njezinu kosu. - To je krasna teorija, Fancy. - Govorio je hladnim i mirnim glasom. Pošao je do komode, gurnuo rupčić u džep na hlačama i stavio ručni sat. - Samo što je pogrešna. Nikad nije bilo niti će biti nečega između Carole i mene.

- Mogla bih je pitati i vidjeti što ona kaže.

- Da sam na tvome mjestu - tiho je rekao obrativši joj se preko ramena - svoja bih ljubomorna nagađanja zadržao za sebe.

Nije se mogla pomoći rukama, pa se izmigoljila s kreveta i stala na noge. - Ovo postaje dosadno, Eddy. Odveži mi ruke.

Nakrivio je glavu kao da pomno razmišlja o njezinu zahtjevu. - Ne, mislim da neću. Radije bih se malo udaljio od tebe prije nego se oslobodiš.

- Ne mogu otići odavde dok ne oslobodim ruke.

- Tako je.

Posla je za njim do vrata. - Molim te, Eddy - cviljela je. Suze su joj se pojavile u krupnim plavim očima. - Okrutan

si. Ovo za mene nije igra. Znam da misliš da sam drolja kad se ovako bacam na tebe, ali osjećala sam da moram učiniti prvi korak jer ti nikad nećeš. Volim te. Molim te, voli i ti mene. Molim te.

Položio je ruku na njezin struk i blago je stisnuo. - Siguran sam da možeš naći nekog drugog momka koji će mi biti zahvalan što sam te tako zagrijao.

Njezini su obrazi naglo porumenjeli. - Kujin sine. - Umiljata je poniznost nestala. Njezin je tihi glas sada vibrirao od bijesa. - Vraški si u pravu da ću naći muškarca. Ševit ćemo se uzduž i poprijeko. Isisat ću ga dok ne presuši. Ja ću...

- Želim ti ugodnu večer, Fancy. - Bezobzirno ju je gurnuo s puta i potrčao vanjskim stubištem do svog parkiranoj automobila. Fancy je nogom zakvačila vrata i snažno ih zalupila za njim.

Kad je Avery izišla iz toaletnih prostorija, nije čak ni opazila čovjeka kraj telefonske govornice. Jedva je čekala da se vrati na zabavu. Banket je bio beskrajno dug, a govornik nakon večere nezanimljiv.

No kad su se napokon mogli kretati naokolo i družiti s ljudima, Tate je bio u središtu pozornosti. Činilo se da ga svi u prostoriji žele upoznati i rukovati se s njim, bez obzira jesu li pripadali istoj stranci ili ne. Čak su se i politički suparnici ponašali prijateljski. Nitko nije pokazivao nesklonost - sigurno ne u toj mjeri da ga želi vidjeti mrtva.

Cijenili su ga iako njegove zamisli nisu bile opće prihvaćene. Bio je omamljujući osjećaj samo stajati kraj njega kao njegova žena. Kad god bi je s nekim upoznao, činio je to s određenim stupnjem ponosa koji ju je ushićivao. Nije počinila nikakve greške. Krišom je iz njegova držanja odgonetavala kad bi im se približio netko koga je Carole poznavala. Sve je prolazilo u najboljem redu.

Tate joj je nakratko dotaknuo ruku kad se ispričala da bi pošla u toaletne prostorije, kao da mu je smetao i tako kratak rastanak. Dok je prolazila kraj niza telefonskih govornica, ispružila se nečija ruka i zarobila njezin zglavak. Zaprepašteno je uzviknula i naglo se okrenula prema čovjeku koji ju je zaustavio. Imao je na sebi smoking, što je značilo da pripada mnoštvu u dvorani za bankete.

- Kako ide, dušo? - otegnuto će čovjek.

- Pustite me. - Smatrajući ga nekim tko je previše popio, pokušala je osloboditi ruku njegova stiska.

- Ne tako brzo, gospođo Rutledge. - Uvredljivo je izgovorio njezino ime. - Želim izbliza pogledati novo lice o kojem sam toliko čuo. - Povukao ju je bliže. - Ako izuzmemo kosu, izgledaš jednako. Ali reci mi ono što me doista zanima. Jesi li još uvijek onako vatrena?

- Pustite me, rekla sam.

- Što je bilo? Bojiš se da će te muž uhvatiti? Neće. Previše je zauzet kampanjom.

- Vrištat ću ako mi odmah ne pustite ruku.

Nasmijao se. - Ljutiš li se jer te nisam posjetio u bolnici? Dakle, zar bi bilo u redu da jedan od tvojih ljubavnika gurne mužića od tvog kreveta?

Zurila je u njega s izrazom hladnog bijesa. - Stvari su se promijenile.

- O, je li? - Primaknuo je lice tik do njezina. - Zar te tvoja mačkica ne svrbi kao nekad?

Bijesna i prestrašena, ponovno se pokušala osloboditi njegova stiska, a činilo se da ga time samo izaziva. Savio joj je ruku iza leđa i privukao je uza se. Na licu je osjećala njegov vlažni i alkoholizirani dah. Pokušala je okrenuti glavu, ali joj je slobodnom rukom uhvatio bradu.

- Što ti je, Carole? Misliš li da si svemoćna sad kad je Tate doista u utrci? Kakva šala! Rory Dekker će ga naučiti

pameti, znaš. - Stegnuo je prste tako da ju je čeljust zaboljela. Cviljela je od bola i bijesa.

- Sad misliš da bi mogao dospjeti u Washington pa mu se ulizuješ, je li? Večeras si pogledala ravno kroz mene. Što ti misliš, tko si ti, kujo, da me tako ignoriraš?

Grubo je spustio usta na njezine usne, razmazao joj svježe naneseći ruž i izazvao mučninu gurnuvši joj jezik u usta. Stisnula je šake i svom se snagom gurala od njegovih ramena. Pokušala ga je udariti koljenom u prepone, ali joj to nije dopuštala uska suknja. Bio je snažan; nije ga mogla pomaknuti. Oduzeo joj je sav zrak. Osjećala je kako postaje slaba, gubi svijest.

U početku prigušeno, a potom glasnije, čula je kako se približavaju nečiji glasovi. Čuo je i on. Gurnuo ju je od sebe i podrugljivo se osmjehnuo. - Bilo bi ti pametno da zapamtiš tko su ti prijatelji - naceri se. Zašao je za ugao nekoliko sekundi prije nego su se pojavile dvije žene na putu prema toaletnim prostorijama.

Njihov je razgovor zamro kad su ugledale Avery. Ona im je brzo okrenula leđa i uzela telefonsku slušalicu kao da kani nekoga nazvati. Prošle su kraj nje i ušle u toaletne prostorije. Čim su se za njima zatvorila vrata, drhtavo se naslonila na policu ispod telefona.

Slomila je nokat dok je žurno nastojala otvoriti Caroleinu večernju torbicu u potrazi za papirnatim rupčićem. Pronašla ga je i obrisala usta, snažno trljajući, uklanjajući razmazani ruž i svaki okus morskog poljupca što ga je primila od Caroleina bivšeg ljubavnika. Izvadila je pepermint i stavila ga u usta, a zatim je rupčićem obrisala suzne oči. Tijekom hrvanja ispala joj je jedna naušnica; ponovno ju je pričvrstila.

Dvije su žene izašle i tiho razgovarajući prošle kraj nje. Avery je bespotrebno mrmljala u telefonsku slušalicu, osjećajući se poput budale zbog izvođenja tako glupave šarade.

No s druge strane, postala je vrlo dobra u izvođenju šarada, zar ne? Prevarila je jednog od Caroleinih ljubavnika.

Kad je osjetila da se konačno dovoljno pribrala da bi se mogla suočiti s mnoštvom, spustila je telefonsku slušalicu i okrenula se. Kad je to učinila, neki se čovjek naglo pojavio iza ugla i zaletio u nju. Vidjela je samo prednji dio njegova smokinga pa je prestrašeno kriknula.

- Carole? Za Boga miloga, što je bilo?

- Tate!

Avery se naslonila na njega i čvrsto mu obavila ruke oko struka. Položila mu je obraz na rever i zatvorila oči kako bi izbrisala sliku drugog muškarca.

Tate ju je s oklijevanjem zagrlio. Svila je milovala njezino tijelo dok ju je tapšao po leđima. - Što je bilo? Što ti se dogodilo? Jedna me je žena povukla u stranu i rekla da djeluješ uznemireno. Jesi li bolesna?

Odmah je napustio svjetlost reflektora i jurnuo joj u pomoć, iako je ona nevjerna žena. Sve skrupule što ih je imala glede spavanja s mužem druge žene sada su u trenu nestale. Carole ga nije zaslužila.

- O, Tate, žao mi je. - Podigla je lice prema njegovom. Tako mi je žao.

- Zbog čega? - Čvrsto ju je uhvatio za ramena i lagano je stresao. - Hoćeš li mi reći koji se vrug događa?

Budući da mu nije mogla reći istinu, tražila je logično objašnjenje. Kad ga je našla, shvatila je da nije posve neistinito. - Valjda još nisam spremna za tako mnogo ljudi. Mnoštvo me je prestrašilo. Osjećala sam kao da se gušim.

- Činilo se da je sve u redu.

- Bilo je. Uživala sam. No odjednom mi se učinilo da svi naviru prema nama. Kao da sam ponovno umotana u sve one zavoje. Nisam mogla disati, nisam mogla...

- U redu. Shvaćam. Trebala si mi reći. Dodi. - Uhvatio ju je za ruku.

Opirala se. - Ne moramo otići.

- Zabava je ionako pri kraju. Prvi ćemo dobiti automobil.

- Siguran si? - Željela je otići. Bilo bi nepodnošljivo vratiti se u dvoranu i možda ponovno vidjeti ono pakosno lice. Međutim, ovo je njezina audicija. Nije željela uprskat i stvar i ostati na ranču kad on pođe na putovanja.

- Siguran sam. Idemo.

Putem do kuće nisu mnogo govorili. Avery je podigla noge na sjedalo i okrenula se prema njemu. Željela ga je dotaknuti, tješiti i biti tješena, ali zadovoljila se samo time da ga gleda.

Svi su bili u krevetu kad su stigli kući. Tiho su pošli do Mandyne sobe i, kao što su obećali, poljubili je za laku noć. Pospano je nešto promrmrljala, ali se nije probudila.

Dok su hodali prema svojim sobama, Tate usputno reče: - Poći ćemo na nekoliko svećanih primanja. Vjerojatno bi trebala ponijeti tu haljinu na putovanje.

Avery se naglo okrenula prema njemu. - Misliš, želiš da pođem s vama?

Gledao je u neku točku iza njezine glave. - Svi misle da bi to bila dobra ideja.

Nije ga željela tek tako pustiti, te je povukla rever njegova sakoa. Njihovi su se pogledi sreli. - Zanima me samo ono što ti misliš, Tate.

Nekoliko je napetih trenutaka razmišljao prije nego je odgovorio. - Da, i ja mislim da je to dobra ideja. Eddy će ti za dan ili dva dati plan puta pa ćeš znati što još treba spakirati. Laku noć.

Gorko razočarana njegovim mlakim entuzijazmom, Avery je gledala kako se udaljava hodnikom i ulazi u svoju sobu. Poraženo je ušla u svoju spavaću sobu i pripremila se za spavanje. Pregledala je haljinu, tražeći oštećenje što

ga je počinio Carolein bivši ljubavnik, tko god on bio, ali ga srećom nije našla.

Bila je iscrpljena kad je ugasila svjetlo, ali kad je prošao sat vremena, a ona još uvijek nije usnula, ustala je iz kreveta i izišla iz sobe.

Fancy je odlučila ući kroz kuhinju za slučaj da je njezin djed namjestio zasjedu u dnevnom boravku. Otključala je vrata, isključila alarmni sustav i tiho ga ponovno namjestila.

- Tko je to? Fancy?

Fancy je zamalo iskočila iz kože. - Isuse Kriste, strina Carole! Smrtno si me prestrašila! - Posegnula je za prekidačem.

- O, moj Bože. - Avery je skočila sa stolice za kuhinjskim stolom i okrenula Fancyno lice prema svjetlu. - Što ti se dogodilo? - Iskrivila je lice u grimasu dok je pregledavala djevojčino natečeno oko i okrvavljenu usnu.

- Možda mi možeš posuditi svog plastičnog kirurga - vedro će Fancy, ali je tada otkrila da je bolno smiješiti se. Vrškom je jezika dotaknula posjekotinu i maknula se od strine. - Bit će mi dobro. - Pošla je do hladnjaka, izvadila mlijeko i natočila si čašu.

- Ne bi li trebala poći liječniku? Želiš li da te odvezem na hitni trakt?

- Dovraga, ne. I hoćeš li, molim te, govoriti tiše? Ne želim da baka i djed vide ovo. Ne bi bilo kraja prodikama.

- Što se dogodilo?

- Pa, bilo je ovako. - Donjim je zubima ostrugala krem punjenje iz Orea. - Pošla sam u taj kaubojski plesnjak. Mjesto je bilo krcato. Petak uvečer, znaš, plaća. Svi su bili dobro raspoređeni. Ondje je bio taj tip s doista slatkom stražnjicom. - Pojela je dva čokoladna kolačića i ponovno zavukla šaku u keramičku zdjelu.

- Odveo me je u motel. Pili smo pivo i pušili travu. Valjda je malo pretjerao jer kad smo prešli na posao, nije ga mogao dignuti. Naravno, iskalio se na meni. - Kad je završila priču, otresla je mrvice s ruku i posegnula za čašom mlijeka.

- Udario te je?

Fancy je zurila u nju, a zatim se oštro nasmijala. - *Udario te je?* - narugala se. - Što ti misliš, dovraga? Naravno da me je udario.

- Mogla si ozbiljno stradati, Fancy.

- Ne mogu vjerovati - reče Fancy i s nevjericom zakoluta očima. - Uvijek si voljela slušati o mojim romantičnim dogodovštinama, govorila si da te posredno uzbuđuju, bez obzira koji vrag to znači.

-Teško se može reći da je udarac po licu romantičan. Je li te i vezao?

Fancy je slijedila njezin pogled do crvenih krugova na svojim zglavcima. - Da - gorko je odgovorila - gad mi je vezao ruke. Carole nije morala znati da »gad« o kojem govori nije pijani, nesposobni kauboj.

-Luda si kad tako ideš u motelsku sobu s neznancem, Fancy.

- Ja sam luda? Ti stavljaš kocke leda u vrećicu.

- Za tvoje oko.

Fancy je odgurnula improvizirani oblog. - Nemoj mi činiti nikakve usluge, u redu? - Oko ti postaje crno i plavo. Uskoro će se zatvoriti od otekline. Želiš li da te roditelji vide takvu pa da im moraš ispričati ono što si maločas meni rekla?

Fancy razdraženo zgrabi ledeni oblog i stavi ga na oko. Znala je da Carole ima pravo.

- Želiš li malo masti za usnu? Aspirin? Nešto protiv bolova?

- U meni ima dovoljno piva i trave da ne osjećam bol. Fancy je bila zbunjena. Zašto je Carole tako ljubazna s

njom? Otkako se vratila kući iz one luksuzne palače što je zovu klinikom, posve je drukčija i čudna. Više ne više na dijete. Traži što bi mogla raditi umjesto da se po cijele dane izležava. Doista se čini da joj se opet sviđa stric Tate.

Fancy je uvijek smatrala Carole glupačom jer igra ruski rulet sa svojim brakom. Stric Tate je privlačan. Sve djevojke koje poznaje sline nad njim. Ako su njezini instinkti na tom polju dobri, a uvjereni su da su izvrsni, onda će on biti sjajan u krevetu.

Voljela bi imati nekoga tko će je voljeti onako kako je stric Tate volio Carole kad su se vjenčali. Ophodio se prema njoj kao prema kraljici. Bila je glupa kad je to odbacila. Možda je i sama došla do tog zaključka pa ga sad nastoji iznova osvojiti.

Malo sutra, prezirno pomisli Fancy. Kad netko jednom prijede strica Tatea, taj je zauvijek na njegovu crnom popisu.

- Što radiš budna tako kasno - upita - i sama sjediš u mraku?

- Nisam mogla spavati. Mislila sam da će mi kakao pomoći. Na stolu se nalazila poluprazna čaša čokolade.

- Kakao? Ma nemoj mi reći.

- Pravi lijek za nesanicu senatorove žene - reče Avery uz čeznutljiv osmijeh.

Fancy nikad nije okolišala, te upita: - Nastojiš popraviti situaciju, je li?

- Kako to misliš?

- Vraški dobro znaš kako mislim. Mijenjaš svoj imidž u nadi da će stric Tate biti izabran i zadržati te uza se kad pođe u Washington. - Zauzela je povjerljivu, prijateljsku pozu. - Reci mi, jesi li se prestala valjati sa svim svojim dečkima, ili samo s Eddyjem?

Avery naglo podigne glavu. Lice joj problijedi. Povuču donju usnu između zuba i procijedi: - Što si rekla?

- Ne glumi nevinašce. Cijelo sam vrijeme sumnjala u to - drsko će Fancy. - Pitala sam Eddyja o tome.

-I što je on rekao?

- Ništa. Nije zanijekao. Nije ni priznao. Reagirao je poput džentlmena. - Nepristojno otpuhnuvši kroz nos, krenula je prema vratima što su vodila u druge prostorije kuće. - Ne brini. Ovdje već ima dovoljno sranja. Neću reći stricu Tateu. Osim...

Naglo se okrenula i zauzela borbeni stav. - Osim ako ponovno ne počneš muljati s Eddyjem. Odsad će mene ševiti, a ne tebe. Laku noć.

Osjećajući se samodopadno i zadovoljno jer je bila tako jasna, Fancy odleprša iz kuhinje. Jedan pogled u zrcalo iznad toaletnog stolića u njezinoj sobi potvrdio je da joj lice grozno izgleda.

Tek nekoliko dana kasnije Fancy je shvatila da je Carole jedina iz cijele obitelji vidjela njezino otečeno oko i rasječenu usnu, a nije ju izdala.

20. poglavlje

Stan Vana Lovejoya bio je najgora noćna mora časopisa *House Beautiful*. Spavao je na uskom madracu postavljenom na betonskim blokovima. Drugi komadi namještaja bili su podjednako neugledni, spašeni na sajmištima i u prodavaonicama otpada.

S lampe na stropu visjela je prašnjava vrećasta slika Elvisa Presleyja. Taj je suvenir donio sa sobom s puta u Nuevo Laredo. Ono fino unutra - nekoliko kilograma marihuane - već odavna je samo sjećanje. Osim toga, ništa drugo nije ukrašavalo stan.

Inače prazna soba bila je puna videokaseta. To i oprema kojom se služio za presnimavanje, uređivanje i prikazivanje kaseta bilo je jedino vrijedno u njegovu stanu, a ta je vrijednost bila neprocjenjiva. Van je bio bolje opremljen od mnogih manjih kompanija za produkciju videozapisa.

Videokatalozi nalazili su se svuda naokolo. Bio je pretplaćen na sve njih i redovito ih je pregledavao u potrazi za videokasetom što je već nije imao ili vidio. Na to je trošio gotovo svu svoju zaradu.

Njegova zbirka filmova mogla se mjeriti s bilo kojim videoklubom. Proučavao je režiranje i kinematografske tehnike. Njegov je ukus bio eklektičan, a varirao je od Orsona Wellesa do Franka Capre, od Sama Peckinpaha do Stevena Spielberga. Bez obzira je li nešto snimljeno u crno-bijeloj tehnici ili u *Technicoloru*, fascinirali su ga pokreti kamere.

Osim filmova, njegova je zbirka sadržavala serije i dokumentarce, te svaki centimetar trake što ju je on snimio tijekom svoje karijere. Diljem zemlje bilo je poznato da će Van Lovejoy iz KTEX-a u San Antoniju

imati snimljeni materijal koji se nigdje drugdje ne može naći.

U svoje je slobodno vrijeme uvijek gledao kasete. Večeras je fascinirano promatrao neobrađeni materijal što ga je prije nekoliko dana snimio na ranču Rocking R. Snimljeni je materijal predao MB produkciji, ali je prije toga napravio kopije za sebe. Nikad nije znao kad bi se nešto snimljeno godinama ranije moglo pokazati korisnim ili vrijednim, pa je držao kopije svega.

Tijekom produkcije MBP će napisati scenarije, urediti, snimiti glasove, miksati glazbu i na koncu dobiti izvrsne reklame različitog trajanja. Vanov snimateljski rad djelovat će sterilizirano i namješteno kad se reklame budu emitirale. To mu je bilo svejedno. Platili su mu. Njega su zanimale nasumične snimke.

Tate Rutledge bio je karizmatičan uživo i na snimkama. Zgodan i bogat, bio je živa priča o uspjehu - vrsta čovjeka kojega je Van obično iz principa prezirao. No kad bi glasao, Van bi mu dao svoj glas samo zato što se čini da čovjek puca ravno s boka. Nije govorio gluposti ili okolišao, čak ni onda kad je govorio ono što ljudi nisu baš voljeli čuti. Možda će izgubiti na izborima, ali sigurno ne zato jer nije pošten.

Stalno je mislio da s djetetom nešto nije u redu. Bila je slatka, iako po Vanovu mišljenju, sva djeca izgledaju jednako. Obično ga nisu zvali da snima djecu, ali kad jesu, sjećao se da su djeci morali prijetiti ili ih moliti da se smire, pristojno ponašaju i surađuju, pogotovo kad su nešto morali ponavljati.

To nije bio slučaj s djetetom Rutledgeovih. Bila je tiha i nije učinila ništa svadljivo. Nije učinila baš ništa ako joj to netko nije rekao, a i tada se kretala poput navijene lutke. Iz nje je najviše uspijevala izvući Carole Rutledge.

Ona je zapravo opčinila Vana.

Uvijek je iznova puštao snimke - one što ih je snimio na ranču i one snimljene na dan njezina izlaska iz klinike. Dama je znala kako se treba ponašati pred kamerom.

Morao je davati upute Rutledgeu i djetetu, ali ne njoj. Bila je prirodno nadarena, uvijek se okrećući prema svjetlu, instinktivno je znala kamo treba gledati. Činilo se da zna što će Van učiniti prije nego je to učinio. Njezino je lice tražilo snimanje izbliza. Njezin govor tijela nije bio krut ili robotiziran, što je slučaj s većinom amatera.

Bila je profesionalka.

Njezina sličnost s drugom profesionalkom koju je poznavao i s kojom je radio bila je prokleta sablasna.

Satima je sjedio ispred svoje konzole, iznova puštao snimke i proučavao Carole Rutledge. Kad je ipak napravila neki nezgrapan pokret, bio je uvjeren da je to učinila namjerno, kao da je upravo shvatila koliko je dobra pa je to željela prikriti.

Izvadio je jednu kasetu i ubacio drugu, koju je snimio tako da se može gledati usporeno. Poznavao je taj prizor. Prikazivao je njih troje kako hodaju prostranim zelenim pašnjakom; Rutledge nosi svoju kćer, a žena hoda uz njega. Van je isplanirao snimanje tako da sunce zalazi iza najbližeg brda i tako baca siluete. To je stvaralo sjajan dojam, mislio je dok je po tko zna koji put gledao snimku.

I tada je vidio! Gospođa Rutledge okrenula je glavu i nasmiješila se mužu. Dotaknula mu je ruku. Njegov se smiješak ukočio. Pomaknuo je ruku - neznatno, ali dovoljno da odbije ženin dodir. Da traka nije bila usporena, Van možda uopće ne bi opazio kandidatovo suptilno odbijanje ženina milovanja.

Nije sumnjao da će po završetku produkcije taj dio biti izbačen. Obitelj Rutledge ispast će poput Ozzieja i Harriet. Ali s tim brakom nešto nije u redu, baš kao i s djetetom. Nešto smrdi u Camelotu.

Van je po prirodi bio ciničan. Uopće se nije čudio da je brak na klimavim nogama. Smatrao je da su svi brakovi takvi i živo mu se fućkalo za to.

No žena ga je ipak fascinirala. Mogao bi se zakleti da ga je prepoznala neki dan prije nego se predstavio. Stalno je bio svjestan izraza lica i reakcija, pa nije mogao pogrešno shvatiti ono trenutno širenje očiju ili nagli udisaj. Iako crte lica nisu identične i frizura je drukčija, sličnost između Carole Rutledge i Avery Daniels bila je sablasna. Caroleine kretnje bile su posve jednake, a nesvjesne sitnice sablasno su podsjećale na Avery.

Pustio je da se traka odvrti do kraja. Zatvorivši oči, Van je s dva prsta stisnuo korijen nosa dok ga nije zaboljelo, kao da je te misli želio silom izbaciti iz glave jer su bile jednostavno previše neobične - kao u Zoni sumraka. Ali ta je zamisao žestoko navalila na njegov mozak i nije se toga mogao riješiti, bez obzira koliko je šašava.

Prije nekoliko dana ušao je u Irishov ured. Bacio se u jedan od naslonjača i pitao: - Jesi li imao priliku pogledati videokasetu što sam ti je dao?

Irish je, kao i obično, radio šest različitih stvari odjednom. Prošao je rukom kroz slijepljenu sivu kosu. - Videokasetu? O, onu o Rutledgeu? Koga imamo na onoj hrpi ljudskih kostiju što su je našli u okrugu Comal? - doviknuo je kroz vrata ureda nekom izvjestitelju u prolazu.

- Što misliš o tome? - pitao je Van kad je ponovno imao Irishovu pozornost.

Irish je ponovno počeo pušiti otkako Avery nije bila u blizini da ga tlači zbog toga. Činilo se da želi nadoknaditi izgubljeno vrijeme. Novu je cigaretu pripalio opuškom stare i rekao kroz oblak nefiltriranog dima. - O čemu?

- O videokaseti - kiselo će Van.

- Zašto? Radiš na crno na anketama?

- Isuse - promrmljao je Van i počeo ustajati. Irish mu mrzovoljno pokaže neka sjedne.

- Što si želio da pogledam? Mislim, posebno.

- Ženu.

Irish se nakašlje. - Zagrijao si se za nju?

Van se sjetio kako ga je ljutilo što Irish nije opazio sličnosti između Carole Rutledge i Avery Daniels. To je trebao biti pokazatelj apsurdnosti njegova načina razmišljanja, jer nitko nije poznavao Avery bolje od Irisha. Poznavao ju je dva desetljeća prije nego ju je Van prvi put vidio. No Irishova neozbiljnost ga je nagnala da tvrdoglavo tjera svoje.

- Mislim da jako sliči Avery.

Irish je točio šalicu guste kave iz lonca na svom pretrpanom ormaru. Oštro je pogledao Vana. - Dakle, što je još novo? Netko je to spomenuo čim se Rutledge počeo baviti politikom te smo njega i njegovu ženu počeli viđati u vijestima.

- Valjda toga dana nisam bio u blizini.

- Ili si bio previše drogiran da bi se sjećao.

- Moguće.

Irish se vratio do svog stola i sjeo. Radio je više nego ikad i ostajao na poslu duže no što je bilo potrebno. Svi u redakciji pričali su o tome. Rad je bio lijek za njegovu žalost. Kao katolik ne bi mogao počiniti samoubojstvo, ali će se s vremenom ubiti uz pomoć previše rada, previše pića, previše pušenja, previše stresa - svega onoga zbog čega ga je Avery brižno korila.

- Jesi li otkrio tko ti je poslao njezin nakit? - pitao je Van. Irish mu je povjerio taj bizarni događaj, a on je to tada smatrao čudnim, ali je zaboravio na to sve dok se nije našao okom u oko s Carole Rutledge.

Irish je zamišljeno odmahnuo glavom. - Nisam.

- Jesi li pokušao?

-Nazvao sam neke ljude. Očito nije želio razgovarati o tome. Van je bio uporan. - I?

- Dobio sam nekog dupeglavca koji se nije želio time opterećivati. Rekao je da je nakon nesreće sve bilo u totalnom kaosu te je sve moguće.

Kao što je zamjena tijela? - pomislio je Van. Želio je postaviti to pitanje, ali nije. Irish se nosio s Averynom smrću najbolje što je mogao, ali mu to još uvijek nije išlo baš dobro. Nisu mu trebale Vanove smućene pretpostavke. Osim toga, čak i kad bi to bilo moguće, nije imalo nikakva smisla. Da je Avery živa, živjela bi svojim životom, a ne tuđim.

Stoga nije s Irishem razgovarao o toj mogućnosti. Njegova je mašta izmakla kontroli, to je sve. Skupio je hrpu neobičnih slučajnosti i oblikovao ih u nevjerojatnu, nelogičnu teoriju.

Irish bi vjerojatno rekao da mu je previše droge spržilo mozak, što je zacijelo istina. On je tek obična propalica - gubitnik. Prokletnik. Koga vruga on zna?

No ipak je u aparat ubacio još jednu videokasetu obitelji Rutledge.

Prvi ju je vrisak probudio. Drugi je prepoznala kao vrisak. Treći ju je naveo da zbaci pokrivače i skoči iz kreveta.

Avery je pograbila kućnu haljinu, naglo otvorila vrata svoje sobe i pojurila hodnikom prema Mandynoj sobi. Nekoliko sekundi kasnije već se naginjala nad djetetov krevet. Mandy je mahala rukama i nogama i vrištala.

- Mandy, dušo, probudi se. - Avery je jedva izbjegla udarac šakom.

- Mandy?

Tate se stvorio na drugoj strani kreveta. Spustio se na koljena na sag i pokušao smiriti svoju kćer. Kad je uhvatio njezine ručice, tijelo joj se trzalo i izvijalo dok je glavu

bacakala po jastuku i petama udarala po madracu. I dalje je vrištala.

Avery je rukama obujmila Mandyne obraze i čvrsto je stisnula. - Mandy, probudi se. Probudi se, dušo. Tate, što bismo trebali učiniti?

- Pokušaj je probuditi.

- Zar opet ima noćnu moru? - pitala je Zee kad su ona i Nelson dotrčali u sobu. Zee je stala iza Tatea. Nelson se zaustavio u podnožju unukina kreveta.

- Čuli smo njezine vriskove čak u našem krilu kuće - reče Nelson. - Siroto dijete.

Avery je lagano udarala Mandyne obraze. - Tu je mama. Mama i tata su ovdje. Sigurna si, dušo. Sigurna si.

Vrištanje je polako prestalo. Čim je otvorila oči, bacila se u Averyn zagrljaj. Avery ju je privinula uza se i njezino suzama obliveno lice pritisnula uza svoj vrat. Mandyna su se ramena tresla; cijelo joj je tijelo podrhtavalo od jecaja.

- Moj Bože, nisam imala pojma da je ovako loše.

- Imala ih je gotovo svake noći dok si ti bila u bolnici - reče joj Tate. - Tada su se počele prorjeđivati. Već nekoliko tjedana nije imala noćnu moru. Nadao sam se da će posve prestati kad se vratiš kući. - Lice mu je bilo krajnje zabrinuto.

- Želiš li da mi nešto učinimo?

Tate pogleda Nelsona. - Ne. Mislim da će se sada smiriti i ponovno usnuti, tata, ali hvala.

- Vas dvoje morate to prekinuti. Odmah. - Uhvatio je Zee za ruku i poveo je prema vratima. Činilo se da ona ne želi otići jer je tjeskobno pogledala Avery.

- Bit će joj dobro - Avery reče trljajući Mandyna leđa. Još uvijek je isprekidano jecala, ali najgore je prošlo.

- Katkad se ponove - nelagodno će Zee.

- Ostat ću s njom do jutra. - Kad su ona i Tate ostali sami s djetetom, Avery reče: - Zašto mi nisi rekao da su njezine noćne more ovako strašne?

Sjeo je na stolicu za ljuljanje kraj kreveta. - Ti si se morala nositi s vlastitim problemima. Snovi su se prestali onako redovno ponavljati, baš kao što je psihologinja predviđjela. Mislio sam da ih više neće biti.

- Ipak sam trebala znati.

Avery je i dalje čvrsto stiskala Mandy uza se, njišući je naprijed natrag i mrmljajući umirujuće riječi. Nije ju kanila pustiti dok Mandy sama ne pokaže da je spremna. Na koncu je podigla glavu.

- Je li sada bolje? - upita je Tate. Mandy kimne.

- Žao mi je što si tako ružno sanjala - šapne Avery i palčevima obriše Mandyne vlažne obraze. - Želiš li mami pričati o tome?

- Uхватit će me - promuca Mandy ubrzano dišući.

- Tko će te uhvatiti, dušo?

- Vatra.

Avery je zadrhtala od vlastitih užasavajućih sjećanja. Katkad bi je neočekivano preplavila i često joj je trebalo nekoliko minuta da se od toga oporavi. Kao odrasloj osobi bilo joj je teško nositi se sa sjećanjima na nesreću. Kako tek mora biti djetetu?

- Izvukla sam te iz vatre, sjećaš se? - tiho upita Avery. - Više je nema. Ali ipak je strašno misliti o tome, zar ne? - Mandy kimne.

Avery je jednom napravila intervju s poznatim dječjim psihologom. Sjećala se da je kazao kako je najgore što roditelj može učiniti nijekanje autentičnosti dječjih strahova. Strahove treba prihvatiti prije nego ih se može liječiti i, bude li sreće, izliječiti.

- Možda bi joj godio dodir hladne, vlažne krpe na licu - Avery predloži Tateu. Ustao je i uskoro se vratio s krpom za pranje. - Hvala ti.

Sjeo je kraj nje dok je umivala Mandyno lice. Kretnjom kojom se omilio Avery, podigao je plišanog

medvjedića i utisnuo ga u Mandyne ruke. Stisnula ga je na prsima.

- Jesi li spremna ponovno leći? - nježno upita Avery.

- Ne. - Tjeskobno je pogledom preletjela sobu.

- Mama neće otići. Leći ću kraj tebe.

Polako je spustila Mandy na krevet, a potom je legla kraj nje okrenuvši prema njoj glavu na jastuku. Tate ih je obje pokrio, a zatim se oslonio na jastuk dok se saginjao kako bi poljubio Mandy.

Na sebi je imao samo gaćice. Njegovo je tijelo izgledalo posebno snažno i lijepo na blagoj svjetlosti noćne lampe. Kad se počeo uspravljati, njegov se pogled susreo s Averynim. Impulsivnim mu je pokretom položila ruku na dlakava prsa i podigla glavu te mu lagano poljubila usne.- Laku noć, Tate.

Polako se uspravio. Njezina je ruka kliznula niz njegova prsa; niz čvrste, kvrgave mišiće; preko bradavice; kroz gustu, oštru dlaku; do glatkog područja trbuha; sve dok vršcima prstiju nije dotaknula pojas gaćica, a tada joj se ruka spustila na krevet.

- Odmah ću se vratiti - promrmlja Tate.

Nije ga bilo samo nekoliko minuta, ali je Mandy već mirno spavala kad se vratio. Navukao je lagani kućni ogrtač, ali ga nije pričvrstio pojasom. Dok se spuštao na stolicu za ljuljanje, opazio je da su Averyne oči još uvijek otvorene. - Taj krevet nije namijenjen za dvoje. Je li ti udobno?

- U redu je.

- Ne vjerujem da bi Mandy znala kad bi sada ustala i pošla u svoju sobu.

- Ja bih znala. A rekla sam joj da ću do jutra ostati s njom. - Prstom je milovala Mandyn rumeni obraz. - Što ćemo učiniti, Tate?

Oslonivši se laktovima na koljena, nagnuo se naprijed i palčevima protrljao oči. Razbarušeni pramen kose pao

mu je na čelo. Ovako neobrijanom više je dolazila do izražaja vertikalna rupica na rubu njegove brade. Uzdahnuo je, a naga prsa raširila su se ispod rastvorenog ogrtača. - Ne znam.

- Misliš li da joj psihologinja imalo koristi?

Podigao je glavu. - Zar ti ne misliš?

- Ne bih trebala dovoditi u pitanje izbor što ste ga ti i tvoji roditelji učinili dok mene nije bilo.

Znala je da se uopće ne bi smjela uplitati. To je osobni problem i Avery Daniels nema pravo gurati nos u to. Ali ne može jednostavno stajati po strani i dopustiti da se djetetova emocionalna stabilnost pogorša.

- Ako imaš neko mišljenje, slobodno reci - spremno će Tate. - Razgovaramo o našem djetetu. Neću cjepidlačiti oko toga tko je imao najbolju ideju.

- Znam za jednog liječnika u Houstonu - počne Avery. Jedna se njegova obrva upitno uzdigne. - On... jednom sam ga vidjela u televizijskoj kontakt-emisiji i jako me se dojmilo ono što je govorio i kako se ponašao. Nije bio bahat. Bio je veoma otvoren i praktičan. Budući da sadašnja liječnica ne napreduje baš previše, možda bismo trebali povesti Mandy k njemu.

- Nemamo što izgubiti. Nazovi ga i dogovori pregled.

- Sutra ću ga nazvati. - Spustila je glavu na jastuk, ali je pogled zadržala na njemu. Naslonio se u stolici za ljuljanje i spustio glavu na ružičasti jastuk. - Ne moraš cijelu noć ovdje sjediti, Tate - blago će ona.

Njihovi su se pogledi sreli. - Da, moram.

Usnula je gledajući ga kako je promatra.

21. poglavlje

Avery se prva probudila. Bilo je jako rano, a u sobi je bilo prilično mračno iako je još uvijek gorjela noćna lampa. Čeznutljivo se nasmiješila kad je shvatila da Mandyna ručica počiva na njezinu obrazu. Mišići su joj se ukočili od dugotrajnog ležanja u istom položaju; inače bi vjerojatno ponovno zaspala. Osjećala je potrebu da se protegne pa je oprezno maknula Mandynu ruku sa svog lica i spustila je na jastuk. Pomno pazeći da ne probudi dijete, polako je ustala.

Tate je spavao u stolici za ljuljanje. Glava mu je počivala pod takvim kutom da mu je gotovo dodirivala rame. To joj se činilo vrlo neudobnim položajem, ali trbuh mu se ritmički dizao i spuštao, a u tihoj se sobi čulo njegovo ravnomjerno disanje.

Ogrtač mu se rastvorio otkrivajući njegov trup i bedra. Desnu je nogu savio u koljenu, a lijevu ispružio naprijed. Imao je dobro oblikovane potkoljenice i stopala. Ruke isprepletene žilama bile su posute dlačicama. Jedna je visjela s naslona za ruke, a druga mu je počivala na trbuhu.

San je izbrisao boru zabrinutosti između njegovih obrva. Trepavice su stvarale tamne polumjesece na njegovim obrazima. Dok je bio ovako opušten, njegova su usta djelovala senzualno, sposobna ženi pružiti golemo zadovoljstvo. Avery je zamišljala da bi ljubav vodio koncentrirano, strastveno i jednostavno onako kao što čini sve ostalo. Emocije su bujale u Averynim prsima dok je nije zaboljele. Poželjela je plakati.

Zaljubila se.

Iako je željela ispraviti svoje profesionalne neuspjehe, sad je shvatila da je ulogu njegove žene preuzela zato što

se zaljubila u njega prije nego je uopće mogla izgovoriti njegovo ime. Voljela ga je dok ga je morala gledati kroz veo zavoja i oslanjati se jedino na zvuk njegova glasa da joj pruži volju za životom.

Glumila je njegovu ženu jer je željela biti njegova žena. Željela ga je štititi. Željela je izliječiti rane što mu ih je nanijela sebična, pakosna žena. Željela je spavati s njim.

Bude li zatražio svoje bračno pravo, rado će mu udovoljiti. To bi bila njezina najveća laž takva koju ne bi mogao oprostiti kad se razotkrije njezin pravi identitet. Prezirao bi je više nego što je prezirao Carole jer bi mislio da ga je prevarila. Nikad ne bi vjerovao da je njezina ljubav iskrena. Ali jest.

Pomaknuo se. Lecnuo se kad je uspravio glavu. Kapci su mu zatreperili, naglo se otvorili, a zatim se zagledao u nju. Stajala mu je nadomak ruke.

- Koliko je sati? - upita promuklim glasom.

- Ne znam. Rano je. Boli li te vrat? - Prošla je rukom kroz njegovu razbarušenu kosu, a potom je zaustavila na vratu.

- Malo.

Stisnula je napete žile njegova vrata i lagano ih masirala.

- Hmm.

Trenutak kasnije skupio je krajeve svog ogrtača i prebacio jedan preko drugoga. Privukao je ispruženu nogu i uspravio se na stolici. Pitala se nije li mu njezina nježna masaža podarila ranu jutarnju erekciju, a on nije želio da ona to vidi.

- Mandy još uvijek spava - retorički primijeti Tate.

- Želiš li doručak?

- Kava će biti dovoljna.

- Pripremit ću doručak.

Upravo je svitalo. Mona još nije ustala, a kuhinja je bila u mraku. Tate je počeo stavljati kavu u filter aparata. Avery je pošla do hladnjaka.

- Nemoj se truditi - reče Tate.
- Zar nisi gladan?
- Mogu čekati da Mona ustane.
- Rado bih ti nešto pripremila.

Okrenuvši joj leđa, ravnodušno reče: - Dobro. Dva jaja, valjda.

Već je dovoljno dobro poznavala kuhinju da bi mogla prikupiti sve potrebno za doručak. Sve je bilo u redu dok nije počela tući jaja u zdjeli.

- Što to radiš?

- Pripremam kajganu. Z... za mene - reče nakon što joj je uputio zbunjeni pogled. Nije imala pojma kakva jaja voli. - Evo. Ti dovrši ovo, a ja ću staviti kruh u toster.

Zaokupila se mazanjem maslaca na kriške prepečenca što su iskakale iz tosteru, a krišom je gledala kako prži dva jaja za sebe. Stavio ih je na tanjur i donio do stola, zajedno s njezinom kajganom.

- Već dugo nismo zajedno doručkovali. Zagrizla je krišku prepečenca, uzela zalogaj jaja i posegnula za čašom narančina soka prije nego je shvatila da samo ona jede. Tate joj je sjedio nasuprot oslonivši bradu na šake i laktove na stol.

- Nikad nismo zajedno doručkovali, Carole. Ti mržiš doručak.

Bilo joj je teško gutati. Čvrsto je stegnula čašu soka. - Natjerali su me da jedem doručak dok sam bila u bolnici. Znaš, nakon što su mi stavili zube pa sam mogla jesti čvrstu hranu. Morala sam opet dobiti na težini.

Njegov se pogled nije pokolebao. Nije joj vjerovao.

- Ja... navikla sam jesti doručak i sad mi nedostaje ako ga ne pojedem. - Defenzivno doda: - Zašto od toga stvaraš takav problem?

Tate podigne vilicu i počne jesti. Njegovi su pokreti bili previše kontrolirani da bi bili automatski. Bio je ljutit.
- Nemoj se truditi.

Bojala se da želi reći neka se ne trudi lagati mu. - Oko čega?

- Pripremanje doručka za mene samo je još jedan od tvojih trikova kojim mi se pokušavaš ponovno uvući pod kožu.

Ostala je bez teka. Miris hrane sada joj je izazivao mučninu. - Trikova?

Očito je i on izgubio tek. Odgurnuo je tanjur. - Doručak. Kućni život. Ono pokazivanje ljubavi kao što je dodirivanje moje kose, masiranje vrata.

- Činilo se da ti godi.

- To mi baš ništa ne znači.

- Znači!

- Vraga znači! - Nagnuo se na naslon stolice i bijesno je promatrao, a čeljust mu je podrhtavala od suzdržanoga gnjeva. - Dodire i slatke poljupce za laku noć mogu podnijeti ako moram. Želiš li se pretvarati da smo nježni, zaljubljeni par, samo izvoli. Napravi budalu od sebe. Samo nemoj očekivati od mene da ti uzvratim lažnom ljubavlju. Čak ni mjesto u Senatu ne bi me moglo natjerati da ponovno pođem u krevet s tobom, a to bi ti trebalo jasno staviti do znanja koliko te prezirem. Zastao je da dođe do daha. - No ono što me doista uznemiruje je tvoja iznenadna briga za Mandy. Sinoć si napravila pravu predstavu oko nje.

- To nije bila predstava.

Ignorirao je njezino nijekanje. - Pazi da svoju materinsku ulogu planiraš sve dok potpuno ne ozdravi. Ne bi mogla podnijeti još jedan šok.

- Ti licemjerni... - Avery je obuzeo istinski gnjev. - Jednako sam zainteresirana za Mandyn oporavak kao i ti.

-Da. Svakako.

- Ne vjeruješ mi?

- Ne.

- To nije pošteno.

- Baš si ti prava koja može govoriti o poštenju.

- Smrtno sam zabrinuta za Mandy.

- Zašto?

- Zašto? - vikne Avery. - Jer je ona naše dijete.

- Bilo je i ono koje si pobacila! To te nije spriječilo da ga ubiješ!

Riječi su je probale poput noža. Nagonski je stavila ruku na trbuh i savila se kao da su joj vitalni organi povrijeđeni. Nekoliko je sekundi zadržavala dah dok je bez riječi zurila u njega. Kao da mu se gadilo gledati je, ustao je i okrenuo joj leđa. Ponovno je napunio šalicu kavom. - S vremenom bih to saznao, naravno. - Glas mu je bio hladan poput leda. Kad se opet okrenuo prema njoj, oči su djelovale jednako ledeno.

- Ali da me neki neznamac obavijesti da moja žena više nije trudna... - Uzbuđeno je pogledao u stranu. Ponovno se činilo da ne može podnijeti pogled na nju. - Možeš li zamisliti kako sam se osjećao, Carole? Isuse! Ležala si ondje, blizu smrti, a ja sam te sam želio ubiti. - Naglo je okrenuo glavu prema njoj i, dok ju je probadao pogledom, stegnuo je šaku.

Avery se pokušala sjetiti glasova.

Tateov: *Dijete... učinak na fetus?*

Neke nepoznate osobe: *Dijete? Vaša žena nije bila trudna.*

Isprekidani joj razgovor ništa nije značio. Nije shvatila njegovo značenje. Utopio se u mnogim zbunjujućim razgovorima što ih je čula prije nego joj se posve vratila svijest. Posve ga je smetnula s uma sve do sada.

- Zar si mislila da neću opaziti da nećeš roditi? Jedva si čekala dobaciti mi u lice da si trudna; zašto mi nisi rekla i za abortus?

Avery nesretno odmahne glavom. Nije mu imala što reći. Nikakve isprike. Nikakva objašnjenja. Ali sad je znala zašto Tate toliko mrzi Carole.

- Kad si to učinila? Moralo je biti tek nekoliko dana prije putovanja u Dallas. Nisi željela da ti dijete smeta, zar ne? Poremetilo bi tvoj način života.

Okomio se na nju i glasno udario po stolu. - Odgovori mi, prokleta bila. Reci nešto. Već je vrijeme da razgovaramo o tome, ne misliš li?

Avery promuća: - Ja... nisam mislila da će to biti tako važno. - Njegov je izraz lica postao tako bijesan da je pomislila da bi je mogao udariti. Nastojeći se obraniti, Avery odbrusi: - Znam tvoj stav o abortusu, gospodine Rutledge. Koliko puta sam te čula kako govoriš da žena ima pravo izbora? Zar se to odnosi na sve žene u državi Texas osim tvoje vlastite?

- Da, dovraga!

- Kako licemjerno.

Pograbio ju je za ruku i povukao na noge. - Princip koji se odnosi na sveopću javnost ne mora zadirati u moj osobni život. Taj abortus nije bio predmet rasprave. To je bilo moje dijete.

Oči su mu se stisnule. - Ili možda nije? Je li to bila još jedna laž kako bi me spriječila da te izbacim, uz ostale svinjarije?

Pokušala je zamisliti kako bi Carole odgovorila. - Potrebno je dvoje da bi se napravilo dijete, Tate.

Kao što se nadala, pogodila ga je u žicu. Odmah joj je pustio ruku i odmaknuo se od nje. - Iskreno žalim zbog one noći. To sam ti jasno stavio do znanja čim se dogodilo. Zakleo sam se da više nikad neću dotaknuti tvoje kurvarsko tijelo.

- Ali ti si uvijek znala koje gumbe treba pritiskati, Carole. Danima si se privijala uza me poput uspaljene mačke, mijaukala isprike i obećanja da ćeš biti odana

žena. Da te večeri nisam previše popio, prepoznao bih zamku što si mi je postavila.

Prezirno ju je odmjerio pogledom. - Zar to sada činiš, postavljaš još jednu zamku? Jesi li zato bila uzorna žena otkako si izašla iz bolnice?

- Reci mi - reče Tate podbočivši se - jesi li te noći pogriješila i slučajno zatrudnjela? Ili je trudnoća i kasnije abortus dio tvog plana za mučenje? Zar to ponovno pokušavaš, natjerati me da te poželim? Dokazati da me opet možeš namamiti u svoj krevet, čak i ako to znači žrtvovanje dobrobiti vlastite kćeri?

- Ne - promuklim glasom izusti Avery. Nije mogla podnijeti njegovu mržnju, iako nije bila namijenjena njoj.

-Više nemaš nikakvu moć nada mnom, Carole. Više te čak ni ne mrzim. Nisi vrijedna energije potrebne za mržnju. Uzmi ljubavnika koliko god želiš. Vidjet ćeš da mi se živo fućka.

- Jedini način na koji me sada možeš povrijediti je preko Mandy, a prije ću te poslati u pakao.

Tog je poslijepodneva pošla jahati. Trebao joj je prostor i čisti zrak za razmišljanje. Osjećajući se glupavo u formalnoj jahaćoj odjeći, zamolila je konjušara da joj osedla konja.

Kobila se prestrašeno udaljavala od nje. Dok joj je postariji kauboj pomagao da uzjaše, rekao je: - Valjda nije zaboravila udarce što ste joj ih prošli put udijelili. -Kobila je bila nervozna jer nije poznavala miris jahačice, ali Avery je dopustila da čovjek vjeruje što želi.

Carole Rutledge je bila čudovište - zla prema mužu, djetetu, prema svemu sa čime je dolazila u doticaj, čini se. Scena za doručkom porazno je djelovala na Averyne živce, ali sad barem zna protiv čega se bori. Sad je razumljiva jačina Tateova prezira spram žene. Carole je kanila abortirati njihovo dijete - ili barem ono za koje je tvrdila

da je njegovo - iako će zauvijek ostati tajna je li to učinila prije zrakoplovne nesreće.

Avery je u mislima složila scenarij. Carole je bila nevjerna i to nije tajila. Tate zasigurno ne bi mogao podnositi njezinu nevjeru, ali je, kako bi zaštitio svoju političku budućnost, odlučio ostati u braku do iza izbora.

Neodređeno dugo vremena nije spavao sa svojom ženom. Čak je iselio iz njihove spavaće sobe. Ali Carole ga je zavela kako bi s njom još jednom vodio ljubav.

Bez obzira je li dijete bilo Tateovo ili nije, Carolein abortus jest političko pitanje, a Avery je vjerovala da je ona baš to planirala. Hvatala ju je muka pri pomisli na negativan publicitet i teške posljedice ukoliko bi netko to otkrio. Javni učinak na Tatea bio bi jednako težak kao i osobni.

Kad se Avery vratila s jahanja, Mandy je pomagala Moni pri pečenju kolačića. Domaćica se jako dobro snalazila s Mandy, te je Avery pohvalila Mandyne kolačiće i ostavila je na brizi starijoj ženi.

U kući je vladala tišina. Ranije je vidjela kako je Fancy odjurila u svom mustangu. Jack, Eddy i Tate uvijek su bili u gradu u ovo doba dana, radeći ili u sjedištu kampanje ili u odvjetničkom uredu. Dorothy Rae izolirala se u svom dijelu kuće, kao i obično. Mona joj je rekla da su Nelson i Zee otišli u Kerrville i ondje će ostati cijelo poslijepodne. Stigavši u svoju sobu, Avery je bacila jahaći bič na krevet i uz pomoć izuvača izula visoke jahaće čizme. Bosa je poslala u kupaonicu i otvorila vodu u tuš-kadi.

Preplavio ju je sablasni osjećaj, ne prvi put. Osjećala je da je netko bio u njezinim sobama dok je nije bilo. Naježila joj se koža na rukama dok je pregledavala površinu toaletnog stolića.

Nije se mogla sjetiti je li ondje ostavila četku za kosu. Je li netko pomaknuo njezinu bočicu losiona za ruke? Bila je sigurna da nije ostavila otvoren poklopac kutije za

nakit i nisku bisera da visi preko ruba. Također je opazila da su neke stvari u spavaćoj sobi pomiješane dok je bila vani. Učinila je nešto što niti jednom nije napravila otkako je uselila u Caroleinu sobu - zaključala je vrata.

Istuširala se i navukla debeli ogrtač od frotira. Još uvijek se osjećajući nelagodno i uznemireno, odlučila je malo prileći prije nego se odjene. Kad je spustila glavu na jastuk, nešto je zašuštalo.

Netko je uvukao list papira između jastuka i jastučnice.

Avery ga je promatrala, a obuzele su je zle slutnje. Papir je dvaput presavijen, ali izvana ništa nije pisalo. Strepjela je od onoga što će naći unutra. Što je uljez očekivao da će naći? Što je tražio?

Jedno je bilo sigurno - poruka nije slučajno dospjela onamo. Netko ju je lukavo stavio onamo gdje je može samo ona naći.

Razmotala je papir. Na sredini bijelog papira bez crta bio je natipkan samo jedan red:

Bez obzira što radiš, to djeluje na njega. Nastavi tako.

- Nelsone?

- Hmm?

Njegov odsutni odgovor izazvao je Zinnijino mrštenje. Odložila je četku za kosu i okrenula se na stolcu ispred toaletnog stolića. - Ovo je važno.

Nelson je spustio kut svojih novina. Shvativši da je uznemirena, savio je novine i uspravio se u sjedeći položaj. - Oprosti, draga. Što si rekla?

- Još ništa.

- Zar nešto nije u redu?

Nalazili su se u svojoj spavaćoj sobi. Završile su vijesti u deset sati, koje su redovito gledali. Pripremali su se za spavanje. Zeeina je tamna kosa blistala nakon četkanja. Svjetlost lampe naglašavala je srebrni pramen. Njezina je

koža, koju je pomno njegovala zbog jakog teksaškog sunca, djelovala glatko. Nije imala mnogo bora nastalih uslijed zabrinutosti. Nije bilo ni mnogo bora od smijeha.

- Nešto se događa između Tatea i Carole - reče Zee.

- Mislim da su danas imali neku nesuglasicu. - Ustao je i počeo se razodijevati. - Oboje su bili neuobičajeno tihi za večerom.

Zee je također osjetila neprijateljstvo u zraku. Bila je posebno osjetljiva na raspoloženja svog mlađeg sina. - Tate nije bio tek mrzovoljan, bio je bijesan.

- Carole je vjerojatno učinila nešto čime nije bio previše zadovoljan.

- A kad je Tate bijesan - nastavi Zee kao da on ništa nije rekao - Carole je obično najbolje raspoložena. Kad god je on srdit, ona ga još više izaziva svojim lakomislenim i budalastim ponašanjem.

Nelson je uredno objesio hlače u ormar na šipku na kojoj su visjele sve njegove hlače. Nered je bio anatema. - Večeras nije bila lakomislena. Jedva je izustila koju riječ.

Zee se uhvatila za naslon stolca. - Upravo to želim reći, Nelsone. Bila je napeta i uznemirena jednako kao i Tate. Njihove svađe nikad nisu bile takve.

Odjeven samo u bokserice, Nelson je uredno složio pokrivač i legao u krevet. Stavio je ruke pod glavu i zagledao se u strop. - U posljednje sam vrijeme opazio nekoliko stvari koje nimalo nisu slične Carole.

- Hvala Bogu - reče Zee. - Mislila sam da gubim razum. Laknulo mi je da je još netko to opazio. - Pogasila je lampe i zavukla se u krevet kraj muža. - Više nije onako površna kao nekad, zar ne?

- Taj ju je bliski susret sa smrću otrijeznio.

- Možda.

- Ti ne misliš tako?

- Kad bi to bilo sve, možda bih vjerovala da je to razlog.

- Što još?- upita Nelson.

- Mandy, kao prvo. Carole je drukčija osoba u njezinoj blizini. Jesi li ikad vidio da je Carole onako zabrinuta za Mandy kao što je bila sinoć nakon njezine noćne more? Sjećam se kad je Mandy jednom imala temperaturu trideset sedam sa pet. Ja sam bila luda od brige i mislila sam da Mandy treba odvesti na hitni trakt. Carole je bila ravnodušna. Rekla je da sva djeca dobiju vrućicu. Ali sinoć je Carole bila potresena jednako kao i Mandy.

Nelson se nelagodno promisekoljio. Zee je znala zašto. Deduktivno ga je rezoniranje živciralo. Sve je ili bijelo ili crno. Vjerovao je samo u konkretne stvari, uz izuzetak Boga, koji je za njega bio jednako konkretan kao raj i pakao. Osim toga, nije vjerovao ni u što neopipljivo. Bio je sumnjičav prema psihoanalizi i psihijatriji. Prema njegovu mišljenju, svatko s imalo soli u glavi može riješiti vlastite probleme bez da traži pomoć od nekog drugog.

- Carole sazrijeva, to je sve - reče Nelson. - Ono što je proživjela pomoglo joj je da odraste. Stvari promatra u posve drukčijem svjetlu. Konačno cijeni ono što ima: Tatea, Mandy, ovu obitelj. Već je bilo i vrijeme da sredi zbrku u svojoj glavi.

Zee bi voljela da u to može vjerovati. - Samo se nadam da će to potrajati.

Nelson se okrenuo na bok, prema njoj, i položio joj ruku na struk. Poljubio joj je tjeme gdje je počinjao srebrni pramen. Zašto se nadaš da će potrajati?

- Njezin brižni stav prema Tateu i Mandy. Na površini se čini da joj je stalo do njih.

- To je dobro, zar ne?

- Ako je iskreno. Mandy je tako osjetljiva da se bojim da ne bi podnijela odbacivanje kad bi se Carole vratila svom naprasitom, nestrpljivom ponašanju. Kao ni Tate. - Zee uzdahne. - Želim da bude sretan, pogotovo na ovoj prekretnici u svom životu, bez obzira hoće li na izborima

pobijediti ili neće. Zaslužuje da bude sretan. Zaslužuje da bude voljen.

- Uvijek si se brinula za sreću svojih sinova, Zee.

- Ali niti jedan od njih nema sretan brak, Nelsone - sjetno će ona. - Nadala sam se da će to imati.

Prstom joj je dotaknuo usne, pokušavajući slijediti osmijeh kojeg ondje nije bilo. - Nisi se promijenila. Još uvijek si tako romantična.

Privukao je uza se njezino nježno tijelo i poljubio je. Njegove su joj krupne ruke skinule spavaćicu i posesivno milovale nago tijelo. Vodili su ljubav u mraku.

22. poglavlje

Avery se danima mučila smišljanjem plana o tome kako bi kontaktirala Irisha.

Kad je jednom stigla do zaključka da joj je potreban savjet, našla se pred problemom kako da ga obavijesti da nije poginula u nesreći leta 398.

Bez obzira kako će to učiniti, bit će okrutno. Ako se jednostavno pojavi na njegovom pragu, možda ne bi preživio šok. Mislio bi da je telefonski poziv nečija neslana šala jer joj se glas promijenio. Stoga je odlučila poslati poruku u poštanski pretinac kamo je prije nekoliko tjedana poslala svoj nakit. Zasigurno ga je zbunjivala ta poštanska pošiljka bez ikakva objašnjenja. Zar ne bi već trebao sumnjati da u njezinoj pogibiji postoje nejasne okolnosti?

Satima je razmišljala o tome kako bi sastavila takvo pismo bez presedana. Nije znala ni za kakve smjernice, nije bilo pravila što ih treba poštivati kad voljenu osobu koja vjeruje da si mrtav obavještavaš da si zapravo živ. Na koncu je odlučila da je jedini način iskrenost i otvorenost.

*Dragi Irish,
nisam poginula u zrakoplovnoj nesreći. Bizarni slijed događaja objasniti ću sljedeće srijede uvečer u tvom stanu, u šest sati.*

Voli te Avery.

Pisala je lijevom rukom - prava rijetkost ovih dana - tako da će odmah prepoznati njezin rukopis. Pismo je poslala bez adrese pošiljatelja na kuverti.

Tate se jedva civilizirano ponašao prema njoj nakon njihove prepirke za doručkom prošle subote. To joj je

gotovo bilo drago. Iako njegova antipatija nije namijenjena njoj, bila je izložena napadu u ime svoje dvojnice. Razdaljina je sve činila lakšim.

Nije se usuđivala razmišljati o tome kako će reagirati kad sazna istinu. Njegova će mržnja spram Carole izbljedjeti u odnosu na ono što će osjećati prema Avery Daniels. Najbolje čemu se može nadati jest prilika da može objasniti. Dotad može jedino dokazivati koliko su njezini motivi nesebični. Rano u ponedjeljak ujutro dogovorila je pregled kod dr. Geralda Webstera, uglednog dječjeg psihologa iz Houstona. Njegov je kalendar bio popunjen, ali ona nije prihvaćala niječan odgovor. Iskoristila je Tateovu trenutnu slavu kako bi osigurala dragocjeni sat vremena kod liječnika. Radi Mandy je mirne savjesti povukla sve konce.

Kad je Tatea obavijestila o dogovorenom pregledu, on je samo kratko kimnuo. - Zabilježiti ću to u svom rokovniku. Pobrинуla se da se dan pregleda podudara s vremenom kad će ih kampanja ionako odvesti u Houston.

Osim te kratke razmjene riječi, malo su što imali reći jedno drugome. To joj je davalo više vremena za razmišljanje o tome što će reći kad se nađe licem u lice s Irishem.

Međutim, kad je u srijedu predvečer zaustavila svoj automobil ispred njegove skromne kuće, još uvijek nije imala pojma što će mu reći ili kako će početi.

Srce joj je bilo u grlu dok je hodala stazom, pogotovo kad je opazila kretanje iza škura na prozoru. Vrata su se otvorila prije nego je stigla do trijema. Irish se doimao spremnim rastrgati je golim rukama kad je izišao i oštro pitao: - Tko ste vi, dovraga, i kakva je vaša jebena igra?

Avery nije dopustila da je njegova žestina zaplaši. Nastavila je hodati naprijed dok nije stigla do njega. Bio je tek neznatno viši od nje. Budući da je nosila visoke pete, gledali su se ravno okom u oko.

- To sam ja, Irish. Blago se nasmiješila. - Podimo unutra.

Pri dodiru njezine ruke njegova je ratobornost isparila. Bijesni je Irac klonuo poput najosjetljivije cvjetne latice. Bilo je patetično to gledati. Za nekoliko se sekundi od ratobornog nasilnika preobrazio u smućenog starca. Ledeno se odbijanje u njegovim plavim očima odjednom zamaglilo suzama sumnje, straha, radosti.

- Avery? Je li... ? Kako... ? Avery?

- Sve ću ti ispričati unutra.

Uhvatila ga je za ruku i okrenula na drugu stranu jer se činilo da je zaboravio kako se koriste noge i stopala. Blago ga je gurnula preko praga. Zatvorila je vrata za njima.

Žalosno je opazila da kuća djeluje jednako zapušteno kao i Irish, čiji ju je izgled šokirao. Udebljao se oko struka, a lice mu je ipak ostalo ispijeno. Obrazi i brada bili su mu mlohavi i opušteni. Na nosu i obrazima vidjeli su se izdajnički tragovi crvenih kapilara. Previše je pio.

Nikad nije bio šminker, a odijevao se pristojno, ali je sada djelovao otrcano. Njegova neurednost više nije bila samo simpatična osobina. Svjedočila je o karakternom propadanju. Kad ga je posljednji put vidjela, imao je prosijedu kosu. Sad je gotovo posve bijela.

Ona mu je to učinila.

- O, Irish, Irish, oprosti mi. - Uz jecaj mu se bacila na prsa i čvrsto ga zagrlila.

- Lice ti je drukčije.

- Da.

- I glas ti je promukao.

- Znam.

- Prepoznao sam te po očima.

- Drago mi je. Nisam se promijenila iznutra.

- Dobro izgledaš. Kako si? - Odmaknuo ju je od sebe i nezgrapno joj velikim, grubim šakama trljao ruke.

- Dobro sam. Pokrpana.

- Gdje si bila? Tako mi Blažene Djevice Marije, ne mogu ovo vjerovati.

- Ne mogu ni ja. Bože, tako mi je drago da te vidim. Ponovno su se zagrlili i plakali. Barem je tisuću puta u životu trčala k Irishu da je utješi. Kad je njezin otac bio odsutan, Irish je ljubio ogrebene laktove, popravljao razbijene igračke, proučavao svjedodžbe, dolazio na priredbe, korio, čestitao, suosjećao.

Ovog se puta Avery osjećala starijom. Njihove su uloge zamijenjene. On se grčevito držao nje i trebao utjehu.

Nekako su doteturali do kauča, iako se kasnije nisu sjećali kako su onamo stigli. Kad je napadaj plača popustio, šakama je obrisao mokro lice, žustro i nestrpljivo. Sad mu je postalo neugodno.

- Mislila sam da ćeš biti ljutit - reče Avery nakon što je papirnatim rupčićem obrisala nos.

- I jesam, vraški ljutit. Da nisam toliko sretan što te vidim, dobro bih te isprašio.

- Isprašio si me samo jednom, ono kad sam majku nazvala ružnim imenom. Kasnije si plakao jače i duže nego ja. - Dotaknula mu je obraz. - Ti si nježna duša, Irish McCabe.

Izgledao je povrijeđeno i razdražljivo. - Što se dogodilo? Jesi li imala amneziju?

- Ne.

- Onda što? - pitao je proučavajući njezino lice. - Nisam navikao da tako izgledaš. Podsjećaš na...

- Carole Rutledge.

- Tako je. Ženu Tatea Rutledgea... pokojnu ženu. - U očima mu se pojavilo razumijevanje. - Ona je također bila u avionu.

- Jesi li ti identificirao moje tijelo, Irish?

- Da. Po medaljonu.

Avery odmahne glavom. - Njezino si tijelo identificirao. Ona je imala moj medaljon.

Opet su mu se u očima pojavile suze. - Bila si puna opeklina, ali tvoja kosa, tvoje...

- Toliko smo sličile jedna drugoj da nas je netko smatrao sestrama samo nekoliko minuta prije polijetanja.

- Kako...

- Slušaj pa ću ti ispričati. - Avery je obujmila njegove šake svojima u nijemoj molbi da je prestane prekidati. - Kad sam došla k svijesti u bolnici, nekoliko dana nakon nesreće, bila sam od glave do pete pokrivena zavojima. Nisam se mogla maknuti. Jedva sam mogla gledati jednim okom. Nisam mogla govoriti.

- Svi su mi se obraćali kao gospođi Rutledge. U početku sam možda imala amneziju jer se nisam mogla sjetiti jesam li gospođa Rutledge ili gospođa Neka. Bila sam smućena, dezorijentirana, u bolovima. No kad sam se sjetila tko sam, shvatila sam što se dogodilo. Zamijenile smo mjesta, znaš.

Ispričala mu je o mukotrpnim satima što ih je provela u pokušajima da svima ostalima prenese ono što je samo ona znala. - Obitelj Rutledge je angažirala dr. Sawyera da sredi moje lice, Caroleino lice, uz pomoć njezinih fotografija. Nikako ih nisam mogla upozoriti na grešku.

Izvukao je šake iz njezinih i povukao ih niz svoje mlohave obraze. - Potrebno mi je piće. Želiš li i ti?

Nekoliko trenutaka kasnije vratio se na kauč s čašom gotovo punom čistog viskija. Avery ništa nije rekla, iako je značajnim pogledom mjerкала čašu. Irish je prkosno otpio veliki gutljaj.

- U redu, dosad mi je sve jasno. Počinjena je velika greška dok ti nisi mogla komunicirati. No kad si *mogla* komunicirati, zašto nisi? Drugim riječima, zašto još uvijek glumiš Carole Rutledge?

Avery je ustala i počela šetkati neurednom sobom, uzalud pokušavajući ponešto dovesti u red dok je sređivala svoje misli. Bit će teško uvjeriti Irisha da je njezina šarada održiva i opravdana. Oduvijek je vjerovao da izvjestitelji izvještavaju o vijestima, ali ih ne čine. Njihova je uloga promatrati, a ne sudjelovati. Oko toga su se on i Cliff Daniels vječito prepirali.

- Netko namjerava ubiti Tatea Rutledgea prije nego postane senator.

Irish nije očekivao ništa tome slično. Ruka mu se zaustavila na pola puta između stolića za kavu i usta dok je podizao čašu viskija. Piće se prolilo preko ruba čaše na njegovu ruku. Odsutnim ju je pokretom obrisao o nogavicu hlača.

- Što?

- Netko namjerava...

- Tko?

- Ne znam.

- Zašto?

- Ne znam.

- Kako?

- Ne znam, Irish - reče Avery i defenzivno podigne glas. - A ne znam ni gdje ni kada, također, pa štedi dah i nemoj pitati. Samo me saslušaj.

Priprijetio joj je prstom. - Još uvijek bih te mogao isprašiti zbog drskosti. Nemoj izazivati moje strpljenje. Već si me dovela u pakao. Čisti pakao.

- Nije baš ni za mene bio piknik obrecne se Avery.

- Što je jedini razlog za moje suzdržavanje - vikne Irish. Ali prestani mi srati!

- Ne činim to!

- Onda kakva su to sranja o tome da netko želi ubiti Rutledgea? Odakle to, dovraga, znaš?

Pojavljivanje njegova neobuzdanog temperamenta bio je dobar znak. S ovakvim Irishem mnogo će lakše izići na

kraj nego s ucviljenom ljušturom što je bio prije nekoliko minuta. Godinama je vježbala nadmudrivanje s njim. - Netko mi je rekao da će ubiti Tatea prije nego stupi na položaj.

- Tko?

- Ne znam.

- Sranje - žestoko će Irish. - Nemoj ponovno počinjati s tim.

- Ako mi pružiš priliku, objasnit ću ti.

Uzeo je još jedno piće, lupio šakom u dlan druge ruke i konačno se opet opustio na kauču, pokazujući joj da je spreman mirno sjediti i slušati.

- Vjerujući da sam ja Carole, netko je došao k meni dok sam još ležala na odjelu intenzivne njege. Ne znam tko je to bio. Nisam mogla vidjeti jer mi je oko bilo zamotano, a on je stajao iza mog ramena. - Prepričala je događaj i doslovce ponovila prijetnju.

- Bila sam užasnuta. Kad sam jednom mogla objasniti tko sam, bojala sam se to učiniti. Nisam se mogla razotkriti bez da svoj život, kao i Tateov, dovedem u opasnost.

Irish je šutio dok nije završila. Vratila se do kauča i sjela kraj njega. Kad je progovorio, njegov je glas bio sumnjičav.

- Znači, ti mi govoriš da si zauzela mjesto gospođe Rutledge kako bi mogla spriječiti atentat na Tatea Rutledgea.

- Točno.

- Ali ne znaš tko ga namjerava ubiti.

- Još ne znam, ali Carole je znala. Ona je u tome sudjelovala, iako ne znam kakav je njezin odnos s tom drugom osobom.

- Hmm. - Irish je zamišljeno cupkao mlohavu kožu ispod brade. - Taj koji te je posjetio...

- Mora biti član obitelji. Nitko drugi nije imao pristupa na odjel intenzivne njege.

- Netko se mogao krišom uvući.

- Moguće, ali ne vjerujem. Da je Carole unajmila ubojicu, on bi jednostavno nestao nakon njezine nesreće. Ne bi je došao upozoriti neka šuti. Nije li tako?

- To je tvoj ubojica. Ti reci meni.

Ponovno je skočila na noge. - Ne vjeruješ mi?

- Vjerujem da ti vjeruješ u to.

- Ali misliš da je to plod moje mašte.

- Bila si pod utjecajem lijekova i dezorijentirana, Avery - razložno će Irish. - Sama si to rekla. Bila si napola slijepa na jedno oko, a na drugo nisi uopće vidjela. Misliš da je ta osoba bio muškarac, ali mogla je biti i žena. Misliš da je to član obitelji Rutledge, ali mogao bi biti i netko drugi.

- Na što ciljaš, Irish?

- Vjerojatno si imala noćnu moru.

- To sam i ja počela vjerovati do događaja od prije nekoliko dana. - Izvadila je iz torbice list papira što ga je našla u svojoj jastučnici i pružila mu ga. Pročitao je natipkanu poruku.

Kad se njegov zabrinuti pogled susreo s njezinim, ona reče: - To sam našla u svojoj jastučnici. Doista je stvaran. Još uvijek misli da sam ja Carole, njegov suzavjerenik. I još uvijek kani učiniti ono što je planirao.

Poruka je drastično promijenila Irishevo mišljenje. S nelagodom je pročistio grlo. - Ovo je njegov prvi kontakt s tobom nakon one noći u bolnici?

- Da.

Iznova je pročitao poruku, a potom primijeti: - Ne kaže da će ubiti Tatea Rutledgea.

Avery ga usrdno pogleda. - To je dobro razrađen pokušaj atentata. Planovi su bili dugoročni. Teško da bi riskirao i nešto jasno napisao. Prirodno, poruka je

nejasna, za slučaj da je netko pronađe. Naoko nedužne riječi mogle bi značiti nešto posve drugo za Carole.

- Tko ima pristup pisaćem stroju?

- Svi. Jedan stoji na stolu u obiteljskom salonu. Taj je upotrijebljen. Provjerila sam.

- Što on, ili ona, misli riječima *bez obzira što radiš*?

Avery s izrazom krivnje na licu pogleda u stranu.- Nisam sigurna.

- Avery?

Naglo je okrenula glavu. Nikad nije uspijevala prikriti istinu od Irisha. Uvijek bi je prozreo. - Pokušavala sam se s Tateom slagati bolje nego njegova žena.

- Postoji li neki određeni razlog za to?

- Od početka mi je bilo očito da je među njima bilo problema.

- Kako si došla do tog zaključka?

- Po načinu na koji se ophodi prema njoj. Prema meni. Pristojan je, ali to je sve.

- Hmm. Znaš li zašto je tako?

- Carole je imala abortus, ili ga je kanila napraviti. To sam saznala tek prošli tjedan. Već sam otkrila da je bila sebična, egocentrična žena. Varala je Tatea i bila je katastrofalno loša majka njihovoj kćeri. Nastojeći da ne pobudim previše sumnje, pokušavala sam premostiti jaz što se stvorio između njega i njegove žene.

Irish ponovno upita: - Zašto?

- Kako bih saznala više o svemu što se događa. Morala sam doprijeti do srži njihova problema prije no što sam mogla potražiti motiv ubojice. Očito moji pokušaji poboljšavanja braka nisu prošli nezapaženo. Ubojica je zaključio da je to Caroleina nova taktika kojom nastoji da Tate postane neoprezan.

Protrljala je ruke kao da joj je odjednom postalo hladno. - Stvaran je, Irish. Znam to. Tu je dokaz - reče i kimne glavom prema poruci.

Još se ne izjašnjavajući, Irish baci list papira na stolić za kavu. Pretpostavimo da postoji ubojica. Tko ga želi ukloniti?

- Nemam pojma - odgovori Avery uz potišteni uzdah. - To je jedna velika, sretna obitelj.

- Prema tvojim riječima, netko na Rocking R-u baš i nije tako sretan.

Navela mu je imena i objasnila u kakvoj je vezi svaka osoba s Tateom. Svatko ima neku svoju muku, ali ništa od toga nema veze s Tateom. Oba ga roditelja veoma vole. Nelson je neosporna glava obitelji. On vlada, strogo ili brižno, već prema prilici.

- Zee nije tako lako odgonetnuti. Ona je dobra žena i brižna majka. Prema meni se drži rezervirano. Mislim da zamjera Carole jer nije usrećila Tatea.

- Što je s ostalima? - Carole je možda imala ljubavnu vezu s Eddyjem.

- Eddy Paschal, voditelj Rutledgeove kampanje?

- I najbolji prijatelj još od fakulteta. Nisam sigurna u to. O tome sam čula samo ono što mi je Fancy rekla.

- Kako otrcano. Kako se taj Paschal odnosi prema tebi?

-Ljubazan je, ništa više. Naravno, ja nisam davala znakove poput Carole. Ukoliko su imali vezu, možda on jednostavno pretpostavlja da je završila nakon nesreće. U svakom slučaju, svim se silama trudi da Tate pobijedi na izborima.

-Djevojka?

Avery odmahne glavom. - Fancy je razmaženo derište s moralom ulične mačke koja se tjera. Ali previše je zvrkasta da bi bila ubojica. Nije riječ o tome da je iznad toga; samo što ne bi na to trošila energiju.

- Brat? Jack, je li?

- On je izrazito nesretan u braku - reče Avery zamišljeno se mršteći - ali Tate s tim nema nikakve veze. Iako...

- Iako?

- Jack je zapravo prilično patetičan. Možeš ga smatrati sposobnim, privlačnim, šarmantnim, sve dok ga ne vidiš uz mlađeg brata. Tate je sunce. Jack je mjesec. Odražava Tateovu svjetlost, ali nema vlastite. Na kampanji radi jednako marljivo kao i Eddy, ali ako nešto pođe po zlu, obično okrive njega. Žao mi ga je.

- Žali li on samog sebe? Dovoljno da poželi ubiti brata?

- Nisam sigurna. Drži se podalje. Uхватила sam ga kako me promatra i osjetila da u njemu tinja neprijateljstvo. Međutim, na površini djeluje ravnodušno.

- Što je s njegovom ženom?

- Dorothy Rae mogla bi biti dovoljno ljubomorna da ubije, ali prije bi se okomila na Carole nego na Tatea.

- Zašto to kažeš?

- Prelistavala sam obiteljske albume u potrazi za informacijama. Dorothy je ušla u dnevni boravak kako bi uzela bocu iz ormarića s pićem. Već je bila pijana. Rijetko je viđam, osim za večerom, i jedva kaže poneku riječ. Zato sam se iznenadila kad me je, kao grom iz vedra neba, počela optuživati da joj pokušavam ukrasti Jacka. Rekla je da želim nastaviti s njim ondje gdje sam stala prije nesreće.

- Carole je spavala i sa svojim šurjakom? - s nevjericom upita Irish.

- Čini se da je tako. Barem je pokušavala. - To je uvelike uznemirilo Avery. Nadala se da je to samo alkoholom izazvana tlapnja što ju je Dorothy Rae zabila sebi u glavu dok je bila zatvorena u svojoj sobi s bocama votke. - To je nezamislivo - reče Avery glasno razmišljajući. - Carole je imala Tatea. Što je mogla tražiti s Jackom?

- Ukusi se ne mogu objasniti.

- Valjda imaš pravo. - Avery je bila tako zaokupljena svojim mislima da joj je promaknulo njegovo skriveno značenje. - U svakom slučaju, zaniijekala sam da imam bilo kakve namjere s mužem Dorothy Rae. Nazvala me kujom, droljom, uništavateljicom domova, takve stvari.

Irish prijeđe rukom preko glave. - Carole je morala biti čudo od žene.

- Ne znamo zasigurno da je željela Jacka ili Eddyja. - Ali zacijelo je davala izrazito jake signale kad ih je toliko ljudi opazilo.

- Siroti Tate.

- Što »siroti Tate« misli o svojoj ženi?

Avery je utonula u duboku introspekciju. - Misli da je pobacila njegovo dijete. Zna da je imala ljubavnike. Zna da je bila loša majka i ostavila emocionalne ožiljke njegovoj kćeri. Nadam se da se to može popraviti.

- Preuzela si i tu odgovornost na sebe, zar ne?

Njegov kritički ton naveo ju je da podigne glavu. - Kako to misliš?

Ostavivši je da se malo pjeni, Irish je nestao u kuhinji i vratio se s novim pićem. Raširivši noge i zauzevši čvrstu pozu, ustobočio se pred njom. - Govoriš li mi istinu o onom ponoćnom posjetitelju u bolnici?

- Kako uopće možeš sumnjati?

- Reći ću ti kako mogu sumnjati. Došla si k meni, kada, prije gotovo dvije godine, podvijena repa i tražila posao, bilo kakav posao. Upravo si dobila otkaz u jednoj televizijskoj mreži jer si počinila jednu od najgorih *faux pas* u povijesti novinarstva.

- Nisam večeras došla ovamo da bi me na to podsjećao.

- Pa, možda te treba podsjetiti! Jer mislim da je tako nešto iza cijele ove tvoje proklete zavrzlake. I tada si uletjela glavom kroza zid. Prije nego si prikupila sve

činjenice, izvijestila si o tome kako je kongresnik iz Virginije ubio svoju ženu, a potom sebi prosvirao mozak.

Pritisnula je šake na sljepoočnice dok joj je taj užasni slijed događaja navirao u sjećanje.

- Prvi izvjestitelj na mjestu događaja, Avery Daniels - Irish glasno najavi, ne pokazujući nimalo milosti. Uvijek na tragu dobre priče. Nanjušila si svježu krv.

- Tako je, jesam! Doslovno. - Prekrižila je ruke na prsima. - Vidjela sam tijela, čula onu djecu kako vrište od užasa nad onim što su ugledali kad su se vratili iz škole. Vidjela sam ih kako plaču nad onim što je njihov otac učinio.

- *Navodno učinio*, dovraga. Nikad nećeš naučiti, Avery. *Navodno* je ubio svoju ženu prije nego je prosuo vlastiti mozak po zidnim tapetama. - Irish na brzinu popije gutljaj viskija. - No ti si izvještavala uživo i ispustila tu malenu legalnu riječ, te svoju televizijsku mrežu ostavila otvorenom za tužbu.

- Izgubila si se pred kamerom, Avery. Objektivnost je naglo nestala. Suze su tekle niz tvoje lice, a tada, tada, kao da sve to nije bilo dovoljno, pitala si svoje gledatelje kako bilo koji čovjek, ali pogotovo izabrani javni djelatnik, može počinuti tako zvjersko djelo.

Podigla je glavu i prkosno ga pogledala. - Znam što sam učinila, Irish. Ne moraš me podsjećati na moju grešku. Dvije sam godine pokušavala to nadvladati. Pogriješila sam, ali sam učila iz toga.

- Gluposti - zagrmi Irish. - Istu prokletu stvar ponovno činiš. Bacaš se onamo gdje nemaš što tražiti. Stvaraš vijesti, ne izvještavaš o njima. Nije li ovo velika prilika što si je čekala? Nije li ovo priča koja će te vratiti natrag na vrh?

- U redu, da! - odbrusi Avery. - To je bio dio razloga za moj postupak.

- To je bio tvoj razlog za sve što si ikad činila.

- Što to govoriš?

- Još uvijek pokušavaš privući očevu pozornost. Pokušavaš stati u njegove cipele, pokazati se dostojnom njegova imena, jer osjećaš da ti to nije uspjelo. Pođe prema njoj. - Dopusti da ti nešto kažem, nešto što ne želiš čuti. - Irish odmahne glavom i naglasi svaku riječ: - On toga nije vrijedan.

- Prestani, Irish.

- On je bio tvoj otac, Avery, ali bio je moj najbolji prijatelj. Poznavao sam ga dulje i daleko bolje nego ti. Volio sam ga, ali sam ga promatrao mnogo objektivnije no što biste ti i tvoja majka ikad mogle.

Oslonio se jednom rukom na naslon kauča i nagnuo se nad nju. - Cliff Daniels bio je sjajni snimatelj. Po meni, on je bio najbolji. Ne niječem njegovu darovitost kad je riječ o kameri. Ali nije imao dara da ljude koji ga vole učini sretnima.

- Bila sam sretna. Kad god je bio kod kuće...

- Što je bio samo djelić tvoga djetinjstva, maleni djelić. A bila si neutješna kad god bi odlazio. Gledao sam kako Rosemary teško podnosi njegova dugotrajna izbivanja. Bila je nesretna čak i kad je bio kod kuće jer je znala da će se zadržati samo kratko vrijeme. Ta je razdoblja provodila strepeći od njegova odlaska.

- Cliff je uživao u opasnostima. To je bio njegov eliksir, njegova životna snaga. Za tvoju majku, to je bila bolest koja je nagrizala njezinu mladost i vitalnost. Njegov je život završio brzo, milosrdno. Njezina je smrt došla u agoniji i polako. Trajalo je godinama. Počela je umirati mnogo prije onog poslijepodneva kad je progutala bočicu pilula.

- Dakle, čime on zaslužuje tvoje slijepo obožavanje i upornu odlučnost da se pokažeš dostojnom njegova imena, Avery? Najvrednije što je ikad osvojio nije bila

jebena Pulitzerova nagrada. Bila je to tvoja majka, ali je on bio previše glup da to shvati.

- Ti si samo ljubomoran na njega.

Irish je postojano izdržao njezin pogled. - Bio sam ljubomoran na način na koji ga je Rosemary voljela, da.

Tada ju je napustila želja za borbom. Uхватила je njegovu ruku i pritisnula je na svoj obraz. Suze su tekle preko nje. - Ne želim da se svađamo, Irish.

- Onda mi je žao, jer ti predstoji bitka. Ne mogu ti dopustiti da nastaviš s tim.

- Moram. Obvezala sam se.

- Do kada?

- Dok ne saznam tko namjerava ubiti Tatea i ne otkrijem ga.

- A što tada?

- Ne znam - žalosno će Avery.

- A što ako taj navodni ubojica nikad ne počne ostvarivati svoj plan? Recimo da samo prijeti? Hoćeš li zauvijek ostati gospođa Rutledge? Ili ćeš jednostavno jednog dana prići Rutledgeu i reći: O, usput rečeno...?

Priznajući mu ono što je tek prije nekoliko dana priznala sebi, Avery reče: - To još nisam smislila. Nisam si ostavila put za bijeg.

- Rutledge mora znati, Avery.

- Ne! - Skočila je na noge. - Još ne. Ne mogu još odustati od njega. Moraš mi dati riječ da mu nećeš reći.

Irish korakne unatrag, zaprepašten žestinom njezine reakcije. - Isuse - šapne shvativši istinu. - Dakle, o tome je zapravo riječ. Želiš muža druge žene. Zar zato želiš ostati gospođa Rutledge, jer je Tate Rutledge dobar u krevetu?

23. poglavlje

Avery mu je okrenula leđa kako ga ne bi pljusnula. -To je bilo ružno, Irish.

Prišla je prozoru i zabrinula se kad je opazila da se već smračilo. Na ranču su završili s večerom. Rekla im je da će u vrijeme večere biti u kupovini. Ipak, uskoro bi morala otići.

- Bilo je ružno, da - prizna Irish. - I trebalo je biti. Svaki put kad se raznježim nad tobom, sjetim se bezbrojnih noći nakon nesreće kad sam se opijao kako bih zaboravio bol. Znaš, čak sam razmišljao o tome da sve napustim.

Avery se polako okrenula, a na licu joj više nije bilo gnjeva. - Molim te, nemoj mi to govoriti.

- Zaključio sam, jebeš ovaj život. Pogledat ću kakav će biti idući. Izgubio sam Cliffa i Rosemary. Izgubio sam tebe. Pitao sam Boga kome treba ovakva muka. Da se nisam bojao za svoju besmrtnu dušu, ovakvu kakva jest... - Pokajnički se nasmiješio.

Zagrlila ga je i oslonila obraz na njegovo rame. -Volim te. I ja sam patila za tebe, vjerovao ili ne. Znala sam kako bi moja smrt utjecala na tebe.

Čvrsto ju je zagrlio i poželio da je ona doista njegova kći, ne prvi put. - I ja tebe volim. Zato ti ne mogu dopustiti da nastaviš s ovim, Avery.

Odmaknula se od njega. - Sad više nemam izbora. - Ako netko želi vidjeti Rutledgea mrtvog...

- Želi.

- Onda si i ti u opasnosti.

- Znam. Želim biti drukčija Carole za Tatea i Mandy, ali ako budem previše drukčija, njezin će partner u zavjeri zaključiti da ga je izdala. Ili će - smireno doda - shvatiti da

Carole zapravo nije Carole. Stalno živim u strahu da ću se odati.

- Možda si to već učinila, a da ne znaš.

Zadrhtala je. - To mi je također jasno.

- Van je opazio.

Naglo se trgnula, a tada je polako ispustila dah. - Pitala sam se. Umalo sam doživjela srčani udar kad sam mu otvorila vrata.

Irish joj je prepričao svoj razgovor s Vanom. - Imao sam posla i tada mu nisam obraćao previše pozornosti. Mislio sam da samo trabunja bez veze. Sad mislim da mi je pokušavao nešto reći. Što ću mu reći ako to opet spomene?

- Ništa. Što manje ljudi zna to bolje, radi njihove dobrobiti, kao i moje. Van je poznavao Avery Daniels. Obitelj Rutledge nije. Nemaju s kim usporediti novu Carole. Promjene u njoj pripisuju nesreći i traumatskim posljedicama.

- Ipak je to riskantno - zabrinuto će Irish.

- Ako nema zavjere, a ja se molim Bogu da je nema, najbolje čemu se možeš nadati iza svega toga je slomljeno srce.

- Kad bih sada odustala i uspjela se iz toga izvući živa, znači da sam sve činila uzalud. Još uvijek nemam cijelu priču. Što ako Tatea ipak ubiju, Irish? Što ako bih to mogla spriječiti, a ne učinim to? Misliš li da bih s tim na duši mogla živjeti do smrti?

Lagano joj je pomilovao obraz. - Voliš ga, zar ne?

Zatvorila je oči i kimnula.

- Mrzio je svoju ženu. Dakle, mrzi tebe.

- I to je točno - reče Avery i neveselo se nasmije.

- Kakva je situacija između vas dvoje?

- Nisam spavala s njim.

- Nisam to pitao.

- Ali to si želio znati.

- Bi li to učinila?

- Da - bez okolišanja odgovori Avery. - Od trenutka kad sam došla k svijesti do dana kad sam otišla s klinike bio je divan, jednostavno divan. Način na koji se u javnosti ophodi prema Carole je savršen.

- Kako se odnosi prema njoj kad su sami?

- Ledeno, poput izdanog muža. Radim na tome.

- Što će se tada dogoditi? Ukoliko popusti i vodi ljubav s tobom, zar ne misliš da će opaziti razliku?

- Hoće li? - Nakrivila je glavu i pokušala se osmjehnuti. - Zar muškarci ne kažu da su u mraku sve mačke iste?

Priekorno ju je pogledao. - U redu, recimo da neće primijetiti. Kako ćeš se osjećati ako bude vodio ljubav s tobom uvjeren da si netko drugi?

To joj još nije palo na pamet. Namrštila se dok je sada razmišljala o tome. - Voljela bih kad bi znao da sam to ja. Znam da je pogrešno prevariti ga, ali...

Glas joj je zamro dok se hrvala s pitanjem na koje još nije našla odgovor. Ponovno ga ostavljajući bez odgovora, Avery reče: - A tu je i Mandy. I nju volim, Irish. Očajnički joj je potrebna brižna majka.

- Slažem se. Što će biti s njom kad obaviš ono što si naumila i odeš?

- Neću je jednostavno napustiti...

- Što misliš, kako će se Rutledge osjećati nakon što razgoliš njegovu obitelj?

- Neće to biti takva priča.

- Ne bih volio biti u blizini kad mu sve to budeš pokušala objasniti. Mislit će da si ga iskoristila. - Zastao je kako bi naglasio svoje riječi. - I bit će u pravu, Avery.

- Neće ako mu usput spasim život. Ne misliš li da bi u sebi mogao naći snage da mi oprost?

Opsovao je ispod glasa. - Promašila si zvanje. Trebala si biti odvjetnica. Uvjerila bi i samog vraga.

- Ne mogu dopustiti da moja karijera sramotno završi, Irish. Moram se iskupiti za grešku što sam je počinila u Washingtonu i ponovno steći vjerodostojnost kao novinar. Možda samo pokušavam biti dobra tatina curica, ali moram to učiniti. - Njezine su ga oči preklinjale da shvati. - Nisam tražila ovu zlatnu priliku. Silom mi je nametnuta. Moram je iskoristiti kako najbolje mogu.

- Pogrešno pristupaš tome - blago će Irish, kažiprstom joj podigavši bradu. - Previše si emotivno upletena, Avery. Imaš preveliko srce da bi ostala objektivna. Prema vlastitom priznanju, stalo ti je do tih ljudi. Voliš ih.

- To je samo još jedan razlog da nastavim. Netko želi ubiti Tatea i Mandy učiniti siročetom. Ako je to u mojoj moći, moram spriječiti takav razvoj događaja.

Njegova je šutnja bila mahanje bijelom zastavom predaje. Pogledala je na zidnu uru. - Moram poći. Ali prije toga, imaš li nešto što mi pripada?

Za manje od minute stavila je oko vrata zlatni lančić s medaljonom. Novčano nije vrijedio mnogo, ali to je bila njezina najvrednija imovina. Otac joj ga je godine 1967. donio iz Egipta, kad je za Newsweek dokumentirao sukob između te zemlje i Izraela.

Avery je pritisnula oprugu i medaljon se otvorio. Zagledala se u fotografije unutra. Na jednoj je bio njezin otac. Imao je na sebi maskirnu odoru, a oko vrata mu je visjela 35-mm kamera. To je bila njegova posljednja fotografija. Poginuo je nekoliko tjedana kasnije. Na drugoj se fotografiji nalazila njezina majka. Ljupka i nježna Rosemary smiješila se fotoaparatu, ali žalosno.

Vrele, slane suze ispunile su Averyne oči. Zatvorila je medaljon i stisnula ga na dlanu. Nije joj baš sve oduzeto. Još uvijek ima ovo, i još uvijek ima Irisha.

- Nadala sam se da je kod tebe - ganuto će Avery.

- Bio je u šaci mrtve žene.

Avery kimne jer joj je bilo teško govoriti. - Mandy ga je opazila oko mog vrata. Dala sam joj ga neka pogleda. Trenutak prije polijetanja Carole je počelo živcirati Mandyno igranje s lančićem. Uzela joj ga je. To je posljednje čega se sjećam prije nesreće.

Pokazao joj je Carolein nakit. - Stisnuo mi se želudac kad sam otvorio kuvertu što si je poslala. Ti si je poslala, zar ne?

Ispričala mu je kako je došlo do toga. - Nisam znala što bih drugo mogla učiniti.

- Zašto nisi jednostavno bacila sve to?

- Pretpostavljam da sam potajice željela uspostaviti kontakt s tobom.

- Želiš li njezin nakit?

Odmahnula je glavom i pogledala običan zlatni prsten na svojoj lijevoj ruci. - Neočekivano pojavljivanje tog nakita iziskivalo bi objašnjenje. Moram paziti da stvari ostanu što je moguće jednostavnije.

Opsovao je od nestrpljenja i zabrinutosti. - Avery, odustani, sada. Večeras.

- Ne mogu.

- Pakao i prokletstvo - izusti Irish. - Imaš očevu ambiciju i majčino suosjećanje. To je opasna kombinacija, smrtonosna u danim okolnostima. Nažalost, od oboje si naslijedila tvrdoglavu upornost.

Avery je znala da je posve kapitulirao kad je nevoljko pitao: - Što želiš da ja učinim?

Tate je stajao u hodniku kad se vratila. Avery je pomislila da ju je vjerojatno čekao, ali je on to pokušao prikazati kao slučajnost.

- Zašto si se toliko zadržala? - upita Tate jedva gledajući prema njoj.

- Zar ti Zee nije prenijela moju poruku? Rekla sam joj da moram nabaviti još neke stvari prije putovanja.

- Mislio sam da ćeš se ranije vratiti.

- Morala sam mnogo toga kupiti. - Nosila je hrpu vrećica za kupovinu; stvari što ih je kupila prije sastanka s Irishem. - Hoćeš li mi pomoći da sve ovo odnesem u spavaću sobu, molim te?

Uzeo joj je nekoliko vrećica i pošao hodnikom za njom. Gdje je Mandy? - upita Avery. .

- Već spava.

- Oh, nadala sam se da ću joj prije spavanja pročitati priču za laku noć.

- Onda si se trebala ranije vratiti kući.

- Je li čula priču?

- Mama joj je čitala. Ja sam je stavio u krevet i čekao da zaspi.

- Začas ću je pogledati. - Dok je prolazila kraj prozora u hodniku, opazila je da Nelson, Jack i Eddy razgovaraju za jednim od stolova u dvorištu. Zee je počivala na ležaljci i čitala neki časopis. Fancy je divljala u bazenu. - Propustit ćeš konferenciju.

- Eddy ponovno objašnjava plan puta. To sam već tisuću puta čuo.

- Samo to spusti na krevet. - Skinula je lanenu jaknu, bacila je na krevet kraj vrećica i izula cipele. Tate se zadržao u blizini, a djelovao je spreman napasti je.

- Gdje si bila u kupovini?

- Na uobičajenim mjestima.

Postavio je glupo pitanje jer su se na blistavim vrećicama nalazili poznati natpisi. U jednom užasavajućem trenutku pitala se nije li je slijedio do Irishove kuće. Nije mogao. Pošla je zaobilaznim putem i stalno je provjeravala retrovizor kako bi bila sigurna da je nitko ne slijedi.

Takve sigurnosne mjere, koje bi joj se prije nekoliko mjeseci činile apsurdno melodramatičnima, postale su joj druga priroda. Nije joj se sviđalo živjeti nepošteno, niti to

da stalno mora biti na oprezu. Večeras, nakon emotivno iscrpljujućeg susreta s Irishem, živci su joj posebno napeti. Tate je izabrao pogrešnu večer za ispitivanje.

- Zašto mi priređuješ treći stupanj ispitivanja oko kupovine?

- Ne činim to.

- Vraga ne činiš. Njuškaš naokolo poput lovačkog psa. Prišla mu je korak bliže. - Što si očekivao da ćeš nanjušiti na meni? Miris cigareta? Pića? Sperme? Nešto što bi potvrdilo tvoje odvratne sumnje o tome da sam poslijepodne provela s ljubavnikom?

- I to se događalo - napeto će Tate.

- Više se ne događa!

- Za kakvu me budalu držiš? Zar očekuješ da ću povjerovati kako te je operacija lica pretvorila u vjernu ženu?

- Vjeruj što god želiš, prokletstvo! - vikne Avery. - Samo me ostavi na miru dok u to vjeruješ.

Prišla je ormaru i gotovo istrgnula vrata dok ih je ljutito otvarala. Ruke su joj drhtale tako jako da prsti nisu uspijevali otkopčati gumb na leđima njezine bluze. Tiho je psovala svoje bezuspješne pokušaje.

- Dopusti meni.

Tate je govorio iz neposredne blizine, a u glasu mu se osjećala neizrečena isprika. Gurnuo joj je glavu naprijed i razotkrio vrat. Uhvatio joj je ruke i spustio ih dolje, a potom joj je otkopčao bluzu.

- To bi bio poznati prizor - primijetio je dok je otkopčavao posljednji gumb.

Bluza joj je kliznula s ramena i niz nadlaktice. Uхватила ju je na prsima i okrenula se k njemu. - Ne reagiram baš dobro na inkviziciju, Tate.

- Ništa bolje no što ja reagiram na preljub.

Lagano je sagnula glavu. - Pretpostavljam da to zaslužujem. Na trenutak se zagledala u njegov vrat i

snažan puls što je ondje otkucavao. Tada je opet podigla pogled do njegovih očiju. - Ali jesam li ti nakon zrakoplovne nesreće pružila povoda da sumnjaš u moju odanost tebi?

Krajičak njegovih usana lagano se trgnuo. - Nisi.

- Ali mi još uvijek ne vjeruješ.

- Povjerenje treba zaslužiti.

- Zar ga još nisam zaslužila?

Nije odgovorio. Umjesto toga, podigao je ruku i kažiprstom dotaknuo zlatni lančić oko njezina vrata.

- Što je ovo? Gotovo se rastopila od njegova dodira. Riskirajući više nego ikad, dopustila je da joj bluza klizne na pod. Medaljon se ugnijezdio u udubini između njezinih dojki pokrivenih prozirnim grudnjakom. Čula je kako je naglo udahnuo.

- Našla sam ga u nekoj prodavaonici jeftinog nakita lagala je. - Zgodan je, zar ne? - Tate je u zlatni medaljon zurio poput izgladnjelog čovjeka koji gleda posljednju mrvicu hrane na zemlji.

- Otvori ga.

Nakon trenutka oklijevanja, uhvatio je medaljon i pritisnuo oprugu. Dva su sićušna okvira zjapila prazna. Izvadila je fotografije majke i oca te ih povjerila Irishu na čuvanje.

- Želim unutra staviti tvoju i Mandynu fotografiju.

Zagledao joj se u oči. Zatim je spustio pogled na njezina usta dok je palcem i kažiprstom trljao medaljon. Kad ga je zatvorio, zvuk se činio neobično glasnim.

Spustio je zlatni medaljon natrag između njezinih dojki. Ruka mu je neodlučno zastala. Vršcima je prstiju okrznuo mekane obline, jedva joj dotaknuvši kožu, ali nju je mjesto dodira žarilo.

Još uvijek je dodirujući, Tate je okrenuo glavu. Vodio je bitku u sebi, o čemu je svjedočilo stezanje njegove

čeljusti, uznemirena neodlučnost u njegovim očima, ubrzano disanje.

- Tate. - Njezin molećivi ton naveo ga je da je opet pogleda u oči. Avery šaptom reče: - Tate, nisam napravila abortus. - Podigla je prste do njegovih usana prije nego je dospio proturječiti. - Nisam napravila abortus jer nije bilo djeteta.

Ironija je bila u tome što je to neosporna istina, ali će ona morati priznati laž kako bi joj on povjerovao.

Ta se ideja danima razvijala u njezinom umu. Nije imala pojma je li Carole doista bila trudna i počinila abortus ili nije. Ali ni Tate to ne može znati, nikako. Lakše će oprostiti laž nego abortus, a budući da se to činilo najvećom preprekom njihovu pomirenju, željela ju je maknuti. Zašto bi ona plaćala za Caroleine grijeh?

Kad se jednom na to odlučila, ostatak laži bilo je lako smisliti. - Rekla sam ti da sam trudna baš iz onog razloga što si ga neki dan naveo. Željela sam ti to baciti u lice. Željela sam te isprovocirati. - Položila mu je dlanove na obraze. - Ali ne mogu ti dopustiti da i dalje vjeruješ da sam ubila tvoje dijete. Vidim da te to previše boli.

Nakon dugog, ispitujućeg pogleda, prekinuo je kontakt i koraknuo unatrag. - Avion za Houston polijeće u sedam sati u utorak. Hoćeš li to moći podnijeti?

Nadala se da će njezine riječi osloboditi plimu opraštanja i potisnute ljubavi. Nastojeći prikriti svoje razočaranje, Avery upita: - Koje? Rani sat ili sam let?

- Oboje.

- Bit će mi dobro.

- Nadam se - reče Tate i pođe prema vratima. - Eddy želi da sve prođe kao po loju.

U ponedjeljak uvečer Irish je u svoj ured pozvao KTEX-ova političkog izvjestitelja. - Je li sve spremno za ovaj tjedan?

- Da. Rutledgeovi ljudi danas su poslali raspored. Budemo li sve to pokrivali, morat ćeš Dekkeru dati isto toliko vremena.

- Prepusti meni brigu o tome. Tvoj je zadatak dokumentirati ono što se događa u Rutledgeovoj kampanji. Želim dnevne izvještaje. Usput rečeno, s tobom šaljem Lovejoya umjesto snimatelja koji ti je u početku dodijeljen.

- Isuse, Irish - zacvili izvjestitelj. - Što sam učinio da bih njega zaslužio, je li? On je trn u oku. Nepouzdan je. Najčešće zaudara.

Nastavio je s litanijom primjedbi. Volio bi raditi s bilo kim, samo da to ne bude Van Lovejoy. Irish je bez riječi slušao. Po završetku izvjestiteljeve tirade, Irish ponovi: - Šaljem Lovejoya s tobom. - Izvjestitelj mrzovoljno iziđe. Kad bi Irish nešto dvaput rekao, nije imalo smisla prepirati se.

Irish je tu odluku donio prije nekoliko dana. Izvjestitelj od samog početka nije imao nikakve šanse natjerati Irisha da se predomisli.

Avery možda ne misli da joj prijeti neposredna opasnost, ali ona je nepromišljena i tvrdoglava, te često donosi nagle prosudbe za koje kasnije skupo plaća. Nije mogao vjerovati u kakvu se zbrku sada uvalila. Bože svemogući, mislio je, postala je druga žena! Bilo je prekasno da je odgovori od preuzimanja identiteta Carole Rutledge, ali će učiniti sve što je u njegovoj moći kako bi spriječio da to plati glavom.

Dogovorili su se da će kontaktirati preko njegova poštanskog sandučića ako telefoniranje bude previše opasno. Dao joj je duplikat ključa za sandučić. Baš će joj to koristiti ako joj zatreba trenutna pomoć. Ta sigurnosna mreža nije bila čvršća od paučine, ali je odbila njegovu ponudu da joj pozajmi pištolj.

Sva ta tajnovitost činila ga je vraški nervoznim. Sama pomisao na to navela ga je da posegne za svojom bočicom antacida. Ovih je dana to pio jednako kao i viski. Prestar je za to, ali ne može jednostavno stajati po strani, ništa ne činiti, i dopustiti da Avery srlja u smrt.

Budući da on ne može biti njezin anđeo čuvar, učinit će najbolje što može poslat će Vana s njom. Nema sumnje da će je njegova blizina činiti nervoznom, ali ako upadne u nevolje na putovanju, imat će se kome obratiti. Van Lovejoy nije nešto posebno, ali zasad je to najbolje što Irish može učiniti.

24. poglavlje

Prvi poremećaj Eddyjeve pomno organizirane kampanje dogodio se trećega dana. Nalazili su se u Houstonu. Rano tog jutra Tate je održao strastveni govor pred grubom publikom lučkih radnika. Bio je dobro primljen.

Po povratku u hotel u središtu grada, Eddy je pošao u svoju sobu kako bi odgovorio na telefonske pozive primljene tijekom njegove odsutnosti. Svi ostali okupili su se u Tateovu apartmanu. Jack je zaronio u jutarnje novine, tražeći članke o Tateu, njegovom suparniku ili izborima općenito. Avery je sjedila na podu s Mandy koja je šarala po bojanki Mickey Mousea.

Tate se ispružio na krevetu podigavši jastuke ispod glave. Uključio je televizor kako bi gledao neki kviz. Pitanja su bila glupa, natjecatelji mahniti, voditelj neugodan, ali to ga je često relaksiralo i otvaralo nove puteve razmišljanja. Najbolje je ideje dobivao kad se nije koncentrirao.

Nelson i Zee su zajedno rješavali križaljku.

Eddy je prekinuo smireni ugođaj. Uletio je u sobu, a Tate ga još nikad nije vidio tako uzbuđenog. - Ugasi to i slušaj.

Tate je pomoću daljinskog upravljača utišao televizor. - Dakle - reče i s iščekivanjem se nasmiје - imaš našu pozornost, gospodine Paschal.

- Jedan od najvećih Rotary klubova sastaje se danas u podne. To je njihov najvažniji sastanak u godini. Novi časnici polažu prisegu, a pozvane su i žene. Čovjek koji je trebao održati govor jutros je javio da je bolestan. Žele tebe.

Tate sjedne i prebaci noge preko ruba kreveta. - Koliko ljudi?

- Dvjesto pedeset, tristo. - Eddy je prekopavao po papirima u svojoj aktovci. - To su vrhunski poslovni ljudi i profesionalci, stupovi društva. Najstariji Rotary klub u Houstonu. Njegovi članovi imaju gomile novca, čak i u ovim vremenima. Evo - reče i gurne nekoliko listova papira prema Tateu - ovo je bio vraški dobar govor što si ga prošli mjesec održao u Amarillu. Pogledaj ga. I za Boga miloga, skini te traperice i stavi konzervativno odijelo.

- Ta mi se skupina čini više kao Dekkerovi ljudi.

- To i jesu. Zato je važno da pođeš onamo. Dekker te prikazuje kao klinca s glavom u oblacima u najboljem slučaju, ili kao trknutog liberala u najgorem slučaju. Pokaži im da objema nogama stojiš na podu, te da nemaš rogove i šiljasti rep. Pogleda preko ramena. - Ti si također pozvana, Carole. Moraš biti šarmantna i privlačna. Žene...

- Ne mogu poći onamo.

Svačija je pozornost naglo skrenula s Eddyja na nju. Još uvijek je sjedila na podu s Mandy, držeći bojice u ruci i sliku Paje Patka u krilu. - Mandy danas u trinaest sati ima zakazano kod dr. Webstera.

- Sranje. - Tate provuče prste kroz kosu. - Tako je. Zaboravio sam.

Eddy ih oboje s nevjericom pogleda. - Ne smiješ ni pomisliti na odbacivanje ove prilike. Ovaj tjedan smo se podigli za jedan bod u anketama, Tate, ali još uvijek kaskamo za njim. Taj bi govor mogao značiti mnogo dolara za kampanju, dolara potrebnih za kupovanje televizijskog vremena za reklame.

Jack odbaci u stranu presavijene novine. - Zakaži drugi pregled kod tog liječnika.

- Što misliš o tome, Carole? - upita Tate.

- Znaš kako sam teško dobila ovaj termin. Vjerojatno ne bih tjednima mogla dobiti drugi. Čak i kad bi mi to

uspjelo, mislim da nije u Mandynu interesu da to odgađamo.

Tate je gledao kako njegov brat, otac i voditelj kampanje razmjenjuju značajne poglede. Željeli su da održi govor pred tom utjecajnom skupinom članova Rotary kluba, i imaju pravo. Te konzervativce, tvrdokorne Dekkerove pristaše, treba uvjeriti da je on ozbiljni kandidat, a ne skorojević usijane glave. No kad je pogledao svoju ženu, osjetio je snagu iza njezina smirenog pogleda. Pogriješit će bez obzira što odluči. - Kriste.

- Ja bih mogla poći k psihologu s Carole ponudi Zee. - Tate, ti održi svoj govor. Kasnije ćemo ti prenijeti sve što liječnik bude rekao o Mandy.

- Cijenim tvoju ponudu, mama, ali ona je moja kći.

- A ovo bi moglo značiti pobjedu na izborima - povišenim će glasom Eddy.

Jack ustane i podigne hlače, kao da se kani upustiti u borbu šakama. - U potpunosti se slažem s Eddyjem.

- Jedan me govor neće stajati pobjede na izborima. Tata?

- Mislim da je tvoja majka dala najbolji prijedlog. Znaš da nemam previše povjerenja u psihiće, pa mi uopće ne bi smetalo čuti što taj ima reći o mojoj unuci.

- Carole?

Dopustila je da se prepirka odvija oko nje bez da se uplitala, što joj nije bilo svojstveno. Otkako je Tate poznaje, uvijek je izražavala svoje mišljenje.

- Oboje je jako važno, Tate - reče Avery. - Sam moraš odlučiti.

Eddy je ispod glasa opsovao i dobacio joj krajnje razdraženi pogled. Više bi volio da je prigovarala i svađala se kako bi bilo po njezinu. Tate je osjećao isto. Bilo je mnogo lakše nešto odbiti Carole kad je bila bučna i tvrdoglava. U posljednje je vrijeme češće koristila svoje tamne,

izražajne oči nego kreštavi glas kad mu je nešto željela staviti do znanja.

Bez obzira što odluči, naići će na negodovanje. Odlučujući čimbenik bit će sama Mandy. Spustio je pogled na njezino ozbiljno maleno lice. Iako nije mogla razumjeti u čemu je problem, činilo se da mu se ispričava zbog stvaranja takve zbrke.

- Nazovi ih, Eddy, i ljubazno otkaži. - Carole se opustila, kao da je bez daha čekala njegov odgovor. - Objasni im da gospođa Rutledge i ja imamo nešto dogovoreno od ranije.

- Ali...

Tate je podigao ruku kako bi zaustavio paljbu primjedbi. Oštro je i odlučno pogledao prijatelja. - Moja prva obveza je moja obitelj. Jamčio si mi svoje razumijevanje, sjećaš se?

Eddy ga je ljutito i ozlojeđeno pogledao i bijesno izišao. Tate mu to nije mogao zamjeriti. On nema djece. Odgovoran je samo sebi. Kako bi uopće mogao shvatiti podijeljene odanosti?

- Nadam se da znaš što radiš, Tate. - Nelson ustane i posegne za Zeeinom rukom. - Idemo pokušati smiriti našeg frustriranog voditelja kampanje. - Zajedno su izišli.

Jack je bio jednako razdražen kao i Eddy. Bijesno je pogledao Carole. - Zadovoljna?

- Dosta je, Jack - mrko će Tate.

Njegov brat je u nju uperio optužujući prst. - Manipulira tobom tom svojom ulogom brižne majke.

- Tebe se ne tiče ono što se događa između Carole i mene, dovraga.

- Inače me se ne tiče. No budući da se natječeš za javnu službu, tvoj se privatni život tiče svih. Tiče me se sve što utječe na kampanju. Godinama radim samo da bi ti bio izabran.

- A ja cijenim sve što si učinio. Ali danas uzimam sat vremena slobodno za dobrobit moje kćeri. Čini mi se da to nije mnogo, a čak i ako jest, nemoj se oko toga prepirati.

Nakon što je Carole dobacio još jedan neprijateljski pogled, Jack je izišao iz apartmana i zalupio vratima za sobom.

Avery je ustala. - Zar i ti to misliš, Tate? Da je to samo uloga brižne majke?

Najgore je bilo da on nije znao što misliti. Nakon svog prvog seksualnog iskustva u dobi od petnaest godina, Tate je uvijek imao kontrolu u svojim vezama sa ženama. Sviđao se ženama. I one su se njemu sviđale. Također ih je poštivao. Za razliku od mnogih muškaraca koji su s lakoćom ostvarivali romantične veze, on je među ženama imao jednako mnogo prijateljica kao i ljubavnica, iako su mnoge iz prve kategorije potajno žalile što nikad nisu prešle u redove druge.

Najozbiljniju vezu imao je s razvedenom ženom iz San Antonija. Bavila se prodajom nekretnina, vrlo uspješno. Tate je cijenio njezin uspjeh, ali je nije dovoljno volio da bi njezinu ljubav i pažnju dijelio s njezinim poslom. Također mu je od samog početka jasno stavila do znanja da ne želi imati djece. Nakon dvogodišnje veze rastali su se kao prijatelji.

Jack je najčešće vodio brigu o zapošljavanju i otpuštanju djelatnika u njihovoj odvjetničkoj tvrtki, ali kad je Carole Navarro podnijela molbu za posao, zatražio je Tateovo mišljenje. Niti jedan normalan muškarac ne bi mogao ravnodušno gledati Carole. Njezine velike, tamne oči zarobile su njegovu pozornost, njezino tijelo maštu, njezin smiješak srce. Dao je svoje odobrenje i Jack ju je stavio na platni popis kao pravnu asistenticu.

Tate je uskoro prekršio svoju poslovnu etiku i pozvao je na večeru kako bi proslavili slučaj u kojem je porota

presudila u korist njihova klijenta. Bila je šarmantna i zavodljiva, ali je večer završila pred vratima njezina stana uz prijateljsko rukovanje.

Tjednima je njihove izlaske zadržala na prijateljskoj bazi. Jedne večeri, nakon što je Tate to prijateljsko ponašanje izdržao koliko je mogao, uzeo ju je u zagrljaj i poljubio. Uzvratila mu je poljubac ugodno strastveno. Prirodno su nastavili do kreveta, a seks im je oboma pružio duboko zadovoljstvo.

U roku od tri mjeseca odvjetnička je tvrtka izgubila djelatnicu, ali je Tate dobio ženu. Njezina je trudnoća došla kao šok. Brzo se i spremno prilagodio ideji da će imati dijete prije nego su planirali; Carole nije. Žalila se da se osjeća vezanom neželjenom odgovornošću. Njezin očaravajući smiješak i zarazni smijeh postali su prošlost.

Njezine seksualne usluge postale su tako hladne da Tateu uopće nisu nedostajale kad ih više nije bilo. Imali su žestoke prepirke. Ništa što je činio nije ju zanimalo niti usrećivalo. Na koncu je odustao od pokušaja te je svoje vrijeme i energiju posvetio izborima, do kojih je još bilo nekoliko godina vremena.

Čim se Mandy rodila, Carole se posvetila tome da svome tijelu vrati prijašnji oblik. Mahnito je vježbala. Pitao se zašto. Tada je razlog postao očit. Gotovo je odmah znao kad je uzela prvog ljubavnika. Nije to uopće tajila, kao ni druge nevjere što su uslijedile. On se branio ravnodušnošću, koja je tada već bila iskrena. Dok je sada razmišljao o tome, žalio je što se odmah nije razveo. Čisti raskid možda bi za sve bio bolji.

Mjesecima su živjeli u istoj kući, ali odvojenim životima. Tada ga je jedne noći posjetila u njegovoj sobi, a izgledala je posebno zavodljivo. Nikad nije saznao što ju je navelo da te noći dođe k njemu - vjerojatno dosada, možda inat, možda izazov zavodjenja. Bez obzira na razlog, seksualna apstinencija i nerazumno opijanje s

bratom tijekom partije pokera navelo ga je da prihvati njezinu ponudu.

Tijekom najcrnijih sati njihove nesloge, razmišljao je o obnavljanju veze sa ženom iz San Antonija ili traženju nove veze, samo zbog fizičkog oslobađanja što bi mu to donijelo. Na koncu je sebi uskratio taj luksuz. Seksualno poigravanje predstavljalo je opasnost za svakog oženjenog muškarca. Za političkog kandidata, to bi bila neizbježna propast. Kad bi u tome bio uhvaćen, počinio bi političko samoubojstvo.

Bez obzira bi li ga otkrili ili ne, zavjeti su mu nešto značili, iako njegovoj ženi očito nisu. Poput budale, ostao je vjeran Carole i riječima što ih je izgovorio tijekom obreda vjenčanja.

Nekoliko tjedana nakon te noći ratoborno je objavila da je opet trudna. Iako je Tate ozbiljno sumnjao da je dijete njegovo, nije imao drugog izbora nego vjerovati joj na riječ.

- Ne želim se zakopati s još jednim djetetom! - vikala je.

Tada je shvatio da je više ne voli, već dugo, i više je nikad ne bi mogao voljeti. Stigao je do tog zaključka tjedan dana prije njezina odlaska letom 398 za Dallas.

Sad je odmahnuo glavom kako bi se trgnuo iz neugodnih sjećanja. Ignorirat će njezino pitanje o ulozi brižne majke, baš kao što je ignorirao njezinu tvrdnju da uopće nije bilo djeteta. Bojao se stare zamke. Neće upasti u njezinu klopku dok ne bude siguran da je Carolein preobražaj trajan.

- Zašto ne naručiš ručak u sobu pa nećemo morati izlaziti prije sastanka s dr. Websterom - predloži Tate mijenjajući temu.

Ona se doimala jednako spremnom zaboraviti na to pitanje. - Što bi želio?

- Bilo što. Odgovarat će sendvič od hladne pečene govedine.

Kad je sjela na krevet kako bi upotrijebila telefon na noćnom ormariću, mehanički je prekrížila noge. Tateovi su se trbušni mišići stegnuli kad je čuo zvuk šuštanja njezinih čarapa.

Ako joj još uvijek ne vjeruje, zašto tako silno želi seks s njom?

Zaslužuje peticu za uloženi trud. To joj mora priznati. Otkako se vratila kući, pa čak i prije toga, dala je sve od sebe kako bi poboljšala njihove odnose. Rijetko je kada gubila živce. Vidljivo se trudila uspostaviti dobre odnose s njegovom obitelji, a nikad se ranije nije toliko zanimala za njihove dolaske i odlaske, njihove navike i aktivnosti. Sad je sušta suprotnost nestrpljive, zlovoljne majke kakva je bila ranije.

- Tako je, sendvič s maslacem od kikirikija - govorila je u slušalicu. - I žele od grožđa. Znam da to nije na meniju, ali ona to voli jesti za ručak. - Mandyna nepokolebljiva zaljubljenost u sendviče s maslacem od kikirikija i želeom od grožđa bila je njihova interna šala. Carole mu je preko ramena uputila smiješak.

Bože, želio bi okusiti taj smiješak.

Nedavno je to učinio. Njezina usta nisu ostavljala okus himbe, laži i nevjere. Poljupci što mu ih je uzvraćala bili su slatki, ugodni i... drukčiji. Analizirajući ih - a to je u posljednje vrijeme često činio - shvatio je da se osjećao kao da ženu ljubi prvi put.

Ono što je trebalo biti poznato, bilo je jedinstveno. Tih nekoliko poljubaca ga je potreslo i ostavilo neizbrisiv trag. Morao je uložiti strahovitu snagu volje da stane, a zapravo je želio polako istraživati njezina usta dok ne nađe objašnjenje za taj fenomen.

Ili možda to nije baš tako neobično. Drukčije izgleda s kratkom kosom. Možda je plastična operacija toliko

izmijenila njezino lice da se čini posve drukčijom ženom. To je bio dobar razlog, ali ne baš uvjerljiv.

- Odmah će donijeti - reče mu Avery. - Mandy, pokupi bojice i vrati ih u kutiju, molim te. Vrijeme je za ručak.

Sagnula se kako bi joj pomogla. Uska suknja kostima nategnula se preko njezine stražnjice. Žudnja je prostrujala njime. Krv mu je poletjela žilama. To je razumljivo, brzo je zaključio. Već tako dugo nije bio sa ženom.

Ali zapravo ni u to nije vjerovao.

Nije želio tek bilo koju ženu. Da je tako, mogao bi svoj problem riješiti jednim telefonskim pozivom.

Ne, želio je ovu ženu, ovu Carole, svoju suprugu koju je tek sada počeo upoznavati. Katkad, dok bi zurio u njezine oči, činilo mu se da je nikad ranije nije poznao, a sukob među njima dogodio se nekom drugom. Iako se to činilo nevjerojatnim, sviđala mu se ova Carole. Što je još nevjerojatnije, pomalo se zaljubio u nju.

Ali to će nijekati čak i na samrti.

- Drago mi je da si pošao s nama - Avery reče i plaho se osmjehne Tateu. Tajnica ih je smjestila u ured dr. Webstera gdje su čekali liječnika.

- To je bila jedina odluka što sam je mogao donijeti.

Psiholog je već gotovo sat vremena razgovarao s Mandy. Teško su podnosili čekanje na njegovu prognozu. Nevezanim razgovorom pokušavali su smanjiti nervoznu napetost.

- Hoće li se Eddy ljutiti na mene do kraja putovanja?

- Razgovarao sam s njim prije nego smo otišli iz hotela. Poželio nam je sreću s Mandy. Pretpostavljam da su ga mama i tata smirili. U svakom slučaju, on se zapravo nikad doista ne razljuti.

- To je čudno, zar ne?

Tate pogleda na ručni sat. - Koliko dugo traje njegov razgovor s njom, za Boga miloga? - Pogledao je prema vratima iza sebe kao da će ih snagom volje natjerati da se otvore. - Što si rekla?

- O tome da se Eddy nikad ne razljuti.

- O, tako je. - Tate slegne ramenima. - To je jednostavno njegov temperament. Rijetko kada gubi kontrolu.

- Ledeni čovjek - promrmlja Avery.

- Hmm?

- Ništa.

Poigravala se ručkom svoje torbice, pitajući se je li mudro nastaviti s tom temom. Irish joj je savjetovao neka o tim ljudima sazna što je moguće više. Karijeru je izgradila na sposobnosti postavljanja pravih pitanja, ali ih je morala pažljivo oblikovati. Znala je vješto iscijediti informacije iz ljudi koji se katkad nisu željeli dijeliti od svojih tajni. Odлучila je testirati svoju darovitost i vidjeti postoji li još uvijek.

- Što je sa ženama?

Tate baci u stranu časopis što ga je upravo podigao. - Kojim ženama?

- Eddyjevim ženama.

- Ne znam. Ne razgovara sa mnom o tome.

- Ne razgovara o svojem seksualnom životu s najboljim prijateljem? Mislila sam da svi muškarci razmjenjuju priče o svojim uspjesima.

- Možda dječaci. Muškarcima to ne treba. Ja nisam voajer, a Eddy nije egzibicionist.

- Je li heteroseksualan?

Tate ju je pogledao ledeno oštrim očima. - Zašto? Je li te odbio?

- Proklet bio!

Vrata su se naglo otvorila. Njih dvoje su se s osjećajem krivnje razmaknuli. Tajnica reče: - Liječnik završava s Mandy. Uskoro će doći.

- Hvala vam.

Kad se žena povukla, Avery se ponovno nagnula naprijed. - Pitam za Eddyja samo zato jer se tvoja nećakinja baca na njega, a bojim se da će biti povrijeđena.

- Moja nećakinja? Fancy? - S nevjericom se nasmijao. Pokušava smotati Eddyja?

- To mi je rekla neku večer, kad je došla kući sa šljivom na oku. - Njegov je smiješak nestao. - Tako je, Tate. Pokupila je nekog kauboja u baru. Pušili su travu i pili. Kad nije mogao postići erekciju, okrivio je Fancy i namlatio je.

Duboko je udahnuo. - Isuse.

- Zar nisi opazio masnicu na njezinu oku i otečenu usnu? - Odmahnuo je glavom. - Pa, nemoj se zbog toga gristi. Nisu ni njezini roditelji gorko će Avery. - Fancy je poput komada namještaja. Ondje je, ali je nitko zapravo ne vidi... osim ako se odvratio ne ponaša. U svakom slučaju, sad je bacila oko na Eddyja. Što misliš, kako će on reagirati?

- Fancy je još dijete.

Avery ga pogleda uzdignutih obrva. - Ti jesi njezin stric, ali nisi slijep.

S nelagodom je slegnuo ramenima. - Eddy je izlazio s dosta djevojaka dok smo bili na fakultetu. Bio je u javnim kućama u Vijetnamu. Znam da nije homoseksualac.

- Viđa li se sada s nekim?

- Izlazi s nekima od žena koje rade u sjedištu, ali to je obično platonski, na prijateljskoj bazi. Nisam čuo nikakve priče o tome da spava s nekom od njih. Nekoliko bi ih vjerojatno pristalo na to kad bi ih pitao.

- Ali Fancy? - Tate sumnjičavo odmahne glavom. -Ne vjerujem da bi je Eddy taknuo. Ne bi se spleo sa ženom

gotovo dvadeset godina mladom od sebe, pogotovo ne s Fancy. Previše je pametan za to.

- Nadam se da imaš pravo, Tate. - Nakon zamišljene stanke, Avery ga pogleda i doda: - I ne zato što sam ja zainteresirana za njega.

Nije imao vremena komentirati jer je liječnik otvorio vrata i ušao.

25. poglavlje

- Nemojte se previše kajati zbog toga, gospođo Rutledge. Vaša krivnja zbog prošlih grešaka sada neće pomoći Mandy.

- Kako bih se trebala osjećati, dr. Webster? Vi ste zapravo rekli da sam ja odgovorna za Mandyn zaostali socijalni razvoj.

- Počinili ste neke greške. Svi roditelji to čine. No vi i gospodin Rutledge već ste poduzeli prvi korak prema promjeni. Više vremena provodite s Mandy, što je izvrsno. Hvalite svako njezino postignuće i umanjujete njezine neuspjehe. Potrebna joj je takva vrsta pozitivnog ohrabrivanja.

Tate se mrštio. - To mi se ne čini kao bogznašto.

- Upravo suprotno, to je mnogo. Začudili biste se kad biste znali koliko je roditeljska podrška važna za dijete.

- Što bismo još trebali činiti?

- Često je pitajte za mišljenje. »Mandy, želiš li vaniliju ili čokoladu?« Prisilite je da bira, a zatim pohvalite njezine odluke. Trebalo bi je navesti da glasno izgovara svoje misli. Moj je dojam da je dosad obeshrabrivana u tome.

Promatrao ih je ispod obrva boje hrđe koje bi bolje odgovarale kradljivcu stoke s revolverom na boku nego dječjem psihologu dobroćudna ponašanja.

- Vaša djevojčica ima jako loše mišljenje o sebi.- Avery pritisne šaku na usne. - Neka djeca nisku razinu samopoštovanja pokazuju lošim ponašanjem, jer tako privlače pozornost na sebe. Mandy se povukla u sebe. Samu sebe smatra prozirnom; drži da znači jako malo ili nimalo.

Tate uvuče glavu u ramena. Tupo pogleda Avery. Njoj su se suze slijevale niz obraze. - Žao mi je - šapne. Ispričavala se u Caroleino ime, a ona nije zavrijedila njegov oprost.

- Nisi ti za sve kriva. I ja sam bio ondje. Pustio sam mnogo stvari da idu svojim tokom, a trebao sam intervenirati.

- Nažalost - reče dr. Webster i tako ponovno privuče njihovu pozornost - zrakoplovna je nesreća samo pojačala Mandynu tjeskobu. Kako se ponašala neki dan, tijekom leta ovamo?

- Podigla je pravu galamu kad smo joj pokušali vezati sigurnosni pojas - reče Tate.

- I meni je bilo teško vezati sigurnosni pojas - iskreno će Avery. Da me Tate nije smirivao, sumnjam da bih podnijela polijetanje.

- Razumijem, gospođo Rutledge suosjećajno će liječnik. - Kako se Mandy osjećala kad ste uzletjeli?

Razmijenili su poglede, a tada Avery reče: - Čini mi se da je bila dobro.

- To sam i ja zaključio. Vidite, sjeća se da ste joj vezali sigurnosni pojas, gospođo Rutledge, ali se ne sjeća ničega nakon pada. Ne sjeća se da ste je spasili.

Avery položi ruku na prsa. - Zar pokušavate reći da mene okrivljuje za to što je proživjela nesreću?

- Do određene mjere, bojim se da je tako.

Zadrhtala je i šakom pokrila usta. - Moj Bože.

- Bit će pravi uspjeh kad svom umu dopusti da ponovno proživi tu eksploziju. Tada će se sjetiti da ste je spasili.

-To bi bio pakao za nju.

- Ali je potrebno za potpuno izlječenje, gospodine Rutledge. Bori se protiv sjećanja na to. Moja je pretpostavka da je njezine noćne more vode ravno do trenutka pada.

- Rekla je da je vatra jede - tiho će Avery, sjetivši se Mandyne posljednje noćne more. - Možemo li nekako potaknuti njezino sjećanje?

- Hipnoza je jedna mogućnost - reče liječnik. - No ja bih, međutim, radije pustio da se njezino sjećanje postupno vraća. Kad sljedeći put bude imala jednu od tih noćnih mora, nemojte je buditi.

- Kriste.

- Znam da to zvuči okrutno, gospodine Rutledge, ali mora ponovno proživjeti nesreću kako bi stigla na drugu stranu, kako bi dospjela u sigurnost majčina zagrljaja. Užas treba izbaciti iz nje. Neće prevladati svoju strepnju i podsvjesni strah od majke sve dok se to ne dogodi.

- Razumijem reče Tate - ali bit će teško.

- Znam. - Dr. Webster ustane pokazujući im da je njihovo vrijeme isteklo. - Ne zavidim vam na tome da ćete morati stajati kraj nje i pustiti je da iznova proživljava taj užas. Rado bih je ponovno vidio za dva mjeseca, ako vam to odgovara.

- Pobrinut ćemo se da nam odgovara.

- I prije toga, ukoliko mislite da je potrebno. Slobodno me nazovite u svako doba.

Tate se rukovao s dr. Websterom, a zatim je pomogao Avery da ustane. Ona nije majka prema kojoj je Mandy gajila podsvjesni strah i strepnju, ali bi jednako tako mogla biti. Svi će nju okriviti za Caroleine grijehe. Čak i uz oslonac što joj ga je pružala Tateova ruka, jedva je našla snage da stane na noge.

- Želim vam sreću u kampanji - psiholog reče Tateu.

- Hvala vam.

Liječnik stisne Averyne šake među svojimima. - Nemojte se razboljeti od krivnje i kajanja. Uvjeran sam da jako volite svoju kćer.

- Volim je. Je li vam rekla da me mrzi?

Pitanje je bilo rutinsko. Čuo ga je desetak puta dnevno, pogotovo od majki koje je mučio osjećaj krivnje. U ovom je slučaju mogao dati pozitivan odgovor. Nasmiješio se širokim osmijehom. - Veoma lijepo govori o svojoj mami, a postaje nesigurna tek kad govori o događajima prije nesreće, što bi vam trebalo nešto govoriti.

- Što?

- Da ste se već popravili kao majka. - Potapšao ju je po ramenu. - Uz vašu stalnu ljubav i njegu, Mandy će se izvući iz ovoga i postati iznimno bistro i dobro prilagođeno dijete.

- Nadam se da je tako, dr. Webster - usrdno će Avery. - Hvala vam.

Pošao je s njima do vrata i otvorio ih. - Zna, gospodo Rutledge, prilično ste me iznenadili kad sam vas ugledao. Jedna je mlada žena napravila televizijski intervju sa mnom prije otprilike godinu dana. Nevjerojatno vam slič. Zapravo, ona je iz vaših krajeva. Možda je, kojim slučajem, poznajete? Zove se Avery Daniels.

Avery Daniels, Avery Daniels, Avery Daniels.

Mnoštvo je izvikivalo njezino pravo ime dok su se ona i Tate probijali prema podiju.

Avery Daniels, Avery Daniels, Avery Daniels.

Svuda naokolo bilo je ljudi. Spotaknuta se i odvojila od Tatea. Njega je progutala gomila. - Tate! - vrisnula je. Nije ju čuo zbog mahnitog izvikivanja njezina imena.

Avery, Avery, Avery.

Što je to bilo? Pucanj! Tate je bio pokriven krvlju. Tate se okrenuo prema njoj i, dok je padao, prezirno je rekao: -Avery Daniels, Avery Daniels, Avery Daniels.

- Carole?

Avery Daniels.

- Carole? Probudi se.

Avery naglo sjedne. Usta su joj bila širom otvorena i suha. Soptala je. - Tate? - Pala je na njegova naga prsa i zagrlila ga. - O, Bože, bilo je strašno.

- Zar si ružno sanjala?

Kimnula je, zagnjurivši lice u mekanu toplinu njegovih prsiju. - Zagrlj me. Molim te. Samo na trenutak.

Sjedio je na rubu njezina kreveta. Na njezinu molbu, prišao je bliže i zagrljio je. Avery se privinula uz njega i grčevito ga se držala. Srce joj je mahnito tuklo, muklo udarajući uz njegova prsa. Nije mogla izbrisati iz glave sliku krvlju prekrivenog Tatea kako se s izrazom prezira na licu i s optužbom u očima okreće k njoj.

- Što je to izazvalo?

- Ne znam - lagala je.

- Mislim da znaš. Ne ponašaš se normalno otkako je dr. Webster spomenuo Avery Daniels. - Zacviljela je. Tate joj zavuče prste u kosu i obuhvati joj tjeme. - Ne mogu vjerovati da nije znao da je poginula u toj nesreći. Bilo mu je tako nelagodno kad je to spomenuo da mi ga je bilo žao. Nikako nije mogao znati koliko će te uzrujati ta usporedba.

Ili zašto, pomislila je. - Jesam li se ponijela poput budale? Sve čega se sjećala nakon trenutka kad je liječnik izgovorio njezino ime bila je bučna zvonjava u njezinim ušima i val vrtoglavice koji ju je bacio na Tatea.

- Ne poput budale, ali gotovo si se onesvijestila.

- Uopće se ne sjećam kako sam izašla iz njegova ureda.

Odmaknuo ju je od sebe. Njezine su ruke kliznule na njegove bicepse. - Bizarna je slučajnost da si bila u istom avionu kao i ta žena po imenu Daniels. Neznanci su te često brkali s njom, sjećaš se? Čudno je da ti je dosad nitko nije spomenuo.

Dakle, on zna tko je bila Avery Daniels. Zbog toga se nekako bolje osjećala. Pitala se je li ju volio gledati na televiziji. - Žao mi je što sam ti priredila scenu. Samo

što... - Voljela bi da je još uvijek drži u zagrljaju. Bilo je lakše govoriti kad ga nije morala gledati u oči.

- Što?

Spustila mu je glavu na rame. - Već mi je dosta toga da ljudi cijelo vrijeme zure u moje lice. Postalo je predmet znatiželje. Osjećam se poput bradate žene u cirkusu.

- Ljudska priroda. Nitko ne želi biti okrutan.

- Znam, ali to me stalno dovodi u nepriliku. Katkad se osjećam kao da sam još uvijek prekrivena zavojima. Ja sam unutra i gledam van, ali nitko ne može vidjeti dalje od mog lica, u moju nutrinu. - Suza je kliznula iz kuta njezina oka i pala mu na rame.

- Još uvijek si uzrujana zbog sna - reče Tate i podigne joj glavu. - Želiš li nešto popiti? Imamo malo *Baileyya*.

-To krasno zvuči.

Podijelio je malenu bočicu irskog likera na dvije čaše i vratio se do kreveta. Ako je bio u neprilici zato što je na sebi imao samo donje rublje, ničim to nije pokazivao.

Bilo joj je drago da je ponovno sjeo na njezin krevet, a ne na onaj na kojem je spavao prije nego ga je njezina noćna mora probudila. Samo je uski prostor dijelio njihove krevete, ali to je jednako tako mogao biti Meksički zaljev. Trebalo se dogoditi nešto drastično da bi prešao na njezinu stranu.

- Za tvoju pobjedu, Tate. - Kucnula je svojom čašom o njegovu. Liker je glatko kliznuo niz njezino grlo i toplo joj se raširio po trbuhu. - Hmm. Ovo je bila dobra ideja. Hvala.

Godio joj je ovaj tihi interludij. Dijelili su sve probleme zajedničke mnogim bračnim parovima, ali niti jednu intimnost. Zbog kampanje su uvijek bili pred očima javnosti i pod stalnim nadzorom. To je bilo dodatno opterećenje ionako teške situacije. Nisu imali nikakvog zajedničkog zadovoljstva kojim bi se uravnotežio pritisak.

Oženjeni su, a ipak nisu. Zauzimaju isti prostor, ali postoje u različitim sferama. Do večeras je Mandy ublažavala napetost u ograničenom prostoru hotelske sobe. Spavala je s Avery.

No Mandy više nije ovdje. Ostali su sami. Bila je sredina noći. Zajedno su pijuckali irski liker i razgovarali o osobnim problemima. Da je riječ o bilo kojem drugom paru, prizor bi završio vođenjem ljubavi.

- Već mi nedostaje Mandy - primijetila je Avery dok je prstom prelazila preko ruba čaše. - Nisam sigurna jesmo li dobro postupili kad smo dopustili da pođe kući s Nelsonom i Zee.

- Tako smo cijelo vrijeme planirali, da će je odvesti kući nakon pregleda kod dr. Webstera.

- Nakon razgovora s njim, osjećam da bih stalno trebala biti s njom.

- Rekao je da joj nekoliko dana odvojenosti neće škoditi, a mama zna što joj je činiti.

- Kako se to dogodilo? - glasno je razmišljala Avery. - Kako je postala tako introvertirana, tako emocionalno ranjena? Pitanja je postavila retorički, ne očekujući odgovor. No Tate ih je doslovno shvatio i dao joj odgovore.

- Čula si što je rekao. Rekao je kako se to dogodilo. Nisi provodila dovoljno vremena s njom. Vrijeme koje si ipak provodila uz nju bilo je još destruktivnije.

Njezin je gnjev izbio na površinu. U ovom je slučaju Carole izvlačila kraći kraj, a Avery se osjećala ponukanom da je uzme u obranu. - A gdje si ti bio cijelo vrijeme? Ako sam ja bila tako loša majka, zašto ti nisi uskočio? Mandy ima dva roditelja, znaš?

- To mi je jasno. Danas sam priznao da je tako. No kad god bih dao i najmanji prijedlog, ti bi se suprotstavljala. Vraški je sigurno da Mandy nije imala nikakve koristi od

naših svađa. Zato nisam mogao uskakati, kako ti kažeš, bez da još više pogoršam ionako lošu situaciju.

- Možda je tvoj pristup bio pogrešan. - Pružajući Carole mogućnost opravdanja, preuzela je ulogu vražjeg advokata.

- Možda. Ali ti nikad nisi dobro podnosila kritiku.

- A ti je podnosiš?

Odložio je čašu na noćni ormarić i posegnuo za prekidačem svjetiljke. Avery je naglo ispružila ruku i uhvatila njegovu. - Žao mi je. Nemoj... nemoj se još vratiti u krevet. Ovo je bio dug, mukotrpan dan iz mnogo razloga. Oboje osjećamo pritisak. Nisam se željela okomiti na tebe.

- Vjerojatno si i ti trebala poći kući s mamom i tatom.

- Ne - brzo će ona - moje je mjesto uz tebe.

- Danas si iskusila samo djelić onoga kako će biti od sada do studenog, Carole. Postat će samo još teže.

- Mogu to podnijeti. Smiješeći se, nagoni je podigla ruku i prešla prstima po rupici na njegovoj bradi. - Voljela bih imati pet centi za svaki put kad si danas rekao: »Zdravo, ja sam Tate Rutledge, kandidiram se za američkog senatora.« Znaš li koliko si se puta rukovao?

- Ovoliko. - Podigao je desnu ruku. Savio ju je u kvrgavu pandžu.

Tiho se nasmijala. - Vjerujem da smo se prilično dobro držali tijekom obilaska Gallerije, s obzirom na to da smo netom prije toga bili kod dr. Webstera i pozdravili se s Mandy.

Čim su se vratili u hotel iz psihologova ureda, predali su Mandy baki i djedu. Zee je odlučno odbila letjeti pa su se u Houston vratili automobilom. Željeli su odmah krenuti kako bi stigli kući prije mraka.

Tek što su im ona i Tate mahnuli na rastanku, Eddy ih je utrpao u automobil te su odjurili prema velikom trgovačkom centru.

Volonteri su, pod Eddyjevim nadzorom, najavili njihov dolazak. Tate je održao kratak govor s uzdignutog podija, predstavio svoju ženu mnoštvu koje se okupilo, a potom se spustio među njih, rukovao se i osiguravao glasove.

Sve je tako dobro prošlo da im je Eddy donekle oprostio to što je morao odbiti poziv u Rotary klub. Čak je i to dobro ispalo. Klub je pozvao Tatea da održi govor na jednom od njihovih kasnijih sastanaka.

- Eddy je poludio zbog današnjeg televizijskog izvještavanja o tebi - reče Avery. - Dali su nam dvadeset sekundi u emisiji u šest sati. To mi se ne čini mnogo, ali kažu da je to dobro.

- I jest. To sam i ja čula - žurno doda Avery.

Zaprepastila se kad je na skupu lučkih radnika ugledala Vana Lovejoya i političkog izvjestitelja KTEX-a. Cijelog su dana pomno slijedili Tatea. - Zašto su došli čak iz San Antonija? pitala je Eddyja.

- Nemoj se žaliti zbog besplatne reklame. Smiješi se prema kameri u svakoj prilici koja ti se ukaže.

No ona je nastojala izbjegavati Vanovu kameru. Ali činilo se da je on čvrsto odlučio snimati baš nju. Živce joj je uništavala igra mačke i miša što ju je s njim igrala cijeloga dana, zajedno sa šokom što ga je doživjela od dr. Webstera. Bila je tako nervozna da je kasnije, kad nije mogla pronaći par naušnica, pretjerano reagirala.

- Znam da su bile ovdje dan prije nego smo otišli - viknula je Tateu.

- Pogledaj ponovno.

Učinila je bolje od toga. Istresla je sve iz satenske vrećice i prekopala po sadržini. - Nisu ovdje.

- Kako izgledaju?

Trebali su poći na večeru za prikupljanje sredstava čiji je domaćin bio imućni rančer iz okolice grada. Tate je bio odjeven i već je pola sata čekao. Ona je kasnila.

- Veliki srebrni kolutovi. - Tate je površno preletio pogledom sobu. - Nećeš ih naći da leže naokolo - razdraženo mu je rekla. - Još ih nisam nosila. Ponijela sam ih posebno za ovaj komplet.

- Zar ih ne možeš zamijeniti nečim drugim?

- Čini se da ću morati. - Izabrala je nešto iz hrpe nakita što ga je istresla na toaletni stolić. No tada je već bila toliko nervozna da ih nije uspijevala pričvrstiti. Tri je puta promašila. - Sranje!

- Carole, za ime božje, smiri se - povišenim je glasom rekao Tate. Dotad je bio toliko smiren da ju je to izluđivalo. - Zaboravila si par naušnica. To nije kraj svijeta.

- Nisam ih zaboravila. - Duboko je udahнула i okrenula se prema njemu. - Ovo nije prvi put da je nešto na zagonetni način nestalo.

- Trebala si mi reći. Odmah ću nazvati hotelsko osiguranje.

Uhvatila mu je ruku prije nego je dohvatio telefonsku slušalicu. - Ne samo ovdje. Kod kuće također. Netko se krišom uvlačio u moju sobu i prekopavao po mojim stvarima.

Reagirao je onako kako je očekivala. - To je smiješno. Jesi li poludjela?

- Ne. I to nije plod moje mašte. Nedostaju mi neke stvari, malene, nevažne stvari. Kao što je ovaj par naušnica za koje sam vraški sigurna da sam ih ponijela. Nekoliko sam puta provjeravala sve svoje stvari prije nego sam ih stavila u kovčeg.

Osjetljiv na bilo kakvo kritiziranje svoje obitelji, prekrižio je ruke na prsima. - Koga optužuješ za krađu?

- Ne smeta mi toliko što netko krade, ali mi smeta ometanje moje privatnosti.

Baš se tada na njihovim vratima začulo kucanje - savršena kulminacija mučnoga dana. - Tipično - razdra-

ženo je rekla. Zašto nikad ne možemo završiti privatni razgovor bez da nas netko prekine?

- Stišaj glas. Eddy će te čuti.

- Dovraga s Eddyjem - rekla je, a tako je i mislila. Tate je otvorio vrata i Eddy je dugim koracima ušao. Spremni, vas dvoje?

Kako bi objasnio zašto kasne, Tate je rekao: - Carole je izgubila naušnice.

Dobacila mu je pogled koji je jasno govorio da ih nije izgubila.

- Pa, stavi neke druge ili pođi bez njih, ali moramo krenuti. - Eddy je držao otvorena vrata. - Jack čeka u automobilu. To je sat vremena vožnje.

Požurili su prema dizalu. Srećom, vidio ih je drugi hotelski gost pa je zadržao dizalo. Jack je nestrpljivo hodao duž limuzine parkirane ispred hotela.

Za cijelo vrijeme vožnje raspravljali su o anketama i strategiji kampanje. Mogla je biti i nevidljiva, toliko su joj pozornosti posvećivali. Kad je jednom iznijela nezatraženo mišljenje, dočekano je s tri bezizražajna pogleda, a potom ignorirano.

Začuđujuće, ali zabava je bila ugodna. Medijima je bio zabranjen pristup. Budući da se nije morala usredotočiti na izbjegavanje Vanove kamere, opustila se i zabavljala. Posluženo je obilje dobre teksaške hrane, bilo je prijateljski raspoloženih ljudi koji su Tatea uspoređivali s mladim Johnom Kennedyjem, a svirala je živa glazba. Čak je i plesala s Tateom. Eddy ga je prisilio na to.

- Hajde. Dobro će izgledati.

Dok ju je Tate držao u rukama i vrtio plesnim podijem, pretvarala se da je to bila njegova zamisao. Zabačenih glava smiješili su se jedno drugome, a njihova su stopala poskakivala u ritmu živahne glazbe. Vjerovala je da se on doista zabavlja. Kad je glazba dospjela do vrhunca, podigao ju je uza se i zavrtio uz oduševljeni

pljesak svih koji su ih promatrali. Potom se sagnuo i poljubio je u obraz.

Kad se odmaknuo, na licu mu je lebdio neobičan izraz. Doimao se iznenađenim vlastitom spontanošću.

Međutim, tijekom povratka u grad, ona je sjedila u kutu na stražnjem sjedalu limuzine i zurila kroz zatamnjeno staklo na prozoru dok su on, Jack i Eddy analizirali kako je dobro prošao dan i procjenjivali kakav bi to učinak moglo imati na rezultate izbora.

Pošla je u krevet osjećajući se iscrpljeno i mrzovoljno. S mukom je zaspala. Noćna mora - a na prste jedne ruke mogla je nabrojiti sve što ih je u životu imala - bila je posljedica fizički i emotivno iscrpljujućeg dana.

Uživala je u ovom neometanom trenutku s Tateom. Stalno su bili okruženi drugim ljudima. Čak su i u vlastitom apartmanu rijetko kada bili sami.

- Mislim da će *Bailey's* poslužiti svrsi. - Pružila mu je praznu čašu i spustila se na jastuke.

- Osjećaš se pospano?

- Hmm. - Zabacila je ruke tako da su joj šake počivale s obje strane glave, s dlanovima prema gore i savijenim prstima, položaj istodobno provokativan i bespomoćan. Tateove su oči potamnjele dok joj je pogledom prešao s lica niz tijelo.

- Hvala ti što si plesao sa mnom - pospano će Avery. - Uživala sam dok si me držao.

- Nekoć si govorila da nemam osjećaj za ritam.

- Pogriješila sam.

Nastavio ju je još trenutak promatrati, a tada je ugasio svjetlo. Baš je kanio ustati s njezina kreveta kad mu je položila ruku na nago bedro. - Tate?

Ukočio se. Njegova nepomična silueta ocrtavala se na plavkastom svjetlu što je kroz zavjese dopiralo s parkirališta. U glasu joj se osjećao poziv kad je šaptom ponovila njegovo ime.

Polako se ponovno spustio na krevet i nagnuo se nad nju. Uz tihi je uzvik zamahnula nogama i zbacila pokrivač tako da ništa ne stoji između njih.

- Tate, ja...

- Nemoj - grubo naredi Tate. - Nemoj reći ništa zbog čega bih se mogao predomisлити. - Približio joj je glavu tako da je na usnama osjetila njegov dah. - Želim te, i zato nemoj reći ni riječi.

Žestoko posesivne, njegove su usne razmaknule njezine. Jezikom je gurkao i istraživao, uranjajući u njezina usta u dubokom i smjelom prodoru. Avery ga je zgrabila za kosu i pritisnula svoja usta uz njegova. Opustio je ruke koje su ukočeno stajale kraj njezine glave. Polako je ispružio tijelo uz njezino. Čvrstim je bedrom pritisnuo njezin kuk; okrenula je donji dio tijela prema njemu. Koljenom je pritiskao njezinu vlažnu pukotinu.

- Jesi li to za mene vlažna?

Avery je dahnula, neopisivo uzbuđena njegovom otvorenošću. - Rekao si mi neka ništa ne govorim.

- Za koga si tako vlažna?

Prešla je rukom niz njegovo bedro, zaustavila je ispod kuka i privukla ga bliže.

Stenjući od žudnje, završio je poljubac s nekoliko grubih pritisaka svojih usana na njezine. Ljubio joj je vrat i prsa, te milovao dojke ispunivši njima svoje šake. Otvorenim je ustima potražio središte jedne i grickao je kroz tkaninu spavaćice. Ukrutila se pod njegovim jezikom.

Njezino se tijelo refleksno izvilo i podiglo s kreveta. Zavukao je ruke između jastuka i njezine glave, obujmivši je dlanovima tako da su mu se palčevi spojili ispod njezine brade. Podigao joj je lice i ponovno potražio njezina usta. Ljubio ju je vrelin usnama dok se premještao između njezinih raširenih bedara.

Averyno je tijelo zadrhtalo od oduševljenja kad je osjetila kako punoća njegova spolovila pritišće središte njezine ženstvenosti. Čak je i u trenju njegovih o njezine svilene gaćice bilo određene seksepilnosti.

Preplavila ju je vrelina i preko kože se prenijela na njega. Njegov je poljubac postao strastveniji, a pokreti njegova tijela sve nestrpljiviji. Nije imala strpljenja za sporost i istraživanje, pa je čvrsto stegnula njegova glatka, gipka leđa. Stopalima je obujmila njegove listove i spremno podigla bokove.

Uzbuđen, krut i vruć, Tate je zavukao ruku ispod vlažne svile koja mu je sprečavala ulaz.

Zazvonio je telefon.

Povukao je ruku, ali je ona još uvijek ležala pod njim. Dok su ležali i teško disali jedno uz drugo, telefon je nastavio zvoniti.

Na koncu se Tate otkotrljao na rub kreveta i naglo podigao slušalicu. - Halo? - Nakon kratke stanke, opsovao je. - Da, Jack - zarežao je. - Budan sam. Što je?

Avery je ispustila tihi, bolni uzvik i pomaknula se na drugu stranu kreveta, okrenuvši mu leđa.

26. poglavlje

- Dolazim.

Eddy je ustao iz udobnog naslonjača u hotelskoj sobi i zaobišao odgovarajući stolac. Na njemu su se nalazili kompjutorski ispisi, izresci iz novina, demografske karte. Uvjeren da je kucanje znak da je stiglo ono što je naručio u sobu, otvorio je vrata bez provjeravanja kroz špijunku.

Fancy je stajala na pragu. - Platila bih da to vidim.

Ne trudeći se prikriti svoju razdraženost, prepriječio joj je put oslonivši se podlakticom na dovratok. - Da što vidiš?

- Kako ti dolaziš.

- Slatko.

- Hvala - drsko će Fancy. Zatim se njezine plave oči smrače. Koga si očekivao?

- Ne tiče te se. Što radiš tako daleko od kuće, djevojčice?

Oglasilo se zvonce na dizalu niz hodnik i pojavio se konobar za posluživanje u sobu, noseći pladanj na ramenu. Prišao im je bešumnim koracima. - Gospodin Paschal?

- Ovamo. Kad je Eddy koraknuo u stranu da bi ga pustio unutra, Fancy je također kliznula u sobu. Ušla je u kupaonicu i zaključala vrata. Eddy je u dnu računa načrčkao svoj potpis i ispratio konobara do vrata.

- Želim vam ugodnu noć. - Momak mu se s razumijevanjem nacerio i vragolasto mu namignuo.

Eddy je malo previše naglo i glasno zatvorio vrata da bi to bilo pristojno. - Fancy? - Pokucao je na vrata kupaonice.

- Začas ću izići.

Čuo je potezanje vode u zahodu. Otvorila je vrata dok je još uvijek potezala usku, kratku suknju haljine niz bokove. Haljina je bila od rastezljivog, pripijenog materijala koji se pripijao uz njezino tijelo poput druge kože. Na vrhu je imala široku traku koja se mogla spustiti s ramena. Ona ju je sasvim spustila.

Haljina je bila crvena. Jednako kao i njezin ruž, cipele visokih peta i desetak plastičnih narukvica što ih je imala na rukama. Sa svojom grivom plave kose, još razbarušenije nego inače, izgledala je poput kurve.

- Što si naručio? Umirem od gladi.

- Nisi pozvana. - Eddy ju je zaustavio na putu prema pladnju što ga je konobar ostavio na stoliću kraj naslonjača. Uhvatio ju je za nadlakticu. - Što radiš ovdje?

- Pa, najprije sam se popiščila. Sad ću otkriti što imaš za jelo.

Čvrsto ju je stisnuo i kroza zube procijedio njezino ime. - Što radiš u Houstonu?

- Kod kuće je postalo dosadno - reče Fancy i oslobodi ruku jer su tamo samo Mona i majka. Majka je najčešće omamljena. Kad je trijezna, plače zbog toga što je tata više ne voli. Iskreno rečeno, sumnjam da ju je ikad volio. Znaš da je mislio da je trudna sa mnom kad su se vjenčali. - Podigla je srebrni metalni poklopac s jednog tanjura i uzela malenu rajčicu - ukras njegovog sendviča.

- Što je... hmm, sladoled od čokolade - zadovoljno izusti nakon što je istražila što se nalazi ispod drugog poklopca. - Kako možeš jesti ovako kasno noću i zadržati tako ravan i čvrst trbuh?

Njezine iskusne oči prešle su niz njegovo glatko, mišićavo tijelo što se vidjelo ispod raskopčane košulje. Fancy je sugestivno polizala usne.

- U svakom slučaju, majka vjeruje da se tata pomamio za strinom Carole, što se meni čini skandaloznim, a tebi? Zadrhtala je, ne od gnušanja nego od ushićenja. - To je

tako... tako podsjeća na Stari zavjet kad čovjek želi bratovu ženu.

- Grijeih tjedna, napisala Fancy Rutledge.

Nasmijala se. - Majka je krajnje mrzovoljna, a Mona me gleda na način na koji bi gledala žohara u posudi šećera. Baka, djed i malena sablast trebali su se vratiti, a to bi samo pogoršalo situaciju, pa sam odlučila dignuti sidro i doći ovamo gdje je sva akcija.

Eddy ironično reče: - Kao što vidiš, večeras nema baš neke akcije.

Fancy se bezbrižno sklopčala u naslonjaču, u kojem je on do maločas sjedio, i ubacila rajčicu u usta. Bila je iste jarke boje kao i njezine usne. Zagrizla ju je. Sok joj je štrcnuo u usta.

- Istina je, Eddy dragi, da sam ostala bez gotovine. Bankomat kaže da mi ne može dati novac »jer sam prekoračila račun«. Dakle - reče, podigne ruke iznad glave i lijeno se protegne došla sam k svojem najboljem prijatelju zatražiti malenu pozajmicu.

- Koliko malenu?

- Sto dolara?

- Dat ću ti dvadeset samo da te se riješim. - Izvukao je novčanicu iz džepa na hlačama i bacio joj je u krilo.

-Dvadeset!

- Time ćeš kupiti dovoljno benzina da stigneš do kuće.

- I ništa mi neće ostati.

- Ako želiš više, pitaj svog starog. On je u sobi tisuću dvjesto petnaest.

- Misliš li da će mu biti drago da me vidi? Pogotovo ako mu kažem da sam upravo stigla iz tvoje sobe?

Ne trudeći se odgovoriti, Eddy pogleda na sat. - Da sam na tvome mjestu, krenuo bih kući što prije. Pazi kako voziš na povratku. - Krenuo je prema vratima kako bi je ispratio.

- Gladna sam. Budući da si bio tako škrt s pozajmicom, neću si moći priuštiti večeru. Vjerujem da mi to daje pravo na malo tvog sendviča. - Otkinula je komad bogatog sendviča na tanjuru i zagrizla.

- Posluži se. - Izvukao je stolicu ispod stola, sjeo i počeo jesti dio sendviča. Dok je žvakao, proučavao je jedan od kompjutorskih ispisa.

Fancy je udarila po papiru i tako mu ga izbacila iz ruke. - Da se nisi usudio ignorirati me, gade jedan.

Sjaj u njegovim očima djelovao je opasno. Nisam te ja pozvao ovamo, ti mala droljo. Ne želim te ovdje. Ako ti nešto smeta, slobodno možeš otići, što prije to bolje, i jedva čekam.

- O, Eddy, nemoj tako govoriti.

Spustila se na koljena na sag. Odjednom je postala skrušena te je na koljenima pošla prema njemu. Podigla je ruke i zavukla ih pod njegovu košulju, te mu položila dlanove na naga prsa. - Nemoj biti zao prema meni. Volim te.

- Prekini, Fancy.

Nije se obazirala na njegove riječi. Ugurala se između njegovih koljena i poljubila mu trbuh. - Tako te volim. - Njezina usta i jezik požudno su se kretali po njegovom glatkom trbuhu. - Znam da i ti mene voliš.

Zastenjao je od nehotičnog zadovoljstva kad mu je dugim noktima lagano zagrebla bradavice. Otkopčala mu je pojas i zatvarač na hlačama.

- Isuse - zastenjao je kad je izvukla njegov ukrućeni penis iz gaćica. Zavukao je prste u njezinu gustu plavu kosu. Grubo je omotao pramenove oko svojih prstiju. Odozgo je gledao njezine crvene, crvene usne kako klize niz njegov čvrsti organ. Njezina su usta bila požudna, bez suzdržljivosti, skromnosti ili savjesti - amoralna usta kojima nikad ništa nije uskraćeno.

Dvaput je dahnuo njezino ime. Podigla je glavu i preklinjala ga: - Voli me, Eddy, molim te.

Ustao je i povukao je sa sobom, uza se. Njihova su se usta spojila u pohlepnom poljupcu. Dok su mu njezine ruke mahnito nastojale skinuti košulju, posegnuo je ispod haljine za gaćicama. Onako tanke, raspale su se u njegovim rukama.

Kriknula je od iznenađenja i bola kad je zabio dva prsta u nju, ali ih je primila s primitivnim užitkom. Već mu je hlače i gaćice gurnula ispod koljena. Spustio ih je do gležnjeva i iskoračio iz njih dok ju je podizao kako bi zajahala njegovo krilo.

Zajedno su se srušili na krevet. Gurnuo je prema gore njezinu haljinu i zakopao lice u središte njezina tijela dok se ona izvlačila iz rastezljive tkanine. Prije nego je zbacila haljinu preko glave, počeo joj je gnječiti dojke, sisati, gristi i stiskati bradavice.

Fancy se izvijala pod njim, uživajući u njegovoj gruboj predigri. Zagrebla je noktima niz njegova leđa i zabila mu ih u stražnjicu, do krvi. Psovao ju je, nazivao je ružnim imenima. Kad je podigla koljena, njezina je oštra peta razderala pokrivač, ali nijedno od njih to nije opazilo, niti bi ih bilo briga.

Eddy joj je raširio bedra i zabio se u nju tako silovito da je glavom udarila u dasku na uzglavlju kreveta. Tijelo mu je već bilo sklisko od znoja kad ga je obujmila nogama i uhvatila njegov mahniti ritam. Njihova su se tijela udarala, uvijek iznova.

Eddyjevo se lice iskrivilo u grimasu ekstaze. Izvio je leđa i svu snagu uložio u konačni nalet. Fancy je istodobno došla do vrhunca.

- Bože, to je bilo sjajno! - uzdahnula je kad su se nekoliko trenutaka kasnije razmaknuli.

Ona se prva oporavila, sjela i namrštila se na ljepljivu vlagu s unutrašnje strane svojih bedara. Sišla je s kreveta

i potražila malenu torbicu što ju je donijela sa sobom. Izvadila je paketić kondoma i dobacila mu ga. - Sljedeći put upotrijebi ovo.

- Tko kaže da će biti sljedećeg puta?

Fancy se besramno divila svom nagom tijelu u zrcalu toaletnog stolića, a sada se iskrivljeno osmjehnula njegovom odrazu. - Sutra ću biti crna i plava. - Ponosno je dotaknula tragove zuba na svojim dojčkama, kao da su to maleni trofeji. - Već osjećam modrice.

- Ne pokušavaj glumiti da ti to smeta. Uzbuduje te kažnjavanje.

- Nisam čula da se žališ, gospodine Paschal.

Još uvijek je na sebi imala cipele s visokim petama i narukvice. Pošla je do stola i pregledala ostatke na pladnju. Od sladoleda je ostala samo pjena pomiješana s čokoladnim preljevom na kojoj je plutala trešnja.

- O, sranje - promrmlja Fancy - sladoled se otopio.

Eddy se na krevetu počeo smijati.

Avery se probudila prije Tatea. Soba je bila u tamnim sjenkama. Još uvijek je bilo rano, ali je znala da više neće usnuti. Na prstima je pošla u kupaonicu i istuširala se. On je još uvijek spavao kad je izašla.

Uzela je vjedricu za led i ključ sobe, te u kućnom ogrtaču kliznula iz sobe. Tate je volio svako jutro trčati, čak i kad nije bio kod kuće. Po povratku je pio mnogo ledene vode. To nije uvijek bilo lako naći u hotelu. Nastojala se pobrinuti da ga uvijek čeka kad se vrati s trčanja, vruć i dehidriran.

Napunila je vjedricu iz aparata za led u hodniku i krenula natrag prema njihovoj sobi kad su se otvorila neka druga vrata. Fancy je izašla i tiho zatvorila vrata za sobom. Okrenula se prema dizalima, ali je naglo stala kad je ugledala Avery.

Avery je šokirao djevojčin izgled. Kosa joj je bila beznadno zamršena. Ostaci njezine šminke bili su razmazani i neuredni. Usne su joj djelovale ozlijeđeno i otečeno. Vidjele su se ogrebotine na njezinu vratu i prsima, a ništa od toga nije ni pokušala sakriti. Zapravo je, nakon što se pribrala od početnog šoka, prkosno zabacila kosu i isprсила se kako bi joj pokazala svoje rane. - Dobro jutro, strina Carole. Njezin slatki osmijeh bio je u suštoj suprotnosti s njezinim razvratnim izgledom.

Avery se priljubila uza zid, nesposobna pronaći glas. Fancy je prošla kraj nje. Širila je oko sebe miris neopranosti i upotrijebljenosti. Avery je zadrhtala od gađenja.

Dizalo je stiglo gotovo čim ga je Fancy pozvala. Prije nego je ušla, dobacila je Avery osmijeh likovanja, pogledavši je preko nagog ramena s tragovima ugriza.

Avery je nekoliko sekundi zurila u zatvorena vrata dizala, a potom je pogledala prema sobi iz koje je Fancy izišla, iako je već znala kome pripada.

Tate je pogriješio glede svog najboljeg prijatelja. Eddy nije tako pun skrupula kako je Tate vjerovao. Niti je tako pametan.

27. poglavlje

Iz Houstona je kampanja prešla u Waco, a iz Waca u El Paso gdje je Tate bio neosporni šampion latinoameričkih birača. Dočekali su obitelj Rutledge kao da je riječ o kraljevskim ličnostima. U zračnoj luci Avery je dobila golemi buket svježeg cvijeća. - Senora Rutledge, *como esta?* - pitao je jedan od ljudi koji su ih dočekali.

- *Muy bien, gracias. Y usted? Como se llama?*

Njezin je smiješak zbog tople dobrodošlice postao nesiguran kad se čovjek okrenuo, a ona je slučajno susrela Tateov pogled.

- Kad si naučila govoriti španjolski?

Nekoliko trenutaka Avery nije mogla smisliti uvjerljivu laž ni na jednom jeziku. Učila je španjolski na fakultetu i još uvijek se dobro snalazila u jeziku. Tate ga je tečno govorio. Nikad joj nije palo na pamet zapitati se govori li ga Carole ili ne.

- Ja... željela sam te iznenaditi.

- Iznenadila si me.

- Glasanje Latinoamerikanaca je tako važno - nastavi Avery, mučeći se s objašnjenjem. - Mislila sam da bi pomoglo kad bih barem znala razmijeniti ljubaznosti, pa sam ga krišom učila.

Avery je sada ipak bila zadovoljna da su okruženi ljudima. Inače bi Tate možda tražio pojedinosti o tome gdje je i kada naučila španjolski. Srećom, nitko drugi nije čuo njihov razgovor. Tate je bio jedini kojemu je mogla bezrezervno vjerovati.

Boravak uz Jacka, Eddyja i još nekoliko volontera dok su putovali od grada do grada nije joj ni na koji način pomogao da nasluti tko bi mogao biti onaj s kojim je Carole kovala zavjeru.

Oprezno postavljena pitanja malo su joj toga otkrivala. Nedužno je pitala Jacka kako je uspio ući na odjel intenzivne njege one noći kad je došla k svijesti. Tupo ju je pogledao. - O čemu to, dovraga, govoriš?

- Nije važno. Katkad me još uvijek zbunjuje slijed događaja.

Ili je bio nedužan ili je vješto lagao.

Isto je pokušala s Eddyjem. On je odgovorio riječima: - Ja nisam član obitelji. Što bih ja radio na odjelu intenzivne njege?

Prijetio da ćeš ubiti Tatea, poželjela je reći. Nije to mogla reći, pa je promrmljala nešto o svojoj zbunjenosti i ostala na tome, ništa ne saznajući o prilici što su je jedan ili drugi mogli imati.

Nije imala više sreće niti s otkrivanjem motiva. Čak i kad se Tate nije slagao sa svojim pouzdanicima i savjetnicima, što se često događalo, činilo se da je svima stalo do njegova uspjeha.

Kao svoj doprinos kampanji, jedan im je poslovni magnat posudio svoj privatni mlažnjak. Dok su letjeli iz El Pasa u Odessu, gdje je Tate trebao održati govor nezavisnim naftašima, nastojali su raščistiti neke nesporazume.

- Barem razgovaraj s njima, Tate. - Eddy je nastojao biti što uvjerljiviji. - Neće škoditi ako saslušas njihove zamisli.

- Neće mi se svidjeti.

Prepirka o tome treba li ili ne treba uposliti profesionalne stratege za kampanju postajala je sve češća. Eddy je prije nekoliko tjedana predložio angažiranje tvrtke za odnose s javnošću čija je specijalnost upravo biranje kandidata za javne službe. Tate se žestoko protivio toj zamisli, a tako je i još uvijek mislio.

- Kako znaš da ti se neće svidjeti njihove zamisli ako ne čuješ o čemu je riječ? - upita Jack.

- Ako me birači ne mogu izabrati onakvog kakav jesam...

- Birači, birači - prezirno ponovi Eddy. - Birači ne razlikuju crno od bijelog. Štoviše, oni to niti ne žele. Lijeni su i apatični. Žele da im netko kaže za koga će glasati. Žele da im to netko usadi u glavu kako ne bi morali sami odlučivati.

- Imaš doista veliko povjerenje u američku javnost, Eddy.

- Ja nisam idealist, Tate. Ti jesi.

- Hvala Bogu da jesam. Bolje to nego cinik. Vjerujem da ljudima jest stalo - vikne Tate. - Oni ipak slušaju. Reagiraju na iskrenost. Želim biračima govoriti o problemima bez korištenja nekakvog kićenog žargona tvrtke za odnose s javnošću.

- Dobro, dobro - pomirljivo će Eddy. - Budući da je ta tema bolna točka, zasad ćemo je zaboraviti i razgovarati o Latinoamerikancima.

- Što je s njima?

- Kad se sljedeći put budeš obraćao takvom skupu ljudi, nemoj toliko govoriti o integraciji u naše društvo.

-Naše društvo?

- Sada razmišljam kao birač anglosaksonskog porijekla.

- Važno je da se integriraju u američko društvo - uporno će Tate, ne prvi put. - To je jedini način sprečavanja podjele društva na vaše, naše ili njihovo. Zar nisi slušao moje govore?

- Naglašavaj da trebaju zadržati vlastite običaje.

- Jesam. Rekao sam to. Zar nisam tako rekao? - upita sve u blizini.

- Rekao je to. - Javila se Avery. Eddy ju je ignorirao.

- Samo mislim kako je važno da ne prenosiš poruku o tome da bi se trebali odreći svoje kulture u korist angloameričke.

- Ako žive ovdje, Eddy, ako postanu građani ove zemlje, moraju prihvatiti neke običaje, u prvom redu engleski jezik.

Eddy se nije dao smesti. - Vidiš, Angloamerikanci ne vole čuti da će Latinoamerikanci preplaviti njihovo društvo, kao što ni ovi drugi ne žele da im se nameću angloamerički običaji, uključujući i novi jezik. Neka te najprije izaberu, a tada poduzmi nešto u vezi s tom integracijom, u redu? I pokušaj izbjegavati govorenje o problemu trgovine drogom što postoji između Texasa i Meksika.

- Slažem se - reče Jack. - Kad budeš senator, možeš nešto učiniti po tom pitanju. Zašto sada mahati problemom droge kao crvenom zastavom? To svima daje priliku da te kritiziraju da si ili previše oštar ili previše mekan.

Tate se s nevjericom nasmije i raširi ruke. - Kandidiram se za Senat Sjedinjenih Država, a ne smijem imati mišljenje o tome kako treba riješiti problem ilegalnog dotoka droge u moju vlastitu državu?

- Jasno da bi trebao imati mišljenje o tome - reče Jack kao da udovoljava djetetu.

- Samo nemoj govoriti o svojim planovima za rješavanje tog problema, osim ako te netko baš ne pita. Sada, što se tiče tog mnoštva u Odessi - reče Eddy i pogleda svoje bilješke.

Eddy je uvijek uza se imao svoje bilješke. Dok ga je gledala kako ih sređuje, Avery mu je proučavala ruke. Jesu li te ruke greble i stiskale Fancy, ili je kod njega potražila utočište nakon što ju je neki drugi kauboj obradio?

- Za Boga miloga, nastoj na vrijeme doći na svaku manifestaciju.

- Objasnio sam zašto smo zakasnili na onaj govor jutros. Carole je pokušavala uspostaviti vezu s mamom i

tatom te ih je konačno našla kod kuće. Željeli su znati o svemu što se događa, a zatim smo oboje morali razgovarati s Mandy.

Eddy i Jack su je pogledali. Kao i uvijek, osjećala je njihov neizgovoreni prijekor, iako se svim silama trudila da im ne smeta na ovom putovanju. Iz inata reče Jacku: - Dorothy Rae i Fancy te pozdravljaju.

- O, dobro, hvala.

Pogledala je Eddyja kad je spomenula Fancyno ime. Uputio joj je oštar pogled, ali se odmah okrenuo Tateu. - Prije nego sletimo, riješi se te kravate.

- Što joj nedostaje?

- Izgleda usrano, to joj nedostaje.

Avery se ovog puta slagala s Eddyjem. Tateova kravata nije bila baš posebno privlačna, ali joj je smetalo što je Eddy to tako netaktilčno rekao.

- Evo, zamijeni se sa mnom - predloži Jack i potegne čvor svoje kravate.

- Ne, tvoja je još gora - Eddy reče s karakterističnom otvorenošću. - Mijenjaj se sa mnom.

- Jebite se obojica i jebeš kravatu - reče Tate. Opustio se na udobnom sjedalu aviona. - Ostavite me na miru. - Spustio je glavu na jastuk i zatvorio oči, te ih tako sve isključio.

Avery mu je u sebi zapljeskala jer im je tako odbrusio, iako je i nju isključio. Od one noći u Houstonu kad su zamalo vodili ljubav, Tate se još više trudio da se drži podalje od nje. To nije uvijek bilo lako jer su morali dijeliti kupaonicu, ako ne krevet. Mukotrpno su nastojali da jedno drugo ne vide bez odjeće. Nikad se nisu dodirivali. Kad bi razgovarali, obično bi se iskaljivali jedno na drugome poput dviju životinja koje su predugo u istom kavezu.

Uskoro se moglo čuti Tateovo ravnomjerno disanje. Mogao je gotovo trenutno zaspati, spavati nekoliko

minuta i probuditi se osvježen - vještina što ju je razvio u Vijetnamu, rekao joj je. Voljela ga je gledati kako spava i često je to činila noću kad su je mučile brige tako da nije mogla usnuti.

- Učini nešto.

Eddy se nagnuo preko uskog prolaza između sjedala i trgnuo je iz razmišljanja. On i Jack zurili su u nju poput inkvizitora. - U vezi s čim?

- U vezi s Tateom.

- Što želiš da učinim? Počnem mu birati kravate?

- Uvjeri ga da mi dopusti angažirati tvrtku za odnose s javnošću.

- Zar misliš da ne obavljaš adekvatan posao, Eddy? - hladno upita Avery.

Ratoborno joj je približio lice. - Misliš da sam ja okrutan? Ti momci ne bi podnosili nikakve tvoje gluposti.

- Kakve gluposti? - prasne Avery.

- Kao što je tvoje zaustavljanje Tateovih telefonskih poziva.

- Ako govoriš o onome sinoć, već je spavao kad si nazvao. Trebao mu je odmor. Bio je iscrpljen.

- Kad želim razgovarati s njim, želim to učiniti baš u tom trenutku - reče i prstom presiječe zrak pred njezinim nosom. - Shvaćaš li, Carole? Sada, što se tiče tih profesionalaca...

- On ih ne želi. Misli da stvaraju lažnu, umjetnu sliku, a to i ja mislim.

- Tebe nitko nije pitao - reče Jack.

- Kad budem imala neko mišljenje o muževoj kampanji, vraški je sigurno da ću ga iznijeti, a vi možete poći k vragu ako vam se to ne sviđa!

- Želiš li biti senatorova žena ili ne želiš?

Usljedila je tišina dok su se svi smirivali. Eddy nastavi zavjereničkim tonom: - Učini sve što je potrebno kako bi

se Tate izvukao iz ovog lošeg, raspaljivog raspoloženja, Carole. Sam sebe uništava.

- Mnoštvo ne zna da je loše raspoložen.

- Ali volonteri znaju.

- Jack ima pravo - reče Eddy. - Nekolicina je opazila i komentirala o tome. To demoralizira. Žele da njihov junak bude na vrhu svijeta i zrači žudnjom za životom, a ne mrzovoljom. Trgni ga iz toga, Carole. - Kad je završio svoj govor, Eddy se vratio na svoje mjesto i nastavio pregledavati bilješke.

Jack se namrštio prema njoj. - Ti si ga dovela u to sjetno raspoloženje. Ti ga jedina možeš iz toga izvući. Nemoj glumiti da ne znaš kako, jer svi znamo da nije tako.

Nakon žučne rasprave Avery se osjećala frustriranom i nesposobnom popraviti lošu situaciju za koju su očito nju okrivljavali.

Bilo je pravo olakšanje izići iz aviona kad su sletjeli. Namjestila je osmijeh za mnoštvo koje se okupilo na dočeku. No njezin je smiješak nestao kad je među snimateljima ugledala Vana Lovejoya. Pojavljivao se svugdje gdje se nalazio Tate Rutledge. Njegova je nazočnost uvijek uzrujavala Avery.

Čim je to bilo moguće, povukla se u pozadinu gdje ju je objektiv kamere teže mogao pronaći. S tog je mjesta promatrala mnoštvo, stalno na oprezu hoće li ugledati nekoga sumnjiva izgleda. Gomila se uglavnom sastojala od predstavnika medija, Rutledgeovih pristaša i znatiželjnika.

Pozornost joj je privukao visok muškarac koji je stajao u stražnjim redovima mnoštva, ali samo zato jer joj se činio poznatim. Imao je na sebi zapadnjačko odijelo i kaubojski šešir, a najprije ga je uzela za jednog od naftaša kojima se Tate došao obratiti.

Nije mogla odrediti gdje ili kada ga je ranije vidjela, ali joj se činilo da je bio drukčije odjeven. Sjetila bi se kaubojskog šešira. Ali bila je sigurna da ga je nedavno vidjela. Možda na roštilju u Houstonu? Prije nego se uspjela sjetiti, nestao je u mnoštvu i izgubio se iz vida.

Poveli su je prema limuzini što ih je čekala. Kraj nje je gradonačelnikova žena bez prestanka brbljala. Pokušala je obratiti pozornost onome što je žena govorila, ali misli joj je zaokupljao sjedokosi muškarac koji je tako vješto nestao trenutak nakon što su se njihovi pogledi sreli.

Čim se prostor raščistio nakon odlaska kandidata za senatora, njegove pratnje i medijskih šakala, dobro odjeveni kauboj izašao je iz telefonske kabine. Bilo je lako slijediti Tatea Rutledgea kroz zračnu luku. Obojica su visoki, ali dok je Tate želio da ga se vidi, kauboj se ponosio sposobnošću da nestane u gomili i ostane gotovo nevidljiv.

Za tako krupnog čovjeka, kretao se otmjeno i s lakoćom. Samo njegovo držanje zahtijevalo je poštovanje od svakoga tko bi mu se slučajno našao na putu. Službenica u agenciji za iznajmljivanje automobila bila je izuzetno ljubazna. Njegovo držanje kao da je tražilo dobru uslugu. Spustio je kreditnu karticu na pult. Na njoj je bilo lažno ime, ali ju je elektronički sustav za provjeru bez problema prihvatio.

Zahvalio je službenici kad mu je dala ključ s naljepnicom. - Treba li vam zemljovid područja, gospodine?

- Ne, hvala vam. Znam kamo idem.

Odjeću je nosio u jednoj torbi, spakiranu učinkovito i ekonomično. Sadržaj je bio potrošna roba kojoj se nije moglo ući u trag; kao i unajmljeni automobil, ukoliko se za to ukaže potreba.

Zračna se luka nalazila na pola puta između Midlanda i Odesse. Krenuo je prema zapadnijem gradu, sa sigurne i diskretne udaljenosti slijedeći limuzinu što je vozila Rutledgea.

Ne smije se previše približiti. Bio je gotovo siguran da ga je Carole Rutledge opazila u mnoštvu dok se njezin muž rukovao sa svojim pristašama. Nije vjerojatno da ga je s te udaljenosti prepoznala, ali u njegovu se poslu ništa ne smije uzimati zdravo za gotovo.

28. poglavlje

Bračni krevet.

- Ne zavidim ženama Texasa. Poput žena u svakoj državi ove zemlje, suočene su s ozbiljnim problemima, problemima koji zahtijevaju hitna rješenja. Svakodnevna rješenja. Problemi kao što je kvaliteta dječje njege.

Čak i dok je Tate rječito govorio na sastanku zaposlenih žena uz svečani ručak, razmišljao je o onom jednom, velikom krevetu u sobi hotela Adolphus.

Nakon što su stigli, žurno su se javili na recepciju, osvježili se i na vrijeme stigli na svečani ručak. Mahniti tempo nije mu iz glave izbacio prevladavajuću misao: noćas će dijeliti krevet s Carole.

- Neke korporacije, a sa zadovoljstvom mogu reći da su mnoge smještene ovdje u Dallasu, organizirale su vrtiće za djecu svojih djelatnika. Ali te kompanije s vizijom i novim idejama još uvijek su u manjini. Želim vidjeti da se nešto čini po tom pitanju.

Kad su zapljeskale, Tate je u mislima čuo kako uslužni poslužitelj pita: - Želite li još nešto, gospodine Rutledge?

Tada je on trebao reći: - Da. Više bih volio dobiti sobu s odvojenim krevetima.

Pljesak je utihnuo. Tate je podulju stanku prikrio otpivši gutljaj vode. Krajičkom je oka mogao vidjeti Carole kako ga gleda sa svog mjesta na čelu stola. Djelovala je zamamnije od bogatog deserta što ga je odbio nakon ručka. Odbit će i nju.

- Jednaka plaća za jednaki rad već je otrcana tema reče u mikrofoni. - Američka je javnost već umorna od toga. Ali ja ću nastaviti govoriti o tome sve dok oni koji se tome protive ne odustanu. Nestanu. Predaju se.

Pljesak je bio gromoglasan. Tate se očaravajuće nasmiješio i nastojao ne gledati pod suknju žene u prvom redu koja mu je nudila spektakularan pogled.

Dok su se žurno spremali kako bi na vrijeme stigli ovamo, slučajno je ugledao svoju ženu kroz odškrinuta vrata kupaonice.

Imala je na sebi pastelni grudnjak. Pastelne čarape. Pastelni pojas za čarape. Imala je drsku stražnjicu. Mekana bedra.

Nagnula se prema zrcalu i kičicom za puder naprašivala nos. Ukrutio se i tako ostao preko uvale salate, zagonetnoga mesa i hladnoga graška.

Sada pročisti grlo i reče: - Zločini protiv žena za mene su izvor velike zabrinutosti. Broj silovanja je iz godine u godinu sve veći, ali broj počinitelja koje se osudi žalosno je malen.

- Obiteljsko nasilje postoji otkako postoji obitelj. Srećom, ta je sramota napokon probudila savjest našega društva. To je dobro. Ali čini li se dovoljno da se to prekine?

- Gospodin Dekker predlaže da odgovor treba potražiti u psihoterapiji. Kako bi se stiglo do konačnog rješenja, da, slažem se. Ali tvrdim da je policijska akcija nužan prvi korak. Legalno odvajanje od izvora i zajamčena sigurnost za žrtve, najčešće žene i djecu, obvezno je. Tada i samo tada treba se okrenuti psihoterapiji i eventualnom pomirenju.

Kad je pljesak utihnuo, prešao je na posljednje vatrene dijelove svoga govora. Čim ovaj sastanak završi, moraju poći u montažno postrojenje General Motorsa u obližnjem Arlingtonu, kako bi se družili s radnicima dok se mijenja smjena.

Nakon toga će se vratiti u hotel, gledati večernje vijesti, prelistati novine i odjenuti se za svečanu večeru

što se u njegovu čast održava u Southforku. A kasno večeras, vratit će se u bračni krevet.

- Očekujem vašu podršku u studenom. Mnogo vam hvala.

Uslijedile su oduševljene ovacije. Kretnjom je pozvao Carole da mu se pridruži na podiju. Zauzela je svoje mjesto kraj njega. Obujmio ju je rukom oko struka, kako se i očekivalo. Ono što se nije očekivalo bilo je ushićenje što ga je osjetio od njezine blizine, tako sitne i ženstvene uz njega. Zabacila je glavu i nasmiješila mu se s izrazom lica koji je govorio o divljenju i ljubavi.

Zнала je vraški dobro glumiti.

Tek nakon gotovo pola sata Eddy ih je uspio odvojiti od mnoštva koje ih nije željelo pustiti. Rujanska vreline djelovala je poput velike peći kad su izišli iz dvorane.

- Jack mi ondje čuva automobil - objasni Eddy i povede ih prema automobilu parkiranim uz pločnik. - Postoji neki problem za večeras. Ništa ozbiljno. Slijedit ćemo vas do montažnog postrojenja. Ne krenete li smjesta, nećete stići na vrijeme. Znaš li gdje je?

- Uz 130, zar ne? - Tate skinе sako i baci ga na stražnje sjedalo unajmljenog automobila.

- Tako je. - Eddy ponovi upute. - Ne možeš promašiti. Bit će ti s desne strane. - Pogleda Carole. - Pozvat ću ti taksi da te odveze natrag u hotel.

- Idem s Tateom. - Provukla se ispod njegove ruke i sjela na mjesto suvozača.

- Mislim...

- U redu je, Eddy - reče Tate. - Može poći sa mnom.

- Stršit će na kilometre. Ono nije neki ženski klub.

- Tate želi da pođem, a želim i ja - uporno će Avery.

- Dobro - popustio je, ali je Tate vidio da uopće nije zadovoljan. - Uskoro ćemo vas stići. - Zatvorio je Caroleina vrata pa su odjurili.

- Nikad ne propušta priliku da u meni izazove osjećaj beskorisnog privjeska, zar ne?- reče Avery. - Čudim se da ti je dopustio da me oženiš.

- Nije mogao ništa učiniti. Nismo ga mogli pronaći, sjećaš se?

- Naravno da se sjećam - ljutito će ona. - Samo sam željela reći... o, nije važno. Ne želim razgovarati o Eddyju.

- Znam da on nije jedan od tvojih omiljenih ljudi. Katkad zna biti pravi gnjavator. Ali njegovi su instinkti rijetko kada pogrešni.

- Vjerujem njegovim instinktima - reče Avery. Nisam tako sigurna da vjerujem njemu.

- Što li je učinio da te je navelo da mu ne vjeruješ?

Okrenula je glavu i zagledala se kroz vjetroman. - Ništa, valjda. Gospode, kako je vruće.

Nagnula se naprijed koliko joj je to dopuštao sigurnosni pojas i skinula jaknu kostima. Ispod toga je imala odgovarajuću svilenu bluzu. Ispod nje njezine su dojke ispunjavale čipkasti žuti grudnjak što ga je vidio dok je virio kroz vrata kupaonice.

- Bio si fantastičan, Tate - primijeti Avery. - Nisi bio snishodljiv niti si govorio svisoka. To ne bi dobro prihvatilo. Ovako su ti jele iz ruke. - Postrance ga je pogledala. - Pogotovo ona u jarko plavoj haljini u prvom redu. Kakve su joj boje bile gaćice?

- Nije ih imala.

Grubi odgovor ostavio ju je bez riječi. Nije ga očekivala. Njezin smiješak je nestao. Opet se okrenula naprijed i zagledala kroz vjetroman.

Vidio je da ju je povrijedio. Pa, to je pošteno, nije li? Već danima pati od ovih bolova u preponama. Zašto bi samo on trebao patiti? Neki mu je vražićak sjedio na ramenu i nagovarao ga da je učini nesretnom koliko je i on nesretan.

- Izbjegao sam pitanje pobačaja. Jesi li opazila?

- Ne.

- Nisam znao što bih rekao. Možda sam trebao tebe pozvati za govornicu. Ti si nam mogla iz prve ruke ispričati kako je to.

Kad ga je pogledala, u očima su joj se vidjele suze. - Rekla sam ti da uopće nisam napravila abortus.

- Ali nikad neću zasigurno znati kada si lagala, hoću li?

- Zašto si takav, Tate?

Jer se u našoj sobi nalazi *bračni krevet*, pomislio je. Prije nego ga podijelim s tobom, moram se podsjetiti na sve razloge iz kojih te prezirem.

To nije rekao, naravno.

Prebrzo vozeći skrenuo je na petlju na raskrižju autocesta. Ponovno na autocesti, još je više ubrzao. Da nije brzo reagirao i divlje vozio, promašio bi izlaz.

Na ulazu u postrojenje čekala ih je delegacija. Tate je parkirao malo dalje kako bi imao vremena pribitati se prije susreta s ljudima. Želio je svađu. Želio je sve raščistiti. Nije mu bilo do smiješenja i obećavanja da će riješiti probleme radništva, a ne može riješiti ni vlastitu bračnu dilemu. Nije želio niti jedan dio svoje žene osim onog dijela, a to je želio svakim muževnim vlaknom svoga tijela. -Odjeni jaknu - naredi joj, iako je on skidao kravatu i zavrnuo rukave.

- To i kanim - hladno mu odgovori.

- Dobro. Bradavice ti strše ispod bluze. Ili si htjela da bude tako?

- Idi dovraga - slatko reče Avery i otvori vrata automobila.

Mora joj odati priznanje. Zadivljujuće se oporavila od njegovih uvreda i inteligentno razgovarala sa sindikalnim vođama koji su ih došli pozdraviti. Eddy i Jack stigli su baš u vrijeme završetka smjene kad su kroz vrata postrojenja počeli masovno izlaziti radnici. Oni koji su dolazili na posao, slijevali su se prema njima s

parkirališta. Tate se rukovao sa svakim do koga je mogao doprijeti.

Kad god bi pogledao Carole, ona je jednako marljivo radila za njega. Pozorno je slušala svakoga tko bi joj se obratio. Kao što je Eddy rekao, doista je stršila na kilometre ovako odjevena u žutu svilu. Sunčeva svjetlost odražavala se s njezine tamne kose kao sa zrcala. Njezino besprijekorno lice nije odbijalo ljude, već je privlačilo žene i muškarce podjednako.

Tate je tražio nešto što bi mogao kritizirati, ali ništa nije našao. Posizala je za prljavim rukama i čvrsto se rukovala s njima. Njezin je smiješak bio postojan, iako je gomila bila razularena, a sparina neizdržljiva. I ona je prva stigla do njega kad ga je nešto udarilo i on je pao.

29. poglavlje

Avery je slučajno gledala u Tatea kad se njegova glava odjednom trgnula unatrag. Refleksno je podigao ruku do čela, posrnuo i pao.

- *Ne!*

Dijelilo ih je samo nekoliko metara, ali i mnogo ljudi. Činilo se da joj je trebala cijela vječnost dok se nije progurala kroz mnoštvo. Poderala je čarape i ogulila koljena kad se bacila na vreli asfalt kraj Tatea.

- Tate! Tate! - Krv je curila iz rane na njegovoj glavi. Zovite liječnika, netko. Eddy! Jack! Neka netko nešto učini. Ozlijeđen je!

- Dobro mi je. - S mukom je sjeo. Omamljeno se njišući, potražio je neki oslonac, našao Averynu ruku i čvrsto se uhvatio. Budući da je Tate mogao govoriti i sjesti, bila je sigurna da ga je metak samo okrznuo. Privinula je njegovu glavu na svoja prsa. Topla krv tekla je niz njezinu odjeću, ali to nije ni opazila.

- Isuse, što se dogodilo? - Eddy se konačno uspio progurati do njih. - Tate?

- Dobro sam promrmlja Tate. Avery mu je polako pustila glavu. - Daj mi rupčić.

- Pozvali su hitnu pomoć.

- Nema potrebe. Nešto me je udarilo. - Osvrnuo se oko sebe, tražeći u šumi nogu i stopala. - Ono - reče i pokaže razbijenu pivsku bocu na tlu.

- Tko ju je bacio, dovraga?

- Jesi li ga vidio? - Avery je bila spremna potući se s napadačem.

- Ne, ništa nisam vidio. Daj mi rupčić - ponovi Tate. Eddy izvadi rupčić iz džepa. Avery mu ga istrgne iz ruke i

pritisne na okrvavljenu posjekotinu ispod Tateova vlasišta. - Hvala. Sad mi pomogni da ustanem.

- Nisam sigurna da bi trebao ustati - upozori ga Avery.

- Dobro mi je. - Nesigurno se nasmiješi. Samo mi pomogni da se dignem s guzice, u redu?

- Mogla bih te zadaviti jer se šališ u ovakvom trenutku.

- Žalim. Netko te je preduhitrio.

Dok su mu ona i Eddy pomagali da ustane, dotrčao je Jack, hvatajući dah. - Nekolicini radnika ne sviđa se tvoja politika. Policija ih je uhitila.

U udaljenom kutu parkirališta došlo je do nekakvog komešanja. Vidjelo se nekoliko natpisa protiv Rutledgea što su ih pričvrstili na štapove i dizali u zrak. *Rutledge je ljevičarski peder*, pisalo je na jednome. *Glasati za prokletog liberala? Vi ste ludi!*, pisalo je na drugom. Zatim *Rutledge je uspaljena komunjara*.

- Idemo - naredi Eddy.

- Ne. - Tateove su se usne ukočile i problijedjele od kombinacije srdžbe i bola. - Došao sam ovamo pružiti ljudima ruku i tražiti njihove glasove, i baš ću to učiniti. Nekoliko nasilnika neće me zaustaviti.

- Tate, Eddy ima pravo. - Avery ga čvrsto uhvati za ruku. Ovo je sada stvar policije.

Tisuću je puta umrla dok nije stigla do njega. Mislila je: *To je to. To sam željela spriječiti i nisam uspjela*. Incident joj je jasno pokazao koliko je zapravo ranjiv. Kakvu mu zaštitu ona može pružiti? Ako ga netko doista tako silno želi ubiti, može to učiniti. Ona ili netko drugi baš ništa ne može učiniti da to spriječi.

- Zdravo, ja sam Tate Rutledge, kandidiram se za Senat Sjedinjenih Država. - Tate se tvrdoglavo okrenuo čovjeku koji mu je bio najbliži. Radnik je pogledao Tateovu ispruženu ruku, a potom se nesigurno osvrnuo prema svojim kolegama. Na koncu je stisnuo Tateovu ruku. - Bio bih zahvalan kad biste mi u studenom podarili

svoj glas - rekao je čovjeku prije nego je krenuo dalje. - Zdravo, ja sam Tate Rutledge.

Usprkos savjetima, Tate je pošao dalje kroz mnoštvo, rukujući se desnom rukom, a lijevom pritišćući okrvavljeni rupčić na sljepoočnicu. Avery ga nikad nije toliko voljela. Niti se ikad više bojala za njega.

- Kako izgledam?

Tate je zatražio njezino mišljenje tek nakon što je sumnjičavo proučio svoj odraz u zrcalu. Ostao je na parkiralištu tvornice sve dok oni koji su završili s poslom nisu otišli kućama, a oni koji su tek počinjali ušli unutra.

Tek je tada dopustio njoj i Eddyju da ga uguraju na stražnje sjedalo automobila i odvedu na najbliži hitni trakt. Jack ih je slijedio drugim automobilom i pridružio im se ondje gdje je liječnik napravio tri punta i pokrio ih malenim, četvrtastim zavojem.

Avery je iz bolnice nazvala Nelsona i Zee jer je znala da će se brinuti ako o incidentu saznaju iz vijesti. Inzistirali su na tome da razgovaraju s Tateom. Šalio se o ozljedi, iako je Avery vidjela kako je zahvalno prihvatio sredstvo protiv bolova što mu ga je dala medicinska sestra.

U predvorju hotela Adolphus čekala ih je horda izjavitelja kad su se onamo vratili. Masovno su poletjeli naprijed. - Pobrini se da snime krv na tvojoj odjeći - Eddy joj je ispod glasa rekao.

Zbog te bezosjećajne primjedbe mogla mu je s lakoćom iskopati oči. - Gade jedan.

- Samo radim svoj posao, Carole - blago će on. - Maksimalno iskorištavam svaku situaciju, čak i one loše.

Bila je previše bijesna da bi mu nešto odbrusila. Osim toga, probijali su se kroz mikrofone i kamere prema dizalima. Na vratima njihove sobe prepriječila je put Jacku i Eddyju koji su ih kanili slijediti unutra.

- Tate će prileći i pustiti da ona tableta protiv bolova počne djelovati - rekla im je glasom koji nije trpio prigovora. - Reći ću centrali neka zaustave sve telefonske pozive.

- Mora dati nekakvu izjavu.

- Ti je napiši - rekla je Jacku. - Ionako bi mijenjao sve što on kaže. Samo zapamti ono što nam je rekao tijekom vožnje natrag. Nema namjeru tužiti čovjeka koji je bacio bocu, iako se gnuša nasilja i smatra ga niskim oblikom samoizražavanja. Niti okrivljuje sindikat radnika za postupke nekolicine članova. Sigurna sam da ćeš nešto smisliti.

- Doći ću po vas u sedam i trideset - rekao je Eddy i okrenuo se da pođe. Preko ramena je odlučno dodao: - Točno.

Tate je malo odspavao, a zatim je gledao vijesti prije nego je ustao kako bi se istuširao i odjenuo. Sad se okrenuo od zrcala na toaletnom stoliću i raširio ruke. - Dakle?

Nakrivivši glavu, zamišljeno ga je odmjerila od glave do pete. - Veoma razvratno. - Kosa mu je na privlačan način padala preko rane. - Zavoj pruža vitešku crtu tvom vrlo službenom smokingu.

- Pa, to je dobro - promrmlja Tate i oprezno dotakne zavoj - jer vraški boli.

Avery mu priđe i zabrinuto ga pogleda. - Ne moramo poći.

- Eddy bi pomahnitao.

- Neka. Svi drugi bi razumjeli. Ako Michael Jackson može otkazati koncert zbog želučane viroze, razočaravajući tisuće obožavatelja, ti možeš otkazati večeru i razočarati nekoliko stotina.

- No jesu li obožavatelji Michaela Jacksona platili dvjesto dolara za jedno jelo? - reče Tate. - On si može priuštiti otkazivanje. Ja ne mogu.

- Barem uzmi još jednu tabletu.

Tate odmahne glavom. - Ako idemo, moram posve vladati sobom.

- Bože, kako si tvrdoglav. Baš kao što si danas uporno želio ostati ondje.

- To su bile sjajne snimke u večernjim vijestima.

Avery se namršti. - Sad zvučiš poput Eddyja. Natječeš se za javnu službu, a ne za najbolju metu godine za svakog umobolnika koji ima nešto protiv sustava. Ne bi smio dovoditi život u opasnost samo zato jer će to dobro izgledati u vijestima.

- Slušaj, nisam osobno potrčao za onim kujinim sinom koji je bacio bocu i prebio ga samo zato što se natječem za javnu službu.

- Ah, to mi se sviđa. Kandidat koji iskreno kaže što misli.

Nasmijali su se, ali je njihov smijeh brzo zamro. Tate ju je promatrao toplim pogledom. - To mi je još uvijek najdraža haljina. Fantastično izgledaš.

- Hvala ti. - Nosila je crnu koktel haljinu kojoj se i ranije divio.

- Ja, ovaj, ponašao sam se poput idiota danas poslije podne.

- Rekao si neke stvari koje su me povrijedile.

- Znam - Prizna Tate i duboko udahne. - To sam i želio. Djelomice zato što...

Začulo se kucanje na vratima. - Sedam i trideset - Eddy dovikne kroz vrata.

Tate je djelovao ljutito. Avery je, krajnje frustrirana, pograbila večernju torbicu i žustrim koracima pošla prema vratima. Sva su joj osjetila ključala. Bila je na rubu sa živcima. Poželjela je vrisnuti.

Gotovo je to učinila kad je jedan od prvih ljudi što ih je ugledala u mnoštvu u Southforku bio čovjek kojeg je već jednom opazila, u zračnoj luci Midland/Odessa.

Rančerska kuća proslavljena u televizijskoj seriji Dallas bila je jarko osvijetljena. Budući da je ovo posebna večer, kuća je bila otvorena i posjetitelji su smjeli šetati naokolo. Večera je pripremljena u susjednoj građevini, sličnoj ambaru, koja se često iznajmljivala za velike zabave.

Pojavilo se više ljudi no što su očekivali. Čim su stigli, obavijestili su ih da je to izrazito moćni skup. Mnogi su ponudili više od dvjesto dolara kako bi imali priliku doći i slušati Tateov govor.

- Nema sumnje, to je posljedica onog fantastičnog izvještaja u vijestima danas - reče Eddy. - Sve televizijske mreže i programi objavili su je u vijestima u šest sati. - Dobacio je Avery samodopadni smiješak.

Provukla je ruku kroz Tateovu, znak da joj je on važniji od bilo kakve priče u vijestima, ili čak i od samih izbora. Eddy se samo još više nacerio.

Avery se iz dana u dan sve manje svidao. Njegovo neprikladno ljubakanje s Fancy bilo je dovoljan razlog da nema povjerenja u njegovu izviđačku besprijekornost.

Međutim, Tate mu je bezrezervno vjerovao. Zato nije spomenula da je vidjela Fancy kako izlazi iz Eddyjeve sobe, čak ni kad joj je Tate pružio priliku za to. Osjećala je da se Tateov stav prema njoj ublažava i nije to željela ugroziti ogovaranjem njegovog prijatelja kojem je bezgranično vjerovao.

Pokušala je zaboraviti Eddyjevu primjedbu i sve druge brige kad je s Tateom ušla u prostranu građevinu. Večeras će mu trebati njezina podrška. Ozljeda ga je zacijelo mučila više no što je pokazivao. Prišao im je lokalni pristaša pun entuzijazma. Poljubio je Avery u obraz i rukovao se s Tateom. Kad je zabacila glavu i nasmijala se nekoj primjedbi, ugledala je visokog, sjedokosog muškarca u zadnjim redovima mnoštva.

Trgnula se, ali joj je gotovo trenutno nestao iz vida. Zasigurno je pogriješila. Čovjek u zračnoj luci nosio je zapadnjačko odijelo i Stetson. Ovaj je čovjek u svečanom odijelu. Vjerojatno je sličnost samo slučajna.

Dok je nastojala djelovati zainteresirano za ljude s kojima su ih upoznawali, nastavila je pogledom pretraživati mnoštvo, ali čovjeka više nije vidjela. Od glavnog je stola bilo teško vidjeti u najmračnije kuteve goleme dvorane. Iako je to bila formalna večera, ljudi su se kretali naokolo. Često su je zasljepljivali televizijski reflektori.

- Nisi gladna? - Tate se nagne prema njoj i glavom pokaže njezin doslovno netaknuti tanjur.

- Previše je uzbuđenja.

Zapravo je bila bolesna od brige i razmišljala je o tome kako bi Tatea mogla upozoriti na opasnost što mu prijeti. Zavoj na njegovu čelu smatrala je opscenim. Idući put to možda neće biti pivska boca. Mogao bi biti metak. I mogao bi biti smrtonosan.

- Tate - s oklijevanjem upita - jesi li vidio visokog, sjedokosog muškarca?

Tate se kratko nasmije. - Oko pedesetak.

- Jednog posebno. Učinilo mi se da je nekako poznat.

- Možda se nalazi u jednom od onih djelića sjećanja koji ti se još nisu otvorili.

- Da, možda.

- Čuj, je li ti dobro?

Silom se nasmiješivši, prinijela je usne njegovom uhu i šapnula: - Kandidatova žena mora poći u toaletne prostorije. Hoće li to biti prikladno?

- Prikladnije nego posljedice kad to ne bi učinila.

Ustao je kako bi joj odmaknuo stolicu. Avery se ispričala. Na kraju podija jedan joj je konobar pružio ruku i pomogao da siđe niz klimave stuba. Dok je hodala

prema izlazu, krišom je pretraživala mnoštvo ne bi li ugledala muškarca sijede kose.

Kad je izišla, istodobno je osjetila frustriranost i olakšanje. Bila je gotovo sigurna da je to isti čovjek kojeg je opazila u zapadnom Texasu. S druge strane, postoji na desetke tisuća visokih Teksašana sijede kose. Osjećajući se pomalo glupo zbog svoje paranoje, pokajnički se samoj sebi nasmiješila.

Njezin se osmijeh zaledio kad joj se netko približio iza leđa i prijeteći šapnuo: - Zdravo, Avery.

30. poglavlje

Restoran McDonald's na uglu ulica Commerce i Griffin u centru Dallasa u ponoć je izgledao poput akvarija za zlatne ribice. Bio je jarko osvijetljen. Kroz velike prozore jasno su se vidjeli svi u unutrašnjosti, kao glumci na pozornici.

Blagajnica je primala narudžbu jednog muškarca. Neki pijanac spavao je u jednom od separea. Dva budalasta tinejdžerska para prskala su se kečapom.

Avery je ostala bez daha jer je brzo prešla tri bloka od hotela, a sad je oprezno prilazila restoranu. Njezina elegantna odjeća činila ju je drukčijom od svih ostalih u blizini. Bilo je prilično glupo da sama žena hoda ulicama u centru grada u ovo doba noći.

S druge strane ulice virila je u jarko osvijetljeni restoran. Vidjela ga je kako sam sjedi u separeu. Srećom, separe se nalazio tik do prozora. Čim se promijenilo svjetlo na semaforu, požurila je preko široke avenije, a njezine visoke pete lupkale su po asfaltu.

- Mmm-mmm, mama, super izgledaš! - Mladi je crnac razvratno palacao jezikom prema njoj. Njegova su mu dva prijatelja čestitala udarivši ga po leđima i svijajući se od smijeha. Na uglu su se dvije žene, jedna narančaste kose i druga tamnocrvene, natjecale za pozornost muškarca u tijesnim kožnim hlačama. Oslanjao se na stup semafora i izgledao kao da se dosađuje sve dok Avery nije prošla. Požudno ju je odmjerio pogledom. Žena narančaste kose naglo se okrenula, podbočila se rukama i viknula na Avery: - Hej, kujo, miči guzicu od njega ili ću te ubiti.

Avery ih je sve ignorirala i pločnikom pošla prema prozoru. Kad je stigla onamo, pokucala je na staklo. Van Lovejoy je podigao pogled sa svog čokoladnog frapea,

opazio je i nacerio se. Pokazao je na drugo sjedalo separea. Avery je ljutito i žestoko odmahнула glavom i strogo pokazala prema prljavom pločniku pod svojim cipelama.

Nije se nimalo žurio. Nestrpljivo je pogledom pratila njegovo usporeno kretanje kroz restoran do izlaza, a zatim oko ugla, tako da se tresla od bijesa kad je napokon stigao do nje.

- Kojeg vruga smjeraš, Van? - oštro upita Avery.

Glumeći nedužnost, mršavim je rukama pokazao svoja prsa. - *Moi?*

- Zar smo se morali ovdje naći? U ovo doba noći? - Zar bi više voljela da sam došao u tvoju sobu, sobu što je dijeliš s mužem druge žene? - Uslijedila je tišina, a on je ležerno pripalio *joint*. Nakon što je povukao dva dima, ponudio ga je Avery. Udarila ga je po ruci.

- Ne možeš zamisliti u kakvu si me opasnost doveo kad si mi se večeras obratio.

Naslonio se na prozor restorana. - Pretvorio sam se u uši.

- Van. - Potišteno je počela masirati sljepoočnice. - Teško je objasniti, pogotovo ovdje. - Žene na uglu glasno su razmjenjivale prostote dok je muškarac u koži džepnim nožićem čistio nokte. - Iskrala sam se iz hotela. Ako Tate otkrije da me nema...

- Zna li on da ti nisi njegova žena?

- Ne! I ne smije znati.

- Zašto?

- Trebat će vremena da ti objasnim.

- Nisam u stisci s vremenom.

- Ali ja jesam - uzvikne Avery i uhvati ga za mršavu ruku. - Van, nikome ne smiješ reći. Time bi doveo u opasnost živote.

- Da, Rutledge bi se mogao toliko razbjesnjeti da te ubije.

- Govorim o Tateovu životu. Ovo nije igra, vjeruj mi. Mnogo je toga na kocki. Složit ćeš se sa mnom kad budem imala priliku objasniti. Ali sada to ne mogu učiniti. Moram se vratiti.

- Ovo je sjajna predstava, Avery. Kad si se na to odlučila?

- U bolnici. Zamijenili su me s Carole Rutledge. Napravili su mi plastičnu operaciju lica prije nego sam im uspjela reći da su pogriješili.

- Kad si ipak mogla, zašto nisi?

Mahnito je pokušavala smisliti brzi način da mu to objasni. - Pitaj Irisha - na koncu reče.

- Irisha! - zakriješti Van, zagrcnuvši se dimom marihuane. - Taj lukavi kujin sin. On zna?

- Tek od nedavno. Morala sam nekome reći.

- Dakle, zato me je poslao na ovo putovanje. Pitao sam se zašto pokrivamo Rutledgea kao da je nekakva jebena kraljevska ličnost. Irish je želio da pripazim na tebe.

- Valjda. Nisam znala da će te poslati na ovaj zadatak. Zaprepastila sam se kad sam te vidjela u Houstonu. Bilo je dovoljno teško kad sam onoga dana na ranču otvorila vrata, a ti si stajao na trijemu. Jesi li me tada prepoznao?

- Onoga dana kad si otišla s klinike, opazio sam kako je ponašanje gospođe Rutledge pred kamerama slično tvojemu. Bilo je sablasno kako je vlažila usne i micala glavu baš onako kako si ti činila. Nakon onog dana snimanja na ranču bio sam gotovo siguran. Večeras sam se do kraja uvjerio i odlučio ti staviti do znanja da mi je poznata tvoja malena tajna.

- O, Bože.

- Što je?

Avery je preko Vanova ramena opazila kako im se približava policajac.

- U redu, što je? - Tate razdraženo upita brata.

Jack zatvori vrata svoje hotelske sobe i skine sako.-
Piće?

- Ne, hvala. Što se događa?

Čim su ušli u predvorje Adolphusa, Jack je uhvatio Tatea za lakat i šapnuo da mora s njim nasamo razgovarati.

-Što, sada?

- Sada.

Tateu nije bilo do razgovora s bratom iza zatvorenih vrata. Jedina osoba s kojom je želio razgovarati u četiri oka bila je njegova žena koja se neobično ponaša otkako su stigli u Southfork. Prije toga, sve je bilo u redu.

Za večerom je spomenula sjedokosog muškarca - očito nekoga iz njezine prošlosti tko se neprikladno pojavio na banketu. Bez obzira o kome je riječ, zacijelo joj se obratio kad je otišla u toaletne prostorije jer se za stol vratila blijeda i potresena.

Ostatak večeri bila je izrazito nervozna. Nekoliko ju je puta uhvatio kako nervozno gricka donju usnu. Kad se smiješila, jasno se vidjelo da je osmijeh namješten. Nije imao prilike istražiti o čemu je riječ. Želio je to učiniti sada - odmah.

No radi sloge u taboru odlučio je najprije udovoljiti Jacku. Dok su čekali dizalo, okrenuo se k njoj i rekao: - Jack želi sa mnom razgovarati pet minuta. - Bratu je dobio značajni pogled kojim je govorio: *Ne više od pet minuta.*

- O, zar sada? - pitala je. - U tom slučaju, vratit ću se na recepciju i zamoliti neke prospekte i, ovaj, hotelski reklamni materijal za Mandy. Neću se dugo zadržati. Vidjet ćemo se u sobi.

Dizalo je stiglo. Ona je odjurila. On je pošao gore s Jackom i Eddyjem. Eddy im je zaželio laku noć i otišao u svoju sobu, ostavivši dva brata nasamo.

Tate je čekao, a Jack je iz džepa na sakou izvadio bijelu kuvertu i pružio mu je. Na njoj je pisalo njegovo ime. Zavukao je kažiprst ispod preklopa i otvorio je. Nakon što je dvaput pročitao poruku, pogledao je brata.

- Tko ti je to dao?

Jack si je točio piće iz boce konjaka. - Sjećaš se dame, žene, u plavom na današnjem ručku? Prvi red.

Tate bradom pokaže prema boci pića. - Predomislio sam se. - Jack mu pruži piće. Tate je podigao pisamce i ponovno ga pročitao dok je jednim gutljajem ispijao konjak.

- Zašto je tebe zamolila da mi ga daš? - upita brata.

- Pretpostavljam da je mislila kako ne bi bilo prikladno da ti ga sama preda.

- Prikladno? - prezirno će Tate ponovno pogledavši drsko sastavljenu poruku.

Uopće ne pokušavajući prikriti koliko ga to zabavlja, Jack upita: - Smijem li pogoditi o čemu je riječ?

- Nema problema.

- Smijem li ti dati jedan prijedlog?

- Ne.

- Ne bi ti škodilo da prihvatiš njezinu ponudu. Zapravo, moglo bi ti pomoći.

- Jesi li zaboravio da sam oženjen?

- Nisam. Također nisam zaboravio da tvoj brak trenutno ništa ne vrijedi, ali ne bi dobro prihvatio moje primjedbe o tvojoj ženi ni o tvom braku.

- Tako je. Ne bih.

- Nemoj se odmah uzrujavati, Tate. Imam na umu tvoje interese. Znaš to. Iskoristi ovu ponudu. Ne znam što se događa između Carole i tebe. - Lukavo je spustio jednu vještu. - Ali znam što se ne događa. Ne spavate zajedno, a to traje još od prije nesreće. Nema živog muškarca koji može dobro funkcionirati ako mu je penis nezadovoljan, a to ne možeš čak ni ti.

- Govoriš iz iskustva?

Jack sagne glavu i usredotoči se na sadržaj svoje čaše. Tate prođe prstima kroz kosu i trgne se kad je stigao do posjekotine na sljepoočnici. - Žao mi je. To je bilo nepotrebno. Oprosti, Jack. Samo što mi je mrsko kad se bilo tko miješa u moje stvari.

- To ide uz posao, braco.

- Ali meni je toga dosta.

- Ovo je tek početak. Neće prestati kad budeš izabran.

Tate se nasloni na komodu. - Ne, zacijelo neće. -Šutke je proučavao uzorak saga. Malo kasnije, počeo se smijati.

- Što je? - Jack nije vidio ništa smiješno u njihovu razgovoru.

- Ne tako davno, Eddy je ponudio da će mi naći neku ženu koja će mi pomoći da se riješim frustracija. Gdje ste vas dvojica bili kad sam bio mlad i neoženjen, a dobro bi mi došla dva dobra svodnika?

Jack se iskrivljeno osmijehne. - Valjda sam to zaslužio. Samo što si u posljednje vrijeme tako napet, pa sam pomislio da bi ti bezopasno valjanje u sijenu s požudnom, spremnom ženskom moglo koristiti.

- Vjerojatno bi mi koristilo, ali ne, hvala. - Tate pođe prema vratima. - Hvala na piću, također. - S rukom na kvaki usput upita: - Jesi li u posljednje vrijeme razgovarao sa svojom obitelji?

- Asocijacija na piće, je li?

- Samo je tako ispalo - s nelagodom će Tate.

- Ne opterećuj se time. Da, danas sam razgovarao s Dorothy Rae. Rekla je da je sve u redu. Vidi da Fancy sprema neku nepodopštinu, ali još ne zna o čemu je riječ.

- To sam Bog zna.

- Možda Bog doista zna. Vraški je sigurno da nitko drugi ne zna.

- Laku noć, Jack.

- Ovaj, Tate? - Okrenuo se. - Budući da ti nisi zainteresiran... - Tate je slijedio bratov pogled do pisamca što ga je još uvijek držao u ruci. Jack slegne ramenima. - Možda bi se zadovoljila drugim po redu.

Tate zgužva papir i dobaci ga bratu, a on ga uhvati jednom rukom. - Sretno.

Tate je već skinuo sako, kravatu i široki pojas kad je otvorio vrata svoje sobe. - Carole? Znam da je trajalo dulje od pet minuta, ali... Carole?

Nije bila u sobi.

Kad je ugledala policajca, Avery je okrenula glavu na drugu stranu. Činilo se da šljokicama ukrašeni rub njezine haljine blista jednako kao i neonske reklame ispred restorana. - Za ime božje, ugasi tu cigaretu - reče Vanu. - Mislit će...

- Zaboravi - prijatelj je prekine i iskrivljeno se osmjehne. - Da si kurva, ne bih te mogao platiti. Prstima ugasi užareni vrh jointa i vrati ga u džep košulje.

Dok je policajac bio zauzet prekidanjem bučne svađe na uglu, Avery je glavom pokazala da bi trebali šmugnuti iza ugla i zaputiti se natrag prema Adolphusu. Van je, pogrbljeno se njišući, uhvatio korak s njom.

- Van, moraš mi obećati da nikome nećeš razotkriti moj identitet. Jedne večeri idućeg tjedna, kad se vratimo kući, naći ćemo se Irish, ti i ja. On će ionako htjeti čuti kako je bilo na putovanju. Tada ću ti sve objasniti.

- Što misliš, koliko bi Dekker platio za tu informaciju?

Avery naglo stane. Grubo zgrabi Vana za ruku. - Ne smiješ! Van, molim te. Moj Bože, ne smiješ to učiniti!

- Ukoliko mi ne ponudiš nešto bolje, mogao bih. Odgurnuo je njezinu ruku i okrenuo se od nje, doviknuvši joj preko ramena: - Vidimo se, Avery.

Stigli su do hotela, ali su se nalazili na suprotnoj strani ulice. Potrčala je za njim i ponovno ga uhvatila za ruku. -

Ne znaš kako su uložili visoki, Van. Preklinjem te, kao prijatelja.

- Ja nemam prijatelja.

- Molim te, nemoj ništa učiniti dok mi se ne pruži prilika da ti objasnim okolnosti.

Ponovno je oslobodio ruku iz njezina stiska. - Razmislit ću o tome. Ali tvoje bi objašnjenje moralo biti vraški dobro, inače ću unovčiti ono što znam.

Gledala je kako se gegajući udaljava pločnikom. Činilo se da ga ništa na svijetu ne zabrinjava. Suprotno tome, njezin se svijet urušava na nju. Van drži sve aseve u rukama i toga je svjestan.

Osjećajući se kao da je upravo dobila batina, prešla je ulicu prema hotelu. Trenutak prije nego je stigla na suprotni pločnik, podigla je glavu.

Tate je stajao ispod nadstrešnice i bijesno zurio u nju.

31. poglavlje

Na licu je imao ubojiti izraz. Nakon nekoliko nesigurnih koraka, Avery je pošla prema njemu držeći se neustrašivo poput kriminalca koji zna da je igra gotova, ali još uvijek ne želi priznati.

- Evo je, gospodine Rutledge - vedro će vratar. Rekao sam vam da će se vjerojatno začas vratiti.

Tate je radi vrataru govorio vedrim glasom. - Počeo sam se brinuti, Carole. - Prstima je snažno stegnuo njezinu nadlakticu.

»Vodio« ju je kroz predvorje. U dizalu su oboje gledali preda se, ništa ne govoreći, a bijes je ključao među njima. Otključao je vrata njihove sobe i propustio je ispred sebe.

Brava je zloslutno, metalno škljocnula kad ju je zatvorio. Niti jedno nije posegnulo za prekidačem. Nije im palo na pamet. Dovoljno svjetlosti davala im je slabašna noćna svjetiljka što je gorjela u kupaonici.

- Gdje si bila, dovraga? - bez uvoda upita Tate.

- Do restorana McDonald's na uglu. Sjećaš se, na banketu nisam gotovo ništa pojela. Bila sam gladna. Mislila sam, dok si ti s Jackom...

- Tko je onaj tip?

Pomislila je da će se praviti glupom, ali se predomisli. Očito ju je vidio s Vanom, ali ga nije prepoznao.

Dok je ona razmišljala hoće li mu reći istinu ili laž, on je navalio: - Je li to neki diler?

Zaprepašteno je otvorila usta. - Diler droge?

- Znam da ste ti i Fancy katkad pušile travu. Svim se srcem nadam da si samo to radila, ali žena senatorskog kandidata ne može kupovati travu na ulici od nepoznatog

dilera, Carole. Za Boga miloga, mogao je biti preodjeveni...

- To je bio Van Lovejoy! - ljutito vikne Avery. Ime mu očito ništa nije značilo. Tupo ju je pogledao. - Snimatelj KTEX-a. On je snimio video za tvoju televizijsku reklamu. Sjećaš se?

Gurnula ga je u stranu i prošla kraj njega, prišla toaletnom stoliću i počela skidati nakit, bacajući ga na ploču ne misleći na njegovu vrijednost ili osjetljivost.

- Što si radila s njim?

- Šetala - drsko će ona obraćajući se njegovom odrazu u zrcalu. U slabom je svjetlu djelovao mračno i prijetee. Nije se dala zastrašiti. - Naletjela sam na njega u restoranu. On i izvjestitelj odsjeli su u Holiday Inn, čini mi se da je rekao. - Laganje je postajalo sve lakše. Imala je sve više prakse. - U svakom slučaju, prekorio me zato što se noću sama krećem naokolo i inzistirao na tome da me otprati do hotela.

- Pametan momak. Daleko pametniji od tebe. Kojeg si vruga mislila kad si sama izašla u ovo doba noći?

- Bila sam gladna - povišenim glasom reče Avery.

- Je li ti pala na pamet posluga u sobu?

- Trebalo mi je zraka.

- Mogla si otvoriti prozor.

- Što je tebe briga ako sam izašla? Bio si s Jackom. Jackom i Eddyjem. Laurel i Hardy. Tweedledee i Tweedledum. - Mahala je glavom u ritmu s riječima. Ako jedan od njih dvojice ne mora s tobom hitno raspravljati o nečemu, onda to mora drugi. Jedan od njih uvijek ti kuca na vrata.

- Nemoj mijenjati temu. Govorimo o tebi, a ne o Jacku ili Eddyju.

- Što je sa mnom?

- Zašto si večeras bila onako nervozna?

- Nisam bila nervozna.

Opet ga je pokušala zaobići, ali joj to nije dopustio. Prepriječio joj je put i uhvatio je za ramena. - Nešto nije u redu. Znam da nije. Što si ovoga puta učinila? Bit će bolje da mi kažeš prije nego saznam od nekog drugog.

- Zašto misliš da sam nešto učinila?

- Jer me ne želiš pogledati u oči.

- Izbjegavam te, da. Ali samo zato jer sam bijesna, a ne zato što sam počinila nešto što bi ti smatrao prekršajem.

- Tako si se ponašala u prošlosti, Carole.

- Nemoj me zvati... - Avery se u posljednjem trenutku zaustavila.

- Kako da te ne zovem?

- Ništa. - Mrzila je činjenicu da joj se obraća s Carole. - Nemoj me zvati lažljivicom ispravi se. Prkosno zabaci glavu. - I tek toliko da saznaš od mene, a ne od drugih, Van Lovejoy je pušio joint. Čak ga je i meni ponudio. Odbila sam. Dakle, jesam li zadovoljila, gospodine senatore?

Tate se bijesno njihao naprijed natrag. - Nemoj više sama lutati naokolo.

- Nemoj me stavljati na kratak povodac.

- Nije me briga što radiš, prokletstvo - zareži Tate i čvršće joj stisne ramena. - Samo nije sigurno da budeš sama.

- Sama? - Avery ponovi hrapavim, neveselim glasom. - Sama? Mi nikad nismo sami.

- Sada smo sami.

Istodobno su shvatili da stoje neposredno blizu jedno drugoga. Oboje su disali jednako uzbuđeno. Žilama im je tekla vrela krv, a napetost je bila na visokoj razini. Avery je osjećala kako joj treperi svaki živac u tijelu.

Obujmio ju je rukama, pritisnuo ih na njezina leđa i trgnuo je uza se. Avery je osjetila malaksalost od žudnje. Zatim su se njihova usta stopila u gladnom poljupcu. Obavila mu je ruke oko vrata i provokativno privinula

svoje tijelo uz njegovo. Njegove su joj ruke grubo skliznule preko stražnjice i povukle je prema gore, čvrsto je pritisnuvši o prednji dio njegova tijela.

Glasno su disali. Glasno je šuštalala i njihova večernja odjeća. Usta su im bila spojena, a jezici previše pohlepni da bi polako istraživali.

Tate ju je gurnuo do zida koji ju je tada držao pritisnutu uz njegovo tijelo, što su dotad činile njegove ruke. Prstima je čvrsto obujmio njezinu glavu i gladno je ljubio.

Poljubac je bio požudan. Imao je mračnu dušu. Pokrenuo je elementarne iskre koje su Avery uzbuđivale jednako kao što su prvi plameni jezici uzbuđivali pračovjeka. Pružale su toliko vreline, toliko obećanja.

Okomila se na ukrasne gumbe njegove košulje. Jedan po jedan bešumno su završili na sagu. Rastvorila mu je košulju i razgolitila prsa. Otvorenim je ustima pronašla njihovo središte. Uzdahnuo je od zadovoljstva i potražio zatvarač njezine haljine.

Nije ga mogao naći. Tkanina se poderala. Ukrasi razletjeli. Šljokice padale. Nisu to ni opazili. Spustio joj je haljinu niz ramena i vrelim usnama poljubio oblinu njezine dojke, a zatim je posegnuo za kopčom njezina grudnjaka bez naramenica.

Avery se uspaničila kad ju je otkopčao. On će znati! Ali oči su mu bile zatvorene. Usne su mu bile senzori, a ne oči. Ljubio joj je dojke, jezikom milujući vrhove, uvlačeći ih u usta.

Trebao ju je. Željela je da je treba. Nije mu mogla dati dovoljno.

Povukla mu je rukave preko šaka bez da se potrudila otkopčati gumbe na manšetama. Otresao je rukama dok se nije oslobodio košulje, a zatim je zavukao ruke ispod ruba njezine haljine. Pogladio su joj bedra, zavukle se ispod elastične trake njezinih gaćica i povukle ih prema

dolje. Tada se njegov dlan našao na njoj, njegovi prsti u njoj, a ona je dahtala hrapavim glasom punim žudnje.

- Ti si moja žena - procijedi Tate. - Zaslužiš nešto bolje od stiskanja uza zid.

Pustio ju je i koraknuo unatrag. Za nekoliko se sekundi oslobodio cipela i čarapa, a hlače je ostavio u hrpi na sagu.

Avery je na brzinu skinula haljinu, izula cipele i požurila prema krevetu. Sobarica ga je već raspremila. Gurnula je čokoladne bombone s jastuka i zavukla se među plahte. Čipkasti pojas za čarape začas je nestao. Tek što je izula čarape, Tate je već posegnuo za njom.

Spremno je pošla k njemu kad ju je privukao uz svoje toplo, nago tijelo. Usta su im se stopila u još jednom dubokom, vlažnom poljupcu. Njegov je seks bio tvrd i gladak. Gurao se u mekoću njezina trbuha, ugnijezdio među tamnim kovrčama.

Obuhvatio joj je šakom dojku, podigao je, palcem prelazio preko bradavice, a zatim na nju spustio jezik. Bez imalo otpora s njezine strane, raširio joj je bedra. Pukotina između njih bila je mekana, osjetljiva i vlažna. Isprekidano je dahtala dok su se njegovi prsti poigrali njome.

Zatim ju je okrenuo na leđa i svoju čvrstu erekciju uveo u vlažan, ovalni otvor. Njezino ga je tijelo plaho primilo jer je bio velik i čvrst, a ona je bila malena i mekana. Muškarac i žena. Kao što treba biti. Njegova je moć pretvorena u slabost; njezina je ranjivost postala snaga.

Uživala je u apsolutnosti njegova posjedovanja. Bilo je napadačko ali slatko, slobodno ali puno čežnje. Njezina leđa i vrat izvili su se u potpunoj predaji. Pošao je dalje, dotaknuo je dublje, dosegnuo više no što je vjerovala da je moguće.

Iznad nje Tate se trudio zadržati vrhunac, produljiti užitak, ali to je bio preveliki zahtjev za njegovo tijelo koje je tako dugo apstiniralo.

Uronio je u nju samo nekoliko puta prije nego je doživio orgazam.

U sobi je vladala takva tišina da je mogla čuti kucanje njegova ručnog sata na jastuku gdje mu je ruka počivala kraj njezine glave. Nije se usudila pogledati ga. Dodirivanje nije uopće dolazilo u obzir. Ležala je i slušala kako se njegovo disanje vraća u normalu. Osim dizanja i spuštanja njegovih prsa, nepomično je ležao.

Gotovo je.

Na koncu se okrenula na bok, ne prema njemu. Gurnula je jastuk ispod obraza i privukla koljena prema prsima. Boljelo ju je, ali nije mogla odrediti kako, gdje ili zašto.

Prošlo je nekoliko minuta. Kad je prvi put osjetila milovanje njegove ruke na svom struku, pomislila je da je to samo umislila jer je silno željela baš takvu nježnost.

Njegova se ruka zaustavila u udubini njezina struka i pritiskom je pozvala da se ponovno okrene na leđa. Zurila je u njegovo lice velikim, upitnim očima punim bojazni.

- Uvijek sam bio fer - šapne Tate.

Prešao je prstima preko njezina obraza, a zatim duž usana. Svojom ih je oštrom bradom ogrebao. Avery je s mukom progutala slinu, preplavljena emocijama pri njegovom nježnom dodiru. Usne su joj se rastvorile, ali nije mogla glasno izgovoriti ono što je osjećala u srcu.

Tate je sagnuo glavu i nježno je poljubio. Zastao je, a potom je ponovno poljubio, jednako nježno. Osjećala je vrelinu njegovih obraza uz svoje. Djelujući nagonski i pod utjecajem goleme potrebe, podigla je ruku i dotaknula zavoј na njegovu čelu. Nježno je prstima prošla kroz

njegovu razbarušenu kosu. Noktom je prešla preko udubine na njegovoj bradi.

Bože, kako voli ovog čovjeka.

Njegove su se usne odlučno spustile na njezine. Jezik mu je kliznuo između njezinih usana. Nježno, erotično, uvlačio ga je i izvlačio, vodeći ljubav s njezinim ustima. Tiho je i požudno zastenjala. Odgovorio je tako što ju je privukao bliže k sebi, toliko blizu da se njegov omekšali penis mogao ugnijezditi u vlažnoj toplini između njezinih bedara.

Nastavio joj je ljubiti usta, vrat, ramena, a istodobno joj je milovao dojke. Prstima je pripremio bradavice za svoja usta. Sisao ih je vrelo, vlažno i pohlepno, sve dok se nije počela nemirno vrpaljiti pod njim. Poljubio joj je trbuh i spuštao se usnama sve niže i niže.

Avery ga je čvrsto uhvatila za kosu, posve izgubljena od osjećaja što su joj ga pružale njegove usne na koži.

Između bedara bila je apsurdno skliska, ali je on bez oklijevanja uronio svoje prste. Pronašao je ono sićušno, osjetljivo uzdignuće između napućenih usana. Pritiskao ga je, milovao, nježno ga vrtio među prstima. Izgovorila je njegovo ime u isprekidanom uzdahu. Tijelo joj se napelo. Lagani drhtaji počeli su prolaziti njome. Refleksno je privukla koljena.

- Opet sam tvrd.

U glasu mu se osjećalo čuđenje. Nije kanio glasno izgovoriti spoznaju koja ga je zbunjivala. Nije očekivao da će tako brzo ponovno osjetiti potrebu za njom, niti da će je ikad trebati tako silno kao sada.

Ušao je sigurnije nego ranije, a ipak mu je trebalo više vremena. Kad je posve uronio u nju, zagnjurio je lice u udubinu njezina vrata i nježno joj zubima uhvatio kožu. Averyno je tijelo odmah reagiralo. Njezini su se unutrašnji mišići stegnuli i čvrsto ga obuhvatili. Tiho

zastenjaviši, počeo je ritmički gurati bokove naprijed nazad.

Grčevito se držala za njega. Svaki ritmički nalet vodio ju je bliže svjetlosti što je blistala na kraju mračnog tunela. Kapci su joj zatreperili. Jurila je, jače i brže.

Svjetlost je uz bljesak prasnula oko nje, a ona se izgubila.

Tate je ispustio dugi, tihi uzdah. Cijelo mu se tijelo napelo. Svršavao je, svršavao i svršavao, vrelo i žestoko, dok se nije sasvim ispraznio.

Ništa nije rekao kad se odvojio od nje. Okrenuo joj je leđa i navukao plahu preko znojem natopljenih ramena.

Avery je gledala prema suprotnom zidu i trudila se da plače bezglasno. Fizički je to bio nezamislivo dobar seks, daleko bolji od onoga što je ikad doživjela s nekoliko ljubavnika koje je imala. Bilo ih je žalosno malo. Veze su iziskivale vrijeme, a ona je većinu svog vremena žrtvovala stvaranju karijere. Očita razlika ovog puta rezultat je ljubavi što je gajila prema partneru.

No za Tatea je sve počelo i završilo kao biološko pražnjenje. Gnjev je bio njegov poticaj, a ne ljubav ili samo sklonost. Pružio joj je vrhunac, ali to je bila obveza što ju je trebalo ispuniti i ništa više.

Predigra je bila tehnički izvrsna, ali bezlična. Nisu uživali u svom ispunjenju, iako je ona čeznula za tim da istražuje njegovo nago tijelo, da svoje oči, prste i usta upozna sa svakim njegovim djelićem. Nije bilo prošaptanih riječi ljubavi. Nisu dana nikakva obećanja. Niti jednom nije izgovorio njezino ime.

Nije ga čak ni znao.

32. poglavlje

- Tate, trebam te na trenutak.

Avery je uletjela kroz dotad zatvorena vrata i prekinula konferenciju što se održavala u velikom salonu na ranču.

Jack je nešto govorio kad je ona onako odlučno ušla, a sad je stajao među njima s napola podignutom rukom i otvorenim ustima.

- Što je? - upita Tate djelujući posebno zlovoljno.

Eddy se razdraženo mrštio; Jack je ispod glasa psovao. Nelsonovo je nezadovoljstvo također bilo očito, ali je nastojao biti pristojan. - Je li nešto hitno? Mandy?

- Ne, Nelsone. Mandy je u vrtiću.

- Je li riječ o nečemu u čemu ti Zee može pomoći?

- Bojim se da nije. Moram nasamo razgovarati s Tateom.

- Upravo smo usred nečega, Carole - mrzovoljno reče. Je li važno?

- Da nije važno, ne bih vas prekinula.

- Više bih volio da pričekaš dok ne završimo, ili sama riješi krizu. Osjetila je kako joj se obrazi žare od ogorčenja. Otkako su se prije nekoliko dana vratili kući, svim se silama trudio da je izbjegava. Doživjela je golemo razočaranje, ali neznatno iznenađenje, kad se nije preselio u žutu spavaću sobu što ju je ona zauzimala. Umjesto toga, nastavio je spavati sam u susjednoj radnoj sobi.

Vođenje ljubavi nije ih nimalo zbližilo. Zapravo je proširilo jaz među njima. Jutro nakon toga jedva su se pogledali u oči. Razmijenili su jako malo riječi. Raspoloženje je bilo potišteno, kao da se dogodilo nešto sramotno, a niti jedno od njih nije željelo imati udjela u tome. Oponašala je Tatea i pretvarala se da se ništa nije

dogodilo u širokom krevetu, ali trud potreban za to činio ju je čangrizavom.

On je samo jednom spomenuo ono što se dogodilo, dok su čekali da poslužitelj dođe po njihovu prtljagu. - Sinoć nismo ništa koristili - rekao je tihim, napetim glasom dok je zurio u krovove Dallasa.

- Nemam AIDS - obrecnula se želeći prodrijeti kroz njegovu naizgled neprobojnu rezerviranost. Uspjela je.

Naglo ju je pogledao. - Znam. Otkrili bi to dok si bila u bolnici.

- Jesi li zato smatrao da je u redu ako me dodirneš? Jer nisam zarazna?

- Mene samo zanima - procijedio je - možeš li zatrudnjeti.

Mrzovoljno je odmahнула glavom. - Pogrešno vrijeme u mjesecu. Siguran si na svim poljima.

To je bio sav razgovor o njihovu vođenju ljubavi, iako je taj pojam uzdizao čin u nešto što zapravo nije bio, barem ne za Tatea. Osjećala se kao djevojka za jednu noć neplaćena prostitutka. Odgovaralo bi mu bilo koje toplo, žensko tijelo. Zasad se zadovoljio. Neko je vrijeme neće trebati.

Mrzila je osjećaj da je tako raspoloživa. Upotrijebljena jednom - pa, zapravo dva puta - a potom odbačena. Možda je Caroleina nevjera imala opravdanja. Avery se počela pitati zadovoljava li se Tate omamljujućom idejom o tome da će postati senator jednako lako kao i seksom. Sigurno je da više vremena provodi baveći se političkom kampanjom nego njegovanjem skladnog odnosa sa svojom ženom, potišteno je mislila.

- U redu - reče Avery - riješit ću je.

Izišla je i tresnula vratima za sobom. Za manje od minute tresnula je još jednim vratima u kući onima što su vodila u Fancynu spavaću sobu. Djevojka je sjedila na krevetu i jarko crvenom bojom lakirala nokte na nogama.

Cigareta je gorjela u pepeljari na noćnom ormariću. Para se kondenzirala na hladnoj limenki pića kraj pepeljare. Na glavi je imala slušalice stereo uređaja. Žvakala je žvakaću gumu u ritmu s glazbom.

Nikako nije mogla čuti tresak vrata uz buku što joj je treštala u ušima, ali je zasigurno osjetila vibraciju treska jer je podigla glavu i ugledala Avery kako je bijesno promatra. U ruci je držala omot žvakaće gume.

Fancy je vratila kist u bočicu laka i spustila slušalice oko vrata. - Kojeg vruga radiš u mojoj sobi?

- Došla sam po svoje stvari. Nakon tog upozorenja Avery je odmarširala do vrata ormara i otvorila ih.

- Stani, jebi ga! - Usklikne Fancy. Baci slušalice na krevet i jurne prema njoj.

- Ovo je moje - reče Avery i povuče bluzu s vješalice. - I ova suknja. Ovo također. - Skinula je pojas s kukice. Budući da u ormaru više ništa nije našla, prešla je do Fancyna toaletnog stolića pretrpanog papirićima od bombona, omotima žvakaće gume, bočicama parfema i tolikim kozmetičkim preparatima da bi se mogla opskrbiti drogerija.

Avery je podigla poklopac lakirane kutije za nakit i počela prekopavati po naušnicama, narukvicama, ogrlicama i prstenju. Našla je srebrne naušnice koje su nestale u Houstonu, jednu narukvicu i sat.

To je bio jeftin ručni sat - zapravo bižuterija - ali kupio joj ga je Tate. To nije bio neki poseban dar. Šetali su kroz trgovački centar tijekom jednog predaha u kampanji. Ugledala je sat, spomenula kako ima privlačan zeleni remen od aligatorove kože, a Tate je uzbuđenoj prodavačici pružio svoju kreditnu karticu.

Avery ga je voljela jer ga je kupio za nju, a ne za Carole. Tog je jutra opazila da je nestao iz njezine kutije za nakit. To ju je navelo da onako ljutito prekine sastanak i potraži Tatea. Budući da je odbio savjetovati je kako

postupiti glede Fancyne kleptomanije, uzela je stvari u svoje ruke.

- Ti si bijedni lopov, Fancy.

- Ne znam kako su tvoje stvari dospjele u moju sobu - bahato će Fancy.

- Još si bjednija lažljivica.

- Vjerojatno je Mona...

- *Fancy!* - vikne Avery. Već se tjednima krišom uvlačiš u moju sobu i uzimaš stvari. Znam to. Nemoj nijekanjem vrijeđati moju inteligenciju. Za sobom ostavljaš jasne tragove.

Fancy je spustila pogled na izdajnički omot žvakaće gume na svom krevetu. - Hoćeš li me tužiti stricu Tateu?

- Želiš li da to učinim?

- Dovraga, ne. - Ponovno je sjela na krevet i počela žestoko tresti bočicu laka za nokte. - Napravi što god želiš. Samo to učini negdje drugdje, a ne u mojoj sobi.

Avery je krenula van, ali se predomislila. Okrenula se, prišla krevetu i sjela. Uzela je srebrne naušnice, utisnula ih u Fancynu šaku i stisnula je.

- Zašto ne zadržiš ovo? Bila bih ti ih posudila da si me pitala.

Fancy je bacila naušnice što je dalje mogla. - Ne želim tvoje prokleta milosrđe. - Njezine prelijepe plave oči postale su ružne od mržnje. - Tko si ti, dovraga, da mi daješ svoje bijedne ostatke? Ne želim naušnice kao ni bilo što drugo od tebe.

Avery je izdržala verbalni napad. - Vjerujem ti. Nisi željela naušnice niti bilo koju od ovih stvari reče i glavom pokaže prema stvarima što ih je ondje našla. - Zapravo si željela biti uhvaćena.

Fancy prezirno otpuhne. - Previše si dugo bila na suncu, strina Carole. Zar ne znaš da je sunce loše za tvoje plastično lice? Moglo bi se rastopiti.

- Ne možeš me uvrijediti - ljubazno će Avery. Nemaš tu moć. Jer sam te pročitala.

Fancy ju je zlovoljno promatrala. - Kako to misliš?

- Željela si privući moju pozornost. Uspjela si krađom. Baš kao što pozornost svojih roditelja privlačiš time što činiš stvari za koje znaš da ih oni ne odobravaju.

- Kao što je ševa s Eddyjem?

- Kao što je ševa s Eddyjem.

Fancy je ostala bez riječi kad je Avery mirno ponovila njezine drske riječi. No brzo se oporavila. - Kladim se da si se zamalo usrala kad si me vidjela kako izlazim iz njegove hotelske sobe. Nisi znala ni da sam blizu Houstona, zar ne?

- Prestar je za tebe, Fancy.

- Mi ne mislimo tako.

- Je li te on pozvao da mu se pridružiš u Houstonu?

- Možda jest, možda nije. - Poprskala je učvršćivačem svoje jarko crvene nokte, a zatim je migoljila prstima i divila se svom djelu. Skočila je s kreveta, prišla ladici i izvadila bikini. Skinula je spavaćicu preko glave. Modrice i ogrebotine prekrivale su joj tijelo. Lijepo oblikovana stražnjica bila je puna dugačkih ogrebotina. Avery je pogledala u stranu, a u želucu je osjetila mučninu.

- Nikad ranije nisam imala ljubavnika kakav je Eddy - sanjarski reče Fancy i korakne u donji dio bikinija.

- O? Kakav je on ljubavnik?

- Zar ne znaš? - Avery ništa ne reče. Nije znala je li Carole spavala s muževim najboljim prijateljem ili nije. - On je najbolji. - Fancy je zakopčala grudnjak bikinija, a zatim se nagnula prema zrcalu, izabrala ruž i nanijela ga na usne. Ljubomorna?

- Ne.

Njihovi su se pogledi sreli u zrcalu. Fancy je djelovala skeptično. - Stric Tate spava u onoj drugoj sobi.

-To se tebe ne tiče.

- Meni je svejedno - reče Fancy i pakosno se naceri - sve dok ne pokušaš zavesti Eddyja.

- Zvučiš vrlo posjednički.

- Ne spava ni s jednom drugom. Savila se u struku, zabacila glavu prema naprijed i počela provlačiti četku kroz guste, tamnoplave pramenove.

- Jesi li sigurna u to?

-Sigurna sam. Ne ostavljam mu dovoljno energije da bi me varao.

- Pričaj mi o njemu.

Fancy podigne kosu na jednu stranu i odozdo lukavo pogleda Avery. - Shvaćam. Nisi ljubomorna, samo si radoznala.

- Možda. O čemu ti i Eddy razgovarate?

- Zar ti čavrljaš s momcima s kojima se ševiš? -Glasno se nasmijala. - Čuj, imaš li slučajno malo trave, je li?

- Ne.

- To sam i mislila - reče Fancy, s gađenjem uzdahne, uspravi se i zabaci kosu. - Stric Tate je pomahnitao kad nas je tada uhvatio kako pušimo. Tko zna što bi mislio da nas je uhvatio kako dijelimo onog kauboja?

Avery problijedi i pogleda u stranu. - Ja... više ne činim takve stvari, Fancy.

- Nije valjda? Doista? - Doimala se iskreno radoznom.

- Doista.

- Znaš, kad si se vratila iz bolnice, najprije sam mislila da glumiš. Odjednom si postala besprijeekorna. Ali sada vjerujem da si se doista promijenila nakon one zrakoplovne nesreće. Što se dogodilo? Bojiš li se da ćeš umrijeti i otići u pakao, ili tako nešto?

Avery promijeni temu. - Zacijelo ti je Eddy rekao nešto o sebi. Gdje je odrastao? Što je s njegovom obitelji?

Fancy se podbočila i neobičnim pogledom zagledala u Avery. - Znaš gdje je odrastao, jednako kao i ja. U nekom

beznačajnom gradiću u središnjem dijelu Texasa. Nije imao obitelji, sjećaš se? Osim bake koja je umrla dok su on i stric Tate još bili na studiju.

- Čime se bavio prije nego je došao raditi za Tatea?

Fancy su pitanja već dojadila. - Gledaj, ševimo se, u redu? Ne razgovaramo. Želim reći, on je doista povučena osoba.

- Na primjer?

- Ne voli da mu prekopavam po stvarima. Jedne sam noći u ladici potražila košulju što bih je mogla odjenuti, a on je pobjesnio. Rekao mi je neka više ne diram njegove stvari, a ja sam ga poslušala. Ne zabadam nos, točka. Svima nam je potrebna privatnost, znaš.

- Nikad nije govorio o tome što je radio između Vijetnama i vremena kad se vratio u Texas?

- Ja sam samo pitala je li bio oženjen. Rekao mi je da nije. Rekao je da je mnogo vremena proveo u traženju sebe. Ja sam pitala je li se izgubio. Mislila sam to kao šalu, ali na Eddyjevu se licu pojavio neobičan izraz i on je rekao nešto kao: *Da, izgubio sam se na neko vrijeme.*

- Što misliš, što je time mislio?

- O, pretpostavljam da je poludio nakon rata - posve bezbrižno reče Fancy.

- Zašto?

- Vjerojatno zato što mu je stric Tate spasio život nakon pada aviona. Pretpostavljam da Eddy iznova proživljava iskakanje padobranom, ranjavanje i to što ga je stric Tate nosio kroz džunglu dok ih nije pokupio helikopter. Ako si ga ikad vidjela nagog, zasigurno si opazila ožiljak na njegovim leđima. Prilično strašno, je li?

- Sigurno se usrao od straha da će ih neprijatelji uhvatiti. Eddy je preklinjao strica Tatea da ga ostavi umrijeti, znaš, ali stric Tate nije htio.

- Sigurno nije vjerovao da bi ga Tate mogao ostaviti - uzvikne Avery.

- Pa, znaš kakav je moto ratnih pilota: *Bolje mrtav nego osramoćen*. Eddy je to zacijelo primio k srcu više nego većina ostalih. Stric Tate je bio junak. Eddy je bio samo još jedan ranjenik. Sigurno ga to još uvijek muči.

- Odakle sve to znaš, Fancy?

- Šališ li se? Zar nisi dovoljno često čula kako djed priča o tome?

- O, svakako, jasno. Samo što se čini da su tebi poznati mnogi detalji.

- Ništa više nego tebi. Gledaj, idem do bazena. Imaš li nešto protiv?

Neljubazno je pošla prema vratima i otvorila ih. Avery je pošla za njom. - Fancy, kad sljedeći put poželiš upotrijebiti nešto moje, jednostavno pitaj. Zakolutala je očima, ali je Avery ignorirala njezinu drskost. Kratko je dotaknula djevojčino rame i dodala: - I čuvaj se.

- Čega?

- Eddyja.

- Rekla mi je neka te se čuvam.

Motelska je soba bila jeftina, prašnjava i vlažna. No dok je Fancy žvakala prženi pileći batak, činilo se da to uopće ne opaža niti joj smeta. Navikla je na otrcanu okolinu tijekom nekoliko posljednjih tjedana.

Radije bi se s Eddyjem sastajala u otmjenijem hotelu, ali Sidewinder Inn nalazio se uz međudržavnu cestu između sjedišta kampanje i ranča pa je to bilo prikladno mjesto za sastanak prije odlaska kući. Motel je živio od tajnih ljubavnika. Sobe su se iznajmljivale na sat. Osoblje je bilo diskretno - zbog ravnodušnosti, a ne razumijevanja.

Budući da su toga dana radili u vrijeme večere, Fancy i Eddy su sada nagi sjedili između zgužvanih plahti, jeli prženu piletinu i razgovarali o Carole Rutledge.

- Neka me se čuvaš? upita Eddy. - Zašto?

- Rekla je da se ne bih smjela petljati s toliko starijim muškarcem - reče Fancy i odgrize komad mesa. - Ali mislim da to nije pravi razlog.

Eddy odlomi pileće krilce. - Koji je pravi razlog?

- Pravi je razlog u tome što je izjeda ljubomora. Vidiš, želi glumiti dobru ženu stricu Tateu, samo za slučaj da pobijedi i pođe u Washington. Ali u slučaju da ne pobijedi, želi imati nekoga u rezervi. Iako se pretvara da to nije istina, znam da strina Carole žudi za tvojim tijelom. - Nestašno ga je batkom lupnula po prsima.

Eddy nije reagirao. Odsutno je zurio u prazno, mršteći se. - Ipak bih volio da ne zna za tebe i mene.

- Nemojmo se danas opet svađati zbog toga, u redu? Ništa nisam mogla učiniti. Izišla sam iz tvoje sobe, a ona je bila ondje, stežući onu glupu vjedricu za led na prsima i izgledajući kao da je upravo progutala vlastiti jezik.

- Je li rekla Tateu?

- Sumnjam. - Komadić zlatnosmede kože pao joj je na goli trbuh. Ovlažila je vršak prsta, podigla mrvicu i polizala je. Reći ću ti još nešto - reče tajanstvenim šaptom - mislim da još uvijek nije sasvim čista u glavi.

- Kako to misliš?

- Postavlja najgluplja pitanja.

- Kao na primjer?

- Jučer sam spomenula nešto čega bi se trebala živo sjećati, čak i ako je imala potres mozga.

- Što?

- Pa - otegnuto će Fancy prinoseći usnama gotovo posve očišćeni batak - drugi ranč je kupovao konje od djeda. Kad ih je kauboj došao pogledati, nikoga nije bilo u blizini. Ja sam ga odvela u konjušnicu. Bio je doista sladak.

- Shvaćam - šaljivim tonom reče Eddy. - Kakve veze Carole ima s time?

- Našla nas je kako se ševimo poput zečeva u jednoj od pregrada. Mislila sam da sam gotova, znaš, jer je to bilo prije dvije godine i ja sam imala tek sedamnaest godina. Ali Carole i kauboj su se odmah našli. Znaš, iskra je trenutno frenula. Začas je bila naga kao i mi te se počela s nama valjati u sijenu.

Teatralno je rashladila lice. - Bože, bilo je fantastično! Kakvo poslijepodne. Ali kad sam to jučer spomenula, doimala se kao da će povratiti ili tako nešto. Želiš li još malo piletine?

- Ne, hvala. - Fancy ubaci kost u kutiju i izvadi posljednji batak. Eddy joj snažnim prstima uhvati gležanj. - Nisi odala neku od mojih tajni, je li?

Nasmijala se i bosom ga nogom gurnula u stražnjicu. - Ne znam niti jednu tvoju tajnu.

- Dakle, što ste ti i Carole govorile o meni?

- Samo sam joj rekla da si ti najbolji od svih koje sam do sada imala. - Nagnula se naprijed i spustila mu masni poljubac na usne. - Jesi, znaš. Imaš željezni penis. I u tebi ima nečeg tako uzbudljivog, gotovo opasnog.

To ga je zabavljalo. - Pojedi tu piletinu. Vrijeme je da podeš kući.

Fancy ga je neposlušno obujmila oko vrata i lijeno poljubila. Nije maknula usne s njegovih kad je prošaptala: - Još nikad to nisam radila na pseći način.

- Znam.

Naglo je trgnula glavom unatrag. - Zar nisam bila dobra?

- Bila si dobra. Ali sam vidio da si u početku bila iznenađena.

- Obožavam iznenađenja.

Eddy joj je obuhvatio glavu i žestoko je poljubio. Zajedno su se srušili na smrdljive jastuke. - Kad ti strina Carole sljedeći put počne postavljati pitanja o meni -

dahtao je dok je navlačio kondom - reci joj neka gleda svoja vlastita jebena posla. Zabio se u nju.

- Da, Eddy, da - pjevušila je udarajući ga po leđima batkom što ga je još uvijek stezala u ruci.

33. poglavlje

-Nek' ide dovraga - rezignirano će Van Lovejoy. Povukao je posljednji dim iz cigarete što ju je popušio do svojih požutjelih prstiju. - Ne bih bio ništa bolji u ucjenjivanju nego u bilo čemu drugom. Sigurno bih zajebao stvar.

- Prijetio si joj ucjenom? - Irish je s gađenjem zurio u snimatelja. - To si zaboravio spomenuti kad si mi pričao o svom sastanku s Avery.

- U redu je, Irish. - Avery umirujuće spusti ruku na Irishev. Ovlaš se osmjehne i doda: - Van se ljutio na nas jer ga nismo upoznali sa svojom tajnom.

- Nemoj se šaliti s tim. Ta mi je tajna izazvala kronične probavne smetnje. - Irish je ustao s kauča i pošao po još jedan viski, a ulio ga je u čašu iz boce na kuhinjskom stolu.

- Donesi i meni jedan - dovikne mu Van. Potom se okrene Avery i reče: - Irish ima pravo. Uvalila si se u govna do grla, a toga uopće nisi svjesna.

- Svjesna sam.

- Imaš li kakvu slamku za spas?

Avery odmahne glavom. - Ne.

- Isuse, Avery, jesi li poludjela? Zašto si napravila takvu prokletu glupost?

- Hoćeš li mu ti ispričati, ili ću ja? - upita Irisha kad je sjeo kraj nje na kauč.

- Ovo je tvoja zabava.

Dok su Irish i Van pijuckali viski, Avery je ponovno ispričala svoju nevjerojatnu priču. Van je pažljivo slušao, s nevjericom, često pogledavajući Irisha koji je potvrđivao sve što je govorila ozbiljnim kimanjem glave.

- Rutledge nema pojma? - upita Van nakon što mu je sve ispričala.

- Nema. Barem koliko ja mogu vidjeti.

- Tko je izdajica u taboru?

- Još ne znam.

- Je li ti se ponovno javio?

- Da. Jučer. Primila sam još jednu natipkanu poruku.

- Što je pisalo?

- Uglavnom isto kao i ranije - neodređeno odgovori Avery, nesposobna susresti Irisheve mudre plave oči. Kratka poruka, što ju je našla u ladici s rubljem, glasila je: *Spavala si s njim. Bravo. Razoružan je.*

Osjećala je mučninu pri pomisli da netko nepoznat likuje zbog onoga što se dogodilo u Adolphusu. Zar je Tate razgovarao o tome sa svojim izdajničkim pouzdanikom? Ili je tako blizak Tateu da je osjetio promjenu njegova raspoloženja i pogodio što je tome razlog? Pretpostavila je da bi joj trebalo biti drago što je zaključio da je riječ o proračunatom činu, a ne o ljubavi.

- Bez obzira tko je on - reče svojim prijateljima - još uvijek to kani učiniti. - Ruke su joj se naježile. - Ali mislim da neće osobno počiniti ubojstvo. - Jedva je glasno izustila mrsku riječ. - Mislim da je netko unajmljen da to učini. Jesi li donio videokasete koje sam tražila?

Van kimne prema stoliću na koji je odložio nekoliko kasete kad je stigao, samo nekoliko minuta prije Avery. - Irish mi je dostavio poruku što si mi je poslala preko njegova poštanskog pretinca.

- Hvala, Van. - Ustala je s kauča, uzela kasete, pošla do Irisheva televizora i videoaparata i uključila ih. Ubacila je jednu kasetu i vratila se do kauča s daljinskim upravljačem u ruci. - To je sve što si snimio tijekom našeg putovanja?

- Da. Od vašeg dolaska u Houston do povratka kući. Ako ćemo gledati kućni video, moram uzeti još jedno piće.

- Sljedeći put donesi svoju bocu - progunda Irish kad je Van pošao u kuhinju.

- Jebi se, McCabe.

Ne uvrijedivši se, Irish se nagne naprijed i osloni se laktovima na koljena. Na televizijskom ekranu moglo se vidjeti Tatea kako izlazi iz hodnika spojenog s avionom. Uz njega su bile Avery i Mandy. Ostatak pratnje bio je u pozadini.

- S vama je dijete, ali gdje su mu roditelji? - upita Van vrativši se iz kuhinje.

- Došli su automobilom. Zee ne želi letjeti.

- Neobično za ženu pripadnika zračnih snaga, je li?

- Baš i nije. Nelson je letio na bombarderima u Koreji, a ona je ostala kod kuće s malenim Jackom. Potom je bio pokusni pilot. Sigurna sam da se bojala da će ostati udovica. A Nelsonov prijatelj, po kojem je Tate dobio ime, nestao je na moru kad se njegov avion srušio.

- Kako si sve to saznala?

- Pošla sam u Tateov ured kad sam znala da on neće biti ondje, uz ispriku kako želim iznova uokviriti sve slike. Navela sam njegovu tajnicu na razgovor o ljudima na...Čekaj! Stani!

Shvativši da ona ima daljinski upravljač, zaustavila je traku, vratila je unatrag i ponovno je pustila. Vrlo tiho i prestrašeno, Avery reče: - Bio je i u zračnoj luci u Houstonu kad smo onamo stigli.

- Tko? - uglas upitaju Van i Irish.

Avery ponovno premota traku. - Ovo je još uvijek Zračna luka Hobby, zar ne, Van?

- Tako je.

- Evo! Vidite visokog muškarca sijede kose?

- Žuta polo majica?

- Da.
- Gdje? Ja ga ne vidim - progunđa Irish.
- Što je s njim? - upita Van.

Avery opet premota traku. - Može li se ova stvar zaustaviti?

- Prokletstvo, da. - Irish joj istrgne iz ruke daljinski upravljač. - Reci kada. Nisam vidio baš ništa što...

- Sada!

Pritisnuo je gumb i zaustavio sliku na ekranu. Avery je kleknula ispred televizora i pokazala čovjeka Irishu. Stajao je u pozadini, na rubu mnoštva.

- Bio je u našem hotelu - ustvrdi odjednom se toga sjetivši. - Žurili smo na neki skup i on je držao dizalo za nas. Zato ga je opazila u Midlandu. Upravo ga je vidjela u Houstonu, iako tada nije shvatila da je znojni čovjek koji je došao iz hotelske teretane isti onaj kojeg je vidjela u zapadnjačkom odijelu.

- Pa?

- Pa, bio je i u Midlandu. Bio je u zračnoj luci kad smo sletjeli. A vidjela sam ga i kasnije, u Dallasu, na svečanoj večeri za prikupljanje sredstava u Southforku.

Van i Irish razmijene zabrinute poglede. - Slučajnost?

- Zar doista tako misliš? - ljutito upita Avery.

- U redu, gorljivi Rutledgeov pristaša.

- Gotovo sam samu sebe uvjerila u to - reče Avery - ali navraćala sam u sjedište kampanje gotovo svakodnevno otkako smo se vratili, a njega nisam vidjela među volonterima. Osim toga, nikad nam nije prišao dok smo bili na putu. Uvijek se zadržavao u zadnjim redovima mnoštva.

- Naprečac donosiš zaključke, Avery.

- Nemoj. - Vjerojatno se nikad ranije nije tako grubim glasom obratila Irishu. To ih je oboje iznenadilo, ali je samo malo ublažila ton kad je dodala: - Znam što misliš, ali nemaš pravo.

- Što mislim?

- Da srljam naglavce, donosim zaključke prije nego sam prikupila sve činjenice, reagiram emotivno umjesto pragmatično.

- Sama si to rekla. - Van se izvalio na kauču i stavio čašu na svoj uvučeni trbuh. - To ti dobro ide.

Avery se uspravi. - Pogledajmo sve snimke pa ćemo vidjeti koliko griješim.

Kad je završila posljednja kaseta, uslijedila je napeta tišina, a prekidao ju je jedino zvuk premotavanja kasete u videoaparatu.

Avery je ustala i okrenula se prema njima. Nije gubila vrijeme na pričanje o tome kako je bila u pravu. Snimljeni materijal govorio je dovoljno. Muškarac se pojavljivao gotovo svugdje.

- Čini li se on poznat nekome od vas dvojice?

Van reče: - Ne.

- Bio je u svakom gradu u kojem smo bili i mi - glasno je razmišljala Avery. - Uvijek je vrebao iz pozadine.

- Nije »vrebao«. Stajao je - ispravi je Irish.

- Stajao i uporno zurio u Tatea.

- Kao i ti, gotovo cijelo vrijeme - dometne Van. - Ti ga ne kaniš ukokati.

Dobacila mu je opaki pogled. - Ne misliš li da je malo čudno ako neki čovjek po cijeloj državi slijedi senatorskog kandidata, a nije član pratnje ili neka službena osoba?

Pogledali su se i nesigurno slegnuli ramenima. - Neobično je - prizna Irish - ali nemamo niti jedne snimke na kojoj drži prst na okidaču.

- Jesi li ga vidjela u GM postrojenju? - upita Van.

- Ne.

- To je bila jedna od najvećih, najneprijateljskije raspoloženih gomila kojima se Tate obratio - reče Irish. Zar to ne bi bilo pogodno mjesto za tog tipa?

-Možda ga je pretekao onaj koji je bacio bocu.

- Ali rekla si da ondje nisi vidjela Sijedu Kosu - naglasi Van.

Avery je frustrirano grickala usnu. Taj joj je dan ostao u nejasnom sjećanju, naglašen živim slikama kao što je Tate na hitnom traktu, njegova košulja zamrljana krvlju. Rana je zacijeljela za nekoliko dana; ostao je maleni ožiljak skriven ispod kose. Zadrhtala je pri pomisli što se moglo dogoditi da je Sijeda Kosa...

- Čekaj! Upravo sam se sjetila - usklikne Avery. - Pročitala sam raspored za taj dan prije nego smo otišli iz hotela - uzbuđeno se prisjećala. - Odlazak u postrojenje GM-a nije bio spomenut jer je tek kasnije umetnut. Nitko osim Eddyja, Jacka i sindikalnih šefova u postrojenju nije znao da ćemo biti ondje. Dakle, čak i ako je Sijeda Kosa vidio raspored, nije mogao znati da će Tate biti u Arlingtonu.

- Vas dvoje zvučite kao da govorite o nekom prokletom Indijancu - čangrizavo će Irish. - Gledaj, Avery, ova stvar postaje previše opasna. Reci Rutledgeu tko si, u što sumnjaš, i nestani odatle.

- Ne mogu. - Drhtavo je uzdahnula i naglašeno ponovila: - Ne mogu.

Prepirali su se s njom još pola sata, ali to ih nikamo nije odvelo. Nabrajala je razloge iz kojih ne može sada odustati i pobijala njihove tvrdnje da to čini samo radi publiciteta što će ga dobiti kad sve završi.

- Zar ne razumijete? Tate me treba. Kao i Mandy. Neću ih napustiti dok ne budem znala da su sigurni, i nema diskusije.

Dok se pripremala na odlazak, žureći jer se predugo zadržala, obojicu ih je zagrlila. - Bit će mi lakše kad budem znala da si ti u blizini - rekla je Vanu. Irish ju je uvjeravao da će Vana za stalno dodijeliti Rutledgeovoj kampanji sve do izbora. - Budi oči na mojim leđima. Pazi na mnoštva. Odmah mi javi ako opaziš Sijedu Kosu.

- Nemojte opet početi s indijanskim imenima - zastenje Irish. Čvrsto ju je zagrlio. - Priredila si mi najgore bolove u trbuhu u životu - reče hrapavim glasom.

- Ali ipak te ne želim ponovno izgubiti.

Uzvratila mu je zagrljaj i poljubila ga u obraz. - Nećeš.

Van reče: - Čuvaj leđa, Avery.

- Hoću, obećavam.

Brzo je otišla i odjurila kući. Ali nije bila dovoljno brza.

34. poglavlje

- Ovo postaje već previše poznata scena. - Tate se ljutito okomio na Avery čim je ušla u Mandynu sobu. - Nestrpljivo šetkam ovuda i nemam pojma gdje si ti, dovraga.

Bez daha je požurila preko sobe i oprezno sjela na rub kreveta. Mandy je spavala, ali su joj se na obrazima vidjeli tragovi suza. - Žao mi je. Zee mi je rekla da je imala još jednu noćnu moru. - Tateova ju je majka čekala u predvorju kad je stigla.

Tate se doimao još uzrujanijim od Zee. Lice mu je bilo blijedo i ispijeno, kosa razbarušena. - Dogodilo se prije otprilike sat vremena, brzo nakon što je usnula.

-Je li se nečega sjetila? - upita Avery i s nadom ga pogleda.

- Nije - odsječno joj odgovori. - Probudili su je vlastiti vriskovi.

Avery zagladi Mandynu kosu i promrmlja: - Trebala sam biti ovdje.

- Vraški je sigurno da si trebala. Plakala je za tobom. Gdje si bila?

- Morala sam nešto obaviti. - Živcirao ju je njegov imperativni ton, ali ju je trenutno više zanimala djevojčica nego prepirka s Tateom. - Ostat ću s njom sada.

- Ne možeš. Ovdje su ljudi iz tvrtke Wakely i Foster.

- Tko?

- Savjetnici koje smo unajmili da nadziru kampanju. Naš je sastanak prekinula Mandyna noćna mora, a njihovo je vrijeme skupo. Dovoljno dugo smo ih pustili da čekaju.

Poveo ju je iz Mandyne sobe i prema vratima što su vodila u središnje dvorište. Avery se ukopala na mjestu. - Što te više zabrinjava, Tate, noćna mora tvoje kćeri ili to što velike zvjerke čekaju?

- Nemoj sada izazivati moje strpljenje, Carole - procijedio je kroza zube. - Ja sam bio ovdje i smirivao je, a ne ti.

Priznala mu je da ima pravo jer je s osjećajem krivnje pogledala u stranu. - Mislila sam da se protiviš angažiranju profesionalnih savjetnika za kampanju.

- Predomislio sam se.

- Eddy i Jack su te naveli da se predomisliš.

- Imali su utjecaja, ali ja sam donio konačnu odluku. U svakom slučaju, oni su ovdje i čekaju da s nama razgovaraju o strategiji.

- Tate, čekaj malo - rekla je i položila mu ruku na prsa kad je pokušao proći kraj nje. - Ako ti se ovo ne čini ispravnim, jednostavno im reci ne. Dosad se tvoja kampanja temeljila na tebi, tko si i za što se zalažeš. Što ako te ti takozvani stručnjaci pokušaju promijeniti? Zar se nećeš osjećati razvodnjenim? Homogeniziranim? Čak i najbolji savjetnici mogu pogriješiti. Molim te, nemoj dopustiti da te prisile na nešto što ne želiš.

Maknuo je njezinu ruku sa svoje košulje. - Kad bi me se moglo na nešto prisiliti, Carole, odavno bih se razveo od tebe. To su mi savjetovali.

Idućeg je jutra izišla iz kade i labavo se omotala velikim ručnikom. Dok je stajala ispred zrcala i ručnikom brisala kosu, učinilo joj se da kroz odškrinuta vrata vidi neku kretnju u spavaćoj sobi. Odmah je pomislila da bi to mogla biti Fancy. Širom je otvorila vrata i ustuknula.

- Jack!

- Oprosti, Carole. Mislio sam da si čula moje kucanje.

Već je stajao prilično daleko od vrata što su vodila u njezinu sobu. Da je kucao, sigurno mu ne bi dopustila da uđe. Lagao je. Nije kucao. Više je osjećala srdžbu nego nelagodu, te je čvršće omotala ručnik oko sebe.

- Što želiš, Jack?

- Ovaj, momci su ostavili ovo za tebe.

Ne skidajući pogleda s nje, bacio je plastični fascikl na krevet. Njegov je žarki pogled u njoj izazivao veliku nelagodu. Bio je požudan, ali i zajedljiv. Ručnik joj je ostavljao nagima ramena i noge. Može li opaziti razliku između njezina i Caroleina tijela? Zna li kako je izgledalo Caroleino tijelo?

- Koji momci? - pitala je nastojeći ne pokazati svoju nelagodu.

- Iz tvrtke Wakely i Foster. Sinoć im nisi dala priliku da ti to daju kad si onako ljutito otišla sa sastanka.

- Nisam ljutito otišla sa sastanka. Pošla sam provjeriti kako je Mandy.

- I zadržala se sve dok nisu otišli. - Nije se ispričala niti je zanijekala. - Nisu ti se sviđjeli, zar ne?

- Budući da pitaš, ne, nisu. Čudi me da se tebi sviđaju.

-Zašto?

- Jer uzurpiraju tvoj položaj.

- Oni rade za nas, a ne obrnuto.

- Meni nije tako zvučilo - reče Avery. - Ponašali su se autokratski i zapovjednički. Ne reagiram na tu vrstu bahatosti, a čudit će me ako ih Tate bude dulje vrijeme trpio.

Jack se nasmije. - S obzirom na to što misliš o njima i njihovim bahatim savjetima, bit će ti teško ovo prožvakati. - Pokazao je prema fasciklu.

Avery je znatiželjno prišla krevetu i podigla fascikl. Otvorila ga je i pogledom preletjela preko prvih nekoliko stranica. - Popis onoga što kandidatova žena smije i ne smije činiti.

- Tako je, gospodo Rutledge.

Bučno je zatvorila fascikl i vratila ga natrag na krevet.

Jack se ponovno nasmije. - Drago mi je da sam ja samo kurir. Eddy će pobjesnjeti ako sve to ne pročitaš i zapamtiš.

- Eddy može ići dovraga. Jednako kao i ti. Kao i svatko tko od Tatea želi napraviti plastični automat koji ljubi djecu i rukuje se, a može brbljati fraze, ali neće govoriti baš ništa vrijedno slušanja.

- Postala si pravi borac za njega, je li? Odjednom si njegov najodaniji saveznik.

- Vraški točno.

- Što misliš, koga zavaravaš, Carole?

- Ja sam njegova žena. I kad me sljedeći put budeš želio vidjeti, Jack, kucaj glasnije.

Ratoborno je koraknuo prema njoj, a lice mu se iskrivilo od bijesa. - Glumi koliko god hoćeš pred svima ostalima, ali kad smo sami...

- Mama, nacrtala sam ti sliku. - Mandy je dotrčala unutra mašući komadom papira.

Jack je bijesno pogledao Avery, a zatim se okrenuo i dugim koracima izišao iz sobe. Čestitala si je na izuzetno dobrom držanju, ali sad su joj koljena popustila i ona se spustila na rub kreveta, privukla Mandy k sebi i čvrsto je zagrlila. Utisnula je poljubac na djetetovu glavu. Bilo je teško odrediti tko je kome utjeha.

- Mama?

- Što si nacrtala? Daj da vidim. - Avery ju je pustila iz zagrljaja i počela proučavati živopisne črčkarije na papiru. - Prekrasno je! - uskliknula je i drhtavo se nasmiješila.

U tjednima nakon posjeta dr. Websteru Mandy je sjajno napredovala. Postupno je izlazila iz ljuštore u koju se zavukla. Bila je puna ideja. Činilo se da je njezino maleno bucmasto tijelo puno energije. Iako je njezino

samopouzdanje još uvijek krhko, ne čini se da je onako slabo kao ranije.

- To je tata. A ovo je Shep - cvrkutala je pokazujući tamnoplavu mrlju na papiru.

-Shvaćam.

- Smijem li dobiti žvakaću gumu? Mona je rekla neka pitam tebe.

- Jedan komadić. Nemoj je progutati. Donesi je meni kad više ne budeš željela žvakati.

Mandy ju je vlažno poljubila. - Volim te, mama.

- I ja tebe volim. - Avery ju je još jednom čvrsto zagrlila i tako je držala dok se Mandy nije izmigoljila i potrčala po žvakaću gumu.

Avery ju je slijedila do vrata i zatvorila ih. Razmišljala je o zaključavanju. U kući je bilo osoba kojima je željela onemogućiti pristup.

Ali bilo je i onih za koje je željela ostaviti otvorena vrata, za svaki slučaj. Mandy, kao prvo. I Tate.

Van je otvorio limenku tune i ponio je sa sobom do konzole s videoaparatom. Njegov je želudac konačno uspio javiti mozgu da čovjek mora nešto jesti ako želi živjeti. Inače bi bio tako zaokupljen onim što je radio, da se nikad ne bi sjetio nešto pojesti. Prilično čistom žlicom prinosisio je ribu iz limenke u usta.

Zadržavši žlicu u ustima, upotrijebio je obje ruke da bi iz jednog aparata izvadio kasetu, a u drugi stavio novu. Tako je funkcionirao poput dobro koordinirane hobotnice.

Spremio je prvu kasetu u kutiju i posvetio pozornost drugoj. Na ekranu su se pojavile trake u boji, a zatim odbrojavanje.

Van je progutao hranu što ju je držao u ustima, povukao dim cigarete, otpio gutljaj viskija, a zatim uzeo

još jedan zalogaj tune, nagnuo se u svojoj stolici i podigao noge na rub konzole.

Gledao je dokumentarac što ga je prije nekoliko godina snimio za postaju u Des Moinesu. Tema je bila dječja pornografija. Ovo nije bila ublažena, montirana verzija što su je emitirali na televiziji. Ovo je njegova osobna kopija ona koja je sadržavala sav materijal snimljen u razdoblju od dvanaest tjedana dok je naokolo slijedio producenta, izjavitelja, tehničkog asistenta i snimatelja zvuka. To je bila samo jedna traka od stotina koliko ih je imao u svojoj bogatoj osobnoj videoteci.

Zasad nijedna od svih što ih je pogledao nije opravdala neodređeni osjećaj da je nekoga iz Rutledgeove pratnje već ranije vidio, a to nije bio sjedokosi muškarac koji je tako uznemirio Avery. Van uopće nije bio siguran što traži, ali je negdje morao početi. Neće stati sve dok to ne nađe - bez obzira o čemu je riječ. Dok ponovno ne krene na putovanje Rutledgeove kampanje, nema što drugo raditi osim drogirati se i opijati.

Za to uvijek ima vremena.

- Gdje je Eddy? - upita Nelson sa svog mjesta na čelu stola.

- Morao je ostati do kasna - odgovori Tate. - Rekao je neka ga ne čekamo s večerom.

- Čini se da više nikad nismo svi zajedno na večeri - namršteno primijeti Nelson. - Dorothy Rae, gdje je Fancy?

- Ona je... ona je... - Dorothy Rae nije imala pojma gdje joj je kći.

- Još je bila u sjedištu kad sam ja otišao - reče Tate i tako pomogne šurjakinji.

Jack se nasmiješi roditeljima.- Ondje doista mnogo radi, zar ne, mama?

Zee mu se blago nasmiješi. - Trudi se više no što sam očekivala.

- Rad joj koristi.

- I to je početak - progunda Nelson.

Avery je sjedila prekoputa Jacka i šutjela. Sumnjala je da Fancy radi tijekom svih onih sati što ih provodi u sjedištu kampanje. Činilo se da jedino ona smatra važnim činjenicu da se Fancy i Eddy često zajedno vraćaju, obično kasno.

Mandy je zamolila pomoć jer nije uspijevala maslacem namazati pecivo. Kad je Avery završila i podigla glavu, uhvatila je Jacka kako je promatra. Nasmiješio se, kao da dijele neku zločestu tajnu. Avery je brzo pogledala u stranu i usredotočila se na svoj tanjur dok se oko nje odvijao razgovor.

Fancy je stigla nekoliko minuta kasnije i bacila se na svoju stolicu, a raspoloženje joj je bilo jednako kiselo kao i izraz lica.

- Zar ni za koga nemaš pristojne riječi, mlada damo? - strogo upita Nelson.

- Isuse, cvjetača - promrmlja Fancy i gurne zdjelu na drugu stranu stola.

- Neću trpjeti takav način izražavanja - zagrmi Nelson.

- Zaboravila sam! - osorno vikne Fancy.

Lice mu je porumenjelo od ljutnje. - Niti ću podnositi tvoju drskost. - Značajno je pogledao Jacka, koji je sagnuo glavu, i Dorothy Rae, koja je posegnula za čašom vina. - Ponašaj se prikladno. Pristojno sjedni i pojedj večeru.

- Ovdje nikad nema ničeg dobrog za jelo - požali se Fancy.

- Trebala bi se stidjeti, Francine.

- Znam, znam, djede. Sva ona izgladnjela djeca u Africi. Poštedi me prodičke, u redu? Idem u svoju sobu.

- Ostat ćeš gdje jesi - drekne Nelson. - Ti si dio obitelji, a u ovoj obitelji svi zajedno večeraju.

- Nema potrebe za galamom, Nelsone - reče Zee i dotakne mu rukav.

Fancyno se lice zajapurilo. Buntovnički je zurila u djeda, a prezirno u svoje roditelje, ali je ostala sjediti. Kao da se ništa nije dogodilo, Nelson je nastavio razgovor ondje gdje ga je njezin dolazak prekinuo. - Ekipa iz tvrtke Wakely i Foster priprema još jedno putovanje za Tatea. - Tu je informaciju iznio radi žena koje je nisu čule iz prve ruke.

Avery pogleda Tatea. - Tek sam danas poslije podne to saznao - defenzivno će Tate - a nisam ti stigao reći prije večere. Dobit ćeš raspored.

- Kamo idemo?

- Gotovo u svaki kutak države.

Zee obriše usta. - Koliko dugo vas neće biti?

- Malo više od tjedan dana.

- Ne brini za Mandy, Carole - reče Nelson. - Djed će skrbiti o njoj. Zar ne, Mandy?

Nasmiješila mu se i kimnula glavom. Nikad nije imala ništa protiv da je ostave s njima. Inače bi je Avery bez grižnje savjesti ostavila. Međutim, Mandy je prethodnu noć imala još jednu noćnu moru, drugu ovoga tjedna. Ukoliko se približava preokret, Avery bi željela biti uz nju. Možda bi Mandy mogla poći s njima. O tome će morati razgovarati s Tateom prije nego se naprave konačni planovi.

Eddy se odjednom pojavio ispod volte što je vodila u blagovaonicu. Mona je odnosila tanjure glavnog jela i rekla mu da je njegovu večeru držala na toplom. - Odmah ću je donijeti.

- Nije potrebno. - Pogledom je preletio preko svih za stolom. - Morat ću kasnije jesti.

Fancyno se raspoloženje znatno popravilo. U njezinim se natmurenim očima pojavio sjaj. Mrzovoljno napućena usta raširila su se u osmijeh. Uspravno je sjela i promatrala ga s divljenjem i požudom.

- Mrsko mi je što vam svima moram pokvariti večeru počne Eddy.

Nelson samo odmahne rukom. - Doimaš se uzrujano.

To je jako blago rečeno, pomisli Avery. Eddy je ključao od bijesa.

- Što se dogodilo? Jesmo li pali u anketama?

- Zar nešto nije u redu?

- Bojim se da nije - reče Eddy odlučivši odgovoriti na Zeeino pitanje. - Ralph i Dirk su sa mnom, ali rekao sam im neka čekaju u dnevnom boravku kako bih mogao nasamo razgovarati s obitelji.

Ralph i Dirk su dva čovjeka iz tvrtke Wakely i Foster koji rade na Tateovoj kampanji. Njihova su se imena često spominjala u razgovorima. Avery je uvijek strepjela od spominjanja njihovih imena jer je obično negativno reagirala na sve što se potom govorilo.

- Dakle? - nestrpljivo će Nelson. - Najbolje je odmah čuti loše vijesti.

- Riječ je o Carole. - Svi su pogledi prešli onamo gdje je sjedila između Tatea i Mandy. - Oni koji su joj napravili abortus kane sve ispričati.

35. poglavlje

Osobina koju moraju imati piloti bombardera je sposobnost da se ne slome pod pritiskom. Nelson se nije slomio. Avery je kasnije razmišljala o njegovu držanju, dok se prisjećala onih mučnih trenutaka što su uslijedili nakon Eddyjeve zaprepašćujuće izjave.

Divila se njegovoj smirenosti jer se ona osjećala kao da će se raspasti. Ostala je bez riječi, nepomična, nije mogla razmišljati. Njezin je mozak prestao funkcionirati. Činilo se da joj je netko izvukao tlo ispod nogu, a ona je lebdjela u crnom ništavilu bez zraka i bez sigurnosti što ju je pružala gravitacija.

Nelson se nevjerojatno brzo pribrao, odgurnuo stolicu od stola i ustao. - Mislim da bismo ovaj razgovor trebali nastaviti u dnevnom boravku.

Eddy je kimnuo glavom, pogledao Tatea s izrazom sažaljenja i ozlojeđenosti, a potom izašao.

Zee je bila drastično blijeda, ali gotovo jednako pribrana kao i njezin muž. Ona je također ustala. - Mona, večeras ćemo preskočiti desert. Molim te, zabavi Mandy. Možda ćemo neko vrijeme biti zauzeti.

Dorothy Rae je posegnula za čašom vina. Jack ju je uzeo iz njezine ruke i vratio na stol. Uhvatio ju je ispod ruke, podigao sa stolice i gurnuo prema hodniku. Fancy je pošla za njima. Sad je sva blistala.

Kad su stigli do volte, Jack je rekao svojoj kćeri: - Ti se ne miješaj u ovo.

- Ni slučajno. Ovo je najuzbudljivije od svega što se ikad dogodilo - rekla je i tiho se nasmijala.

- To se tebe ne tiče, Fancy.

- I ja sam član ove obitelji. Djed je maločas to rekao. Osim toga, radim na kampanji. Imam sva prava slušati

raspravu. Čak više nego ona - rekla je i pokazala svoju majku.

Jack je iz džepa na hlačama izvukao novčanicu od pedeset dolara i utisnuo je u Fancynu šaku. - Nađi neku drugu zanimaciju.

- Kujin sin - rekla je ispod glasa prije nego se ljutito udaljila.

Tateovo je lice problijedjelo od gnjeva. Pomno kontroliranim kretnjama složio je ubrus i spustio ga kraj tanjura. Carole?

Avery je naglo podigla glavu. Bila je spremna pobijati i nijekati, ali ju je čisti bijes što je gorio u njegovim očima ušutkao. Vođena njegovom čvrstom rukom, izišla je iz blagovaonice i pošla hodnikom prema velikom dnevnom boravku.

Još uvijek se nije posve smračilo. Iz dnevnog boravka pružao se spektakularan pogled na zapadno nebo prošarano živim bojama sutona. Od pogleda je zastajao dah, a Avery je često znala ondje sjediti i uživati u njemu. Međutim, te je večeri beskrajni obzor u njoj izazivao osjećaj izloženosti i usamljenosti.

Nije bilo niti jednog prijateljskog lica kad je ušla u sobu. Ljudi iz tvrtke za odnose s javnošću djelovali su posebno neprijateljski.

Dirk je bio visok, mršav, sumoran, i uvijek je djelovao neobrijano. Izgledao je poput stereotipa plaćenog ubojice iz gangsterskih filmova. Činilo se da bi mu lice napuklo kad bi se samo pokušao osmjehnuti.

Ralph je bio sušta suprotnost Dirku. Okrugao, krupan i vedar. Uvijek se šalio, više nervirajući nego zabavljajući ljude oko sebe. Kad je bio nervozan, zveckao je sitnišem. Novčići u njegovu džepu sad su bučno zveckali. Poput zvončića na saonicama.

Koliko je ona znala, niti jedan od njih nikad nije rekao kako mu je prezime. Osjećala je da je tome razlog želja da

se stvori prijateljski odnos s klijentima. Što se nje tiče, trik nije upalio.

Nelson je preuzeo kontrolu. - Eddy, molim te, objasni ono što si nam upravo rekao u blagovaonici.

Eddy je odmah prešao na stvar i okrenuo se prema Avery. - Jesi li napravila abortus?

Usne su joj se rastvorile, ali nije mogla ispustiti ni glasa. Tate je odgovorio umjesto nje. - Da, napravila ga je.

Zee je poskočila kao da je njezino vitko tijelo upravo pogodila strelica. Nelson je namrgođeno skupio obrve. Jack i Dorothy Rae samo su zabezeknuto zurili u Avery.

- Znao si za to? - Eddy je pitao Tatea.

- Da.

- I nikome nisi rekao?

- Nikoga se nije ticalo, zar ne? - ljutito je odbrusio Tate.

- Kad se to dogodilo? - želio je znati Nelson. - Nedavno?

- Ne, prije zrakoplovne nesreće. Malo prije.

- Sjajno - promrmljao je Eddy. - To je doista jebeno sjajno.

- Pazi na svoj jezik pred mojom ženom, gospodine Paschal! zaurao je Nelson.

- Oprosti, Nelson - povišenim tonom odgovori mlađi muškarac - ali imaš li pojma što će to značiti za Rutledgeovu kampanju ako procuri u javnost?

- Naravno da imam. Ali moramo se čuvati prenatraglih reakcija. Zar će nam sada koristiti svađe i predbacivanja?

- Kad su se svi malo smirili, Nelson je pitao: - Kako si saznao za... za tu grozotu?

- Liječnikova je medicinska sestra danas poslije podne nazvala sjedište i tražila Tatea - rekao im je Eddy. - On je već bio otišao, pa sam ja preuzeo poziv. Rekla je da je Carole došla k njima kad je bila u šestom tjednu trudnoće i zahtijevala kiretažu kako bi prekinula trudnoću.

Avery se spustila na naslon za ruke na kauču i prekrížila ruke na trbuhu. - Zar moramo o tome razgovarati pred ovom dvojicom? - Glavom je pokazala prema ljudima iz tvrtke za odnose s javnošću.

- Nestanite. - Tate im je pokazao vrata.

- Čekaj malo - pobunio se Eddy. - Oni moraju znati sve što se događa.

- Ne ako je riječ o našim privatnim stvarima.

- Sve, Tate - rekao je Dirk. - Čak i koji dezodorans upotrebljavaš? Bez iznenađenja, sjećaš se? Pogotovo ne neugodnih. To smo ti rekli na početku.

Tate je izgledao kao da će svakog trenutka eksplodirati. - Što je ta medicinska sestra zaprijetila da će učiniti?

- Obavijestiti medije.

- Ili?

- Ili bismo joj mogli platiti za šutnju.

- Ucjena - rekao je Ralph poigravajući se novčićima u džepu. Nije baš originalno.

- Ali je učinkovito - odsječno je rekao Eddy. - Svakako je privukla moju pozornost. Mogla si sve uništiti, znaš - dobacio je Avery.

Uhvaćena u vlastitoj laži, Avery sad nije imala drugog izbora nego otrpjeti njihov prezir. Bilo joj je svejedno što su drugi mislili o njoj, ali je željela umrijeti pri pomisli na to kako se Tate mora osjećati izdanim.

Eddy je prišao ormariću s pićem i natočio si čisti viski. - Spreman sam saslušati prijedloge.

- Što je s liječnikom? - pitao je Dirk.

- Sestra više ne radi za njega.

- O? - Ralph je prestao zveckati novčićima. - Kako to?

- Ne znam.

- Saznaj.

Avery je izdala tu kratku zapovijed i ustala. Vidjela je samo jedan način da se iskupi u Tateovim očima, a to je

pomoći mu da se iz ovoga izvuče. - Saznaj zašto više ne radi za liječnika, Eddy. Možda ju je otpustio zbog nesposobnosti.

-On? Riječ je o liječnici. Isuse, zar se uopće ne sjećaš?

-Želiš li moju pomoć u ovome ili ne? - odbrusila mu je kako bi se izvukla iz goleme greške. - Ako je medicinska sestra dobila otkaz, znači da nije baš vjerodostojni iznudač, zar ne?

- Ima nečega u Caroleinim riječima - rekao je Ralph i pogledom preletio ozbiljna lica.

- Ti si nas uvalila u ovu gužvu - rekao je Eddy okomivši se na Avery. - Što kaniš učiniti, braniti se bezobrazlukom?

- Da - prkosno je rekla.

Gotovo je mogla čuti kako se u prostoriji okreću kotačići razmišljanja. Svi su to ozbiljno razmatrali.

Zee je prekinula tišinu. - Što ako ona ima tvoju medicinsku dokumentaciju?

- Dokumentacija se može krivotvoriti, pogotovo kopije. Još uvijek bi to bila moja riječ protiv njezine.

- Ne možemo lagati o tome - rekao je Tate.

- Zašto ne, dovraga? - oštro je pitao Dirk.

Ralph se nasmijao. - Laganje je dio toga, Tate. Ukoliko želiš pobijediti, moraš lagati uvjerljivije nego Rory Dekker, to je sve.

- Ako postanem senator, ipak ću se svakog jutra morati pogledati u zrcalo - namrgođeno je rekao Tate.

- Neću morati lagati. Nećeš ni ti. Nitko nikad neće saznati za abortus. - Avery je stala ispred Tatea i uhvatila ga za ruke. Ako budemo ignorirali njezinu prijetnju, povući će se. Gotovo mogu jamčiti da je nijedna lokalna televizijska postaja neće slušati, pogotovo ako je dobila otkaz.

Ukoliko medicinska sestra priču ponudi Irishu McCabeu, a KTEX bi vjerojatno bio prvi na njezinu

popisu jer ima najveću gledanost, on bi je sasjekao u korijenu. Ponudi li je nekom drugom...

Avery se odjednom okrenula Eddyju i pitala: - Je li rekla da će netko potvrditi njezinu priču?

- Ne.

- Onda je niti jedan ozbiljni novinar neće objaviti.

- Odakle ti to znaš, dovraga? - pitao je Jack s drugog kraja prostorije.

- Gledala sam *Svi predsjednikovi ljudi*.

- Tabloidi bi je objavili bez potvrde.

- Mogli bi - rekla je - ali oni uopće nisu vjerodostojni. Ako bismo dostojanstveno ignorirali takvu priču, čitatelji bi je smatrali prljavom laži.

- Što ako o tome sazna Dekkerovo osoblje? On bi to stavio na velika zvona od Texarkane do Brownsvillea.

- Pa što onda? - pitala je Avery. - To je ružna priča. Tko bi vjerovao da sam tako nešto učinila?

- Zašto si učinila?

Avery se okrenula k Zee koja je postavila to jednostavno pitanje. Djelovala je šokirano, a patila je zbog sina. Avery je željela da joj može dati zadovoljavajući odgovor na to pitanje, ali nije mogla.

- Žao mi je, Zee, ali to je Tateova i moja stvar - na koncu je rekla. - Tada se to činilo potrebnim.

Zee se stresla od gađenja.

Eddyja nije bilo briga za sentimentalne aspekte njihove dileme. Šetkao je po sagu. - Bože, Dekker bi uživao u tome. Već ima u svom džepu vatrene protivnike pobačaja. To su fanatici. Bojim se misliti što bi s time mogao učiniti. Prikazao bi Carole kao ubojicu.

- Izgledalo bi kao da se nabacuje blatom - rekla je Avery osim ako to ne bi mogao dokazati, što ne može. Simpatije birača prešle bi na našu stranu.

Dirk i Ralph su se pogledali i istodobno slegnuli ramenima. Dirk je rekao: - Donekle ima pravo, Eddy. Kad

ti se ponovno javi medicinska sestra, reci joj neka se nosi. Vjerojatno se hvata za slamke i lako će se uplašiti.

Eddy je grickao obraz s unutrašnje strane. - Ne znam. Riskantno je.

- Ali je najbolje što možemo učiniti. - Nelson je ustao i pružio ruku Zee. - Vi sredite ostatak ove grozote. Nikad više ne želim čuti o tome. - Ni on ni Zee nisu uopće pogledali Avery dok su izlazili.

Dorothy Rae je pošla prema ormariću s pićem. Jack je tako pakosno zurio u bratovu ženu da to nije opazio niti je pokušao zaustaviti.

Očito nitko u obitelji do večeras nije znao za Caroleinu trudnoću i pobačaj. To je došao kao šok za sve, čak i za Avery koja ni sama nije sigurno znala, a izgubila je računajući s tim da nitko nikad neće saznati.

- Imaš li još koji kostur što klepeće u tvom ormaru?

Tate se naglo okrenuo i okomio na brata tako bijesno kako Avery još nikad nije vidjela. Stisnuo je šake uz tijelo. - Umukni, Jack.

- Nemoj mu govoriti da umukne! - viknula je Dorothy Rae i tresnula bocom votke u ormariću. - Nije on kriv što ti je žena drolja.

- Dorothy Rae!

- Pa, zar nije, Jack? Namjerno se riješila djeteta, a moje... moje... - Suze su joj se pojavile u očima. Svima je okrenula leđa.

Jack je uzdahnuo, sagnuo glavu i promrmljao: - Oprosti, Tate.

Prišao je svojoj uplakanoj ženi, obujmio je oko struka i poveo iz sobe. Unatoč averziji što ju je osjećala prema Jacku, Avery je dirnuo ovaj ljubazni postupak. Kao i Dorothy Rae. Gledala je u njega sa zahvalnošću i ljubavlju.

Dirk i Ralph nisu obraćali pozornost na obiteljsku dramu, već su međusobno razgovarali. - Ti nećeš poći na ovo putovanje - Dirk je odlučno rekao Avery.

- Slažem se - rekao je Eddy.

- O tome odlučuje Tate - rekla je Avery.

Izraz lica bio mu je hladan i ravnodušan. - Ostat ćeš.

Suze su nezadrživo navirale, a ona je čvrsto odlučila da neće plakati pred Dirkom, njegovim partnerom i nepokolebljivo ledenim Eddyjem Paschalom. - Ispričajte me.

Izišla je iz sobe ponosno, ali brzo. Tate je pošao za njom. Sustigao ju je u hodniku i okrenuo prema sebi. - Jednostavno nema granica tvojim lažima, zar ne, Carole?

- Znam da ružno izgleda, Tate, ali...

- Ružno? - S nevjericom je ogorčeno odmahnuo glavom. - Ako si to već učinila, zašto jednostavno nisi priznala? Zašto si mi rekla da uopće nije bilo djeteta?

- Jer sam vidjela koliko ti to bola nanosi.

- Gluposti. Vidjela si koliko tebi šteti!

- Ne - žalosno je rekla.

- Ignorirati je. Nema svjedoka koji bi potvrdili njezinu priču. Krivotvorena dokumentacija - ponovio je njezine prijedloge od maločas. - Pomno si razradila plan za izvlačenje ukoliko te uhvate, je li? Koliko još trikova imaš u rukavu?

- Iznijela sam te prijedloge da bih tebe zaštitila. Tebe, Tate.

- Naravno. - Usne su mu se cinično iskrivile. - Da si željela nešto za mene učiniti, ne bi bila napravila pobačaj. Ili još bolje, uopće ne bi zatrudnjela. Ili si možda mislila da će dijete biti tvoja putna karta za Washington?

Naglo ju je pustio, povukavši ruke kao da ne može podnijeti njezin dodir. - Kloni mi se s puta. Ne mogu te gledati.

Vratio se u dnevni boravak gdje su ga čekali njegovi savjetnici. Avery se naslonila na zid i rukama pokrila usta kako bi zadržala jecaje.

U još jednom pokušaju da se iskupi za Caroleine grijeh, samo je još više udaljila Tatea od sebe.

Idućeg jutra Avery se probudila osjećajući se mamurno. U glavi joj se vrtjelo, a oči su je pekle i otekle jer je plaćući usnula. Navukavši laganu kućnu haljinu, te-turavim je koracima pošla u kupaonicu.

Čim je prošla kroz vrata, priljubila se uza zid i užasnuto pročitala poruku što ju je netko njezinim vlastitim ružem napisao na zrcalu.

Glupa droljo. Zamalo si sve uništila.

Strah ju je nekoliko trenutaka paralizirao, a zatim je potaknuo na akciju. Potrčala je do ormara i žurno se odjenula. Zastala je tek toliko da obriše poruku sa zrcala, a potom je pobjegla iz sobe kao da je demoni gone.

U konjušnici joj je trebalo samo nekoliko minuta da osedla konja. Punim je galopom jurila prostranim pašnjakom, udaljavajući se od ljupke kuće u kojoj postoji takvo izdajstvo. Iako su joj prve zrake sunca grijale kožu, Avery se sva naježila pri pomisli da se netko krišom uvukao u njezinu sobu dok je spavala.

Možda Irish i Van imaju pravo. Doista je luda kad nastavlja s ovom šaradom. Mogla bi životom platiti manipulacije druge žene. Zar bilo koja priča vrijedi toliko? Glupa je ako ne ode prije nego je razotkriju.

Mogla bi nestati, poći na neko drugo mjesto, uzeti novi identitet. Pametna je i domišljata. Zanimaju je mnoge stvari. Novinarstvo nije jedino čime se vrijedi baviti.

No te su joj opcije pale na pamet zbog straha i panike. Avery je znala da nikad to ne bi učinila. Ne bi mogla podnijeti još jedan profesionalni neuspjeh, pogotovo tako značajan. A što ako bi posljedica toga bio gubitak Tateova

života? On i Mandy sad joj više znače od bilo kakvog priznanja. Mora ostati. Kraj je na vidiku jer do izbora preostaje samo još nekoliko tjedana.

Poruka na zrcalu svjedočila je o tome da je Caroleina nepredvidljivost naljutila i iznervirala Tateova neprijatelja. Nervozni ljudi čine greške. Morat će tražiti izdajničke znakove i istodobno paziti da se ne oda.

Konjušnica je još uvijek bila prazna kad se vratila s jahanja. Skinula je sedlo s konja, dala mu hranu i istimala ga.

- Tražio sam te.

Prestrašeno je ispustila iz ruke češagiju i naglo se okrenula. - Tate! - Položila je ruku na srce koje joj je divlje lupalo. - Nisam te čula kad si ušao. Prestrašio si me.

Stajao je na ulazu u pregradu. Shep je poslušno sjedio kraj njegovih nogu i isplazio jezik.

- Mandy želi da joj za doručak napraviš francuski tost. Rekao sam joj da ću te potražiti.

- Pošla sam jahati - reče Avery, iako je to bilo očito.

- Kamo su nestale otmjene hlače?

- Molim?

- One... - Pokazao je vanjsku stranu bedara.

- Jahaće hlače? - Njezine traperice i čizme sigurno nisu bile otmjene. Krajevi jednostavne pamučne košulje visjeli su joj preko bokova. - Sad se osjećam glupo u njima.

- Oh. - Okrenuo se da pođe.

- Tate? - Kad se ponovno okrenuo k njoj, nervozno je ovlažila usne. - Znam da su svi bijesni na mene, ali važno mi je samo tvoje mišljenje. Mrziš li me?

Shep se ispružio na hladnom betonu na podu konjušnice i položio glavu na prednje šape, promatrajući je žalosnim očima.

- Trebao bih se vratiti k Mandy - reče Tate. - Ideš li?

- Da, odmah ću doći.

Ipak, niti jedno od njih dvoje nije se pomaknulo. Samo su stajali ondje i zurili jedno u drugo. Uz izuzetak povremenog udarca kopita po tlu, u konjušnici je vladala tišina. Čestice prašine poigravale su u zrakama sunčeve svjetlosti što je dopirala kroz prozore. Zrak je bio nepomičan i ispunjen ugodnim mirisima sijena, konja i kože. I požude.

Avery se odjednom učinilo da je odjeća steže. Kosa joj je postala preteška za glavu, koža pretijesna za uzavrelo tijelo. Žudjela je za tim da priđe Tateu i obujmi ga rukama oko struka. Željela mu je položiti obraz na prsa i osjetiti kucanje njegova srca onako kako ga je osjećala kad je bio u njoj. Željela je da ponovno posegne za njom sa žudnjom i strašću, čak i ako od nje želi samo kratkotrajno zadovoljenje.

Žudnja što se vrtložila u njoj miješala se s očajanjem. Kombinacija je bila neizdržljiva. Skrenula je pogled s njega i polako ispružila ruku da bi pogladila baršunastu njušku konja. Okrenuo se od zobi i mazno joj gurnao rame.

- Ne shvaćam.

Ponovno je pogledala Tatea. - Što?

- Običavao je rigati vatru kad god bi mu se približila. Htjela si da ga prodamo tvornici ljepila. Sad se međusobno mazite. Što se dogodilo?

Zagledala se ravno u Tateove sive oči i tiho rekla: - Naučio mi je vjerovati.

Shvatio je poruku. U to nije bilo sumnje. Dugo ju je gledao, a zatim je vrškom cipele gurnuo velikog psa. - Hajde, Shep. - Osvrnuo se preko ramena i podsjetio je: - Mandy čeka.

36. poglavlje

- Budi dobra tatina djevojčica. - Tate je kleknuo ispred kćeri i čvrsto je zagrlio. - Brzo ću se vratiti i donijeti ti dar.

Inače bi Mandyn radostan izraz lica izmamio Averyn osmijeh, ali to joj je tog jutra bilo nemoguće, na dan Tateova odlaska. Ustao je. - Nazovi me ako bude promjena.

- Naravno.

- Ili ako dođe do pogoršanja.

- Da.

- Svi su upozoreni da me moraju odmah pozvati ako stigne poziv u vezi s Mandy, bez obzira gdje sam.

- Obećavam da ću te odmah nazvati ako se nešto dogodi.

Jack je zatrubio. Nestrpljivo je čekao za volanom automobila. Eddy je već sjedio na mjestu suvozača i razgovarao mobitelom što su ga nedavno nabavili.

- Što se tiče onog drugog - povjerljivim tonom reče Tate. - Eddy je postupio onako kako si predložila i od medicinske sestre zatražio neoborive dokaze da si napravila abortus. Dobro se okomio na nju, pokazao joj s čime bi se suočila ako bi se obratila tisku ili Dekkerovim ljudima s tom pričom.

- Također je malo istraživao. Kao što si pretpostavila, dobila je otkaz na poslu i željela je prirediti neugodnosti liječnici, više nego nama. Eddy se i time poslužio, te joj je zaprijetio svim mogućim tužbama. Zasad se povukla.

- O, tako mi je drago, Tate. Bilo bi mi jako teško da je to bacilo sjenu na tvoju kampanju.

Kratko se nasmijao. - Sjena ne bi mogla biti veća no što već jest.

- Nemoj se obeshrabrivati - reče Avery i položi mu ruku na rukav. Ankete nisu evanđelje. Osim toga, u svako se doba mogu preokrenuti.

- Bilo bi bolje da se to dogodi vraški brzo - zlovoljno će Tate. - Studeni će stići prije nego se dospijemo okrenuti.

Do tada je njegov život u opasnosti, a ona ga čak ne može ni upozoriti na to. Tijekom ovog putovanja neće biti uz njega i paziti na visokog, sjedokosog muškarca. Možda bi to trebala spomenuti, dati mu tek nagovještaj da postoje neprijatelji.

- Tate - počne Avery. Jack ponovno zatrubi.

- Moram poći. - Sagne se i ponovno poljubi Mandy u obraz. - Zbogom, Carole. - Ona nije dobila poljubac, niti zagrljaj, niti čak pogled preko ramena prije nego je ušao u automobil i udaljio se.

- Mama? Mama?

Mandy joj se zacijelo nekoliko puta obratila. Kad je Avery prestala zuriti prema zavoju iza kojeg je automobil nestao iz vida i pogledala je, njezino je maleno lice bilo zbunjeno.

- Oprosti. Što je, dušo?

- Zašto plačeš?

Avery obriše suze s obraza i silom se nasmiješi. - Samo sam žalosna jer tata odlazi. Ali ti ćeš mi praviti društvo. Hoćeš, zar ne, dok njega nema?

Mandy je žustro kimnula glavom. Zajedno su ušle u kuću. Ako Tateu zasad ne može pomoći, barem za njegovu kćer može učiniti sve što je u njezinoj moći.

Dani su sporo prolazili. Veći dio svog vremena provodila je s Mandy, ali čak ni aktivnosti što ih je izmišljala za njih nisu skratile beskrajne sate. Nije pretjerivala kad je prije mnogo tjedana Tateu rekla da joj treba nešto konstruktivno čime će se baviti. Nije navikla na ljenčarenje. S druge strane, činilo se da nema energije

kako bi se motivirala na bilo što, te je samo zurila u prazno i brinula za njega.

Svake je večeri gledala vijesti i tjeskobno tražila sjedokosog čovjeka u mnoštvu. Irish se zacijelo pitao zašto nije pošla s Tateom na ovo putovanje, pa ga je nazvala iz telefonske govornice u Kerrvilleu i objasnila mu krizu s abortusom.

- Njegovi savjetnici, počevši s Eddyjem, preporučili su da ostanem kod kuće. Sad sam od svih odbačena.

- Čak te i Rutledge odbacio?

- Do određene mjere, da. Jednako je pristojan kao i uvijek, ali jasno se osjeća hladnoća.

- Čuo sam za političke stručnjake kao što su Wakely i Foster. Oni narede, a Rutledge laje, je li tako?

- Oni narede, Tate se dere na njih, a tada laje.

- Hmm, pa, obavijestit ću Vana i reći mu neka pripazi na onog tipa kojeg ti smatraš značajnim.

- *Znam* da je značajan. Reci Vanu neka me nazove čim ga opazi.

- Ako ga opazi.

Očito ga nije opazio, jer Van nije nazvao. Ali u svim priložima što ih je KTEX emitirao bila je barem jedna snimka mnoštva. Van joj je slao poruku. Sijeda Kosa nije bio u mnoštvu koje se natiskivalo oko Tatea.

Međutim, to je tek neznatno ublažilo Averynu tjeskobu. Željela je biti uz Tatea kako bi sama vidjela da mu ne prijeti neposredna opasnost. Noću ga je zamišljala kako umire u lokvi krvi. Tijekom dana, kad nije bila s Mandy, nemirno je lutala kroz prostorije u kući.

- Još uvijek potištena?

Avery podigne glavu. Nelson je ušao u dnevni boravak, a ona ga nije čula. - Zar se vidi? - upita Avery i tužno se osmjehne.

- Jasno kao dan. - Spustio se u jedan od naslonjača.

- Priznajem da u posljednje vrijeme nisam baš bila dobro društvo.

- Nedostaje ti Tate?

Suptilni prijekori obitelji doprinijeli su tome da joj vrijeme još sporije prolazi. Prošlo je malo više od tjedan dana otkako je Tate otišao. Njoj se činilo da su prošle godine.

- Da, Nelsone, strašno mi nedostaje. Pretpostavljam da ti je to teško vjerovati. Zee ne vjeruje. Jedva me uspijeva pogledati.

Zurio joj je ravno u oči, oštro i pronicljivo, tako da joj je postalo nelagodno. Tada reče: - Ona stvar s abortusom bila je odvratna.

- Nisam željela da bilo tko sazna za to.

- Osim Tatea.

- Pa, on je morao znati, zar ne?

- Zar? Je li dijete bilo njegovo?

Oklijevala je samo sekundu. - Da.

- I ti se čudiš zašto nismo ljubazniji prema tebi?- upita Nelson. - Uništila si naše unuče. Meni je nemoguće oprostiti tako nešto, Carole. Znaš što Zee osjeća za Tatea. Zar si očekivala da će te zagrliti za ono što si učinila?

- Ne.

- S obzirom na to kakva majka je ona bila momcima, ne može zamisliti takav postupak. Iskreno rečeno, ne mogu ni ja.

Avery je spustila pogled na album s fotografijama što joj je počivao u krilu. Kad je ušao, gledala je stare fotografije. Zee je bila veoma mlada i veoma lijepa. Nelson je djelovao odvažno i privlačno u plavoj odori zračnih snaga. Bilo je mnogo snimaka Jacka i Tatea u mladim danima. Bili su tipična američka obitelj.

- Za Zee je zasigurno bilo teško kad si otišao u Koreju.

- Da, bilo je - reče Nelson i udobnije se smjesti u naslonjaču. Morao sam je ostaviti samu s Jackom koji je još bio dojenče.

- Tate se rodio nakon rata, zar ne?

- Odmah poslije.

- Još je bio dojenče kad ste preselili u New Mexico - reče Avery ponovno gledajući u album, nadajući se da će dopuniti onih nekoliko činjenica što ih je saznala strpljivim istraživanjem.

- Onamo su me poslale zračne snage, pa smo onamo otišli reče Nelson. - Samotno mjesto. Zee je mrzila pustinju i prašinu. Također je mrzila posao što sam ga obavljao. U onim su danima pokusni piloti bili potrošna roba.

- Poput tvog prijatelja Bryana Tatea.

Njegove su se crte lica ublažile, kao da u sjećanju iznova proživljava dobra vremena. Potom je žalosno odmahnuo glavom. - Bilo je kao da smo izgubili člana obitelji. Nakon toga prestao sam raditi kao pokusni pilot. Jednostavno više nisam imao srca za to, a u tom slučaju možeš lakše poginuti. Možda se baš to dogodilo s Bryanom. U svakom slučaju, nisam želio umrijeti. Još uvijek je ostalo previše toga što sam želio učiniti.

- Zračne su me snage poslale u Lackland. Ovo je bio dom, u svakom slučaju. Dobro mjesto za odgoj dječaka. Moj je otac stario. Nakon njegove smrti, povukao sam se iz zračnih snaga i preuzeo ranč.

- Ali nedostaje ti letenje, zar ne?

- Da... pa, da. - S nelagodom se nasmijao. - Iako sam već ostario, još uvijek se sjećam kako je bilo gore. Na svijetu nema osjećaja koji se s time može mjeriti. Isto tako, nema ničeg sličnog razmjenjivanju piva i priča s drugim letačima. Žena ne može razumjeti što znači imati takve prijatelje.

- Poput Bryana?

Kimnuo je. - Bio je dobar pilot. Najbolji. - Njegov je smiješak nestao. No postao je neoprezan i za to platio životom. - Oči su mu se razbistrile kad je ponovno pogledao Avery. - Svatko plaća za svoje greške, Carole. Možeš se neko vrijeme izvlačiti, ali ne zauvijek. Na koncu dođe vrijeme za naplatu.

Osjećajući se neugodno, pogledala je u stranu. - Zar tako doživljavaš mene i pobačaj?

- Ti ne?

- Valjda.

Nagnuo se naprijed i podlakticama se oslonio na bedra. - Već si morala platiti za to noseći žig sramote. Samo se nadam da Tate neće morati plaćati za tvoju grešku gubitkom na izborima.

- I ja se nadam.

Trenutak ju je proučavao. - Znaš, Carole, ustajao sam u tvoju obranu već mnogo puta otkako si postala članom naše obitelji. Više nego jednom bio sam ti spreman pružiti priliku.

- Što želiš reći?

- Svi su opazili promjene u tebi otkako si se vratila kući nakon nesreće.

Averyno je srce počelo brže tući. Jesu li međusobno razgovarali o tim promjenama?

- Promijenila sam se. Na bolje, mislim.

- Slažem se, ali Zee ne vjeruje da su istinske promjene. Misli da glumiš, da je tvoje zanimanje za Mandy lažno, a tvoja iznenadna sklonost Tateu samo taktika pomoću koje želiš ostati u njegovoj milosti kako bi te poveo sa sobom u Washington.

- Nije baš laskavo mišljenje od strane svekrve - glasno je razmišljala Avery. - Što ti misliš?

- Mislim da si prelijepa, pametna mlada žena, previše pametna da bi sa mnom ukrstila mačeve. - Uperio je prst u nju. - Bit će bolje da si onakva kakvom se pretvaraš da

jesi. - Nekoliko je trenutaka njegov izraz lica bio prijeteći. Potom mu se na licu pojavio širok osmijeh. - Ali ako se iskreno nastojiš iskupiti za prošle greške, podržavam te u tome. Ako želi biti izabran, Tateu treba obitelj, pogotovo žena, koja će mu pružati bezrezervnu podršku.

- Ja mu pružam bezrezervnu podršku.

- Upravo to se očekuje. - Ustao je iz naslonjača. Na vratima se okrenuo. - Ponašaj se poput senatorove žene i ja ti neću stvarati probleme.

Očito je razgovarao sa Zee jer je toga dana za večerom Avery opazila da je Zee malo ublažila svoje držanje prema njoj. Činilo se da je odgovor doista zanima kad je pitala: - Jesi li uživala u poslijepodnevnom jahanju, Carole?

- Jako. Sad kad je malo osvježilo, mogu dulje ostati vani.

- I jašeš na Ghostlyju. To je neobično, zar ne? Uvijek si mrzila tu životinju, i obrnuto.

- Mislim da sam ga se ranije bojala. Naučili smo vjerovati jedno drugome.

Mona je u tom trenutku ušla u blagovaonicu i pozvala Nelsona na telefon. - Tko je?

- Tate, pukovniče Rutledge.

Avery je prikrila povrijeđenost jer Tate nije želio razgovarati s njom, ali pri samoj pomisli da on čeka na telefonu u susjednoj prostoriji zatrepilo joj je srce. Nelson se zadržao nekoliko minuta. Kad se vratio, doimao se izrazito zadovoljnim.

- Moje dame - rekao je, a nije se obraćao samo svojoj ženi i Avery, već svima, Dorothy Rae, Fancy i Mandy također. - Večeras spakirajte torbe. Sutra krećemo za Fort Worth.

Različito su reagirale.

Zee reče: - Svi?

Dorothy Rae reče: - Ne ja. Ja?

Fancy skoči sa stolice i divlje vikne od neobuzdanog veselja: - Bože, već je vrijeme da se ovdje dogodi nešto dobro i zabavno.

Mandy je pogledala Avery tražeći objašnjenje za iznenadno uzbuđenje što je zavládalo za stolom.

Avery upita: - Sutra? Zašto?

Nelson najprije odgovori na njezino pitanje. - Rezultati ispitivanja javnog mnijenja. Tate klizi, svakodnevno pada sve niže.

- To baš nije razlog za slavlje - reče Zee.

- Tateovi savjetnici misle da bi njegova obitelj trebala biti vidljivija - objasni Nelson - pa neće izgledati tako samotnički. Meni je osobno drago da ćemo ponovno biti svi zajedno.

- Predomislili su se kad je riječ o mojem zadržavanju u pozadini? - upita Avery.

- Očito.

- Spakirat ću svoje i Mandyne stvari. - Spoznaja da će uskoro biti s Tateom raspršila je sve njezine negativne misli. - U koje vrijeme krećemo?

- Čim svi budu spremni. - Nelson je pogledao Dorothy Rae koju je očito zahvatila panika. Lice joj je imalo boju hladne zobene kaše i kršila je ruke. - Mona, molim te, pomogni Dorothy Rae da se spakira.

- Zar moram poći? - pitala je drhtavim glasom.

- Tako su mi rekli. - Nelson je strogo pogledao nju i Fancy, koja je, za razliku od svoje majke, bila presretna. - Mislim da nikoga ne moram podsjećati da se mora besprijekorno ponašati. Počinju posljednji dani kampanje. Svi članovi obitelji Rutledge bit će pred očima javnosti i stalno će živjeti pod povećalom. Ponašajte se u skladu s tim.

37. poglavlje

U Fort Worthu je padala kiša kad su onamo stigli.

Nelson ih je odvezao ravno do hotela u središtu grada, ali budući da je putovanje, zbog lošeg vremena i čestih zaustavljanja, trajalo duže no što su očekivali, Jack, Eddy i Tate već su otišli na politički skup što se te večeri održavao.

Umorni od putovanja, na brzinu su se prijavili na recepciji i pošli u svoje sobe. Mandy je bila umorna i mušičava. Priredila im je pravi ispad i ništa je nije moglo smiriti - čak ni obrok što su ga odmah donijeli u sobu.

- Mandy, pojedj večeru - reče Zee.

- Ne - prkosno reče Mandy i isturi donju usnu. Rekli ste da mogu vidjeti tatu. Želim vidjeti tatu.

- Doći će kasnije - Avery objasni po tko zna koji put.

- Hajde, dušo, ovo najviše voliš - nagovarala ju je Zee.

Pizza.

- Ne sviđa mi se.

Nelson je nestrpljivo pogledavao na svoj sat. - Gotovo je sedam. Moramo odmah krenuti jer ćemo zakasniti.

- Ja ću ostati s njom - ponudila se Dorothy Rae s izrazom nade na licu.

- Baš bi ti bila od neke pomoći - prezirno će Fancy. - Neka malo čudovište gladuje.

- Fancy, molim te - prekori je Zee. - Dovoljno je jedno dijete koje stvara probleme. - Potom je rekla da je umorna i ponudila se da će ona ostati s Mandy.

- Hvala, Zee - reče Avery. - To bi doista pomoglo. Mislim da večeras nije spremna za susret s javnošću. Nelson, ti sada povedi Dorothy Rae i Fancy. Ja ću doći kasnije.

Nelson se počeo buniti. - Dirk i Ralph su rekli da...

- Nije me briga što su oni rekli - prekine ga Avery. Tate sigurno ne bi želio da ostavim Mandy sa Zee dok se ovako ponaša. Kad bude u krevetu, uzet ću taksi. Reci im da ću doći čim budem mogla.

Njih je troje izišlo iz Mandyne spavaće sobe, dijela trosobnog apartmana dodijeljenog Tateovoj obitelji. - Dakle, Mandy - mirno će Avery - pojedj večeru da te mogu pohvaliti tati.

- Želim svoje iznenađenje.

- Pojedj večeru, dušo - molila ju je Zee.

- Ne!

- Želiš li onda lijepu, toplu kupku?

- Ne! Želim iznenađenje. Tata je rekao da ću dobiti iznenađenje.

- Mandy, prestani s tim - strogo će Avery - i pojedj večeru.

Mandy je gurnula pladanj s večerom. Tresnuo je na pod. Avery je naglo skočila na noge. - Sad je dosta. - Podigla je Mandy sa stolice, okrenula je i nekoliko je puta pljesnula po stražnjici. Neću to trpjeti od tebe, mlada damo.

Mandy je najprije bila previše zaprepaštena da bi reagirala. Velikim, okruglim očima pogledala je Avery. Zatim joj je počela podrhtavati donja usna. Velike suze potekle su joj niz obraze. Otvorila je usta i zaplakala tako glasno da bi i mrtve probudila.

Zee je posegnula za njom, ali ju je Avery lagano odgurnula i podigla Mandy u zagrljaj. Djevojčica joj je obavila ruke oko vrata. Vlažno je lice zagnjurila u Averyno rame.

Avery joj je umirujućom kretnjom trljala leđa. - Zar se ne sramiš zbog batina što si ih morala dobiti? Tata misli da si dobra djevojčica.

- *Jesam* dobra djevojčica.

- Večeras nisi. Ponašao se jako zločesto i znaš to.

Plakanje je trajalo nekoliko minuta. Kad je konačno prestalo, Mandy je podigla svoje suzama umrljano lice. - Smijem li sada pojesti sladoled?

- Ne, ne smiješ. - Avery je uklonila pramenove Mandyne kose što su ih suze zalijepile za njezine obraze. - Ne čini mi se da si zavrjedila nagradu, zar ne? - Njezina je donja usna i dalje podrhtavala, ali je odmahнула glavom. - Budeš li se odsad pristojno ponašala, dopustit ću tati da te probudi kad se vrati i onda će ti dati iznenađenje. U redu?

- Želim sladoled.

- Žao mi je - reče Avery i odmahne glavom. - Ružno ponašanje ne može se nagraditi. Razumiješ li?

Mandy je žalosno kimnula. Avery ju je spustila s krila. - Sad se ideš okupati i staviti pidžamu tako da ti i baka možete poći u krevet. Što prije zaspíš, prije će doći tata.

Dvadeset minuta kasnije Avery ju je stavila u krevet. Mandy je bila tako umorna da je zaspala gotovo prije nego je glavom dotaknula jastuk. Avery je također bila iscrpljena. Incident joj je isisao svu snagu. Nije bila raspoložena za svađu sa Zee iz čijeg je držanja zračilo neodobravanje.

- Tate će čuti o batinama - reče Zee.

- Dobro. Mislim da bi trebao.

Krenula je u susjednu sobu kad je telefon zazvonio. Zvao je Tate. - Hoćeš li doći ili ne? - bez uvoda je pitao.

- Da, dolazim. Imala sam problema s Mandy, ali ona sad spava. Uzet ću taxi i stići onamo...

- Ja sam dolje u predvorju. Požuri.

Uredila se što je bolje mogla u pet minuta, jer si je samo toliko dopustila. Rezultat nije bio spektakularan, ali dovoljno dobar da je Tate dvaput pogleda kad je izišla iz dizala.

Kostim što ga je odjenula bio je elegantan i drzak. Safirno modra svila naglašavala je njezine žive boje.

Kovrče njezine kose pale su kao žrtva vlage, pa se odlučila za sofisticiranu, dramatičnu frizuru što ju je naglasila parom smjelih, zlatnih naušnica.

- Koji se vrug događa? - pitao je Tate dok ju je vodio prema vratima na okretanje. - Tata je rekao da je Mandy uzrujana.

- Uzrujana, da ne bi. Mandy se ponašala kao razmaženo derište.

- Zašto?

- Ima tri godine, eto zašto. Cijeli je dan bila zatvorena u automobilu. Razumjela sam zašto se tako ponaša, ali i razumijevanje ima svojih granica. Ne želim pokvariti Zeeino iznenađenje, ali istukla sam je.

Stigli su do automobila parkiranog ispod nadstrešnice. Zastao je s rukom na vratima sa suvozačeve strane. - Što se dogodilo?

- To je privuklo njezinu pozornost. Također je djelovalo.

Trenutak je proučavao odlučni izraz njezina lica, a potom je kimnuo glavom i kratko naredio: - Ulazi.

Brzo je dao napojnicu vrataru koji je pazio na automobil, sjeo za volan i oprezno izišao na ulicu. Brisači na vjetrobranu mahnito su radili, ali su gubili bitku s pljuskom. Tate je krenuo na sjever Main Streetom, zaobišao velebnu zgradu okružnog suda Tarranta, a potom prešao most iznad rijeke Trinity prema Fort Worthu gdje su kauboji i koljači stvarali povijest u proslavljenim oborima za stoku.

- Zašto si došao po mene? - pitala je dok se automobil kretao kroz olujnu noć. - Mogla sam uzeti taksi.

- Ionako nisam ništa radio, već se samo motao iza kulisa. Zaključio sam da ću korisnije utrošiti vrijeme ako izigravam taksi.

- Što su Dirk i Ralph rekli kad si otišao?

- Ništa. Nisu znali.

-Što!

- Kad otkriju da nisam ondje, bit će prekasno da nešto poduzmu. U svakom slučaju, već sam proketo umoran od toga da mi oni preuređuju govore.

Vozio je previše brzo, ali nije mu to rekla. Činilo se da nije raspoložen za slušanje kritika. Bio je izrazito zlovoljan. - Zašto smo pozvani da ti se pridružimo? - pitala je, nadajući se da će naći uzrok njegove svadljivosti.

- Jesi li slijedila rezultate anketa?

- Da.

- Onda znaš da je potrebno promijeniti strategiju. Prema riječima mojih savjetnika, treba preduzeti očajničke mjere. Pošli smo na ovo putovanje kako bismo potaknuli entuzijazam, dobili podršku. No ja sam pao za tri boda otkako smo krenuli.

- Nelson je rekao nešto o tvom imidžu samotnika.

Opsovao je ispod glasa. - Misle da tako djelujem.

-Oni?

- Dirk i Ralph. Tko drugi? Zaključili su da će obiteljski bedem oko mene uvjeriti birače da nisam usijana glava. Obiteljski čovjek pruža stabilniju sliku. Sranje, ne znam. Govore i govore, a ja ih nakon nekog vremena više uopće ne čujem.

Skrenuo je na parkiralište Billy Bob's Texasa. Prostor oglašavan kao najveći svjetski plesnjak, upotpunjen unutrašnjom rodeo-arenom, unajmio je za tu noć Tateov odbor za izbore. Nekoliko izvođača country glazbe poklonilo je svoje vrijeme i darovitost skupu za prikupljanje sredstava.

Tate je prišao automobilom sve do ulaza. Kauboj u žutoj kabanici i Stetsonu s kojeg se cijedila kiša izišao je ispod nadstrešnice i prišao automobilu. Tate je spustio zamagljeno staklo na prozoru.

- Ovdje ne smijete parkirati, gospodine.

- Ja sam...

- Morate maknuti automobil. Ovo je vatrogasni prilaz.

- Ali ja sam...

- Na drugoj strani ulice je parkiralište, ali već bi moglo biti popunjeno jer je večeras velika gužva. - Prebacio je duhan za žvakanje iz jednog kraja usta u drugi. - U svakom slučaju, ne možete ga ovdje ostaviti.

- Ja sam Tate Rutledge.

- Buck Burdine. Drago mi je. Ali ipak ne smijete ovdje parkirati.

Bucka očito nije zanimala politika. Tate je pogledao Avery. Ona je diplomatski proučavala svoje šake i grickala usnu kako se ne bi nasmijala.

Tate je ponovno pokušao. - Kandidiram se za senatora.

- Gledajte, gospodine, hoćete li pomaknuti automobil, ili ću morati postati grub?

- Čini se da ću maknuti automobil. Nekoliko minuta kasnije parkirao je u uličici nekoliko blokova dalje, između postolarske radionice i postrojenja za proizvodnju tortilla. Čim je ugasio motor, pogledao je prema Avery. Postrance ga je promatrala. Istodobno su prasnuli u smijeh. Smijali su se nekoliko minuta.

- Ah, Isuse - rekao je i stisnuo korijen nosa. - Umoran sam. Godi mi malo se nasmijati. Valjda za to moram zahvaliti Bucku Burdineu.

Kiša je padala u naletima i slijevala se niz prozore automobila. Ulice su posve opustjele te kišovite večeri u tjednu. Radionice između kojih su se nalazili bile su zatvorene, ali su njihove neonske reklame bacale ružičaste i plave pruge u automobil.

- Je li bilo strašno, Tate?

- Da. Strašno. - Odsutnim je pokretom slijedio traku koja je učvršćivala kožnu presvlaku volana. - Svaki dan gubim birače, umjesto da ih stječem. Moja kampanja slabi u ovim posljednjim tjednima, a trebala bi iz sata u

sat imati sve veći zamah. Čini se da će Dekker ponovno uspjeti. - Šakom je udario po volanu.

Avery je isključila sve osim njega. Posvetila mu je svoju posvemašnju pozornost, svjesna da mu treba netko tko će ga bez riječi slušati. Nije joj morao reći da je umoran. Oko usta i očiju usjekle su mu se bore umora i zabrinutosti.

- Niti u jednom trenutku nisam posumnjao u to da je moja sudbina služiti ovoj državi u Senatu Sjedinjenih Država. - Okrenuo je glavu i pogledao je. Kimnula je u znak slaganja, ali ništa nije rekla jer nije bila sigurna kako bi trebala odgovoriti. Zasigurno ne bi tolerirao banalnosti i otrcane fraze.

- Čak sam preskočio natjecanje za zastupnika države i pošao za onim što sam u konačnosti želio. No sad se počinjem pitati jesam li slušao ljude koji su mi govorili samo ono što sam želio čuti. Patim li od veličine?

-Nesumnjivo. - Nasmiješila se kad je vidjela kako se iznenadio njezinoj iskrenosti. - Ali navedi mi jednog političara koji ne pati od toga. Potreban je netko s ogromnim samopouzdanjem da bi preuzeo odgovornost za tisuće ljudi, Tate.

- Znači da smo mi svi egomani?

- Imaš snažno samopoštovanje. Toga se ne treba stidjeti ili se za to ispričavati. Sposobnost vođenja je dar, poput glazbene nadarenosti ili genija za brojeve.

- Ali matematičkog čudotvorca nitko ne optužuje za eksploataciju.

- Tvoje ti poštenje ne bi dopustilo da bilo koga eksploatiraš, Tate. Ideali za koje se zalažeš nisu samo slogani kampanje. Vjeruješ u njih. Ti nisi drugi Rory Dekker. On je samo magla. Nema čvrstine. Birači će s vremenom to shvatiti.

- Još uvijek misliš da ću pobijediti?

- Svakako.

- Da?

- Da.

U automobilu je postalo vrlo tijesno i mirno dok je kiša bubnjala po krovu i udarala po prozorima. Ispružio je ruku i položio joj dlan na prsa tako da je palcem i malim prstom dosizao od jedne do druge ključne kosti.

Avery je zatvorila oči. Lagano se nagnula prema njemu, kao da ju je povukao nevidljivi konopac. Kad je ponovno otvorila oči, bio joj je mnogo bliže. Pomaknuo se prema sredini sjedala i pogledom pretraživao njezino lice.

Ruka mu je kliznula uz njezin vrat, a zatim joj je obujmio zatiljak. Kad je usnama dotaknuo njezine, u njima se zapalila spontana vatra. Divlje su se ljubili, a njihove su ruke mahnito tražile prostor. Njegova se spustila niz njezina prsa, preko jakne kostima, a potom opet gore gdje joj je kroz tkaninu gnječila dojke.

Avery mu je milovala kosu, obraze, zatiljak i ramena, a zatim ga je privukla k sebi kad se naslonila na naslon sjedala.

Otkopčao je dva gumba na njezinom lijevom ramenu, a zatim se borio s nizom kukica što su se pružale niz njezino tijelo. Kad je rastvorio jaknu, zlatni medaljon, u kojem su se sada nalazile njegova i Mandyna slika, spustio se u udubinu između njezinih dojki. Neonska svjetla stvarala su noćnu dugu na njezinoj koži. Mlazovi kiše bacali su tekuće sjenke na njezine dojke koje su se nadimale iz grudnjaka.

Sagnuo je glavu i poljubio punu oblinu, a zatim tamno središte. Jezikom je grubo, gladno, požudno lizao kroz čipku.

- Tate - zastenjala je dok je žudnja iz dojki preletjela cijelim njezinim tijelom. - Tate, želim te.

Nespretno se oslobodio hlača i poveo njezinu ruku dolje. Prstima je obujmila čvrstu dužinu njegova penisa. Dok je palcem milovala baršunasti vršak, zagnjurio je lice

između njezinih dojki i dahtao djelice erotskih fraza i obećanja.

Zavukao je ruke ispod njezine uske suknje. Pomogla mu je da joj skine gaćice. Njihove su se usne spojile u divljem, strastvenom poljupcu dok su tražili povoljni položaj u nemoguće skućenom prostoru prednjeg sjedala.

- Prokletstvo! - psovao je suhim i hrapavim glasom.

Odjednom je uspravno sjeo i povukao je na krilo. Držao joj je stražnjicu ispod suknje i namjestio je iznad svoje erekcije. Sama je sjela na njegov penis. Uzvikivali su od zadovoljstva, a za nekoliko sekundi to se pretvorilo u uzdahe užitka.

Njihove su se usne tražile i našle, a jezici su bili raspojasani i brzi. Gnječio je čvrsto meso njezine stražnjice i milovao joj bedra iznad čarapa i između čipkastih držača pojasa za čarape. Koljenima se pomagala dok se podizala i zadirkujući prijetila da će napustiti njegov penis, a potom se opet spuštala na njega dok ga ponovno ne bi posve uvukla u sebe. Jahala je na njemu, cijedila ga.

- Prokletstvo, znaš se ševiti.

Nakon što je promuklim glasom to izustio, glavom joj je mazio dojku dok je nije oslobodio grudnjaka. Jezikom je milovao ukruženu bradavicu, a zatim ju je uzeo u usta. Jednu je ruku zavukao između njezinih vlažnih bedara, a potom je prstima potražio maleno uzdignuće.

Averyno je disanje postalo isprekidano i glasno. Sagнула mu je glavu na rame. Steгнуvši se oko čvrstine u sebi i gurajući se uz čarobni prst izvana, doživjela je veoma dugačak, veoma vlažan orgazam koji se poklopio s Tateovim.

Punih nekoliko minuta nisu se pomaknuli. Oboje su bili previše slabi. Na koncu se Avery podigla s njegova krila i uzela gaćice s poda. Tate joj je bez riječi pružio rupčić.

Smeteno ga je prihvatila i rekla: - Hvala ti.

- Je li ti dobro? Jesam li te ozlijedio?

- Ne, zašto?

- Ti... pa, činiš se tako malenom. Ona je prva skrenula pogled nakon što su dugo i rječito zurili jedno u drugo.

Kad se sredila i poravnala beznadno zgužvanu odjeću, spustila je štitnik za sunce i obeshrabreno pogledala svoj odraz u zrcalu.

Frizure više nije bilo. Pramenovi razbarušene kose okruživali su joj glavu poput nazubljene aureole. Jedna je naušnica nedostajala. Pomno naneseni ruž bio joj je razmazan po cijelom donjem dijelu lica. - Grozno izgledam.

Tate je ispružio tijelo koliko mu je to dopuštao skućeni prostor i uvukao košulju u hlače. Kravata mu je stajala ukrivo, a sako visio s jednog ramena. Prtljao je oko patentnog zatvarača na hlačama i dvaput ga opsovao prije nego ga je uspio zatvoriti.

-Učini najbolje što možeš - rekao je i pružio joj naušnicu na koju je upravo sjeo.

- Pokušat ću. - Popravila je šminku s onim što je imala u torbici, a kosu je donekle vratila na mjesto. - Pretpostavljam da za frizuru možemo okriviti vremenske prilike.

- Što ćemo okriviti za tragove moje brade? - Tate je dotaknuo kut njezinih usta.- Peče li te?

Lagano je slegnula ramenima i sramežljivo se osmjehnula. Uzvratio je smiješkom, izišao iz automobila i zaobišao ga do njezinih vrata.

Kad su stigli iza kulisa gdje je Eddy nervozno šetkao, a Ralph zveckao novčićima u oba džepa, doista su grozno izgledali raskuštrani od vjetra i mokri od kiše, ali neobično sretni.

- Gdje si bio, dovraga? - Eddy je od bijesa jedva izgovorio riječi. Tate je nevjerojatno smireno odgovorio: - Pošao sam po Carole.

- To nam je Zee rekla kad smo nazvali hotel - reče Ralph. Više nije zveckao novčićima. - Što te je obuzelo da izvedeš takvu glupost? Rekla je da ste otišli prije pola sata. Zašto vam je trebalo tako dugo?

- Nije bilo mjesta za parkiranje - oštro će Tate jer mu se nije sviđalo ovo unakrsno ispitivanje.

- Gdje su Jack i ostali?

- Ondje vani pokušava gomilu držati na uzdi. Čuješ li to? - Eddy je pokazao prema dvorani odakle se čulo kako mnoštvo udara nogama u ritmu domoljubnog marša i skandira: Želimo Tatea! Želimo Tatea!

- Znači da će im biti drago kad me vide - mirno će Tate.

- Ovdje je tvoj govor. - Eddy mu je pokušao utisnuti u ruke nekoliko listova papira, ali ih Tate nije uzeo.

Kucnuo se po glavi i rekao: - Ovdje je moj govor.

- Nemoj više izvoditi taj trik s nestajanjem - zapovjednim ga glasom upozori Ralph. - Glupo je ako barem jedan od nas cijelo vrijeme ne zna gdje se nalaziš.

Dirk nije rekao ni riječi. Njegovo je tamno lice bilo još mračnije od bijesa. Nije bio bijesan na Tatea, već na Avery. Nije skidao pogleda s nje otkako su onako bez daha stigli. Dostojanstveno je izdržala njegov prezirni pogled. Kad je konačno progovorio, glas mu je vibrirao od srdžbe. - Odsad nadalje, gospođo Rutledge, kad se želite ševiti, činite to u vašem vremenu, a ne našem.

Tate je divlje zaurao i bacio se na drugog čovjeka. Sigurno bi ga oborio na pod da ga nije zaustavio obližnji zid. Podlakticom je čvrsto poput čelika priključio Dirka ispod grla, a koljeno mu je zabio u prepone. Dirk je zastenjao od iznenađenja i bola.

- Tate, jesi li sasvim poludio? - vikne Eddy.

Pokušao je maknuti Tateovu ruku s Dirkova grla, ali nije uspio. Tateov je nos bio tek dva centimetra udaljen od Dirkova. Lice mu je bilo blijedo, hladno i s izrazom čovjeka spremnog na umorstvo. Suprotno tome, Dirkovo je lice poprimalo plavkastu boju.

- Tate, molim te - očajnički će Avery položivši mu ruku na rame. - Ne obaziri se na njega. Meni nije važno što on govori.

- Za Boga miloga, Tate. - Eddy se mahnito pokušavao ugurati između dva čovjeka. - Pusti ga. Ovo nije trenutak. Isuse, misli!

- Ako ikad - Tate reče sporim, prijetećim glasom - *ikad* ponovno tako uvrijediš moju ženu, te će te riječi ugušiti. Razumiješ li me, kuji sine? - Koljenom je tresnuo Dirkova muda. Čovjek čije su sitne oči iskočile od straha kimne glavom onoliko koliko mu je to dopuštala Tateova ruka.

Tate je polako popuštao stisak. Dirk se presavio u struku, uhvatio se za muda, kašljao i frfljao. Ralph je požurio pomoći svom kolegi. Tate je zagladio kosu, okrenuo se Eddyju i mirno rekao: -Idemo. - Pružio je ruku prema Avery.

Ona je prihvatila njegovu ruku i pošla s njim na pozornicu.

38. poglavlje

Mandy je inzistirala na tome da pidžamu zamijeni majicom koju joj je Tate dao, iako je već odavno prošla ponoć i već se bližilo vrijeme doručka.

- Sad si počasna navijačica *Dallas Cowboysa* - rekao je kad je navukao majicu preko njezine glave. Divila se kićenim srebrnim slovima na prednjoj strani nove majice, a zatim mu se čarobno nasmiješila. - Hvala ti, tatice. - Zijevnula je, ponovno prigrllila plišanog medvjedića i pala natrag na jastuk.

- Doista već uči kako biti ženom.

- Što bi točno ta primjedba trebala značiti? - pitala ga je Avery kad su prešli u svoju spavaću sobu s druge strane salona.

- Uzela je dar, ali nije mi uzvratila zagrljajem ili poljupcem.

Avery se podbočila. - Trebam li ženske birače upozoriti da iza tvog javnog feminističkog stava nisi ništa drugo nego običan muški šovinist?

- Molim te, nemoj. Trebaju mi svi glasovi što ih mogu dobiti.

- Činilo mi se da je večeras bilo jako dobro.

- Kad sam ipak onamo stigao, želiš reći.

- I prije toga, također. - Njezin povjerljivi ton naveo ga je da podigne glavu. - Hvala ti što si branio moju čast, Tate.

- Na tome mi ne moraš zahvaljivati.

Dugo su se gledali, a tada se Avery okrenula i počela razodijevati. Pošla je u kupaonicu, na brzinu se istuširala, navukla negliže, a zatim kupaonicu prepustila Tateu.

Ležeći u krevetu, Avery je slušala kako teče voda dok je prao zube. Od zajedničkog boravka u drugim hotelskim

apartmanima, znala je da nikad ne vraća ručnik na šipku, već ga uvijek ostavlja u vlažnoj hrpi kraj umivaonika.

Kad je izišao iz kupaonice, okrenula je glavu s namjerom da ga zadirkuje zbog te loše navike. Nikad nije izgovorila riječi.

Bio je nag. Ruku je držao na prekidaču, ali je gledao nju. Podigla se u sjedeći položaj, a u očima joj se vidjelo neizgovoreno pitanje.

- U prošlosti - promuklim je šaptom rekao - mogao sam te isključiti iz svojih misli. Više ne mogu. Ne znam zašto. Ne znam što sada činiš, a nisi činila ranije, ili što ne činiš, a nekoć jesi, ali ne mogu te ignorirati i pretvarati se da ne postojiš. Nikad ti neću oprostiti za onaj pobačaj, ili za laganje u vezi s tim, ali stvari kao što je ona večeras u automobilu pomažu mi da zaboravim.

- Još od one noći u Dallasu ja sam poput ovisnika koji je otkrio novu drogu. Jako te želim, i želim te stalno. Izluđuje me ako se borim protiv toga, a s tim je gotovo nemoguće živjeti. Posljednjih nekoliko tjedana nisu bili zabavni za mene, kao ni za one oko mene.

- Stoga, sve dok si moja žena, tražit ću svoje bračno pravo. - Zastao je na trenutak. - Imaš li štogod reći po tom pitanju?

- Da.

- Dakle?

- Ugasi svjetlo.

Napetost je nestala iz njegova veličanstvena tijela. Osmijeh mu se pojavio u kutu usana. Ugasio je svjetlo, a zatim se zavukao u krevet i privukao je u zagrljaj.

Njezina spavaćica kao da je isparila pod njegovim rukama. Prije nego se Avery dospjela pripremiti za to, ležala je naga ispod njega, a on joj je vršcima prstiju milovao kožu. Katkad bi odvojio usne od njezinih da bi okusio grlo, dojku, rame, trbuh.

Žudnja se razlila njome, osjećaj koji je navirao u valovima sve dok nije osjećala pulsiranje čak i u svojim udovima. Njezino je tijelo postalo osjetljivo na svaki djelić njegovoga - od pramenova kose što su mu padali preko čela i milovali joj kožu kad god bi se sagnuo radi poljupca do snage njegovih bedara isprepletenih s njezinima prije nego ih je polako razdvojio.

Kad se podigao nad njom, spreman ući, ona je produžila iščekivanje obuhvativši mu rukama prsni koš i zagnjurivši lice u dlake na njegovim prsima. Usnama je nježno ljubila njegove bradavice. Nagradio ju je zvuk Tateova promuklog stenjanja.

Njihova su se gladna usta ponovno našla. Ljubio ju je vrelo, slatko i duboko... a to je on rekao za njezino tijelo kad ju je uzeo.

Mandy je jahala na Tateovim ramenima i vriskala od uzbuđenja kad se on saginjao i teturao kao da će pasti. Čvrsto mu se uhvatila za kosu, a on je na to glasno uzviknuo.

- Ššš, vas dvoje! - korila ih je Avery. - Izbacit će nas iz hotela.

Hodali su dugačkim hodnikom od dizala prema svom apartmanu nakon što su pojeli doručak u restoranu u prizemlju. Nelson i Zee ostali su popiti kavu, ali je Mandy postala nemirna. Formalna blagovaonica nije pravo mjesto za dijete puno energije.

Tate je pružio Avery ključ apartmana. Ušli su. Salon je bio pun ljudi. - Koji se vrug ovdje događa? - pitao je Tate kad je spustio Mandy s ramena.

Eddy je podigao pogled s jutarnjih novina i izvadio dansko pecivo što ga je držao među zubima. - Morali smo se sastati, a ti jedini imaš sobu sa salonom.

- Raskomotite se - sarkastično će Tate.

To su već učinili. Već su im iz restorana donijeli pladnjeve soka, kave i danskog peciva. Fancy je jela uštupak dok je prekrivenih nogu sjedila na kauču i prelistavala modni časopis. Dorothy Rae je pijuckala nešto što je podsjećalo na *Bloody Mary* i tupo zurila kroz prozor. Jack je razgovarao telefonom, a prstom je začepio jedno uho. Ralph je gledao televizijsku emisiju. Dirk je prekopavao po Tateovu ormaru i procjenjivao njegovu odjeću pogledom stručnjaka za rasprodaje.

- Dobio si dobre kritike za sinoć - prokomentirao je Eddy punim ustima.

- Dobro.

- Odvest ću Mandy u drugu sobu. - Avery je spustila ruke na Mandyna ramena i povela je prema vratima.

- Ne, ti ostani - rekao je Dirk okrenuvši se od ormara. - Nema zamjerki zbog onoga sinoć, u redu? Svi smo bili pod velikim pritiskom. Sad smo malo raščistili zrak.

Čovjek je bio nepodnošljiv. Avery je poželjela pljusnuti lažni, udvornički smiješak s njegova morskog lica. Pogledala je Tatea. Ignorirajući stručnjaka za kampanju, rekao joj je: - Pretpostavljam da bi trebala ostati.

Jack je spustio slušalicu. - Sve je sređeno. Tate ima intervju uživo u sedamnaest sati na kanalu pet. Mora stići onamo do šesnaest i trideset.

-Sjajno - reče Ralph i protrlja ruke. - Ima li kakvih vijesti od postaja u Dallasu?

- Uputio sam pozive.

Netko je pokucao na vrata. Stigli su Nelson i Zee. S njima je bio neki muškarac kojeg Avery nije poznavala. Fancy je skočila s kreveta i zagrlila baku i djeda. Otkako su stigli u Fort Worth, njezino je raspoloženje bilo pjenušavo.

- Dobro jutro, Fancy. - Zee je s neodobravanjem pogledala njezinu minisuknju od traper platna i crvene kaubojske čizme, ali ništa nije rekla.

- Tko je on? - pitao je Tate i glavom pokazao čovjeka koji se zadržao blizu vrata.

- Brijač po kojeg smo poslali. - Dirk je koraknuo naprijed i omamljenog čovjeka povukao u sobu. - Sjedni, Tate, i dopusti mu da počne. Može te šišati dok razgovaramo. Nešto konzervativno - rekao je brijaču koji je oko Tateova vrata stavio plašt na plavo-bijele pruge, a zatim prinio češalj njegovoj kosi.

- Evo - reče Ralph i gurne snop papira Tateu pod nos. - Pogledaj ovo.

- Što je to? Tvoji današnji govori.

- Već sam napisao svoje govore.

Nitko ga nije slušao niti obraćao pozornost na njegove riječi. Telefon je zazvonio. Jack je podigao slušalicu. - Kanal četiri - uzbuđeno ih je obavijestio pokrivši slušalicu.

- Zee, Nelsone, smjestite se nekamo, molim vas, i prijedimo na posao. Jutro prolazi. - Dirk je, u svom elementu, preuzeo riječ. - Kao što je Eddy rekao, sinoć se na skupu pojavilo jako mnogo ljudi i prikupili smo mnogo dolara za kampanju. Sam Bog zna da nam trebaju. Kad jednom zamah posustane, pristaše prestanu davati novac.

- Iako smo trenutno prilično zaostali, ne želimo stvoriti dojam da odustajemo - rekao je Ralph poigravajući se sitnišem u džepu.

- Ljudi iz kanala četiri rekli su da će biti u General Dynamicsu kako bi snimili dio Tateova govora, ali samo nam toliko obećavaju - izvijestio ih je Jack kad je spustio slušalicu. Dirk kimne. - Nije sjajno, ali bolje nego ništa. - Vidiš, Tate - rekao je Ralph, nastavljajući kao da drugog razgovora uopće nema - čak i ako izgubiš, to ne bi smjelo izgledati kao da si odustao.

- Neću izgubiti. - Pogledao je Avery i namignuo.

- Pa, ne, naravno da ne - promucio je Ralph i s nelagodom se nasmijao. - Samo sam mislio...

- Ne skidate dovoljno - Dirk je zlovoljno rekao brijaču. Rekao sam *konzervativno*.

Tate je odgurnuo brijačeve ruke. - Što je ovo? - Pokazao je odlomak u jednom od govora što su ih napisali za njega. Ponovno su ga ignorirali.

- Hej, slušajte ovo. - Eddy je čitao članak u novinama. - Dekker te otvoreno naziva demagogom, Tate.

- Mislim da ga hvata strah - rekao je Nelson i time privukao Dirkovu pozornost.

- Nelsone, želim da budeš istaknuta figura na podiju kad Tate danas poslije podne bude držao govor u General Dynamicsu. Imaju posla zahvaljujući onim ugovorima s vojskom. Budući da si bivši pilot, to će biti bonus.

- Trebam li i ja poći? I Mandy? - upita Zee.

- Ja ću rado ostati s Mandy - ponudi Dorothy Rae.

- Svi idu. - Dirk se namrštio na praznu čašu u ruci Dorothy Rae. - I svi moraju savršeno izgledati. Prava čista Amerika. To se i na tebe odnosi, gospodice - rekao je Fancy. - Nikakva minisuknja.

- Jebi se.

- Francine Rutledge! - zagrmi Nelson. - Odmah ćemo te poslati kući ako se budeš tako izražavala.

- Oprosti - promrmlja Fancy. - Ali tko je ovaj dupeglavac da mi može govoriti kako ću se odijevati?

Dirk se bez uzrujavanja okrene k Avery. - Ti si obično u redu što se tiče garderobe. Danas nemoj odjenuti ništa previše otmjeno. To su radnici, oni koji rade za nadnicu. Tate, za tebe sam danas izabrao sivo odijelo.

- Ne zaboravi ga podsjetiti na košulju - reče Ralph.

- O, da, odjeni plavu košulju, ne bijelu. Bijelo nije dobro za televizijske kamere.

- Sve su moje plave košulje prljave.

- Rekao sam ti da ih svakoga dana šalješ na pranje.

- Pa, zaboravio sam, u redu? - Odjednom se okrenuo i istrgnuo škare iz brijačevih ruku. - Ne želim da mi više skraćujete kosu. Sviđa mi se ovako.

Tonom glasa kakvim bi se mogao obratiti Mandy, Dirk reče: - Predugačka je, Tate.

U trenu je skočio sa stolice. - Tko kaže? Birači? Oni radnici u GD-u? Gledatelji kanala pet? Ili samo ti?

Avery mu je poželjela zapljeskati. Za razliku od ostalih, nije ju zahvatio pandemonij oko nje. Promatrala je Tatea. Što je dulje čitao tekst što mu ga je Ralph dao da ga prouči, to se više mrštio. Osjetila je da će uskoro prasnuti i imala je pravo.

Strgnuo je plašt sa sebe, a pramenovi kose letjeli su na sve strane. Zavukao je ruku u džep, izvadio novčanicu od pedeset dolara, dao je brijaču i otpratio ga do vrata. - Mnogo vam hvala. Tate mu je pred nosom zalupio vratima.

Kad se Tate okrenuo prema sobi, izraz lica djelovao je jednako prijeteće kao i niski oblaci što su se još uvijek nalazili na nebu. - Sljedeći put, Dirk, ja ću tebe obavijestiti ako mi je potrebno šišanje, ako uopće budem smatrao da te se to tiče, a iskreno rečeno, mislim da te se ne tiče. I također bih ti bio zahvalan da ne zaviruješ u moj ormar i pitaš me prije nego upadneš u privatne prostorije moje obitelji.

- Nismo se imali gdje drugdje sastati - reče Eddy.

- Vraga nismo, Eddy - viknuo je Tate i okrenuo se prijatelju koji se usudio uplesti. - Ovaj hotel ima nekoliko stotina soba. No budući da ste već ovdje - rekao je i uzeo listove papira što ih je maločas bacio na komodu - želio bih znati kojeg bi vraga ovo trebalo značiti?

Ralph se nagne naprijed i pročita nekoliko rečenica. - To je tvoj stav prema novom zakonu o obrazovanju.

- Vraga jest. Ovo su gluposti. Eto što su. - Udario je nadlanicom po papirima. Pročišćene i ublažene gluposti.

Zee je ustala. - Odvest ću Mandy u drugu sobu da gleda televiziju. Uzela je djevojčicu za ruku i odvela je.

- Moram poći na zahod, bako.

- Dobro, dušo. Fancy, ti bi mogla poći s nama.

- Dovraga, ne. Ne bih se maknula ni za deset milijuna dolara - rekla je sa svog mjesta na sredini kauča. Odmotala je još jednu žvakaću gumu i dodala je onoj što ju je već imala u ustima.

Kad su se zatvorila vrata za Zee i Mandy, Ralph je ponudio pomirljivo objašnjenje. - Jednostavno smo osjećali, Tate, da bi trebalo ublažiti neke tvoje stavove.

- Bez razgovora sa mnom? - oštro je pitao Tate okomivši se na mnogo nižeg čovjeka. - To su *moji* stavovi - rekao je i udario se po prsima. - Moji stavovi.

- Zaostaješ u anketama - razumno će čovjek.

- Tako je bilo i prije no što smo angažirali vas da me savjetujete. Otad sam pao još niže.

- Jer nisi slušao naše savjete.

- Hmm - reče Tate i tvrdoglavo odmahne glavom. - Mislim da je to upravo zato jer sam ih previše slušao.

Eddy ustane. - Što želiš reći, Tate?

- Baš ništa. Jasno tvrdim da mi nitko ne treba birati košulje i odijela, niti dovoditi brijače. Kažem kako ne želim da mi bilo tko stavlja riječi u usta. Govorim da ne želim da netko ublažava moje stavove do te mjere da ih čak ni ja ne prepoznajem. Ljudi koji su mi obećali svoje glasove na temelju tih stavova mislili bi da sam poludio. Ili još gore, da sam ih izdao.

- Previše si sve to napuhao.

Tate se okomi na brata. - Ne pokušavaju šišati tvoju kosu, Jack - raspaljeno reče.

- Ali bi jednako tako mogla biti - odbrusi Jack. Ja sam u tome isto kao i ti.

- Onda bi trebao znati koliko mi je važno da budem svoj čovjek.

- To i jesi - reče Eddy.

- Vraga jesam! Što nedostaje načinu na koji se odijevam? Pokazao je odjeću što ju je imao za doručkom.
- Zar doista misliš da je onim radnicima u GD-u važno koje je boje moja košulja? Dovraga, ne! Žele znati jesam li za snažan obrambeni program ili sam za smanjenje proračuna za obranu jer bi moj glas u Senatu mogao odrediti hoće li sljedećih nekoliko godina imati posao ili neće.

Zastao je kako bi udahnuo, a zatim je provukao prste kroz kosu koju, na Averyno zadovoljstvo, briač nije previše skratio. - Gledajte, momci, ovo sam ja. - Raširio je ruke. - Ovo je karta. Ovako sam se od samog početka obraćao teksaškim biračima. Promijenite me i oni me neće prepoznati.

- Ne želimo te promijeniti, Tate - velikodušno će Dirk.
- Samo te malo poboljšati.

Udario je Tatea po ramenu. Tate je otresao njegovu ruku. -Gospodo, želio bih nasamo razgovarati sa svojom obitelji, molim vas.

- Ako o nečemu treba raspravljati...

Tate je podigao ruku kako bi zaustavio njihove primjedbe. - Molim vas. - Nevoljko su pošli prema vratima. Dirk je Eddyju dobio značajni pogled prije nego su izišli.

- Carole, hoćeš li mi natočiti šalicu te kave, molim te?

- Svakako. - Kad je ustala da to učini, Tate se skljkao u naslonjač. Donijela mu je kavu i sjela na naslon za ruke njegova naslonjača. Tate je jednom rukom uzeo kavu, a drugu je ležerno prebacio preko njezina koljena.

Eddy reče: - Dakle, to je doista bio govor.

- Pokušao sam na tvoj način, Eddy. Iako sam znao da to neće ići, dopustio sam ti da ih angažiraš. - Gledao ga je u oči i iskreno govorio. - Ne sviđaju mi se.

- Razgovarat ću s njima, reći im neka malo popuste.

- Čekaj - rekao je Tate kad je Eddy krenuo prema vratima. - To nije dovoljno. Oni ne slušaju.

- U redu, reći ću im da do kraja ove turneje želimo vidjeti drastično poboljšanje u rezultatima anketa ili...

- Još uvijek nije dovoljno.

- Onda, što predlažeš?

Tate je pogledao sve u sobi prije nego je rekao: - Daj im otpusne papire.

- Da ih otpusti? - usklikne Jack. - Ne možemo to učiniti.

- Zašto ne? Mi smo ih angažirali, zar ne?

- Ne možeš tek tako odbaciti tvrtku kakva je Wakely i Foster. Više ih nikad ne bi mogao angažirati.

- To ne smatram nekim velikim gubitkom.

- Ne možeš to učiniti - tvrdoglavo će Jack.

Eddy je preklinjao: - Tate, molim te da o tome pažljivo razmisliš.

- Već jesam. Ne sviđaju mi se. Ne sviđa mi se ono što pokušavaju napraviti.

- A to je? - Jack je govorio podmuklim tonom, a držao se ratoborno.

- Pokušavaju me preoblikovati u ono što misle da bih trebao biti, a ne ono što jesam. U redu, možda mi treba malo dotjerivanja. Koristilo bi mi malo finesa. Ali ne sviđa mi se kad mi naređuju. Vraški je sigurno da mi se ne sviđa kad mi se u usta pokušavaju staviti riječi s kojima se uopće ne slažem.

- Samo si tvrdoglav - reče Jack. - Baš kao kad si bio dijete. Ako bih ti rekao da nešto ne smiješ činiti, baš si to silom htio napraviti samo da bi mi prkosio.

Tate je duboko udahnuo. - Jack, slušao sam tvoje savjete, i oni su uvijek bili dobri. Ne želim pobijati ovu tvoju odluku...

- Ali upravo to činiš, zar ne?

- To je bila i moja odluka - povišenim glasom reče Tate. - Sad sam se predomislio.

- Tek tako? - Eddy reče i pucne prstima. - Do izbora preostaje samo nekoliko tjedana, a ti želiš mijenjati konja nasred rijeke?

- Ne, prokletstvo, to su oni pokušavali napraviti! - Skočio je iz naslonjača i pokazao prema vratima kroz koja su izašla dvojica o kojima su raspravljali. - Željeli su me svijati i oblikovati dok me više ne bi prepoznali birači koji su mi od početka pružali podršku. Prodao bih se. Ne bih bio nimalo bolji od Dekkera. Premazan svim mastima. Dvoličan. Licemjeran. - Dočekao ga je zid šutljive opozicije sa strane Eddyja i Jacka. Okrenuo se Nelsonu. - Tata? Pomogni mi u ovome.

- Zašto sada tražiš moju pomoć? Već si dopustio da te svlada žestoka ćud. Nikad se nemoj ljutiti, Tate. Vрати istom mjerom.

- Kako?

- Pobijedi.

- Tako da držim jezik za zubima i prihvaćam njihove savjete?

- Osim ako ne osjećaš da te to kompromitira.

- Pa, baš se tako osjećam. Radije bih izgubio na izborima, a ostao svoj, nego pobijedio i znao da sam pristajao na kompromise u svemu za što sam se zalagao. Žao mi je ako se nitko od vas ne slaže sa mnom.

- Ja sam na Eddyjevoj strani - reče Fancy - ako nekoga zanima moje mišljenje.

- Nikoga ne zanima - reče joj Jack.

- Carole?

Uzdržala se od uplitanja u verbalno krešvo. Dok je Tate ne pita za mišljenje, kanila ga je zadržati za sebe. Sad ju je pitao, a ona je podigla glavu i pogledala ga s izrazom novostečene intimnosti i nijemim sporazumijevanjem ljubavnika.

- Za mene je u redu sve što ti odlučiš, Tate. Ja sam svim srcem uz tebe.

- O, je li? Od kada? - Jack se okrene Tateu. - Ti govoriš o kompromisima. Ponovno spavanje s njom je najveći kompromis na koji si ikad pristao, braco.

- Sad je dosta, Jack! - prodere se Nelson.

- Tata, znaš jednako dobro kao i ja da...

- *Dosta!* Kad budeš uspio kontrolirati vlastitu ženu, moći ćeš početi kritizirati Tatea.

Jack je bijesno zurio u oca, potom u brata, a tada je pogrbio ramena i ljutito izišao. Dorothy Rae je nesigurno ustala iz naslonjača i pošla za njim.

- Pretpostavljam da ćeš ti sljedeći otići - Tate je rekao Eddyju u napetom ugođaju što je uslijedio nakon njihova odlaska.

Eddy se iskrivljeno osmjehne. - Znaš da nije tako. Za razliku od Jacka, ja te stvari ne shvaćam osobno. Mislim da griješiš, ali... - Izražajno je slegnuo ramenima. - Znat ćemo na dan izbora. Udario je prijatelja po leđima. - Mislim da bih trebao poći i s lošim vijestima upoznati naše *bivše* savjetnike. - Izišao je; Fancy je odmah pošla za njim.

Zee je dovela Mandy. U zraku se još uvijek osjećao sukob. S nelagodom u glasu, primijetila je: - Čula sam mnogo vike.

- Razriješili smo neke stvari - reče Nelson.

- Nadam se da se slažeš s mojom odlukom, tata.

- Kao što si rekao, to je tvoja odluka. Nadam se da si spreman živjeti s njom.

- Moralo je tako biti, radi mog vlastitog mira.

- Onda se prestani ispričavati za nešto što je već učinjeno.

- Rekla sam Mandy da ćemo poći u kratku šetnju do Sundance Squarea - reče Zee i tako prekine neugodan razgovor. Mislim da više neće padati kiša.

- Idem i ja s vama - reče Nelson i podigne Mandy u naručje. Činilo se da mu se vratilo dobro raspoloženje. - Dobro bi mi došlo malo kretanja. I neće nam smetati bude li ikad padala kiša, zar ne, Mandy?

- Hvala na podršci - Tate je rekao Avery kad su napokon ostali sami. - Nisi mi je uvijek davala.

- Kao što me Jack grubo podsjetio.

- Bio je uzrujan.

- Više od toga, Tate. Jack me prezire.

Činilo se da ne želi o tome razgovarati. Možda je znao, kao što je Avery znala, da Jack nije volio Carole, ali je žudio za njom. Možda je Tate ignorirao tu zlosretnu činjenicu u očajničkoj nadi da će nestati.

- Zašto si to učinila? - upita. - Zašto si stala na moju stranu? Jesi li osjećala da je to tvoja dužnost, kao moje žene?

- Ne - rekla je, uvrijedivši se. - Stala sam na tvoju stranu jer vjerujem da imaš pravo. Ni meni se nije svidjelo njihovo miješanje u sve, niti njihovi savjeti, baš kao ni tebi.

Palo joj je na pamet da bi ljudi iz tvrtke Wakely i Foster mogli nekako biti povezani sa zavjerom usmjerenom protiv Tatea. To je bio još jedan razlog da bude sretna što ih više neće vidjeti.

Nakon nedavne užarene rasprave apartman se odjednom doimao neobično tihim. Paradoksalno, ali bez drugih ljudi salon se činio manjim, a ne većim. Pritiskala ih je tiha samoća.

Avery je sklopila ruke na trbuhu. - Pa, ja...

- Lijepo je od mame i tate da su povelili Mandy u šetnju.

- Da, doista.

- Uživat će u kratkom izletu.

- A ti ćeš imati priliku bez ometanja proučavati svoje govore.

- Hmm.

- Iako mislim da ih zapravo ne trebaš proučavati.
- Ne, sve mi je poznato iz današnjeg rasporeda.
- To je dobro.

Na trenutak se zagledao u vrhove svojih čizama. Kad je podigao pogled, pitao je: - Misliš li da će padati kiša?

- Ja, ovaj... - Kratko je pogledala prema prozoru. - Ne vjerujem, ne. To...

Posegnuo je za njom, privukao je uza se i poljubio joj vrat.

- Tate?
- Hmm? - Poveo ju je unatrag prema kauču.
- Mislila sam, nakon onoga noćas, da nećeš željeti...
- Pogrešno si mislila.

39. poglavlje

- Buu!

Fancy je skočila iza vrata čim je Eddy ušao u svoju hotelsku sobu. Nije se čak ni trznuo. - Kako si ušla ovamo?

- Podmitila sam sobaricu.

- Čime?

- Gaćicama strica Tatea.

- Ti si bolesna.

- Zar nisi oduševljen?

- Što je ono? - Pokazao je prema stolu ispred velikog prozora. Bio je pokriven bijelim stolnjakom i postavljen za dvoje.

- Ručak. Salata od račića u slatkim malim polovicama avokada.

- Trebala si me najprije pitati, Fancy.

- Zar nisi gladan?

- Ne bi bilo važno ni da jesam. Imam samo minutu vremena. - Sjeo je na rub kreveta i podigao telefonsku slušalicu. Nakon što je pogledao na komadić papira što ga je izvadio iz džepa košulje, utipkao je broj. - Gospodina Georgea Malonea, molim vas.

Fancy je stajala na koljenima iza njega i trljala se zdjelicom o njegova leđa. - Gospodin Malone? Ovdje je Eddy Paschal, član Rutledgeove ekipe. Zvali ste? - Eddy je sagnuo glavu kad se nagnula iznad njegova ramena i ugrizla ga za uho.

- Raspored gospodina Rutledgea je prilično popunjen, bojim se. Što ste imali na umu? Koliko ljudi? Hm-hm.

Poljubila ga je u vrat i lagano uvukla njegovu kožu između svojih zuba. Šakom je pokrio slušalicu. - Prestani, Fancy. Imam posla.

Nadurivši se, skočila je s kreveta. Prišla je zrcalu i razbarušila kosu. Sagnuvši se u struku, zabacila je prema dolje svoju gustu grivu. Kad se uspravila, zadovoljno je opazila da je Eddy zurio u njezinu stražnjicu. Okrenuta prema njemu i raširenih nogu, počela je dizati svoju kratku suknju, zavodnički je podižući centimetar po centimetar.

- Do kada vam moram javiti?

Dok je Eddy nastavljao telefonski razgovor, raširenim je rukama milovala svoja bedra. Palčevi su joj se spojili na crvenom trokutu od satena što je pokrivaio njezine stidne dlake. Pogladi se jednom, dvaput, a tada je skinula gaćice i mahala mu njima pred nosom.

- Razgovarat ću s gospodinom Rutledgeom i javiti vam se čim budem mogao. U svakom slučaju, cijenimo vaš interes. Hvala na pozivu.

Spustio je slušalicu. Na Fancyno ogorčenje, prošao je kraj nje i ušao u kupaonicu, gdje je oprao ruke i počeo sjati se.

- Koji ti je vrag? - pitala je kad mu se pridružila.

- Ništa. Žuri mi se, to je sve.

- Ljutiš se jer te je stric Tate natjerao da otpustiš one klipane, zar ne?

- Ne ljutim se. Samo se ne slažem s njim, to je sve.

- Pa, nemoj se iskaljivati na meni.

- Ne iskaljujem se. - Poravnao je kravatu i popravio manšete.

- Ono jutros bila je prava scena, zar ne? Još nikad nisam vidjela strica Tatea tako raspaljenog. Nekako je sladak kad je tako raspoložen. Obožavam kad je muškarac na rubu.- Provukla je ruke ispod Eddyjevih i šakama pritisnula njegov šlic. - Ta potencijalna nasilnost tako je seksi.

- Sada nemam vremena za tebe, Fancy. - Maknuo je njezine ruke i vratio se u sobu.

Bacila se na krevet i gledala kako sređuje papire u svojoj aktovci. Bio je tako privlačan kad bi mu se čelo nabralo od koncentracije.

Nadahnuta, Fancy se odgurala po krevetu dok nije bila leđima oslonjena o uzglavlje. Preko glave je skinula bijelu pamučnu majicu i bacila je na pod kraj ranije odbačenih gaćica. Ostala je samo u minisuknji i crvenim kaubojskim čizmama. Tada ga je tiho zazvala. Okrenuo se. Polako je jezikom prešla preko donje usne i šapnula: - Jesi li ikad imao kaubojku?

- Kad već pitaš, da - blago će on. - Sinoć. U guzicu. Ili se ne sjećaš?

Fancyna raširena koljena skupila su se poput čeljusti zamke. Otkotrljala se do ruba kreveta, podigla majicu i navukla je preko glave, divlje gurajući ruke u rukave.

Kad je stala pred njega, u očima su joj blistale suze. - To nije bilo baš lijepo.

- Sinoć si mislila da jest.

- Nisam na to mislila! - vikne Fancy.

Eddy je mirno zatvorio aktovku i uzeo sako. - *Lijepo* je riječ koju je neobično čuti iz tvojih usta. - Krenuo je prema vratima.

Uhvatila ga je za rukav dok je prolazio kraj nje. - Zašto si tako odvratan prema meni?

- Žuri mi se, Fancy.

- Onda se ne ljutiš?

Zaobišao ju je. - Ne ljutim se.

- Hoću li te kasnije vidjeti?

- Na skupu danas poslije podne. - Opipao je džep kako bi provjerio ima li ključ sobe, a zatim je posegnuo za kvakom.

Priljubila se uz vrata. - Znaš na što mislim. Hoću li te vidjeti kasnije? - Zavodnički se smiješeći, stisnula ga je kroz hlače.

- Da, znam na što misliš. - Odgurnuo je njezinu ruku i otvorio vrata, unatoč njezinim naporima da ga u tome spriječi. -U međuvremenu nastoj se kloniti nevolja.

Kad su se za njim zatvorila vrata, Fancy se prepustila psovka. Isplanirala je intimni ručak, a zatim brzi, grubi seks. Ili, ovisno o njegovim obvezama, dugo lijeno poslijepodne vođenja ljubavi.

Toliko o tome, srdito je pomislila. Nitko više ništa nije činio niti govorio ukoliko se nije odnosilo na izbore. Bila je prokleta umorna od slušanja o izborima. Bit će presretna kad sve to završi pa će se Eddy moći koncentrirati samo na nju.

Ponovno se naslonila na uzglavlje kreveta i uključila televizor. Zaljubljeni par iz neke sapunice valjao se pod satenskim plahtama. Bijesna i ljubomorna, pritiskala je gumbe na daljinskom upravljaču i mijenjala programe. Geraldo Rivera je komentirao nadglasavanje fundamentalističkog propovjednika i transvestita. Na drugom programu je skupina kućanica mirisala otvorene staklenke maslaca od kikirikija. Vratila se na sapunicu.

Strastveno je voljela Eddyja, ali je priznavala da je dio njegove privlačnosti upravo ta rezerviranost. Poznavala je tipove koji su se mahnito ševili. Zgrada se mogla srušiti oko njih, a oni to ne bi znali sve dok ne bi doživjeli orgazam.

Eddy nije takav. Njegova fizička izvedba je fantastična, ali um mu je bio negdje drugdje. Čak ni najintimniji čini nikad nisu od njega iziskivali emocionalno sudjelovanje. Sudjelovao je u tome gotovo kao promatrač.

Uzbuđivala ju je ta čelična samokontrola. Bila je drukčija, intrigantna.

No katkad je željela da je Eddy promatra s onakvim izrazom opčinjenog obožavanja kakvim muška zvijezda Sapunice zuri u lice svoje prelijepe partnerice. Njegove su

oči govorile o obilju bezuvjetne ljubavi, a njegove su joj usne ljubile vrške prstiju.

Osvajanje srca Eddyja Paschala bio bi pravi uspjeh. Uživala bi u spoznaji da ne može skinuti pogleda s nje, da će je gladno slijediti dok se kreće prostorijom.

Voljela bi da Eddy bude tako posve opčinjen njome. Voljela da bude njome opčinjen onako kako je stric Tate opčinjen strinom Carole.

Dorothy Rae je krenula u napad dok su sjedile u limuzini i čekale da im se muškarci pridruže. U jednom je trenutku mirno zurila kroz prozor u crvene, bijele i plave zastavice što su vijorile na vjetru, a u idućem je poput mačke siktala na Avery.

- Uživala si u tome, zar ne?

Mandyna je glava počivala u Averynu krilu. Djevojčica se umorila i postala nemirna na skupu, pa se s njom vratila u automobil prije završetka programa. Mandy je sada spavala. Dorothy Rae je pošla s njima do automobila, a bila je tako tiha da je Avery gotovo zaboravila da je ondje.

- Oprosti, što si rekla? - neodređeno upita Avery.

- Rekla sam da si uživala u tome.

Avery uopće nije shvaćala o čemu govori. Zbunjeno je odmahнула glavom. - U čemu sam uživala?

- Uživala si kad si jutros od Jacka napravila budalu.

Je li pijana? Avery ju je pozornije pogledala. Upravo suprotno, izgledala je kao da joj je očajnički potrebno piće. Oči su joj bile bistre, ali su divlje blistale, kao u osobe koja je poludjela. U rukama je gužvala vlažni papirnati rupčić.

- Kako sam od Jacka napravila budalu? - upita Avery.

- Tako što si stala na Tateovu stranu.

- Tate je moj muž.

- A Jack je moj!

Mandy se promeškollila, ali je samo jednom otvorila oči i odmah ponovno usnula. Dorothy Rae je utišala glas.

- To te nije spriječilo da mi ga pokušaš ukrasti.

- Nisam ti ga pokušala ukrasti.

- U posljednje vrijeme možda nisi - reče i rupčićem obriše suzne oči - ali prije nesreće jesi.

Avery ništa nije rekla.

- Ono što je u tome tako odvratno - nastavi Dorothy Rae - jest da ga zapravo uopće nisi željela. Čim se zainteresirao, prezirno si ga odbila. Nije te bilo briga što si time uništila njegov ego. Samo si željela napakostiti Tateu tako što si očijukala s njegovim bratom.

Avery nije mogla zanijekati ružne navode jer su vjerojatno bili istiniti. Carole se ne bi ustručavala od ljubavne veze s muževim bratom, ili samo otvorenim pokazivanjem da je spremna na to. Većinu zadovoljstva crpila bi iz nesklada i razdora što bi ih time izazvala u obitelji. Možda je sve to bio dio plana kojim je Carole nastojala uništiti Tateu.

- Nemam nikakvih planova s Jackom, Dorothy Rae.

- Zato što nije on taj koji je u središtu pozornosti. - Njezina je ruka poput pandže zgrabila Averynu. - Nikad nije. Nikad nije ni bio. Znala si to. Zašto ga nisi jednostavno ostavila na miru? Kako se usuđuješ tako poigravati ljudskim životima?

Avery je istrgnula ruku iz njezina stiska. - Jesi li se borila za njega?

Dorothy Rae nije bila spremna za protunapad. Zabezegnuto je zurila u Avery. - Ha?

- Jesi li se ikad borila sa mnom za Jackovu pozornost, ili si se jednostavno svakodnevno opijala i dopustila da se to dogodi?

Lice Dorothy Rae počelo se trzati. Njezine su oči još više pocrvenjele i ovlažile se. - To nije baš ljubazno od tebe.

- Ljudi su predugo bili ljubazni prema tebi. Svi u obitelji prave se da ne vide tvoju bolest.

- Ja nisam...

- Bolesna si, Dorothy Rae. Alkoholizam je bolest.

- Nisam alkoholičarka! - plačljivo je viknula, ponavljajući ono što je njezina majka godinama govorila.

- Popijem nekoliko pića...

- Ne, ti piješ da bi se napila i ostaješ pijana. Valjaš se u samosažaljenju, a zatim se čudiš zašto tvoj muž žudi za drugim ženama. Pogledaj se. Grozno izgledaš. Zar je čudo što je Jack izgubio zanimanje za tebe?

Dorothy Rae potraži kvaku na vratima. - Ne moram ovdje sjediti i to slušati.

- O da, moraš. - Preokrenuvši situaciju, Avery ju je zgrabila za ruku i nije ju htjela pustiti. - Vrijeme je da netko postane grub s tobom, upozna te s nekoliko činjenica. Nitko ti nije ukrao muža. Sama si ga odgurnula.

- To nije istina! Zakleo se da ja nisam razlog za njegov odlazak.

- Odlazak? Dorothy Rae ju je blijedo pogledala.

- Zar se ne sjećaš, Carole? To je bilo nedugo nakon što ste se ti i Tate vjenčali.

- Ja... naravno, sjećam se - promuca Avery. - Izbivao je oko...

- Šest mjeseci - žalosno reče Dorothy Rae. - Najdužih šest mjeseci u mojem životu. Nisam znala gdje je, što radi, hoće li se ikad vratiti.

- Ali vratio se.

- Rekao je da mu treba samoća kako bi sredio neke stvari. Imao je toliko pritisaka.

- Kao na primjer?

Bespomoćno je slegnula ramenima. - O, Nelsonova očekivanja glede odvjjetničke tvrtke, Tateova kampanja, moje opijanje, Fancy.

- Fancy je potrebna majka, Dorothy Rae.

Neveselo se nasmijala. - Ali ne ja. Mrzi me.

- Kako znaš? Kako znaš što ona osjeća o bilo čemu? Razgovaraš li ikad s njom?

- Pokušavam - cviljela je. - Nemoguća je.

- Boji se da je nitko ne voli. - Avery naglo udahne. - A ja se bojim da je možda u pravu.

- Ja je volim - žestoko se pobuni Dorothy Rae. - Dala sam joj sve što je ikad željela.

- Obasipala si je igračkama kako bi bila zauzeta tako da njezin odgoj ne ometa tvoje opijanje. Tuguješ za dvoje djece koje si pobacila na račun onog koje imaš.

Dorothy Rae je spomenula djecu koju je izgubila one večeri kad se saznalo za Carolein pobačaj. Kasnije je Avery izvukla pojedinosti iz Fancy. Sada je mnogo bolje shvaćala zašto je Dorothy Rae tako nesretna. Avery se nagnula preko udobnog sjedala, preklinjući Dorothy Rae da je sasluša. - Fancy srlja u propast. Potrebna si joj. Potreban joj je otac. Treba joj netko tko će odlučno postupati s njom. Da Jack nije toliko zabrinut za tvoje opijanje, možda bi više vremena i pozornosti posvetio svojoj kćeri. Ne znam.

- Ali znam da će, ukoliko nešto brzo ne poduzmete, nastaviti s ovakvim ponašanjem, činit će nevjerojatne stvari samo da privuče vašu pozornost. Jednog od ovih dana poći će predaleko i nauditi sebi.

Dorothy Rae je odgurnula s lica pramen kose i zauzela defenzivno držanje. - Fancy je oduvijek bila problem, prevelik za mene i Jacka. Svoje glava je. Samo se ponaša kao tinejdžerka, to je sve.

- O, doista? Tinejdžerka? Jesi li znala da se neku večer vratila kući nakon što ju je premlatio neki tip kojeg je pokupila u baru? Da - naglašeno će Avery kad je vidjela kako je Dorothy Rae problijedjela od nevjerice.

- Ponašam se poput priučenog psihologa, ali mislim da Fancy vjeruje da ne zaslužuje ništa bolje od toga. Misli da

nije vrijedna ljubavi jer je nikad nitko nije volio, iako je na sve moguće načine nastojala privući vašu pozornost.

- To nije istina - reče Dorothy Rae, odmahujući glavom u tvrdoglavom nijekanju.

- Bojim se da jest. A ima još. - Avery je odlučila zaboraviti na oprez. Ipak se, na kraju krajeva, zalaže za život mlade žene. - Fancy spava s Eddyjem Paschalom.

- Ne vjerujem ti - hroptavo će Dorothy Rae. - Mogao bi joj biti otac.

- Prije nekoliko tjedana vidjela sam je kako izlazi iz njegove hotelske sobe u Houstonu.

- To ne znači...

- Bila je zora, Dorothy Rae. Čim sam je vidjela, znala sam što je cijelu noć radila. Imam razloga vjerovati da veza još uvijek traje.

- Ne bi to učinio.

Žalosno je bilo što Dorothy Rae nije dovela u pitanje moral svoje kćeri, već samo onaj obiteljskog prijatelja. - On to čini.

Potrajalo je nekoliko trenutaka dok Dorothy Rae nije prihvatila tu informaciju, a tada je stisnutim očima pogledala Avery. - Baš se ti možeš nabacivati kamenjem na moju kćer.

- Ne shvaćaš u čemu je bit - reče Avery. - Ne osuđujem Fancyne moralne kvalitete. Zabrinuta sam za nju. Misliš li da se muškarac poput Eddyja zanima za nju u nekom drugom smislu, a ne samo radi seksa? S obzirom na njegovo prijateljstvo s Tateom, misliš li da će ta veza dulje potrajati ili će se razviti u nešto značajnije? Neće.

- Ono što me doista zabrinjava je činjenica da Fancy misli da je zaljubljena u njega. Ako je odbaci, to će samo pojačati loše mišljenje što ga ima o sebi.

Dorothy Rae se prezirno nasmije. - Upravo suprotno, moja kći ima visoko mišljenje o sebi.

- Zar zato naokolo skuplja neznance i dopušta im da je udaraju? Zar zato skače od muškarca do muškarca i dopušta im da s njom rade što god hoće? Je li se zato bacila na čovjeka kojeg nikako ne može imati? - Avery odmahne glavom. - Fancy uopće ne voli sebe. Kažnjava samu sebe jer nije vrijedna ljubavi.

Dorothy Rae je čupkala papirnati rupčić. Tiho reče: - Nikad nisam imala previše kontrole nad njom.

- Zato jer ne možeš kontrolirati sebe.

- Okrutna si, Carole.

Avery je poželjela zagrliti ženu i čvrsto je držati. Željela je reći: *Ne, nisam .okrutna. Nisam. Govorim ti to za tvoje vlastito dobro.*

No odgovorila je onako kako bi Carole mogla odgovoriti: Samo sam umorna od toga da se na mene svaljuje krivnja za loše stanje u kojem se nalazi tvoj brak. Budi Jacku žena, a ne cmizdravica.

- Kakva bi bila korist od toga? - potišteno uzdahne Dorothy Rae. - Jack me mrzi.

- Zašto to kažeš?

- Znaš zašto. Jer misli da sam ga prevarom namamila u brak. Doista sam mislila da sam trudna. Doista mi je kasnilo.

- Da te Jack mrzi - reče Avery - zar bi sve te godine ostao u braku s tobom? Zar bi se vratio nakon rastanka od šest mjeseci?

- Ako mu je Nelson tako rekao - žalosno će Dorothy Rae.

Ah. Jack uvijek čini ono što mu otac kaže. Dužnost ga veže uz njegovu ženu, a ne ljubav. On je radni konj; Tate je čistokrvan. Neravnoteža može izazvati mnogo mržnje. Možda je Jack pronašao način na koji će se osvetiti bratu i roditeljima koji su mu davali prednost.

Avery je iz druge perspektive pogledala Dorothy Rae i priznala sebi da bi se možda i ona odala piću kad bi se

našla uhvaćena u braku bez ljubavi koji se nije raspao samo zahvaljujući naredbi despotskog oca. Situacija je posebno porazno djelovala na Dorothy Rae koja očito veoma voli Jacka.

- Evo - reče Avery, izvadi čisti papirnati rupčić iz torbice i pruži ga Dorothy Rae - obriši oči. Stavi svježi ruž.

Baš kad je dovršavala, Fancy je otvorila vrata automobila i ušla. Sjela je na jednu od sklopivih stolica okrenutih prema njima. - Bože, ovo sranje od kampanje doista je odvratno. Pogledaj što je jebeni vjetar učinio od moje kose.

Dorothy Rae je nesigurno pogledala Avery. Ona je zadržala ravnodušan izraz lica. Dorothy Rae se ohrabrila i okrenula svojoj kćeri. - Ne bi se smjela tako izražavati, Fancy.

- Zašto?

- Jer to ne priliči jednoj dami, eto zašto.

- Dami? Tako je, mama - reče i drsko namigne. - Samo se ti nastavi zavaravati. Popij nešto kad si već kod toga. Odmotala je žvakaću gumu i ubacila je u usta. - Koliko će ovo još trajati? Gdje je radio u ovom čudu?

- Više bih voljela da ga ne uključuješ, Fancy - reče Avery. - Probudit će Mandy.

Tiho je opsovala i lupkala vrhovima svojih crvenih čizama.

- Za večerašnji skup morat ćeš odjenuti nešto prikladnije - reče Dorothy Rae pogledavši lijepo oblikovana bedra svoje kćeri.

Fancy je ispružila ruke na sjedalo iza sebe. - O, je li? Pa, ja nemam ništa *prikladno*. Hvala Bogu.

- Kad se vratimo u hotel, pregledat ću stvari što si ih ponijela i vidjeti ...

- Vraga, hoćeš! - uzvikne Fancy. - Staviti ću ono što mi se sviđa, prokletstvo. Osim toga, već sam ti rekla da nemam ništa...

- Kako bi bilo da danas poslije podne pođemo u kupovinu? - Obje su pogledale Avery, očito zaprepastene njezinim iznenadnim prijedlogom. - Sigurna sam da ćeš naći haljinu koja će odgovarati, a ipak biti moderna. Ja ne mogu poći, naravno, ali vas dvije biste mogle uzeti taksi i poći u jedan od trgovačkih centara dok Tate obavi onaj intervju za televiziju. Zapravo - doda, osjećajući njihovo oklijevanje - imam popis nekih stvari što biste ih mogle kupiti za mene kad već idete.

- Tko kaže da ću ja poći? - mrzovoljno će Fancy.

- Želiš li poći, Fancy?

Fancy je brzo pogledala majku koja je govorila tiho, gotovo plaho. Očito je bila zabezeknuta. U očima joj se vidio izraz nepovjerenja, ali i znatiželje. Avery je iza maske svjetske cure opazila trunčicu ranjivosti.

- Zašto ne bismo pošle? - nesigurnim će glasom Dorothy Rae. - Prošle su godine otkako smo zadnji put učinile tako nešto. Možda čak i ja kupim novu haljinu, ako mi pomogneš izabrati.

Fancy je otvorila usta kad da će odbiti prijedlog. No nakon trenutka oklijevanja navukla je na lice izraz koji je govorio da joj se živo fućka. - Može, ako želiš, poći ću s tobom. Zašto ne?

Pogledala je kroz prozor i opazila Eddyja koji je vodio skupinu ljudi prema limuzinama. - Vraški je sigurno da nemam što drugo raditi.

40. poglavlje

- Dobra večer, gospodine Lovejoy.

Van je bio sagnut i nešto je prtljao oko svoje kamere. Podigao je glavu i maknuo dugu kosu s lica. - O, zdravo, Av... ovaj, gospodo Rutledge.

- Drago mi je da vas ponovno vidim.

- I meni. - Ubacio je praznu kasetu u kameru i podigao je na rame. - Nije vas bilo tijekom prvog tjedna ovog putovanja, ali vidim da je obitelj ponovno na okupu.

- Da, gospodin Rutledge je želio da budemo uz njega.

- Je li? - značajno se naceri Van. - Nije li to slatko?

Priekorno ga je pogledala. Iako je nekoliko puta tijekom dana vidjela Vana, te su se pozdravili kimanjem glave, sve do sada nije imala prilike razgovarati s njim. Poslijepodne je prošlo kao u nekoj magli, pogotovo nakon zanimljivog razgovora s Dorothy Rae.

- Kako ide? - upita Van.

- Kampanja? Iscrpljujuće. Danas sam se tisuću puta rukovala, a to je samo djelić onoga što je Tate učinio. Stoga se uopće nije čudila da je bio onako umoran kad je prethodne večeri stigla u Fort Worth. No pred svakim je skupom morao djelovati svježe i orno.

Ovo je bio posljednji skup za taj dan. Iako je banket službeno završio, podij je bio pun ljudi koji su klicali njegovom govoru, a sad su ga željeli osobno upoznati. Suosjećala je s njim zbog zahtjeva što su ih pred njega postavljali nakon tako napornoga dana, ali je bila zadovoljna da joj se pružila prilika šmugnuti i potražiti Vana.

- Čuo sam da je otpustio one podlace iz tvrtke Wakely i Foster.

- Vijesti se brzo šire.

- Paschal je već dao izjavu u tom smislu. Ako mene pitaš, Rutledge ih je trebao i ranije izbaciti. Posve su onemogućavali pristup. Bilo je kao da se ševiše s gumom pojačanom čeličnim trakama na pimpeku umjesto obične gume.

Avery se nadala da nitko nije čuo usporedbu. To bi mogao reći suradnici, ali teško da su te riječi prikladne za uši supruge kandidata za Kongres. Brzo je promijenila temu. - Reklame što si ih snimio na ranču sad se prikazuju na televiziji.

- Vidjela si ih?

- Izvrsna fotografija, gospodine Lovejoy.

Nasmiješio se i pokazao svoje iskrivljene zube. - Hvala, gospodo Rutledge.

- Jesi li ovdje vidio nekoga poznatog? - pitala je i ležerno prešla pogledom preko mnoštva.

- Ne večeras. - Tako je naglasio drugu riječ da se Avery naglo okrenula k njemu. - Danas poslije podne bilo je nekih poznatih lica u mnoštvu.

- O? - I sama je pozorno promatrala ljude, ali na svoje olakšanje, nije opazila Sijedu Kosu. Van očito jest. -Gdje? U hotelu?

- U General Dynamicsu i opet u Zračnoj bazi Carswell.

- Shvaćam - drhtavo će Avery. - Je li to prvi put na ovom putovanju?

- Aha - reče i kimne glavom. - Pa, morate me ispričati, gospodo Rutledge. Dužnost zove. Izvjestitelj mi daje znakove, a to znači da moram poći.

- O, žao mi je što sam vas zadržala, gospodine Lovejoy.

- Nema problema. Bilo mi je drago. - Udaljio se nekoliko koraka, a tada se okrenuo. - Gospodo Rutledge, jeste li ikad pomislili da je netko ovdje kako bi vidio vas, a ne, ovaj, vašeg muža?

- Mene?

- To je samo ideja. Ali vrijedi razmisliti o tome. - Vanove su je oči upozoravale. Nekoliko trenutaka kasnije nestao je u mnoštvu ljudi.

Avery je stajala vrlo mirno i razmišljala o neugodnoj teoriji. Nije opazala kretanje mnoštva, buku i vrevu, a nije bila svjesna ni osobe koja ju je promatrala s druge strane prostorije i pitala se o čemu su ona i neuredni snimatelj tako dugo razgovarali.

- Jack?

- Hmm?

- Jesi li opazio moju novu frizuru?

Dorothy Rae se divila svom odrazu prvi put nakon beskrajno dugo vremena. U mladosti, kad je bila najpopularnija djevojka u srednjoj školi Lampasasa, dotjerivanje joj je oduzimalo najviše vremena. No već se godinama nije imala čemu diviti kad bi se pogledala u zrcalo.

Jack se odmarao na krevetu u hotelskoj sobi i čitao novine, te mehanički odgovori: - Lijepo izgleda.

- Danas smo Fancy i ja prošle kraj tog modernog salona za uljepšavanje u trgovačkom centru. Znaš, onakvo mjesto gdje su svi djelatnici odjeveni u crno i imaju nekoliko naušnica na svakom uhu. - Jack nešto progunda. - Impulsivno sam rekla: »Fancy, idem se malo preurediti.« I tako smo ušle, a jedna od djevojaka napravila mi je frizuru, našminkala me i uredila nokte.

-Hmm.

Gledala je u zrcalo i okretala glavu s jedne na drugu stranu. Fancy je rekla da bih trebala malo posvijetliti kosu, baš ovdje oko lica. Rekla je da bi me to pomladilo za nekoliko godina. Što misliš?

- Mislim da bih se čuvao svakog savjeta koji daje Fancy.

Novostečeno samopouzdanje Dorothy Rae malo se pokolebalo, ali je odoljela iskušenju da pođe do bara i natoči si piće. - Ja... prestala sam piti, Jack - izlaze Dorothy Rae.

Spustio je novine i prvi put te večeri doista ju je pogledao. Nova frizura bila je bujnija, kraće kose i dobro joj je pristajala. Suptilno nanescena šminka ovlažila je suhe bore njezina lica što su ih stvorile rijeke votke, a dala je i boju pustoši kakvo je još jučer bilo.

- Od kada?

Njezino samopouzdanje je još malo popustilo pred njegovim skepticizmom, ali je hrabro držala glavu uspravljenu. - Od jutros.

Jack je složio novine i bacio ih na pod. Posegnuo je za prekidačem noćne lampe na uzglavlju i rekao: - Laku noć, Dorothy Rae.

Prišla je krevetu i ponovno upalila svjetlo. Iznenadeno ju je pogledao. - Ovog puta mislim ozbiljno, Jack.

- Mislila si ozbiljno svaki put kad si rekla da ćeš prestati.

-Sada je drukčije. Prijavit ću se u jednu od onih bolnica u koje si me želio poslati. To jest, nakon izbora. Znam da sad nije pravi trenutak da se jedan od članova Tateove obitelji smjesti u ustanovu za liječenje alkoholičara.

- Ti nisi alkoholičarka.

Žalosno se nasmiješila. - Jesam, Jack. Da, jesam. Trebao si me davno prisiliti da to priznam. - Ispružila je ruku i plaho mu dodirnula rame. - Ne krivim tebe. Sama sam odgovorna za ono što sam postala.

Tada se njezina lijepo oblikovana brada, koja je nekako preživjela opijanje i nezadovoljstvo, još malo podigla. Dok se držala tako ponosno, njezino je lice podsjetilo na kraljicu ljepote što je bila i na kolegicu punu

života u koju se zaljubio. - Više neću biti beskorisna pijanica.

- Vidjet ćemo.

Nije zvučio posebno optimistično, ali je barem privukla njegovu pozornost, a i to je nešto. Najčešće je uopće nije slušao jer je rijetko kada govorila o nečemu što bi njega moglo zanimati. Zamolila ga je neka se malo pomakne kako bi mogla sjesti na rub kreveta kraj njega, a zatim je čedno sklopila ruke u krilu. - Moramo se malo više pozabaviti Fancy.

- Sretno - Jack otpuhne kroz nos.

- Jasno mi je da je ne možemo staviti na uzicu. Odrasla je.

- I predaleko je zašla.

- Možda. Nadam se da nije. Želim da zna kako mi je stalo do onoga što joj se događa. - Usne su joj se rastvorile u lagani osmijeh. - Zapravo smo se dobro slagale danas poslije podne. Pomogla mi je izabrati novu haljinu. Jesi li opazio što je večeras imala na sebi? Haljina je još uvijek napadna, ali konzervativna u odnosu na ono što ona inače nosi. Čak je i Zee komentirala. Fancy treba čvrstu ruku. Jedino će tako znati da je volimo. - Zastala je i s oklijevanjem ga pogledala. - I želim pomoći tebi.

- Pomoći u čemu?

- Da se oporaviš od svojih razočaranja.

- Razočaranja?

- Uglavnom je riječ o Carole. Ne moraš ništa priznavati niti nijekati - brzo će Dorothy Rae. - Sad sam posve trijezna, ali znam da tvoja žudnja za njom nije bila plod moje pijane mašte. Nije mi važno jesu li se tvoje želje ostvarile ili nisu.

- Ne bih ti mogla zamjeriti ako si mi bio nevjeran. Bilo je trenutaka kad sam svoje sljedeće piće voljela jednako kao i tebe, možda i više. Znam da si zaljubljen u Carole, u

svakom slučaju, zaluđen si njome. Iskoristila te je i povrijedila. Želim ti pomoći da je preboliš.

- I želim ti pomoći prevladati druga razočaranja, kao što je bilo ono jutros kad je Tate pobio tvoju odluku da se zadrže oni savjetnici.

Skupivši hrabrost, dotaknula mu je lice. Ruka joj je neznatno drhtala. - Bez obzira na mišljenje ostalih o tebi, ja znam da si dobar čovjek. Uvijek si bio moj junak, Jack.

Prezirno je otpuhnuo na to. - Krasan junak.

- Za mene jesi.

- O čemu je ovdje zapravo riječ, Dorothy Rae?

- Želim da se ponovno volimo. Dugo ju je gledao, pozornije nego nekoliko proteklih godina. - Sumnjam da se to može dogoditi.

Prestrašio ju je njegov beznadni ton. Međutim, samo mu se ovlaš osmjehnula. - Zajedno ćemo raditi na tome. Laku noć, Jack.

Ugasila je svjetlo i legla kraj njega. Nije reagirao kad ga je obujmila rukama, ali se nije ni okrenuo od nje, što je obično činio.

Nesanica je postala uobičajena otkako se Carole vratila iz bolnice. Zapravo su te noći bez sna dobro došle jer je noć postala najbolje vrijeme za razmišljanje. Nikoga nije bilo u blizini; nikakvo kretanje niti buka nije smetala umu. Tišina je donosila spoznaje.

No ono što je očito nedostajalo bila je logika. Jer bez obzira koliko su se puta analizirali podaci, »logična« je pretpostavka bila nevjerojatna.

Carole nije Carole.

Bilo je važno naći odgovore na pitanja kako, zašto i zbog čega, ali najvažnija je činjenica da je mjesto Carole Navarro Rutledge zauzeo netko drugi. Amnezija je bila jedino drugo objašnjenje za potpunu promjenu njezine osobnosti. To bi objasnilo zašto se zaljubila u svog muža,

ali ne bi opravdalo promjene njezinih karakternih osobina. Njezina trenutna osobnost imala bi smisla jedino ako je ona posve druga žena.

Carole nije Carole.

Onda, tko je ona?

Pitanje je mučno jer je toliko toga na kocki. Godinama pomno pripreman plan uskoro bi trebao dati ploda... osim ako ga ne osujeti uljez. Svi su elementi u pokretu. Prekasno je vratiti se natrag, čak i ako bi se to željelo, što nije slučaj. Slatka osveta katkad iziskuje gorke žrtve. Pravo na osvetu ne smije se zaniijekati.

Međutim, do trenutka realizacije treba pomno paziti na tu Carole, tog uljeza. Doima se prilično nedužnom, ali čovjek nikad ne može biti dovoljno oprezan. Ali tko je ona i zašto bi željela preuzeti identitet druge žene, ako se to doista dogodilo, predstavlja zagonetku.

Čim se vrate kući, treba potražiti odgovore na ta pitanja. Možda joj pred nosom treba mahati još jednom mrkvom, te vidjeti kako će reagirati, kome će se obratiti. Da, potrebna je još jedna poruka. Ne smije znati da je otkrivena. Partner u tome zasigurno bi se složio. Treba pomno paziti na svaki Carolein pokret. Moraju znati tko je ona.

Za početak bi trebalo saznati tko je zapravo poginuo u padu zrakoplova... a tko je preživio.

- Jutro.

- Hej, Jack. Sjedni. - Tate je kretnjom pozvao brata neka sjedne s druge strane stola i dao znak konobaru da mu natoči kavu.

- Ne očekuješ nikog drugog?

- Ne. Carole i Mandy su jutros duže spavale. Ja sam ustao, pošao trčati i odjenuo se kad su se one probudile. Carole je rekla neka ih ne čekam, već da sam pođem dolje. Mrzim sam jesti pa mi je drago da si ovdje.

- Je li? - Konobaru je rekao: - Doručak broj tri. Pazite da slanina bude hrskava, a popečke od krumpira zamijenite krupicom, molim vas.

- Svakako, gospodine Rutledge.

- Isplati se imati slavnoga brata - primijetio je Jack kad se konobar udaljio. - Zajamčena je bolja usluga.

Tate se nagnuo unatrag na svojoj stolici, a šake je spustio s obje strane tanjura. - Imaš li nešto protiv da mi objasniš što znači ona primjedba?

- Koja primjedba? - Jack je ubacio dva paketića šećera u svoju kavu.

- Pitao si me je li mi doista drago što ćeš doručkovati sa mnom.

- Samo sam mislio da nakon onoga jučer...

- Jučer je sve prošlo sjajno.

- Govorim o sastanku s Dirkom i Ralphom.

- Znači da si još uvijek srdit zato što sam ih otpustio?

- To je tvoja kampanja - reče Jack i bezobrazno slegne ramenima.

- To je naša kampanja.

- Vraga jest.

Tate mu je kanio nešto odbrusiti, ali je konobar donio Jackov doručak. Pričekao je dok ponovno nisu ostali sami, a zatim se nagnuo preko stola i blagim, pomirljivim tonom rekao: - Nisam omalovažavao tvoju odluku, Jack.

- Meni se baš tako činilo. Svima ostalima, također.

Tate je zurio u hladne ostatke svog doručka, ali više nije uzeo vilicu. - Žao mi je ako si to primio k srcu, ali njihova taktika mi jednostavno nije odgovarala. Slušao sam tebe, Eddyja, tatu, ali...

- Ali si prihvatio Caroleino mišljenje.

Tatea je iznenadila Jackova žestina. - Kakve veze ona ima s time?

- Ti meni reci.

- Ona je moja žena.

- To je tvoj problem.

Tate se s bratom nije želio upuštati u raspravu o svom braku. Vratio se na pravi problem. - Jack, moje je ime na glasačkom listiću. Ja sam konačno odgovoran za to kakva će biti moja kampanja. Morat ću u Kongresu odgovarati za sve što se događalo, ako budem izabran. Tate Rutledge naglasio je - a ne netko drugi.

- To mi je jasno.

- Onda radi sa mnom, a ne protiv mene. - Zagrijavši se za temu, Tate je odgurnuo tanjur u stranu i podlakticama se oslonio na rub stola. - Ovo ne bih mogao sam učiniti. Dovraga, zar misliš da ne znam koliko si se posvetio tome?

- Želim da te izaberu više od bilo čega na svijetu.

- Znam to, Jack. Ti si moj brat. Volim te. Cijenim tvoju ustrajnost, samopožrtvovnost i sve one sitnice o kojima vodiš brigu tako da meni preostaje više vremena. Jasno mi je, vjerojatno ni ne znaš koliko, da ja sjedim na bijelom konju, a ti dolje lopatom uklanjaš blato.

- Nikad nisam čeznuo za tim da sjedim na bijelom konju, Tate. Samo želim da mi se priznaju zasluge jer prilično dobro uklanjam blato.

- Više nego prilično dobro - reče Tate. - Žao mi je što se jučer nismo slagali po onom pitanju, ali katkad moram poslušati svoj instinkt, unatoč savjetima što ih dobivam od tebe ili bilo koga drugoga.

- Zar bi volio da sam drukčiji? Zar bih bio dostojan kandidat za javnu službu kad bi me se moglo nagovoriti na nešto samo zato što bi to bilo popularno, isplativo i pogodno, iako bih bio protiv toga?

- Pretpostavljam da ne bi.

Tate se skrušeno nasmiješi. - U konačnoj analizi, ja sam taj koji se izlaže svijetu, Jack.

- Samo nemoj očekivati da se sagnem i ljubim te u guzicu kad mislim da griješiš.

Dva su se brata zajedno nasmijala. Jack se prvi ponovno uozbiljio. Pozvao je konobara da odnese njihove tanjure i ponovno im napuni šalice. - Tate, kad već pročišćavamo zrak...

- Hmm?

- Imam dojam da se situacija između tebe i Carole popravila.

Tate oštro pogleda brata, a zatim se okrene u stranu. - Donekle.

- Pa, to je... to je dobro, valjda. Glavno da si ti zadovoljan. Poigravao se praznim paketićem šećera.

- Zašto čekam da padne i druga cipela?

Jack je pročistio grlo i nelagodno se promeškoltio na stolici. - Ne znam, ima nešto... - Prošao je rukom kroz prorijeđenu kosu. Mislić ćeš da sam poludio.

- Iskušaj me.

- Nešto s njom nije u redu.

- Kako to misliš?

- Ne znam. Dovraga, ti spavaš s njom. Ako ti nisi ništa opazio, onda mi se zasigurno pričinilo. - Zastao je, čekajući potvrdu ili nijekanje, ali nije dobio nijedno. - Jesi li je sinoć vidio kako razgovara s onim tipom s televizije?

- Kojim tipom s televizije?

- S onim koji je na ranču snimio materijal za reklame.

- Zove se Van Lovejoy. Pokriva moju kampanju za KTEX.

- Da, znam. - Jack raširi ruke i suho se nasmije. - Samo mi se činilo čudnim što je Carole tako dugo s njim razgovarala tijekom one sinoćnje gužve, to je sve. Pošla je ravno prema njemu čim je sišla s podija. On baš nije njezin tip. - Tate brzo okrene glavu. - Želim reći... - promuća Jack - on nije... prokletstvo, znaš što mislim.

- Znam što misliš. - Tate je govorio tihim glasom.

- Pa, bit će bolje da se vratim gore i potpalim vatru ispod Dorothy Rae i Fancy. Eddy želi da se svi okupimo u

predvorju, već spakirani i spremni za polazak u deset i trideset. - Prijateljski je lupio brata po ramenu dok je prolazio kraj njega. - Uživao sam u doručku.

- I ja, Jack.

Tate je nastavio prazno zuriti kroz prozor. Carole je sinoć ponovno razgovarala s Vanom Lovejoyem? Zašto?

Nije rekao bratu da je već jednom imala privatni razgovor sa snimateljem. Unatoč njezinom vještom objašnjenju, njihov je razgovor na pločniku ispred Adolphusa djelovao nekako tajnim.

Tada je lagala o tome. Znao je da laže, ali ju je tada poljubio; ona mu je uzvratila poljubac, a on je zaboravio zbog čega je počela prepirka. Stvari su se tako dobro razvijale među njima. Zašto se taj mračni oblak morao pojaviti na obzoru?

Njihov seks nikad nije bio tako dobar niti mu je pružao toliko zadovoljstva. Bio je strastven, ali je uvijek bio takav. Bio je prljav, ali je i takav uvijek bio. Samo što sada izgleda da se u prljavi seks upušta s damom, što ga čini još boljim. Više nije požurivala predigru. Više nije izgovarala vulgarnosti. Nije vrištala kao ranije kad se pretvarala da svršava, već je kratko i ubrzano disala, što mu se čini daleko seksepilnijim. I mogao bi se zakleti da je doista doživljavala orgazam. U njihovom vođenju ljubavi bilo je nečeg novog, nečeg intrigantnog, gotovo kao da je zabranjen. Neugodno se osjećao i pri samoj pomisli, ali svaki put je bilo kao da je prvi put. Uvijek je otkrivao nešto novo o njoj, čega ranije nije bio svjestan.

Nikad nije bila čedna, nikad se nije ustručavala naga šetati naokolo. No u posljednje je vrijeme vješto koristila donje rublje kako bi ga privukla, radije nego nagost. Jučer ujutro, kad su vodili ljubav na kauču u salonu, inzistirala je na tome da najprije navuče zastore. Pretpostavljao je da su tome razlog gotovo nevidljivi ožiljci na njezinim rukama.

Uzbuđivala ga je djevičanska plahost. Zavodila ga je suzdržavanjem. Još nije na svjetlu vidio ono što je u mraku milovao rukama i usnama. Neka je proklet ako je zbog te zagonetnosti još više ne želi.

Jučer je cijelo vrijeme razmišljao o njoj. Razbludne misli o njoj ometale su ga u razgovorima na visokoj razini i strastvenim govorima. Kad god su se njihovi pogledi sreli, činilo se da jednako misle, a to je želja da vrijeme što brže prođe kako bi ponovno mogli poći u krevet.

Razvio je neobičnu naviku da u svakom trenutku podsvjesno zna gdje se ona nalazi, procjenjuje koliko je daleko od njega i izmišlja razloge da je dodirne kad god mu je bila dovoljno blizu. No, poigrava li se ona njime? Je li njezina čednost seksualna zamka? Zašto se tako neobjašnjivo zanima za tog snimatelja?

S jedne strane, Tate je odmah želio odgovore. No ako bi odgovori značili da se mora odreći mira, sklada i seksa, bio je spreman vječno čekati na objašnjenja.

41. poglavlje

Zinnia Rutledge zurila je u niz uokvirenih fotografija na zidu iznad ormarića. Voljela je ovaj ured upravo zbog tih fotografija. Mogla bi ih satima promatrati bez da joj to dojadi, iako to nikad nije činila, naravno. Budile su u njoj gorkoslatke uspomene.

Okrenula se kad je začula kako se iza nje otvaraju vrata. - Zdravo, Zee, jesam li te prestrašila?

Zee je brzo zatrepkala kako bi prikrila suze što su joj se nakupile u očima i emocije zatvorila u svom srcu. - Zdravo, Carole. Doista si me iznenadila. Očekivala sam Tatea. Dogovorili su se da će se naći u njegovu uredu i zajedno poći na ručak; poseban sastanak, samo njih dvoje.

- Zato me je poslao ovamo. Bojim se da nosim loše vijesti.

- Ne može doći - s očitim razočaranjem reče Zee.

- Bojim se da ne može.

- Nadam se da se nije dogodilo nešto loše?

- Ne baš. U policiji Houstona došlo je do nemira.

- Svjesna sam toga. Bilo je u svim novinama.

- Pa, jutros je došlo do kulminacije. Eddy je prije sat vremena odlučio da bi Tate trebao poći onamo, procijeniti situaciju i dati izjavu. Posljednja ispitivanja javnog mnijenja pokazuju da Tate smanjuje razliku. Sada za Dekkerom zaostaje samo pet bodova. Ova napeta situacija u Houstonu pružila je savršenu priliku Tateu da iznese neke svoje ideje, ne samo o pitanju sukoba između zaposlenika i poslodavaca, već i o snagama zakona i reda. Lete onamo privatnim mlažnjakom i trebali bi se vratiti za nekoliko sati, ali ručak ne dolazi u obzir.

- Tate voli letjeti jednako kao i njegov otac - uz čeznutljiv osmijeh primijeti Zee. - Uživat će u putovanju.

- Hoćeš li prihvatiti bijednu zamjenu za njegovo društvo?

Nesiguran poziv trgnuo je Zee iz misli. - Misliš, da pođem na ručak s tobom?

- Zar bi to bilo tako strašno?

Zee je snahu odmjerila od glave do pete, ali nije mogla naći zamjerku. Carole je znatno poboljšala svoj imidž otkako se oporavila. Još uvijek se smjelo odijevala, ali sad je više naglašavala stil nego seksepil.

Caroleina je kićenost uvijek odbijala Zee. Bilo joj je drago da se to promijenilo. Međutim, žena u besprijeornoj odjeći još uvijek joj je bila jednako odvratna kao i kad ju je upoznala.

- Preskočit ću to.

- Zašto?

- Nikad nisi znala kad nešto treba ostaviti na miru, Carole. - Zee je gurnula torbicu ispod ruke.

- Zašto ne želiš poći na ručak sa mnom?

Postavila se ispred vrata pa Zee nije mogla izići. Željela sam ručati s Tateom - reče Zee. - Razumijem zašto je morao otkazati, ali sam razočarana i ne vidim zašto bih se pretvarala da nisam. U posljednje vrijeme imamo tako malo zajedničkih trenutaka, on i ja.

- A to ti zapravo najviše smeta, zar ne?

Zee je trenutno ukočila svoje sitno tijelo. Ako Carole inzistira na sukobu, Zee je odlučila da će joj to priuštiti. - Što time želiš reći?

- Ne možeš podnijeti činjenicu da Tate više vremena provodi sa mnom. Ljubomorna si na našu vezu koja iz dana u dan postaje sve snažnija.

Zee se tiho, prezirno nasmije. - Voljela bi to vjerovati, zar ne, Carole? Radije bi mislila da sam samo

ljubomorna, a zapravo znaš da sam se od samog početka protivila tvojoj udaji za mog sina.

-Oh?

- Nemoj glumiti da to nisi znala. Tate zna. Sigurna sam da ste vas dvoje razgovarali o tome.

- Jesmo. A čak i da nismo, znala bih da ti se ni najmanje ne sviđam. Ne znaš baš dobro skrivati svoje osjećaje, Zee.

Zee se nasmiješila, ali je to bio žalostan izraz lica. - Začudila bi se kad bi znala kako dobro skrivam ono što mislim i osjećam. Pravi sam stručnjak u tome. - Carolein se pogled upitno izoštrio, a Zee je to opazila. Pribrala se i ledeno rekla: - Potrudila si se kako bi poboljšala svoj odnos s Tateom. Nelson je oduševljen. Ja nisam.

- Zašto ne? Znam da želiš da Tate bude sretan.

-Upravo tako. A nikad neće biti sretan dok ga ti držiš u svojim pandžama. Vidiš, Carole, znam da su svi tvoji brižni postupci obično spletkarenje. Lažni su, baš kao i ti.

Zee je sa zadovoljstvom opazila kako je Caroleino lice problijedjelo ispod pomno nanesene šminke. Glas joj je bio slabašan. - Lažni? Kako to misliš?

- Uskoro nakon tvoje udaje za Tatea, kad sam prvi put počela opažati nesklad među vama, unajmila sam privatnog istražitelja. Krasno, da. To je bilo najveće poniženje u mojem životu, ali učinila sam to kako bih zaštitila sina.

- Istražitelj je bio odvratna osoba, ali je izvrsno obavio posao. Kao što si dosad nesumnjivo pogodila, opskrbio me je opsežnim podacima o tebi prije nego si postala pravna asistentica tvrtke Rutledge i Rutledge.

Zee je osjećala kako joj raste krvni tlak. Njezino je tijelo postalo slično peći, a gorivo joj je bila mržnja prema toj ženi koja je, hladnom proračunatošću KGB-ova infiltratora, općinila sve muškarce obitelji Rutledge i navela Tatea da se zaljubi u nju.

- Mislim da ne moram precizirati odvratne podatke iz izvještaja, zar ne? Sam Bog zna što je izostavljeno. Samo ću ti reći da je spomenuta burna epizoda što si je provela kao *topless* plesačica. Između tvojih drugih zanimanja - dometnula je i lagano se stresla.

- Tvoja razna umjetnička imena bila su živopisna, ali nemaštovita. Barem se meni tako činilo. Istražitelj je prestao kopati prije nego je saznao koje si ime dobila na rođenju, što ionako nije važno.

Carole je izgledala kao da bi svakog trenutka mogla povratiti. U tišini ureda moglo se čuti kako s mukom guta slinu. Ondje su bile samo njih dvije jer je Tateova tajnica otišla na ručak.

- Zna li još netko o tom... tom izvještaju? Zna li Tate?

- Nitko - odgovori Zee - iako sam često bila u iskušenju da mu ga pokažem, pogotovo u posljednje vrijeme kad sam shvatila da se ponovno zaljubljuje u tebe.

Carole je naglo, drhtavo uzdahnula. - Je li se zaljubio?

- Na moju veliku žalost, vjerujem da jest. U svakom slučaju, očaran je. Vjerojatno unatoč tome što zna da mu to nije pametno. Zaljubljuje se u tu novu Carole koja se pojavila nakon zrakoplovne nesreće. Možda bi se sljedeći put trebala prozvati Feniks, budući da si se uzdigla iz pepela.

Zee je nakrivila glavu i na trenutak proučavala svoju protivnicu. - Ti si veoma pametna mlada žena. Tvoj preobražaj iz jeftine barske plesačice u damu dovoljno šarmantnu da bude senatorova žena doista je izuzetan. Zasigurno ti je trebalo jako mnogo planiranja, proučavanja i marljivog rada da to izvedeš. Čak si izabrala prezime proslavljeno na zidinama Alama. Španjolsko prezime. To je velika prednost za ženu političkog kandidata u Texasu.

- Ali ova je najnovija promjena još nevjerojatnija jer se čini da i sama vjeruješ u nju. Čak bih mogla pomisliti da

si iskrena dok ne usporedim kakva si bila ono jutro prije nesreće s ovim kakva si sada, s Tateom, s Mandy. - Zee odmahne glavom. - Nitko se ne može tako drastično promijeniti, bez obzira koliko je pametan.

- Kako znaš da se nisam promijenila iz ljubavi prema Tateu? Pokušavam biti ono što on želi i treba.

Dobacivši joj rječiti pogled, Zee ju je odgurnula u stranu i posegnula za kvakom. - Jednako kao što znam tko sam ja, tako znam da ti nisi onakva kakvom se želiš prikazati.

- Kad me kaniš razotkriti?

- Nikad. - Carole se trgnula od iznenađenja. - Sve dok je Tate sretan i zadovoljan s tobom, neću mu rušiti snove. Fascikl će ostati naša tajna. No ako mu opet počneš nanositi bol, Carole, uvjeravam te da ću te uništiti.

- Ne možeš to učiniti bez da uništiš i Tatea.

- Ne kanim to svima obznaniti. Bilo bi dovoljno Tateu pokazati izvještaj. Ne bi dopustio kurvi, čak ni preobraće-noj, da odgaja njegovu kćer. To je i meni nepodnošljivo, ali zasad nemam drugog izbora. Rijetko kada to imamo.

Izraz čistog očaja pojavio se na Caroleinu licu. Čvrsto je uhvatila Zee za ruku. - Nikad ne smiješ reći Tateu. Molim te, Zee, molim te, nemoj. To bi ga ubilo.

- To je jedini razlog zašto mu do sada nisam rekla. Zee je istrgnula ruku iz stiska mlađe žene. - Ali vjeruj mi, Carole, ako bih trebala birati između privremenog skandala i toga da cijeli život proživi nesretan, pod svaku bih ga cijenu poštedjela ovog drugog.

Na izlazu je dodala: - Sigurna sam da ćeš potražiti taj dosje što ga imam o tebi. Nemoj se truditi i uništiti ga. Postoji kopija u pretincu u trezoru, a to mogu otvoriti samo ja ili, u slučaju moje smrti, Tate.

Avery je otključala ulazna vrata i ušla u kuću. - Mona? Mandy?

Našla ih je u kuhinji. Obraz što ga je pritisnula uz Mandyn bio je hladan. Cijelim putem od San Antonija vozila je s otvorenim prozorima. Lice joj je gorjelo nakon uznemirujućeg susreta sa Zee. Svježi zrak također je suzbijao mučninu što ju je osjećala kad god bi pomislila na sramotnu prošlost Carole Navarro.

- Je li juha dobra, dušo?

- A-ha - odgovori Mandy i posrče punu žlicu piletine i knedli.

- Nisam nikoga očekivala na ručku, gospodo Rutledge, ali mogu vam nešto pripremiti.

- Ne hvala, Mona. Nisam gladna. - Skinula je jaknu i sjela na jednu od stolica za stolom. - Mogla bih popiti šalicu čaja, ako vas time ne gnjavim previše, molim vas.

Nervozno je kršila ruke dok domaćica nije pred nju spustila šalicu vrela, mirisnog čaja, a zatim je bijelim prstima obuhvatila šalicu.

- Osjećate li se dobro, gospodo Rutledge? Obrazi su vam rumeni.

- Dobro mi je. Samo malo hladno.

- Nadam se da nećete dobiti gripu. Ima je mnogo naokolo.

- Dobro mi je - ponovi Avery i slabašno se osmjehne. - Pojedi voćnu salatu, Mandy, a tada ću ti pročitati priču prije poslijepodnevnog drijemanja.

Pokušala je odgovarati na Mandyno neprestano brbljanje, što je bio znak njezina stalnog napredovanja, ali misli su joj se stalno vraćale na Zee i informacije što ih je prikupila o Carole.

- Gotovo? - Pohvalila je dvije prazne zdjelice što ih je Mandy podigla kako bi ih Avery pregledala. Popila je čaj i pvela Mandy u njezinu sobu. Pomogla joj je da odveže cipelice, podigla je na krevet i pokrila dekom. Sjela je kraj nje s velikom slikovnicom u rukama.

Otac joj je čitao iz takve knjige kad je ona bila djevojčica. Bila je puna prelijepih ilustracija na kojima su se vidjele djevojke duge, kovrčave zlatne kose koje su iz nevolje spašavali privlačni, hrabri junaci svladavajući nemoguće prepreke. Sjećanja na to kako je ležala pod pokrivačima ili sjedila u očevu krilu dok ju je njegov glas uspavljivao bila su među najranijima i najdragocjenijima iz njezina djetinjstva.

To su bili dragocjeni trenuci, kad je njezin tata bio kod kuće i bavio se njome. U bajkama što ih je čitao princeza je uvijek imala oca koji ju je neizmjereno volio. Dobro je uvijek pobjeđivalo sile zla.

Možda se zato i zovu bajke. Uvijek su daleko od stvarnosti u kojoj očevi nestaju na nekoliko mjeseci, a zlo prečesto pobjeđuje.

Kad je Mandy usnula, Avery je izašla iz sobe i zatvorila vrata za sobom. Mona se svakog poslijepodneva na nekoliko sati povlačila u svoje prostorije kako bi gledala sapunice i odmorila se prije pripremanja večere.

Nitko drugi nije bio kod kuće, ali je Avery krišom, na prstima, ravno iz Mandyne pošla prema krilu zgrade što ga je Zee dijelila s Nelsonom. Nije razmišljala o tome je li dobro ili loše ovo što kani učiniti. Ružno je narušavala njihovu privatnost, što bi bilo nezamislivo u drugim okolnostima. No s obzirom na situaciju, morala je to učiniti.

Bez problema je pronašla njihovu spavaću sobu. Vrlo ugodna prostorija bila je škurama zaštićena od jake jesenje sunčeve svjetlosti. Odisala je cvjetnim mirisom što ga je povezivala sa Zee.

Zar bi Zee tako moćne dokumente držala u otmjenom pisaćem stolu Queen Anne? Zašto ne? Djelovao je posve nedužno. Kome bi palo na pamet da onamo provali? Nelson je svoje poslove obavljao za masivnim stolom u

radnoj sobi dalje niz hodnik. Ne bi imao nikakvog razloga pretraživati писаći stol svoje žene.

Avery je s toaletnog stolića uzela rašpicu za nokte i prinijela je sićušnom zlatnom lokotu na poklopcu stola. Nije čak ni pokušala prikriti svoj zločin. Zee je očekivala da će tražiti dosje. Rekla joj je to.

Lokot nije bio posebno čvrst. Avery je za nekoliko sekundi podigla poklopac. Unutra je našla nekoliko kutija papira s utisnutim Zeeinim inicijalima, kutiju s markama, adresar, dvije elegantne, crne Biblije, jednu na kojoj je zlatnim slovima bilo ugravirano Jackovo ime, a drugu s Tateovim imenom.

Žuti fascikl nalazio se u stražnjem dijelu. Avery ga je izvadila i otvorila. Pet minuta kasnije izišla je iz sobe, blijeda i drhtava. Cijelo joj se tijelo treslo. U želucu je osjećala mučninu. Fini se čaj u njezinu želucu pretvorio u otrov. Požurila je u svoju sobu i za sobom zaključala vrata. Naslonila se na njih i duboko disala.

Tate. O, Tate. Ako ikad vidi odvratani sadržaj onog fascikla...

Trebala joj je kupka. Brzo. Odmah. Skinula je cipele i maju, a zatim je otvorila vrata ormara.

Vrisnula je.

Odmaknula se od grotesknog prizora i pokrila šakama usta, ali su joj iz grla dopirali zvukovi nagona za povraćanjem. Kad je otvorila ormar, poster kampanje zanjihao se na crvenoj satenskoj vrpici poput tijela na vješalima.

Nasred Tateova čela bila je jarkocrvenom bojom nacrtana rupa od metka. Boja mu je curila niz lice, u odvratnom neskladu s njegovim osmijehom. Na posteru je velikim tiskanim slovima pisalo: DAN IZBORA.

Avery je potrčala u kupaonicu i povratila.

42. poglavlje

- Bilo je odvratno. Tako ružno.

Avery je sagnute glave sjedila s čašom konjaka u ruci, za koji je Irish tvrdio da će je smiriti. Prvi neželjeni gutljaj izdubio je krater u njezinom praznu želucu, ali je zadržala čašu jer se morala za nešto držati.

- Cijela ova jebena stvar je ružna - razdraženo će njezin domaćin. - Cijelo sam vrijeme tako mislio. Nisam li te upozorio? Nisam li?

- Pa, upozorio si je. Prestani žilaviti.

- Tko je tebe pitao? - Irish se ljutito okomi na Vana koji je pušio *joint* jer je Irish bio previše uzrujan da bi opazio kako nije riječ o običnoj cigareti.

- Avery. Nazvala me je i rekla neka dovučem guzicu ovamo, a ja sam je poslušao.

- Htio sam reći, tko te je pitao za mišljenje?

- Hoćete li vas dvojica prestati, molim vas? - uzrujano vikne Avery. - I Van, hoćeš li to ugasiti? Zlo mi je od mirisa.

Prstima je lupkala po usnama, kao da razmišlja hoće li ponovno povraćati. - Poster me je užasn timer. Doista to misli učiniti. Znala sam to cijelo vrijeme, ali ovo...

Spustila je čašu konjaka na stolić za kavu i ustala, protrljavši nadlaktice. Imala je maju, ali ništa je nije moglo ugrijati.

- O kome je riječ, Avery?

Žestoko je odmahнула glavom. - Ne znam. Bilo koji od njih. *Ne znam.*

- Tko je imao pristup u tvoju sobu?

- Ranije jutros i prije nego sam se u podne vratila kući, bilo tko.

Mona kaže da bi trebali staviti vrata na okretanje. Svi neprestano ulaze i izlaze. Kako se izbori približavaju, dolaze i odlaze u svako doba dana.

- Kako znaš da te netko nije slijedio ovamo?

- Jednim sam okom gledala retrovizor i nekoliko se puta vraćala. Osim toga, nitko nije bio kod kuće kad sam izašla.

- Nema nikakvih tragova u fasciklu što si ga našla u pisaćem stolu stare gospođe?

Avery je obeshrabreno odmahнула glavom.

- Ona je čudna - primijeti Van.

- Zašto to kažeš?

- Imam je na mnogo snimaka. Uvijek se smiješi, maše ljudima, ali neka sam proklet ako vjerujem da je baš tako sretna.

- Znam što želiš reći. Ona je povučena osoba i malo govori. Barem je do danas malo govorila.

- Pričaj nam o Carole Navarro - reče Irish. - Ona je konkretnija od Zee Rutledge.

- Carole je, ili kako se već doista zvala, bila skitnica. Plesala je u najbjednijim noćnim klubovima...

- Barovi sa sisama - dometne Van.

-... pod nizom vulgarnih i sugestivnih imena. Jednom su je uhitili zbog raskalašenog ponašanja u javnosti i jednom zbog prostitucije, ali su obje optužbe odbačene.

- Sigurna si u sve to?

- Privatni je istražitelj možda bio ljigav, ali je temeljito obavio zadatak. Uz pomoć informacija kojima je opskrbio Zee, bilo mi je lako pronaći neka mjesta u kojima je Carole radila.

- Kad si to učinila? - Irish je želio znati.

- Prije nego sam došla ovamo. Čak sam i razgovarala s nekim ljudima koji su je poznavali, drugim plesačicama, bivšim poslodavcima i tome slično.

- Je li netko mislio da si ti ona? - upita Van.

- Svi. Predstavila sam se kao njezina sestrična da bih objasnila sličnost.

- Što su imali reći o njoj?

- Presjekla je sve veze. Nitko nije znao što joj se dogodilo. Jedan transvestit s kojim sam razgovarala, u zamjenu za novčanicu od dvadeset dolara, rekao mi je da mu je ona rekla da će prekinuti s noćnim životom, poći u školu i popraviti se. Samo se toga sjećao. Više je nikad nije vidio nakon što je prestala raditi u klubu gdje su nastupali na istoj pozornici.

- Ovo je čisto nagađanje, ali mislim da je Carole posve promijenila način života, uvukla se u odvjetničku tvrtku Rutledge, a zatim je vidjela način na koji može još više poboljšati svoju situaciju tako da se uda za Tatea. Sjećaš li se one emisije o prostitutkama što sam je napravila prije nekoliko godina, Irish? - odjednom upita Avery.

- Dok si još radila u onoj postaji u Detroitu? Svakako, sjećam se. Poslala si mi kasetu. Kakve to veze ima s ovim?

- Profil osobnosti tih žena sasvim odgovara Carole. Većina njih tvrdi da mrzi muškarce. Ona vjerojatno nije bila drukčija.

- To ne možeš znati.

- Ne? Pogledaj kako se ponijela prema Jacku. Očijukala je s njim do te mjere da mu je uništila brak, ali imam dojam da nikad nije spavala s njim. Ako to nije pakosno, onda ne znam što jest. Samo rasprave radi, recimo da nije voljela muškarce pa je odlučila uništiti onoga čija se budućnost činila najsjašnjom, a istodobno se sama uspinjala u društvu.

Zar se nije bojala da će je netko prepoznati, da će joj se mutna prošlost na koncu osvetiti?

Avery je i sama o tome razmišljala. - Zar ne shvaćaš, to bi bio šećer na kraju. Tate bi doista bio ponižen kad bi se razotkrilo što je njegova žena bila prije udaje za njega.

- Mora biti prava budala - promrmlja Van - kad joj je tako nasjeo.

- Ne shvaćas kako je proračunato postupala - reče Avery odmah braneći Tatea. - Postala je sve ono što je on mogao poželjeti. Postavila je zamku, a sobom se koristila kao savršenim mamcem. Bila je ljupka, živahna i seksi. No povrh toga, netko tko je dobro poznao Tatea uputio ju je kako se treba ponašati da bi njegovu požudu pretvorila u ljubav.

- Onaj koji ga želi ubiti.

- Tako je - reče Avery i kimne Vanu koji je izgovorio njezinu pretpostavku. - Zasigurno je osjetio, jednako kao i Zee, da je Carole oportunist.

- Kad joj se obratio, zašto to nije rekla Tateu?

- Nisam sigurna - prizna Avery. Moja teorija nije savršena. Možda ju je više privlačila mogućnost da bude ožalošćena udovica javne ličnosti nego senatorova žena.

- Isti status, ali bez muževe smetnje - izusti Irish.

- Hmm. Isto tako, nije bila sigurna hoće li Tate dospjeti u Senat. Ili joj je onaj s kojim je kovala zavjeru dovoljno platio. U svakom slučaju, kad su se oženili, njezin je zadatak bio učiniti Tatea nesretnim, što je s užitkom činila.

- Ali *zašto* ga netko želi učiniti nesretnim? - upita Irish. Uvijek se vraćamo na to.

- Ne znam. - Averyn je glas bio napregnut od tihog očajanja. Svim bih srcem željela da znam.

- Što misliš o najnovijoj poruci? - upita Irish.

Prošla je rukom kroz kosu. - Očito će na dan izbora stupiti u akciju. Zasigurno će biti riječ o nekom vatrenom oružju.

- I ja bih za to glasao. Nije igra riječima - otegnuto doda Van.

Irish mu dobaci razdraženi pogled, a potom reče Avery: - Ne znam. Simbolika mi se ovog puta čini malo previše očitom.

- Kako to misliš?

- Nisam siguran - prizna Irish grickajući usnu. Odsutnim pokretom podigne Averynu čašu konjaka i otpije poveći gutljaj. - Što se dogodilo s istančanošću prijašnjih poruka? Ili iskušava tvoju odvažnost ili je najdrskiji kujin sin na kojeg sam ikad naišao.

- Možda je drzak jer se to više ne može spriječiti mrzovoljno će Van. - Izvršit će ono što kani bez obzira na sve. Sve je već pripremljeno.

- Kao što je Sijeda Kosa? - upita Avery.

Van slegne ramenima.

- Što je s materijalom što si ga danas snimio u Houstonu? Je li bio tamo? - Irish upita Vana.

- Ne. Nije se pojavio od Fort Wortha. Otkako Avery ostaje kod kuće. - Oči su mu bile maglovite od marihuane, ali joj je uputio tako značajan pogled da ga je Irish opazio.

- U redu, što to ja ne znam, vas dvoje?

Avery ovlaži usne. - Van misli kako je moguće da Sijeda Kosa motri na mene, a ne na Tatea.

Irish naglo okrene glavu prema snimatelju. - Zašto to misliš?

- To je samo ideja. Malo je neobična, ali...

- Na svakoj snimci čovjek gleda Tatea naglasi Avery.

- Teško je reći. Ti uvijek stojiš točno kraj njega.

- Avery. - Irish je uhvati za ruku, povuče natrag na kauč i čučne ispred nje. Pokrije joj ruke svojima. - Poslušaj me sada. Moraš obavijestiti policiju.

- Ja...

- Rekao sam ti da me slušaš. Umukni i poslušaj me. - Reorganizirao je svoje misli. - Uvalila si se preko glave, zlato. Znam zašto si to željela učiniti. Ideja je bila sjajna;

životna prilika da se proslaviš i usput spasiš nekome život.

- Ali sve je izmaklo kontroli. Tvoj je život u opasnosti. A sve dok dopuštaš da se ovo nastavi, ugrožen je i Rutledgeov život. Jednako kao i djetetov. - Kako se činilo da ga pozorno sluša, sjeo je na kauč kraj nje, ali joj je i dalje držao ruke. Pozovimo FBI.

-FBI? - zacvili Van.

- Imam prijatelja u lokalnom uredu - nastavi Irish ignorirajući Vana. - Obično radi kao tajni agent, traži drogu što dolazi iz Meksika. Ovo nije njegovo područje, ali on bi nam mogao reći kome se možemo obratiti, savjetovati nam što da činimo.

Prije nego je završio, Avery je odmahнула glavom. - Irish, ne možemo. Zar ne shvaćaš, ako FBI sazna, svi će morati znati. Ne misliš li da bi naoružani tjelohranitelji ili operativci Tajne službe s crnim naočalama koji bi odjednom okružili Tatea pobudili sumnju? Sve bi se moralo razotkriti.

- O tome je riječ, zar ne? - ljutito vikne Irish. - Ne želiš da Rutledge zna! A to ne želiš zato jer bi morala odustati od svog ugodnog mjesta u njegovu krevetu.

- Ne, nije riječ o tome! - vikne Avery. - Policija bi ga mogla zaštititi od ljudi izvan njegovog obiteljskog kruga, ali ga ne mogu štititi od nekoga iznutra. A kao što znamo, osoba koja ga želi ubiti je netko njemu blizak, netko tko tvrdi da ga voli. Ne možemo Tatea upozoriti na opasnost bez da neprijatelja upozorimo da smo mu na tragu.

Duboko je udahnula, ali još uvijek nije imala dovoljno zraka. - Osim toga, kad bi vladinim agentima ispričao ovu priču, mislili bi da si lud ili da lažeš. Ako bi ti kojim slučajem povjerovali, pomisli što bi meni učinili.

- Što bi tebi učinili? - želio je znati Van.

- Nisam sigurna, ali dok bi razmišljali o tome, Tate bi bio izložen i ranjiv.

- Dakle, što kaniš učiniti? - upita Irish.

Pokrila je šakama lice i počela plakati. - Ne znam.

Van je ustao i navukao pohabanu kožnu jaknu. -Imam nekog posla.

- Posla?

Van je na Irishevo pitanje odgovorio ravnodušnim slijeganjem ramenima. - Pregledavao sam neke kasete u svojoj videoteci.

- Zašto?

- Slijedim neku slutnju.

Avery posegne za njegovom rukom. - Hvala ti na svemu, Van. Ako vidiš ili čuješ...

- Javit ću ti.

- Imaš li još uvijek onaj ključ poštanskog pretinca što sam ti ga dao? - upita Irish.

- Da, ali zašto mi to treba? Vidim te svakoga dana na poslu kad sam u gradu.

- Ali možda ćeš mi morati poslati nešto kad budeš izvan grada s Rutledgeom, nešto što ne bi trebalo poslati u postaju.

- Vrijedi. Zbogom.

Čim su se vrata za Vanom zatvorila, Irish mrzovoljno reče: - Taj ovisnik. Volio bih da imamo pouzdanijeg saveznika.

- Nemoj ga omalovažavati. I mene katkad razljuti, ali bio je od neprocjenjive vrijednosti. Bio je pravi prijatelj, a sam Bog zna da su mi sada potrebni prijatelji.

Pogledala je na sat, onaj što joj ga je Tate kupio. Otkako ga je uzela kod Fancy, više ga uopće nije skidala s ruke. - Moram poći. Već je kasno. Tate postavlja pitanja kad kasnim, a meni ponestaje uvjerljivih isprika. Žena ne može baš stalno ići u kupovinu, znaš. - Njezin pokušaj da se našali nije bio baš uspješan.

Irish ju je zagrljio. Nezgrapno joj je svojom krupnom rukom pogladio kosu dok mu je njezina glava počivala na

ramenu. Voliš ga. - To uopće nije bilo pitanje. Kimnula je. - Isuse uzdahnuo je - zašto to uvijek mora biti tako proketo komplicirano?

Čvrsto je zatvorila oči; vrele suze padale su mu na košulju. - Toliko ga volim, Irish, da me boli.

- Znam kako je to.

Avery je bila previše zaokupljena vlastitom nevoljom da bi se sjetila njegove neuzvrćene ljubavi prema njezinoj majci. - Što ću učiniti? Ne mogu mu reći, ali ga ne mogu ni zaštititi. Grčevito se držala Irisha kako bi skupila snagu. Još ju je čvršće zagrlio i poljubio joj sljepoočnicu.

- Rosemary bi se bacila na mene sa svih svojih četrdeset pet kilograma kad bi znala da ti dopuštam ostati u toj po život opasnoj situaciji.

Avery se nasmiješila uz njegovu vlažnu košulju. - Vjerojatno bi. Oslanjala se na tebe da nas čuvaš.

- Ovog sam je puta iznevjerio. - Stisnuo ju je uza se. - Bojim se za tebe, Avery.

- Nakon onoga danas, kad sam vidjela onaj poster od kojeg mi se sledila krv u žilama, i ja se pomalo bojim za sebe. Još uvijek me smatra zavjerenikom. Neka mi Bog pomogne ako otkrije da to nisam.

- Nećeš se predomisлити i dopustiti mi da se obratim policiji?

- Još ne. Sve dok ne budem mogla uperiti optužujući prst i reći: »To je taj.«

Odmaknuo ju je od sebe i podigao joj bradu. - Dotad bi moglo biti prekasno.

Nije ju trebao upozoravati na to. Već je znala. Možda je već sada prekasno da spasi svoju karijeru televizijskog izvjestitelja i izgradi budućnost s Tateom i Mandy, ali morala je pokušati. Još je jednom zagrlila Irisha na vratima, a zatim mu je zaželjela laku noć, poljubila ga u rumeni obraz i izišla u mrak.

Bilo je tako mračno da nijedno od njih nije opazilo automobil parkiran pola bloka dalje.

43. poglavlje

Spontano putovanje u Houston gdje se Tate obratio nezadovoljnim policajcima prošlo je izuzetno dobro i podiglo Tatea za tri boda u anketama. Iz dana u dan smanjivao je razliku između senatora Dekkera i sebe.

Dekker je osjećao pritisak pa je postao opak u svojim govorima. Prikazivao je Tatea kao opasnog liberala koji prijeti »tradicionalnim idealima što su nama kao Amerikancima i Teksašanima prirasli srcu«.

To bi za njega bio savršen trenutak da abortus Carole Rutledge iskoristi kao streljivo. To bi raznijelo Tateovu kampanju i vjerojatno osiguralo Dekkerovu pobjedu. No očito je taktika što ju je Eddy primijenio u kontaktima s iznudičicom bila učinkovita. Kad je postalo jasno da Dekker ništa ne zna o incidentu, svi oko Rutledgea odahnuli su od olakšanja.

Međutim, Dekker je imao podršku sadašnjeg predsjednika koji je prošao državom u sklopu vlastite kampanje za ponovni izbor. Rutledgeove pristaše bojale su se da bi predsjednikovo pojavljivanje moglo poništiti mukotrpno stečeni napredak.

Zapravo, predsjednik se u Texasu borio za opstanak. Skupovi na kojima je podij dijelio s Dekkerom stvarali su dojam pokušaja u posljednji trenutak, a to su shvatili i neopredijeljeni birači. Tateu nije štetila, već mu je koristila predsjednikova žestoka kampanja. Uzbudjenje se još pojačalo kad je drugi predsjednički kandidat došao u Texas i svoju kampanju povezao s Tateovom.

Nakon iscrpljujućeg ali uzbudljivog putovanja u sedam gradova za dva dana svi u sjedištu Rutledgeove kampanje osjećali su vrtoglavo ushićenje prije izbora. Iako je Dekker još uvijek imao neznatnu prednost u

službenim anketama, činilo se da je struja krenula na drugu stranu. Na ulicama se pričalo da Tate Rutledge iz dana u dan djeluje sve privlačnije. Optimizam je bio na vrhuncu otkako je Tate pobijedio na zboru birača. Svi su osjećali polet.

Osim Fancy.

Lutala je prostorijama sjedišta, mlitavo sjedila na slobodnim stolicama, prezirala vedri ugođaj i mrzovoljnim pogledom slijedila Eddyjeve pokrete.

Nisu bili sami zajedno već više od tjedan dana. Kad god bi se okrenuo prema njoj, pogledao bi ravno kroz nju. Ako bi ona progutala svoj ponos i prišla mu, samo bi joj dao neki bezvezni zadatak. Čak su je stavili za telefon i rekli neka naziva ljude s popisa birača i nagovara ih da na dan izbora iziđu na birališta i glasaju. Taj je dosadni posao prihvatila samo zato što je tako imala Eddyja na oku. Druga je mogućnost bila ostati kod kuće i uopće ne vidjeti Eddyja.

Stalno je bio u pokretu, izdavao naređenja poput narednika u vojsci i gubio živce kad nije bio zadovoljan brzinom i načinom izvršavanja tih naređenja. Činilo se da živi od kave, napitaka iz limenki i hrane iz automata. Uvijek je ujutro prvi stizao u sjedište kampanje, a uvečer je zadnji odlazio, ako je uopće odlazio.

U nedjelju prije izbora obitelj Rutledge preselila je u Palacio Del Rio, hotel od dvadeset dva kata u središtu San Antonija. Odatle će dva dana kasnije pratiti rezultate izbora.

Tateova uža obitelj uzela je apartman na dvadeset prvom katu. Drugi su imali sobe u blizini. Na sve su televizore spojili videorekordere kako bi se mogle snimati emisije vijesti i komentari radi kasnije analize. Uvedene su dodatne telefonske linije. Čuvari sigurnosti stajali su kraj dizala, više da bi čuvali kandidatovu privatnost nego samog kandidata.

Na polukatu, dvadeset katova niže, radnici su crvenim, bijelim i plavim zastavicama kitili zidove plesne dvorane Corte Real. Stražnji su zid pokrivala goleme fotografije Tatea. Podij su ukrašavali trakama i zastavicama, a uz rub su stavili lonce bijelih krizantema ukrašene crvenim i bijelim celofanom. Golema mreža u kojoj se nalazilo tisuće balona visjela je sa stropa, a otvorit će se na dani znak.

Usred buke i zbrke što su je stvarali uslužni hotelski djelatnici, marljivi televizijski tehničari i užurbani radnici iz telefonske kompanije, Eddy je tog nedjeljnog poslije-podneva nastojao da ga čuju u salonu Tateova apartmana. -Iz Longviewa letiš u Texarkanu. Ondje ostaješ najviše sat i pol, a zatim krećeš u Wichita Falls, Abilene i potom kući. Trebao bi stići...

- Tata?

- Tate, za Boga miloga! - Eddy je spustio papir s kojeg je čitao i otpuhnuo kroz nos poput zmaja koji riga vatru.

- Ššš, Mandy. - Tate stavi prst na usta. Sjedila mu je u krilu dok je Eddy davao upute, ali je njezina pozornost davno odlutala.

- Slušaš li me ili što?

- Slušam te, Eddy. Longview, Wichita Falls, Abilene, kući.

- Zaboravio si Texarkanu.

- Ispričavam se. Siguran sam da ti i pilot neće. Ima li još banana u košari voća?

- Isuse - uzvikne Eddy. - Još te dva dana dijele od izbora za mjesto u Senatu, a ti misliš na banane. Previše si proketo ležeran!

Tate smireno prihvati bananu od svoje žene i oguli je za Mandy. - Ti si previše napet. Opusti se, Eddy. Sve nas izluđuješ.

- Amen - zlovoljno se oglasi Fancy iz naslonjača odakle je gledala film na televiziji.

- Kad pobijediš na izborima, tada ću se opustiti. Eddy ponovno pogleda papir. - Čak se ne sjećam gdje sam stao. O, da, stižeš ovamo u San Antonio sutra uvečer oko sedam i trideset. Organizirat ću obiteljsku večeru u lokalnom restoranu. Tada ćeš se povući.

- Hoću li se moći najprije popiškiti i oprati zube? Mislim, između večere i povlačenja?

Svi su se nasmijali. Eddy nije smatrao smiješnom Tateovu šalu. - U utorak ujutro svi zajedno idemo do tvog biračkog mjesta u Kerrvilleu, glasamo, a zatim se vraćamo ovamo i preznojavamo.

Tate je uzeo koru banane iz Mandynih ruku jer je kažiprstom povlačila s njezine unutrašnje strane i skupljala ljepljivu tvar ispod nokta. - Pobijedit ću.

- Nemoj biti previše samouvjeren. Još uvijek zaostaješ za Dekkerom dva boda.

- Ali sjeti se gdje smo bili na početku - podsjeti ga Tate, a sive su mu oči blistale. - Pobijedit ću.

Sastanak je završio u tom optimističnom tonu. Nelson i Zee pošli su u svoju sobu kako bi malo prilegli i odmorili se. Tate je morao raditi na govoru što ga je kasnije te večeri trebao održati u crkvi španjolskog govornog područja. Dorothy Rae je nagovorila Jacka da pođe s njom u šetnju duž Riverwalka.

Fancy je čekala dok se svi nisu razišli, a zatim je slijedila Eddyja u njegovu sobu, nekoliko vrata dalje od zapovjednog centra, kako je zvala Tateov apartman. Nakon što je tiho pokucala, on je doviknuo: - Tko je?

-Ja.

Otvorio je vrata, ali joj ih nije čak ni pridržao. Okrenuo joj je leđa i pošao prema ormaru iz kojeg je izvadio čistu košulju. Zatvorila je vrata i gurnula zasun.

- Zašto jednostavno ne ostaneš bez košulje? - Sugestivno se nagnula prema njemu i vrškom jezika prešla preko njegove bradavice.

- Ne vjerujem da bi bilo previše pristojno kad bih se u sjedištu kampanje pojavio bez košulje. - Zavukao je ruke u uširkane rukave i počeo se zakopčavati.

- Sad ideš onamo?

- Tako je.

- Ali nedjelja je.

Uzdigao je obrvu. - Nemoj mi reći da si počela obraćati pozornost na božji dan.

- Jutros sam bila u crkvi, jednako kao i ti.

- I iz istog razloga - reče Eddy. - Jer sam svima rekao da moraju poći. Zar nisi vidjela kako televizijske kamere snimaju Tateovu pobožnost?

- Molila sam se.

- O, svakako.

- Molila sam da tvoj pimpek izgnjili i otpadne ti - strastveno će Fancy.

On se samo nasmije. Kad je počeo uvlačiti košulju u hlače, Fancy ga je pokušala zaustaviti. - Eddy - skrušeno je cviljela - nisam se došla svađati s tobom. Žao mi je zbog onoga što sam upravo rekla. Želim biti s tobom.

- Onda pođi sa mnom u sjedište. Siguran sam da ima obilje posla.

- Nisam imala posao na umu.

- Žalim, to je na dnevnom redu od sada do dana izbora.

Njezin je ponos mogao izdržati do određene granice. - Već me tjednima guraš od sebe - reče i podboči se. - Što je s tobom?

- Zar moraš pitati? - Četkom je prošao kroz svoju svijetlu kosu. - Pokušavam se pobrinuti da tvoj stric Tate dospije u Kongres Sjedinjenih Država.

- Jebeš Kongres Sjedinjenih Država!

- Siguran sam da bi ti to rado učinila kiselo će Eddy. - Kad bi ti se pružila prilika, svakom bi članu

zakonodavnog tijela poplavila muda. Sada ćeš me morati ispričati, Fancy.

Posegnuo je za kvakom. Prepriječila mu je put i ponovno ga preklinjala: - Nemoj ići, Eddy. Barem ne još. Ostani malo. Mogli bismo naručiti nekoliko piva, malo se smijati. - Privinula se uz njega, trljala se uz donji dio njegova tijela i mazno rekla: Pođimo voditi ljubav.

- Ljubav? - prezirno će Eddy.

Zgrabila ga je za ruku i povukla je ispod svoje suknje. - Već sam vlažna.

Istrgnuo je ruku iz njezina stiska, podigao je s puta i spustio na pod iza sebe. - Ti si uvijek vlažna, Fancy. Ponudi to negdje drugdje. Trenutno imam pametnijeg posla.

Fancy je zabezeknuto zurila u zatvorena vrata, a zatim je bacila prvo što joj je došlo pod ruku, što je slučajno bila staklena pepeljara. Bacila ju je svom snagom, ali se samo odbila od vrata i u jednom komadu završila na sagu. To ju je još više razbjesnilo.

Nikad je nitko nije tako glatko odbio. Nitko, doista nitko, nije odbijao Fancy Rutledge kad je željela seks. Bijesno je izišla iz Eddyjeve sobe, zadržala se u svojoj sobi tek toliko da se preodjene u tijesnu majicu i još tješnje traperice, a potom je pošla u hotelsku garažu i uzela svoj *mustang*.

Ne dolazi u obzir da prestane živjeti zbog ove proklete utrke za Senat.

- Ja sam. Događa li se štogod?

- Zdravo, Irish. - Van je protrljao svoje okrvavljene oči dok je ramenom pridržavao slušalicu. - Tek sam malo prije stigao. Rutledge je večeras govorio u crkvi za Meksikance.

- Znam. Kako je bilo?

- Obožavali su ga.

- Je li Avery bila ondje?

- Bili su svi osim djevojke, Fancy, i svi su izgledali besprijekorno.

- Je li Avery uspjela razgovarati s tobom?

- Ne. Oko njih se nalazila hrpa brbljavih Meksikanaca.

-Što je sa Sijedom Kosom? Jesi li ga opazio?

Van je razmislio je li mudro Irishu reći istinu i zaključio da jest. - Bio je ondje.

Irish je promrmljao niz psovki. - Nije li se napadno isticao u mnoštvu Latinoamerikanaca?

- Bio je vani i tražio najpovoljniji položaj, kao i mi ostali.

- Glumio je novinara?

- Tako je.

- Jesi li mu se približio?

- Visok tip. Opako lice.

- Opako?

- Strogo. Nema šale.

- Lice plaćenog ubojice.

- Samo nagađamo.

- Da, ali mi se to ne sviđa, Van. Možda bismo trebali obavijestiti FBI bez Averyna znanja.

- Nikad ti ne bi oprostila.

- Ali bi ostala živa. Dva su muškarca trenutak šutjela, svaki zaokupljen vlastitim mislima, razmatrajući moguće opcije, ali ništa nisu smislili. - Sutra ostani ovdje. Nema potrebe da pođeš s Rutledgeom.

- Tako sam i ja mislio - rekao je Van nakon što je Irish konačno prekinuo tišinu. - Bit ću na aerodromu sutra uvečer kad se vrati. U izjavi za tisak stoji da će stići oko sedam i trideset.

- Dobro. Pokušaj tada uspostaviti kontakt s Avery. Rekla je da je iz hotela teško telefonirati.

- Vrijedi.

- Ujutro na dan izbora najprije dođi u televizijsku postaju. Tada te šaljem u Palacio Del Rio. Želim da se cijeli dan prilijepiš uz Avery. Ako vidiš nešto sumnjivo, bilo što, zanemari njezine argumente i pozovi policiju.

- Nisam glup, Irish.

- A samo zato što sutra imaš slobodan dan - prijetećim tonom reče Irish - nemoj poći van i omamiti se nečim.

- Neću. Ovdje imam mnogo posla.

- Je li, što?

- Još uvijek pregledavam snimke.

- To si već jednom spomenuo. Što tražiš?

- Javit ću ti čim saznam.

Pozdravili su se. Van je ustao i pošao u kupaonicu, a zatim se vratio do konzole za kojom je provodio gotovo sve slobodne trenutke u posljednjih nekoliko dana. Broj kaseta što ih je trebalo pogledati se smanjivao, ali ne dovoljno brzo. Još uvijek mu preostaju sati i sati snimljenog materijala.

Ono što traži uopće nema imena. Kao što je rekao Irishu, znat će o čemu je riječ tek kad to vidi. Ovo je vjerojatno kolosalni gubitak vremena.

Bio je dovoljno glup da počne taj bezvezni posao, pa može biti dovoljno glup i da ga završi. Povukao je dim *jointa*, popratio ga gutljajem pića i ubacio novu kasetu u aparat.

Irish je iskrivio lice u grimasu nakon što se prisilio da popije čašu antacida. Stresao se od odvratnog okusa. Već se trebao navići na to jer je tu stvar pio na litre. Avery nije znala. Nitko ne zna. Nije želio da netko zna za njegovu kroničnu žgaravicu jer nije želio da ga zamijeni mlađi čovjek prije nego stekne pravo na punu mirovinu.

Dovoljno je dugo u poslu da zna kakvi su gadovi oni na višim položajima. Za taj posao treba biti bez srca. Nose skupe cipele, trodijelna odijela i nevidljive oklope protiv

humanosti. Živo im se fućka za izvrsne kontakte što ih je iskusni novinar odnjegovao u gradskoj vijećnici, ili za godine iskustva u traganju za pričama, ili za bilo što drugo osim konačnih pokazatelja.

Očekuju dramatične snimke u šest i u deset uvečer kako bi skupo vrijeme za reklame mogli prodati sponzorima, ali nikad nisu stajali pred kućom koja gori, a unutra vrište ljudi; niti su beskrajno dugo sjedili u zaklonu dok je neki luđak mahao Magnumom .357 i držao taoce u nekom restoranu; niti su svojim očima vidjeli grozote koje jedno ljudsko biće može učiniti drugom.

Oni se bave sterilnom stranom posla. Irishova je strana ona opaka i prljava. To je u redu. On ne bi ni želio da je drukčije. Samo je želio da ga cijene zbog onoga što radi.

Bit će u redu sve dok podaci o gledanosti vijesti drže KTEX na vrhu ljestvice. No ako počnu kliziti nizbrdo, oni gadovi u odijelima od čiste vune početi će uklanjati nepoželjne. Starac bolesna želuca i čangrizava raspoloženja mogao bi biti među prvima koji bi dobili nogu.

Stoga je prikrivao podrigivanje i skrivao bočice antacida.

Ugasio je svjetlo u kupaonici i vukući noge pošao u spavaću sobu. Sjeo je na rub velikog kreveta i namjestio budilicu. To je bila rutina. Jednako kao i pružanje ruke prema noćnom ormariću i vađenje krunice.

Prijetnja fizičkim zlostavljanjem ne bi ga mogla natjerati da prizna kako je to njegov svakodnevni ritual. Nikad nije odlazio na ispovijed ili na misu. Crkve su građevine u kojima se obavljaju sprovodi, vjenčanja ili krštenja.

No Irish je redovito molio. Večeras je usrdno molio za Tatea Rutledgea i njegovu malenu kćer. Molio je za Avery,

preklinjući Boga da joj poštedi život, bez obzira na katastrofu koja će možda zadesiti nekog drugog.

Na kraju, kao što je činio svake večeri, molio je za dragocjenu dušu Rosemary Daniels i tražio božji oprost zato što ju je volio, ženu drugog čovjeka.

44. poglavlje

Tate je otvorio vrata apartmana i znatiželjno pogledao troje ljudi s druge strane. - Što se događa?

- Gospodine Rutledge, žao mi je što vam smetamo - reče jedan od policajaca u odori. - Poznajete li ovu mladu ženu?

- Tate? - upita Avery i pridruži mu se na vratima. - Tko... ? *Fancy*?

Na djevojčinu se licu vidio izraz mrzovolje. Jedan ju je policajac čvrsto držao za nadlakticu, ali je bilo teško reći je li je obuzdavao ili ju je pridržavao. Nagnula se na njega, očito pod utjecajem nečega.

- Što se dogodilo? - Eddy je prišao vratima i jednim pogledom obuhvatio prizor. - Isuse - s gađenjem je promrmljao.

- Hoćeš li im, molim te, reći tko sam pa da me ostave na miru, dovraga? - ratoborno će Fancy.

- Ovo je moja nećakinja - ukočeno će Tate. - Zove se Francine Rutledge.

- Tako piše na njezinoj vozačkoj dozvoli, ali smo imali samo njezinu riječ o tome da vam je rođakinja.

- Je li bilo nužno dovesti je ovamo pod naoružanom pratnjom?

- Bilo je ili ovamo ili u zatvor, gospodine Rutledge.

- Pod kojom optužbom? - upita Avery.

- Jurnjava, vožnja pod utjecajem alkohola. Vozila je sto pedeset kilometara na petlji.

- Sto pedeset pet - drsko ga ispravi Fancy.

- Hvala vam što ste je doveli ovamo. Govorim u ime njezine majke i oca, također.

Fancy odgurne policajčevu ruku. - Da, mnogo hvala.

- Koliko će nas koštati da ovo zadržimo u tajnosti? Eddy upita policajce.

Jedan ga je prezirno pogledao. Drugi ga je posve ignorirao i obratio se Tateu: - Zaključili smo da vam sada nije potreban loš publicitet.

- Zahvalan sam vam na tome.

- Pa, nakon onog govora što ste ga održali u Houstonu, stali na stranu policajaca i sve to, moj partner i ja zaključili smo da je to najmanje što možemo učiniti.

- Mnogo vam hvala.

- Sretno na izborima, gospodine Rutledge. - S poštovanjem su skinuli kape, a zatim su pošli hodnikom prema dizalima i čuvarima sigurnosti koji su blenuli u njih.

Avery je zatvorila vrata. Svi su već pošli u krevet, osim njih četvero. Mandy je spavala u susjednoj sobi. Prijeteća tišina vladala je u apartmanu - zatišje prije oluje.

- Fancy, gdje si bila? - tiho je upita Avery.

Podigla je ruke iznad glave i izvela nespretnu piruetu. - Na plesu. Sjajno sam se zabavila - reče treperavim glasom i zatrepće prema Eddyju. - Naravno, ovdje nitko ne bi tako mislio jer ste svi tako stari. Tako ispravni. Tako...

- Glupa mala pičko. - Eddy ju je nadlanicom tresnuo po ustima. Silina udarca srušila ju je na pod.

- Fancy! - Avery se spustila na koljena kraj zaprepastene djevojke. Krv je curila iz posjekotine na njezinoj usni.

- Eddy, koji ti je vrug? - oštro će Tate uhvativši ga za ruku.

Eddy odgurne Tatea i nadvije se nad Fancy. - Zar pokušavaš sve uništiti? Znaš li što se moglo dogoditi da te ona dva policajca nisu dovela ovamo? Ova djetinjasta gluparija mogla nas je koštati izbora - vikne.

Tate ga pograbi za ovratnik i povuče natrag. - Što ti misliš, što radiš?

- Zaslužila je to.

- Ne od tebe! - prodere se Tate. Tako je snažno gurnuo Eddyja da je zateturio unatrag. Eddy je uspostavio ravnotežu, zaurloao i bacio se na Tatea.

- Prestanite, obojica! - Avery je skočila na noge i stala između njih. - Probudit ćete cijeli hotel, a kakve će to novinske naslove stvoriti?

Muškarci su stajali okrenuti jedan prema drugome, poput dva bika koji se spremaju u napad, ali barem više nisu vikali. Avery se ponovno sagnula nad Fancy i pomogla joj da ustane. Djevojka je još uvijek bila tako omamljena da se uopće nije opirala, ali je tiho plakala od bola i grizodušja.

Tate joj je ovlaš dotaknuo obraz, a zatim je upozoravajući uperio prst u prijatelja. - Nikad, *nikad* više nemoj na taj način dotaknuti nekog člana moje obitelji.

-Žao mi je, Tate. - Eddy je rukama zagladio razbarušenu kosu. Govorio je tihim, pribranim, hladnim glasom. Ledeni je čovjek opet tu.

- To je jedno područje mog života u kojem tvoje mišljenje nije važno - ljutito će Tate, a usne su mu se jedva micale da bi oblikovale riječi.

- Rekao sam da mi je žao. Što bih još mogao učiniti?

- Možeš prestati spavati s njom.

Svi su ostali bez riječi od iznenađenja. Eddy i Fancy nisu imali pojma da Tate to zna. Avery mu je rekla da sumnja u to, ali to je bilo prije nego je postala sigurna. Žene su zabezeknuto šutjele. Eddy je pošao prema vratima.

Prije nego je izišao, okrenuo se i rekao: - Mislim da nam je svima potrebno vremena da se ohladimo.

Avery je gledala Tatea s izrazom velike ljubavi i poštovanja zato što je tako brzo stao u Fancynu obranu, a

zatim je zagrlila djevojku. - Dodi, otpratit ću te do tvoje sobe.

Kad su onamo stigle, pričekala je da se Fancy istušira. Izišla je iz kupaonice u dugačkoj majici umjesto spavačice i s kosom začesljanom od opranog lica, a tako je izgledala mlada i nedužna.

- Napravila sam improvizirani ledeni oblog za tvoju usnu. - Avery joj je pružila plastičnu vrećicu punu leda i povelu je prema krevetu.

- Hvala. Postaješ dobra u tome.

Fancy se naslonila na uzglavlje i pritisnula ledeni oblog na donju usnu. Prestala je krvariti, ali je bila tamna i otečena. Zatvorila je oči. Suze su joj potekle kroz trepavice i spustile se niz obraze. Avery je sjela na rub kreveta i uhvatila je za ruku.

- Taj kujin sin. Mrzim ga.

- Mislim da ga ne mrziš - tiho će Avery. - Vjerujem da si mislila da ga voliš.

Fancy ju je pogledala. - *Mislila* sam da ga volim?

- Mislim da si voljela ideju da si zaljubljena u njega. Koliko zapravo znaš o Eddyju? Sama si mi rekla da znaš jako malo. Mislim da si željela biti zaljubljena u njega jer si duboko u sebi znala da ta veza nije prikladna i nema izgleda za opstanak.

- Što si ti, amaterski psihič?

Fancy je mogla iscrpjeti svačije strpljenje, ali je Avery blago odgovorila: - Pokušavam ti biti prijateljica.

- Samo me nastojiš odvratiti od njega jer ga želiš za sebe.

- Zar doista to vjeruješ?

Djevojka je dugo zurila u nju, a što je više zurila, to se u njezinim očima pojavljivalo više suza. Na koncu je spustila glavu. - Ne. Svatko može vidjeti da voliš strica Tatea. Šmrknula je. - A i on je lud za tobom.

Zubima je uhvatila donju usnu. - O, Bože - žalosno će ona - zašto mene netko ne može tako voljeti? Što sa mnom nije u redu? Zašto se svi prema meni ponašaju kao da sam smeće, kao da sam nevidljiva ili tako nešto?

Brana se podigla i sve njezine nesigurnosti izbijale su na površinu. - Eddy me je samo iskorištavao kako bi se ispraznio, zar ne? Nadala sam se da će me možda voljeti zbog još nečega, a ne samo zbog onoga što sam voljna raditi u krevetu. Trebala sam biti pametnija - doda ispod glasa.

Avery je privukla Fancy u zagrljaj. Fancy se sekundu ili dvije opirala, a tada se predomislila i prepustila se rješenju dok je plakala uz Averyno rame. Kad je prestala plakati, Avery ju je odmaknula od sebe.

- Znaš li tko bi trebao znati o ovome?

Fancy je nadlanicom obrisala lice. - Tko?

- Tvoja majka.

- Šališ se, zar ne?

- Ne. Potrebna ti je, Fancy. Povrh toga - nastavi Avery i stisne Fancyno koljeno kako bi naglasila svoje riječi - ti si potrebna njoj. Svim se silama nastoji iskupiti za greške što ih je dosad počinila. Zašto joj ne bi pružila priliku?

Fancy načas razmisli o tome, a zatim mrzovoljno kimne glavom. - Svakako, zašto ne, ako će se stara cura tako osjećati važnom.

Avery je nazvala broj sobe. Jack se pospano javio. - Je li Dorothy Rae već u krevetu? Može li doći u Fancynu sobu?

- Što se dogodilo?

Avery pogleda Fancynu usnu i odluči lagati: - Ništa. Samo žensko druženje.

Dorothy Rae je za manje od minute pokucala na vrata. Bila je u spavaćici. - O čemu je riječ, Carole?

-Uđi.

Čim je ugledala Fancyno lice, naglo je stala i podigla ruku na prsa. - O, dijete moje! Što ti se dogodilo?

Fancyna je donja usna zadrhtala. Nove suze ispunile su joj oči. Ispružila je ruke i slabašnim, drhtavim glasom rekla:- Mama?

- Ostavila sam ih uplakane u zagrljaju - Avery reče Tateu nekoliko minuta kasnije. - Ovo je možda najbolja stvar što se u posljednje vrijeme dogodila.

- Mislim da Eddyja nikad nisam vidio tako divljeg. - Dok nje nije bilo, Tate je skinuo košulju. Golih prsa šetkao je sobom, još uvijek ratoborno raspoložen.

- Čvrsto je odlučio da će te učiniti senatorom. Kad se dogodi nešto što bi moglo to ugroziti, postaje eksplozivan.

- Ali udariti ženu? - s nevjericom upita Tate i odmahne glavom.

- Koliko dugo znaš da spava s Fancy?

- Nekoliko tjedana.

- Rekao ti je?

- Ne, opazio sam znakove.

- Jesi li mu rekao štogod o tome?

- Što sam mu mogao reći? On je odrasla osoba. Kao i ona. Bog zna da je nije zaveo ili slatkorječivošću nagovorio da mu pokloni svoje djevičanstvo.

- Vjerojatno nije - uzdahne Avery. - Ali unatoč velikom seksualnom iskustvu, Fancy je krajnje ranjiva, Tate. Povrijedio ju je.

- Nemoj me pogrešno shvatiti. Ne branim...

- Slušaj!

Avery je podigla ruku i dala mu znak neka šuti. Tada su istodobno jurnuli prema Mandynoj sobi i uletjeli unutra.

Mahala je rukama i nogama udarajući po pokrivačima. Njezino je maleno lice bilo iskrivljeno i prekriveno znojem. Jecala je, a usne su joj se iskrivile od plača.

- Mama! Mama! - opetovano je vriskala.

Avery je nagonski posegnula za njom. Tate ju je uhvatio za rame i zaustavio. - Ne smiješ. Ovo bi moglo biti ono što smo čekali.

- O, ne, Tate, molim te.

Tvrdoglavu je odmahnuo glavom. - Moramo.

Tako je Avery sjedila s jedne strane kreveta, a Tate s druge. Oboje je proživljavalo pakao koji se odvijao u podsvijesti djevojčice.

- Ne, ne. - Hvatala je dah širom otvorenih usta. Mama? Ne vidim mamu. Ne mogu izići.

Avery pogleda Tatea. Spojio je prste iznad nosa i usta, a pogled prikovao na kćer koja se tako mučila. Mandy je odjednom uspravno sjela, kao da joj je nekakva opruga izbacila glavu s jastuka. Prsa su joj se ubrzano dizala i spuštala. Oči su joj bile otvorene i nije treptala, ali se još uvijek nalazila usred noćne more.

- Mama! - vrisnula je. - Oslobodi me. Bojim se. *Odveži me!*

Zatim su njezini kapci počeli treperiti, a iako joj je disanje još uvijek bilo isprekidano, više nije zvučilo kao da je kilometrima trčala i svaki bi udisaj mogao biti posljednji.

- Mama me je uzela - šapnula je. - Mama me je sad oslobodila. - Srušila se natrag na jastuk i tada se probudila.

Kad joj se pogled razbistrio, zbunjeno je pogledavala Tatea i Avery. Tada se bacila u Averyn zagrljaj. -Mama, izvukla si me. Odvela si me iz dima.

Avery je obujmila Mandy i čvrsto je stisnula uza se. Zatvorila je oči i zahvalila Bogu jer se izliječilo dijete koje joj je tako priraslo srcu. Kad je otvorila oči, njezin se pogled susreo s Tateovim. Ispružio je ruku i pomilovao joj obraz, a zatim je spustio ruku na kćerinu glavu.

Mandy je sjela na pete i objavila: - Gladna sam. Smijem li dobiti malo sladoleda?

Smijući se od olakšanja, Tate ju je uzeo s kreveta i podigao visoko iznad glave. Vrisnula je od oduševljenja. - Svakako. Koji okus?

Naručio je sladoled u sobu, kao i čiste plahte kako bi se zamijenile one vlažne na Mandynu krevetu. Dok su čekali poslugu, Avery je stavila Mandy drugu spavaćicu i počesljala je. Tate je sjedio i gledao ih.

- Ružno sam sanjala - objasnila im je Mandy dok je drugom četkom uređivala plišanog medvjedića. - Ali više se ne bojim jer je mama ondje i ona će me spasiti.

Kad je pojela sladoled, već je ponovno bila pospana. Smjestili su je u krevet i sjedili uz nju dok nije usnula, a znali su da će odsad nadalje mirno spavati, ako je dr. Webster imao pravo. Izišli su iz sobe i uhvatili jedno drugo oko struka, a Avery je počela plakati.

- Gotovo je - promrmlja Tate i poljubi joj sljepoočnicu.
- Bit će joj dobro.

- Hvala Bogu.

- Zašto onda plačeš?

- Iscrpljena sam - prizna Avery i tiho se nasmije. - Sad ću si pripremiti toplu kupku i opustiti se. Čini mi se da je ovaj dan trajao dvadeset godina.

Proživio je s njom Fancynu krizu i Mandynu noćnu moru. Ali Tate nije znao da je Avery imala napadaj tjeskobe u španjolskoj crkvi kad je ispred crkve ugledala svog neprijatelja, okruženog mnoštvom izvjestitelja i snimatelja.

Kad su sigurno stigli do limuzine, priljubila se uz Tatea, provukla ruku ispod njegove i stisnula je uza se. Ono što je on smatrao izljevom ljubavi zapravo je bila reakcija na golemi strah.

Kad je Avery pola sata kasnije izišla iz kupaonice, koža joj je bila vlažna i mirisna od ulja za kupanje. Svjetlost ju

je obasjavala odostrag i tako mu pružila pogled na zamamne obrise njezina tijela ispod spavačice.

- Još uvijek iscrpljena? - upita Tate.

Soba je bila u polumraku. Krevet raspreamljen. Averyna je podsvijest sve to registrirala, ali ona je imala oči samo za Tatea. Kosa mu je bila privlačno razbarušena. Svjetlost iz kupaonice pozlatila mu je dlačice na tijelu. Pokrivala su mu prsa, okruživale pupak, a zatim se sužavale u mekanu prugu što je nestajala u raskopčanim hlačama.

- Nisam toliko iscrpljena - promuklo odgovori Avery. - Ne ako na umu imaš nešto drugo osim spavanja.

- Ono što imam na umu - reče Tate i primakne joj se - vođenje je ljubavi sa svojom ženom.

Kad je stigao do nje, jednom joj je šakom obujmio vrat, a drugu je bez oklijevanja zavukao ispod spavačice i pokrio joj dojku. Gledajući je u oči, milovao joj je bradavicu.

- Ne mislim samo na parenje sa ženom s kojom sam slučajno oženjen - šapnuo je dok joj je palcem nastavio maziti bradavicu. - Mislim na vođenje *ljubavi* sa svojom ženom.

Primaknuo je svoje lice njezinom, zastao, zagledao joj se duboko u oči, a zatim joj ustima pokrio usne. U njegovu se poljupcu osjećala razlika. Suptilna, ali ipak golema. Avery je to odmah osjetila. Tehnički je to bilo isto, njegov je jezik posesivno istraživao njezina usta. Ali je to nekako bilo mnogo osobnije, intimnije, nesebičnije.

Nekoliko minuta kasnije ležali su na krevetu. Tate je bio nag, iznad nje, a njegove su usne na predivan način uklanjale spavačicu s puta, centimetar po centimetar.

Kad ju je skinuo, spustio joj je glavu na trbuh, ramena između njezinih bedara, i strastveno ljubio podatnu mekoću. - Nisam vjerovao da bih te ponovno mogao

voljeti. Ali nakon onoga što si učinila za Mandy, i za mene - doda - neka sam proklet ako te ne volim više nego ikad.

Zavukao je ruke ispod njezinih bokova i podigao ih. Rastvorenim je usnama milovao glatku kožu njezina trbuha. Poljubio je trokut tamnih dlačica, milovao ih nosom, uzbuđivao dahom.

Uхватила ga je za kosu, izvila se prema gore i raširena bedra ponudila njegovim ustima. Uvukao je svilenkastu, sklisku mekoću među svoje usne, upijajući njezin okus i miris, koristeći svoj vješti jezik kako bi je vodio od jednog divljeg orgazma do drugog.

Potom se Avery okrenula i vratila mu istom mjerom. Usnama je pokrila glatku glavicu njegova penisa. Nježno ga je sisala i vrškom jezika istraživala, a potom skupljala biserne kapi tekućine koje su se već ondje nakupile.

Tate se molio bezimenim bogovima kad ga je posve uvukla u usta, a kad ih je ispunio svojom srži, promuklo je i hrapavo uzvikivao, a to je u oboma stvorilo osjećaj ispunjenosti i zadovoljstva.

Kasnije te noći, dok su ležali na pragu sna, privukao je njezina leđa uza svoja prsa. Poljubio joj je topao, mekani zatiljak. Grickao joj je rame. Ništa nije rekao, ali je čekao, kao da traži njezino dopuštenje za nastavak.

Samo je prela poput pospane mačke i reagirala kad joj je lagano gurnuo bedro gore prema prsima, tako da je bila otvorena za njegov glatki ulazak. Njihova su se tijela blago izvijala jedno uz drugo, bez ikakvih žestokih pokreta. To je bila lagana, tekuća ševa.

Obujmio ju je rukom i milovao joj dojke, preoblikujući ih u šaci, a zatim je vršcima prstiju nježno mazio tvrde bradavice.

Stisnula je stražnjicu uz njegovo tijelo i trljala se o gustu dlaku što se širila iz korijena njegova seksa. Zastenjavao je od užitka i povukao je gore, bliže.

Milovao ju je senzitivnošću od koje joj je zastajao dah, a katkad je ukrućeni penis zamjenjivao znatiželjnim prstima koji su se micali duboko u njoj dok je nije preplavio golemi užitak, poput tople i blage proljetne kiše, bez grmljavine, bez vjetra, bez munja - pročišćavajuće, čiste i ugodne.

Ritmičke kontrakcije njezinog orgazma izazvale su njegov. Tijelo mu se napelo. Nekoliko predivnih sekundi prestao je disati, a vrela plima njegova sjemenja kupala je njezinu utrobu.

Kad je bilo gotovo i njihova su se tijela opustila, ali su još uvijek isijavala vrelinu, okrenula je glavu prema njemu. Njihova su se usta stopila u dugačkom, sporom, vlažnom poljupcu.

Tada su usnuli.

45. poglavlje

Budući da su tog jutra trebali krenuti jako rano, Avery je imala prednost jer se probudila prije Tatea. Izvukla se iz njegova zagrljaja. Odvajanje njezine kose od njegovih prstiju nije bilo lako, ali je konačno uspjela.

Pogledala ga je preko ramena dok je ustajala. Bio je lijep dok je spavao s jednom nogom iznad pokrivača i tamnom bradom na jastuku. Uzdahnuvši od zadovoljstva pri pogledu na njega i od uzbudljivih sjećanja na sinoćnje vođenje ljubavi, poslala je u kupaonicu.

Slavine su zaškriljale kad ih je otvorila. Avery se trgnula zbog buke. Tateu je potreban sav san što ga može ugrabiti. Današnji je dnevni red naporan. Sate će provesti u avionu. U međuvremenu će držati govore, rukovati se i osvajati glasove.

Ovaj posljednji dan prije izbora možda je najvažniji u cijeloj kampanji. Danas će se oni neodlučni, vitalni za rezultate izbora, odlučiti za koga će glasati.

Avery je stala pod tuš. Nakon što je šamponirala kosu, nasapunala je tijelo. Još uvijek je nosilo tragove Tateove strasti. Njegova su usta ostavila jedva vidljivu modricu s unutrašnje strane bedra. Topla je voda zapekla njezine dojke na kojima su ostali tragovi njegove oštrem brade. Smiješila se tome kad se naglo razmaknula zavjesa tuša.

- Tate!

- Dobro jutro.

- Što...

- Pomislio sam da bih se mogao tuširati s tobom - otegnuto reče Tate pohotno se smiješeći. - Uštedjeti na vremenu. Hotelu uštedjeti toplu vodu.

Avery je drhtavo stajala ondje, kriva u svojoj nagosti onako kako se Eva zacijelo osjećala kad ju je Bog optužio

za pokvarenost. Činilo se da su mlazovi tople vode postali ledeni i oštri; bockali su joj kožu poput hladnih iglica. Boja je nestala s njezina lica. Usne su joj poplavjele. Oči kao da su joj se povukle u lubanju te su njezine očne duplje djelovale goleme i duboke. Stresla se.

Tate je zbunjeno nakrivio glavu. - Izgledaš kao da si ugledala duha. Jesam li te prestrašio?

Progutala je slinu. Usta su joj se otvorila i zatvorila, ali nije mogla oblikovati glas.

- Carole? Što ti je?

Potražio je ono što nije u redu. Očima je prešao niz njezino blijedo, drhtavo tijelo, a zatim natrag prema gore. Avery je osjećala kako joj srce tone u prsima dok je gledala kako se njegov zbunjeni pogled ponovno spušta dolje. Zastajao je na njezinim dojčkama, trbuhu, bedrima - na mjestima koje vide samo oči ljubavnika, oči muža.

Vidio je ožiljak od operacije slijepog crijeva, prastari, jedva vidljivi i gotovo neprimjetan, osim ako ga ne razotkrije jaka fluorescentna svjetlost. Avery se pitala, ali je sad znala. Carole nikad nije izvadila slijepo crijevo.

- Carole? - U glasu mu se osjećala jednaka zbunjenost kakvu je vidjela u njegovim očima.

Iako je zaštitna kretnja odavala prijevaru, Avery je jednom rukom pokrila donji dio trbuha, a drugu je molećivo pružila prema njemu.

- Tate, ja...

Oštro i smrtonosno poput mačeva, njegove su se oči zabole u njezine. - Ti nisi Carole. - To je izgovorio tihim glasom, a u glavi su mu se još uvijek sukobljavale konfliktne činjenice. Tada, kad je u potpunosti shvatio, naglašeno je ponovio: - Ti nisi Carole!

Naglo je ispružio ruku ispod mlaza vode, zgrabio je za zapešće i povukao je iz kade. Potkoljenicama je udarila u rub kade; stopala su joj klizila po pločicama. Izmučeno je kriknula, više od duševne nego od tjelesne boli.

- Tate, prestani. Ja ću...

Gurnuo je njezino mokro, nago tijelo uza zid i ondje ga pritisnuo svojim. Čvrsto ju je uhvatio za vrat, tik ispod brade.

- Tko si ti, jebi ga? Gdje je moja žena? Tko si ti?

- Nemoj vikati - drhtavo će Avery. - Mandy će te čuti.

- Govori, prokleta bila. - Stišao je glas, ali su mu oči i dalje ostale ubojite i pojačao je stisak ruke oko njezina vrata. - Tko si ti?

Zubi su joj tako cvokotali da je jedva mogla govoriti.

- Avery Daniels.

- Tko?

- Avery Daniels.

- Avery Daniels? Televizijska... ? Kimnula je glavom.

- Gdje je Carole? Što...

- Carole je poginula u zrakoplovnoj nesreći, Tate - reče Avery. - Ja sam preživjela. Pomiješali su nas jer smo u avionu zamijenile sjedala. Ja sam nosila Mandy kad sam pobjegla. Pretpostavili su...

Rukama je uhvatio njezinu mokru glavu. - Carole je *mrtva!*

- Da - izusti Avery. - Da. Žao mi je.

- Od nesreće? Poginula je u nesreći? Želiš reći da si ti živjela... cijelo ovo vrijeme... ?

Ponovno je kratko kimnula.

Srce joj se kidalo dok je gledala kako pokušava shvatiti neshvatljivo. Polako ju je pustio i odmaknuo se od nje.

Zgrabila je ogrtač s vješalice na vratima kupaoice i navukla ga, a zatim je žurno vezala pojas. Ispružila je ruku i zatvorila slavine, što je odmah požalila. Uslijedila je zaglušujuća tišina, a podrhtavala je od vibracija nevjerice i sumnje.

Tu je tišinu prekinuo jednim jednostavnim pitanjem. - Zašto?

Stigao je dan objašnjenja. Znala je da će jednom doći do toga. Samo što nije računala na to da će to biti danas. Nije bila spremna.

- Komplicirano je.

- Nije me briga koliko je komplicirano - Tate reče glasom koji je vibrirao od gnjeva. - Počni pričati sada prije nego pozovem policiju.

- Ne znam kako ili kada je prvi put došlo do zamjene - mahnito će Avery. - Probudila sam se u bolnici prekrivena zavojima od glave do pete, a nisam se mogla maknuti niti govoriti. Svi su me zvali Carole. U početku nisam razumjela. Imala sam jake bolove. Bila sam uplašena, zbunjena, dezorijentirana. Potrajalo je nekoliko dana dok nisam shvatila što se zapravo dogodilo.

- A kad si to shvatila, ništa nisi rekla? Zašto?

- Nisam mogla! Sjećaš se, nisam mogla komunicirati. - Molećivo ga je uhvatila za ruku. On ju je odgurnuo. - Tate, pokušala sam te obavijestiti prije nego je moje lice preoblikovano u Caroleino, ali to je bilo nemoguće. Kad god bih počela plakati, ti si mislio da je to od straha pred skorom operacijom. Bilo je i od toga. Ali sam plakala i zato što su mi kanili oteti vlastiti identitet i nametnuti mi tuđi. Nisam nikako mogla prenijeti tu poruku.

- Isuse, ovo je znanstvena fantastika. - Provukao je prste kroz kosu. Shvativši da je još uvijek nag, pograbio je ručnik i omotao ga oko struka. - To je bilo prije nekoliko mjeseci.

- Morala sam neko vrijeme ostati Carole.

- Zašto?

Zabacila je glavu i zagledala se u strop. Prvo je objašnjenje bilo sitnica u usporedbi s onim što slijedi. - Ovo će ti zvučiti...

- Nije me briga kako će zvučiti - prijeteci će Tate. - Želim znati zašto si se prikazivala kao moja žena.

- Jer te netko želi ubiti!

Njezin ga je odgovor zaprepastio. Još uvijek je bio spreman za borbu, ali mu se glava trgnula unatrag kao da je primio udarac u bradu. - *Što?*

- Dok sam ležala u bolnici - počne Avery prekrivši ruke u visini struka - netko je došao u moju sobu.

-Tko?

- Ne znam tko. Saslušaj me prije nego mi počneš postavljati pitanja. - Duboko je udahnula, ali riječi su nastavile kuljati iz nje. - Bila sam u zavojima. Nisam dobro vidjela. Netko mi se obraćao s Carole i upozorio me neka ne dajem nikakva priznanja na smrtnoj postelji. Rekao je da planovi još uvijek vrijede i da ti nećeš doživjeti da zauzmeš mjesto senatora.

Trenutak je ostao ravnodušan, a tada mu se u kutu usana pojavio osmijeh. Na koncu se cinično nasmijao. - Očekuješ da ću to povjerovati?

- To je istina!

- Jedina je istina ta da ti ideš u zatvor. Sada. - Okrenuo se i pošao prema telefonu.

- Tate, ne! - Uхватила ga je za ruku i okrenula prema sebi. - Ne zamjeram ti zbog onoga što misliš o meni.

- Tvoje najmračnije nagađanje ne može biti ni blizu istini.

Uvreda ju je zapekla, ali ju je zasad morala ignorirati. - Ne lažem ti. Kunem se. Netko te namjerava ubiti prije nego zauzmeš svoje mjesto u Senatu.

- Još nisam ni izabran.

- Kao da jesi, čini se.

- Ne možeš identificirati tu zagonetnu osobu?

- Još ne. Pokušavam.

Trenutak je proučavao njezino usrdno lice, a zatim je prezirno rekao: - Ne mogu vjerovati da ovdje stojim i slušam ta sranja. Sve ove mjeseci živjela si u laži. Sad očekuješ da ću povjerovati kako se neki neznanac uvukao u tvoju sobu u bolnici i rekao ti da će me ubiti? -

Odmahnuo je glavom kao da se čudi njezinoj drskosti i svojoj gluposti.

- Ne neznamac, Tate. Netko blizak. Netko iz obitelji.

Čeljust mu se opustila. Zurio je u nju s izrazom posvemašnje nevjerice. - Zar ti...

- Razmisli! Samo članovi obitelji smiju ući na odjel intenzivne njege.

- Kažeš da član moje obitelji kuje zavjeru kako bi me ubio?

- Znam da to zvuči apsurdno, ali to je istina. Nisam ništa izmislila. Niti mi se pričinilo. Bilo je poruka.

-Poruka?

- Poruka ostavljenih za Carole na mjestima kojima je samo ona imala pristup, a netko joj je javljao da plan još uvijek vrijedi. - Jurnula je prema ormaru u kojem su se nalazile putne torbe i otvorila patentni zatvarač na pregratku jednog kovčega. Odnijela mu je poruke, uključujući i unakaženi poster.

- Natipkane su na pisaćem stroju na ranču - reče mu.

Dugo je proučavao poruke. - Mogla si ih sama napisati, za slučaj da te otkrijem pa ti zatreba žrtveno janje.

- Nisam! - vikne Avery. - To je bio način Caroleina partnera da...

- Čekaj malo, čekaj malo. - Bacio je poruke i podigao obje ruke. - Ovo postaje sve bolje i bolje. Carole i taj navodni ubojica zajedno su bili u tome, je li?

- Svakako. Od trenutka kad te upozнала. Možda i ranije.

- Zašto bi me Carole voljela vidjeti mrtvog? Ona nije imala nikakve veze s politikom.

- Ovo nije politička stvar, Tate. Osobna je. Carole je odlučila postati tvojom ženom. Postala je točno ono što si ti želio, a kad su se udružili, netko ju je podučavao kako

se treba ponašati da bi se ti zaljubio u nju. Tko vas je upoznao?

- Jack- reče Tate i slegne ramenima. - Kad se došla prijaviti za posao u tvrtki.

- Možda nije bilo slučajno što je potražila posao u vašoj odvjetničkoj tvrtki.

- Imala je besprijekorne preporuke.

- Sigurna sam da jest. Pobrinula se za to.

- Znala je tipkati - doda Tate - što pobija tvoju teoriju.

- Znam da imam pravo.

- Pretpostavljam da to možeš dokazati - reče Tate, a ton njegova glasa govorio je suprotno. Čak je samodopadno prekrizio ruke na prsima.

- Ne moram. Zee može.

Vidljivo se šokirao. Spustio je ruke uz tijelo. - Moja majka?

- Ima cijeli dosje o Carole Navarro. Vidjela sam ga. Vjerujući da sam ja Carole, zaprijetila mi je da će me razotkriti ako te učinim nesretnim.

- Zašto bi to učinila?

- Činilo se da misli da se ponovno zaljubljuješ u svoju ženu. Avery ga je značajno pogledala. - Nakon onoga sinoć, i ja imam razloga vjerovati da je tako.

- Zaboravi ono sinoć. Kao što dobro znaš, sve je to bila obmana. - Ljutito se okrenuo od nje.

Avery je bez riječi pokušala zatvoriti otvorenu ranu na svom srcu. Kasnije će je morati liječiti. Sad se mora pozabaviti kritičnijim pitanjima.

- Čak i ako ti u početku nisi shvatio kakva je zapravo Carole, Zee jest. Unajmila je privatnog istražitelja da provjeri njezinu prošlost.

- I što je on otkrio?

- Radije ne bih razgovarala...

- Što je otkrio? - oštro je pitao i ponovno se okrenuo prema njoj. - Za Boga miloga, nemoj sada postati osjetljiva.

- Bila je *topless* plesačica. Bila je uhićena zbog prostitucije, između ostaloga. - Ugledavši zaprepašteni izraz njegova lica, posegnula je za njegovom rukom. Trgnuo je izvan njezina dohvata. - Ne moraš mi vjerovati sve to - rekla je, ljutito podigavši glas zbog njegova glupog, tvrdoglavog muškog ponosa.

- Pitaj majku neka ti pokaže podatke. Čuvala ih je kako bi ih mogla iskoristiti protiv Carole ako ikad osjeti da je to potrebno. I ne možeš biti baš toliko iznenađen, Tate, jer si mi predbacivao, dok si mislio da sam Carole, da sam imala ljubavnike, napravila abortus i drogirala se. Mjesecima sam trpjela teret tvoje antipatije spram te žene.

Trenutak ju je promatrao, grickajući obraz s unutrašnje strane. - U redu, recimo da si u pravu što se tiče te besmislene priče o zavjeri. Očekuješ li da ću povjerovati da si se dovela u opasnost samo iz dobrote srca? Zašto me nisi upozorila prije nekoliko mjeseci, kad si za to imala prvu priliku?

- Zar bi mi tada vjerovao, možda više nego sada? - Nije imao odgovora na to pa je ona odgovorila umjesto njega. - Ne, ne bi mi vjerovao, Tate. Bila sam bespomoćna. Nisam imala snage štititi sebe, a još manje tebe. Osim toga, nisam mogla riskirati. Kad bi osoba, tko god ona bila, jest, otkrila da je o svojim planovima šaptala Avery Daniels, televizijskoj izvjestiteljici, što misliš koliko bih dugo živjela?

Stisnuo je oči. Polako je počeo kimati glavom. - Mislim da sad shvaćam zašto je Avery Daniels, televizijska izvjestiteljica, izvela ovu šaradu. Učinila si to radi priče, zar ne?

Ovlažila je usne, znak krivnje i nervoze, isto kao da je potpisala priznanje. - Ne sasvim. Priznajem da je u početku moja karijera imala svoju ulogu u tome. - Ponovno je posegnula za njegovom rukom i ovog puta je zadržala u svojoj. - Ali ne sada, Tate. Ne otkako sam završila... Mandy. Kad sam jednom ušla, više nisam mogla izići. Nisam mogla jednostavno otići i ostaviti neriješenu situaciju.

- Dakle, koliko dugo si se kanila pretvarati da si moja žena? Zar smo se do kraja života trebali ševiti s ugašenim svjetlima? Zar te nikad nisam trebao vidjeti nagu? Koliko si dugo namjeravala živjeti u laži? Zauvijek?

- Ne. - Spustila je ruku s njegove i zgrbila se od očajanja. - Ne znam. Kanila sam ti reći, ali...

- Kada?

- Kad bih bila sigurna da je Mandy u redu i da tebi više ne prijeti opasnost.

- Dakle, vraćamo se na zavjeru o ubojstvu.

- Prestani to tako ležerno govoriti - usklikne Avery. - Prijetnja je stvarna. - Pogledala je poster. - I jasna.

- Onda mi reci u koga sumnjaš. Otkako si izašla iz bolnice, živiš s istim ljudima kao i ja. - Ponovno je odmahnuo glavom i gorko se nasmijao vlastitoj gluposti. - Isuse, ovo objašnjava mnoge stvari. Rupe u sjećanju. Shepa. Konja i jahanje. Odmjerio ju je pogledom. - Objašnjava toliko toga - oporo će Tate. Nakon što je pročitao grlo, doda: - Zašto ja to nisam vidio?

- Nisi gledao. Ti i Carole dugo niste bili intimni.

Činilo se da o tome ne želi govoriti. Nastavio je govoriti o zavjeri. - Na koga sumnjaš da me želi ubiti? Moje roditelje? Brata? Mog najboljeg prijatelja? Dorothy Rae? Ne, čekaj, Fancy! Tako je. - Pucnuo je prstima. - Razbjesnio sam je pred dvije godine kad joj nisam želio posuditi automobil i sad me želi ubiti.

- Nemoj se šaliti s tim. Avery je frustrirano podrhtavala.

- Cijela je ova stvar velika šala - reče Tate i unese joj se u lice. Prljava pokvarena šala koju je izvela prepredena kuja s velikim ambicijama. Priznajem, bio sam slijepi i gluhi idiot, ali sad mi je sve kristalno jasno.

- Nisi li ti počinila veliki novinarski propust prije godinu ili dvije, nešto o optužbama prije nego si provjerila sve činjenice? Da, mislim da si to bila ti. Smislila si ovo kako bi ispravila tu grešku i ponovno stekla ugled među svojim kolegama. Ti si izvjestiteljica kojoj je trebala vruća priča i tako si, kad ti se pružila prilika, zakuhala ovo.

Odmahnula je glavom i žalosno šapnula, ali ne baš jako uvjerljivo: - Ne.

- Moram ti priznati, Avery Daniels, ti ideš za pričom bez obzira na sve, zar ne? Ovog si se puta čak bila spremna kurvati za nju. Vjerojatno ti nije prvi put. Zar se ovako obaraš na sve koje intervjuiraš? Možda ih tako nagrađuješ za odavanje tajni?

Čvršće se omotala ogrtačem, ali joj to nije naročito pomoglo. - Nisam se kurvala, Tate. Sve što se među nama dogodilo bilo je iskreno.

- Vraga jest.

- Bilo je!

- Ševio sam varalicu.

- I uživao u tome!

- Očito, jer si u tome jednako dobra kao i u glumi!

Njezin se gnjev iscrpio s tim jednim verbalnim sukobom. Sad su joj suze ispunile molećive oči. - Griješiš. Molim te, vjeruj mi, Tate. Moraš se čuvati. - Pokazala je poster. - Učinit će to na dan izbora. Sutra.

Odlučno je odmahivao glavom. - Nikad me nećeš uvjeriti da će mi netko iz moje obitelji poslati metak u glavu.

- Čekaj! - viknula je jer se odjednom sjetila nečega što je zaboravila spomenuti. Postoji jedan visoki, sjedokosi čovjek koji te slijedi od grada do grada. - Brzo je nabrojila vremena i mjesta na kojima je u mnoštvu opazila Sijedu Kosu. - Van ima snimke koje to dokazuju.

- Ah, snimatelj iz KTEX-a - reče Tate i nasmiješi se. - Dakle, to objašnjava njega. Tko još zna za vašu malu igru?

- Irish McCabe.

- Tko je on?

Objasnila je njihovu vezu i rekla mu kako je Irish pogrešno identificirao Caroleino tijelo. - On ima njezin nakit, ako ga želiš natrag.

- Što je s medaljonom?- upita Tate i kimne prema njezinim prsima.

- Dar mog oca.

- Vrlo lukavo - primijeti Tate, kao da joj protiv volje odaje poštovanje. - Misliš u hodu i dobro prikrivaš tragove.

- Poslušaj me, Tate. Ako dobijem kasete od Vana, hoćeš li ih pogledati i vidjeti poznaješ li tog čovjeka? - Ispričala mu je kako su zaključili da je unajmljen profesionalni ubojica.

- Doista ste sjajni trio, a svi očekujete da ćete dobro zaraditi na račun obitelji Rutledge.

- Uopće nije tako.

- Nije?

-Ne!

Iznenadno kucanje na vratima oboje ih je trgnulo. - Tko je? - dovikne Tate.

Bio je Eddy. - Naći ćemo se dolje za dvadeset minuta i održati posljednji dogovor za doručkom, prije odlaska na aerodrom. - Tate je pogledao Avery i nekoliko trenutaka zadržao njezin tjeskobni pogled. - Je li sve u redu? - upita Eddy.

Stavila je stisnute šake pod bradu i bez riječi preklinjala Tatea neka ništa ne govori. Potom šapne: - Molim te, Tate, nemaš razloga za to, ali moraš mi vjerovati.

- Sve je u redu - na koncu je doviknuo kroz vrata. Vidjet ćemo se u blagovaonici. Dvadeset minuta.

Avery se s olakšanjem spustila na obližnji kauč. - Ništa ne smiješ reći, Tate. Prisegni mi da nikome nećeš reći ni riječi o ovome. Nikome.

- Zašto bih trebao vjerovati tebi, a ne mojoj obitelji i pouzdanicima?

Oprezno je odgovorila: - Ako je istina ono što sam ti rekla, onda bi te tvoja šutnja mogla spasiti od atentata. Ako je sve to izmišljeno, onda te šutnja može spasiti od javne sramote. Ovako ili onako, trenutno ne možeš ništa dobiti mojim razotkrivanjem. Stoga te preklinjem da nikome ne kažeš.

Uputio joj je dugačak, hladan pogled. - Jednako si prepredena kao i Carole.

- Žao mi je što tako misliš.

- Trebao sam shvatiti znakove. Trebao sam znati da su promjene u tebi, u njoj, previše dobre da bi bile istinite. Kao što je tvoje ponašanje prema Mandy kad si stigla kući.

- Ona je toliko napredovala, Tate. Nisam li i ja tome doprinijela jer sam je voljela?

- Doprinijet ćeš tome da joj se srce slomi kad odeš.

- I moje će se srce slomiti.

Ignorirao ju je. - Sada znam zašto su te odjednom počeli zanimati izbori, zašto si jasnije izražavala svoja mišljenja i zašto... - Pogledao je njezina usta. - Zašto su tolike stvari bile drukčije. - Nekoliko se trenutaka činilo da se bori protiv snažnog magneta koji ga vuče prema njoj. Zatim je žestoko opsovao i okrenuo se od nje.

Avery je potrčala za njim i uhvatila ga prije nego se uspio zaključati u kupaonici. - Što ćeš učiniti?

- Zasad, baš ništa. Stigao sam dovde. Ti i tvoja podla spletkarica nećete me spriječiti u tome da pobijedim na izborima, za sebe, za svoju obitelj i za sve ljude koji su mi poklonili svoje povjerenje.

- Što će biti sa mnom?

- Ne znam - iskreno odgovori Tate. - Ako te razotkrijem, razotkrio bih sebe i svoju obitelj kao budale. - Zgrabio ju je za kosu na zatiljku i povukao je unatrag. - A ako ti razotkriješ nas, ubit ću te.

Vjerovala mu je. - Ne lažem, Tate. Istina je sve što sam ti rekla.

Naglo ju je pustio. - Vjerojatno ću se razvesti od tebe, kao što sam se kanio razvesti od Carole. Tvoja će kazna biti u tome što ćeš do kraja života morati ostati bivša supruga Tatea Rutledgea.

- Moraš biti oprezan. Netko će te pokušati ubiti.

-Avery Daniels je već mjesecima mrtva i pokopana. Ostat će mrtva i pokopana.

- Čuvaj se visokog, sjedokosog muškarca u mnoštvu. Drži se podalje od njega.

- Neće biti karijere na televiziji, nikakve sjajne priče koja će te preko noći pretvoriti u senzaciju. Prezirno ju je gledao. Sve si to učinila ni za što, gospođice Daniels.

- Učinila sam to jer te volim.

Zalupio joj je vratima pred nosom.

46. poglavlje

Vanova je potraga završila uoči dana izbora. Nekoliko je sekundi zurio u ekran monitora, ne vjerujući da je napokon našao ono što je tako dugo tražio.

U zoru je malo odrijemao jer je tek kad se svjetlost počela probijati kroz škure shvatio da je cijele noći gledao videokasete. Nakon što je spavao oko sat vremena, popio je šalicu jake kave i vratio se za konzolu. Područje oko stola bilo je pretrpano omotima brze hrane, praznim limenkama sokova, praznim kutijama cigareta i smrdljivim, pretrpanim pepeljarama.

Van nije opažao nered. Nije ga bilo briga. Niti mu je bilo važno da već duže od četrdeset osam sati nije pojeo pošten obrok ili se istuširao. Poriv da gleda videokasete postao je njegovom opsesijom. Njegova je strast prerasla u misiju.

Ostvario ju je u devet i trideset uvečer dok je sjedio i gledao kasetu snimljenu prije tri godine. Tada je radio u ogranku NBC-a u državi Washington. Nije se čak sjećao ni pozivnog broja postaje, ali se sjećao zadatka. Upotrijebio je ukupno četiri kasete, a svaka je sadržavala dvadeset minuta nemontiranog materijala. Izvjestitelj je tih osamdeset minuta skratio na pet minuta posebnog priloga za večernje vijesti u tjednu kad se mjerila gledanost. To je bio takav prilog nad kojim su ljudi drhtali i žalosno odmahivali glavama, ali su ga gutali očima.

Van je nekoliko puta pogledao svih osamdeset minuta kako bi bio siguran da nije pogriješio. Kad je bio posve siguran da je u pravu, pritisnuo je potrebne tipke, ubacio praznu kasetu i počeo kopirati najvažniju kasetu, onu koja je najviše optuživala.

Budući da se nije moglo snimati ubrzano, ostalo mu je dvadeset minuta vremena. Potražio je kroz zgužvane kutije na konzoli i konačno pronašao jednu jedinu, svijenu cigaretu, pripalio je, a zatim podigao telefonsku slušalicu i nazvao Palacio Del Rio.

- Da, želim razgovarati s gospodom Rutledge, suprugom Tatea Rutledgea.

- Žao mi je, gospodine - ljubazno je rekla telefonistica na centrali - ne mogu vas spojiti s njom, ali ako ostavite svoje ime i broj...

- Ne, ne razumijete. Ovo je osobna poruka za Av... ovaj, Carole Rutledge.

- Prenijet ću vašu poruku njihovom osoblju koje prati...

- Slušaj, kujo, ovo je važno, shvaćaš li? Hitno je.

- U odnosu na što, gospodine?

- Ne mogu vam reći. Moram razgovarati osobno s gospodom Rutledge.

- Žao mi je, gospodine - telefonistica je nepokolebljivo ponovila. - Ne mogu vas spojiti. Ako ostavite...

- Sranje!

Tresnuo je slušalicom i okrenuo Irishov broj. Pustio je da telefon zvoni trideset puta, a tada je odustao. - Gdje je, dovraga?

Dok se kaseta i dalje snimala, Van je šetkao prostorijom i nastojao smisliti najbolji način da Irisha i Avery obavijesti o onome što je otkrio. Jako je važno da ovu kasetu dostavi u Averyne ruke, ali kako? Ako ne može čak ni hotelsku telefonisticu nagovoriti da nazove njezin apartman, kako bi joj se večeras mogao dovoljno približiti da joj da kasetu. Avery je *mora* vidjeti prije sutrašnjeg dana.

Kad je presnimavanje završeno, Van još uvijek nije smislio rješenje svog problema. Jedina mogućnost bila je da pronađe Irisha. On će mu savjetovati što da čini.

No nakon pola sata nazivanja KTEX-ove redakcije i Irishove kuće, još uvijek nije uspio razgovarati sa svojim šefom. Odlučio je prokletu kasetu odnijeti do Irishove kuće. Može ga ondje pričekati. To znači voziti na drugi kraj grada, ali kakve to veze ima? Ovo je važno.

Tek kad je stigao na parkiralište svoje stambene zgrade, sjetio se da je njegov kombi na servisu. Njegov ga je izvijestitelj morao dovesti kući nakon što su snimali Rutledgeov povratak u San Antonio.

- Sranje. Što sada?

Poštanski pretinac. Ako se kontakt nikako drugačije ne može uspostaviti, rekli su mu neka se time posluži. Vratio se u stan. U hrpi papirića našao je onaj na koji je zapisao broj poštanskog pretinca. Spremio je videokasetu u podstavljenju kuvertu, napisao adresu, navukao jaknu i krenuo pješice.

Trebao je prijeći samo dva bloka do najbliže trgovine, gdje se također nalazio poštanski sandučić, ali čak je i to bilo previše kretanja za Vana.

Kupio je cigarete, šest limenki piva i dovoljno maraka za poštarinu - ako ne bude dovoljno, Irish može nadoknaditi razliku - i ubacio paket u poštanski sandučić. Na sandučiću je pisalo da se pošta skuplja u ponoć. Kasetu bi mogla u Irishove ruke dospjeti sutra ujutro.

No u međuvremenu Van je kanio nazivati Irisha svakih pet minuta, sve dok ga ne nađe. Slanje duplikata bila je samo mjera sigurnosti.

Gdje bi stara bena mogla biti u ovo doba, ako ne kod kuće ili u televizijskoj postaji? Prije ili kasnije mora se negdje pojaviti. Tada će njih dvojica odlučiti kako će upozoriti Avery koliko je stvarna prijetnja atentata na Rutledgea.

Van je putem do stana pijuckao pivo, zatim je ušao, skinuo jaknu i ponovno sjeo za konzolu. Opet je ubacio jednu od kasetu uz pomoć kojih je riješio zagonetku i

počeo je iznova gledati. Kad je stigao otprilike do sredine snimke, posegnuo je za telefonom i okrenuo Irishov broj. Zazvonio je pet puta prije nego je začuo škljocaj koji je prekinuo vezu. Brzo je pogledao telefon i vidio ruku u rukavici koja je stisnula gumb. Pogledom je pošao prema gore do ljubazno nasmiješenog lica.

- Veoma zanimljivo, gospodine Lovejoy - blago izusti njegov posjetitelj i glavom pokaže prema osvjetljenom monitoru. - Nisam se mogao sjetiti gdje sam vas ranije vidio.

Tada se podigao pištolj i Van je iz neposredne blizine dobio metak u čelo.

Irish je potrčao kroz ulazna vrata i podigao slušalicu nakon što je telefon pet puta zazvonio, baš kad je onaj tko je zvao prekinuo vezu. - Prokletstvo! - Dugo se zadržao u redakciji pripremajući se za pakleni dan što će ga ekipa sutra imati.

Nekoliko je puta provjeravao rasporede, proučavao zadatke i savjetovao se s voditeljima kako bi bio siguran da svi znaju kamo treba poći i što kada učiniti. Takav je dan bogat događanjima Irish volio. Ali je od toga također dobivao - vrelu žgaravicu koja mu je poput kamena pritiskala utrobu. Nije smio stati i smazati onaj tanjur enchilada na putu kući.

Popio je čašu antacida i vratio se do telefona. Nazvao je Vana, ali je spustio slušalicu nakon što je telefon dvadesetak puta uzalud zvonio. Ako Van negdje banči ili se šopa nekom stvari, ubit će ga. Trebao ga je rano ujutro, svježeg i čilog.

Poslat će Vana s izvjestiteljem da u Kerrvilleu snimi kako glasa obitelj Rutledge, a zatim će ostatak dana provesti u Palacio Del Riu, kao i dugačku večer dok se budu čekali rezultati izbora.

Irish nije vjerovao da će netko biti tako glup i pokušati izvesti atentat na dan izbora, ali je Avery bila uvjerena da će se to baš tada dogoditi. Ako će pogled na Vana u mnoštvu umanjiti njezinu tjeskobu, onda ga Irish želi ondje, vidljivog i na dohvat ruke ukoliko joj zatreba.

Bilo je nemoguće dobiti je na telefon. Pokušao ju je nazvati ranije tijekom dana, ali su mu rekli da se gospođa Rutledge ne osjeća dobro. Barem su iz Rutledgeova tabora tako objasnili zašto ga nije pratila na posljednjem putovanju kampanje kroz sjeverni Texas.

Kad je kasnije pokušao razgovarati s njom, rečeno mu je da je obitelj izišla na večeru. Još uvijek nemiran, na putu kući svratio je do poštanskog ureda i provjerio svoj pretinac. Unutra nije bilo ničega, što je donekle ublažilo njegovu zabrinutost. Pretpostavio je da su nikakve vijesti dobre vijesti. Ako ga Avery treba, zna gdje ga može naći.

Pripremio se za spavanje. Nakon molitve pokušao je još jednom nazvati Vana. Još uvijek nije bilo odgovora.

Avery je večer uoči izbora provela u strahovitoj brizi. Tate joj je odlučno rekao da neće poći s njim na posljednje putovanje kampanje, a toga se držao, bez obzira na njezine molbe.

Kad se vratio živ i zdrav, njezino je olakšanje bilo tako duboko da je osjećala slabost. Dok su se skupljali za odlazak na večeru, prišao joj je Jack i pitao: - Imaš li još uvijek grčeve?

-Što?

- Tate je rekao da danas ne možeš poći na put jer si dobila menstruaciju.

- O, da potvrdila je njegovu laž. - Jutros se nisam dobro osjećala, ali sad je u redu, hvala.

- Samo se pobrini da ti ujutro bude dobro. - Jacka ni najmanje nije zanimalo njezino zdravstveno stanje, već samo kako bi njezina nazočnost ili odsutnost mogla

utjecati na ishod izbora. - Sutra moraš biti u najboljem izdanju.

- Pokušat ću.

Dorothy Rae je tada povukla Jacka. Već tjednima nije ni taknula piće, a promjene na njoj jasno su se vidjele. Više nije izgledala uplašeno i jadno, već se uvelike trudila oko svog izgleda. Postala je sigurnija, a rijetko je puštala Jacka iz vida, nikad kad je u blizini bila Avery. Očito je Carole još uvijek smatrala prijetnjom, ali sad je postala spremna boriti se za svog muža.

Zahvaljujući Tateovu urođenom šarmu, Avery je vjerovala da nitko nije opazio da je u njihovom odnosu došlo do raskola. Obitelj je zajedno pošla u restoran na večeru. Smjestili su ih i poslužili im večeru u privatnoj blagovaonici.

Za cijelo vrijeme večere Tate se prema njoj ophodio krajnje pristojno. Obasipala ga je pitanjima o tome kako je proveo dan i kako su ga primili u svakom gradu. Ljubazno je odgovarao, ali nije objašnjavao. Čelična hladnoća njegovih očiju ledila ju je do srži.

Igrao se s Mandy. Anegdote s putovanja prepričavao je majci i ocu koji su ga pozorno slušali. Blago je zadirkivao Fancy i uključivao je u razgovor. Slušao je posljednje Jackove savjete. Prepirao se s Eddyjem oko odjeće za izbore.

- Neću se svečano odijevati da bih pošao glasati, ništa više od drugih ljudi, a preodjenut ću se u odijelo i kravatu samo ako budem morao održati govor ukoliko pobijedim.

-Onda bih se trebala pobrinuti da ti u hotelu izglacaju odijelo - reče Avery.

- Čujmo, čujmo! - Nelson veselo udari šakom po stolu.

Tate ju je oštro pogledao, kao da ju je želio pred svima razotkriti. Ako je sumnjao u nečije izdajstvo u ovom dobro raspoloženom unutrašnjem krugu, onda je to ona. Ukoliko je gajio bilo kakvu sumnju u to kome je odana i

vjerna njegova obitelj, dobro je to skrivao. Za čovjeka čiji bi se život već idućeg dana mogao iz temelja promijeniti, doimao se nemoguće smirenim.

Međutim, Avery je pretpostavljala da je njegova smirenost samo fasada. Zračio je samopouzdanjem jer je želio da svi ostali budu opušteni. To bi bilo tipično za Tatea.

Čeznula je da ostane nasamo s njim po povratku u hotel, pa je bila zadovoljna kad je njegov sastanak s Jackom i Eddyjem brzo završio.

- Idem prošetati duž Riverwalka - rekao im je Jack kad je odjenuo jaknu. - Dorothy Rae i Fancy gledaju neki film na televiziji u našoj sobi. To je nekakva sentimentalna glupost koju ne mogu podnijeti pa ću se izgubiti dok ne završi.

- Idem s tobom dolje - reče Eddy. - Želim na novinskom kiosku provjeriti da nam nisu promakle neke novine.

Otišli su. Mandy je već spavala u svojoj sobi. Avery je mislila da će sada imati vremena uvjeriti Tatea u svoju priču. Možda joj sada neće onako oštro suditi. No na njezin očaj, on je uzeo ključ sobe i pošao prema vratima.

- Idem nakratko posjetiti mamu i tatu.

- Tate, jesi li na aerodromu vidio Vana? Pokušala sam ga nazvati kući, ali još se nije vratio. Željela sam da mi donese kasete pa...

- Izgledaš umorno. Nemoj me čekati.

Izišao je iz apartmana i dugo se nije vratio. Budući da je to bio tako dugačak, mučan dan, što ga je uglavnom provela zatvorena u apartmanu, na koncu je otišla u krevet.

Tate joj se uopće nije pridružio. Probudila se tijekom noći. Nedostajala joj je njegova toplina i prestrašila se jer nije čula kako diše kraj nje, te je brzo prešla spavaću sobu i otvorila vrata.

Spavao je na kauču u salonu.

To joj je slomilo srce.

Mjesecima je bio izgubljen za nju zbog Caroleinih prijevara. Sad ga je izgubila zbog vlastitih.

47. poglavlje

Bolovi u trbuhu koji su mučili Irisha kad je prethodne večeri pošao u krevet bili su blagi u usporedbi s onima što ih imao u sedam ujutro na dan izbora.

Svanulo je vedro i svježije jutro. Očekivao se dobar odaziv birača diljem zemlje jer je bio savršen jesenski dan.

Ugođaj u redakciji KTEX-a nije bio tako smiren. Šef je bio na ratnoj stazi. - Oprosti, beskorisni kujin sine - ispod glasa izusti Irish i tresne slušalicom. Kad se Van nije pojavio u redakciji u šest i trideset kako je bilo dogovoreno, Irish je počeo nazivati njegov stan. Još uvijek nije bilo odgovora. - Gdje bi mogao biti?

- Možda je na putu ovamo - reče drugi snimatelj nastojeći pomoći.

- Možda - progunda Irish i pripali cigaretu koju je kanio samo držati u ustima. - U međuvremenu, šaljem tebe. Ako požuriš, možeš uhvatiti obitelj Rutledge kad iziđu iz hotela. Ne uspiješ li, vozi kao manijak da bi ih sustigao u Kerrvilleu. I javljaj se svakih nekoliko minuta - dovikne za snimateljem koji je požurio za izvjestiteljem. Obojica su bili sretni što su živi i zdravi pobjegli.

Irish pograbi telefonsku slušalicu i utipka broj što ga je već znao napamet. - Dobro jutro - javi se ugodni glas - Palacio Del Rio.

- Želim razgovarati s gospođom Rutledge.

- Žao mi je, gospodine. Ne mogu vas spojiti...

- Da, znam, znam, ali ovo je važno.

- Ako želite ostaviti svoje ime i broj... Spustio je slušalicu i odmah nazvao Vanov broj. Telefon je zvonio i zvonio, a Irish je hodao prostorijom koliko mu je to

dopuštao kabel. - Kad ga se dočepam, pretvorit ću mu jaja u kašu.

Uhvatio je jednog kurira koji je imao tu nesreću da se sudari s njim. - Hej, ti, odvezi se onamo i izvuci njegovu mršavu guzicu iz kreveta.

- Čiju, gospodine?

- Vana Lovejoya. Koga drugoga, jebi ga? - nestrpljivo se prodere Irish. Zašto su svi izabrali baš današnji dan da nestanu ili postanu glupi? Načrčkao je Vanovu adresu na komadić papira, tutnuo ga u šaku prestrašenom momku i prijeteći naredio: - Ne vraćaj se bez njega.

Avery je izišla iz hotela vodeći Mandy za ruku. Drugu je ruku provukla ispod Tateove. Nasmiješila se bezbrojnim kamerama, žudeći za tim da joj se mišići lica prestanu grčiti i drhtati.

Tate je kamerama uputio svoj najšarmantniji smiješak i uzdigao palčeve u znak pobjede, a zatim su pošli prema limuzini parkiranoj ispod nadstrešnice hotela. Mikrofoni su bili upereni prema njima. Avery je sumorno pomislila da podsjećaju na cijevi pištolja. Tateov se glas čuo povrh buke prometa i općeg kaosa. - Sjajno vrijeme za izbore. Dobro je za birače i za kandidate.

Obasipali su ga pitanjima o važnijim temama nego što je vrijeme, ali ih je Eddy utrpao u stražnji dio limuzine. Avery se razočarala kad je saznala da će se on voziti s njima do Kerrvillea. Neće imati Tatea samo za sebe, kako se nadala. Cijelog jutra nisu bili sami. On je već ustao i odjenuo se kad se ona probudila. Doručkovao je u blagovaonici u prizemlju hotela dok je ona odijevala Mandy i sebe.

Dok se limuzina udaljavala od pločnika, pogledala je kroz stražnji prozor ne bi li ugledala Vana. Opazila je dvojicu iz KTEX-a, ali Van nije bio snimatelj. *Zašto ne?* pitala se. *Gdje je on?*

Nije bio ni među predstavnicima medija koji su ih čekali na njihovom biračkom mjestu u Kerrvilleu. Njezina je tjeskoba rasla do te mjere da se Tate u jednom trenutku sagnuo k njoj i šapnuo: - Smiješi se, za Boga miloga. Izgledaš kao da sam već izgubio.

- Bojim se, Tate.

- Bojiš se da ću izgubiti prije kraja dana?

- Ne. Bojim se da ćeš umrijeti. - Zadržala je njegov pogled nekoliko sekundi, a tada se pojavio Jack s nekim pitanjem za Tatea. Vožnja natrag do San Antonija činila se beskonačnom. Promet na autocesti i u središtu grada bio je gušći nego inače. Kad su pred ulazom u hotel izišli iz limuzine, Avery je ponovno pogledom pretraživala mnoštvo. Opazila je poznato lice, ali ne ono koje je željela vidjeti. Sjedokosi je muškarac stajao ispred centra za konvencije na suprotnoj strani ulice. Međutim, Vana nije bilo nigdje na vidiku.

Irish je obećao.

Nešto nije u redu.

Čim su stigli u apartman, ispričala se i pošla u spavaću sobu kako bi telefonirala. Netko iz redakcije javio se nakon što je telefon deset puta zazvonio. - Irisha McCabe, molim vas - rekla je usrdnim glasom.

- Irisha? U redu, idem ga potražiti.

Budući da je radila na dane izbora, znala je kakva je to noćna mora, ali i izazov, za medije. Svi su radili kao pomahnitali.

- Hajde, hajde, Irish - šaptala je dok je čekala. Stalno je u mislima vidjela kako je nepomično i napeto stajao Sijeda Kosa, kao da je na položaju.

- Halo?

- Irish! - uskliknula je osjetivši malaksalost od olakšanja.

- Ne. Zar njega čekate? Samo trenutak.

- Ovdje je Av... - Kad su je ponovno stavili na čekanje, gotovo je zaplakala od tjeskobe.

Netko se drugi put javio. - Halo? - s oklijevanjem upita muški glas. - Halo?

- Da, tko je... Eddy, jesi li to ti?

- Da.

- Ovdje je A... ovaj, Carole.

- Gdje si ti, dovraga?

- U spavaćoj sobi. Koristim ovu liniju. - Očito je podigao slušalicu u salonu.

- Pa, budi brza, u redu? Ove linije moraju ostati otvorene.

Spustio je slušalicu. Ona je još uvijek čekala. Njezin poziv su u redakciji ignorirali ljudi koji su imali pametnijeg posla nego što je tražiti šefa na dan kad imaju najviše posla. Uzrujano je spustila slušalicu i pridružila se obitelji i nekolicini volontera koji su se okupili u susjednoj prostoriji.

Iako se smiješila i razgovarala kako se od nje očekivalo, pokušavala je zamisliti gdje bi Van mogao biti. Tješila se mislju da je dolje u plesnoj dvorani, namješta postolje i kameru kako bi snimio ono što se nadala da će biti Tateova proslava pobjede kasnije te večeri.

Zasad više ništa nije mogla učiniti. Zasigurno postoji logično objašnjenje za promjenu plana. Budući da je nisu obavijestili, dopustila je da joj mašta izmakne kontroli. Irish i Van znaju gdje je ako moraju stupiti u vezu s njom. Odlučivši obuzdati svoju paniku, pošla je prema kauču na kojem se Tate ispružio.

Točno kako je rekao, pošao je na biralište ležerno odjeven, u kožnoj sportskoj jakni i trapericama. Djelovao je savršeno opušteno dok je govorio Zee, koja je primala narudžbe, što želi za ručak.

Avery je sjela na naslon za ruke. Odsutno joj je prebacio ruku preko bedra i milovao joj koljeno. Kad se Zee udaljila, pogledao ju je i nasmiješio se. - Zdravo.

- Zdravo.

I tada se sjetio. Gledala je kako mu se sjećanje vraća u oči i uništava topli sjaj u njegovim sivim šarenicama dok ponovno nisu postale hladne i nesmiljene. Polako je maknuo ruku s njezine noge.

- Nešto sam te želio pitati - reče.

- Da?

- Jesi li se pobrinula za kontracepciju?

- Ne. A nisi ni ti.

- Sjajno.

Nije mogla dopustiti da je njegov prezir natjera da se drži podalje od njega. Do kraja dana nije se namjeravala maknuti od njega.

- Irish, linija dva je za tebe.

- Zar ne vidiš da već razgovaram, dovraga? - vikne preko pandemonija u redakciji. - Neka čekaju. Dakle - reče, ponovno govoreći u slušalicu - jesi li pokušao kucati?

- Dok mi se zglavci na prstima nisu ogulili, gospodine McCabe. Nije kod kuće.

Irish prijeđe rukom preko crvena lica. Kurir se javio s vijestima koje nemaju baš nikakvog smisla. - Jesi li pogledao kroz prozore?

- Pokušao sam. Zavjese su navučene, ali sam osluškivao kroz vrata. Nisam čuo baš nikakav zvuk. Mislim da unutra nema nikoga. Osim toga, njegov kombi nije ovdje. Već sam pogledao na parkiralište. Njegovo je mjesto prazno.

To je Irish upravo kanio predložiti. - Kriste - promrmlja. Nadao se da će Van biti kod kuće, da spava

kako bi se riješio mamurluka, ali očito nije tako. Ako mu kombi nije ondje, znači da ga nema kod kuće.

Irish je pomislio da su možda nešto pobrkali pa je Van pošao ravno u Palacio Del Rio, ali nakon što se raspitao kod ekipe koju je onamo poslao, rekli su mu da ga nisu vidjeli.

- U redu, hvala. Vрати se ovamo. - Pritisnuo je treptavo svjetlo na telefonu. - McCabe - osorno reče. Začuo je zvuk slobodne linije. - Hej, zar me nije netko trebao na liniji dva?

- Tako je.

- Pa, sad nema nikoga.

- Valjda su spustili slušalicu.

- Je li bio muški glas? - želio je znati.

- Ženski.

- Je li se predstavila?

- Ne. Ali zvučila je nekako uzrujano.

Irishu je skočio krvni tlak. - Zašto mi nisi rekao, dovraga?

- Jesam!

- *Isuse!*

Prepiranje s nesposobnjakovićima neće mu nimalo pomoći. Ljutito je odmarširao u svoj ured, tresnuo vratima i pripalio cigaretu. Nije mogao biti siguran da ga je Avery zvala, ali nešto mu je govorilo da jest. Možda zato ima toliko problema sa želucem - zbog takvih slutnji.

Otpio je gutljaj antacida ravno iz boce i ponovno zgrabio slušalicu. Nazvao je hotel i dobio isti smireni glas kao i ranije. Kad je zatražio da ga spoji s apartmanom obitelji Rutledge, telefonistica je počela s istom litanijom.

- Gledaj, kujo, jebe mi se za tvoje usrane upute ili tko mora odobriti jebene pozive. Želim da sada nazoveš njezin apartman. *Sada*, shvaćaš li? Ako to ne učiniš, doći ću onamo i osobno te skratiti za tu jebenu glavu.

Spustila mu je slušalicu. Irish je šetkao uredom, pušio i dimio poput parne lokomotive. Avery je zasigurno izvan sebe. Mislit će da su je iznevjerili.

Van, onaj neodgovorni gad, nije se pojavio u hotelu gdje bi trebao biti, gdje će ga ona očekivati, osloniti se na njega. Nisu spajali njegove pozive pa nikako nije mogla znati da je mahnito nastojao stupiti u vezu s njom.

Žustrim se koracima vratio u redakciju, navlačeći jaknu od tvida. Idem van.

- Van?

- Što, zar si gluh? *Van.* Ako netko nazove ili me dođe potražiti, reci im neka me čekaju ili ostave poruku. Vratit ću se čim budem mogao.

- Kamo... ? - Čovjek je govorio tragovima dima.

- Sigurni ste da nije ondje? - Avery je s nevjericom pitala. - Zvala sam ranije i...

- Samo znam da je netko rekao da je izišao, a ne mogu ga naći pa je valjda vani.

- Gdje vani?

- Čini se da nitko ne zna.

- Irish ne bi izišao na dan izbora.

- Slušajte, gospođo, ovdje je ludnica, pogotovo nakon što je Irish odlučio zbrisati, dakle želite li ostaviti poruku ili ne?

- Ne - s oklijevanjem će Avery. - Nikakva poruka.

Osjećajući da je prepuštena sama sebi, spustila je slušalicu i vratila se u salon. Pogledom je automatski najprije potražila Tatea. Razgovarao je s Nelsonom. Zee je prividno slušala njihov razgovor, ali je pogled prikovala na Tatea s onim dalekim izrazom koji ju je često karakterizirao.

Jack i Eddy bili su dolje i pazili kako se odvijaju pripreme u plesnoj dvorani i istodobno pomno pratili izvještaje s birališta. Još uvijek je preostalo nekoliko sati do zatvaranja birališta, ali prvi pokazatelji govorili su o

tome da su Tate i Dekker izjednačeni. Čak i ako ne pobijedi, dobro je prestrašio bahatog senatora.

Dorothy Rae se ranije ispričala glavoboljom i pošla načas prileći u svoju sobu. Fancy je sjedila na podu s Mandy. Zajedno su nešto bojale.

Potaknuta iznenadnim nadahnućem, Avery ju je pozvala. - Možeš li na trenutak doći ovamo, molim te?

-Zašto?

- Ja... trebam te da mi napraviš jednu uslugu.

- Baka mi je rekla neka zabavljam Mandy.

- Ja ću je zabavljati. Ionako će uskoro biti vrijeme da pođe malo odspavati. Molim te. Važno je.

Fancy nevoljko ustane i pođe za Avery u spavaću sobu. Nakon incidenta od prije nekoliko večeri, bila je mnogo ugodnija u društvu. S vremena na vrijeme pojavljivali bi se tragovi njezine tvrdoglavosti, ali je sve u svemu bila mnogo simpatičnija.

Čim je za njima zatvorila vrata, Avery je u Fancynu šaku utisnula maleni ključ.

- Želim da nešto učiniš za mene. S ovim ključem? To je ključ poštanskog pretinca. Molim te, pođi onamo i pogledaj ima li nečega unutra. Ima li, donesi to ovamo i predaj meni, nikome drugome.

- Koji se vrag događa?

- Sada ti ne mogu objasniti.

- Neću ići loviti maglu...

- Molim te, Fancy. Strašno je važno.

- Onda zašto si se obratila meni? Ja obično dobijem usrane poslove.

-Mislila sam da smo prijateljice - oštrijim glasom reče Avery. - Tate i ja pomogli smo ti da se izvučeš iz gužve neku večer. Duguješ nam uslugu.

Fancy je trenutak razmislila o tome, a potom je nekoliko puta bacila ključić u zrak.

- Gdje je to? - Avery joj je dala adresu poštanskog ureda. - Isuse, to je milijun kilometara odavde.

- Prije pola sata rekla si da ti je dojadilo biti zatvorena u ovom jebenom hotelskom apartmanu. Mislim da je to točan citat. Dakle, hoćeš li to učiniti za mene?

Averyno držanje zacijelo joj je prenijelo poruku o hitnoći i važnosti zadatka jer je Fancy slegnula ramenima.

- Dobro.

- Hvala ti. - Avery ju je čvrsto zagrlila. Zastala je na vratima spavaće sobe. - Nemoj stvarati veliku gužvu oko odlaska. Samo pođi što je moguće neprimjetnije. Ako netko pita gdje si, ja ću te opravdati.

- Čemu takva tajanstvenost? Kakva je to velika tajna? Ne ševiš se s poštarom, je li?

- Vjeruj mi. To je jako važno za Tatea, za sve nas. I molim te, požuri natrag.

Fancy je uzela svoju torbicu s ormarića u salonu i zaputila se prema dvokrilnim vratima apartmana. - Vratit ću se - dobacila je preko ramena. Nitko nije obraćao pozornost na nju.

48. poglavlje

Fancy je sjela na stolac i spustila maleni pravokutni paket što ga je uzela iz poštanskog pretinca na uglancanu drvenu površinu šanka. Barmen, mišićavi mladić s brkovima, pošao je prema njoj.

Smiješak kojim ga je podarila bio je namijenjen anđelima u raj. - Džin i tonik, molim.

Njegove prijateljske plave oči sumnjičavo su je pogledale. - Koliko ti je godina?

- Dovoljno.

- Neka to budu dva džin-tonika. - Neki je čovjek sjeo na stolac kraj Fancynoga. - Ja častim damu.

Barmen slegne ramenima. - Nemam ništa protiv.

Fancy je odmjerila svog spasitelja. Bio je mlad, a izgledom je podsjećao na nekakvog službenika - osiguranje ili kompjutori. Možda kasne dvadesete godine. Vjerojatno oženjen. U potrazi za uzbuđenjima podalje od odgovornosti što ih je preuzeo na sebe kako bi si mogao priuštiti otmjenu odjeću i skupi sat na zapešću.

Ovo je mjesto od onih što privlače samce ili oženjene koji traže avanturu. Napunili su ga bezvrijednim antikvitetima i sjajnim, golemim zelenilom. Bar je privlačio mlade uspješne ljude koji su dolazili BMW-ima i porscheima.

Dok je ona analizirala njega, on je analizirao nju. Sjaj u njegovim očima dok se putovale njezinim tijelom govorio je da misli kako je dobro odabrao.

- Hvala na piću - reče Fancy.

- Nema na čemu. *Jesi li dovoljno stara za piće?*

-Svakako. Dovoljno sam stara za piće. Samo nisam dovoljno stara za naručivanje. - Nasmijali su se i

nazdravili jedno drugome jer im je barmen upravo donio piće.

- Ja sam John.
- Fancy.
- Fancy?
- Francine, ako ti se tako više sviđa.
- Fancy.

Počeo je obred parenja. Fancy ga je prepoznala. Znala je pravila. Dovraga, većinu ih je izmislila. Za dva sata, možda i manje, bit će negdje u krevetu.

Nakon što joj je Eddy slomio srce, zarekla se da više neće imati posla s muškarcima. Svi su oni gadovi. Od nje žele samo jedno, a to isto mogu kupiti i od najjeftinije kurve.

Majka joj je rekla da će jednog dana upoznati momka koji će je doista voljeti, a prema njoj će se ophoditi ljubazno i s poštovanjem. No, Fancy to zapravo nije vjerovala. Zar bi trebala sjediti naokolo, smrtno se dosađivati i dopustiti da joj spolovilo atrofira dok čeka da se pojavi princ na konju i vrati je u život?

Dovraga, ne. Već tri dana je dobra. Treba joj malo zabave. Ovaj Jim, ili Joe, ili John, ili kako se već zove, može joj to priuštiti.

Poput jebene članice izviđačkog odreda potrčala je ispuniti Carolein zahtjev, ali nije još spremna vratiti se u hotelski apartman i sjediti ispred televizora kao i ostali, gledajući izvještaje s birališta. S vremenom će stići onamo. Ali najprije će se malo zabavljati.

Bilo je nemoguće naći parkirno mjesto u blizini hotela. Irish je konačno uspio parkirati nekoliko blokova dalje. Obilno se znojio kad je konačno ušao u hotelsko predvorje. Bude li morao podmićivati da bi dospio u apartman obitelji Rutledge, učinit će to. Mora vidjeti

Avery. Zajedno će možda odgonetnuti što se dogodilo s Vanom.

Možda brine bez razloga. Možda su u ovom trenutku zajedno. Bože, nadao se da je tako. Probijao se kroz skupinu Azijata koji su čekali pred recepcijom. Strpljenje nikad nije bila jedna od Irishovih vrlina. Osjećao je kako mu raste tlak dok se laktovima gurao između turista koji su svi brbljali i hladili se brošurama o Alamu.

Usred tog kaosa netko mu je dotaknuo lakat. -Zdravo.

- O, zdravo - reče Irish prepoznavši lice.

- Vi ste Irish McCabe, zar ne? Averyn prijatelj?

-Tako je.

- Tražila vas je. Pođite sa mnom. Prošli su pretrpanim predvorjem. Irish je stigao do dizala za poslugu. Ušli su; siva su se vrata zatvorila. - Hvala - reče Irish i rukavom obriše oznojeno čelo. Je li Avery... - Usred pitanja shvatio je da se koristi njezinim pravim imenom. Pogledao je na drugu stranu velike kabine.

- Vi znate? Smiješak.

- Da. Znam.

Irish je vidio pištolj, ali nije imao vremena shvatiti da je zapravo uperen ravno u njega. Djelić sekunde kasnije uhvatio se za prsa i poput posječenog stabla pao na pod dizala.

Dizalo se zaustavilo na najdonjem katu hotela. Usamljeni je putnik podigao pištolj i uperio ga prema vratima što su se otvarala, ali ga nije morao upotrijebiti. Nitko nije čekao.

Irishovo je tijelo dovučeno niz kratki hodnik, kroz dvokrilna pomična vrata i ostavljeno u niši u kojoj su se nalazili automati za prodaju napitaka za potrebe osoblja. Prostor su osvjetljavale četiri fluorescentne cijevi na stropu koje je bilo lako razbiti prigušivačem pričvršćenim na cijevi pištolja.

Pokriveno krhotinama neprozirnog stakla i mrakom, tijelo Irisha McCabea ostalo je ondje na podu. Ubojica je znao da će njegova smrt, kad se otkrije, proći gotovo nezamijećeno jer će je zasjeniti jedna druga smrt.

Najbolje vrijeme u televizijskim emisijama bilo je posvećeno isključivo izborima. Svaki od tri televizora u salonu bio je namješten na drugu televizijsku mrežu. Pokazalo se da je utrka za predsjednika veoma tijesna - još uvijek se nije moglo reći tko će pobijediti. Televizijski su voditelji nekoliko puta navodili utrku za senatorsko mjesto u Texasu, između novaka Tatea Rutledgea i sadašnjeg senatora Roryja Dekkera, kao jednu od najneizvjesnijih i najnapetijih u cijeloj državi.

Kad je javljeno da Rutledge ima neznatnu prednost, u salonu se začulo klicanje. Avery je poskočila od iznenadne buke. Bila je mahnita, hodala je po oštrici noža, na rubu živčanog sloma.

Uza sve to uzbuđenje Mandy je postala hiperaktivna. Postala je tako nemoguća da su morali unajmiti nekoga s hotelskog popisa baby-sittera da je zabavlja u drugoj sobi kako bi se obitelj mogla koncentrirati na izvještaje s birališta.

Budući da privremeno nije morala misliti na Mandy, Avery se posve prepustila zabrinutosti za Tatea i razmišljanju o tome gdje su Irish i Van. Njihov nestanak nije imao smisla. Tri je puta nazvala redakciju. Niti jedan nije bio ondje, niti je itko znao gdje su.

-Je li netko obavijestio policiju? - pitala je kad je posljednji put zvala. - Nešto im se moglo dogoditi.

-Slušajte, želite li prijaviti da su nestali, u redu, učinite to. Ali prestanite zvati ovamo i gnjaviti nas. A sada imam pametnijeg posla.

Čovjek je tresnuo slušalicom. Željela se smjesta odvesti u postaju, ali nije htjela ostaviti Tatea. Dok su se

večernji sati sporo vukli, bila je sigurna u dvije stvari. Jedna je bila da će Tate pobijediti na izborima. Drugo je bilo da se nešto strašno dogodilo njezinim prijateljima.

Što ako je Sijeda Kosa doista vrebao nju, a ne Tatea, kao što je Van rekao? Što ako je opazio njezino zanimanje za njega? Što ako je presreo Vana kad je jutros pošao na posao? Što ako je izmamio Irisha iz televizijske postaje? Osjećala je mučninu od straha pri pomisli da je ubojica u hotelu, pod istim krovom s Tateom i Mandy.

A gdje je Fancy? Već je satima nema. Zar se i njoj nešto dogodilo? Ako nije, zašto nije barem nazvala i objasnila zašto kasni? Čak i uz promet na dan izbora, put do poštanskog ureda i natrag nije trebao trajati mnogo duže od jednog sata.

- Tate, jedna od televizijskih mreža upravo je objavila da si pobijedio! - viknuo je Eddy kad je uletio kroz vrata. Jesi li spreman za odlazak dolje?

Avery se okrenula prema Tateu, zadržavajući dah od iščekivanja njegovog odgovora.

- Ne - reče Tate. - Sve dok to ne bude sasvim sigurno. Sve dok Dekker ne nazove i prizna poraz.

-Barem se pođi preodjenuti.

-Što nedostaje ovoj odjeći?

- Borit ćeš se po tom pitanju do samoga kraja, zar ne?

- Do samoga kraja - nasmije se Tate.

- Ako pobijediš, bit će mi svejedno.

Nelson priđe Tateu i pruži mu ruku. - Uspio si. Postigao si sve što sam od tebe očekivao.

- Hvala, tata - pomalo drhtavo reče Tate. - Ali nemojmo još pripremati ražanj. - Zee ga zagrli uza svoje sitno tijelo.

- Bravo, braco - reče Jack i lagano pljusne Tatea po obrazu. - Misliš li da bismo sljedeći put trebali pokušati dospjeti u Bijelu kuću?

- Ništa ne bih mogao postići bez tebe, Jack.

Dorothy Rae povuče Tatea k sebi i poljubi ga. - Lijepo je od tebe da to kažeš, Tate.

- Priznajem zasluge onima koji su ih vrijedni. - Zurio je u Avery iznad njihovih glava. Izrazom lica bez riječi joj je govorio koliko je pogriješila. Bio je okružen ljudima koji ga vole. Ona je jedina koja laže.

Vrata su se ponovno otvorila. Avery se naglo okrenula, nadajući se da će ugledati Fancy. Bio je jedan od volontera. - U plesnoj dvorani je sve spremno. Mnoštvo kliče Tateu i orkestar svira. Bože, sjajno je!

Kažem da je vrijeme za otvaranje šampanjca - reče Nelson.

Kad je prvi čep izletio, Avery je zamalo iskočila iz kože.

Johnova je ruka okrznula Fancynu dojku. Odmaknula se. Njegovo se bedro trljalo o njezino. Prekrižila je noge. Njegovi predvidljivi pokušaji postali su zamorni. Nije bila raspoložena. Piće više nije imalo dobar okus. Ovo više nije bilo onako zabavno kao nekad.

Mislila sam da smo prijateljice.

Carolein glas kao da joj je govorio glasnije od pretjerano bučnog, promuklog seksi pjevanja Roda Stewarta i galame što su je stvarali veselo raspoloženi gosti bara.

Carole se u posljednjih nekoliko mjeseci lijepo odnosila prema njoj - zapravo, otkako se vratila iz bolnice. Nešto od onoga što je govorila o samopoštovanju počinjalo je imati smisla. Kako može imati samopoštovanja ako dopušta da je tipovi pokupe na ovakvim mjestima -ovo je otmjeno u usporedbi s rupama u kojima je bila -i čine s njom što god ih je volja, a zatim je odbace jednako lako kao što bacaju upotrijebljenu gumicu?

Činilo se da je Carole ne smatra budalom. Povjerila joj je važan zadatak. A što je ona učinila? Iznevjerila ju je.

- Čuj, moram ići - odjednom je rekla.

John se nagnuo prema njoj kako bi joj liznuo uho. Zamalo ga je bacila sa stolca kad je posegnula za torbicom i paketom što se još uvijek nalazio na šanku. - Hvala na piću.

- Hej, kamo ideš? Mislio sam, pa, znaš.

- Da, znam - reče Fancy. - Žalim.

Sišao je sa stolca, stavio šake na bokove i ljutito pitao:

- Dakle, što bih ja sada trebao učiniti, dovraga?

- Drkati, valjda.

Velikom je brzinom vozila prema hotelu pazeći na radar kontrole i prometnu policiju. Nije bila pijana, ali našli bi alkohol ako bi morala puhati. Promet u središtu grada činio je labirint ulica još većom noćnom morom, ali je konačno stigla do hotelske garaže. Predvorje je bilo krcato. Posterji sa slikom Tatea Rutledgea poskakivali su iznad glava ljudi. Činilo se da su svi iz okruga Bexar koji su glasali za Tatea Rutledgea došli proslaviti njegovu pobjedu.

-Oprostite, oprostite. - Fancy se s mukom probijala kroz gužvu. - Jao, dovraga, to je moja noga! viknula je kad je netko koraknuo unatrag. - Pustite me da prođem.

- Hej, plavojko, moraš čekati dizala jednako kao i ostali. - Pobunila se žena koja je nosila cijeli oklop bedževa Rutledgeove kampanje na prsima.

- Vraga moram - odbrusi joj Fancy. - Oprostite.

Činilo joj se da je prošlo pola sata otkako se probija kroz mnoštvo koje je podsjećalo na vjedro puno mamaca za ribe, a tada se podigla na prste i ozlojeđeno ustvrdila da je još uvijek jako daleko od niza dizala. - Dosta je tog sranja - promrmljala je. Uхватила je za ruku čovjeka koji je bio najbliži. - Ako me uguraš u to dizalo, priuštiti ću ti pušenje koje nikad nećeš zaboraviti.

U prostoriji je odjednom zavladała tišina kad je zazvonio telefon. Svi su se pogledi okrenuli prema aparatu. U zraku se osjećalo iščekivanje.

- U redu - tiho će Eddy - to je on.

Tate podigne slušalicu. - Halo? Da, gospodine, pri telefonu je Tate Rutledge. Lijepo od vas da ste nazvali, senatore Dekker.

Eddy je podigao obje šake iznad glave i tresao ih poput boksača koji je pobijedio nokautom. Zee je stisnula ruke ispod brade. Nelson je kimnuo poput suca koji je upravo primio pravednu odluku porote. Jack i Dorothy Rae nasmiješili su se jedno drugome.

- Da, gospodine. Hvala vam, gospodine. I ja osjećam isto. Hvala vam. Cijenim to što ste me nazvali. - Tate spusti slušalicu. Nekoliko je sekundi sjedio mlitavo spustivši ruke između koljena, a tada je podigao glavu, dječaćki se nacerio i rekao: - Valjda to znači da sam ja novi senator iz Texasa.

U apartmanu je trenutno zavladao kaos. Neki od pomoćnika skočili su na stolice i počeli urlikati poput Indijanaca u napadu. Eddy je povukao Tatea na noge i gurnuo ga prema spavaćoj sobi. - Sada se možeš presvući. Neka netko pođe uhvatiti dizalo i zadržati ga. Nazvat ću one dolje i reći im da stižemo za pet minuta. - Zgrabio je slušalicu.

Avery je stajala i kršila ruke. Željela je klicati i vikati od радости zbog Tateove pobjede. Željela ga je zagrliti i poljubiti kao pobjednika. Željela je podijeliti s njim ovaj trijumfalni trenutak. Umjesto svega toga, drhtala je i ledila se od straha.

Kad mu se pridružila u spavaćoj sobi, već je bio u donjem rublju i navlačio je hlače odijela. - Tate, nemoj ići.

Naglo je okrenuo glavu. Što?

- Nemoj poći dolje.

- Ne mogu... Zgrabila ga je za ruku.

- Čovjek o kojem sam ti govorila, onaj sijede kose, on je ovdje. Jutros sam ga vidjela. Tate, za Boga miloga, ne idi.

- Moram.

- Molim te.- Suze su joj se pojavile u očima. - Molim te, vjeruj u ono što ti govorim.

Zakopčavao je svijetloplavu košulju. Zastao je. - Zašto bih?

- Jer te volim. Zato sam željela preuzeti ulogu tvoje žene. Zaljubila sam se u tebe dok sam još bila u bolnici. Prije nego sam mogla govoriti i micati se, već sam te voljela.

-Istina je sve što sam ti rekla. Netko te kani ubiti. I da, pružila mi se prilika za sjajnu priču i ja sam je prihvatila, ali... - Tu ga je uhvatila za ramena i preklinjući ga pogledala. - Ali učinila sam to jer sam te željela zaštititi. Volim te sada i voljela sam te od samog početka.

- Tate, oni su... - Eddy je uletio u sobu. - Koji se vrug ovdje događa? Mislio sam da si već odjeven. Oni će dolje sve rastrgati dok čekaju da se ti pojaviš. Svi su poludjeli. Hajde. Idemo.

Tate je pogledavao čas prijatelja čas Avery. - Čak i kad bih ti vjerovao - bespomoćno reče - nemam izbora.

-Tate, molim te - preklinjala ga je, a glas joj je pucao.

-Nemam izbora.

Maknuo je njezine ruke i na brzinu dovršio odijevanje. Eddy mu je govorio kome treba javno zahvaliti. - Carole, grozno izgledaš. Prije nego siđeš, učini nešto s tim licem - naredio je dok je gurao Tatea kroz vrata.

Avery ga nije poslušala, već je potrčala za njima. Sad je u apartmanu bilo još više ljudi. Oni koji su radili na kampanji nagurali su se u hodniku i nastojali ući kroz dvokrilna vrata kako bi načas ugledali svog junaka. Buka je bila zaglušujuća. Avery je nekako, povrh svega toga, čula Caroleino ime i okrenula se u tom smjeru.

Fancy se progurala kroz gusto zbijena tijela. Gurnuli su je ravno u Averyne ruke. - Fancy! Gdje si bila?

-Nemoj mi držati prodike. Prošla sam prokleti pakao da bih ovamo dospjela. Vani u hodniku je neki tip koji je doista bijesan jer nisam ispunila svoj dio pogodbe, a još jedan po imenu John koji...

- Je li bilo nešto u pretincu?

- Evo. - Djevojka gurne paket u Averyne ruke. -Doista se nadam da je to vrijedno pakla kroz koji sam prošla da bih ti to donijela.

- Carole! Ti također, Fancy, idemo! - doviknuo im je Eddy i iznad glava slavljenika mahao prema vratima.

Avery je potrgala kuvertu i vidjela da sadrži videokasetu. - Zadrži ih ako možeš.

- Ha? - Fancy je zabezeknuto gledala kako Avery nestaje u spavaćoj sobi i zatvara vrata za sobom. -Isuse, je li problem u meni, ili su svi ostali poblesavili? - Potpuni neznanac plesao je kraj nje i tutnuo joj u ruku veliku bocu šampanjca. Otpila je veliki gutljaj.

U spavaćoj sobi Avery je ubacila kasetu u videoaparat. Pošla je unatrag dok nije nogama udarila u krevet, a zatim je sjela. Koristeći se daljinskim upravljačem ubrzala je snimku do klape. Prepoznala je signal postaje. Država Washington, zar ne? Ime izvjestitelja nije joj bilo poznato, ali snimatelj je bio Van Lovejoy.

Uzbuđenje je ključalo u njoj. Van je poslao kasetu u Irishov pretinac, a to znači da zasigurno sadrži nešto od vitalne važnosti. Međutim, nakon što je nekoliko minuta gledala, nije mogla shvatiti o čemu je riječ. Zar se Van našalio?

Tema materijala bio je bijeli supremacist i paravojna skupina koja je imala stalni tabor na nepoznatom mjestu, duboko u nekoj gustoj šumi. Članovi su se sastajali vikendima i planirali uništenje svakoga tko nije bio potpuno jednak njima. Njihov je cilj bio konačno

preuzimanje vlasti u Americi, a zatim je pretvoriti u rasno čistu, nezagađenu zemlju kakva bi trebala biti.

Van koji, koliko je Avery znala, nije imao nikakvih političkih sklonosti, zacijelo se prestrašio žestoke mržnje što ju je organizacija gajila jer je snimljenim materijalom dokumentirao ratne igre što su ih igrali. Snimao ih je dok su razmjenjivali oružje i streljivo, uvježbavali novopridošle u gerilskim taktikama, te indoktrinirali svoju djecu uvjerenjem da su superiorni u odnosu na sve ostale. Sve su to propovijedali u ime kršćanstva.

Materijal je bio izuzetno zanimljiv te je novinar u njoj žalio što mora ubrzati kasetu. Povremeno bi je puštala normalnom brzinom kako bi bila sigurna da joj neće promaknuti ono što je bitno, ali nije mogla naći ništa što bi joj objasnilo zašto je Van to smatrao dovoljno važnim da pošalje poštom.

Njegova je kamera prelazila preko skupine ljudi odjevenih u maskirne odore. Bili su do zuba naoružani. Avery je vratila kasetu unatrag, a zatim je usporila kako bi mogla proučiti svako lice. Zapovjednik se derao poput luđaka, a vojnici su ga slušali.

Van je izbliza snimio jedno lice. Avery je zaprepašteno dahnula kad ga je prepoznala. U glavi joj se počelo vrtjeti.

Izgledao je drukčije. Vidjelo mu se tjeme kroz kratko ošišanu kosu. Maskirna šminka bila mu je razmazana po licu, ali ga je odmah prepoznala jer je mjesecima živjela uz njega.

- Tvrđnja da su svi ljudi stvoreni jednaki obično je sranje - instruktor se derao u mikrofonski što ga je držao u ruci. - Glasine što su ih proširile inferiorne vrste u nadi da će netko u njih povjerovati.

Čovjek kojeg je Avery prepoznala je pljeskao. Zviždao je. Mržnja mu je tinjala u očima.

-Ne želimo živjeti uz crnčuge, Židove i pedere, je li tako?

-Tako je!

- Ne želimo da kvare našu djecu komunističkom propagandom, je li tako?

-Tako je!

- Dakle, što ćemo učiniti svakome tko nam kaže da to moramo prihvatiti?

Grupa je, kao jedan, ustala. Vanova se kamera usredotočila na jednog sudionika koji se činio najrevnijim i najviše obuzetim mržnjom. - Ubiti gadove! - vikao je kroz masku boje. - Ubiti gadove!

Vrata su se odjednom naglo otvorila. Avery je žurno ugasila video i skočila s kreveta. - Jack! - Pokrila je usne posve bijelim prstima. Koljena su je jedva držala.

Poslali su me po tebe. Sad bismo trebali biti dolje, ali mi je drago da imamo minutu nasamo.

Avery se oslonila na televizor iza sebe. Opazila je da je salon iza Jacka opustio. Svi su pošli u plesnu dvoranu.

Pošao je prema njoj. - Želim znati zašto si to učinila.

- Što sam učinila?

- Onako se bacala na mene.

Avery je duboko udahнула. - Jack...

- Ne, želim znati. Dorothy Rae kaže da ti nikad nije bilo stalo do mene, da si sa mnom očijukala samo da bi stvorila raskol između mene i Tatea. Zašto, prokleta bila? Gotovo sam uništio svoj odnos s bratom. Zamalo sam dopustio da mi radi tebe propadne brak.

- Jack, žao mi je - usrdno reče Avery. - Doista mi je žao, ali...

- Samo si željela napraviti budalu od mene, zar ne? Je li tvoj ego porastao kad si ponižavala Dorothy Rae?

- Jack, slušaj me, molim te.

- Ne, ti slušaj. Ona je dvostruko bolja žena nego ti. Jesi li opazila kako je bez ičije pomoći prestala piti? Za to treba snažan karakter, nešto što ti nikad nećeš imati. Još uvijek me voli, unatoč...

- Jack, kad je Eddy počeo raditi za Tatea?

Opsovao je ispod glasa i nestrpljivo se prebacivao s noge na nogu. - Ja ovdje govorim sve što mi je na duši, a ti

- Važno je! - vikne Avery. - Što je Eddy napričao da bi postao voditelj kampanje? Kad se prvi put pojavio na sceni? Je li nekome palo na pamet da provjeri njegove kvalifikacije?

-O čemu to govoriš, dovraga? Znaš jednako dobro kao i ja da ništa nije napričao. Vrbovan je za taj posao.

- Vrbovan? - promuklo ponovi Avery. - Tko ga je vrbovao, Jack? Čija je to bila ideja? Tko je zaposlio Eddyja Paschala?

Jack ju je tupo pogledao, a zatim je kratko slegnuo ramenima. - Tata.

49. poglavlje

Corte Real je ljupka dvorana, ali slab izbor za organiziranje proslave pobjede Tatea Rutledgea jer ima samo jedan ulaz. Između para masivnih španjolskih vrata i same dvorane nalazio se kratak, uzak hodnik. Tu se stvarao neizbježni čep.

Novoizabranog senatora kroz taj su kanal gurali članovi obitelji, prijatelji i pristaše, svi razdragani, presretni zbog njegove pobjede. Televizijski reflektori stvarali su aureolu oko njegove glave koja je blistala poput nebeske krune. U njegovom smiješku stapalo se samopouzdanje sa skromnošću, ona mješavina koja je dobre ljude pretvarala u veličine.

Tateov visok, sjedokosi promatrač probijao se prema ukrašenom podiju na drugom kraju prostorije. Gurao se kroz predstavnike medija i Rutledgeove entuzijaste, nekako uspijevajući u tome bez da privuče pozornost na sebe. Tijekom godina usavršio je tu vrstu kretanja.

U posljednje se vrijeme pitao nije li njegova vještina zahrđala. Bio je gotovo siguran da ga je gospođa Rutledge više nego jednom opazila u mnoštvu.

Kad je pomislio na nju, odjednom je shvatio da nije u grupi ljudi koja slijedi Tatea prema podiju. Upitni je pogled skrenuo prema vratima. Ah, eno je, na začelju, a djeluje uzrujano, očito zato što ju je mnoštvo odvojilo od ostatka obitelji.

Ponovno se okrenuo karizmatičnom mladom čovjeku zbog čijeg je pojavljivanja u dvorani mnoštvo podivljalo. Dok se penjao stubama podija, iz mreže na stropu oslobođeni su baloni. Doprinijeli su kaosu i smanjili vidljivost.

Na pozornici je Rutledge zastao kako bi se rukovao s nekima od svojih najutjecajnijih pristaša među kojima je bilo nekoliko sportskih junaka i filmska zvijezda rodom iz Texasa. Mahnuo je svojim sljedbenicima, a oni su mu klicali.

Sijeda Kosa se sagnuo kako bi izbjegao kut plakata koji ga je zamalo udario po čelu, ali je pogled prikovao za glavnog junaka. Usred te orgije slavlja samo je njegovo lice ostalo odlučno i ozbiljno.

Uporno se nastavio kretati naprijed, prema podiju. Pandemonij bi većinu zastrašio, ali na njega nije djelovao. Smatrao je to gnjavažom, ništa više. Neometano je napredovao. Ništa ga nije moglo spriječiti u njegovoj nakani da stigne do Tatea Rutledgea.

Avery je bez daha stigla do vrata plesne dvorane. Stijenke njezina srca činile su se tankima poput balona koji će svakog trenutka prsnuti. Mišići nogu su je pekli. Pretrčala je niz dvadeset stubišta.

Nije čak ni pokušala dizalom sići do polukata, već je, zajedno s Jackom, koji je tek saznao da je u opasnosti život njegova brata, jurnula prema stubištu. Negdje na sredini Jack ju je još uvijek pokušavao sustići.

Zastala je tek djelić sekunde kako bi došla do daha i snašla se, divlje se bacila kroz gužvu prema pozornici. Tijela su bila zbijena od zida do zida i tako činila barikadu, ali se ona uspijevala probiti.

Vidjela je kako se njegova glava pojavljuje iznad mnoštva kad je pošao stubama na pozornicu. - Tate!

Čuo je njezin povik i okrenuo glavu, ali je nije vidio jer ga je netko na improviziranoj pozornici zgrabio za ruku i počeo je oduševljeno tresti. Avery je mahnito tražila Eddyja i vidjela ga kako namješta Nelsona, Zee, Dorothy Rae i Fancy u polukrug iza govornice. Potom je pozvao Tatea neka priđe govornici na kojoj se nalazilo desetak

mikrofona spremnih da pojačaju prve riječi novoizabranog senatora.

Tate je pošao onamo. - Tate! Bilo ju je nemoguće čuti uz glasni orkestar. Pri pogledu na svog junaka, mnoštvo je podivljalo. - O, Bože, ne. Pustite me da prođem. Pustite me da prođem.

Nalet adrenalina dao je Avery novu snagu i učvrstnuo joj klimave noge. Zaboravivši na pristojnost, probijala se rukama i nogama, udarajući po balonima što su svuda lebdjeli.

Jack ju je napokon sustigao. - Carole - dahtao je -kako to misliš da je Tateov život u opasnosti?

- Pomogni mi da stignem do njega. Jack, za Boga miloga, pomogni mi. - Učinio je sve što je mogao da bi stvorio prolaz kroz mnoštvo. Kad je pred sobom opazila malo praznog prostora, skočila je u zrak i divlje mahala rukama. - Tate! Tate!

Sijeda kosa!

Stajao je blizu ruba podija, djelomice skriven teksaškom državnim zastavom.

- Ne! - vrisnula je. - Tate!

Jack ju je gurnuo odostrag. Spoticala se stubama, gotovo pala, ali se zadržala na nogama. - Tate!

Začuo je njezin povik, okrenuo se, s veličanstvenim osmijehom na licu, i ispružio ruku. Potrčala je preko pozornice, ali ne prema Tateu.

Netremice je zurila u njegovog neprijatelja. I on je zurio u nju. A od iznenadne spoznaje da ona zna za njega oči su mu se pretvorile u led.

Kao na usporenom filmu, Avery je vidjela kako Eddy zavlači ruku u svoj sako. Usne su joj oblikovale riječ, ali nije znala da je doista vrisnula: - Ne! - dok je on izvlačio pištolj i naciljao u stražnji dio Tateove glave.

Avery se bacila na Tatea i gurnula ga u stranu. Djelić sekunde kasnije Eddyjev se metak zabio u nju i bacio je u Tateove iznenađene ruke.

Čula je vriskove, čula kako Tate urla da se to ne događa, vidjela na licima Jacka, Dorothy Rae i Fancy zaprepastene izraze užasa i nevjerice.

Njezin se pogled susreo s pogledom Nelsona Rutledgea u istom trenutku kad ga je Eddyjev drugi metak pogodio u čelo. Napravio je urednu rupu, ali je izlazna rana bila gadna. Njegova je krv poprskala Zee. Vrisnula je.

Na Nelsonovu se licu pojavio izraz iznenađenja, zatim gnjeva, zatim bijesa. To je bila njegova samrtna maska. Bio je mrtav prije nego je dotaknuo pod.

Eddy je s podija skočio u mnoštvo histeričnih gledatelja. Teksaška je zastava zatreperila. Iza nje se pojavio čovjek i pucao iz dotad skrivenog oružja. Eddyju Paschalu je glava eksplodirala.

Avery je iz daljine čula kako Zee viče.

Bryan! Moj Bože. *Bryan!*

50. poglavlje

- Mislio sam da će biti najbolje da se svi zajedno ovako nađemo kako bih svima sve odjednom pojasnio.

Specijalni agent FBI-a Bryan Tate obratio se sumornoj skupini ljudi koji su se okupili u bolničkoj sobi Avery Daniels. Podigli su uzglavlje njezina kreveta tako da je napola sjedila. Oči su joj bile crvene i otečene od plača. Zavoj je pokrivač njezino lijevo rame, a ruka joj je bila u povoju.

Ostali - Jack i njegova obitelj, Zee i Tate - sjedili su na raspoloživim stolicama ili se naslanjali na zidove i prozorske daske. Svi su se oprezno držali podalje od Averyna kreveta. Otkako im je Tate razotkrio njezin pravi identitet, postala je predmetom znatiželje. Nakon tragičnih događaja prethodne večeri, Mandy su odveli na ranč i ostavili je Moni na brizi.

- Svi ste svjedoci onoga što se dogodilo - reče Bryan Tate - ali ne znate razloge za to. O tome nije lako govoriti.

- Sve im ispričaj, Bryane - tiho će Zee. - Nemoj ništa ispuštati radi mene. Želim, potrebno mi je da svi razumiju.

Visok i dostojanstven, stajao je kraj njezine stolice i držao joj ruku na ramenu. - Zee i ja smo se prije mnogo godina zavoljeli - otvoreno reče. - To niti jedno od nas nije predvidjelo niti posebno željelo. Nismo nastojali da se to dogodi. Bilo je pogrešno, ali snažno. Na koncu smo se predali osjećajima. - Prstima je stisnuo njezino rame. - Posljedice su bile dalekosežne. Kulminirale su u sinoćnjoj tragediji.

Ispričao im je kako se vratio iz Koreje nekoliko mjeseci prije svog prijatelja Nelsona. - Na njegov zahtjev, povremeno sam provjeravao kako je Zee - reče. - Kad se

Nelson vratio kući, odnos između mene i Zee davno je prešao granice prijateljstva ili obične uzajamne privlačnosti. Znali smo da volimo jedno drugo i da ćemo morati povrijediti Nelsona.

- Ja sam također znala da sam trudna - reče Zee i svojom rukom pokrije Bryanovu. - Trudna s tobom, Tate. Nelsonu sam ispričala istinu bez ikakva uljepšavanja. Ostao je miran, ali je postavio ultimatum. Ako pođem s ljubavnikom i njegovim kopiletom, više nikad neću vidjeti Jacka.

Suze su joj se pojavile u očima kad se nasmiješila svom starijem sinu. - Jack, ti si još uvijek bio malo dijete. Voljela sam te, a to je Nelson jako dobro znao i iskoristio. Kad sam dala riječ da više nikad neću vidjeti Bryana, rekao je da mi oprašta i obećao da će Tatea odgajati kao vlastitog sina.

- Što je i učinio - reče Tate.

Pogled mu se ukrstio s Bryanovim. Čovjek je njegov otac, a on ga je sinoć prvi put vidio. A čovjek kojeg je poznao i volio kao svog oca sinoć je ubijen pred njegovim očima.

- Ja nisam znao za Nelsonov ultimatum - reče Bryan nastavljajući priču. - Samo sam dobio poruku od Zee u kojoj kaže da je naša veza, a nisam mogao vjerovati da je našoj ljubavi dala tako otrcano ime, gotova i da bi voljela da se nikad nije ni dogodila.

Očaj ga je natjerao da se prijavi za opasan zadatak u prekomorskim zemljama. Kad se njegov avion pokvario i počeo spiralno padati prema oceanu, zapravo je pozdravio smrt jer bi ionako radije umro nego živio bez Zee. Međutim, umiješala se sudbina i on je spašen.

Dok se oporavljao od ozljeda, obratio mu se FBI. Već je prošao obuku za obavještajca. Predložili su mu da Bryan Tate ostane »mrtav« i počne raditi za njih kao tajni agent. To je i radio tijekom posljednjih trideset godina.

- Kad god sam mogao, dolazio sam te vidjeti, Tate - reče sinu. - Iz daljine, nikad dovoljno blizu da bih mogao naletjeti na Zee ili Nelsona, nekoliko sam te puta gledao kako igraš ragbi. Čak sam te tjedan dana slijedio po bazi u Vijetnamu. Bio sam na svečanosti podjela diploma kad si završio pravni fakultet. Nikad nisam prestao voljeti ni tebe ni tvoju majku.

- A Nelson nikad nije zaboravio niti mi je oprostio - reče Zee, sagnuvši glavu i šmrcnuvši u papirnati rupčić.

Bryan joj je umirujućom kretnjom dotaknuo glavu, a tada je nastavio priču. Njegov najnoviji zadatak bio je infiltrirati se u bjelačku grupu supremacista koja je djelovala iz sjeverozapadnih država. Na samom početku naletio je na krajnje ogorčenog vijetnamskog veterana u kojem je prepoznao Eddyja Paschala, bivšeg Tateova cimera s fakulteta.

-Već smo o njemu imali debeli dosje jer je bio upleten u nekoliko subverzivnih i neonacističkih aktivnosti, uključujući i nekoliko ritualnih pogubljenja, iako nikad nismo imali dovoljno dokaza da ga optužimo.

-Isuse, kad pomislim da sam spavala s njim - strese se Fancy.

- Nisi mogla znati blago će Dorothy Rae. - Sve nas je zavarao.

-Više bih volio da sam ga mogao ostaviti na životu - reče Bryan. - Bio je bezobziran, ali izrazito inteligentan. Mogao je biti jako koristan za FBI.

Bryan pogleda prema Tateu. - Možeš zamisliti kako sam se zaprepastio kad je Nelson uspostavio kontakt s njim, pogotovo zato što je Paschalova filozofija bila posve suprotna tvojoj. Nelson ga je dotjerao, dao mu onaj besprijekorni imidž, platio brzi tečaj o odnosima s javnošću i komunikacijama, te ga doveo u Texas da bude voditelj tvoje kampanje. Tada sam shvatio da Nelsonove namjere nisu onakve kakvima se čine.

Tate se naslonio na zid i nagnuo glavu unatrag. - Znači da je cijelo vrijeme planirao moje ubojstvo. Sve je to bila jedna velika namještaljka. Odgajao me je za javnu službu, usadio mi tu ambiciju, unajmio Eddyja, sve.

- Bojim se da je tako - sumorno će Bryan.

Zee ustane i priđe Tateu. - Dragi, oprosti mi.

- Da ti oprostim? - On je kažnjavao moj grijeh, a ne tvoj - objasni Zee. - Ti si bio tek žrtveno janje. Želio je da patim, a znao je da bi za majku najgora moguća kazna bila gledati kako njezino dijete umire, pogotovo u trenutku osobnog trijumfa.

- Ne mogu vjerovati - reče Jack i također ustane.

- Ja mogu - tiho prizna Tate. - Kad sada o svemu razmišljam, mogu vjerovati. Znaš kako je propovijedao o pravdi, pravednosti, plaćanju za svoje greške, odmazdama za prijestupe? Vjerovao je da si ti platio životom - reče i kimne prema Bryanu - ali majka još uvijek nije platila za svoju izdaju.

- Nelson je bio veoma rafiniran, veoma lukav - reče Zee. - Do sinoć nisam shvaćala koliko je zapravo lukav i osvetoljubiv. Tate, naveo te je da oženiš Carole, ženu za koju je bio siguran da će me podsjećati na moju vlastitu nevjeru. Morala sam zatvarati oči na njezine očite nevjere. Nisam je mogla kritizirati jer je počinila isti grijeh kao i ja.

- Nije bilo isto, Zee.

- Ja to znam, Bryane - naglasi Zee - ali Nelson nije znao. Po njegovu mišljenju, preljub je preljub, a kažnjiv je smrću.

Jack se uzrujao. Lice mu je bilo blijedo, izmučeno od besane noći. - Meni to još uvijek nema smisla. Zašto je, ako je toliko mrzio Bryana, djetetu dao ime Tate?

- Još jedna okrutna šala na moj račun - reče Zee. - To je trebao biti još jedan stalni podsjetnik na moj grijeh.

Jack na trenutak razmisli o tome. - Zašto je više volio Tatea nego mene? Ja sam bio njegov pravi sin, ali sam se uvijek osjećao manje vrijednim od svog mlađeg brata.

- Računao je da će ljudska priroda učiniti svoje objasni Zee. - Jasno je pokazivao da više voli Tatea zato da bi ga ti zamrzio. Raskol iznađu vas dvojice bio bi još jedan teret za mene.

Jack tvrdoglavo odmahne glavom. - Još uvijek ne mogu vjerovati da je bio tako pakostan. Ne tata.- Dorothy Rae posegne za njegovom rukom i stisne je između svojih.

Zee se okrene prema Avery koja je cijelo vrijeme šutjela. - Sve je podredio tome da se meni osveti. Pobrinuo se da Tate oženi Carole Navarro. Čak i nakon što sam saznala za njezinu mutnu prošlost, nikad mi nije palo na pamet da je Nelson odgovoran za njezin preobražaj iz topless plesačice u Tateovu ženu. Sada vjerujem da je i to organizirao, jednako kao što je doveo Eddyja. U svakom slučaju, u jednom su trenutku stvorili neku vrstu saveza.

- Carole je dobila upute da uništava Tateove emocije. Nelson je znao da ću ja patiti jednako kao i Tate. Činila je sve što joj je rečeno, pa čak i više. Jedina odluka koju je sama donijela bila je ona o abortusu. Mislim da Nelson nije znao za to. Razbjesnilo ga je, ali samo zato jer se bojao da će Tate zbog toga izgubiti na izborima.

Zee priđe krevetu i uzme Averynu ruku. - Možeš li mi oprostiti zbog okrutnih optužbi što sam ti ih bacila u lice?

- Nisi znala - kratko će Avery. - A Carole je zavrijedila sve to.

- Žao mi je zbog vašeg prijatelja gospodina Lovejoya, gospođice Daniels. - Bryanov je izraz lica bio blag, posve drukčiji od onoga kad je naciljao u Eddyja i pucao. - Jedan je naš čovjek motrio na Paschala, ali te mu je noći umaknuo.

- Van je zapravo zaslužan za spašavanje Tateova života - reče Avery glasom punim emocija. - Zacijelo je satima gledao snimljeni materijal dok nije našao kasetu koja mu je objasnila zašto mu se lice Eddyja Paschala činilo poznatim. Eddy je sigurno nekoliko puta umaknuo pratnji, gospodine Tate, jer me je nesumnjivo slijedio do Irishove kuće. Tako je znao da su povezani. To mu je također pomoglo da sazna tko je zapravo Carole.

- Jeste li čuli nešto o stanju gospodina McCabea?

Nasmiješila se kroz suze. - Nakon što sam inzistirala, jutros su mi dopustili da ga vidim. Još uvijek je na odjelu intenzivne njege i njegovo je stanje ozbiljno, ali misle da će se izvući.

- Ironija je u tome što je srčani udar zapravo McCabeu spasio život. Zato Paschal nije pucao u njega. Paschal je pogriješio jer nije provjerio je li McCabe mrtav kad ga je odvuкао iz dizala.

- Smijem li pitati, gospodice Daniels - nastavi Bryan - što vam je prvo ukazalo na to da će Paschal pokušati atentat na Tatea?

- Netko joj je rekao - reče Tate.

Iznenadenje je prešlo grupom poput električne struje. Jack je prvi progovorio: - Tko? Kada?

- Kad sam bila u bolnici - odgovori Avery - dok sam još bila sva u zavojima i svi su mislili da sam Carole. - Objasnila je svoju ulogu od tada pa sve do trenutka kad je prethodne večeri jurnula na pozornicu. Kad je završila, pogleda Bryana i tonom ispričavanja reče: - Mislila sam da ste vi plaćeni ubojica.

- Znači, ipak ste me opazili?

-Imam uvježbano oko izvjestitelja.

-Ne - reče Bryan - bio sam osobno upleten i ne onako oprezan kao inače. Uvelike sam riskirao da će me netko prepoznati kako bih mogao ostati u Tateovoj blizini.

- Još uvijek ne mogu raspoznati glas, ali vjerujem da mi se te noći u bolnici obratio Nelson, a ne Eddy - primijeti Avery iako moram priznati da mi nikad nije palo na pamet da bi to mogao biti on.

Uzimajući je u obranu, Bryan reče: - Gospođica Daniels nikome ništa nije mogla reći jer bi time ugrozila vlastiti život.

- I Tateov - doda Avery i plaho spusti pogled prema dolje kad ju je on oštro pogledao.

Jack reče:- Vjerojatno si mislila da sam ja odlučio ubiti brata. Kain i Abel.

- To mi je doista više nego jednom palo na pamet, Jack. Žao mi je. - Budući da su se on i Dorothy Rae još uvijek držali za ruke, odustala je od spominjanja njegove opčinjenosti s Carole.

-Mislim da je fantastično kako si to izvela - ustvrdi Fancy. - Pretvarala se da si Carole, želim reći.

- Zacijelo nije bilo lako - reče Dorothy Rae i provuče ruku ispod muževe. - Sigurno ti je drago da se sve razotkrilo. - Uputila je Avery pogled kojim joj je bez riječi zahvaljivala. Sad je shvatila zašto je njezina šurjakinja u posljednje vrijeme bila tako puna razumijevanja i spremna pomoći. - Je li to sve, gospodine Tate? Možemo li sada poći i pustiti Avery da se odmori?

- Zovite me Bryan, i da, to je zasad sve.

Počeli su izlaziti. Zee priđe Averynu krevetu. - Kako ti se ikad mogu odužiti za to što si spasila život mog sina?

- Ne treba mi se oduživati. Nisam sve glumila. - Dvije su žene razmijenile pogled pun značenja. Zee ju je potapšala po ruci i zajedno s Bryanom izišla.

Usljedila je teška tišina. Tate se konačno odlijepio od zida i prišao krevetu. - Vjerojatno će se vjenčati - primijeti.

- Kako će to na tebe djelovati, Tate?

Trenutak je proučavao svoje čizme, a tada je podigao glavu. Tko bi im mogao zamjeriti? Zaljubljeni su jedno u drugo duže no što ja postojim.

- Sad je lako razumjeti zašto se Zee uvijek doimala tako žalosnom.

- Tata ju je držao emocionalno zarobljenom. - Suho se nasmijao. - Pretpostavljam da o njemu više ne mogu govoriti kao o *tati*, zar ne?

- Zašto ne? To je Nelson tebi bio. Bez obzira na njegove motive, bio je dobar otac.

- Valjda jest. - Zagledao se u nju. - Trebao sam ti vjerovati jučer kad si me pokušala upozoriti.

- Bilo je previše nevjerojatno da bi to prihvatio.

- Ali si imala pravo.

Odmahnula je glavom. - Nikad nisam posumnjala u Nelsona. U Eddyja, da. Čak i u Jacka. Ali nikad u Nelsona.

- Želio bih oplakivati njegovu smrt, ali kad čujem kako je okrutan bio prema mojoj majci, te da je mog najboljeg prijatelja unajmio da me ubije... Isuse. - Glasno je udahnuo i prošao prstima kroz kosu. Suze su mu se pojavile u očima.

-Nemoj biti tako strog prema sebi, Tate. Sve se odjednom sručilo na tebe. - Željela ga je zagrliti i tješiti, ali on to nije tražio od nje, a dok to ne učini, ona nema nikakvih prava.

-Kad budeš stvarala svoju priču, želim te zamoliti za jednu uslugu.

- Neće biti nikakve priče.

- Bit će - odlučno će Tate. Sjeo je na rub kreveta. -Već te opisuju kao junakinju.

- Nisi smio razotkriti moj identitet na jutrošnjoj tiskovnoj konferenciji. - Gledala ju je na televizoru u bolničkoj sobi jer su je izravno prenosili iz predvorja

hotela Palacio Del Rio. - Mogao si se razvesti od mene kao Carole, što si planirao.

- Ne mogu početi političku karijeru s lažima, Avery.

- Ovo je prvi put da si mi se obratio mojim imenom - šapnula je, a ostala je bez daha kad ga je čula na njegovim usnama.

Trenutak su se gledali, a tada Tate nastavi:-Zasad nitko osim ljudi koji su bili u ovoj sobi, i vjerojatno nekolicine FBI-evih agenata, ne zna da je Nelson Rutledge organizirao ovu zavjeru. Zaključili su da je sve to Eddyjevo djelo, a njegove su postupke pripisali razočaranju Amerikom nakon rata. Tražim od tebe da to ostane tako, radi obitelji. Uglavnom radi dobrobiti moje majke.

- Ako me netko pita, hoću. Ali neću napraviti reportažu.

- Da, hoćeš.

Suze su joj ponovno izbile na oči. Potražila je njegovu ruku. - Ne mogu podnijeti da ti misliš kako sam to učinila da bih te iskoristila, ili da sam to učinila radi slave i uspjeha.

- Mislim da si to učinila iz razloga koji si mi jučer navela, a u koji ja tvrdoglavo nisam želio vjerovati, jer me voliš.

Srce joj je zatreperilo. Provukla mu je prste kroz kosu.

- Volim te, Tate. Više od života.

Pogledao je zavoj na njezinu ramenu, lagano zadrhtao i čvrsto stisnuo oči. Kad ih je ponovno otvorio, bile su vlažne. - Znam.

Epilog

- Ponovno je gledaš?

Senator Tate Rutledge ušao je u dnevni boravak udobne obiteljske kuće u Georgetownu gdje je živio sa svojom ženom i kćeri. Tog je poslijepodneva našao Avery samu u dnevnom boravku gdje je gledala snimku svoje dokumentarne emisije.

Reportaža što ju je napravila, na Tateovo inzistiranje, emitirana je na PBS postajama diljem zemlje šest mjeseci nakon što je preuzeo dužnost senatora. Činjenice su prikazane realno, koncizno i bez ikakvog uljepšavanja unatoč njezinoj osobnoj upletenosti.

Tate ju je uvjerio da javnost ima pravo znati o bizarnom slijedu događaja koji je počeo nesrećom leta 398, a kulminirao uvečer na dan izbora.

Nadalje je tvrdio da nitko ne može izvijestiti o događajima s više razumijevanja i senzitivnosti od nje. Njegov posljednji argument bio je taj da ne želi početi svoj prvi senatorski mandat u magli laži i poluistina. Više bi volio da javnost zna nego da nagađa.

Dokumentarna emisija nije Avery donijela Pulitzerovu nagradu, iako su je hvalili gledatelji, kritičari i kolege. Sada je razmatrala pristigle ponude za rad na dokumentarcima s raznim temama.

- Još uvijek uživaš u slavi, je li? - Tate je spustio aktovku na stolicu i skinuo jaknu.

- Ne zadirkuj me. - Posegnula je za njegovom rukom i poljubila je dok ga je povukla naprijed kako bi joj se pridružio na kauču. - Irish je danas nazvao. Podsjetio me je na to.

Irish je preživio srčani napad što ga je imao u dizalu hotela Palacio Del Rio. Tvrdio je da je doista umro i vratio

se natrag u život. Zašto inače Paschal ne bi osjetio otkucaje bila? Zaklinjao se da se sjeća kako je lebdio izvan sebe, gledao dolje i vidio kako Paschal vuče njegovo tijelo u nišu.

No svi koji su dobro poznavali Irisha, zadirkivali su ga zbog njegova keltskog praznovjerja i prikrivenog katolicizma. Avery je jedino bilo važno da ga nije izgubila.

Na kraju emisije, prije nego je traka postala crna, na sredini ekrana pojavila se poruka. Glasila je: *Posvećeno sjećanju na Vana Lovejoya.*

- Previše smo daleko da bih mu nosila cvijeće na grob-promuklo je rekla. - Dok gledam njegov rad, odajem mu počast. - Ugasila je aparat.

Nelsonove su spletkice utjecale na njihove živote i nikad se neće posve osloboditi sjećanja. Jack se još uvijek nije mogao pomiriti s razočaranjem u oca. Odlučio je ostati u San Antoniju i voditi odvjetničku tvrtku, radije nego da se pridruži Tateovu osoblju u Washingtonu. Iako ih je zemljopisno dijelila mnogo veća udaljenost, dva polubrata nikad nisu osjećala veću bliskost. Nadali su se da će vrijeme zaliječiti njihove zajedničke rane.

Tate se svakodnevno borio s tim da prihvati istinu o Nelsonovoj velikoj zavjeri, ali je također oplakivao gubitak čovjeka kojeg je uvijek poznavao kao tatu. Odlučno je u svojim mislima razlučivao te dvije osobe.

Njegovi osjećaji prema Bryanu Tateu bili su konfliktni. Sviđao mu se, cijenio ga je i bio mu je zahvalan jer je usrećio Zee otkako su se vjenčali. Ipak nije bio spreman zvati ga ocem, niti priznati vezu koju nikad ne može javno obznaniti, čak i ako je priznaje između četiri zida. U tim trenucima emocionalnih borbi uvelike mu je pomogla ljubav i podrška njegove žene.

Dok je sada o tome razmišljao, Tate ju je privukao u zagrljaj, primajući jednako mnogo utjehe koliko je i davao. Dugo ju je držao uza se, zagnjurivši joj lice u vrat.

- Jesam li ti ikad rekao kako te hrabrom i fascinantnom ženom smatram zbog onoga što si učinila, iako je to dovelo u opasnost tvoj vlastiti život? Bože, kad se sjetim te večeri, kad sam osjetio kako mi tvoja krv teče po rukama. - Utisnuo joj je poljubac na vrat. - Ponovno sam se zaljubio u svoju ženu, a nisam mogao razumjeti zašto. Prije nego sam te doista upoznao, gotovo sam te izgubio.

- Nisam bila sigurna da bi ti to nešto značilo - reče Avery. Podigao je glavu i upitno je pogledao. - Bojala sam se da me više nećeš htjeti kad otkriješ tko sam.

Ponovno ju je privukao k sebi. - Želio sam te. Još uvijek te želim. - Način na koji je to rekao nije ostavljao mjesta sumnji. Način na koji ju je ljubio obvezivao ga je jednako kao i bračni zavjeti što su ih dali prije nekoliko mjeseci.

- Još uvijek otkrivam tko si ti zapravo, iako te intimno poznajem - šapnuo je u njezina usta - intimnije nego bilo koju drugu ženu u životu, a to je živa istina. Znam kakva si iznutra i kakav okus ima svaki dio tvoga tijela.

Ponovno ju je poljubio, s ljubavlju i neutaživom strašću.

- Tate - uzdahnula je kad su se razdvojili - kad pogledaš moje lice, koga vidiš?

- Ženu kojoj dugujem svoj život. Ženu koja je spasila Mandy od emocionalnih ožiljaka. Ženu koja nosi moje dijete. - Nježno joj je pomilovao veliki trbuh. - Ženu koju volim više od života.

- Ne, mislim...

- Znam što misliš. - Polako ju je spustio na jastuke kauča i pošao za njom, obujmivši joj lice rukama i spustivši usne do njezinih. - Vidim Avery.